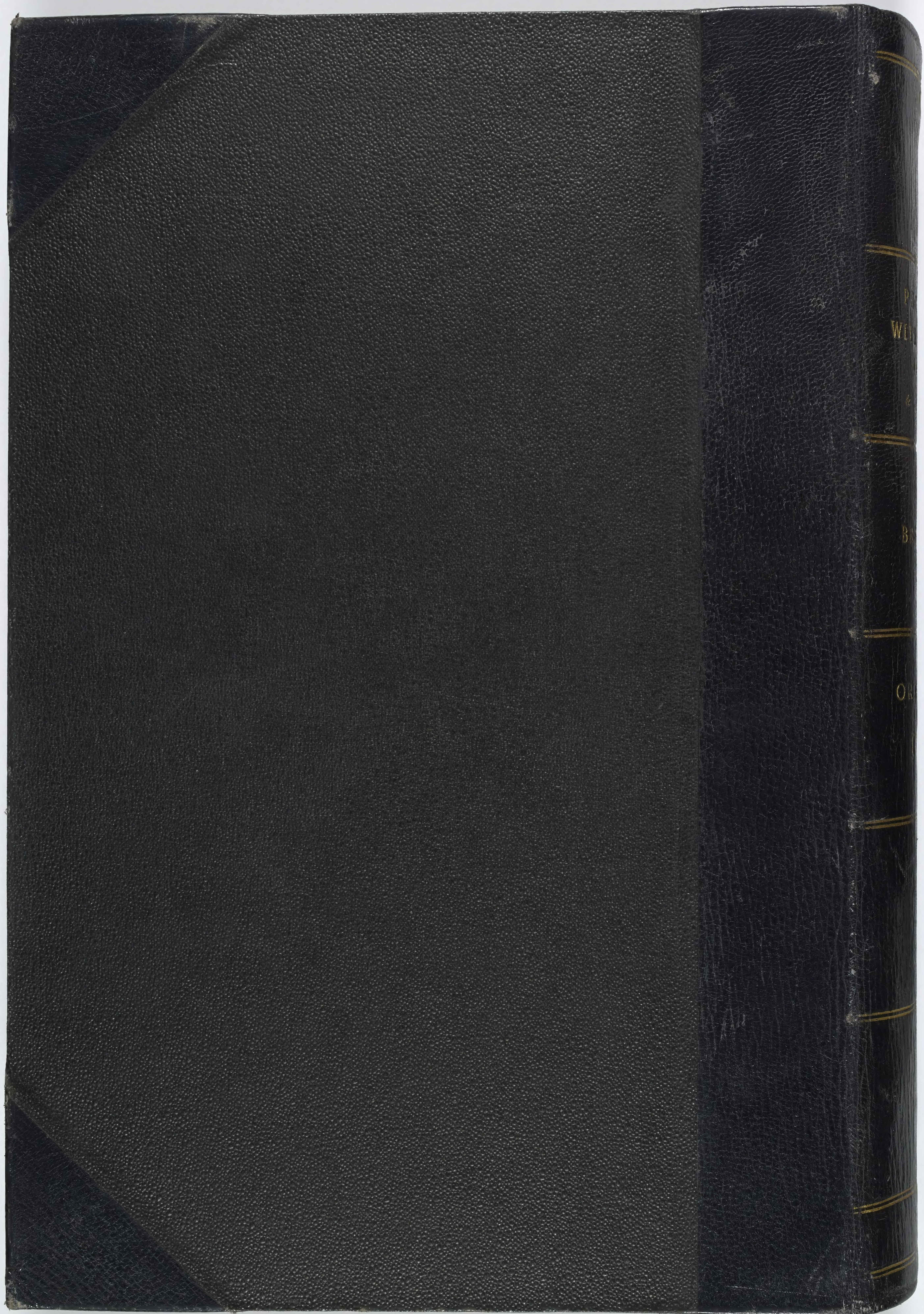

No 10

9

הדר

השתרא הוה לתא

עלתב כרבה' מנוחן בירס ונתו מראני

זכה לו ולזרעו הנרא' ושמח בעבהן

ובעה ולנח לתשתדי' לה' יוסף דכן

בחצר אלהב מעם יוחל מנדורה

באיטעדולצאדרהזבומרו

דבר יוצא ויסף ויחיל

זכה וקנה יחיאל ויוסף בנימין יצו בקרש חגר

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן
פתגמי נבואת ירמיה בר חלקיה מן רישי מטרת כהנא מן
אמרכליא דהוו בירושלם גברא דקביל אחסנתיה בענתות בארע שבט׳ בנימין
אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה
למלכו׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמיה ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא
דבית יהודה בתלת עסרי שנין למלכיה׃ ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות
ירושלם בחדש החמישי׃ והוה ביומי יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה עד דשלימא חדא עסרי שנין לצדקיה אחוהי בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא דבבל וצר על ירושלם תלת שנין
ואגלי עמא דבה בירחא חמישאה׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר׃ בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם
הקדשתיך נביא לגוים נתתיך׃ עד לא בריתך ממעין אתקנתך ועד לא אתיתא
לעלמא זמינתך נבי משקי כס דלווט לעממיא מניתך׃ ואמר אהה אדני יהוה
הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי׃ ואמרית קביל בעותי יי׳ אלהים הא לית אנא
ידע לאתנבאה ארי רבי אנא ובמשירותי עקא וגלו אנא מתנבי על עמא הדין׃
ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל
אשר אצוך תדבר׃ ואמר יי׳ לי לא תימר רבי אנא ארי כל אתר דאשלחינך תהך
וית כל דאפקדנך תתנבי׃ אל תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה׃ לא
תדחל מן קדמיהון ארי בסעדך מימרי לשיזבותך אמר יי׳׃ וישלח יהוה את ידו
ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ ושלח יי׳ ית פתגמי נבואתיה
וסדר בפומי ואמר יי׳ לי הא שויתי פתגמי נבואתי בפומך׃ ראה הפקדתיך היום
הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע׃
חזי דמניתך יומא הדין על עממיא ועל מלכוותא למיעקר ולתרעא ולאבדא
ולפגרא ועל בית ישראל למבני ולקיימא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר

לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה׃ והוה פתגם נבואה
מן קדם ייי עמי למימר מה את חזי ירמיה ואמרית מלך דמוחי לאבאשא אנא חזי׃
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו׃ ואמר ייי לי יאות
חזיתא ארי מוחי אנא על פתגמי למעבדיה׃ ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם ייי עמי תנינות למימר מה את חזי ואמרית מלך דרתח כדודא
חזי ותקוס משריתיה דמרבלן ואתיין מאפי צפונא׃ ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל ישבי הארץ׃ ואמר ייי לי מצפונא תשרי בישתא למיתי
על כל יתבי ארעא׃ כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל
ערי יהודה׃ ארי הא אנא מקרי לכל זרעית מלכות ציפונא אמר ייי ויתון
ויתבון גבר כורסוהי לקביל תרעי ירושלם ועל כל שורהא סחור סחור ועל כל
קרויא דבית יהודה׃ ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ואמליל פורענות דיני מנהון על כל
בישתהון דשבקו פולחני ואסיקו בוסמין לטעות עממיא ואשתעבדו לעובדי
ידיהון׃ ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך
אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ ואת תתקף חרצך ותקום ותתנבי להון ית
כל דאנא מפקיד לך לא תתמנע מלאוכחותהון דלמא אתבריך קדמיהון׃
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ
למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ ואנא הא יהבתך יומא דין תקיף
כקריא כריכא וכעמודא דברזל וכשור דנחש לאשקאה כס דלווט לכל יתבי
ארעא למלכא דבית יהודה לרברבהא לכהנהא ולעמא דארעא׃ ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך׃ ויהון דיינין ומגיחין לקבלך למסתר
ית פתגמי נבואתך ולא יכלין לך ארי בסעדך מימרי אמר ייי לשיזבותך׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם ייי עמי למימר׃
הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃ איזיל ותתנבי קדם עמא דבירושלם למימר
כדנן אמר ייי דכירנא לכון טבוות יומי קדם רחמת אבהתכון דהימנו במימרי ואזלו בתר

תרין שליחי בתר משה ואהרן במדברא ארבעין שנין בלא זורין ב
בארע לא מזדרעא׃ קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל
אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה׃ קדשא אינון בית
ישראל קדם יי על בזזיהון כדימע ארמות עללא דמן דאכיל
מנה חייב למות וכשירו הצר עומר ארמותא דעד לא מקרבין
מנה כהניא בני אהרן קרבנא על מדבחא כל דאכיל מנה ס
מתחייב אף כן כל בזזיהון דבית ישראל יחובון בשתא תיתי עליהון
אמר יי׃ שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל פ
משפחות בית ישראל׃ קבילו פתגמא דיי בית יעקב וכל זרעית
בית ישראל׃ כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו
מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו׃ כדנן אמר יי מה אשכחו א
אבהתכון במימרי שקר ארי אתרחקו מדחלתי וטעו בתר
טעותא והוו ללמא׃ ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה
וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם׃ ולא אמרו
נדחל מן קדם יי דאסיק יתנא מארעא דמצרים דדבר יתנא
במדברא בארע מישר וחלוב בארע צדיא וטולי מותא בארעא
דלא עדא בה אנש ולא אתותב אנשא תמן׃ ואביא אתכם אל
ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ז
ונחלתי שמתם לתועבה׃ ואעילית יתכון לארעא דישראל
דהוות מנצבא ככרמלא למיכל איבה וטובה ועלתון וסאיבתון
ית ארע בית שכינתי ואחסנתי שויתון לפלחן טעותא׃
הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים
פשעו בי והנבאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו׃ כהניא
לא אמרו נדחל מן קדם יי ומלפי אוריתא לא אליפו למדע

דחלתי

דחלתי ומלכיא מרדו במימרי ונביי שקרא מתנבן בשום טעותא
ובתר דלא יהנון להון אזלו: לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת
בני בניכם אריב: בכין אנא עתיד לאתפרעא מנכון אמר יי עם בני
בניכון דאם יעבדון כעובדיכון אנא עתיד לאתפרעא: כי עברו
איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת:
ארי עיברו לנגוות כיתאה וחזו ולמדינת ערבאי שלחו ואסתכלון
לחדא וחזו עממיא דגלן מכרך לכרך וממדינה למדינה נטלין
ית טעותהון ומובלין להון עמהון ובאתר דאינון שרן פרסין ית
משכניהון ומקימין ית טעותהון וסגדין להון אידא היא אומ
ולישן דעבדת כותכון בית ישראל: ההימיר גוי אלהים והמה
לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: הא עממיא לא
שבקו פלחן טעותא דאנון טען דלית בהון צרוך ועמי שבקו
פלחני דבדיליה אנא מיתי עליהון יקרא ואזלו בתר דלא יהנון
להון: שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: אתאבלו
שמיא על כדין על ארעא דישראל דעתידא למחרב ועל בית
מקדשא דעתיד לאצטדאה ועל דעובדין בישין עבדו עמי לחדא
אמר יי: כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב
להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים: ארי תרתין בישין
עבדו עמי פלחני שבקו דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא כמבוע
דמיין דלא פסק וטעו בתר טעותא דאנון להון כגובין תבירין דלא
יכלין לקימא מיא: העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה
לבז: הכעבדא הוה ישראל אם יליד ביתא הוא מדין אתמסר
לבזוזין: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו
נצתה מבלי ישב: עלוהי יכלון מלכין ירימון קלהון ושוון ארעיה
לצדו קרווהי יצדין מבלי יתיב: גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד

אף בני מפיס ותחפנחס יקטלון גיברך ויבזון נכסך׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולכך בדרך׃ הלא דא פורענותא תתעביד
מניך על דשבקת ית פלחנא דיי אלהיך דאחזיך אורחא דתקנא דלא
הליכת בה׃ ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך
אשור לשתות מי נהר׃ וכען מא לכון לאתחברא לפרעה מלכא דמצרים
למרמי דכוריכון בנהרא ומא לכון למגזר קים עם אתוראה לאגלאה
יתכון להלאה מעיבר פרת׃ תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך
ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך
נאם אדני יהוה צבאות׃ איתיתי עלך יסורין ולא מנעת מכשתיך
על דלא תבת לאוריתא פורענותא תתעביד מניך ודעי וחזא ארי
בשתא ומררא איתי עלך ירשלם על דשבקת ית פלחנא דיי
אלהיך ולא שוית דחלתי לקביל עינך אמר יי אלהים צבאות׃ כי
מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבור כי על
כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה׃ ארי מעלמא
תברית ניר עממיא מצואריכון פסיקית חנקיכון ואמרתון לא נוסיף
עוד למעבר על מימרך ארי על כל רמא מנטלא ותחות כל אילן עבוף
את פלחא לטעותא׃ ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת
לי סורי הגפן נכריה׃ ואנא קיימתכון קדמי כמיצב גפן בחירא כולכון עבדי
קשוט ואיכדין אשתניתון קדמי בעובדיכון מקלקליא סטיתון מבתר
פלחני הויתון כגפן דלית בה הנאה׃ כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית
נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה׃ ארי אם תדמן לאתנקאה מחובך כמא
דמנקן בנתרא ומחורין בבוריתא הא כרושם כתמא דלא דכי כין סגיאו
חובך קדמי אמר יי אלהים׃ איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה׃ איכדין תימרין
לא אסתאבית בתר טעות עממיא לא הליכית זקופי עינך על אורחתיך

וחזא

וחזא כד הוית יתבא בחילתא לקביל בית פעור דעי מא עבדת הוית דמיא
ליתקא קלילא דמקלקלא אורחתהא׃ פרה למד מדבר באות נפשו שאפה
רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה׃ כ
כערדא דמדורה במדברא מהלכא ברעות נפשה שתיא רוחא כירורא
כין כנשתא דישרא' מרדת וטעת מן אוריתא ולא צביא למתב נביא
אימר לה כל בעהא דאוריתי לא ישתלהון בזמנה ישכחונה׃ מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים וגרונך ק'
ואחריהם אלך׃ מנעי רגלך מלאתחברא לעממיא ופומיך מלמפלח
לטעותא ואמרת תבית מבתר פלחנך לא ארי רחימית אתחברא
לעממיא ובתר פלחן טעותהון אהך׃ כבשת גנב כי ימצא כן הבישו
בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם׃ כבהתת גבר
דמתחשיב מהימן ומשתכח גניב כין בהיתו בית ישרא' אנון מלכיהון
לרבריהון וכהניהון ונביהון דשקרא׃ אמרים לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה ילדתנו ק'
והושיענו׃ אמרין לצלים אבא אבונא את ולמא דמתעביד מן
אבנא אמרין ליה את בריתנא ארי אחזרו בפלחני קדל ולא שויאו
דחלתי לקביל אפיהון ובעידן דבישתא אתיא עליהון כפרין בטעותהון
מודן קדמי ואמרין רחים עלנא ופרוקנא׃ ואיה אלהיך אשר עשית לך ג'
יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה׃ ואן ריש פ"ס
דחלתכון דעבדתון לכון יקומון אם יכלן למפרקכון בעידן בישתכון ארי
מנין קרויכון הואה דחלתכון דבית יהודה׃ למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם יהוה׃ למא אתון מרמן למדן לקביל פתגמי כלכון
מרדתון במימרי אמר יי׃ לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאכם כאריה משחית׃ למגן לקיתי ית בניכון אלפן לא קבילו
קטילת חרבכון נביאיכון כאריא דמחביל׃

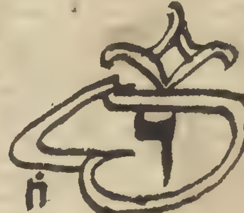
הדור

הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך׃ עם דרא קבילו פתגמא דיי׳ הכמדבר צדי דלית
ביה הנאה הוה מימרי לישראל אם כארע חרבא מרין אמרו עמי אטלטלנא לא
ניתוב עוד לפולחנך׃ התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין
מספר׃ האפשר דתתנשי בתולתא תקונה כלתא קשוטהא ועמי שבקו פולחני
יומין דלא מנין׃ מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את
דרכיך׃ מא את משתפרא באורחתיך לאתחברא לעממיא לכין אף ית בישׁא אליפת
מן אורחתיך׃ גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה׃ אף בסתרא אשתכחות דאשדת דם זכי דם נפשת דמסכנין זכאין
לא כמא דמשתכחין במחתרתא אלהין על כל איין עבדת׃ ותאמרי כי נקיתי אך שב
אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי׃ ואמרת ארי זכיתי ברם תב
רגזיה מני האנא עביד עמיך פורענות דין על דאמרת לא חטיתי׃ מה תזלי מאד
לשנות את דרכך גם ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור׃ מא את מסתכלא לאחוא
ליקרא ית אורחתיך אף ממצרים תבהתין כמא דבהיתת מאתוראה׃ גם מאת זה
תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם׃ אף מלות דין
תפקין ובהתת חובך על רישיך ארי רחיק יי׳ רחצנך ולא תצלחין להון׃ לאמר הן
ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף
תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה׃ למימר הא יפטר גבר
ית אתתיה ותהך מלותיה ותהי לגבר אחרן האפשר דיתוב לותה עוד הלא מחנף תחוב
ארעא ההיא ואת טעית ואתחברת לעממין סגיאין ותובי מכען לפולחני אמר יי׳׃
שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך׃ זקופי עינך על נגרין וחזא איכא לא אתחברת ל
למפלח לטעותא על אורחת בית משריהון אוריכת להון כערבאי דשרין בשכונין
במדברא וחייבת ארעא בטעותיך ובבשתיך׃ וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת הכלם׃ ואתמנעו רסיסיא ומלקושא לא הוה וחיצף כאתתא
נפקת ברא הוה ליך מסריבת לאתכנעא׃ הלא מעתה קראתי לי אבי אלוף נעורי אתה׃

הלא מכען תצלין קדמי רבוני את פרקי דמן עלמא׃ הינטר לעולם אם ישמר לנצח
הנה דברת ותעשי הרעות ותוכל׃ האפשר דיתכטרון ליך חובין לעלם אם תתקף עליך
מחא לא אפרש הא מלילת ועבדת בישן ואסגית׃ ויאמר יהוה אלי בימי
יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל
תחת כל עץ רענן ותזני שם׃ ואמר יי לי ביומי יאשיה מלכא החזיתא מא דעבדו
דמתחסנין למתב לפלחני דבית ישראל אזלין אנון על כל טור רם ולתחות כל אילן עבוף
ופלחין תמן לטעותא׃ ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה
בגודה אחותה יהודה׃ ואמרית בתר דעבדו ית כל אלין לפלחני יתובון ולא תבו וחזו
משקריא אחיהון דבית יהודה׃ וארא כי על אדות אשר נאפה משבה ישראל
שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא׃ וגלי קדמי ארי על עיסק דטעו דמתחסנין למתב לפלחני דבית ישראל שלחתנון
כמא דיהבין אגרת פיטורין ומשלחין ולא דחילו משקריא דבית יהודה אחיהון
אזלו וטעו אף אנון׃ והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת
העץ׃ והוה מדקלילא בעינהא טעותהא וחייבת ית ארעא וטעת עם פלחי אבניא
ואעיא׃ וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם
יהוה׃ ואף בכל דא לא תבו לפלחני משקריא אחיהון דבית יהודה בכל לבהון אלהין
בשקרא אמר יי׃ ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה׃ ואמר יי לי זכיאו נפשהון דמתחסנין למתב לפלחני דבית ישראל ממשקריא
דבית יהודה׃ הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל
נאם יהוה לא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם׃ איזיל ותתנבי
ית פתגמיא האלין בארע צפונא ותימר תובו דמתחסנין למתב לפלחני דבית ישראל
אמר יי כד תתובון לא אשלח רגזי בכון ארי מסגי למעבד טבון אנא אמר יי לא
יתכטרון ליך חובין לעלם׃ אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך
לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה׃ ברם דעי חובך ארי במימרא
דיי אלהיך מרידת וקלקילת ית אורחתיך ואתחברא לעממיא פלחי טעותא תחות כל אילן
עבוף ולמימרי לא קבילתון אמר יי׃ שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי

בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון׃ תובו בניא
דמתחסנין למתב אמר יי ארי אנא אתרעיתי בכון ואקריב יתכון כחד אתון משתארין
חד מקרתא ותרין מזרעיתא ואעיל יתכון לציון׃ ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם
דעה והשכיל׃ ואמני עליכון פרנסין עבדי רעותי ויפרנסון יתכון במדע ובחכמא׃
והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה
ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד׃ ויהי ארי תסגון ותפשון
בארעא ביומיא האנון אמר יי לא יימרון עוד ארון קימא דיי ולא יסק על לבא ולא
ידכרון ביה ולא יזועון ולא יגיחון ביה עוד קרב׃ בעת ההיא יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע׃
בעדנא ההוא יקרון לירושלם אתר בית מקדשא דיי ויתכנשון למפלח בה כל עממיא
לשמא דיי לירושלם ולא יהכון עוד בתר הרהור לבהון בישא׃ בימים ההמה
ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את
אבתיכם׃ ביומיא האנון יתחברון דבית יהודה עם בית ישראל וייתון כחדא מארע
צפונא לארעא דאחסינית ית אבהתכון׃ ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך
ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו׃ ואנא
אמרית איכדין אצלחינך בבניא ואתין לך ארע חמדתא אחסנת חדות תשבחת עממיא
ואמרית רבוני תצלון קדמי ומבתר פולחני לא תתובון׃ אכן בגדה אשה מרעה כן
בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה׃ בכין כמא דמשקרא אתתא בבעלה כין שקרתון במימרי
בית ישראל אמר יי׃ קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם
שכחו את יהוה אלהיהם׃ קלא על נגדין אשתמע דבכן ומתחנן בני ישראל ארי קלקילו
ית אורחתהון אתנשיאו ית פולחנא דיי אלההון׃ שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם
הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו׃ תובו בניא דמתחסנין למתב אשבוק לכון כד תתובון
הא בכל עדן אתון אמרין תבנא לפולחנך פרוקנא ארי את יי אלהנא׃ אכן לשקר מגבעות
המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל׃ בכין לשקרא פלחנא על רמתא ולא הנאה
אתכנשנא על טוריא ברם במימרא דיי אלהנא פרקן ישראל׃ והבשת אכלה את יגיע
אבתינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם׃ ובהתת חובין אסיפת

ית ליאות אבהתנא מזעורנא ית עאניהון וית תוריהון ית בניהון וית בנתיהון: נשכבה
בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: נשכוב בבהתת חובנא ותחפיננא אתכנעותנא
ארי קדם יי אלהנא חבנא אנחנא ואבהתנא מזעורנא ועד יומא הדין ולא קבילנא למימרא

דיי אלהנא: אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא
תנוד: אם תתוב ישראל לפולחני אמר יי תתקבל תיובתך עד לא אתחתם גזירתך ואם
תעדי שקוצך מן קדמי ולא תטלטל: ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובו יתהללו: ואם תקיים בשמי קיים הוא יי בקושטא בדינא ובזכותא
ויתברכון עממיא בישראל וביה ישתבחון: כי כה אמר יהוה לאיש יהודה
ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קצים: ארי כדנן אמר יי לאנש יהודה
וליתבי ירושלם עבדו לכון עובדין טבין ולא תבעון פרקן בחובין: המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה
מפני רע מעלליכם: תובו לפולחנא דיי ואעדו רשע לבכון אנש יהודה ויתבי ירושלם
דלמא יתגלי כאישתא רוגזי ויסגי ולא יהי חיס מן קדם בישות עובדיכון: הגידו
ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר: חוו ביהודה ובירושלם בסרו ואימרו תקעו שופרא בארעא
אכלו אסגו ואימרו אתכנשו וניעול לקרוין כריכן: שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו
כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: זקופו אתא על ציון גלו לא תתעכבון ארי
בישתא אנא מיתי מציפונא ותברא רבא: עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא
ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב: סליק מלך מכרכיה ומחביל
עממיא נטל ממשריתיה נפק מאתריה לשואה ארעיך לצדו קרויך יצדין מבלי יתיב:
על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו: על דא איסרון סקין
ספדון ויללון ארי לא תב תקוף רגזא דיי מננא: והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד
לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: ויהי בעדנא ההוא אמר יי יתבר
לבא דמלכא ולבא דרברביא ויצדון כהניא ונביי שקרא ישתעממון: ואמר אהה אדני
יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש:

כל דבור אתו אתם דגש במ״ט רפי וסימנהון למועד אשר דבר בערבות כנענה משפטי מלך אלבה צדיק הלך ולדבור דיחזקאל

אורים ג וסימנה לא יהלו אורם ויחל השמים וימכע מרשעים אורם להרע ו פתח וסימנה ולא כתבו ילדיםי

ואמרית קביל כעותי יי אלהים בכין הא נביי שקרא מטעין לעמא הדין וליתבי ירושלם
למימר שלמא יהי לכון וכען הא חרבא מקטלא בעמא: בעת ההוא יאמר לעם הזה
ח ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר: בעדנא ההוא
יתאמר לעמא הדין וליתבי ירושלם כרוח טיהרין על רישי נגרין דמין במדברא כין
אורח כנשתא דעמי לא למדרי ולא לברא: רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני
ט אדבר משפטים אותם: על דטעו בתר נביי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר בכין
רפי משרית עממין מאלין קלילין כרוחא ייתון עליהון כען אף במימרי איתימון ואמליל
בדיבור פורענות דינא מנהון: הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו
וכל אוי לנו כי שדדנו: הא מלך במשריתיה יסק עליהון כעננא דסליק וחפי ית ארעא
יהל וכעלעולין דתכוהי קלילין מנשריא סוסותיה וי לנא ארי אתי למבזנא: כבסי מרעה
כות לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: נקא מלמעבד בישא
לביך ירושלם בדיל דתתפרקין עד אמתי יורכון ויתקיימון עלך אונס דבגויך: כי
קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: ארי קל נביא מתנבן עליהון דיגלון על
דפלחו לעגלא דבדן ומבסרי בסורן בישן ייתון עליהון קטולין על דאשתעבדו לצלמא
ב די אקים מיכה בטורא דבית אפרים: הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים
חס באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם: אדכרו לעממיא הא בסרו על ירושלם
ב אימרו משרית עממין חטופין כקטופין אתן מארע רחיקא וישרון על קרוא דבית
יהודה וירימון עליהון בקלהון: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה:
בתרי כנטרי חקלין הוו עלה מסחור סחור ארי על מימרי סריבת אמר יי: דרכך ומעלליך
ליש עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך: אורחתך בישתא ועובדך מקלקלא
ויבאו גרמו אלין ליך הא כבשתא ומררא איתי עלך ירושלם עד דאתכר רשע לביך:
אחילה יתיר מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי
חס יור תרועת מלחמה: אמר נביא מעי מעי כיבין לי זעסמך לבי המי לי לבי לא שתיקאי
קל צוחת קרנא שמעת נפשי יבבות עבדי קרבא: שבר על שבר נקרא כי שדדה
ב חד כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי: תבר על תבר אתערע ארי אתבזיזת כל
מל ארעא בתכיף חרובת ארעי זמן חדא כל קרוי: עד מתי אראה נס אשמעה קול

שופר׃ עד אמתי אנא חזי סימון שמע קל קרנא׃ כי אויל עמי אותי לא ידעו
בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו׃ ארי אטפשו
עמי מדעת דחלתי לא איליפו בנין טפשין אנון ולא סכלתנין אנון חכימין אנון לאבאשא
ולאיטבא לית אנון ידעין׃ ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם׃
חזיתי ית ארעא והא צדיא וריקניא ואסתכלית בשמיא והא לא מזהרין נהוריהון׃
ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו׃ חזיתי טוריא והא זיעין וכל רמתא
אתפרקא׃ ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו׃ חזיתי והא לית עמה
שרי עלה וכל עופא דשמיא אטלטלו׃ ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו והצורים
מפני יהוה מפני חרון אפו׃ חזיתי והא ארעא דישראל דהות מנצבא ככרמלא תבת
למהוי כמדברא וכל קרוהא צדיאה מן קדם יי מן קדם תקוף רגזיה׃ כי כה בטע
אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה׃ ארי כדנן אמר יי צדו תהי בסף
כל ארעא וגמירא לא אעביד׃ על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי
דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה׃ על דא תחרוב ארעא ו[illegible] חס
[illegible] שמיא מלעילא על דגזרית במימרי חשיבית בעיצתי אנא
מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה
ואין יושב בהן איש׃ מקל פרשין ורמי גירין בקשתא גלו כל יתבי קרתא עלו למערין
בחורשיא סליקו לאטמרא בכיפיא כל קרויהון שביקן ולית דיתיב בהון אנש׃ ואתי יתיר יוד
שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא
תתיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו׃ ואתהא מתבזזא מא אית בך חיל למעבד
ארי אתרחיצת על לבשי צבענין על דמיתקנין בתקונין דדהב ארי תכחלין בצדיא
עינך לא להנאה תתקנין קצו ביך רחמך מקטליך בעו׃ כי קול כחולה שמעתי צרה
כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים׃ ארי
קל כמעדיא שמעית עקא כעקת דמשריא למילד כבור קל כנשתא דציון דמשתטחא
ופרסא ידהא אמרה וי כען לי ארי משלהיא נפשי מן קדם קטולין׃ שוטטו ה
בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה
משפט מבקש אמונה ואסלח לה׃ הליכו בשוקי ירושלם וחזו כען ודעו ובעו ברחובהא

אם תשכחון גבר דליה עובדין טבין אם אית עביד דין דקשוט בעי הימנותא ואשבוק
להון׃ ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו׃ ואם כשמא דיי׳ ימן כדין לשקרא אנון
משתבעין׃ יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב׃ יי׳ הלא גלי קדמך לאיטבא לעבדי הימנותא
דשיציא אלקיתא יתהון ולא תבו שיציתהון סריבו לקבלא אלפן אתקיפו אפיהון מטנרא
מסרבין למתב׃ ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם׃
ואנא אמרית ברם מרמסכינין אנון אטפשו ארי לא אליפו למדע אורחן דתקנן ק׳ יי׳
למעבד דין דקשוט קדם אלההון׃ אלכה לי אל הגדולים ואדברה אותם כי המה ידעו
דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות׃ אהך לי לות
רברביא ואמליל עמהון ארי אנון אליפו למדע אורחן דתקנן ק׳ יי׳ למעבד דין
דקשוט קדם אלההון ברם אנון כחדא מרדו מן אוריתא אתרחקו מן אלפנא׃ על כן הכם
אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו
פשעיהם עצמו משבותיהם׃ על כין מלך במשריתיה יסק עליהון כאריא דסליק
מחורשא ויקטילנון עממיא דתקיפין כדיבי רמשא יבזזונון שלטונין דחסינין
כנמריא כמנין על קרויהון כל דיפוק מנהון יתקטיל ארי סגיאין מרדיהון תקיפין תוכבתיהון׃
אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אתם וינאפו ובית
זונה יתגודדו׃ נביא אימר לה כנשתא דישר׳ על אידא אשבוק לכון ארי קריתי לכון
בנין ואנון שבקו פלחני ומקיימין בשום טעותא ועד סבעית יתהון טובא ואנון תבו
למהוי זנאין ובית נפקת ברא מסתיעין׃ סוסים מוזנים משכים היו איש אל אשת
רעהו יצהלו׃ סוסון אגידיסין אהרין הוו גבר על איתת חבריה מצהלין׃ העל אלה לא
אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער לאיתאה
בישא אמר יי׳ אם מן עמא דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי׃
עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה׃ סקו
בקרוהא וחבילו וגמירא לא תעבדון פגרו בירניתהא ארי לא רעוא ק׳ יי׳ בהון׃ כי בגוד
בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה׃ ארי שקרא שקרו במימרי בית ישר׳ ובית
יהודה אמר יי׳׃ כחשו ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב

ולא תשמעו ד׳ וסימנ׳ לא תאבה לו ואם יפתך לבבך הנני מביא עליכם גוי עד אנה יי׳

וחכלתם ב׳ וסימנ׳ והעם הזה עצים ושמתים ליער׳ אשפתו ג׳ וסימנ׳ כקבר פתוח הביא בכליתי אשר מלא את׳

לא נראה׃ יכריכו במימרא דיי׳ ואמרו לא מן קדמוהי אתיא עלנא טבתא ואף לא תיתי ה׳
עלנא בישתא ודקטלין בחרבא ובכפנא לא נחזי׃ והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם
כה יעשה להם׃ ונביי שקרא יהון ללמא ונבואת שקרהון לא תתקיים דא פורענותא טו׳ במע׳
תתעביד מנהון׃ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר בסיפ׳
הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהי ב׳ ליער
צבאות חלף דאתנביתון ית פתגמא הדין הא אנא יהיב פתגמי נבואתי בפומך תקיפין
כאישתא ועמא הדין חלשין כקשא ויקטלונונון׃ הנני מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע ד׳
מה ידבר׃ הא אנא מיתי עליכון עם מרחיק בית ישראל אמר יי׳ עם תקיף הוא עמא דמעלמא
הוא עמא דלא תדע לישניה ולא תשמע מא דימליל׃ אשפתו כקבר פתוח כלם ג׳
גברים׃ בית אזיניה כקבלא פתיח כלהון גיברין׃ ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך
ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה וחס ג׳ ומל׳
בטח בהנה בחרב׃ יבוז חצדך ומיכלך יקטלון בניך ובנתך ישבי ענך ותורך יבוז
פירי גפנך ותינך יפגר קרוי ארעך כריכתא דאת רחיץ לאשתיזבא בהון מן קדם
דקטלין בחרבא׃ וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה׃ ואף ביומיא ה׳
האנון אמר יי׳ לא אעביד עמכון גמירא׃ והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם יב׳ מל׳
כן תעבדו זרים בארץ לא לכם׃ ויהי ארי תימרון חלף מא עבד יי׳ אלהנא לנא ית בסיפ׳
כל אלין ותימר להון כמא דשבקתון פלחני ופלחתון לטעות עממיא בארעכון כין
תשתעבדון לעממיא פלחי טעותא בארע לא דילכון׃ הגידו זאת
בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר׃ חוו דא בדבית יעקב ובסרוהא בדבית יהודה ומל׳
למימר׃ שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו׃
שמעו כען דא עמא טפשא ולית ליה לב דעינין להון ולא חזן אדנין להון ולא שמעין׃
האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ב׳ חד׳ מל׳
ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו׃ המן קדמי לא תדחלון אמר וחס וחד׳
יי׳ אם מן קדם מימרי לא תזועון דשויתי חלא תחומא לימא קים עלם ולא עדי ליה חס

חק עולם ה׳ וסימנ׳ ורחצו ידיהם כל זכר בבני אהרן והכהן המשיח והיתה לאהרן ולבנו האותי לא תיראו׳

ומיטרפין ולא יכלין והמן גלוהי ולא עדן ליה׃ ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו׃
ולעמא הדין הוה לב סטי ומרוד ועל רסטו מבתר פלחני גלו׃ ולוא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם וירה ומלקוש בעתו שבעת חקות קציר ישמר
לנו׃ ולא אמרו בלבהון נדחל כען מן קדם יי אלהנא דמחית מטר בכיר ולקיש בעדניה
דבזמן קיס שבועיא חצדא נטר לנא׃ עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב
מכם׃ חוביכון גרמו אלין לכון וחטאיכון מנעו טובא מנכון׃ כי נמצאו בעמי רשעים
ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו׃ ארי אשתכחו בעמי חייבין
בנכלין אשרין דם זכי כילכוש צידין דמחי וקטיל מתעשתין לחבלא נפשן קטולין׃
ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו׃ ככית פטמא דמלי
עופא כין בתיהון מלן נכלין על כין סגיאו ועתרו׃ שמנו עשתו גם עברו דברי
רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו׃ עתרו אף קנו נכסין אף
עברו על פתגמי אוריתא עבדו דביש דין דקשוט לא דינין ואו הוו דינין דין יתמא הוו
מצלחין ודין חשיכיא בקשטא לית אנון דינין׃ העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער לאיתאה בישא אמר יי אם מן עמא
דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי׃ שמה ושערורה נהיתה
בארץ׃ תימה ושנו הוה בארעא׃ הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי
אהבו כן ומה תעשו לאחריתה׃ נביי שקרא מתנבן שקר וכהניא מסיעין על ידיהון
ועמי רחימו כין ומא תעבדון לסופא׃ העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו
שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול׃ גלו בני בנימן
מגו ירושלם ארי קל צוחת קרנא אשתמעת בארעהון ועל בית בקעת כרמיא זקפו
עממיא סימוותא ארי בשתא אסתכיאת מצפונא ותברא רבא׃ הנוה והמענגה
דמיתי בת ציון׃ יאיתא ומפנקתא איכדין קלקילת ית אורחתיך דכין כהיתת כנשתא
דציון׃ אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו׃ לה
ייתון מלכין ומשריתהון יגדון עלה משכנין סחור סחור יסייעון גבר ית חבריה׃ קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב׃ זמינו
עלה עבדי קרבא קומו ונסק בטיהרא וי לנא ארי פנא יומא ארי נגדו טולי רמשא׃

ל׳ ומל׳ יורה ל׳ בטע חס ב׳ מל׳ ל׳ ומל׳ ל׳ ל׳ ל׳ חד ויכבו ויצליחו ושערורה ק׳ והיא ל׳ ל׳ ומל׳ ל׳ ב׳ לקראת מדבר

יעקבם

ישמע ׳ וסימנה׳ תשמרו לא ישמע עוד חמס בארצך וגלתי כהקיר בור במקום הזה בלוגר כבוריך מלאכה וגם נביאים ולא

קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה יקומו ונסק בליליא ונחביל בירניתהא׃
כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר
הפקד כלה עשק בקרבה׃ ארי כדנן אמר יי̇ צבאות קוצו אעה וצברו על ירושלם
מליתא היא קרתא דאתפקידו לה חובהא כלהון אנוסין בגוה׃ כהקיר בור מימיה כן
הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה׃ כגובא דמקיים מוהי כן
אוריכו ואתקיימו בגוה עבדי כשתא קל חטופין וכזוזין משתמעא בה קדמי תדירא
על כין איתיתי עלה מרע ומחא׃ הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך
שממה ארץ לוא נושבה׃ אתרדאי ירושלם דלמא ירחיק מימרי דלמא אשוינך
צדיא כארע סרוס דלא אתיתבת׃ כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו
כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות׃ כדנן אמר יי̇ צבאות אתבזזא
יתבזזון כמא דמהלכין על שולי גפן למקטף שארא דישראל ועוד תתוב מחתך
עליהון כיד קטוף על סלסלין׃ על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם
ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו׃ על מן אמליל ואסהיד
ויקבלון אולפן הא אטפשת אדנהון ולא יכלין למצת הא פתגמא דיי̇ הוה להון לחסודין
מדלא צבן ביה׃ ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל
סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים׃ ות נבואה בתקוף מן
קדם יי̇ אתמליתי לאיתי לסוברא ולא יכלית למשפך על ינקין בשוקא ועל סיעת עולימין
כחדא ארי אף גבר עם אתא יתאחדון סב עם דסבע יומין׃ ונסבו בתיהם לאחרים שדות
ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ נאם יהוה׃ ויסחרון בתיהון לאחרנין חקלין
ונשין כחדא ארי ארים ית מחת גבורתי על יתבי ארעא אמר יי̇׃ כי מקטנם ועד גדולם
כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר׃ ארי מזעירהון ועד רבהון כלהון אנסי
ממון ומספר ועד כהין כלהון עבדי שקר׃ וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום׃ ואסיאו ית תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון למימר שלמא שלמא
ולית שלם׃ הובישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה׃ על יהון למבהת ארי תועיבא עבדו אף מיבהת לית אנון
בהתין אף אתכנעו לית אנון ידעין בכין יתרמון קטילין בעדן דאסער עליהון חוביהון

קדמ׳ מכבדי הוא בתר אכבדי המה׳ שק ד׳ קמ׳ וסימנה׳ וכל אשר יהל וכו׳ בחלותם לבושי שק והעלית׳ ג׳ ינמי וכל בשק ותתנחה וסוף פס״ק

או שני הפסוקים תחלת הפטרת תשעה כתב והיא בדף י״א

יתקלון אמר יי׳ כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות
עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך׳ כדנן אמר יי׳
קומו על אורחן וחזו ושאילו לשבילין דמן עלמא אידא אורחא דתקנא והליכו בה
ואשכחו ניח לנפשכון ואמרו לא נזיל׳ והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר
ויאמרו לא נקשיב׳ ואקימית עליכון מלפין קבילו למלי נבייא ואמרו לא נקביל׳
לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם׳ בכין שמעו עממיא ודעי כנשתא
דישראל ית חוביהון׳ שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם
כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה׳ שמעי ארעא דישראל הא אנא
מיתי בישתא על עמא הדין תשלמת עובדיהון ארי לפתגמי עבדי נבייא לא
קבילו ואוריתי וקצו בה׳ למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי׳ למא דנן קדמי לבונתא דמשבא
מיתי וקני טובא מארע רחיקא עלותכון לא לרעוא ונכסת קודשיכון לא יתקבלון קדמי׳
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו
יאבדו׳ בכין כדנן אמר יי׳ הא אנא מיתי על עמא הדין תקלן ויתקלון בהין אבהן ובנין
כחדא מגיר וקריביה ייבדון׳ כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול
יעור מירכתי ארץ׳ כדנן אמר יי׳ הא עמא אתי מארע צפונא ועממין רברבין ייתון
בגלי מסיפי ארעא׳ קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל
סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון׳ קשתן ותריסין אחידין אכזראין
אנון ולית להון רחמין קלהון כימא נאתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין מסדרין אנון
כגבר עביד קרבין עלך כנשתא דציון׳ שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזקתנו
חיל כיולדה׳ שמענא ית שמעיה אתרשלא ידנא עקא אחדתנא הא כחבלין ליל ידתא׳
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב׳ לא תפקון לחקלא ובאורחא
לא תהכון ארי חרבא דסנאה מקטלא לדמתכנשין מסחור סחור׳ בת עמי חגרי שק
והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו׳ כנשתא
דעמי איסרו סקין וחפו רישיכון בקטמא אבל כעל יחיד עבדו לכון מספד במרר ארי בתכיף
ייתון בוזזין עלנא׳ בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם׳ בחיר יהבתך בעמי

חזיקה ג׳ חס׳ צרה שמה בעתים׳ מספד ג׳ בליש וסי׳ תמרורים ביתה צל הדדרמון׳ יבא ד׳ חס׳ בספ׳ וסימ׳ פתאם יבא חס׳ ועל יהויקים ויוי נביאיכם׳

כברך תקיף ותהודע ותחוי להון ית אורחהון: כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל
כלם משחיתים המה: כל רברביהון מרדין מהלכין בנכילו כמא דמערב נחש עם ברזל
כלהון מחבלין אנון: נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו:
הא כמשב נפחין דחרר בגו מרא כין חש קלהון דנבייא דמתנבן להון תובו לאוריתא
ולא תבו וכאברא דמתמסי בגו נורא כין הואה בטילין בעיניהון מלי נבייא דמתנבן
להון לא להנאה אליפוכון מלפיהון ועובדיהון בישיא לא שבקו: כסף נמאס קראו
להם כי מאס יהוה בהם: הא ככסף פסולא מרחקין קרו להון ארי רחיק יי יתהון:
הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: פתגם נבואה דהוה עם
ירמיה מן קדם יי למימר: עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: קום בתרע בית
מקדשא דיי ותתנבי תמן ית פתגמא הדין ותימר קבילו פתגמא דיי כל דבית
יהודה דעלין בתרעיא האלין למסגד קדם יי: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה: כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל אתקינו אורחתכון ועובדיכון ואשרי יתכון באתרא הדין: אל תבטחו
לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: לא תתרחצון לכון
על פתגמי נביי שקרא דאמרין קדם היכלא דיי אתון פלחין קדם היכלא דיי אתון
דבחין קדם היכלא דיי אתון סגדין תלת זמנין בשתא אתון מתחזן קדמוהי: כי אם
היטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין
רעהו: ארי אם אתקנא תתקנון ית אורחתכון וית עובדיכון אם מעבד תעבדון
דין דקשוט בין גברא ובין חבריה: גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: גיור יתם וארמלא לא תינסון
ודם זכי לא תישדון באתרא הדין ובתר טעות עממיא לא תהכון לאבאשא לכון:
ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם:
ואשרי יתכון באתרא הדין בארעא דיהבית לאבהתכון למן עלמא ועד עלמא: הנה
אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל: הא אתון מתרחצין לכון על פתגמי
נביי שקרא בדיל דלא להנאה: הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך

ושכנתי ב̇ בלישנ׳ אתכם במקום הזה כי לכו נא · נתתי לאבותיכם ב̇ וסימ׳ למן עולם וישבתם בארץ · התגנבות ב̇ מל׳ וס׳ ובאתם ועמדתם וכל

פרצים ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ המערת פרצים כת׳ ובאו בה פריצים כת׳ מל׳ דמל׳ ׃ הבית הזה אשר נקרא ב׳ וס׳ ימנ׳

אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ גנבין קטולי נפשן וגיפין ומשתבעין לשקר
ומסקין בוסמין לבעלא ואזלין בתר טעות עממיא דלא ידעתון׃ ובאתם ועמדתם
לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות
האלה׃ ואתון אתן וקימין קדמי בביתא הדין דאתקרי שמי עלוהי ואמרין אתון
שיזבנא בדיל למעבד ית כל תועיבתא האלין׃ המערת פרצים היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה׃ הכבית כנישת רשיעין הוה
ביתא הדין דאתקרי שמי עלוהי בעיניכון אף קדמי כין גלי אמר יי׃ כי לכו
נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי
לו מפני רעת עמי ישראל׃ ארי איזילו כען לאתר בית מקדשי דבשילו דאשריתי
שכינתי תמן בקדמיתא וחזו ית דעבדית ליה מן קדם בישת עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם
ואקרא אתכם ולא עניתם׃ וכען חלף דעבדיתון ית כל עובדיא האלין אמר יי
ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא מקדים וממליל ולא קבילתון ואתנביאו לכון ולא
אתיבתון׃ ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו׃ ואעביד לביתא דאתקרי שמי עלוהי
דאתון רחיצין ביה ולאתרא דיהבית לכון ולאבהתכון כמא דעבדית לשילו׃ והשלכתי
אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים׃ ואגלי יתכון
מארע בית שכינתי כמא דאגליתי ית כל אחיכון ית כל זרעא דבית ישראל׃ ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע
אתך׃ ואת לא תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון בבעו וצלו ולא תבעי מן קדמי
ארי לא רעוא קדמי לקבלא צלותך׃ האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות
ירושלם׃ הלא את חזי מא דאנון עבדין בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם׃ הבנים
מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני׃ בניא מלקטין אעיא
ואבהתא מדלקין ית נורא ונשיא לישן לישא למעבד כרדוטין לכוכבת שמיא ולנסכא
נסכין לטעות עממיא בדיל לארגזא קדמי׃ האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא

ובאתם ועמדתם ושלחתי ׃ מעשותיכם ל׳ ומל׳ ׃ לעשתכם ל׳ וחס׳ ׃ ממושבותיכם ל׳ בנעוריכם ל׳

אתם למען בשת פניהם׃ הא מן קדמי אנון מרגזין אמר יי׳ הלא לאבאשא להון
בדיל דיבהתון בעובדיהון׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל ז פ״ס
המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה׃ דמ״ין אל׳ על׳
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים הא רגזי וחמתי חל באתרא הדין על אנשא ועל בעירא ועל׳ ועל׳
ועל אילן חקלא ועל אבא דארעא וישיצי ולא יהי חיס׃ כה אמר יהוה ו הפטרת צו את אהרן
צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר׃ כדנן אמר יי׳ צב׳ כ״
אלהא דישראל עלותכון אוסיפו על נכסת קודשיכון ואכולו בסרא׃ כי לא דברתי
את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח׃ הוציאי ק׳
ארי לא מללית עם אבהתכון ולא פקידתכון ביומא דאפיקית יתהון מארעא
דמצרים על עסקי עלון ונכסת קודשין׃ כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם׃ אלהין ית פתגמא הדין פקידית יתהון למימר
קבילו למימרי ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם ותהכון בכל אורחא ב׳
דאפקיד יתכון בדיל דייטב לכון׃ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות חד חס
בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים׃ ולא קבילו ולא ארכינו ית אדניהון וי׳ קדמ׳
והליכו בעיצתהון בהרהור לבהון בישא ואחזרו בפולחני קדל ולא שויאו דחלתי וחד מל׳
לקביל אפיהון׃ למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח וילכו חס׳
אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח׃ למן יומא דנפקו אבהתכון ונעת מל׳
מארעא דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון ית כל עבדי נביא בכל יום מקדים
ומשלח׃ ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם׃
ולא קבילו למימרי ולא ארכינו ית אדניהון ואקשיאו ית קדלהון אבאישו מאבהתהון׃ ד׳
ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה׃ מל׳
ותמליל עמהון ית כל פתגמיא האלין ולא יקבלון מנך ותתנבי להון ולא יתיבונך׃
ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה מל׳
האמונה ונכרתה מפיהם׃ ותימר להון דין עמא דלא שמעו למימרא דיי׳ אלההון
ולא קבילו אולפן פסקת הימנותא ואתמנעת מפומהון׃ עד כאן ומוסיפין כה אמ׳ יי׳ חל׳ יתה לנחכם בדף ג׳

גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו:
תלישי על רבך רגלו וטולי על כגדין אליא ארי רחיק יי ורטש ית עם דרא דעלבו.
על מימריה: כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו: ארי עבדו בני יהודה דביש קדמי אמר יי שויאו שקוציהון
בביתא דאתקרי שמי עלוהי לסאבותיה: ובנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף
ה׳ חס׳ את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: ובנו במת תופתא דבחלת
בר הנום לאוקדא ית בניהון וית בנתהון בנורא דלא פקידית באורייתי ולא רעוא
יו׳ בטע׳ קדמי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי
בסף׳ אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: בכין האיומיא אתן אמר יי ולא יתאמר
ג׳ בטע׳ עוד תפתא וחלת בר הנום אלהין חלת קטיליא ויקברון בתפת מבלי אתר: והיתה נבלת
העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ותהי נבילתא דעמא
יו׳ הדין משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא דארעא ולית דמניד: והשבתי מערי
מחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה
ץ: ואבטיל מקרויא דבית יהודה ומשוקי ירשלם קל בדיע וקל חדוא וקל
יוציאו ק׳ חתן וקל כלן ארי לחרבא תהי ארעא: בעת ההיא נאם יהוה ויציאו
את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
ה׳ הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם: בעדנא ההוא אמר יי יפקון ית
גרמי מלכיא דבית יהודה וית גרמי רברביהון וית גרמי כהניא וית גרמי נביי
שקרא וית גרמי יתבי ירשלם מקבריהון: ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים
ומו׳ אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו
וחד׳ להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: וישטחונון לקביל שמשא
ולו׳ יאספו וסיהרא ולכל חילי שמיא דרחימונון ודפלחונון ודטעו בתריהון ודתבעונון
ודסגידו להון לא יתכנשון ולא יתקברון לזיבל מבדר על אפי ארעא יהון: ונבחר
מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות
הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: ויתרעון במותא מרבחיא לכל שארא
ירושלם דישתארון מן זרעיתא בישתא הדא בכל אתריא דישתארון דאגליתנון לתמן אמר יי צבאות:

ירושלם ה׳ קמ׳ וסימנ׳ ארום משכחך סביבות בחצרות ויציאו ואת עצמות מומלא ויליכו וכלחתנ׳ וסוף פיס׳ כות במאא אסלו ויעלה

חסידה ג' וסימנה' גם חסידה בשמים ונוצה ברושים ... ג' ב' מל' וחד חס' וסימנה' את עת באנה ותלכנה שתיהן עד באנה בבית קדמ' חס' ...

ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: ותימר
להון כדנן אמר יי' היפלון ולא יקומון אם למתב גלי קדמי דלא יתובון: מדוע שובבה
העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמת מאנו לשוב: מדין דמתחסנן למתב
לפולחני עמא הדין יתבי ירושלם תבו למרדד מן אוריתא ולא צבן אתקיפו בנכלין
מסרבין למתב: הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר
מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: אצית וגלי קדמי לא כקשר
ממללין לית גבר דמתיב מחובתיה למימר מא עבדית כלהון מסגן ברעות נפשהון
כסוסיא דגזר בקרבא: גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: אף חוריתא בשמיא ידעא זמנהא
ושפנינא וכרכיא וסנוניתא נטרין ית עדן מיתיהון ועמי לא הוו ידעין למעבד ית
דינא דיי': איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה
עט שקר ספרים: איכדין תימרון חכימין אנחנא ועל אוריתא דיי' אנחנא רחיצין
בכין הא לשקרא עביד ספר קלמס דשקר למזיפא: הבישו חכמים חתו ו...
הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: בהיתו חכימיא אתבלו ואתאחדו ... א
בפתגמא דיי' קצו וחולק בחכמתא לית להון: לכן אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה
שקר: בכין אתין ית נשיהון לאחרנין חקלתהון לירותין ארי מזעירא ועד רבא
כלהון אנסי ממון מספר ועד כהין כלהון עבדי שקר: וירפו את שבר בת עמי על
נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: ואסיאו ית תבר כנשתא דעמי במלי שקרהון
למימר שלמא שלמא ולית שלם: הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם
לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה: עליהון למבהת ארי
תועיבא עבדו אף מבהת לית אנון בהתין ואתכנעו לית אנון ידעין בכין יתרמון
קטילין בעדן דאסער עליהון חוביהון יתקלון אמר יי': אסף אסיפם
נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום:
שיצאה אשיציכון אמר יי' ויסופון כמסף ענבין מגפן ובכלא מתאנא וכטרף מאילן
על דיהבית להון אוריתי מסיני ועברו עלה: על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא

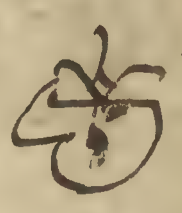
ב' הנשבעים באשמת
ב' חס' החזיקו ובכיין
כלן במרוצתם ק' ק'
ג' וסים ק' ג' ב' חס' וחדן
ט' מו' ב' חסר
דין ושלאחר
חס' כו' ושאר
מל' מו' מו'
ו' זוג מן ב' קדמ' מפיק א' ותנינ ה' לא ג' מבינ מו' א' וב' חס'
בספ' הפטרה לתשעה באב ומתחילין בה בשני פסוק כה אמר יי' עמדו על דרכים והן בדף ט'

אמר יי' ו' סופ' מ' בספ' וסימנה' פקדתים פקדתם שריתיך שבות עמי קול שאון מנה הנני משבעתי יבא שודד והשמעתי כמהפכת קדמ' ...

ויבואו ג מל׳ וסימ׳ ... דרך שער העליון פנימה ויבואו ויאכלו חלב וכולה בכבי׳ ח בטע מחרבה וטפחה על חדא מלה

אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה:
על מא אנחנא יתבין אתכנשו ונעול לקרוין כריכן ונשתוק תמן ארי יי׳ אלהנא איתי
עלנא תבר ואבהתנא ואשקינא כס דלוט כרישי חוין ארי חבנא קדם יי׳: קוה לשלום
ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: סברנא לשלם ולית טב לעדן סליחות חובין והא
פורענות חטאין: מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: עד דפלחו לעגליא דבדן מלך במשריתיה
יסק עליהון ויגלי יתהון מקל מפסועית גברוהי יזועון כל יתבי ארעא וייתון ויבזון
ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון: כי הנני משלח בכם נחשים צפענים
אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: ארי האנא מגרי בכון עממין קטולין
כחיוון חרמנין דלית להון לחשא ויקטלון יתכון אמר יי׳: מבליגיתי עלי
יגון עלי לבי דוי: על דהוו מלעגין לקביל נביא דמתנבן להון דוונא ותיכחתא איתי
להון מן קדם חוביהון עליהון אמר נביא לבי דוי: הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים
היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: הא קל
צוחת כנשתא דעמי מארע רחיקא נביא אוכחיתהון השכינתא דיי׳ לית בציון אם
מלכה לית בה מדין מרגזין קדמי בצלמניהון בפלחן טעותא: עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לוא נושענו: אמרת כנשתא דישר׳ עדא זמנא שלים קצא ואנחנא לא מתפרקין:
על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: אמרת ירושלם על תבר כנשתא
דעמי אזדעזעית אתחפיאו אפי אכלוס אוכמין כקדרא אשתממו אחדת כבי:
הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי: אמר ירמיה
נביא דלמא לא אית לי עובדין טבין למבעי על בית ישר׳ הלא מחמיד הויתי לאפביה
דאליה נביא דמגלעד דפתגמוהי אסון אסותא ארי על דלא תבו בכין לא סליקת
אסו למחת כנשתא דעמי: מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה
יומם ולילה את חללי בת עמי: מן יתין רישי כנחל דמין ועיני כמבוע דמען ואבכי
יימם ולילי על קטילי כנשתא דעמי: מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: מן יתמנני במדברא בית
מבתות עדי אורחן ואשבוק ית כנשתא דעמי ואהך מלותהון ארי כולהון זנאין

וסימ׳ מה המג תלונג ופירושו בכל מושבתיכם את כל ההרים והיה מכל ביתי ומכל גלוליכם רב לכם מכל תועבתיכם למבחשונה ונבזביתך שהם הרהיבוני

סיעת שקרין׃ וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל
רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה׃ ואליפו ית לישנהון פתגמי שקר דמן אנון כקשת
כילא ולא להימנותא תקיפו בארעא ארי מבישתא לבישתא נפקו ומדחלתי לא
אילפו אמר יי׃ איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב
וכל רע רכיל יהלך׃ גבר מחבריה אסתמרו ועל כל אחא לא תתרחצון ארי כל אחא
מכמן כמין וכל רחים בנכילו מהליך׃ ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו
לשונם דבר שקר העוה נלאו׃ וגבר בחבריה משקרין וקשטא לא ממללין אליפו
לישנהון פתגמי שקר אטפשו טעו׃ שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי
נאם יהוה׃ יתבין בבתי כנישתהון ומשתען על עויתהון בנכלין מסרבין למדע דחלתי
אמר יי׃ לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני
בת עמי׃ בכין כדנן אמר יי צבאות הא אנא מיתי עליהון עקא וצריף להון ובחר להון
ארי איכדין אעביד מן קדם חובי כנשתא דעמי׃ חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו׃ כגיר דמחרף לישנהון נכלין [illegible]
בפומהון שלמא גבר עם חבריה ממללין ובמעוהי משוי כמינתיה׃ העל אלה לא

אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסער לאיתאה
בישא אמר יי אם מן עמא דכדין עובדוהי לא אתפרע מנהון כרעותי׃ על
ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו׃ על טוריא אנא מרים קלי בכי ומצוח
ועל דירות מדברא אליא ארי צדיאו מבלי אנש דעדי ולא אשתמע קל בעירא
בארעהון מעופא דשמיא ועד בעירא אטלטלו גלו׃ ונתתי את ירושלם לגלים מעון
תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב׃ ואתין ית ירושלם ליגרין מדור ירורין
וית קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתיב׃ מי האיש החכם ויבן את
זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי
עבר׃ מן גבר דחכים ויסבר ית דא ודאתמלל מקדם יי עמיה ויחוינה על מא חרובת
ארעא צדיאת כמדברא מבלי עדי׃ ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה׃ ואמר יי על דשבקו ית אוריתי

אדבתך ארכות בת עמי חס בטע׳ · כל ירמיה מקנה למקנה במ״א ונ״א שמעו קול מקנה · וכל קל דכות במ״א נ אברהם למקנה ·

דיהבית קדמיהון ולא קבילו למימרי ולא הליכו בה׃ וילכו אחרי שררות לבם
ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם׃ ואזלו בתר הרהור לבהון ובתר בעליא דאליפונון
אבהתהון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתים מי ראש׃ בכין כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא מיתי
עקא על עמא הדין מרר כגדין ואשקינון כס דלוט כריש חוין׃ והפצותים בגוים
אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם׃ ואבדרנון
בני עממיא דלא ידעו אנון ואבהתהון ואגרי בתריהון דקטלין בחרבא עד דאשיצי
יתהון׃ כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות
שלחו ותבואנה׃ כדנן אמר יי צבאות אסתכלו וקרו לאליתא וייתין ולחכימתא
שלחו וייתין׃ ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו
מים׃ ויוחין ויטלן עלנא אליא וישגרן עיננא דמעין וגלגלי עיננא יגרן מיא׃ כי
קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו׃
ארי קל אליא אשתמע מציון איכדין אתבזיזנא בהיתנא לחדא ארי חרובת ארענא
ארי צדיאה בירניתנא׃ כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה׃ ארי שמעא נשיא פתגמא דיי ותצית
אדניכון למלי נביוהי ואליפא לבנתכון אליא ואתתא לחברתה עכויא׃ כי עלה מות
בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות׃ ארי סליק מותא
בחרכנא על בבירניתנא לשיצאה ינקין משוקא עולימין מרחובכן׃ דבר כה נאם יהוה
ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף׃ ואתנבי
כדנן אמר יי ותתרמי נבילתא דאנשא כזיבל מבדר על אפי חקלא וכעמירא מבתר
חצודא ולית דמכניש׃ כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל
הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו׃ כדנן אמר יי לא ישתבח חכימא בחכמתיה
ולא ישתבח גיברא בגבורתיה לא ישתבח עתירא בעתריה׃ וכי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה
חפצתי נאם יהוה׃ אלהין בדא ישתבח דמשתבח דחכים ואליף למדע דחלתי ארי אנא
יי עבידנא חסדא ודין קשוט וזכו בארעא ארי באלין רעוא קדמי אמר יי׃

לכן טו׳ בטע׳ וסימנ׳ עד אריב ורבקם מכשלים צורפם מזבלם יוכלו עכתות הבחורים שערורית חשלחך נונדב בן רכב יהודה חשור חיים

הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: הא יומיא אתן אמר יי
ואסער על כל עממיא ערלאי ועל בית ישראל דדמן עובדיהון לעובדי ערלאי: על
מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: על מצרים ועל יהודה ועל
אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל מקפי פתא דשרן כשכונין במדברא ארי
כל עממיא ערלין בבסרהון וכל בית ישראל ערלין בלבהון: שמעו את
הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: קבילו ית פתגמא דמליל יי עליכון בית
ישראל: כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי
יחתו הגוים מהמה: כדנן אמר יי מאורחת עממיא לא תילפון ומאתון דמשתנין
בשמיא לא תתברון ארי מתברין עממיא מנהון: כי חקות העמים הבל הוא
כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד: ארי גזירת עממיא למאאנן ארי
אעא מחרשא קאיץ ליה עובד ידי נגר בחצינא: בכסף ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא יפיק: בכספא ובדהבא מחפי ליה במסמרין ובמקובין
מתקיף ליה דלא יצטלי: כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו
אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטב אין אותם: עובד כגיד זקיפין אנון הלא
ממללין אתנטלא יתנטלון ארי לית בהון רוחא להלכא לא תדחלון מנהון ארי לא
מבאשין ואף לאיטבא לית אנון ידעין: מאין כמוך יהוה גדול אתה
וגדול שמך בגבורה: לית בר מנך יי רב את ורב שמך בגבורתא: מי לא יראך
מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מן לא ידחל
מן קדמך מלך כל עלמיא ארי דילך היא מלכותא ארי בכל חכימי עממיא ובכל
מלכותהון לית בר מנך: ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: ובחדא יתוקון
עממיא על דאטפשו על דפלחו לטעותא דלמא אנון: כסף מרקע מתרשיש
יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים
כלם: כספא דמחפן מאפרקא מיתן ודהבא מאופיר עובד נגר וידי קיני תכלא
וארגונא לבושהון עובד חכימין כלהון: ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך
עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: ויי אלהים קשוט הוא אלה קיים

ומלך עלמין מרגזיה תזוע ארעא ולא יכלון עממיא לסוברא רגזיה׃ כדנה
תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומתחות שמיא
אלה׃ דנא פרשגן אגרתא די שלח ירמיה נביא לות שאר סבי גלותא די בבבל דאם
יימרון לכון עממיא דאתון ביניהון פלחו לטעותא בית ישראל כדין תתיבון וכדין תימרון
להון טעון דאתון פלחין להין טעון דלית בהון צרוך אנון מן שמיא לא יכלין לאחתא
מטרא ומן ארעא לא יכלין לצמחא פירין אנון ופלחיהון ייבדון מארעא וישתיצון
מן תחות שמיא אלין׃ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה
שמים׃ כדנן תימרון להון אנחנא פלחין לדעבד ארעא בחיליה שכליל תבל בחכמתיה
ובסכלתנותיה תלא שמיא׃ לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים
למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃ לקל מתניה רכפת דמין בשמיא ומסיק עננין
מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם
מדעת הוביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ אטפשו כל עממיא מלמדע
חכמא בהית כל קיני מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכוניו ולא רוחא בהון׃ הבל
המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ ולמא אנון עובד תולעבא בעדן דאסער
עליהון חוביהון ייבדון׃ לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט
נחלתו יהוה צבאות שמו׃ לא כאלין דחולקיה יעקב ארי דברא כולא הוא וישראל שבטא
דאחסנתיה יי׳ צבאות שמיה׃ אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור׃ כנושי
מארעא סחורתיך דיתבא בתקפיא בקרוין כריכן׃ כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו׃ ארי כדנן אמר יי׳
האנא מיתי עקא על עממיא הדין וכמא דשדין אבנא בקלעא כין אבדר ית יתבי ארעא
בזמנא הדא ואעיק להון בדיל דיקבלון פורענות חוביהון׃ אוי לי על שברי
נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃ וי לי על תברי ממרעא מחתי ואנא
אמרית ברם דין מרעי ואסובר ניה׃ אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם
אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃ ארעי חרובת וכל קרוי אתבזיזא עמי גלו וליתנין
לית דמתח עוד משכני ומקים יריעתי׃ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן
לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ ארי אטפשו מלכיא ואפן מן קדם יי׳ לא תבעו על

הארץ ק׳
ב׳ חס
יתיר יוד
ב׳ וחס לאוים להם קדמ׳ מלדע בתר וחד מלרע אשאנו וחס
ב׳
ומו׳ ס׳ כת׳ נשאים

כין לא יצלחון וכל עמהון יתבדרו׃ קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום
את ערי יהודה שממה מעון תנים׃ קל כסורתא הא אתיא וזיעא רבא מארע צפונא בטע בס״פ
לשואה ית קרויא דבית יהודה לצדו מדור ירודין׃ ידעתי יהוה כי לא לאדם
דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו׃ ידענא יי ארי לא לאנשא אורחיה לא לגבר דאזיל
ומתקין ית פסעתיה׃ יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני׃ איתא עליהון וחס
יסורין יי ברם בדין חסוך לא בתקוף רגזך כהון דלמא יזערון׃ שפך חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו סימ׳ ג וחס
ויכלהו ואת נוהו השמו׃ שפוך חמתך על עממיא דלא אליפו למדחלתך ועל במקום איביכם
מלכותא דבפלחן שמך לא מתקרן ארי שליטו בדבית יעקב ובזו נכסיהון ית ויכלהו
ושיציאונון וית מדורהון אצדיאו׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה יא
לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ שמעו את דברי הברית הזאת
ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם׃ קבילו ית פתגמי קימא הדין ותמליתון
עם אנש יהודה ועל יתבי ירושלם׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל בטע
ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת׃ ותימר להון כדנן אמר יי בס״פ
אלהא דישראל ליט גברא דלא יקביל ית פתגמי קימא הדין׃ אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם
אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ דפקידית
ית אבהתכון ביומא דאפיקית יתהון מארעא דמצרים מכורא דברזלא למימר
קבילו למימרי ותעבדון יתהון ככל דאפקיד יתכון ותהון קדמי לעם ואנא אהוי
לכון לאלה׃ למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת
חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה׃ בדיל לקימא ית קימא דקיימית
לאבהתכון למתן להון ארע עבדא חלב ודבש כיומא הדין ואתיבית ואמרית אמן יי׃
ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם בטע
לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם׃ ואמר יי לי אתנבי ית כל בס״פ
פתגמיא האלין בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם למימר קבילו ית פתגמי קימא
הדין ותעבדון יתהון׃ כי העד העדתי באבתיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים מל׳

ירמיה יא

ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי׃ ארי אסהדא אסהידית באבהתכון
ביומא דאסיקית יתהון מארעא דמצרים ועד יומא הדין מקדים ומסהיד למימר
ב מל קבילו למימרי׃ ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא
ה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו׃ ולא קבילו ולא ארכינו
ית אודניהון ואזלו גבר בהרהור לבהון בישא ואיתיתי עליהון פורענותא על דלא קבילו
לפתגמי קימא הדין דפקידית למעבד ולא עבדו׃ ויאמר יהוה אלי נמצא
ג קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם׃ ואמר יי לי אשתכח מרדו אנש יהודה ויתבי
ל ירושלם׃ שבו על עונות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את
אבותם׃ תבו לחובי אבהתהון קדמאי דסריבו לקבלא ית פתגמי ואנון טעו בתר טעות
עממיא למפלחהון אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית קימי דגזרית עם אבהתהון׃
לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה
יא וזעקו אלי ולא אשמע אליהם׃ בכין כדנן אמר יי האנא מיתי עליהון בישתא דלא
ח יכלון לאשתיזבא מינה ויצלון קדמי ולא אקביל צלותהון׃ והלכו ערי יהודה וישבי
ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם׃ ויהכון אנש קרויא דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון מן טעותא דאנון מסקין
בסמין להון והא לא יכלין למפרקהון בעדן בישתהון׃ כי מספר עריך היו אלהיך יהודה
ד ב ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל׃ ארי מנין
קרויכון הואה דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי ירושלם שויתון איגורין לבהתא איגורין
לאסקא בסמין לבעלא׃ ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם
רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם׃ ואת לא תצלי על עמא הדין
ולא תתחנן עליהון בבעו וצלו ארי לא רעוא קדמי לקבלא צלותהון בעדן דאת מצלי
כה ג עליהון בעדן בישתהון׃ מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר
אשירה קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי׃ מא לעמא דהוה חביב קדמי שבקו פלחן
בית מקדשי עבדו עיצא לחטא סגיאין מערבין בסר שקוצין עם בסר קודשא יגלון
יגלון מניך מן קדם בשתיך בבין הוית תקיפא׃ זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה

שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו׃ הא כאילן זיתא דשפיר
בריויה ויאי בחזויה וסוכיה מטלן כאילנא כין קרי יי שמך בעממיא וכדו עברת
על אוריתא משרית עממין דתקיפין כאישתא ייתון עלך ויתחברון להון סמכותך׃
ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעיסני לקטר לבעל׃ ויי צבאות דקיים יתיך גזר לאיתאה עלך בישא
בדיל בישת בני ישראל ובית יהודה דעבדו להון לארגזא קדמי לאסקא כסמין לבעלא׃
ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃ ויי אלפני ואלפית בכין אחזיתני
עובדיהון׃ ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד׃ ואנא כאימר
בחיר דלנכסתא מתובל ולא ידעית ארי עלי חשיבו עשתונין בישין אמרין נרמי
סמא דמותא במיכליה ונשיצניה מארעא דישראל ושמיה לא ידכר עוד׃
ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את
ריבי׃ ויי צבאות דיין קשוט גלין קדמוהי כולין ולבא אחזי פורענות דינך מנהון
ארי קדמך אמרית ית עולבני׃ לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים
את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו׃ בכין כדנן אמר יי על
אנשי ענתות דבעין למקטלך למימר דאמרין לא תתנבי בשמא דיי ולא תמות
בידנא׃ לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו
בחרב בניהם ובנתיהם ימותו ברעב׃ בכין כדנן אמר יי צבאות האנא מסער
עליהון עולימיהון יתקטלון בחרבא בניהון ובנתהון ימותון בכפנא׃ ושארית
לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם׃ ושארא לא יהי להון
ארי איתי בישתא על אנשי ענתות שנת סעורן חוביהון׃ צדיק אתה יהוה יב
כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל
בגדי בגד׃ זכי את יי מלמדן לקביל פתגמך ברם שאילת דינין אנא שאיל מן קדמך
מדין אורחת רשיעיא מצלחא שלן שליוא כל משקרי שקר׃ נטעתם גם שרשו
ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם׃ קיימתנון אף תקפו עתרו
עתרו אף קנו נכסין קריבין פתגמי אוריתך בפומהון ורחיקא דחלתך מכוליתהון׃

התיו ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ לקראת צמח התיו מים התיו לאכלה קדם מרכבת בתדאה מל׳ וכל התיו חס׳

ירמיה יב

ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום
הרגה ׃ ואת יי כולא ידיע וגלי קדמך ואתבחר לבבא דרעך בדחלתך רשיעיא אתקינינון
כענא לנכסתא וזמינכון ליום קטולי ׃ עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה יבש
מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו ׃ עד אמתי
תחרוב ארעא ועסבא דכל חקלא ייבש מחובי רשיעיא דיתבין בה סף בעירא ועופא
ארי אמרו לא גלי קדמוהי סופנא ׃ כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את
הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן ׃ דנא תיובתא לירמיה
נביא על בעותיה נביא את דמי לגברא דרהט עם רגלאי ולאי ואיכדין את מדמי
למרהט כקביל סוסותא בבקעתא ובארע שלמא את מתרחיץ ונפיל ואיכדין את
מדמי למעבד כקמל חיות ברא ברובי ירדנא ואם על טיבוון דאנא מוטיב לנבוכדנצר
מלכא דבבל דגלא אה נביא את חדי ומתמה ומן פון דאחזיך ומא דאנא עתיד למעבד
לאבהתך צדיקיא דמן עלמא דרהטו כסוסותא למעבד עובדין טבין קדמי ואף
אמר יתהון דאיתי על בניכון ברכן ונחמן האכמיא דנחתין שטוף כירדנא ׃
כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם
כי ידברו אליך טובות ׃ וראת בעי עליהון רחמין ארי אף אחך ובית אבוך אף אנון
שקרו בך אף אנון אמרו עלך בישן לא תהימין בהון ארי ימללון עלך פתגמין תקנין ׃
עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה ׃
שבקית ית בית מקדשי רטשית ית אחסנתי מסרית ית עמא דהוה חביב קדמי ביד
סנאוהי ׃ היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה ׃ הות קדמי
אחסנתי כאריא בחרשא סליקת לקדמי את רגושתה על כין רחיקתה ׃ העיט צבוע
נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה ׃ כעופא דמתבדר
כין אתבדרת אחסנתי קדמי וכעופא דמשתדי כין יתכנשון עלה דקטלין בחרבא
מסחור סחור מלכי עממיא ומשריתהון ייתון עלה למבזה ׃ רעים רבים שחתו
כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה ׃ מלכין סגיאין
קטילו עמי דושישו ית אחסנתי יהבו ית אחסנת חמדתי למדבר צדי ׃ שמה
לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב ׃ שויוה לצדו

שמה ג׳ וסימנ׳ למפלה לשממה לצלמות ׃ למד ב׳ בתרי לישנ׳ וסימנ׳ למד ילמדו ירושלם בתר׳ לשון משיחה ׃

אתאבלת קדמי חרובת צדיאת כל ארעא ארי לית אנש דמשוי דחלתי על לבי: על
כל שפיים במדבר באו שודדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ
אין שלום לכל בשר: על כל נגדין במדברא אתו בזוזין ארי חרבא מן קדם יי מקטלא
דמתכנשין מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא לית שלמא לכל בשרא: זרעו
חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה: לא תהון
דזרעי חטין על ביאר ולא משכחין למכנש אלהין כובין ומיעלתהון לית להון הנאה
ותבהתון בעובדיכון במיתי עליכון תקוף רגזא דיי: כה אמר יהוה על כל
שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל
אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: כדנן אמר יי על כל מגיריא בישיא דמנזקין
באחסנתא דאחסינית ית עמי ית ישראל האנא מטלטילהון מעל ארעהון וית דבית
יהודה אטלטיל מביניהון: והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש
לנחלתו ואיש לארצו: ויהי בתר דאטלטיל יתהון אתוב במימרי וארחים עליהון
ואתיבנון גבר לאחסנתיה וגבר לארעיה: והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע
בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: ויהי אם מילף
יילפון מאורחת כנשתא דעמי לקיימא בשמי קיים הוא יי כמא דאליפו ית עמי
לקיימא בשום טעותא ויתקיימון בגו עמי: ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא
נתוש ואבד נאם יהוה: ואם לא יקבלון אלפן ואטלטיל ית עמא ההוא טלטול דאבדן
אמר יי: כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על
מתניך ובמים לא תבאהו: כדנן אמר יי לי איזיל ותזבון לך זרז דכיתן ותשויניה על
חרצך ובמיא לא תעלניה: ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: וזבנית ית
זרזא כפתגמא דיי ושויתיה על חרצי: ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי תנינות למימר: קח את האזור אשר קנית אשר על
מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע: סב ית זרזא דזבנתא דעל חרצך
וקום איזיל לפרת וטמרהי תמן בשעיעות כיף גלי: ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
צוה יהוה אתי: ואזלית וטמרתיה בפרת כמא דפקיד יי יתי: ויהי מקץ ימים רבים
ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם: והוה

מסוף יומין סגיאין ואמר יי לי קום איזיל לפרת וסב מתמן ית אזרא דפקידתך למטמריה
תמן׃ ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת
האזור לא יצלח לכל׃ ואזלית לפרת וחפרית ונסיבית ית אזרא מן אתרא דטמרתיה תמן והא
אתחבל אזרא לית ביה צרוך לכל מדעם׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם
הרב׃ כדנן אמר יי כדין אחביל ית תקוף אנש יהודה וית תקוף ית בני ירושלם דהוה סגי׃
העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל׃ עמא הדין
דעובדיהון בישין דסריבו לקבלא ית פתגמי ואזלין בהרהור לבהון וטעו בתר טעות
עממיא למפלחהון ולמסגד להון ויהון כאזרא הדין דלית ביה צרוך לכל מדעם׃ כי
כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית
יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו׃ ארי כמא דמידביק
[illegible] חרצא דגבר כין קריבית לפולחני ית כל בית ישראל וית כל בית יהודה אמר יי
למהוי קדמי לעם ולשום ולתשבחא ולרבו ולא קבילו׃ ואמרת אליהם את הדבר הזה
כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע
כי כל נבל ימלא יין׃ ותימר להון ית פתגמא הדין כדנן אמר יי אלהא דישראל כל גרב
יתמלי חמר ויימרון לך המדע לא הוינא ידעין ארי כל גרב יתמלי חמר׃ ואמרת אליהם
כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על
כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון׃ ותימר להון כדנן
אמר יי הא אנא ממלי ית כל יתבי ארעא הדא וית מלכיא דיתבין לדוד על כרסוהי
וית כהניא וית נביי שקרא וית כל יתבי ירושלם עקא ויהון דמן לרויא׃ ונפצתים
איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם׃
ואגריניון גבר באחוהי ואבהן ובנין כחדא אמר יי לא אחמול ולא אחוס ולא ארחים
מלחבלותהון׃ שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר׃ שמעו ואציתו ולא תתרברבון
ארי במימרא דיי גזיר כין׃ תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל׃ הבו קדם יי אלהכון

במסתרים ג רפי וסימנ׳ ודמע תדמע דב אורב דמיונו כחריה ׳ למדי ב חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ היהפך כושי חס למודי׳ מל׳

יקרא עד לא תיתי עליכון עקא ותהון דמן לדמהלכין כיד בקבלא ועד לא יתנגפון
רגליכון על טורי קבל ותסברון לנהור ויהי עליכון חשוך לדיהור והא כיד בקבלא
תהון מהלכין אתון׃ ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ג רפי וחס
ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה׃ ואם לא תקבלון אפין כד בסתרא תבכי נפשי
מן קדם דיעדי מנכון יקרכון ומדמעת תדמע ותשגר עיני דמעין ארי אשתבי עמא
דיוי׃ אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת ומל׳
תפארתכם׃ אימר למלכא ולמלכתא אמאיכו תיבו ארי גלא יקרכון כפר כליל
תשבחתכון׃ ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים׃ קרוי דרומא ב מל׳ בליש
אתאחידא וליתדפתח גלו דבית יהודה כלהון גלו שלמא אתקבלו תשלמת עובדיהון׃ למוקש
שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך׃ זקופו עיניכון וראו שאו
וחזו דאתן מצפונא אן עמא דאתמסר ליך עם תשבחתיך׃ מה תאמרי כי יפקד עליך ק
ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה׃ מא תימרין יי יתיר
ארי יסער עליך חובך ואת אליפת יתהון למעבד בישן עליך הוו רברבן כיד מן אחדן חס יוד בספ
הלא עקא וחבלין ייחדונך הא כחבלין לילידתא׃ וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני וחס
אלה ברב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ וארי תימרין בלבך מדין ערעני
אלין על דסגיאו חובך אתגליאת בהתתיך אתחזי קלניך׃ היהפך כושי עורו וחס
ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע׃ האפשר דישני הינדואה משכיה ב וחס
ונמרא שלטי רקמתיה אף אתון תכלון לאיטבא דהויתון אלפין למעבד בישן׃ חד מל׳
ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר׃ ואבדרינון כקשא דעדי מן קדם רוחא למדברא׃ וחד חס
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר׃ דין עדבין
וחולק אחסנתיך מן קדמי אמר יי דשבקת פלחני ואתרחיצת על שקרא׃ וגם אני
חשפתי שוליך על פניך ונראה קלונך׃ ואף אנא אגלי בהתת חובך על אפך ויתחזי ה ב נגלו
קלניך׃ נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ל ומל׳ וחס
ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד׃ טפשותיך ושטותיך עיצת חטאי ינכלותיך על יד חס
רמתא בחקלא גלן קדמי שקוציך וי ליך ירושלם לא תדכן עד כען ליך ארכא יומין
סגיאין׃ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות׃ דהוה פתגם יד

גוה ב כי השפילו וחד במסתרים תבכה נפשי וחד וגוה ׳ לא מיצאו ד וסימנ׳ ואדריהם ובשלשת רעיו מד׳ עד חזון מיג׳

ויפקד ב׳ וחס׳ וסימנ׳ יזכר עונם זבחי הבהבי ׳ אילת ג׳ וסימנ׳ כי גם אילת למנחה על אילת אהבים ויעלת חן ׳

נבואה מן קדם יי עם ירמיה על עסקי בוצרתא: אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוחת ירושלם עלתה: אתאבלו דבית יהודה וקרויהון חרובא אתחפיאו
אפיהון אבלוס אולמין לקדרא אתרטישו לארעא וצוחת ירושלם סליקת: ואדריהם
צעיריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו
וחפו ראשם: ותקיפיהון שלחו תנייניהון למיא אתו על פצידיא לא אשכחו מיא תבו
ג בט ממהון ריקן בהיתו ואתכנעו וחפו רישיהון: בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם
מט בארץ בשו אכרים חפו ראשם: בדיל חובי יתבי ארעא אתברו ארי לא הוה מטרא
ג בארעא בהיתו אכריא חפו רישיהון: כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה
דשא: ארי אף איילתא בחקלא ילידא ושבקא ארי לא הוו דתאין דעסב: ופראים עמדו
ג על שפיים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב: ועראדין קמו על נגדין שתן
רוחא כירורין קמא עיניהון ארי לית עסב: אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען
מדוע שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו: אם חובנא אסהידו בנא יי עביד בדיל שמך
עומך ארי סגיאן תיובתנא קדמך חבנא: מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר
בארץ וכארח נטה ללון: סבור ישראל פרקיה בעדן עקא למא יחול רגזך עלנא
ג ואנחנא כתותבין בארעא וכעדי אורחא דסטא למבתא: למה תהיה כאיש נדהם
כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו: למא
וחס׳ יחול רגזך עלנא ואנחנא מטלטלין ושביקין אתגיבר יכיל למפרק ואת שכינתך
ביננא יי ושמך עלנא אתקרי לא תשבקיננא: כה אמר יהוה לעם הזה
ב כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם:
וחס׳ כדנן אמר יי לעמא הדין כמא דרחימו כין אתפרע מנהון לאגליותהון מארע
זבחי הבהבי בית שכינתי וכמא דהוו מערבין בפלחן טעותא ומבית מקדשי רגליהון לא מנעו
וקדם יי לא רעוא בהון כען יסער חוביהון ויתפרע עויתהון: ויאמר יהוה
אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: ואמר יי לי לא תצלי על עמא הדין לטבא:
וחס׳ חס׳ כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב
ובדבר אנכי מכלה אותם: ארי יצומון לא רעוא קדמי לקבלא צלותהון וארי יסקון
עלתא ומנחתא לא רעוא קדמי בהון ארי בחרבא ובכפנא ובמותא אנא משיצי יתהון:

בחרב וברעב ובדבר ה׳ וסימנ׳ יצמו היושב קדמו׳ דפ׳ הכה הסודלות והיה הגוי ועתה לכן

ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא
יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה׃ ואמרית קביל בעותי יי אלהים הא
נביי שקרא אמרין להון לא תחזון דקטלין בחרבא וכפנא לא יהי לכון ארי שלם דקשוט
אתין לכון באתרא הדין׃ ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא
שלחתים ולא צויתם ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לבם
המה מתנבאים להם׃ ואמר יי לי שקרא אמרין נביי שקרא לא שלחתינון ולא
פקידתנון ולא מלילית עמהון נבואת שקר ואפן וכדבין ורשע לבהון אנון מתנבן
להון׃ לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים
והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים
ההמה׃ בכין כדנן אמר יי על נביי שקרא דמתנבן בשמי ואנא לא שלחתנון ואנון
אמרין חרבא וכפנא לא יהי בארעא הדא בחרבא ובכפנא יסופון נביי שקרא האנון׃
והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב
ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם׃ ועמא
דאנון מתנבן להון יהון מיטרפין רמן בשוקי ירושלם מן קדם כפנא וחרבא ולית
מקבר להון אנון נשיהון ובניהון ובנתהון ואשפוך חמתי עליהון ית בישתהון׃ ואמרת
אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול
נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד׃ ותימר להון ית פתגמא הדין ישגרן עיני
דמעין ליליי ויימם ולא ישתקן ארי תברא רבא אתברת מלכות כנשתא דעמי מחא
ממרעא לחדא׃ אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי
רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו׃ אם נפקית לחקלא והא קטילי
חרבא ואם עלית לקרתא והא ממרעי כפנא ארי אף ספר אף כהין אנפניאו לסחורתא
על דבארעא ולא בקרו׃ המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך
מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה׃
המרטש רטשתא ית דבית יהודה אם ית דבציון רחיק מימרך מרין לקיתנא ולית
לנא אסו סברנא לשלם ולית טב ולעדן סליחות חובין והא פורענות חטאין׃ ידענו
יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך׃ ידעינא יי חובנא וחובי אבהתנא ארי

חבנא קדמך׃ אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו׃
לא תרחקינא בדיל שמך לא תנביל אתר בית כרסי יקרך ייעול דכרן קימך אבהתנא
קדמך לא תשני קימך עמנא׃ היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים
הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה׃ הא לית צרוך
בטעות עממיא דאחתא מטרא ואם שמיא לא יתנון רסיסין אלהין על מימרך הלא
טו את הוא יי אלהנא ונסבר קדמך ארי את עבדתא ית כל אליין׃ ויאמר יהוה
אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו׃
ואמר יי לי אם יקום משה ושמואל למבעי מן קדמי לא רעוא קדמי בעמא הדין
שלח מארע בית שכינתי ויגלון׃ והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי׃ ויהי ארי יימרון לך לאן נגלי ותימר להון כדנא אמר יי דלמותא למותא
ודלחרבא לחרבא ודלכפנא לכפנא ודלשביא לשביא׃ ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת
הארץ לאכל ולהשחית׃ ואסער עליהון ארבע פורענון בישן אמר יי ית דקטלין
בחרבא למקטל וית כלביא לגררא וית עופא דשמיא וית בעירא דארעא למיכל
ולחבלא׃ ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך
יהודה על אשר עשה בירושלם׃ ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא על דלא תבו
כמנשה בר יחזקיה מלך שבטא דבית יהודה על דאסגי למעבד בירושלם׃ כי
מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך׃ ארי מן יחוס עלך
ירושלם ומן ירוי עלך ומן יזור למשאל לשלמא ליך׃ את נטשת אתי נאם יהוה
אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם׃ את שבקת פלחני אמר
יי לאחרא אסתחרת וארים ית מחת גבורתי עלך ואחבלניך על דהוית יכלא למתב
ולא תבתון׃ ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לא
שבו׃ וכמא דדרן במדריא כין בדרית ית עמי בקרוי ארעא תכילית אבדית ית
עמי מאורחתהון לא תבו׃ עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם
בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות׃ סגיאה קדמי ארמלתהון

מיחל יממין איתיתי עליהון על סיעת עולימיהון בזוזין כד בטיהרא איתיתי עליהון
משרין בתכיף וחבילא קרויהון׃ אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה
בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה׃ צדיאת ארעהון
מבלי עמהון למפחת נפש גלא יקרהון בחייהון ועד דאנון קיימין בהיתו ואתכנעו
ושארא לחרבא אמסר קדם בעלי דבביהון אמר יי׃ אוי לי אמי כי ילדתני
איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני׃ ווי לי אמי ארי
ילדתני למהוי גבר דין ואנש מצו לכל יתבי ארעא לא רשיתי ולא מא דאנא רשי
אנא תבע מנהון כלהון מלטטין לי׃ אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא הפגעתי
בך בעת רעה ובעת צרה את האיב׃ אמר יי אם לא סופך יהי לטב אלא ייתון ויבעון
מינך בעדן דאיתי עליהון סנאה ויעיק להון כעיר דבבא׃ הירע ברזל ברזל מצפון
ונחשת׃ מלך דתקיף כברזלא יסק לסעיר מלך דתקיף כברזלא וכנחשא ייתי
מצפונא עלוהי למתבריה׃ חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך
ובכל גבוליך׃ נכסיכון ובית גנזיכון לבזא אמסר לא בדמין בחובין דהויתון פלחין
לטעותא בכל תחומכון׃ והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה
באפי עליכם תוקד׃ ותשתעבדון לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעתון ארי קדום
תקיף כאישא כפק מן קדמי ברגז עליכון יחול׃ אתה ידעת יהוה
זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה׃ את
גלי קדמך יי ייעול דכרני קדמך ופקודני לאיטבא לי ואסער על בעלי דבבי
ואתפרע לי מרדפי ולא תתין ארכא לעולבני גלי קדמך דקבילית חסודין על
מימרך׃ נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי צבאות׃ קבילית לפתגמך וקיימתנון והוה מימרך לי לבע
ולחדות לבי ארי אתקרי שמך עלי יי אלהי צבאות׃ לא ישבתי בסוד משחקים
ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני׃ לא יתיבית בסיעת משחכין
ולא חדיתי מן קדם מימרך פריש יתיבית ארי נבואת דלוט מליתני׃ למה היה
כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו׃
למא הוה כיבי לא פריש ומחתי תקיפא מסרבא לאתסאה לא יהי מימרך לי כדבין

במלכו ערמין דפסקין מלוהי׃ לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם׃
בכין כדנן אמר יי אם תתוב ואתיבנך קדמי תשמיש ואם תתיכר שיעא למהוי
צדיקיא רעות מימרי תקיים יתכהון אכין לפתגמך ואת לא תתוב למטעי בתריהון׃
ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני
להושיעך ולהצילך נאם יהוה׃ ואתנינך לעמא הדין כשור דנחש כריך ויגיחון
לקבלך ולא יכלון לך ארי בסעדך מימרי למפרקך ולשיזבותך אמר יי׃ והצלתיך
מיד רעים ופדתיך מכף ערצים׃ ואשיזבנך מיד מבאשין ואפרקנך מיד תקיפין׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות
במקום הזה׃ לא תסב לך אתתא ולא יהון לך בנין ובנן באתרא הדין׃ כי
כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם
ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת׃ ארי כדנן אמר יי על בנין ועל בנן
דמתילדין באתרא הדין ועל אמהתהון דילדן יתהון ועל אבהתהון דמולדין יתהון
בארעא הדא׃ ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה
יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃
במות ממרעין בישין ימותון לא יתספדון ולא יתקברון לזבל מבדר על אפי ארעא
יהון ובחרבא ובכפנא יסופון ותהי נבילתהון משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא
דארעא׃ כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד
להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים׃
ארי כדנן אמר יי לא תיעול לבית מרזחא ולא תהך למספד ולא תדוי להון ארי
כנשית ית שלמי מן עמא הדין אמר יי ית חסדא וית רחמי׃ ומתו גדלים וקטנים
בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם׃ וימותון רברבין
ודעדקין בארעא לא יתקברון ולא יספדון להון ולא יתהממון ולא ימרטון להון׃
ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו
ועל אמו׃ ולא יפרסון להון על אבלא לנחמותהון על מיתא ולא ישקון יתהון
כס תנחומין על אבוהי ועל אמיה׃ ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל

כי כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ג׳ וסימנהון משבית על הכלים על ברזל [illegible]

על מת ב׳ וסימנ׳ לנחמו על מת מתאבלת׃ ישקו ג׳ וסימנ׳ ישקו העדרים תבחומים ישקו כל חיתו שדי׃

ולשתות׃ ובית משתיא לא תיעול לאסחרא עמהון למיכל ולמשתי׃ כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה׃ ארי כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל האנא
מבטיל מן אתרא הדין לעיניכון וביומיכון קל ביעו וקל חדוא קל חתנין וקל כלן׃ והיה
כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל
הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו׃ ויהי
ארי תחוי לעמא הדין ית כל פתגמיא האלין ויימרון לך על מא גזר יי׳ עלנא ית
כל בשתא רבתא הדא ומא חובנא ומא סורחננא דחבנא קדם יי׳ אלהנא׃ ואמרת אליהם
על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום
וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו׃ ותימר להון על דשבקו אבהתכון
פולחני אמר יי׳ וטעו בתר טעות עממיא ופלחונין וסגידו להון ופולחני שבקו
וית אוריתי לא נטרו׃ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי
שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי׃ ואתון אבאישתון למעבד מאבהתכון הא
אתון אזלין גבר בתר הרהור ליביה בישא בדיל דלא לקבלא למימרי׃ והטלתי
אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים
אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה׃ ואטלטיל יתכון מעל ארעא הדא
לארעא דלא ידעתון אתון ואבהתכון ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא
יימם ולילי דלא יהון עליכון רחמין׃ לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים׃ בכין הא יומיא
אתן אמר יי׳ ולא יהון משתען עוד בגבורתא דיי׳ דאסיק ית בני ישראל מארעא
דמצרים׃ כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות
אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם׃ אלהין יהון משתען
בגבורתא דיי׳ דאסיק ית בני ישראל מארע צפונא ומכל מדינתא דאגליניון לתמן
ואתיבינון על ארעהון דיהבית לאבהתהון׃ הנני שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל
גבעה ומנקיקי הסלעים׃ האנא שלח לעממין קטולין אמר יי׳ ויקטלונון

אותי יב׳ מל׳ בספ׳ וסימ׳ כי אותי עזבתי האותי שכחתה השכל וזכומנהון שכחת שבו כבבוד תבעי סו כולם ליראה כי נתתם חד מנה האותי

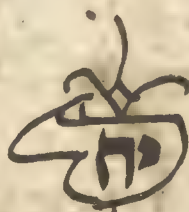
ובתר כין אשלח לסגיאין צידין ויצידונכון מעל כל רמא ומשקיפי כיפיא׃ כי עיני
על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני׃ ארי קדמי גלין כל אורחתהון
לא מסתלין מן קדמי ולא מטמרין חוביהון מקביל מימרי׃ ושלמתי ראשונה משנה
עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי׃
ואשלים לתניינין כקדמאין חוביהון וחטאיהון על דאחילו ית ארע בית שכינתי
בנבלת שקוציהון ותועיבתהון מלו אחסנתי׃ יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה הפטרות בהר סיני
אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבתינו הבל ואין בם מועיל׃
יי תקפי ורחצני ומשיזבי בעדן עקא לשימע גבורתך עממין ייתון מסיפי ארעא
ויימרון ברם לשקרא פלחו אבהתנא ללמא ולית בהון הנאה׃ היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים׃ האפשר דיעביד ליה אנשא דחלן ואינון טעון דלית בהון צרוך׃ לכן
הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה׃ בכין
הא אנא מחוי להון בזמנא הדא אחוינון ית פורענותי וית מחת גבורתי וידעון ארי שמי
יי׃ חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם
ולקרנות מזבחותיכם׃ חובי בית יהודה כתיבין בעט דברזל בטפר שמיר חריתין
על לוח לבהון ולקרנת איגוריכון׃ כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על
גבעות הגבהות׃ כאדכרא לבניהון איגוריהון ואשיריהון תחות כל אילן עבוף על רמתא
מנטלתא׃ הררי בשדה חילך כל אוצרתיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך׃ ועל
דפלחתון על טוריא בחקלא נכסיכון כל בית גנזיכון לבזא אמסר בחוביכון דהויתון
פלחין לטעותא בכל תחומכון׃ ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך
את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד׃ ואיתי סנאה
על ארעכון ותהי צדיא כשמטתא ובכין אעביד פורענות דינין על דאגלי יתכון
מאחסנתכון דיהבית לכון ותשתעבדון לבעלי דבביכון בארעא דלא ידעתון ארי
קדוס תקיף כאישא נפק מן קדמי ברגז עד עלמא יהוי׃ כה אמר יהוה
ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו׃ כדנן אמר יי ליט
גברא דיתרחיץ באנשא וישוי בסרא רחצניה ומן מימרא דיי יעדי לביה׃ והיה כערער
בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃ ויהי כנכוביתא

ראשונה ג מל וסימנה את אשר לחטותו ושלמתי ראשונה בפעם הזה · משנה ל צרי וסימנה וכתבלו ושלמתי ראשונה ויהרג דכלי

במישרא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא ולד במדברא בארע סרוס דלא אתיתבת:
ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: בריך גברא דיתרחיץ ז
במימרא דיי ויהי מימרא דיי רחצניה: והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש יראה ב
מעשות פרי: ויהי כאילן דשתיל על מבוע דמיין ועל נגדין ישלח שרשוהי ולא יחזי מרחבה
ארי ייתי חומא ויהון טרפוהי עבוף ובשנת בצורתא לא יתבר ולא יפסוק מלמעבד
פירין: עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: כביל לבא מכולא ותקיף הוא מן ידעניה: וחס
אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו: אנא יי חקר כיו ה
לבא בחר כוליתא ולמתן לאנש כאורחתיה כפירי עובדוהי: קרא דגר
ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: הא ימיו
כקוראה דמכנש ביעין דלא דיליה ומשחין אפרוחין דלית לוהי לא יהכון כין כל
גבר רשיע דקני נכסין בלא בדינא בפלגות יומוהי שבקין להון ובסופיה מתקרי
רשיעא: כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: פור עכותא אתעביד מניה
מן קדם דשכינתיה על כרסי יקרא בשמי מרומא עילמן ואולא מקביל אתר בית
מקדשנא: מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורו בארץ יכתבו כי עזבו וסורי
מקור מים חיים את יהוה: סבור ישראל יי כל דשבקו פלחנך יבהתון ורשיעיא
דעברו על מימרך בגיהנם אנון עתידין למפל ארי שבקו פלחנך יי דבדיליה
את מיתי עליהון יקרא כמבוע דמיין דלא פסקין מוהי: רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: אסיני יי ואתסי פרוקני ואתפריק ארי תשבחתי ב סעדני
את: הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא: הא אנון אמרין לי אן דאתנביתא עד כאן
בשמא דיי יתקיים כען: ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי ב
אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: ואנא לא עכיבית על מימרך מלאתנבאה ודברי חכמים
עליהון לאתבותהון לדחלתך וליום ביש דאת מיתי עליהון לא חמידית את גלי
קדמך אפקות ספותי גלי קדמך הוה: אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: עמי
לא יהי מימרך לי לתבר רחצני את בעדן עקא: יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו חס
המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: יבהתון רדפי ב כסף

ולא אכהית אנא יתכלמון אנון ולא אתכלמי אנא איתא עליהון יום ביש ועל חד תרין
העם ק' תברא תברינון׃ כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר
יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם׃ כדנן אמר יי לי איזיל
ותקום בתרע בני עמא דיעלון ביה מלכיא דבית יהודה ודיפקון ביה ובכל תרעי
ירושלם׃ ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם
הבאים בשערים האלה׃ ותימר להון קבילו פתגמא דיי מלכיא דבית יהודה וכל דבית
יהודה וכל יתבי ירושלם דעלין בתרעיא האלין׃ כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם
ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם׃ כדנן אמר יי אסתמרו
בנפשתכון ולא תטלון מטול ביומא דשבתא ותעלון בתרעי ירושלם׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר
צויתי את אבותיכם׃ ולא תפקון מטול מבתיכון ביומא דשבתא וכל עבידא לא
תעבדון ותקדשון ית יומא דשבתא כמא דפקידית ית אבהתכון׃ ולא שמעו ולא
שמוע ק' הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר׃ ולא קבילו ולא
ארכינו ית אדניהון ואקשיאו ית קדלהון בדיל דלא למשמע ובדיל דלא לקבלא אולפן׃
והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת
בו ק' ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה׃ ויהי אם קבלא תקבלון
למימרי אמר יי בדיל דלא לאעלא מטול בתרעי קרתא הדא ביומא דשבתא ולקדשא
ית יומא דשבתא בדיל דלא למעבד בה כל עבידא׃ ובאו בשערי העיר הזאת מלכים
ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי
ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם׃ ויעלון בתרעי קרתא הדא מלכין ורברבין יתבין
על כרסי דויד רכיבין ברתכין ובסוסון אנון ורברביהון אנש יהודה ויתבי ירושלם
ותתיב קרתא הדא לעלם׃ ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן
חס השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה׃
וייתון מקרויא דבית יהודה ומסחרני ירושלם ומארע שבט בנימן ומן שפילתא ומן
טורא ומן דרומא מיתן עלון ונכסת קודשין וקרבנין ולבונתא ומעלי תודתא לבית
ב לשון ביאה וחס מקדשא דיי׃ ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא

בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא
תכבה׃ ואם לא תקבלון למימרי לקדשא ית יומא דשבתא ובדיל דלא למטל מטול
ומיעל בתרעי ירושלם ביומא דשבתא ואדליק אישתא בקרוהא ותשיצי בירנית
ירושלם ולא תטפי׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃

פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃ קום וירדת בית היוצר ושמה
אשמיעך את דברי׃ קום ותיחות לבית פחרא ותמן אשמעינך ית פתגמי׃ וארד
בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים׃ ונחתית לבית פחרא והא הוא עביד
עבידתא על סדנא׃ ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו
כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות׃ ואתחבל מנא דהוא עביד דטינא
ביד פחרא ותב ועבדיה מן אחרן כמא דכשר בעיני פחרא למעבד׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמור׃ הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל׃ הכפחרא הדין הלא יכלא קדמי
למעבד לכון בית ישר׳ אמר יי׳ הא כמא דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין קדמי
בית ישר׳׃ רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד׃ זמן
אמליך על עמא ועל מלכותא למעקר ולתרעא ולאבדא׃ ושב הגוי ההוא מרעתו
אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו׃ ויתוב עמא ההוא
מבשתיה דגזרית עלוהי ואתיב מן בשתא דחשיבית למעבד ליה׃ ורגע אדבר
על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע׃ וזמן אמליך על עמא ועל מלכותא למבנא ולקימא׃
ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב
אותו׃ ויעביד דביש קדמי בדיל דלא לקבלא למימרי׃ ואתיב מן טבתא דאמרית
לאיטבא ליה׃ ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה
אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם׃ וכען אימר כען לאנש יהודה וליתבי ירושלם
למימר כדנן אמר יי׳ הא אנא ברי עליכון בישא ומחשיב עליכון מחשבא תובו כען
גבר מאורחיה בשתא ואתקינו אורחתכון ועובדיכון׃ ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו
נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה׃ ואמרו תבנא מבתר פלחנך ארי בתר עשתוננא

נהך וגבר הרהור לביה בישא נעביד׃ לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי
שמע כאלה שערירת עשתה מאד בתולת ישראל׃ בכין כדנן אמר יי׳ שאילו כען
בעממיא מן שמע כאלין שנו עבדת לחדא כנשתא דישראל׃ היעזב מצור שדי שלג
לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים׃ כמא דלית אפשר דיפסוק תלג נחית על
חקלי לבנן כין לא יפסקון ממטר נחתין ומי מבוע נבעין׃ כי שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה׃ ארי שבקו פלחני עמי
לאלהא אסיקו בוסמין ואטעיאונון באורחתהון כישתא משבילין תקנין דמן עלמא
למיזל באורחן דלא תקנן כשבילין דלא מכבשין׃ לשום ארצם לשמה שריקות עולם
כל עובר עליה ישם ויניד בראשו׃ לשואה ארעהון לצדו אשתממות עלם כל דיעבר
עלה יבלי ויניד ברישה׃ כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם׃
כבידור רוח קדומא כן אבדרנון קדם בעלי דבביהון קדל ולא אפין אחזינון ביום תברהון׃
ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן
ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו׃ ואמרו איתו
ונחשיב על ירמיה מחשבן ארי לא תפסוק אוראה מכהין ומילך מחכים ואלפן מספר
איתו ונסהדיניה סהדון דשקר ולא נציית לכל פתגמוהי׃ הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול
יריבי׃ גלי קדמך יי׳ דיני ושמיע קדמך על בניהי׃ הישלם תחת טובה רעה כי כרו
שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם׃ האפשר
לשלמא חלף טבתא בישתא ארי כרו פחית למקטלי ייעול דכרן מקמי קדמך למלא
עליהון פתגמין תקנין לאתבא ית חמתך מנהון׃ לכן תן את בניהם לרעב והגרם על
ידי חרב ותהיינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב
במלחמה׃ בכין הב ית בניהון לכפנא ותביכנון על ידי קטולי חרבא ויהוין נשיהון תכלן
וארמלן וגבריהון יהון קטילי מותא עולימיהון מטעני חרבא בקרבא׃ תשמע זעקה
מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי׃
תשתמע צוחתא מבתיהון ארי תיתי עליהון משרין בתכיף ארי כרו פחית למקטלי
וקולין צלו לפרסת רגלי׃ ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם
וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם׃ ואת יי׳ ידיע

שריקות ק
שוחה ק
ויהיו ק והיו

לאמור ג מל׳ וסימנ׳ ויברכם ביום ההוא הבמועד הזה חס תפרו ולכתוב ג מל׳ וסימ׳ ראה הפקדתיך רגע אדבר והיה

וגלי קדמך ית כל אתמלכותהון עלי למקטל לא תכפר על חוביהון וחטאיהון מן קדמך
לא יתמחון ויהון מתקלין רמן קדמך בעדן פורענות רגזך אתפרע מנהון:
יט כה אמר יהוה הלך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: כדנן
אמר יי איזיל ותזבון צלוחית דחסף פחר ותדבר עמך מסבי עמא ומסבי כהניא:
ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר
אדבר אליך: ותיפוק לחילת בר הנום דקדם תרע קלקלתא ותתנבי תמן ית פתגמיא
דאמליל עמך: ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה
אזניו: ותימר קבילו פתגמא דיי מלכיא דבית יהודה ויתבי ירושלם כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל האנא מיתי בשתא על אתרא הדין דכל דישמעינה יצלן
אדנוהי: יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: חלף דשבקו
פלחני וסאיבו ית אתרא הדין ואסיקו ביה בוסמין לטעות עממיא דלא ידעונון
אנון ואבהתהון ומלכיא דבית יהודה ומלו ית אתרא הדין דם זכאין: ובנו את
במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא
עלתה על לבי: ובנו ית במת בעלא לאוקדא ית בניהון בנורא עלון לבעלא דלא
פקידית באוריתי ולא שלחית ביד עבדי נביא ולא רעוא קדמי: לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם
גיא ההרגה: בכין הא יומיא אתן אמר יי ולא יתקרי לאתרא הדין עוד תופת
וחילת בר הנום אלהין חלת קטיליא: ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ: ואקלקיל ית מילך אנש יהודה ויתבי ירושלם באתרא
הדין וארמינון בחרבא קדם בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון ואתין ית נבילתהון
משגרא למיכל לעופא דשמיא ולבעירא דארעא: ושמתי את העיר הזאת
לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: ואשוי ית קרתא הדא
לצדו ולאשתממו כל דיעבר עלה יכלי וינוד על כל מחתה: והאכלתים את

בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר
יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם׃ ואוכילנון ית בסר בניהון וית בסר בנתהון וגבר
בסר חבריה יכלון בצירא ובעקתא די יעיקון להון בעלי דבביהון ודבען למקטלהון׃
ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אתך׃ ותתבר זלועא לעיני גבריא דאזלין
עמך׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבור את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין
מקום לקבור׃ ותימר להון כדנן אמר יי צבאות כדין אתבר ית עמא הדין וית
קרתא הדא כמא דמתבר ית מנא דפחרא דלית אפשר לאתסאה ליה עוד ובתפת
יקברון מבלי אתר למקבר׃ כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את
העיר הזאת כתפת׃ כין אעביד לאתרא הדין אמר יי וליתבוהי ולמתן ית קרתא
הדא כתפת׃ והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל
הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים׃
ויהון בתי ירושלם ובתי מלכיא דבית יהודה כאתר תפת דמסאב לכל בתיא דאסיקו
בסמין על איגריהון לכל חילי שמיא ונסיכו נסכין לטעות עממיא׃ ויבא
ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם׃ ואתא ירמיה מתופת דשלחיה יי תמן לאתנבאה וקם בדרת בית מקדשא
דיי ואמר לכל עמא׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי
אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם
לבלתי שמוע את דברי׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא מיתי על קרתא
הדא ועל כל קרוהא ית כל בישתא דגזרית עלה ארי אקשיאו ית קדלהון בדיל דלא
לקבלא ית פתגמי׃ וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את
ירמיהו נבא את הדברים האלה׃ ושמע פשחור בר אמר כהנא והוא ממנא סגן
כהניא בבית מקדשא דיי דירמיה מתנבי ית פתגמיא האלין׃ ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית
יהוה׃ ולקי פשחור ית ירמיה נביא ויהב יתיה לכפתא דבתרע שבט בנימן עלאה
דבבית מקדשא דיי׃ ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר

ה̇ חס וכל עג̇ל דכות ל̇ וחס ג̇ ה̇ בטע בספ בת̇ ו̇ הי מל̇ ב̇ ה̇ מל̇ הכתובות ב̇ דין וחצ̇ קדמ̇ חס ו̇ ל̇ מביא ק̇ יא כ̇ פקידה בבית יי ב̇ יג̇ חס אשנור

סימן ושמתי מכותה כת׳ והיתה אדום מכתיה כת׳ מקצף מכותיה ק כת׳ אנושה ומכותיה מל׳ דמל׳ ואמרת אליהם ג׳ בטע בספוס׳ נכן ממלה

אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב׃ והוה ביומא דבתרוהי
ואפיק פשחור ית ירמיה מן כפתא ואמר ליה ירמיה לא פשחור רבי יי׳ שמך אלהין
יתכנשון עלך דקטלין בחרבא מסחור סחור׃ כי כה אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד
מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב׃ ארי כדנן אמר יי׳ האנא מסר לך לתבר לך
ולכל רחמך ויתקטלון בחרב בעלי דבביהון ועינך חזין וית כל דבית יהודה אמסר
ביד מלכא דבבל ויגלינון לבבל ויקטילנון בחרבא׃ ונתתי את כל חסן העיר הזאת
ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה׃ ואתין ית כל עותר קרתא הדא וית כל עמלה וית כל ליאותה
וית כל אוצרי מלכיא דבית יהודה אמסר ביד בעלי דבביהון ויבזונון וישבונון
ויובלונון לבבל׃ ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם
תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר׃ ואת פשחור וכל יתבי
ביתך תהכון בשביא ולבבל תיתובל ותמן תמות ותמן תתקבר את וכל רחמך דאתנביתא
להון בשקרא׃ פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל
היום כלה לעג לי׃ שבשתני יי׳ ואשתבשית תקיפתני ויכילת לי הויתי ללעיב
כל יומא כלהון מחיכין בי׃ כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל היום׃ ארי בזמן דאנא מתנבי אנא מרים קלי בכי ומצוח על
חטופין ובזוזין אנא מתנבי ארי הוה פתגמא דיי׳ לי לחסודין ולרעיב כל יומא׃
ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי
ונלאיתי כלכל ולא אוכל׃ ואמרית לא אדכרניה ולא אמליל עוד בשמיה והוון
בלבי כאישא בערא שטפין ית גרמי ולאיתי לסוברא ולא יכלית׃ כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלמי שמרי צלעי אולי יפתה
ונוכלה לו ונקחה נקמתינו ממנו׃ ארי שמעית מלי סגיאא דמתכנשין מסחור סחור
חזו ונחויניה אמרין כל אנש שלמי כמנין לאבאשא לי מא אם יטעי ונכול ליה
ונתפרע פורענותא מניה׃ ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו
בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח׃ ויי׳ דמימריה בסעדי כגיבר תקיף

והביאום ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ והביאם לנ׳ ולקחום עמים בבלה ״ קדמ׳ הביאם כת׳ ושא׳ מל׳ ״ ולא אוכל ג׳ וסימ׳ פציתי פי ולא כלאיתי מלאות גדולה ״

על כין רדפי יתקלון ולא יכלון למקם יבהתון לחדא ארי לא יצלחון ותחפינון אתכנשות
עלם דלא תתנשי׃ ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי
אליך גליתי את ריבי׃ ויי צבאות בחר קשוט גלין קדמוהי כולין ולבא אחזי פורענות
דינך מנהון ארי קדמך אמרית ית עלבני׃ שירו ליהוה הללו את יהוה
כי הציל את נפש אביון מיד מרעים׃ שבחו קדם יי אודו קדם יי ארי שיזיב ית נפש
מסכינין מיד מבאישין׃ ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני
אמי אל יהי ברוך׃ ליט יומא דאתילידית ביה יומא דילידתני ביה אמי לא יהי
בריך׃ ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו׃ ליט
גברא דבסר ית אבא למימר אתיליד לך בר דכר חדאה חדייה׃ והיה האיש ההוא
ותרועה
כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים׃ ויהי גברא
ההוא כקרויא דהפך יי ברגזיה ולא אתיתבא וישמע צוחתא בצפרא ויבבא בשעדן
טיהרא׃ אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם׃ לוי דלא
אמר עלי דמיתית ממעין והות לי פון אמי קברי והוית כדלא הויתי׃ למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי׃ למא דנן מכטנא נפקית למחזי עמל
ודוון וספו בכהתא יומי׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח

כא

אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי כד שלח לותיה מלכא צדקיה ית פשחור בר מלכיה
וית צפניה בר מעשיה כהנא למימר׃ דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר
מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו׃ צלי
כען עלנא קדם יי ארי נבוכדנצר מלכא דבבל מגיח קרבא בנא מאים יעביר יי עמנא
ככל פרישתיה ויסתלק מננא׃ ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו׃ ואמר
ירמיה להון כדין תימרון לצדקיה׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב
את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת׃ כדנן אמר יי אלהא
דישראל האנא מסחר ית מני קרבא דבידכון דאתון מגיחין קרבא בהון עם מלכא דבבל
ועם כסדאי דצירין עליכון מברא לשורא ואכניש יתהון לגו קרתא הדא׃ ונלחמתי

אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול׃ ואגיח אנא עמכון
ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז ובחמא ובתקוף רב׃ והכיתי את יושבי העיר
הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו׃ ואמחי ית יתבי קרתא הדא וית
אנשא וית בעירא במותא סגיאה ימותון׃ ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב
ומן הרעב ביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי
חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם׃ ובתר כין אמר יי׳ אמסר ית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית עבדוהי וית עמא וית דאשתארו בקרתא הדא
מן מותא מן חרבא ומן כפנא ביד נבוכדנצר מלכא דבבל וביד בעלי דבביהון
וביד דבען למקטלהון וימחינון לפתגם דחרב לא יחוס עליהון ולא יחמול ולא
ירחים׃ ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות׃ ולעמא הדין תימר כדנן אמר יי׳ הא אנא יהיב קדמיכון ית אורח חיי
וית אורח מותא׃ הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל
על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל׃ דיתיב בקרתא הדא
יתקטיל בחרבא ובכפנא ובמותא ודיפוק וישתמע לכסדאי דצירין עליכון
וייחי ותהי ליה נפשיה לשיזבא׃ כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה
נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש׃ ארי חל רגזי בקרתא הדא לבישא
ולא לטבא אמר יי׳ ביד מלכא דבבל תתמסר ויוקדינה בנורא׃ ולבית
מלך יהודה שמעו דבר יהוה׃ ולבית מלך שבטא דבית יהודה קבילו פתגמא דיי׳׃
בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם׃ בית דויד דינו לצפרא דינא ושיזיבו
אניסא מיד דאניס ליה דלמא יפלק כאישתא רגזי וישיצי ולא יהי חיס מן קדם
בישות עובדיכון׃ הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים
מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו׃ הא אנא שלח רגזי עלך דיתבא בתקפיא בקרוין
כריכן אמר יי׳ דאמרין מן ייחות עלנא ומן ייעול בבירניתנא׃ ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה׃ ואסער עליכון

במלין כת כף וקר הי מפני רע מעללהם ודינו לבקר משפט וחשב עלהם דלקדר · על הכשדים ב וס׳ איננו נפל והיוצא ·

כב

לפירי עובדיכון אמר יי ואדליק אישתא בחורשה ותשיצי כל סחרנהא׃ כה
אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה׃ כדנן אמר יי חות לבית
מלך שבטא דבית יהודה ותתנבי תמן ית פתגמא הדין׃ ואמרת שמע דבר יהוה
מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה׃ ותימר
קביל פתגמא דיי מלך שבטא דבית יהודה דיתיב על כורסי דוד את ועבדך ועמך
דעלין בתרעיא האלין׃ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול
ומי׳ וחס מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה׃
כדנן אמר יי עבדו דינא וצדקתא ושיזיבו אניסא מיד דאניס ליה וגיורי יתם
ה כת וארמלא לא תונון לא תינכסון ודם זכי לא תישדון באתרא הדין׃ כי אם עשו תעשו
את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב
דין ק ובסוסים הוא ועבדו ועמו׃ ארי אם מעבד תעבדון ית פתגמא הדין וייעלון בתרעי
ביתא הדין מלכין דיתבין לדוד על כורסוהי רכיבין ברתכין ובסוסון הוא ועבדוהי
ועמיה׃ ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה
יהיה הבית הזה׃ ואם לא תקבלון ית פתגמיא האלין במימרי קיימית אמר יי ארי
ל בטע בסף לחרבא יהי ביתא הדין׃ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד
נושבו ק אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה׃ ארי כדנן אמר יי
על בית מלך שבטא דבית יהודה את חביב קדמי כבית מקדשא דרם בריש
טוריא אם לא אשוינך מדברא קרוין דלא אתיתבא׃ וקדשתי עליך משחתים איש
וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש׃ ואזמין עלך מחבלין גבר ומני זיניה
ויקטלון שפר גבלך כמא דקצצין אעי ארזיא ורמן לנורא׃ ועברו גוים רבים
דין מי על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת׃
ויעברון עממין סגיאין על קרתא הדא ויימרון גבר לחבריה על מא עבד יי כדין
לקרתא רבתא הדא׃ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים
אחרים ויעבדום׃ ויימרון על דשבקו ית קימא דיי אלההון וסגידו לטעות עממיא
ב ג חס ופלחונין׃ אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ
בלש׳ מולדתו׃ לא תבכון על מית ולא תדוון עלוהי בכו מבכא לדגלי ארי לא יתוב עוד

חטיאתם
יעקב

ולבית׳ וסימנה׳ ויפקד משה ופקודי בני גרשון כל הפקדים ולבית מסעד מסלות ולבית מלך יהודה ולבית הרכבים והיה לאב ולבית ג

ויחזי ית ארעא דילדותיה׃ כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד׃ ארי כדנן אמר
יי על שלום בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה דמלך תחות יאשיה אבוהי דגלא
מן אתרא הדין לא יתוב לתמן עוד׃ כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ
הזאת לא יראה עוד׃ אלהין באתרא דאגליאו יתיה תמן ימות וית ארעא הדא לא
יחזי עוד׃ הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד
חנם ופעלו לא יתן לו׃ וי דבני ביתיה בלא קשוט ועליתיה בלא כדחזי בחבריה
מפלח מגן ואגריה לא יהב ליה׃ האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע
לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר׃ דאמר אבני לי ביתין דמשחן ועליין מרווחן
ופציס ליה חרכין ומטליל בכיורי ארזיא ומצייר בסמממנין׃ התמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו׃ הא את מדמי למהוי
כמלכא קדמאה אבוך הלא אכל ושתי ועבד דין דקשוט וזכו בכין טב ליה׃ דן
דין עני ואביון אז טוב הלא היא הדעת אתי נאם יהוה׃ דן דין מסכין וחשיך בכין
הוא טב הלא היא דעתא דרעינא בה אמר יי׃ כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך
ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות׃ ארי לית עינך ולבך אלהין
על ממונא למינס ועל דם זכי למשפך ועל עשקא ועל דברעות נפשך למעבד׃
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי
אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה׃ בכין כדנן אמר יי על יהויקים בר
יאשיה מלך שבטא דבית יהודה לא יספדון ליה וי על אחי ווי על אחת לא יספדון
ליה וי על מלכא ווי על מלכותיה׃ קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי
ירושלם׃ כמאר משגרין ית נבילתא כין ישגרון ית נבילתיה יתגרר וישתדי להלא
לתרעי ירשלם׃ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים
כי נשברו כל מאהביך׃ סקי לבית מקדשא וצוחי ובתרעי טור ביתא ארימי קליך
וצוחי על מגלתא ארי אתברו כל רחמיך׃ דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי׃ שלחית לותיך ית כל עבדי נבייא כד הוית
יתבא שליוא אמרת לית אנא מקבלא לפתגמא אורחיך מלעוריך ארי לא קבילת למימרי׃

הלא היא ג̇ וסימנה̇ ברבית כתובה הדעת אתי נאם יי קדמ̇ כת̇ הלה כהי ׃ דם הנקי ג̇ וסימנה̇ ובערת וגם דם הנקי כי אין עיניך ׃

כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך · כל
פרנסך יתבדרון לכל רוח ורחמך בשביא יהכון ארי בכין תבהתין ותתכנעין מכל
יתיר י׳ת יוד יוד חס · בשתיך · ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה · (שני מיני דמוסין מקננת)
דיתבא בבית מקדשא דבני מלכיא מרביא כנהא מא תעבדין במיתי ליך עקא וזיע
ג׳ האכחבלין לילדתא · חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם
על יד ימיני כי משם אתקנך · קיים אנא אמר יי ארי אם יהי כניה בר יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה כגלף דעזקא על יד ימיני ארי מתמן במימרי אגלינך · ונתתיך
שני מיני דמוסין · ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד
ראצר · הכשדים · ואמסרינך ביד דבעו למקטלך וביד דאת דחיל מן קדמיהון וביד נבוכדנצר
ב׳ חבלה · מלכא דבבל וביד כסדאי · והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת
ל׳ מל · אשר לא ילדתם שם ושם תמותו · ואטלטיל יתך וית אמך דילידתך לארעא אחרי דלא
אתילידתון תמן ותמן תמותון · ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם
שמה לא ישובו · ולארעא דאנון מטען ית נפשהון למתב לתמן לתמן לא יתובון · העצב
ב׳ ג׳ ומל · נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על
הארץ אשר לא ידעו · הכסירא חלשא מטלטלא גברא הדין כניה כמנא דלית צרוך ביה
מדין אטלטלו הוא ובנוהי ואתגליאו לארעא דלא ידעו · ארץ ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה · מארעיה אגליוהי לארעא אחרי ארעא דישראל קבילי פתגמא דיי · כה
ב׳ ומל הולך · אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש
ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה · כדנן אמר יי כתובו ית גברא הדין דלא ולד
גברא לא יצלח ביומוהי ארי לא יצלח מזרעיה גבר יתיב על כרסי דוד ועביד שלטן
כג וכח׳ כן · על דבית יהודה · הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה ·
ב׳ בטוע בסב׳ · פרנסיא דמאבדין ומבדרין ית עמא דאתקרי שמי עלוהי אמר יי · לכן כה אמר
חס · יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא
פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה · בכין כדנן אמר יי אלהא
דישראל על פרנסיא דמפרנסין ית עמי אתון בדרתון ית עמי וטלטילתונון ולא אסערתון
יתהון הא אנא מסער עליכון ית בישות עובדיכון · (אמר יי) ואני אקבץ את שארית צאני מכל

פי׳ס

קרמ׳ הדה כח׳ · תמותו ל׳ מל׳ וסימ׳ ויאמכו וכריכם ופתח אהל מועד לא תחללו והטלתי · ידע תדעו שובו שובו דיחלק למה תמותו ריש
ארץ ארץ ארץ עוד עוד עוד קדוש קדוש קדוש הלך ג׳ מלין כתיב׳ בבי הדדי ·

ארץ ארץ ארץ עוה עוה עוה קדוש קדוש קדוש הלין ג׳ מילין בני הדרי בע׳ יכניהו ג׳ וסימנהון חי אני נאם יי׳ כי אם יהיה העצב נבזה ומלך

הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו ׃ ואנא אכניש ית
שארא דעמי מכל מדינתא דאגליתי יתהון לתמן ואתיב יתהון לאתרהון ויפשון ויסגון ׃
והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה ׃ ואקים
עליהון פרנסין ויפרנסונכון ולא ידחלון עוד ולא יתברון ולא יזועון אמר יי ׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה בארץ ׃ הא יומיא אתן אמר יי ואקים לדוד משיח דצדקא וימלוך
מלכא ויצלח ויעביד דין דקשוט וזכו בארעא ׃ בימיו תושע יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו ׃ ביומוהי יתפרקון דבית יהודה וישראל
ישרי לרחצן ודין שמיה דיהון קרן ליה יתעבד לנא זכון מנקדם יי ביומוהי ׃ לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ
מצרים ׃ לכין הא יומיא אתן אמר יי ולא יהון משתען עוד בגבורתא דיי דאסיק ית
בני ישראל מארעא דמצרים ׃ כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפנה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם ׃ אלהין
יהון משתען בגבורתא דיי דאסיק ודאיתי ית זרעא דבית ישראל מארע צפונא
ומכל מדינתא דאגליתינון לתמן ויתבון על ארעהון ׃ לנבאים נשבר
לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני
דברי קדשו ׃ מן קדם נביי שקרא אתבר לבי במעי זעו כל גרמי הויתי כגבר רוי
וכגברא דמשתטי מן קדם חמריה מנקדם יי ומן קדם פתגמי קדשיה ׃ כי מנאפים
מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן ׃ ארי זנאין אתמליאת ארעא ארי מן קדם מומי דשקר חרובת
ארעא יבישו דירות מדברא ועל דמסגן כרעות נפשהון כשתא תיתי עליהון וגבריהון
לא יצלחון ׃ כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה ׃ ארי אף ספר
אף כהין גניבו אורחתהון אף בבית מקדשי גלין קדמי בישתהון אמר יי ׃ לכן יהיה
דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם
נאם יהוה ׃ לכין תהי אורחהון להון כמשרועין בקבלא יתקלון ויפלון בה ארי איתי
עליהון בשתא שנת סעורן חוביהון אמר יי ׃ ובנביאי שמרון ראיתי תפלה

מל׳ בתל׳ חס׳ ׃ זרע בית ישראל ב׳ בליש כי אם חי בתל׳ ואלמנה ובדושה ׃ מרוצתם ב׳ בליש וס׳ והקשבתי ותהי מרוצתם קו׳ במרצותם כת׳

הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל ׃ ובנביי שמרון חזיתי רשע מתנבן בשום
טעותא ומטען ית עמי ית ישראל ׃ ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר
וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה ׃ ובנביי
ירושלם חזיתי שנו לנאין ומהלכין בשקר ומתקפין ידי מבאשין בדיל דלא למתב גבר
מבשתיה הוו קדמי כלהון כסדום ויתבהא כעמרה ׃ לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נבאי ירושלם
יצאה חנפה לכל הארץ ׃ בכין כדנן אמר יי צבאות על נביי שקרא האנא מיתי עליהון
עקא מרר כגדין ואשקינון כס דלוט כריש כרישי חוין ארי מן קדם נביי ירושלם
נפקת חנופתא לכל יתבי ארעא ׃ כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי
הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה ׃ כדנן אמר יי
צבאות לא תקבלון לפתגמי נביי שקרא דמתנבן לכון מטען אנון יתכון רשע
לבהון ממללין לא ממימרא דיי ׃ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם
וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה ׃ אמרין לנבואת שקר הון
לדמרגזין קדמי מליל יי שלמא יהי לכון וכל דאזיל בהרהור לביה אמרין לא
תיתי עליכון בשתא ׃ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי
וישמע ׃ ארי לא קמו דיתגלי להון רז מן קדם יי ולא חזו ולא שמעו ית פתגמוהי
לא אציתו למימריה ולא קבילו ׃ הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול ׃ הא מלופיתא מן קדם יי ברגז נפקא ועלעול משתגש על ריש
רשיעין יחול ׃ לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים
תתבוננו בה בינה ׃ לא יתוב רוגזא דיי עד דיעביד ועד דיקיים מחשבת רעותיה בסוף
יומיא תסתכלון בה אסתכלא ׃ לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם
נבאו ׃ לא שלחית ית נביי שקרא ואנון רהטין לאבאשא לא מלילית עמהון ואנון מתנבן
שקר ׃ ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע
מעלליהם ׃ ואלו קמו אתגלי להון רז קדמי ואשמעו פתגמי ית עמי ואתיבונון מאורחהון
בשתא ומבישות עובדיהון ׃ האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק ׃
אנא אלהא בריתי עלמא מלראשית אמר יי אנא אלהא עתידנא לחדתא עלמא לצדיקיא ׃

ויראֿ ג וסימנ׳ ויראֿ חוזיד׳ב ויראֿ וישמע עד ישקיף ויראֿ ׃ תפלה ג וסימנ׳ ובנביאי שמרון ולא נתן תפלה יגחכו

אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני
מלא נאם יהוה׃ אם ידמי אנשא לאטמרא כד בסתרא וקדמי הלא גלי אמר יי הלא ית
שמיא וית ארעא יקרי מלי אמר יי׃ שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי
שקר לאמר חלמתי חלמתי׃ שמיע קדמי ית דאמרין נביי שקרא דמתנבן בשמי
שקרא למימר פתגם נבואה בחלמא אתחזה לי׃ עד מתי היש בלב הנבאים נבאי
השקר ונביאי תרמת לבם׃ עד אמתי אית בלבהון דנביי שקרא דמתנבן שקר ומתנבן
דשׁע לבהון׃ החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל׃ דמחשבין לאנשאה ית עמי שמי בשקרהון
דמשתען גבר לחבריה כמא דשבקו אבהתהון ית פלחן שמי ומקיימין בשום טעותא׃
הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את
הבר נאם יהוה׃ נביא דעמיה חלמא ישתעי חלמא ודפתגמי עמיה ימליל פתגמי
קשוט האכמא דפריש בין תבנא לעבורא כין פריש בין רשיעיא לצדיקיא אמר יי׃
הלא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע׃ הלא כל פתגמי תקיפין כאשתא
אמר יי וכפטישא דמנפע כיפא׃ לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מגנבי
דברי איש מאת רעהו׃ בכין הא אנא שלח רגזי על נביי שקרא אמר יי מגנבין פתגמי
גבר מן חבריה׃ הנני על הנביאם נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם׃ הא אנא
שלח רגזי על נביי שקרא אמר יי דמתנבן כרעות לבהון ואמרין כין אמר׃ הנני
על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם
ואנכי לא שלחתים ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה׃ הא אנא שלח
רגזי על דמתנבן חלמין דשקר אמר יי ומשתעין ומטעין ית עמי בשקריהון
ובקלותהון ואנא לא שלחתנון ולא פקידתנון ואהנאה לא יהנון לעמא הדין אמר
יי׃ וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת
אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה׃ וארי ישאלינך עמא הדין או ספר
או כהין למימר מא נבואתא כשמא דיי ותימר להון כדין נבואתא ואטוש יתכון
אמר יי׃ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא
ועל ביתו׃ וספר וכהין ועמא דיימר נבואתא בשמא דיי ואסער על גברא ההוא

ויושפט ולא ענהו ״ הלקחים לשונם נביאם כת׳ ושא׳ נביאים כת׳ חס׳ יוד קדמ׳ ״ על דברי ב׳ מהבלים לשמע על׳ ״

ועל ביתיה׃ כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה׃
כדין תימרון גבר לחבריה וגבר לאחוהי מא אתיב יי׳ ומא מליל יי׳׃ ומשא יהוה
לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו׃ ונבואה בשמא דיי׳ לא תדכרון עוד ארי נבואתא תהי לגבר
דמקיים פתגמי לעותיה ואתון מרמן לבטלא ית פתגמי אלהא קימא יי׳ צבאות אלהנא׃
כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה׃ כדין תימר לנביא מא אתיבך
יי׳ ומא מליל יי׳׃ ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר
הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה׃ ואם נבואה בשמא
דיי׳ תימרון בכין כדנן אמר יי׳ חלף דאמרתון ית פתגמא הדין נבואתא בשמא
דיי׳ ושלחית לותכון לא תימרון נבואתא בשמא דיי׳׃ לכן הנני ונשיתי
אתכם נשוא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני׃ בכין
האנא שלח רגזי וארטוש יתכון מרטש וארחיק יתכון וית קרתא דיהבית לכון
ולאבהתכון מקביל מימרי׃ ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר
לא תשכח׃ ואתין עליכון חסודי עלם ותחפיכון אתכנעות עלם דלא תפסוק׃
כד הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי
הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה
ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל׃ אחזייני יי׳ והא תרין סלי תינין
מחתין קדם היכלא דיי׳ בתר דאגלי נבוכדנצר מלכא דבבל ית יכניה בר יהויקים
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבי יהודה וית אומניא וית תרעיא מירושלם
ואובילנון לבבל׃ הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ סלא חד תינין טבין לחדא כתינין בכירן וסלא
חד תינין בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃ ויאמר יהוה אלי מה
אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע׃ ואמר יי׳ לי מא את חזי ירמיה ואמרית תינין תינא טבתא
טבן לחדא ודבישן בישן לחדא דלא מתאכלן מבישו׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה

אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל
כתאנא טבתא האלין כין אשתמודע ית גלות יהודה דאגליתי מן אתרא הדין לארע
כסדאי לטבא׃ ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים
ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש׃ ואשוי מימרי עליהון לטבא ואתיבנון לארעא
הדא ואבנינון ולא אפגר ואקיימנון ולא אטלטיל׃ ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני
יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם׃ ואתין להון לב
למדע דחלתי ארי אנא יי ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה ארי יתובון
לפולחני בכל לבהון׃ וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת
והישבים בארץ מצרים׃ וכתאנא בישתא דלא מתאכלן מבישואהי כדנן אמר
יי כין אתין ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה וית רברבוהי וית שארא דירושלם
דאשתארו בארעא הדא ודיתבין בארעא דמצרים׃ ונתתים לזועה לרעה לכל
ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקמות אשר אדיחם
שם׃ ואתנינון לזיע לבישא לכל מלכות ארעא לחסודין ולמתל לשועי וללוטא
בכל אתריא דאגלינון לתמן׃ ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם
מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם׃ ואגרי בהון ית דקטלין בחרבא כפנא
ומותא עד דיסופון מעל ארעא דיהבית להון ולאבהתהון׃ הדבר כה
אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה
על כל עמא דבית יהודה בשתא רביעיתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה היא שתא קדמיתא לנבוכדנצר מלכא דבבל׃ אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם לאמר׃ דאתנבי ירמיה נביא על כל עמא
דבית יהודה ועל כל יתבי ירושלם למימר׃ מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון
מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר
אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם׃ מן תלת עסרי שנין ליאשיה בר אמון מלך
שבטא דבית יהודה ועד יומא הדין דנן עסרין ותלת שנין הוה פתגם נבואה מן

יי עמי ומלילית עמכון מקדים וממליל ולא קבילתון ושלח יהוה אליכם את
כל עבדיו הנבאים השכים ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע ושלח
יי לותכון ית כל עבדוהי נביא מקדים ומשלח ולא קבילתון ולא ארכינתון ית אודנכון
לקבלא לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר
נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם למימר תובו כען גבר מאורחיה
בישתא ומבישות עובדיכון ותיבו על ארעא דיהב יי לכון ולאבהתכון למן עלמא
ועד עלמא ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו
אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם ולא תהכון בתר טעות עממיא למפלחהון ולמסגד
להון ולא תרגזון קדמי בעובדי ידיכון ולא אבאיש לכון ולא שמעתם אלי נאם יהוה
למען הכעיסוני במעשה ידיכם לרע לכם ולא קבילתון למימרי אמר יי בדיל
לארגזא קדמי בעובדי ידיכון לאבאשא לכון לכן כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם את דברי בכין כדנן אמר יי צבאות חלף דלא קבילתון ית פתגמי
הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי
והבאתים על הארץ הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם האנא שלח ודבר ית כל צפונא אמר יי ולנבוכדנצר
מלכא דבבל עבדי ואיתינון על ארעא הדא ועל יתבהא ועל כל עממיא האלין סחור סחור
ואגמרינון ואשוינון לצדו ולאשתממו ולחרבן עלם והאבדתי מהם קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר ואוביד מנהון קל בדיח וקל חדוא
קל חתנין וקל כלין קל טען דמשבחן כנהור בוצין והיתה כל הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה ותהי כל ארעא הדא לחרבא
לצדו ויפלחון עממיא האלין ית מלכא דבבל שבעין שנין והיה כמלאות שבעים שנה
אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם ויהי כמשלם שבעין שנין אסער על מלכא דבבל ועל עמא ההוא
אמר יי ית חוביהון ועל ארע כסדאי ואשוי יתהון לצדות עלם והבאתי על הארץ
ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו
על כל הגוים ואיתי על ארעא ההיא ית כל פתגמי דגזרית עלה ית כל דכתיב בספרא

הדין דאתנבי ירמיה על כל עממיא: כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: ארי אפלחו בהון אף אנון עממין סגיאין
ומלכין רברבין ואשלים להון כאגרהון וכעובדי ידיהון: כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר
אנכי שלח אתך אליהם: ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל לי קביל ית כסא דחמר לוטא
הדין מן קדמי ותשקי יתיה ית כל עממיא דאנא שלח יתך עליהון: ושתו והתגעשו
והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניתם: וישתון ויתגשון ויטרפון מן קדם
דקטלין בחרבא דאנא שלח ביניהון: ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים
אשר שלחני יהוה אליהם: וקבילית ית כסא מן קדם יי ואשקיתי ית כל עממיא דשלחני
יי עליהון: את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה
לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: ית ירושלם וית קרויא דבית יהודה וית מלכהא
ית רברבהא למתן יתהון לחרבא לצדו לאשתממו וללוטא כיומא הדין: את פרעה
מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: ית פרעה מלכא דמצרים וית
עבדוהי וית רברבוהי וית כל עמיה: ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת
כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד:
וית כל סמכותא וית כל מלכי ארע עוץ וית כל מלכי ארע פלשתאי וית אשקלון
וית עזה וית עקרון וית שארא דאשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון: ית
אדום וית מואב וית בני עמון: ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת כל מלכי
האי אשר בעבר הים: וית כל מלכי צור וית כל מלכי צידון וית כל מלכי נסא דבעברא
דימא: ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: וית דדן וית תימא וית בוז
וית כל מקפי פתא: ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: וית
כל מלכי ערב וית כל מלכי ערבאי דשרן כשכונין במדברא: ואת כל מלכי זמרי
ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: וית כל מלכי זמרי וית כל מלכי עילם וית
כל מלכי מדי: ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחוקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות
הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: וית כל מלכי צפונא דקריבין
ודרחיקין גבר לאחוהי וית כל מלכות עממיא דעל אפי ארעא ומלכא דבבל ישתי בתריהון:

ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו
ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח בינכם: ותימר להון כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל שתו ורוו ואשתגישו ופילו ולא תתקומון מן קדם דקטלין בחרבא
דאנא שלח ביניכון: והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות שתו תשתו: ויהי ארי יסרבון לקבלא כסא מן ידך למשתי
ותימר להון כדנן אמר יי צבאות משתא תשתון: כי הנה בעיר אשר נקרא שמי
עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי
הארץ נאם יהוה צבאות: ארי הא בקרתא דאתקרי שמי עלה אנא משרי לאבאשא
ואתון מדמן דמזכא תזכון לא תזכון ארי דקטלין בחרבא אנא מקרי על כל יתבי
ארעא אמר יי צבאות: ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל
כל ישבי הארץ: ואת תתנבי להון ית כל פתגמיא האלין ותימר להון יי ממרומא איכלי
וממדור קדשיה יריס מימריה אכלאה יכלי דייתון בזוזין על ארע בית שכינתיה
הא כנחתי מעצרתא דמרימין קלהון כין ייתי זיעא לכל יתבי ארעא: בא שאון
עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם
יהוה: מטא זמן אתרגושתא עד סיפי ארעא ארי דינא קדם יי בעממיא מתפרע הוא
לכל בסרא רשיעיא דבהון מסרינון לחרבא אמר יי: כה אמר יהוה
צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: כדנן אמר יי
צבאות הא כשתא נפקא מעם לעם ועממין תקיפין ייתון בגלו מסיפי ארעא: והיו
יאספו ולא
חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יקברו לדמן
על פני האדמה יהיו: ויהון קטילא דמן קדם יי ביומא ההוא מסיפי ארעא ועד סיפי
ארעא לא יסתפדון ולא יתכנשון ולא יתקברון לזבל מבדר על אפי ארעא יהון:
הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה: אילילו מלכיא וצוחו וחפו רישיכון בקטמא תקיפי עממא
ארי שלימו יומיכון לקטלא ותתברדון ותפלון דהויתון רגיגין כמני חמדתא: ואבד
מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: וייבד בית ערוקי מן מלכיא ושיזבא

עד קצה הארץ איש חכם נשפט · לכל בשר ג̇ וסימ׳ אלהי הרוחת יפקד יי אלהי כל פטר רחם והיו דראון על כל שפיים במדבר בית שאן נתן לחם

מתקיפי עמא׃ קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם׃
קל צוחת מלכיא ויללת תקיפי עמא ארי אביז יי׳ ית עמהון׃ ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה׃ ויצדון מדורי שלמהון מן קדם תקוף רגזא דיי׳׃ עזב ככפיר
סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃ גלא מלך מכרכיה ה׳ ומשנ׳
אריהות ארעהון לצדו מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרויא ומן קדם תקוף
רגזיה׃ בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה כו ג׳ ריש פ״ס
מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
הוה פתגמא הדין מן קדם יי׳ למימר׃ כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על ב׳ כי
כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר נחמתי
אליהם אל תגרע דבר׃ כדנן אמר יי׳ קום בדרת בית מקדשא דיי׳ ותתנבי על כל
קרויא דבית יהודה דעלין למסגד בבית מקדשא דיי׳ ית כל פתגמיא דפקידתך
לאתנבאה להון לא תמנע פתגם׃ אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי ח׳ רפי
אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃ מא אם ישמעון ויתובון
גבר מאורחיה בישתא ואתיב מן בישתא דאנא מחשיב למעבד להון מן קדם בישות
עובדיהון׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם׃ ותימר להון כדנן אמר יי׳ אם לא תקבלון למימרי למהך באוריתי
דיהבית קדמיכון׃ לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם
ושלח ולא שמעתם׃ לקבלא על פתגמי עבדי נביא דאנא שלח לותכון ומקדים
ומשלח ולא קבילתון׃ ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה ב׳ יחיד ונתתי הי׳ מדוע קדמ׳ משלה
לכל גויי הארץ׃ ואתין ית ביתא הדין כשילו וית קרתא הדא אתין ללוטא לכל עממי כת׳ בחד
ארעא׃ וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את בשלו
הדברים האלה בבית יהוה׃ ושמעו כהניא וספריא וכל עמא דירמיה מתנבי ית כת׳
פתגמיא האלין בבית מקדשא דיי׳׃ ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה
לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות׃ והוה ג׳
כד שיצי ירמיה לאתנבאה ית כל דפקיד יי׳ למללא ית כל דפקיד יי׳ למללא עם
כל עמא ואחדו יתיה כהניא וספריא וכל עמא למימר ממת תמות׃ מדוע נבית חס

ועד קצה הארץ ג׳ בסמ׳ וסי׳ מלוהי העמים עשר והפיצך יי׳ והיו חללי יי׳ ביום ההוא ׃ על דברי ג׳ וסימ׳ ויחר שבין לבו דרשו ג׳ בו לשמע מהבלים
חננה ועיל עלה הבצרות ועל דברי ימי כות במא ולא שמע אל דברי ׃

בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל
העם אל ירמיהו בבית יהוה׃ מדין אתנביתא בשמא דיי למימר כשילו יהי ביתא הדין
וקרתא הדא תחרוב מבלי יתיב ואתכניש כל עמא על ירמיה בבית מקדשא דיי׃
וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח
שער יהוה החדש׃ ושמעו רברבי יהודה ית פתגמיא האלין וסליקו מבית מלכא
לב לבית מקדשא דיי ויתיבו במעלנא דתרע בית מקדשא דיי מדנחאה׃ ויאמרו
וחד הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל
ולאיש ד׳ העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם׃ ואמרו כהניא וספריא לרברביא ולכל עמא
למימר חובת דין דקטול לגברא הדין ארי אתנבי על קרתא הדא כמא דשמעתון
באדניכון׃ ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם׃ ואמר ירמיה לכל
רברביא ולכל עמא למימר יי שלחני לאתנבאה על ביתא הדין ועל קרתא הדא ית
כל פתגמיא דשמעתון׃ ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה
אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם׃ וכען אתקינו אורחתכון ועובדיכון
וקבילו למימרא דיי אלהכון ויתוב יי מן בשתא דמליל עליכון׃ ואני הנני בידכם
ב עשו לי כטוב וכישר בעיניכם׃ ואנא הא אנא מסיר בידכון עבידו לי כמא דתקין
חד מל׳ וכמא דכשר בעיניכון׃ אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים
וחד חס׳ ד׳ עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה׃ ברם מדע תדעון ארי אם קטלין אתון יתי ארי דם זכי אתון
יהבין עליכון ועל קרתא הדא ועל יתבהא ארי בקשוט שלחני יי עליכון למללא
קדמיכון ית כל פתגמיא האלין׃ ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל
לב הנבאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃ ואמרו רברביא
וכל עמא לכהניא ולספריא לית לגברא הדין חובת דין דקטול ארי בשמא דיי אלהנא
ב מליל עמנא׃ ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר׃ וקמו
ב יתיר יוד גבריא מסבי ארעא ואמרו לכל קהלא דעמא למימר׃ מיכיה המורשתי
היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות

בשם יי אלהינו ג׳ וסימנ׳ אין לאיש הזה כי כל העמים נלך ״ ויקמו אנשים ב׳ וסימ׳ מזקני מראשי ״ מיכיה ב׳ וסימ׳ המורשתי דירמי׳ ואליועיני ״

ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער׃ מיכה דמורישאה הוה
מתנבי ביומי חזקיה מלך שבטא דבית יהודה ואמר לכל עמא דבית יהודה למימר
כדנן אמר יי צבאות ציון חקל תתרדי וירושלם ליגרין תהי וטור בית מקדשא לחישת
חורשא׃ ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את
פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על
נפשותינו׃ המקטל קטלוהי חזקיה מלך שבטא דבית יהודה וכל דבית יהודה הלא
דחיל מן קדם יי וצלי קדם יי ותב יי מן בישתא דמליל עליהון ואנחנא גרמין לאיתאה
בישתא רבתא על נפשתנא׃ וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית
היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ ואף גברא הוה
מתנבי בשמא דיי אוריה בר שמעיה מקרית יערים ואתנבי על קרתא הדא ועל
ארעא הדא ככל פתגמי ירמיה׃ וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים
את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו ויירא ויברח ויבא מצרים׃ ושמע
מלכא יהויקים וכל גברוהי וכל רברביא ית פתגמוהי ובעא מלכא למקטליה ושמע
אוריה ודחיל וערק ואתא למצרים׃ וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים׃ ושלח מלכא יהויקים גברין למצרים
ית אלנתן בר עכבור וגברין עמיה למצרים׃ ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו
אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם׃ ואפיקו ית
אוריה ממצרים ואיתיוהי לות מלכא יהויקים וקטליה בחרבא ורמא ית נבילתיה
לקברי גלי׃ אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו׃
ברם יד אחיקם בר שפן הות עם ירמיה בדיל דלא למסר יתיה בידא דעמא למקטליה׃
כז בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה
אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ בריש מלכות יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית
יהודה הוה פתגמא הדין עם ירמיה מן קדם יי למימר׃ כה אמר יהוה אלי עשה לך
מוסרות ומטות ונתתם על צואריך׃ כדנן אמר יי לי עביד לך חנקין ונירין ותתנינון
על צוורך׃ ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר
ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה׃ ותשלחינון

וישמע המלך יהויקים ויוציאו ית אוריהו ממצרים׳ וכל השרים ג וסימנ׳ וישמע המלך יהויקים וירד בית המלך וכל הגבורים׳

לות מלכא דאדום ולות מלכא דמואב ולות מלכא דבני עמון ולות מלכא דצור ולות
מלכא דצידון ביד אזגדיא דאתן לירושלם לות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה׃
וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל
אדניכם׃ ותפקיד יתהון לות רבונהון למימר כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל כדין
תימרון לרבונכון׃ אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני׃ אנא במימרי עבדית
ית ארעא ית אנשא וית בעירא דעל אפי ארעא בחילי רבא ובדרעי מרממא
ויהבתה לדכשר קדמי׃ ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו׃ וכען אנא יהבית ית כל מדינתא
האלין ביד נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואף ית חית ברא יהבית ליה למפלחיה׃ ועבדו
אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים
ומלכים גדלים׃ ויפלחון יתיה כל עממיא וית בריה וית בר בריה עד דימטי עידן
תבר ארעיה אף הוא יפלחון ביה עממין סגיאין ומלכין רברבין׃ והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל
מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו׃
ויהי עם ומלכו דלא יפלחון יתיה ית נבוכדנצר מלכא דבבל וית דלא יתין ית צוריה
בניר מלכא דבבל בחרבא ובכפנא ובמותא אסער על עמא ההוא אמר יי׳ עד ואמסר
יתהון בידיה׃ ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל
ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל׃ ואתון
לא תקבלון מן נבייכון דשקרא ומן קסמיכון ומן חלמי חלמיכון ומן ענניכון ומן
חרשיכון דאינון אמרין לכון למימר לא תפלחון ית מלכא דבבל׃ כי שקר הם נבאים
לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם׃ ארי שקרא אינון
מתנבן לכון בדיל לארחקא יתכון מעל ארעכון ואטלטיל יתכון ותיבדון׃ והגוי
אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה
וישב בה׃ ועמא דיעיל ית צוריה בניר מלכא דבבל ויפלחנה ואשרינה על ארעיה
אמר יי׳ ויפלחה ויתיב בה׃ ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר

ויזלה ראשי וירמיה ויחזיאל ירמיה החמשי׳ כה אמר יי׳ אלי ג בספ׳ וסימנהון הלוך דאזור הלוך ועמדת עשה לך מוסרות

הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו: ועם צדקיה מלך שבטא ג
דבית יהודה מלילית ככל פתגמיא האלין למימר אעילו ית צואריכון בניר מלכא דבבל
ופלחו יתיה ועמיה ואתקימו: למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר ה
דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל: למא תתקטלון את ועמך בחרבא
בכפנא ובמותא כמא דמליל יי על עמא דלא יפלח ית מלכא דבבל: ואל תשמעו
אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים
לכם: ולא תקבלון לפתגמי נביי שקרא דאמרין לכון למימר לא תפלחון ית מלכא דבבל
ארי שקרא אנון מתנבן לכון: כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר
למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: ארי לא שלחתנון אמר
יי ואנון מתנבן בשמי שקרא בדיל דאגלי יתכון ותיבדון אתון ונביי שקרא דמתנבן
לכון: ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל
דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה
כי שקר המה נבאים לכם: ועם כהניא ועם כל עמא הדין מלילית למימר כדנן אמר
יי לא תקבלון לפתגמי נבייכון דשקרא דמתנבן לכון למימר הא מני בית מקדשא
דיי מתתיבין מבבל כען בפריע ארי שקרא אנון מתנבן לכון: אל תשמעו אליהם
עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה: לא תקבלון מנהון פלחו ית
מלכא דבבל ואתקימו למא תהי קרתא הדא חרבא: ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה ה פס
אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך ואם ואם
יהודה ובירושלם בבלה: ואם נביא אנון ואם אית פתגמא דיי עמהון יבעון כען במימרא ג
דיי צבאות בדיל דלא יתובלון מניא דאשתארו בבית מקדשא דיי ובבית מלך שבטא
דבית יהודה ובירושלם לבבל: כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל ה חס בסף
המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת: ארי כדנן אמר יי צבאות על
עמודיא ועל ימא ועל בסיסיא ועל שאר מניא דאשתארו בקרתא הדא: אשר לא
לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם יתיר וחל
בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם: דלא שבקנון נבוכדנצר מלכא דבבל כד אגלי ית
יכניה בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה מירושלם לבבל וית כל רברבי יהודה וירושלם:

התלביש צוארו רעמה בצוארו לין עש׳ יביא יג וסימנה׳ ואם כבש יביא ואת אשמו המקריב תודת שלמיו הנזיר כאשר כח ועל עמך והנה אשר יביא את
צוארו האדון ותאותם כלם היה במשפט נסיכיהם׳

יהודה ובירושלם ג׳ וסימנ׳ · וגם את האבות ואם נביאים הם והצרים ישבו בה · כי כה אמר יי׳ נחשת ה׳ וסימנ׳ · מרתו עצה אחל

כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית
מלך יהודה וירושלם׃ ארי כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל על מניא דאשתארו בבית
כט מל׳ מקדשא דיי׳ ובית מלך שבטא דבית יהודה ובירושלם׃ בבלה יובאו ושמה יהיו עד
יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשבתים אל המקום הזה׃ לבבל יתובלון ותמן
כח יהון עד יומא דייעול דכרנהון קדמי אמר יי׳ ואסיקנון ואתיבנון לאתרא הדין׃
בשנה ה׳ ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית
לט בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר׃ והוה בשתא ההיא בריש מלכות צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה בשתא רביעיתא בירחא חמישאה אמר לי חנניה בר עזור נבי שקרא דמגבעון
ג׳ בבית מקדשא דיי׳ לעיני כהניא וכל עמא למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
דסמ׳ ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל׃ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל למימר
תברית ית ניר מלכא דבבל׃ בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל
כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל׃ בסוף
תרתין שנין אנא מתיב לאתרא הדין ית כל מני בית מקדשא דיי׳ דשבא נבוכדנצר
מלכא דבבל מן אתרא הדין ואובילנון לבבל׃ ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת
כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על
מלך בבל׃ וית יכניה בר יהויקים מלך שבטא דבית יהודה וית כל גלות יהודה דאתגליאו
לבבל אנא מתיב לאתרא הדין אמר יי׳ ארי אתבר ית ניר מלכא דבבל׃ ויאמר ירמיה
ל׳ הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה׃ ואמר
ירמיה נביא לחנניה נבי שקרא לעיני כהניא ולעיני כל עמא דקימין בבית מקדשא
ג׳ דיי׳׃ ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת
להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה׃ ואמר ירמיה נביא אמן כין
יהי רעוא מן קדם יי׳ יקיים יי׳ ית פתגמך דאתנביתא לאתבא מני בית מקדשא דיי׳
וכל גלותא מבבל לאתרא הדין׃ אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך
ובאזני כל העם׃ ברם שמע כען פתגמא הדין דאנא ממליל קדמך וקדם כל עמא׃
ח׳ מל׳ הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם ויגבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות
כסף

העמודים עוד אחת אחר כבוד צממתי · חרי יהודה ו׳ וסימנ׳ בגלותו וישחט מרבים ואריבה · בבלה כט בקר

גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: נביא דהוו קדמי וקדמך מן עלמא ואתנביאו על
מדינן סגיאן ועל מלכוון רברבן לקרבא ולבישא ולמותא: הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: נביא דיתנבי לשלמא במיתי
פתגם נביא יתידע נביא דשלחיה יי בקשוט: ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל
צואר ירמיה הנביא וישברהו: ונסיב חנניה נבי שקרא ית נירא מעל צור ירמיה נביא
ותבריה: ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על
נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא
לדרכו: ואמר חנניה לעיני כל עמא למימר כדין אמר יי כדין אתבר ית ניר נבוכדנצר מלכא
דבבל בסוף תרתין שנין מעל צור כל עממיא ואזל ירמיה נביא לאורחיה:
ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה בתר דתבר חנניה נבי שקרא
ית נירא מעל צואר ירמיה נביא למימר: הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה
מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל: איזיל ותימר לחנניה למימר כדנן
אמר יי נירין דאע תברתא ותעביד חילופיהון נירין דברזל: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל
ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו: ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל ניר דברזל
יהבית על צור כל עממיא האילין למפלח ית נבוכדנצר מלכא דבבל ויפלחוניה ואף
ית חית ברא יהבית ליה: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: ואמר ירמיה נביא לחנניה
נבי שקרא שמע כען חנניה לא שלחך יי ואת ארחיצתא ית עמא הדין על שקרא:
לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי
סרה דברת אל יהוה: בכין כדנן אמר יי האנא מגלי לך מעל אפי ארעא בשתא הדא
את מאית ולשתא אחרנתא את מתקבר ארי סטיא מלילתא לקדם יי: וימת חנניה הנביא
בשנה ההיא בחדש השביעי: ומית חנניה נבי שקרא בשתא ההיא ואתקבר בירחא
שביעאה: ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר
זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם

ולעיני ד׳ וסימנ׳ לעיני משה ולעיני כל עדת ויתן את הספר המקנה לעיני הכהנים ולעיני כל העם לעיני מרעה

אל יתר ב׳ וסימנ׳ ... וישב אל יתר חתכו אל יתר זקני הגולה ׳ ותרי על יתר וסימ׳ בוככו חצם על יתר ומשלם על יתר ׳

בבלה׃ ואלין פתגמי ספרא דשלח ירמיה נביא מירושלם לות שאר סבי גלותא ולות
כהניא ולות ספריא ולות כל עמא דאגלי נבוכדנצר מירושלם לבבל׃ אחרי צאת
יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם׃
בתר דגלא יכניה מלכא ומלכתא ורברביא לרבני יהודה וירושלם ואומניא ותרעיא
יג מירושלם׃ ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה
ו אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר׃ ביד אלעשה בר שפן וגמריה בר חלקיה דשלח
צדקיה מלך שבטא דבית יהודה לות נבוכדנצר מלכא דבבל לבבל למימר׃
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם
בבלה׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל לכל גלותא דאגליתי מירושלם לבבל׃ בנו
גנות
ירמיה בתים ושבו ונטעו ואכלו את פרין׃ בנו בתין ותיבו וצובו גנין ואכולו ית איבהון׃ קחו
פרין פריהן ומ׳ תרי עש׳ נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים
פרים פריהם ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃ סבו נשין ואולידו בנין ובנן וסבו לבניכון נשין וית בנתכון
הבו לגברין וילידן בנין ובנן וסגו תמן ולא תזערון׃ ודרשו את שלום העיר אשר
ומ׳ הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום׃ ותבעו ית
שלם קרתא דאגליתי יתכון לתמן וצלו עלה קדם יי ארי בשלמה יהי לכון שלם׃ כי כה אמר
ומ׳ יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים׃ ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל לא יטעון לכון
נבייכון דשקרא דביניכון וקסמיכון ולא תקבלון מן חלמי חלמיכון דאתון מחלמין׃ כי
ב בספ׳ בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃ ארי שקרא אנון מתנבן לכון בשמי
ו בטע׳ לא שלחתנון אמר יי׃ כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד
יג בספ׳ אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה׃ ארי כדנן אמר
יי ארי לפום משלם לבבל שבעין שנין ייעול דכרנכון קדמי ואקים עליכון ית פתגמי
ג ג חס תקנא לאתבא יתכון לאתרא הדין׃ כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם
נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה׃ ארי קדמי גלין ית מחשבתא
דאנא מחשיב עליכון אמר יי מחשבת שלמא ולא לבישא למתן לכון סוף וסבור׃ וקראתם
ה אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם׃ ותצלון קדמי ואקביל צלותכון ותבעון

אנכי ידעתי ג׳ וסימנ׳ כי אנכי ידעתי את מריך גם אנכי ידעתי את המחשבת ׳ ובקשתם ג׳ וסימנ׳ גם כהנה משם את ומצאתם

מן קדמי ואתעביד בעותכון: ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם: ג ל
ותתבעון דחלתי ותשכחון ארי תתבעון מן קדמי בכל לבכון: ונמצאתי לכם נאם יהוה חס
ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי ב ל מל שבותכם ק
אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם: ואשתמע
לכון במימרי אמר יי ואתיב ית גלותכון ואכניש יתכון מכל עממיא ומכל אתריא
דאגליתי יתכון לתמן אמר יי ואתיב יתכון לאתרא דאגליתי יתכון מתמן: כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים בבלה: ארי אמרתון אקים לנא יי מלפין לבבל: כי כה כט
אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם ל
אשר לא יצאו אתכם בגולה: ארי כדנן אמר יי על מלכא דיתיב על כרסי דויד ועל
כל עמא דיתבין בקרתא הדא אחיכון דלא נפקו עמכון בגלותא: כה אמר
יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים ב
השערים אשר לא תאכלנה מרע: כדנן אמר יי צבאות האנא מגרי בהון ית דקטלין ל ד וחס
בחרבא כפנא ומותא ואתין יתהון כתיניא בישתא דלא מתאכלן מבישו: ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה לזעוה ק
ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם: ואירדוף בתריהון בחרבא בכפנא
ובמותא ואתנינון לזיע לכל מלכות ארעא לומומי ולצדו ולאשתממו ולחסודין בכל
עממיא דאגליתנון לתמן: תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי
אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: חלף דלא קבילו לפתגמי
אמר יי דשלחית לותהון ית עבדי נביא מקדים ומשלח ולא קבילתון אמר יי:
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה: ואתון קבילו פתגמא כט
דיי כל גלותא דאגליתי מירושלם לבבל: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל
אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם
ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכם לעיניכם: כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל על
אחאב בר קוליה ועל צדקיה בר מעשיה דמתנבן לכון בשמי שקרא האנא מסר יתהון
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל ויקטלנון לעיניכון: ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה ל ב
אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש: ויתנסיב חס א

מנהון לווטא לכל גלות יהודה די בבבל למימר ישוינך יי׳ כצדקיה וכאחאב דקלנון
מלכא דבבל בנורא: יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו
היודע ב׳ ק׳ — דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה: חלף דעבדו קלנא
חס — בישראל וזניאו ית נשי חבריהון ומלילו פתגמא בשמי שקרא דלא פקידתנון וקדמי
גלי ומימרי סהיד אמר יי׳: ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: ולשמעיה
דמן חלים תימר למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה
שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן
ואל כל הכהנים לאמר: כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל למימר חלף דאת שלחתא
בשמך אגרן לות עמא דבירושלם ולות צפניה בר מעשיה כהנא ולות כל כהניא
למימר: יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע
ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינק: יי׳ מניך כהין חלף יהוידע כהנא
למהוי ממנא סגן כהנא בבית מקדשא דיי׳ לכל גבר דמשתלי ומטפש ותתין יתיה
לכפתא ולגו צינוקא: ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: וכען
למא לא נזפתא בירמיה דמענתות דמתנבי לכון: כי על כן שלח אלינו בבל לאמר
ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן: ארי על כין שלח לותנא
לבבל למימר אריכא היא בנו בתין ותיבו וצובו גנין ואכולו ית אבהון: ויקרא צפניה
הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: וקרא צפניה כהנא ית אגרתא הדא קדם
ירמיה נביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳
עם ירמיה למימר: שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי
יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר: שלח לות כל
גלותא למימר כדנן אמר יי׳ על שמעיה דמן חלים חלף דאתנבי לכון שמעיה ואנא
לא שלחתיה וארחיץ יתכון על שקרא: לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה
ט׳ דגש — הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: בכין כדנן אמר יי׳ האנא מסער על
שמעיה דמן חלים ועל בנוהי לא יהי ליה גבר יתיב בגו עמא הדין ולא יחזי בטובתא
דאנא עביד לעמי אמר יי׳ ארי סטיא מליל קדם יי׳:
הדבר אשר היה

אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל
ספר׃ כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל למימר כתוב לך ית כל פתגמיא דמלילית עמך
על ספרא׃ כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה׃ ארי הא יומיא אתן ו̇
אמר יי׳ ואתיב ית גלות עמי ישראל ויהודה אמר יי׳ ואתיבינון לארעא דיהבית
לאבהתהון ויחסנונה׃ ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל
ואל יהודה׃ ואלין פתגמיא דמליל יי׳ על ישראל ועל יהודה׃ כי כה אמר יהוה קול דבית
חרדה שמענו פחד ואין שלום׃ ארי כדנן אמר יי׳ קל זיעא שמענא דחלא ולית שלם׃
שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו ב̇ חס׳
כל פנים לירקון׃ שאילו כען וחזו אם יליד דכורא מדין חזיתי כל גבר ידוהי מחתן כסיל
על חרציה כילידתא ומשתנין כל אפיא למהוי כירקנא׃ הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע׃ וי ארי רב יומא ההוא דלית משת׳
דכותיה ועדן עקא היא ליעקב ומנה יתפריק׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים׃ ויהי בעדנא ומו׳
ההוא אמר יי׳ צבאות אתבר מר עממיא מצואריכון וחנקיכון אפסיק ולא ישתעבדון
בישראל עוד עממיא׃ ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם׃ ב̇ יבקשו
ויפלחון קדם יי׳ אלההון וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון דאקים להון׃
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד׃ ואת לא ב̇
תדחל עבדי יעקב אמר יי׳ ולא תתבר ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק וית בנך
מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד׃ כי
אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך ו̇ חס׳
אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך׃ ארי בסעדך מימרי יוד
אמר יי׳ למפרקך ארי אעביד גמירא בכל עממיא דבדרתך לתמן ברם עמך
לא אעביד גמירא ואיתי עלך יסורין לאלפותך ברם בדין חסוך ושיצאה לא מל׳

וירשוה ד̇ כי הנה ימים קנת בחירי וישבו בה׳ ארכה ו̇ ב̇ מל׳ וב̇ חס׳ וסימנה׳ הככי מעלה כי אעלה ארכה לך חס׳ ותעלה ארוכה עלתה ארוכה

יעקוב ה̇ מל̇ וסימנ̇ וזכרתי את בריתי יעקוב הכני שב את שבות כס זרע יעקב ושב יעקוב בתר̇ לא כאלה חלק יעקוב בתר̇ ל̇

אשיצינך׃ כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך׃ ארי כדנן אמר
יי תקיף תברך ממרע מחתיך׃ אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך׃ לית
דדאין דינך לרחמא עלך אסו לא סליקת ליך׃ כל מאהביך שכחוך אותך לא
ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך׃ כל
רחמך אתנשיוך משאל בשלמיך לא אתבעו ארי מחת סנאה אלקיתיך יסור אכזראין
על דסגיאו חובך תקיפו חטאך׃ מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך
עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך׃ מא את מצוחא על תבריך ממרע מחתיך על
דסגיאו חובך תקיפו חטאך עבדית אלין ליך׃ לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך
כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז׃ בכין כל אנסך יתאנסון
וכל סנאך כלהון בשביא יהכון ויהון עדך לעדי וכל בזזך אמסר לבזא׃ כי אעלה
ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה׃
ארי איתי אסו ליך ומממחתך אסינך אמר יי ארי מטלטלתא קרו ליך ציון היא תבע
ליתלה׃ כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב׃ כדנן אמר יי האנא מתיב גלות
ארעיה דיעקב ועל קרווהי ארחים ותתבני קרתא ירושלם באתרה ובית מקדשא
כדחזי ליה ישתכלל׃ ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצערו׃ ויסגון להון מעלי תודתא וקל דמשבחין ואסגינון ולא יזערון ואתקיפנון
ולא יהון חלשין׃ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו׃ ויסגון
בניהון כיד מלקדמין וכנישתהון קדמי תתקן ואסער בשתא על כל דחקיהון׃ והיה
אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו
לגשת אלי נאם יהוה׃ ויתרבא מלכהון מנהון ומשיחהון מבניהון יתגלי ואקריבנון
ויתכהון לפלחני ארי מן הוא דין דאתרעי לביה דאתקרבא לפלחני אמר יי׃
והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃
הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול׃
הא מזופיתא מן קדם יי ברגז נפקא עלעול מתכנש על רישי רשיעין יחול׃ לא ישוב
חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה׃ ולא

חטאתיך ה̇ וחס̇ ע̇ וסימנ̇ עצמו חטאתיך ושלאחריו ישמרון ושלאחריו תם עונך׃ ערב ג̇ בנבי̇ ובכתו̇ וס̇ לבו לקח בגדו

לא הפטרת יום שני שלראש השנה

יתוב תקוף רוגזא דיי׳ עד דיעביד ועד דיקיים מחשבת רעותיה בסוף יומיא
תסתכלון בה׃ בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה
יהיו לי לעם׃ בעדנא ההוא אמר יי׳ אהוי לאלה לכל זרעית ישראל ואנון יהון קדמי
לעם׃ כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו כסף
ישראל׃ כדנן אמר יי׳ דיהב רחמין לעמא דאסיק ממצרים וסופיק צרכיהון במדברא
כד הוו כד מערקין מן קדם דקטלין בחרבא אדבר במימריה לאשראה בית ניחא ישר׳׃
מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד׃ אמרת ירושלם ב ב ב חסר
מלקדמין יי׳ אתגלי על אבהתנא נביא אימר להון הא רחמת עלמא רחימית יתכון
על כין דבריתית לון בטבון׃ עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
ויצאת במחול משחקים׃ עוד אקימנך ותתקיימין כנשתא דישר׳ עוד תתקנין
בתקונך ותפקין בסיעת משבחין׃ עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים ב על כן
וחללו׃ עוד תצבין כרמין בטורי שמרון צובו שתלין ואחילו׃ כי יש יום [illegible]
קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו׃ ארי אית אריכות ב
יומיא וסגי טובא דעתיד למיתי לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין חולקהון
בארעא דישר׳ דהוו מחמדין לשני נחמתא דאתין אמרין אמתי נקום ונסק
לציון ונתחזי קדם יי׳ אלהנא׃ כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו ג
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל׃ ב ו
ארי כדנן אמר יי׳ שבחו דבית יעקב בחדוא וזרוצו בריש גלי לעיני כל עממיא
בסרו שבחו ואימרו פרק יי׳ ית עמיה ית שארא דישר׳׃ הנני מביא אותם מארץ
צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו ב וחס
הנה׃ הא אנא מיתי להון בגלי מארע צפונא ואכנישנון מסיפי ארעא דהוו בהון
עוירין וחגירין יסגון להון מעדין וילדין כחדא משרין סגיאן יתובון הלכא׃
בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה ו ומ׳
כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא׃ במגליהון כד הוו בכן גלו ובמתבהון ב חס
מבכי גלוותהון ברחמין סגיאין אקריבנון אדברנון על פצידי מיא באורח
תקנא לא יתקלון בה ארי הוה מימרי לישר׳ כאב ואפרים חביב הוא קדמי׃

לא

שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו׃ קבילו פתגמא דיי׳ עממיא וחוו בנגון מרחיק
ואימרו מן דבדר ית ישראל יכנשניה ויטרניה כרעיא לעדריה׃ כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו׃ ארי פרק יי׳ ית דבית יעקב ושיזיבנון מיד דתקיפין
מנהון׃ ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר
ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃ וייתון וישבחון
בטור בית מקדשא דיתבני במון ויתפנקון בטובא דיהב להון יי׳ בעבורא
ובחמרא ובמשחא ובבני ענא ותורין ותהי נפשהון מליא תפנוקין כגנת שקיא
דמרויא׃ ולא יוספון לצפא עוד׃ אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם׃ בכין יחדין כנישתא דישר׳
כד בחנגין ועולימין וסבין כחדא ואהפוך אבלהון לביע ואנחימינון ואחדינון
מדוונהון׃ ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה׃ ואסבע
נפש כהניא בתפנוקין ועמי בית ישר׳ ית טובי דיהבית להון יסבעון אמר יי׳׃
כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו׃ כדנן אמר יי׳ קלא ברום עלמא אשתמע
בית ישר׳ דבכן ומתאנחין בתר ירמיה נביא כד שלח יתיה נבוזראדן רב קטוליא
מרמתא ואילין דבכן במרר ירושלם בכיא על בנהא מסרבא לאתנחמא על בנהא
ארי גלו׃ כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר
לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב׃ כדנן אמר יי׳ מנעי קליך מלמבכי ועינך
מלשגרא דמעין ארי אית אגר לעובדי אבהתך צדיקיא אמר יי׳ ויתובון מארע
בעלי דבביהון׃ ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם׃ ואית סיבור
לסופיך אמר יי׳ ויתובון בניא לתחומהון׃ שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני
ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃ שמיע וגלי קדמי
בית ישר׳ דבכן ומתאנחין על דאטלטלו אמרין איתיתא עלנא יסורין ולא אילפנא
כעגל לא מילף בדו אתיבנא לפולחנך ונתוב ארי את יי׳ אלהנא׃ כי אחרי שובי נחמתי
ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ ארי

בבכי ו׳ וסימנ׳ ויתן את קלו על כן אבכה בבכי יעזר הלחית וחב׳ בבכי יבאו ושקוי בבכי מסכתי חד מנה׳ בתו ושא בנה׳ ובכת״

יוסיפו ג מל וסימנ׳ וכחו ורכנו כי ארך ימים לבלות דרב ימים שובי ג מלרע וסימנ׳ כי אחרי שובי בשלום

כד אנחנא תיבין לאוריתא מתרחם עלנא וכד ואתגלי לנא טפחנא על ירכנא.
בהיתנא ואף אתכנענא ארי קבילנא חסודי חובנא דמלקדמין׃ הבן יקיר לי אפרים
אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה׃ הכבר חביב קדמי ישראל הלא רבי רחים הוא ארי בזמן דמשוי
פתגמי אוריתי על לביה למעבדהון מדכר דכרנא לאיטבא ליה עוד. על כין
אתגוללו רחמי עליהון רחמא ארחים עליהון אמר יי׃ הציבי לך
צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי
אל עריך אלה׃ כנשתא דישראל אדכרי ליך עובדי אלהתך תקניא שפוטי תחנונין
במרר שוא לבך אסתכלי בעובדין דעבדת אם תקנין דכין גלית לאורח רחיקא כדו
תובי כנשתא דישראל לאוריתא ותתובין לקרוך אלין׃ עד מתי תתחמקין הבת
השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃ עד אמתי את מתחסנא
למתב כנשתא דסגיאן תיובתהא ארי הא ברי יי חדתא בארעא עמא בית ישראל
יתנהון לאוריתא׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את
הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל עוד יימרון ית פתגמא הדין בארעא
דבית יהודה ובקרויהון כד אתיב ית גלותהון יברכינך יי מדור קשטא טורא
קדישא׃ וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר׃ ויתבון בה יהודה
וכל קרווהי כחדא אכרין ודנטלין בסיען׃ כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה
מלאתי׃ ארי סבעית נפש משלהיא וכל נפש יצפא מליתי טוב׃ על זאת הקיצותי
ואראה ושנתי ערבה לי׃ אמר נביא על דא בסורתא דיומי נחמתא דעתידין למיתי
אמר נביא אתערית וחזית תבית דמכית ושנתי הנתני׃ הנה ימים באים
נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃ הא יומיא
אתן אמר יי ואקיים ית בית ישראל וית בית יהודה אסגינון באנשא ואצלחנון בבעירא׃
והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרוס ולהאביד ולהרע כן אשקד
עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה׃ ויהי כמא מימרי עליהון למעקר ולתרעא ולפגרא
ולאבדא ולאבאשא כין יהדי מימרי עליהון למבני ולקיימא אמר יי׃ בימים

ודברי ימים למכוחיכי ... וכל נפש ג וסימנ׳ אשר תאכל נבלה זאת תורת הבהמה והעוף כי הרויתי נפש

הקימותי ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ על זאת כי יען יסמכם ועודי עמך׳ יחזקא׳ אבות ל״ה סימן ירמיה אבות אכלו בסר׳

ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה׃ ביומיא האנון לא יימרון
עוד אבהתא חטו ובניא לקן׃ כי אם איש בעונו ימות כל האדם האוכל הבסר
תקהינה שניו׃ אלהין אנש בחוביה ימות כל אנש דיחטי הוא ימות׃ הנה
ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה׃ הא יומיא
אתן אמר יי ואגזר עם דבית ישרא׳ ועם דבית יהודה קימא חדתא׃ לא כברית אשר
כרתי את אבתם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את
בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה׃ לא כקימא דגזרית עם אבהתהון ביומא
דאתקיפית בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים דאנון אשניאו ית קימי ואנא
אתרעיתי בהון אמר יי׃ כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם׃ ארי דין קימא דאגזר עם בית ישרא׳ בתר יומיא האנון אמר יי
אתין ית אוריתי במעיהון ועל לבהון אכתבינה ואהוי להון לאלה ואנון יהון קדמי
לעם׃ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר
עוד׃ ולא ילפון עוד גבר ית חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו למדחל מן ק׳ יי
ארי כלהון יילפון למדע דחלתי למזעירהון ועד רבהון אמר יי ארי אשבוק לחוביהון
וחטאיהון לא ידכרון עוד׃ כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם
חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ כדנן אמר
יי דיהב שמשא לאנהרא ביממא גזירת סיהרא וכוכביא לאנהרא בליליא נזיף
בימא והמן גלוהי יי צבאות שמיה׃ אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם
זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים׃ כמא דלית אפשר דיעדון קימא
האלין מן קדמי אמר יי אף זרעא דישרא׳ לא יבטלון מלמהוי עם משמיש קדמי
כל יומיא׃ כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה׃ כדנן אמר יי
כמא דלית אפשר דידע אנש משחת שמיא מלעילא ואף לא למבדק יסודי ארעא
לרע אף מימרי לא ירחק בכל זרעא דישרא׳ על כל דחבו קדמי אשבוק להון אמר יי׃

יחזקא׳ אבות יאכלו הבנים אבותיה סימן׳ כולם ל׳ מל׳ בענ׳ החזיקי ל׳ מל׳ וכוכבים ו׳ וסי׳ חספו נגהם וחזי חקת ירח וכוכבים לא זכו

הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער
הפנה׃ הא יומיא אתן אמר יי ותתבני קרתא ירושלם קדם יי ממגדל פקוס עד תרע
זויתא׃ ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה׃ ויהי נפיק עוד חוט
משחתא בנינא לקבליה עד מטי לגבעתא דסמיכא לגרב ויהי מסתחר לבריכת עגלא׃
וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם׃ וכל מישרא אתר דנפלא תמן
פגרי משרית אתוראה וכל אדיתא עד נחלא דקדרון עד זוית תרע בית ריסא דמלכא
מדנחאה קדשא קדם יי לא יתעקר ולא יתפגר עוד לעלם׃ הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה ~~היא השנה~~
~~העשרית לצדקיהו מלך יהודה~~ היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר׃
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי בשתא עסיריתא לצדקיה מלך שבטא
דבית יהודה היא שתא תמניא עסרי שנין לנבוכדנצר׃ ואז חיל מלך בבל צרים
על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה׃
ובכין משרית מלכא דבבל צירין על ירושלם וירמיה נביא הוה כלי בדרת בית
אסיריא דבבית מלך שבטא דבית יהודה׃ אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
ולכדה׃ דאסריה צדקיה מלך שבטא דבית יהודה למימר מדין את מתנבי למימר
כדנן אמר יי הא אנא מסר ית קרתא הדא ביד מלכא דבבל ויכבשנה׃ וצדקיהו
מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם
פיו ועיניו את עינו תראינה׃ וצדקיה מלך שבטא דבית יהודה לא ישתיזב
מידא דכסדאי ארי אתמסרא יתמסר ביד מלכא דבבל וימליל פומיה עם פומיה
ועינוהי ית עינוהי יחזין׃ ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם
יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו׃ ולבבל יוביל ית צדקיה ותמן יהי עד
דייעול דכרניה קדמי אמר יי ארי תגיחון קרב עם כסדאי לא תצלחון׃
ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר׃ ואמר ירמיה הוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃ הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר

בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות׃ הא חנמאל בר שלום אחבוך אתי לותך למימר
זבון לך ית חקלי דבענתות ארי לך חזיא אחסנתא למזבן׃ ויבא אלי חנמאל בן
ה דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר
ג חס ג בארץ בנימן כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא׃
וכ ואתא לותי חנמאל בר אחבי כפתגמא דיי׳ לדרת בית אסיריא ואמר לי זבון כען
מל ית חקלי דבענתות דבארע שיבט בנימן ארי לך חזיא ירותתא ולך אחסנתא לזבון
לך וידעית ארי פתגמא דיי׳ הוא׃ ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר
וחשקלה בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף׃ וזבנית ית חקלא
כת במחס מן חנמאל בר אחבי דבענתות ותקלית ליה ית כספא שבעה מנן ועסר סלעין דכסף׃
ג ב ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים׃ וכתבית בשטרא
חס וחתמית ואסהידית סהדין ותקלית כספא במוזניא׃ ואקח את ספר המקנה את
וחד מל החתום המצוה והחקים ואת הגלוי׃ ונסיבית ית שטרא זביני ית דכתיב כעין
וחתים כהלכתא וכדחזי ית שטרא פתיחא׃ ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן
נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני
כל היהודים הישבים בחצר המטרה׃ ויהבית ית שטרא דזביני לברוך בר נריה
בר מחסיה לעיני חנמאל אחבי ולעיני סהדיא דכתיבין בשטרא דזביני לעיני כל
יהודאי דיתבין בדרת בית אסיריא׃ ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר׃ ופקידית
ד ית ברוך לעיניהון למימר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים
ג האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש
מל וחד חס למען יעמדו ימים רבים׃ כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל סב ית שטריא
האלין ית שטרא דזבינא הדין וית דכתיב כעין וחתים וית שטרא פתיחא הדין
ותתנינון במאן דחסף בדיל דיתקיימון יומין סגיאין׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת׃ ארי כדנן אמר
יי׳ צבאות אלהא דישראל עוד יזדבנון בתין וחקלין וכרמין בארעא הדא׃
וכר ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר׃ וצליתי
קל כת בנח קדם יי׳ בתר דיהבית ית שטרא דזביני לברוך בר נריה למימר׃ אהה אדני יהוה הנה

וחד ד׳ וסימנ׳ יקרב לעשתו ירצו את עונם תשכיל חיל מלך חרש ׳ וחד ע ג׳ וסימ׳ כי לא תבוש כי כרבים המה כי דבר יי׳
וחשקלה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ את השדה להם על ידם דעל מל׳

אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך
כל דבר: קביל בעותי יי אלהים הא את עבדתא ית שמיא וית ארעא בחילך רבא
ובדרעך מרממא לא יתכסא מן קדמך כל פתגם: עשה חסד לאלפים ומשלם
עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: עביד
טיבו לאלפי דרין ומשלים חובי אבהתא לבניא כד משלמין בניא למחטי בתר
אבהתהון אלהא רבא גיברא יי צבאות שמיה: גדל העצה ורב העליליה אשר
עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: דרבנן
מלכוהי וסגיאין עובדוהי דקדמך גלין כל אורחת בני אנשא למיתן לאנש
כאורחתיה וכפירי עובדוהי: אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד
היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: דשויתא אתין ומופתין
בארעא דמצרים עד יומא הדין ולישראל עבדתא פרישן בגו בני אנשא ועבדת
לך שום כיומא הדין: ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות
ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: ואפיקתא ית עמך ית
ישראל מארעא דמצרים באתין ובמופתין וביד תקיפא ובאדרע מרמם ובחזונא
הזאת
רבא: ותתן להם את הארץ אשר נשבעת לאבתם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש:
ויהבת להון ית ארעא הדא דקיימתא לאבהתהון למתן להון ארע עבדא חלב
ודבש: ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר
צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת: ועלו ואחסינו
יתה ולא קבילו למימרך ובאוריתך לא הליכו ית כל דפקידתא להון למעבד לא
עבדו וערעת להון ית כל בשתא הדא: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר
נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת
היה והנך ראה: הא מליתא צברו על קרתא למכבשה וקרתא אתמסרת בידא
דכסדאי דמגיחין קרבא עלה מן קדם דקטלין בחרבא ובכפנא ובמותא ודמליתא
הוה וקדמך גלי: ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים
והעיר נתנה ביד הכשדים: ואת אמרת לי יי אלהים זבון לך חקלא בכספא ואסהיד
סהדין וקרתא אתמסרת בידא דכסדאי: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו

לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר: הנה אני יהוה אלהי כל
בשר הממני יפלא כל דבר: הא אנא יי אלה כל בסרא האמן קדמי יתכסא כל
פתגם: לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה: בכין כדנן אמר יי הא אנא מסר ית קרתא הדא בידא דכסדאי וביד
נבוכדנצר מלכא דבבל ויכבשינה: ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל
והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: וייעלון כסדאי דמגיחין קרבא
על קרתא הדא וידלקון ית קרתא הדא בנורא ויוקדונה וית בתיא דאסיקו בסמין על
איגריהון לבעלא ונסיכו נסכין לטעות עממיא בדיל לארגזא קדמי: כי היו בני
ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם: ארי הוו בני ישראל ובני יהודה ברם עבדין דביש קדמי מזעוהון
ארי בני ישראל ברם מרגזין קדמי בעובדי ידיהון אמר יי: כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני:
ארי רגזי וחמתי חל בקרתא הדא למן יומא דבנו יתה ועד יומא הדין לאגלותה מקביל
מימרי: על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם: על כל בישת בני ישראל ובני
יהודה דעבדו לארגזא קדמי אנון מלכיהון רברביהון כהניהון ונבייהון דשקרא ואנש
יהודה ויתבי ירושלם: ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים
לקחת מוסר: ואהדרו בפלחני קדל ולא שויאו דחלתי לקבל אפיהון ושלחית להון
ית כל עבדי נביא מקדים ומליף ולית אנון צבן לקבלא אלפן: וישימו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ושויאו שקוציהון בביתא דאתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה: ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם
למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את
יהודה: ובנו ית במת בעלא דבחילת בר הנם לאעברא ית בניהון וית בנתהון למולך
דלא פקידית באוריתי ולא רעוא קדמי למעבד תועבתא הדא בדיל לחיבא ית
דבית יהודה: ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר:

וחד ויחלטו הממכן
וחס
וחס
נאם יהוה
מל בסף
וכפיס חס בסף
חס א

ותצא ג ב מל וחד חס וסימנ — חרעת לנעמך יהב ית מרוש ותוצא הארץ דשא ותצא עמך את ישראל חס ותוצא ותתן להם מל

אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר׃ וכען בכין כדנן אמר יי
אלהא דישראל על קרתא הדא דאתון אמרין אתמסרת ביד מלכא דבבל בחרבא
ובכפנא ובמותא׃ הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי סימן
ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח׃ הא אנא מכניש להון ב׳
מכל מדינתא דאגליתכון לתמן ברגזי ובחמתי ובתקוף רגז ואתיבנון לאתרא
הדין ואשרינון לרחצן׃ והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ ויהון קדמי לעם בספ
ואנא אהוי להון לאלה׃ ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב וכל יחד
להם ולבניהם אחריהם׃ ואתין להון לבא חד ואורח חדא למדחל קדמי כל יומיא בספ כות
דייטב להון ולבניהון בתריהון׃ וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם חד
להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי׃ ואגזר להון קים עלם וישבתם ב׳ בארץ
עלם דלא יתוב מימרי מבתריהון לאיטבא להון וית דחלתי אתין בלבהון בדיל
דלא יסטון מבתר פלחני׃ וששתי עליהם להיטיב אותם ונטעתים בארץ ב׳ וחד
הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי׃ ויחדי מימרי עליהון לאיטבא להון ואקיימנון ששתי
בארעא הדא בקשוט במימרי ובכל עותי׃ כי כה אמר יהוה כאשר ו׳ בטע
הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל בספ
הטובה אשר אנכי דבר עליהם׃ ארי כדנן אמר יי כמא דאיתיתי על עמא הדין
ית כל בשתא רבתא הדא כין אנא מיתי עליהון ית כל טבתא דאנא ממליל עליהון׃
ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה
נתנה ביד הכשדים׃ ויזדבנון חקלין בארעא הדא דאתון אמרין צדיא היא
מבלי אנשא ובעירא אתמסרת בידא דכסדאי׃ שדות בכסף יקנו וכתוב בספר ומל
וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ב׳ ומל בעדי
ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה׃ חקלין בכספא אשוב ק
יזבנון ויכתבון בשטרא ויחתמון ויסהדון סהדין בארע שבט בנימן ובסחרני
ירושלם ובקרויא דבית יהודה ובקרוי טורא ובקרוי שפילתא ובקרוי דרומא ארי
ארי אתיב ית גלותהון אמר יי׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא לג
עודנו עצור בחצר המטרה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה תנינות

והושבתים ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנה׳ לבטוח על בתיהם קדמ׳ חס׳ וו״ וששתי ב׳ וסימנה׳ וגלתי בירושלם וששתי עליהם וחד בדרך עדותיך

והוא עד כען כלי בדרת בית אסיריא למימר׃ כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה
להכינה יהוה שמו׃ כדנן אמר יי דעבדה יי ברא יתה לאתקנותה יי שמו׃ קרא אלי
ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם׃ צלי קדמי ואקביל צלותך ואחוייך
רברבן ונטירן דלא ידעתנין׃ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר
הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב׃ ארי כדנן אמר יי אלהא
דישראל על בתי קרתא הדא ועל בתי מלכיא דבית יהודה דמתרעין להון וצברין
מליתא לתקפא שורא מן קדם דקטלין בחרבא׃ באים להלחם את הכשדים ולמלאם
את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על
כל רעתם׃ אתן לאגחא קרבא עם כסדאי ולמליותהון ית פגרי בני אנשא דקטלית
ברגזי ובחמתי ודסליקית שכינתי מקרתא הדא על כל בישתהון׃ הנני מעלה לה
ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת׃ הא אנא מיתי להון אסו
ופרקן ואגלי להון תרע תיובא ואחוינון דיהכון באורח שלם וקשוט׃ והשבתי
את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה׃ ואתיב ית גלות יהודה
וית גלות ישראל ואקיימנון כד בקדמיתא׃ וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי׃ ואדכינון מכל חוביהון
דחבו קדמי ואשבוק לכל חוביהון דחבו קדמי ודמרדו במימרי׃ והיתה לי לשם
ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי
עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה׃ ויהון
קדמי לשום דחדוא ולתשבחא ולרבו לכל עממי ארעא דישמעון ית כל טבתא
דאנא עביד עמהון ויזועון וידחלון על כל טבתא ועל כל שלמא דאנא עביד להון׃
כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב
ומאין בהמה׃ כדנן אמר יי עוד ישתמע באתרא הדין דאתון אמרין חרוב הוא מבלי
אנשא ומבלי בעירא בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם דצדין מבלי אנשא
ומבלי יתיב ומבלי בעירא׃ קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב

ידעתם ד וסימנהון האות חרצות ובצרות ונצרות · ארכה ד ב מל וב חס וסימנהון הנני מעלה כי מעלה חס · ותעל עלתה מל

את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: קל בוע וקל חדוא קל חתנין וקל כלן קל דאמרין
אודו קדם יי צבאות ארי לעלמא טבותיה מעלי תודתא לבית מקדשא דיי ארי אתיב ית
גלות ארעא פיר כבקדמיתא אמר יי׃ כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום
הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ כדנן אמר יי
צבאות עוד יהי באתרא הדין דחרוב מבלי אנשא ועד בעירא ובכל קרווהי דירות
בית משרי רעין וחטרין דען׃ בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
יג ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה׃ בקרוי
טורא בקרוי שפילתא ובקרוי דרומא ובארע שיבט בנימן ובסחרני ירוש ובקרווא
דבית יהודה עוד יתכנשון עמא לפתגמי משיחא אמר יי׃ הנה ימים באים
יד נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה׃ הא
יומיא אתן אמר יי ואקים ית פתגמא תקנא דמלילית על בית ישראל ועל בית יהודה׃
בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ׃
ביומיא האנון ובעדנא ההוא אקים לדוד משיח דצדקא ויעביד דין דקשוט וזכו
בארעא׃ בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה
צדקנו׃ ביומיא האנון יתפרקון דבית יהודה וירושלם תשרי לרחצן ודין דיהון קרן
לה יתעביד לנא זכון מן קדם יי בגוה׃ כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש
ישב על כסא בית ישראל׃ ארי כדנן אמר יי לא יפסוק לדוד גבר יתיב על כרסי
יח מלכותא דבית ישראל׃ ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר
מנחה ועשה זבח כל הימים׃ ולכהניא ליואי לא יפסוק גבר מן קדמי מסיק עלון
ומקריב קורבן ועביד נכסת קדשין כל יומיא׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
כ לאמור׃ כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות
יומם ולילה בעתם׃ כדנן אמר יי כמא דלית אפשר דיבטל קימי דאקימית עם
יממא ועם ליליא ובדיל דלא למהוי יימם ולילי בעדניהון׃ גם בריתי תפר את דוד
עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי׃ אף קימי לא יבטל
דאקימית עם דויד עבדי מלמהוי ליה בר מליך על כרסוהי ועם ליואי כהניא דמשמשין
קדמי׃ אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי

ואת הלוים משרתי אתי׃ כמא דלית אפשר דיתמנון חילי שמיא ולא יתכל חלא
דימא כין אסגי ית זרעא דדוד עבדי וית ליואי דמשמשין קדמי׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות
אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם׃ הלא חזיתא
מא עממא האלין ממללין למימר תרתין זרעיתא דאתרעי יי בהון ורחיקנון וית
עמי מרגזין מלמהוי עוד עם משמיש קדמי כקבלהון׃ כה אמר יהוה אם לא בריתי
ט יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי׃ כדנן אמר יי כמא דלית אפשר דיבטל
קימי דאקימית עם יממא ועם ליליא כין גזירת שמיא וארעא לא שויתינון דיעדון׃
ה׳ כתי׳ ליצחק מל׳ גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
אשיב ק׳ ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃ אף זרעא דיעקב ודוד עבדי לא ארחיק
מלקרבא מבנוהון עבדין שלטין על זרעיה דאברהם ישחק ויעקב ארי אתיב ית
לד בטע גלותהון וארחים עליהון׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
ב ונבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים
על ירושלם ועל כל עריה לאמר׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי ונבוכדנצר
וכל ממשלת ידיה מלכא דבבל וכל מלכות ארעא שלטן ידיה וכל עממיא מגיחין קרבא על ירושלם
ועל כל קרוהא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך
יהודה׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל איזיל ותימר לצדקיה מלך שבטא דבית
יהודה׃ ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה
באש׃ ותימר ליה כדנן אמר יי האנא מסר ית קרתא הדא ביד מלכא דבבל ויוקדינה
בנורא׃ ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך
בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא׃ ואת לא תשתיזב מן ידיה ארי
אתאחדא תתאחד ובידיה תתמסר ועינך ית עיני מלכא דבבל יחזין ופומיה עם
פומך ימליל ולבבל תתובל׃ אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר
יהוה עליך לא תמות בחרב׃ ברם קביל פתגמא דיי צדקיה מלך שבטא דבית
יהודה כדנן אמר יי עלך לא תתקטיל בחרבא׃ בשלום תמות ובמשרפות אבותיך
המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר

פיס חד ואמרת אלין והכין מתחלפ למדנחא ולמערבא

אבותיך ג׳ מל׳ חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים וסימנה׳ שוב אל ארץ אבותיך תמות אל תסיג גבול עולם׳ והדבכתו׳

מלכיא

אני דברתי נאם יהוה׃ בשלמא תמות וכיקידות אבהתך קדמאי דהוו קדמך כין
יוקדון עלך ווי על מלכא יספדון עלך ארי פתגמא אנא מלילית אמר יי׃ וידבר ירמיהו
הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם׃ ומליל ירמיה נביא
עם צדקיה מלך שבטא דבית יהודה ית כל פתגמיא האלין בירושלם׃ וחיל מלך בבל ג׳
נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה ב׳ חס׳ וחד
נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃ ומשרית מלכא דבבל מגיחין קרבא על ירושלם ועל מל׳
כל קרויא דבית יהודה דאשתארא על לכיש ועל עזקה ארי אנין אשתארא בקרויא
דבית יהודה קרוין כריכן׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה הפטרת ה׳ ואלה
אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור׃ בטע המשפטים בספ
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי בתר דגזר מלכא צדקיה קים עם כל עמא
דבירושלם למקרי להון חירו׃ לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש׃ לשלחא גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה ה׳
בר ישראל ובת ישראל בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון גבר באחוהי יהודאה׃ וישמעו
כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים ה׳ דגש
לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו׃ ושמעו כל רברביא וכל עמא דעלו בקימא
לשלחא גבר ית עבדיה וגבר ית אמתיה בני חורין בדיל דלא יפלחון בהון עוד וקבילו
ושלחו׃ וישובו אחרי כן וישיבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים מל׳ בכב׳
ויכבישום לעבדים ולשפחות׃ ותבו בתר כין ואתיבו ית עבדיא וית אמהתא דפטרו יתיר יוד
בני חורין וכבשונון לעבדין ולאמהן׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה למימר׃ כה אמר יהוה אלהי מן ק׳ ש׳
ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית ג׳ חס׳
עבדים לאמר׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא גזרית קים עם אבהתכון ביומא
דאפיקית יתהון מארעא דמצרים מבית עבדותא למימר׃ מקץ שבע שנים
תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ב׳ דכי
ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ מסוף שבע שנין תשלחון גבר ית ימכר
ס׳ בברית וג ימים דדבר׳ אחוהי בר ישראל דיזדבן לך ויפלחינך שית שנין ותפטריניה בר חורין מעמך ולא

קבילו אלהתכון למימרי ולא ארכינו ית אודנהון׃ ותשבו אתם היום ותעשו את
הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי
עליו׃ ותבתון אתון יומא דין ועבדתון ית דכשר קדמי למקרי חירו גבר לחבריה
וגזרתון קים קדמי בביתא דאתקרי שמי עלוהי׃ ותשבו ותחללו את שמי ותשבו
איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות
לכם לעבדים ולשפחות׃ ותבתון ואחילתון ית שמי ואתיבתון גבר ית עבדיה וגבר
ית אמתיה דפטרתון בני חורין לנפשהון וכבשתון יתהון למהוי לכון לעבדין ולאמהן׃
לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות הארץ׃ בכין כדנן אמר יי׳ אתון לא קבילתון למימרי למקרי
חירו גבר לאחוהי וגבר לחבריה האנא מכלי לכון חירו אמר יי׳ מן חרבא מן מותא
ומן כפנא ואתין יתכון לזיע לכל מלכות ארעא׃ ונתתי את האנשים העברים את
ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים
ויעברו בין בתריו׃ ואתין ית גבריא דעברו על קימי דלא קיימו ית פתגמי קימא
דגזרו קדמי עגלא דפסקו לתרין ועברו בין פלגוהי׃ שרי יהודה ושרי ירושלם
הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל׃ רברבי יהודה ורברבי
ירושלם רברביא וכהניא וכל עמא דארעא דעברו בין פלגי עגלא׃ ונתתי אותם ביד
איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ׃
ואמסר יתהון ביד בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון ותהי נבילתהון משגרא
למיכל לעופא דשמיא ולבעירא דארעא׃ ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית יהודה וית רברבנוהי אמסר ביד בעלי דבביהון וביד דבען למקטלהון
וביד משרית מלכא דבבל דאסתלקא מנכון׃ הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל
העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין
יושב׃ האנא מפקיד אמר יי׳ ואתיבנון על קרתא הדא ויגיחון קרבא עלה ויכבשונה
ויוקדונה בנורא וית קרויא דבית יהודה אתין לצדו מבלי יתב׃ הדבר

ל׳ חס ה׳
ל׳ בטע כספ לזעוה ק׳
ל׳ ד׳ חס ל׳
ב׳ חס בלש ויקח יוחנן
ל׳
ב׳ הכתן תכתן
ב׳ חס ושבו
ב׳ חד מל וחד חס
לה

וכל עם ז׳ וסימנ׳ יהושע סלק לגלגלא וסדם מלכא וחמא חבירה ׳ ולכדוה ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ הנני מצוה מל׳ ושבו חס

אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי ביומי יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
למימר׃ הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות
והשקית אותם יין׃ איזיל לות בני בית רכב ותמליל עמהון ותעילנון לבית מקדשא
דיי לחדא מן לשכתא ותשקי יתהון חמרא׃ ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה
ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים׃ ודברית ית יאזניה בר ירמיה בר חבצניה
וית אחוהי וית כל בנוהי וית כל בני בית רכב׃ ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני
חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר הסף׃ ואעילית יתהון ללשכת בני חנן בר יגדליה נביא דיי
דבסטר לשכת רברביא דמעיל ללשכת מעשיה בר שלום אמרכלא׃ ואתן לפני
בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין׃ ויהבית קדם בני
בית רכב כלידין מלן חמרא וכסין ואמרית להון שתו חמרא׃ ויאמרו לא נשתה יין
כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם׃ ואמרו
לא נשתי חמרא ארי יונדב בר רכב אבונא פקיד עלנא למימר לא תשתון חמרא
אתון ובניכון עד עלמא׃ ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה
לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם
גרים שם׃ וביתא לא תבנון וזרעא לא תזרעון וכרמא לא תצבון ולא יהי לכון ארי
במשכנין תתבון כל יומיכון בדיל דתתקיימון יומין סגיאין על אפי ארעא דאתון
דיירין תמן׃ ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין
כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו׃ וקבילנא למימר יהונדב בר רכב אבונא
לכל דפקדנא בדיל דלא למשתי חמרא כל יומנא אנחנא נשנא בננא ובנתנא׃ ולבלתי
בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו׃ ובדיל דלא למבני בתין למתבנא
וכרמין וחקלין וזרעא לא יהי לנא׃ ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו׃ ויתיבנא במשכנין וקבילנא ועבדנא ככל דפקדנא יונדב אבונא׃ ויהי
בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל
הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם׃ והוה כד סליק נבוכדנצר מלכא דבבל

הוקם ג׳ במל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ המשכן את דברי יהונדב ונאם הגבר הקם על · אמתיכם ב׳ חס׳ בסיפ׳ וסימנ׳

על ארעא ואמרנא איתו ונעול לירושלם מן קדם משרית כסדאי ומן קדם משרית ארם
ויתיבנא בירושלם: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש
יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל איזיל ותימר לאנש יהודה וליתבי ירושלם הלא תקבלון אלפן
לקבלא לפתגמי אמר יי: הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו
לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי
אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: אתקימו ית פתגמי יהונדב בר רכב דפקיד
ית בנוהי בדיל דלא למשתי חמרא ולא שתו עד יומא הדין ארי קבילו ית תפקידתא
דאבוהון ואנא שלחית לותכון ית כל עבדי נבייא מקדים וממליל ולא קבילתון למימרי:
ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכם ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו
הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה
אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי: ושלחית
לותכון ית כל עבדי נבייא מקדים ומשלח למימר תובו כען גבר מאורחיה בישתא
ואתקינו עובדיכון ולא תהכון בתר טעות עממיא למפלחהון ותיבו על ארעא
דיהבית לכון ולאבהתכון ולא ארכינתון ית אודנכון ולא קבילתון למימרי: כי הקימו
בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: ארי אקימו
בני יהונדב בר רכב ית תפקידתא דאבוהון דפקידנון ועמא הדין לא קבילו למימרי:
לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה
ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם ולא ענו: בכין כדנן אמר יי אלהא דישראל האנא מיתי על אנש
יהודה ועל כל יתבי ירושלם ית כל בישתא דגזרית עליהון חלף דשלחית ית כל עבדי
נבייא ולא קבילו ואתנביאו להון ולא תבו: ולבית הרכבים אמר ירמיהו
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם
ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: ולבני בית רכב אמר ירמיה
כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל חלף דקבילתון לתפקידת יהונדב אבוכון ונטרתון

אל יהודה ו׳ וסימנ׳ ויאמר לא מצאתיה ואלה הדברים הכה מביא ויהי לתקפות אשר תשלחנ אגרות יתנו רלה״

יתכל פקודוהי ועבדיתון ככל דפקיד יתכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים׃ בכין כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא
דישראל לא יפסוק גבר ליונדב בר רכב משמיש קדמי כל יומיא׃ ויהי לו
בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ והוה בשתא רביעתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה
הוה פתגמא הדין עם ירמיה מן קדם יי׳ למימר׃ קח לך מגלת ספר וכתבת אליה
את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה׃ סב לך מגלת ספרא ותכתוב עלה ית
כל פתגמיא דמלילית עמך על ישראל ועל יהודה ועל כל עממיא מיומא דמלילית
עמך מיומי יאשיה ועד יומא הדין׃ אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃
מא אם ישמעון דבית יהודה ית כל בשתא דאנא מחשיב למעבד להון בדיל
דיתובון גבר מאורחיה בשתא ואשבוק לחוביהון ולחטאיהון׃ ויקרא
ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר
אליו על מגלת ספר׃ וקרא ירמיה ית ברוך בר נריה וכתב ברוך מפומא דירמיה ית
כל פתגמיא דיי׳ דמליל עמיה על מגלת ספרא׃ ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני
עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃ ופקיד ירמיה ית ברוך למימר אנא כלי לית אנא
יכיל למיעל לבית מקדשא דיי׳׃ ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי
את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים
מעריהם תקראם׃ ותיתי את ותקרי במגלתא דכתבתא מפומי ית פתגמיא דיי׳
קדם עמא בבית מקדשא דיי׳ ביומא דצומא ואף קדם כל דבית יהודה דאתן
מקרויהון תקרינון׃ אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי
גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה׃ מא אם תתקבל בעותהון קדם יי׳
ויתובון גבר מאורחיה בשתא ארי רבא רוגזא וחמתא דגזר יי׳ על עמא הדין׃ ויעש ברוך
בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה׃ ועבד ברוך
בר נריה ככל דפקדיה ירמיה נביא למקרי בספרא פתגמיא דיי׳ בית מקדשא דיי׳׃

יהודה ולבית הרכבים ולבית שאול׳ יונדב ליונדב ג׳ בל״ש וסימ׳ ויאמרו לא נשתה ונשמע ונעש לא יכרת איש וכל שמואל כוה׳ בצלא ויאמר לו

ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי ג
קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם׃ חס
והוה בשתא חמישיתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה בירחא תשיעאה
גזרו צומא קדם יי כל עמא בירושלם וכל עמא דאתן מקרוא דבית יהודה בירושלם׃
ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר
בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם׃ וקרא ברוך בספרא ית
פתגמי ירמיה בית מקדשא דיי בלשכת גמריה בר שפן ספרא בדרתא עליתא
במעלנא דתרע בית מקדשא דיי מדנחאה קדם כל עמא׃ וישמע מכיהו בן גמריהו ו חס
בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר׃ ושמע מיכיה בר גמריה בר שפן ית כל
פתגמיא דיי מעל ספרא׃ וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים
יושבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן ז ג ה מל
וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים׃ ונחת לבית מלכא ללשכת ספרא והא תמן כל
רברביא יתבין אלישמע ספרא ודליה בר שמעיה ואלנתן בר עכבור וגמריה בר שפן
וצדקיה בר חנניה וכל רברביא׃ ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ו חס
ברוך בספר באזני העם׃ וחוי להון מיכיה ית כל פתגמיא דשמע כד קרא ברוך
בספרא קדם עמא׃ וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן
נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם׃ ושלחו כל רברביא לות ברוך ית יהודי בר
נתניה בר שלמיה בר כושי למימר מגלתא דקריתא בה קדם עמא סבהי בידך
ואיתא ונסיב ברוך בר נריה ית מגלתא בידיה ואתא לותהון׃ ויאמרו אליו שב נא
וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם׃ ואמרו ליה תיב כען וקריהא קדמנא וקרא
ברוך קדמיהון׃ ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ג
ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה׃ והוה כמשמעהון ית כל פתגמיא מל
תוהו גבר לחבריה ואמרו לברוך חואה נחוי למלכא ית כל פתגמיא האלין׃ ואת ברוך בליש
שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו׃ וית ברוך שאילו
למימר חוא כען לנא איכדין כתבתא ית כל פתגמיא האלין מפומיה׃ ויאמר להם

ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו׃ ואמר להון
ברוך מפומיה קרי לי ית כל פתגמיא האילין ואנא כתיב על ספרא בדיותא׃
ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה יט
אתם׃ ואמרו רברביא לברוך איזיל אטמר את וירמיה ואנש לא ידע אילא אתון׃
ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני חס
המלך את כל הדברים׃ ואתו לות מלכא לדרתא וית מגלתא פקדו בלשכת ואנון ד חס
אלישמע ספרא וחויאו קדם מלכא ית כל פתגמיא׃ וישלח המלך את יהודי לקחת בליש
את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל המלך׃ ושלח מלכא ית יהודי למסב ית מגלתא ונסבה
מלשכת אלישמע ספרא וקרה יהודי קדם מלכא וקדם כל רברביא דקימין מעלוי
מלכא׃ והמלך ישב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת׃ ומלכא וחס
יתיב בית סתוא בירחא תשיעאה וית נורא קדמוהי מדלקין׃ ויהי כקרוא יהודי ב
שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר על האח עד חדן מל וחד
תם כל המגלה על האש אשר על האח׃ והוה כד קרי יהודי תלת פצין וארבע חס
בזע באזמיל ספרא ורמי לנורא דלגמרי עד דשלימת כל מגלתא על נורא דעל
גמרי׃ ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל
הדברים האלה׃ ולא תוהו ולא בזעו ית לבושיהון מלכא וכל עבדוהי דשמעין
ית כל פתגמיא האילין׃ וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף חס
את המגלה ולא שמע אליהם׃ ואף אלנתן ודליה וגמריה בעו מן מלכא בדיל דלא
לאוקדא ית מגלתא ולא קביל מנהון׃ ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת ה
שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו ב ד ג
הנביא ויסתרם יהוה׃ ופקיד מלכא ית ירחמאל בר מלכא וית שריה בר עזריאל וחס
וית שלמיה בר עבדאל למדבר ית ברוך ספרא וית ירמיה נביא ואגין עליהון יוי׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יוי עם ירמיה
ולך ביזך בתר דאוקיד מלכא ית מגלתא וית פתגמיא דכתב ברוך מפומא דירמיה למימר׃

שמעו ד וסימנה׳ מיכה מסכינה צוח תגלי׳ ולך ה קמ׳ וסימנה׳ למה אמרת אחתי היא הנה רבקה לפניך נהג ולך ויאמר לאיזה קחנה

דלתות ג וסימנ׳ כקרוא יהודי ודלתות לעזרה לא העמידו וכל יחזקאל כות׳ במ״ב בשבריה ועשויה׳ עזריאל ג וסימנ׳

שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על
המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה׳ תוב סב לך מגלה אחרי וכתוב
עלה ית כל פתגמיא קדמאי דהוו על מגלתא קדמיתא דאוקיד יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה׃ ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת
את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבא מלך בבל והשחית
את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׳ ועל יהויקים מלך שבטא דבית
יהודה תימר את אוקידתא ית מגלתא הדא למימר מדין כתבתא עלה למימר
מיתא ייתי מלכא דבבל ויחביל ית ארעא הדא ויבטיל מנה אנשא ובעירא׃
לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו
תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה׃ בכין כדנן אמר יי על יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה לא יהי ליה גבר יתיב על כרסי דוד ונבילתיה תהי משגרא
לשרבא ביממא ולגלידא בליליא׃ ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את
עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר
דברתי אליהם ולא שמעו׃ ואסער עלוהי ועל בנוהי ועל עבדוהי ית חוביהון
ואיתי עליהון ועל יתבי ירשלם ועל אנש יהודה ית כל בשתא דגזרית עליהון ולא
קבילו׃ וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש
ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה׃ וירמיה נסיב מגלה אחרי ויהבה לברוך בר
נריה ספרא וכתב עלה מפומא דירמיה ית כל פתגמי ספרא דאוקיד יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה בנורא ועוד אתוספו עליהון פתגמין סגיאין כותהון׃

לז

וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה׃ ומלך מלכא צדקיה בר יאשיה חלף כניה בר
יהויקים דאמליך נבוכדנצר מלכא דבבל בארעא דבית יהודה׃ ולא שמע הוא
ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא׃ ולא קביל הוא
ועבדוהי ועמא דארעא לפתגמיא דיי דמליל ביד ירמיה נביא׃ וישלח המלך
צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא

ושנוה ואלה ראשי לנפתלי׳ יבא יבא ה׳ וסימ׳ בא יבא הכהן ידבר בוא יבוא מלך והשחית את הארץ הזאת בוא יבוא ברנה נשא אלומותיו

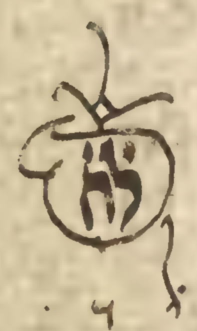
אלין זוג מש"ט שני ג"ים בבטנך יורע בג"ים בבית האסורים מבית האסורים בית הכליא מביא הכליא חמ"טל קדמי דמלב

לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו׃ ושלח מלכא צדקיה ית יהוכל בר שלמיה
וית צפניה בר מעשיה כהנא לות ירמיה נביא למימר צלי כען עלנא קדם יי אלהנא׃
וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא׃ וירמיה עליל ונפיק בגו
עמא ולא יהבו יתיה בבית אסירי׃ וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים
הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם׃ ומשרית פרעה נפקא ממצר
ושמעו כסדאי דצירין על ירשלם ית שמעהון ואסתלקו מעל ירשלם׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם
ירמיה נביא למימר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם
אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים׃ כדנן אמר
יי אלהא דישראל כדין תימרון למלך שבטא דבית יהודה דשלח יתכון לקדמי למתבע
אולפן מן קדמי הא משרית פרעה דנפקא לכון לסעיד תבא לארעהון למצרים׃ ושבו
הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש׃ ויתובון כסדאי ויגיחון
קרבא על קרתא הדא ויכבשונה ויוקדונה בנורא׃ כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו׃ כדנן אמר יי לא תטעון
נפשתכון למימר אסתלקא יסתלקון מננא כסדאי ארי לא יסתלקון׃ כי אם הכיתם
כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו
ושרפו את העיר הזאת באש׃ ארי אם תקטלון כל משרית כסדאי דמגיחן קרבא
עמכון וישתארון בהון גברין מטענין גבר במשכניה יקומון ויוקדון ית קרתא הדא
בנורא׃ והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה׃ והוה כד
אסתלקא משרית כסדאי מעל ירשלם מן קדם משרית פרעה׃ ויצא
ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם׃ ונפק ירמיה מירשלם
למיזל לארע שבט בנימן לפלגא אחסנתא דאית ליה תמן בגו עמא׃ ויהי הוא בשער
בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא
לאמר אל הכשדים אתה נפל׃ והוה הוא בתרע שבט בנימן ותמן גברא ממנא ושמיה
יראייה בר שלמיה בר חנניה ואחד ית ירמיה נביא למימר לכסדאי את משתמע
ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה

חמ"טל דירמיה ישיב ושמרון ישיב עמו הלם׃ ויעלו ב׳ וסימנה׃ מעל משכן קרח דתן ואבירם מעל ירושלם׃

נוסף ג מל בליש וסימנ׳ על שנאיכו ובלחם בכו ועוד נוסף עליהם יש מפזר ונוסף עוד בתרין קמ׳ חד בתו וחד בכבי

ירמיהו ויבאהו אל השרים: ואמר ירמיה שקרא את אמר לית אנא משתמע
לכסדאי ולא קביל מניה ואחד יראייה בירמיה ואיתייה לות רברביא: ויקצפו השרים
על ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית
הכלא: ורגיזו רברביא על ירמיה ולקיאו יתיה ויהבו יתיה בית אסירי בית יהונתן
ספרא ארי יתיה עבדו לבית אסירי: כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החנֻיות וישב
שם ירמיהו ימים רבים: ארי על ירמיה לבית אסירי ולגיו מן חנותא ויתיב תמן ירמיה
יומין סגיאין: וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן:
ושלח מלכא צדקיה ודבריה ושאליה מלכא בביתיה בסתרא ואמר האית פתגמא
מן קדם יי ואמר ירמיה אית ואמר ביד מלכא דבבל תתמסר: ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: ואמר
ירמיה למלכא צדקיה מא חבית לך ולעבדך ולעמא הדין ארי יהבתון יתי לבית
אסירי: ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ
הזאת: ואן נבייכון דשקרא דאתנביאו לכון למימר לא ייתי מלכא דבבל עליכון
ועל ארעא הדא: ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית
יהונתן הספר ולא אמות שם: וכען שמע כען רבוני מלכא תתקבל כען בעותי קדמך
ולא תתיבנני לבית יהונתן ספרא ולא אמות תמן: ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו
את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן
העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: ופקיד מלכא צדקיה ופקדו ית ירמיה בדרת

בית אסיריא ויהבין ליה פיתא דלחמא ליומא משוק נחתומיא עד דשלים כל לחמא
מן קרתא ויתיב ירמיה בדרת בית אסיריא: וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן
פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל
כל העם לאמר: ושמע שפטיה בר מתן וגדליה בר פשחור ויוכל בר שלמיה ופשחור
בר מלכיה ית פתגמיא דירמיה ממליל עם כל עמא למימר: כה אמר יהוה הישב
בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו
לשלל וחי: כדנן אמר יי דיתיב בקרתא הדא יתקטיל בחרבא בכפנא ובמותא

וחד בכתובים ׃ ירואייה ב׳ מל׳ ובטעט׳ וסימנ׳ ושמו יראייה ושמו בן שלמיה בן חנניה ויתפש יראייה בירמיהו וחנן

ודיפוק וישתמע לכסדאי וייחי ותהי ליה נפשיה לשילכא ויתקיים׃ כה ופל אחד
אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה׃ כדנן אמר יי אתמסרא זזה אשר תעשה
תתמסר קרתא הדא ביד משרית מלכא דבבל ויכבשנה׃ ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים כת׳ א׳
בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו
דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה׃ ואמרו רברביא למלכא יתקטיל כען ית
גברא הדין ארי על כין הוא מרשל ית ידי גברי עבדי קרבא דאשתארו בקרתא
הדא וית ידי כל עמא למללא עמהון כפתגמיא האלין ארי גברא הדין ליתוהי
תבע לשלמא לעמא הדין אלהין לבישא׃ ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם
כי אין המלך יוכל אתכם דבר׃ ואמר מלכא צדקיה הא הוא מסיר בידכון ארי לית
מלכא יכיל לאתבא יתכון פתגמא׃ ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו ל׳
בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם ובי׳ אורי׳
טיט ויטבע ירמיהו בטיט׃ ונסיבו ית ירמיה ורמו יתיה לגובא דמלכיה בר מלכא כות׳ בנ׳
דבדרת בית אסיריא ושרכיכו ית ירמיה באטוניא ובגובא לית מיא אלהין טינא חד האנשים
ואטבע ירמיה בטינא׃ וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי את ג׳ ידם
נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן׃ ושמע עבדא דמלכא צדקיה
גבר רב והוא בבית מלכא ארי יהבו ית ירמיה לגובא ומלכא יתיב בתרע שבט
בנימן׃ ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר׃ ונפק עבדא דמלכא
מבית מלכא ומליל עם מלכא למימר׃ אדני המלך הרעו האנשים האלה את ב׳
כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני וישמעו כל יושבי
הרעב כי אין הלחם עוד בעיר׃ רבוני מלכא אבאישו גבריא האלין ית כל דעבדו
לירמיה נביא ית דרמוהי לגובא ככר מית באתריה מן קדם כפנא ארי לית לחמא
עוד בקרתא׃ ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים ה׳
אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות׃ ופקיד מלכא ית עבדא ג׳
דמלכא צדקיה למימר דבר עמך מכא תלתין גברין ותסק ית ירמיה נביא מן
גובא עד לא ימות׃ ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת

וישלחו ד׳ וסימנ׳ עקרון פלשתים והכירו ירמיהו וכל אורי כת בב׳ חא וישלחו החנטים את דם ... ג וסימנ׳

האוצר ויקח משם בלויי הסחבות ובלויי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור
בחבלים׃ ודבר עבדא דמלכא ית גבריא עמיה ועל לבית מלכא לתחות אוצרא
ונסיב מתמן בלאי טפסן ובלאי שחקן ושדר יתהון לות ירמיה לגובא באטוניא׃
ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן׃ ואמר עבדא דמלכא צדקיה
לירמיה שוי כען בלאי טפסן ושחקן תחות מרפקי ידך מלרע לאטוניא ועבד
ירמיה כין׃ וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר
המטרה׃ ונגדו ית ירמיה באטוניא ואסיקו יתיה מן גובא ויתיב ירמיה בדרת בית
אסיריא׃ וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל
מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר
אל תכחד ממני דבר׃ ושלח מלכא צדקיה ודבר ית ירמיה נביא לותיה למעלנא
תליתאה דבבית מקדשא דיי ואמר מלכא לירמיה שאיל אנא יתך פתגמא לא
תכסא מני פתגם׃ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי׃ ואמר ירמיה לצדקיה ארי אחוי לך הלא מקטל תקטלנני
וארי אמליכנך לא תקביל מני׃ וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים
האלה אשר מבקשים את נפשך׃ וקיים מלכא צדקיה לירמיה בסתרא למימר
קיים הוא יי דקיים לנא ית נפשתא הדין אם אקטלינך ואם אמסרינך ביד גבריא
האילין דבען למקטלך׃ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת
לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך׃ ואמר ירמיה לצדקיה כדנן אמר יי אלהי
צבאות אלהא דישראל אם מיפק תפוק לות רברבי מלכא דבבל ותתקיים נפשך וקרתא
הדא לא תתוקד בנורא ותיחי את ואנש ביתך׃ ואם לא תצא אל שרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם׃ ואם לא
תפוק לות רברבי מלכא דבבל ותתמסר קרתא הדא בידא דכסדאי ויוקדונה בנורא
ואת לא תשתיזב מנהון׃ ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני

ירמיהו כי גדול והשלישית ה׳ כת ולא קר וסימ׳ נא את ידך חמש דבבב אם אם אם אם יוחלופיה י׳ דכת דקר ולא כת וסימ׳ בני איש פלת כן בנו צבאות

דאנא את היהודיים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי׃ ואמר
מלכא צדקיה לירמיה אנא יציף מן יהודאי דאשתמעו לכסדאי דלמא ימסרון
יתי בידהון ויתלעבון בי׃ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר
אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך׃ ואמר ירמיה לא ימסרון קביל כען למימרא
דייי דאנא ממליל עמך וייטב לך ותתקיים נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת זה
הדבר אשר הראני יהוה׃ ואם מסריב את למפק דין פתגמא דאחזיני יי׃ והנה
כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות
הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור׃ והא כל נשיא
דאשתארא בבית מלך שבטא דבית יהודה מתפקן לות רברבי מלכא דבבל
ואנין אמרן אטעיוך ויכילו לך אנש שלמך אשתקעא בבהתא רגלך אסתחרא
לאחרא׃ ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם
כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש׃ וית כל נשך וית בנך
מתפקין לות כסדאי ואת לא תשתיזב מנהון ארי ביד מלכא דבבל תתאחד וית
קרתא הדא תתוקד בנורא׃ ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע
בדברים האלה ולא תמות׃ ואמר צדקיה לירמיה אנש לא ידע בפתגמיא האלין
ולא תמות׃ וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה
נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך׃
וארי ישמעון רברביא ארי מלילית עמך וייתון לך ויימרון לך חוי כען לנא
מא מלילתא עם מלכא לא תכסי מננא ולא נקטלינך ומא מליל עמך מלכא׃
ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות
שם׃ ותימר להון בעו אנא בעי קדם מלכא בדיל דלא לאתבותי לבית יהונתן
לממת תמן׃ ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים
האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר׃ ואתו כל רברביא
לות ירמיה ושאילו יתיה וחוי להון ככל פתגמיא האלין דפקיד מלכא ושתיקו מנה
ארי לא אשתמע פתגמא׃ וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה
ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם׃ ויתיב ירמיה בדרת בית אסיריא עד

וישבו ה׳ חס בליש וסימנ׳ וישבם וידבר האשכנו פן ימהרו והשבכו וישבו דמלכ׳ וקדמ׳ דירמיה ׳ חרי יהודה ד׳ וסימ׳ בגלותו את נ׳

לט יומא דאתכבישת ירשלם והוה כד אתכבישת ירשלם׃ בשנה התשעית לצדקיהו
מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו
עליה׃ בשתא תשיעיתא לצדקיה מלך שבטא דבית יהודה בירחא עסיראה
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל וכל משריתיה לירושלם וצרו עלה׃ בעשתי עשרה
שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר׃ בחדא עסרי שנין
לצדקיה בירחא רביעאה בתשעה לירחא אתרעת קרתא׃ ויבאו כל שרי מלך
בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר נבו שרסכים רבסריס נרגל
שראצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל׃ ואתו כל רברבי מלכא דבבל ויתיבו
בתרעא מציעאה נרגל שראצר סמגר נבו שרסכים רב סריס נרגל שראצר רב
ב׳ ויאמר יעקב כאשר — מג וכל שאר רברבי מלכא דבבל׃ ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא
דרך הערבה׃ והוה כד חזנון צדקיה מלך שבטא דבית יהודה וכל גברי מגיחי
קרבא וערקו ונפקו בליליא מן קרתא באורח גנתא דמלכא בתרעא בין שוריא
ה׳ חס בליש — ונפק באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות
ב׳ ויתפשו — ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדנאצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו
משפטים׃ ורדפו משרית כסדאי בתריהון ואדביקו ית צדקיה במישרי יריחו
ודברו יתיה ואסקוהי לות נבוכדנצר מלכא דבבל לרבלה בארעא דחמת ומליל
עמיה פתגמי דינין׃ וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל
ד׳ — חרי יהודה שחט מלך בבל׃ וכנס מלכא דבבל ית בני צדקיה ברבלה לעינוהי וית
כל רברבי יהודה כנס מלכא דבבל׃ ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים
ב׳ בליש — לביא אתו בבלה׃ וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן דנחש לאובלא יתיה לבבל׃
דמיתיה וכל לשון אדי כות — ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חומות ירושלם נתצו׃ וית
בית מלכא וית בית עמא אוקידו כסדאי בנורא וית שורי ירשלם תרעו׃ ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
דמשל אלוף מבריד ונריגן דירמיה — הגלה נבוזראדן רב טבחים בבל׃ וית שאר עמא דאשתארו בקרתא וית שמועיא
דאשתמעו עלוהי וית שאר עמא דאשתארו אגלי נבוזראדן רב קטוליא לבבל׃

יכונה בן יהויקים וישחט מלך בבל קדמיא מרבים ואריבה ׳ ג מנין זעירין במקרא ... ונבושזבן

ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא׃ ומן עמא חשיכיא דלית להון מדעם אשאר
נבוזראדן רב קטוליא בארעא דבית יהודה ומנינון למהוי מפלחין בחקלין ובכרמין
ביומא ההוא׃ ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים
לאמר׃ ופקיד נבוכדנצר מלכא דבבל על ירמיה ביד נבוזראדן רב קטוליא
למימר׃ קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו׃ דבריהי ועינך שוי עלוהי ולא תעביד ליה מדעם ביש אלהין
כמא דימליל עמך כין עביד עמיה׃ וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן
רב סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רבי מלך בבל׃ ושלח נבוזראדן רב קטוליא
ונבושזבן רב סריס ונרגל שראצר רב מג וכל רברבי מלכא דבבל׃ וישלחו
ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו
אל הבית וישב בתוך העם׃ ושלחו ודברו ית ירמיה מדרת בית אסיריא ויהבו
יתיה לגדליה בר אחיקם בר שפן לאפקותיה לביתא ויתיב בגו עמא׃

ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר׃ ועם
ירמיה הוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ כד הוה כליא בדרת בית אסיריא למימר׃ הלוך
ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא׃ איזיל
ותימר לעבדא דמלכא צדקיה למימר כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישר׳ האנא
מיתי ית פתגמי על קרתא הדא לבישא ולא לטבא ויהון קדמך ביומא ההוא׃
והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם׃
ואשיזבינך ביומא ההוא אמר יי׳ ולא תתמסר ביד גבריא דאת דחיל מן קדמיהון׃
כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה׃
ארי שיזבא אשיזבנך ובחרבא לא תתקטיל ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא
על מימרי אמר יי׳׃ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח
אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל
גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה׃ פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי׳

כיתה בחיקו הבדים הארון מוהל ערלתיהם אתמול בשורה שמעי קדשך ותשלם כל המלאכה ויהי המלך הספר דנעמן של״ש

בתר דשלח יתיה נבוזראדן רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה והוא אסיר בזיקיא
בגו כל גלות ירושלם ויהודה דאתגליאו לבבל׃ ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר
אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה׃ ודבר רב קטוליא לירמיה
נח ואמר ליה יי אלהך גזר ית בישתא הדא על אתרא הדין׃ ויבא ויעש יהוה כאשר
הדבר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם הדבר הזה׃ ואיתי וקיים יי
ק כמא דמליל ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון למימריה והוה לכון פתגמא הדין׃ ועתה
הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא
ק ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך
א אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך׃ וכען הא שריתך יומא דין מן זיקיא
דעל ידך אם תקין בעינך למיתי עמי לבבל איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש
בעינך למיתי עמי לבבל אתמנע חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדכשר בעינך
ה למיזל לתמן איזיל׃ ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר
הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת
לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו׃ ואם לית את צבי למתב ותוב לות
גדליה בר אחיקם בר שפן דמני מלכא דבבל בקרויא דבית יהודה ותיב עמיה
בגו עמא או לכל דכשר בעינך למיזל איזיל ומני ליה רב קטוליא מתנן ומזבן
ה ושלחיה׃ ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם
וחד וגדליה הנשארים בארץ׃ ואתא ירמיה לות גדליה בר אחיקם למצפיא ויתיב עמיה בגו
עמא דאשתארו בארעא׃ וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה
ב עליהם המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו
ב לבבל אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה׃ ושמעו כל רבני חילותא
דבחקלא אנון וגבריהון ארי מני מלכא דבבל ית גדליה בר אחיקם בארעא וארי
מני עמיה גבריא ונשיא וטפלא ומחשיכי עמא (דארעא) מדלא אתגליאו לבבל׃ ויבאו
ה בני ק אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת
עיפי ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם׃ ואתו לות גדליה למצפיא
ק וישמעאל בר נתניה ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בר תנחומת ובני עיפי דמנטופא

ושמו ל̇ וחס ואכון ב̇ חס בליש וסימנ׳ שמי לך תמרורים ושמו בכליכם ושמן ג̇ וסי׳ אם אלין מלין לית כוותה׳ בקר׳

וילניה בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃ וקיים להון שבו בארץ
גדליה בר אחיקם בר שפן ולגבריהון למימר לא תדחלון מלמפלח לכסדאי תיבו
בארעא ופלחו ית מלכא דבבל וייטב לכון׃ ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני חס בכס׳
הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם וחס
אשר תפשתם׃ ואנא הא אנא יתיב במצפא למקם קדם כסדאי דייתון עלנא ואתון
כנושו חמרא ודבילתא ומשחא ושוו במניכון ותיבו בקרויכון דאחדתון׃ וגם כל
היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן׃ ואף
כל יהודאי דבמואב ובבני עמון ובאדום ודבכל מדינתא שמעו ארי שבק מלכא
דבבל שארא לדבית יהודה וארי מני עליהון ית גדליה בר אחיקם בר שפן׃ וישבו
כל היהודים מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה מאד׃ ותבו כל יהודאי מכל אתריא דאתבדרו לתמן ואתו
לארעא דבית יהודה לות גדליה למצפיא וכנשו חמרא ודבילתא סגי לחדא׃

ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה׃
ויוחנן בר קרח וכל רבני חילותא דבחקלא אתו לות גדליה למצפיא׃ ויאמרו אליו
הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש חס
ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם׃ ואמרו ליה המדע תדע ארי בעליס מלכא ואמין
דבני עמון שלח ית ישמעאל בר נתניה למקטלך נפש ולא הימין להון גדליה בר
אחיקם׃ ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה וחד
את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים חס
אליך ואבדה שארית יהודה׃ ויוחנן בר קרח אמר לגדליה בסתרא במצפיא למימר
איזיל כען ואמחי ית ישמעאל בר נתניה ואנש לא ידע למא יקטלנך נפש ויתבדרון
כל דבית יהודה דאתכנישו לותך וייבד שארא דבית יהודה׃ ויאמר גדליהו בן
אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל׃ תעשה
ואמר גדליה בר אחיקם ליוחנן בר קרח לא תעביד ית פתגמא הדין ארי שקרא את

ואחר ל̇ ובך ל̇ ובמן ל̇ ודך ל̇ והגה ל̇ ווים ל̇ וזר ל̇ וחס ל̇ וטף ל̇ וכה ל̇ ולנו ל̇ ומי ל̇ ונפג ל̇ וסוף ל̇ ועז ל̇ ופלך ל̇ וציזה ל̇ וקם ל̇ ורש ל̇ ושג ל̇ ותך ל̇

מא ממליל על ישמעאל׃ ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם
המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה׃ והוה בירחא שביעאה אתא ישמעאל בר
נתניה בר אלישמע מזרעא דמלכותא ורברבי מלכא ועסרא גברין עמיה לות
גדליה בר אחיקם למצפיא ואכלו תמן לחמא כחדא במצפיא׃ ויקם ישמעאל בן
נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו
אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃ וקם ישמעאל בר נתניה ועסרא גברין דהוו עמיה ומחו
ית גדליה בר אחיקם בר שפן בחרבא וקטל יתיה דמני מלכא דבבל בארעא׃ ואת
כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה ישמעאל׃ וית כל יהודאי דהוו עמיה עם גדליה במצפיא וית
כסדאי דאשתכחו תמן ית גברי עבדי קרבא קטל ישמעאל׃ ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש לא ידע׃ והוה ביומא תנינא למקטל ית גדליה ואנש לא
ידע׃ ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים
ומתגדדים ומנחה ולבנה בידם להביא בית יהוה׃ ואתו גבריא משכם משילו ומשמרון
תמנן גברא כד מגלחין דקניהון ומבזעין לבושיהון ומתהממין וקורבנא ולבונתא
בידהון לאיתאה לבית מקדשא דיי׃ ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם הלך הלך ובכה
ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם׃ ונפק ישמעאל בר נתניה
לקדמותהון מן מצפיא אזיל מיזל ובכי והוה כד ערע יתהון ואמר להון עולו לות
גדליה בר אחיקם׃ ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך
הבור הוא והאנשים אשר אתו׃ והוה כמיעלהון לגו קרתא ונכסינון ישמעאל בר
נתניה לגו גובא הוא וגבריא דעמיה׃ ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל
אל תמיתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא
המיתם בתוך אחיהם׃ ועסרא גברין אשתכחו בהון ואמרו לישמעאל לא תקטלינא
ארי אית לנא מטמורין בחקלא חטין וסערין ומשח ודבש ואתמנע ולא קטלינון
בגו אחיהון׃ והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד
גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל

ה
ג
ח ב כת חס ויקם ומלך
ב מן המצפה
ודוד
ב חד מל וחד חס
וחס וחס
ב מל רק

ידע יט אם במורד יעצב מהומה בטרם בכורם המדבר אפוא יככה בדברים ידבר תבואתו יצבר בעה לא ידע וכזר חסד שומר ב׳ בן

בן נתניהו חללים׃ וגובא דרמא ישמעאל ית כל פגרי גבריא דקטל ביד גדליה הוא
דעבד מלכא אסא כד צר עלוהי בעשא מלכא דישראל יתיה מלא ישמעאל בר נתניה
קטילין׃ וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת
כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבור אל בני עמון׃ ושבא ישמעאל ית
כל שארא דעמא דבמצפיא ית בנת מלכא וית כל עמא דאשתארו במצפיא דמני
נבוזראדן רב קטוליא עם גדליה בר אחיקם ושבנון ישמעאל בר נתניה ואזל
למעבר לות בני עמון׃ וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו
את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה׃ ושמע יוחנן בר קרח וכל רבני
חילותא דעמיה ית כל בישתא דעבד ישמעאל בר נתניה׃ ויקחו את כל האנשים וילכו
להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון׃ ודברו
ית כל גבריא ואזלו לאגחא עם ישמעאל בר נתניה ואשכחו יתיה על בריכת מין
סגיאין דבגבעון׃ ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח
ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו׃ והוה כד חזו כל עמא דעם ישמעאל ית
יוחנן בר קרח וית כל רבני חילותא דעמיה וחדיאו׃ ויסבו כל העם אשר שבה
ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח׃ ואסתחרו כל עמא דשבא
ישמעאל מן מצפיא ותבו ואזלו לות יוחנן בר קרח׃ ויקח יוחנן בן
קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל
בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי המלחמה
ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון׃ ודבר יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא
דעמיה ית כל שארא דעמא דאתיב מלות ישמעאל בר נתניה מן מצפיא בתר
דקטל ית גדליה בר אחיקם גברין גברי עבדי קרבא ונשיא וטפלא ורבריבא
דאתיב מגבעון׃ וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא
מצרים׃ ואזלו ויתיבו בגירות דיהב דוד לכמהם בר ברזלי גלעדאה דבסטר
בית לחם למיזל למיעל למצרים׃ מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ׃ ומן

בכה ל׳ בליש וסימנה ותפתח ותראהו וישמע משה את עולה ובוכה ויגד ליואב ויצא ישמעאל וכהתפלל עזרא דוד מול ושאלו חס

קדם כסדאי ארי דחילו מן קדמיהון ארי קטל ישמעאל בר נתניה ית גדליה בר
אחיקם דמני מלכא דבבל בארעא׃ ויגשו כל שרי החילים ויוחנן
בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול׃ וקריבו כל רבני חילותא
ויוחנן בר קרח ויזניה בר הושעיה וכל עמא מזעירא ועד רבא׃ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתינו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית
הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו׃ ואמרו לירמיה נביא
תתקבל כען בעותנא קדמך וצלי עלנא קדם יי אלהך על כל שארא הדין ארי אשתארנא
זעיר מסגי כמא דעינך חזין יתנא׃ ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך
בה ואת הדבר אשר נעשה׃ ויחוי לנא יי אלהך ית אורחא דנהך בה וית פתגמא
דנעביד׃ ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר׃
ואמר להון ירמיה נביא שמעית הא אנא מצלי קדם יי אלהכון כפתגמיכון ויהי כל
פתגמא דיתיב יי יתכון אחוי לכון לא אמנע מנכון פתגם׃ והמה אמרו אל ירמיהו
יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו
כן נעשה׃ ואנון אמרו לירמיה יהי מימרא דיי בנא לסהיד קשוט ומהימן אם לא
ככל פתגמא דישלחנך יי אלהך לותנא כין נעביד׃ אם טוב ואם רע בקול יהוה
אנחנו ק̇ אלהינו אשר אנו שולחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול
יהוה אלהינו׃ אם טב ואם ביש למימרא דיי אלהנא דאנחנא שלחין יתך לקדמוהי
נקביל בדיל דייטב לנא ארי נקביל למימרא דיי אלהנא׃ ויהי מקץ
עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו׃ והוה מסוף עסרא יומין והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם ירמיה׃ ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל
העם למקטן ועד גדול׃ וקרא ליוחנן בר קרח ולכל רבני חילותא דעמיה ולכל
עמא למזעירא ועד רבא׃ ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו׃ ואמר להון כדנן אמר יי אלהא דישראל דשלחתון יתי
לקדמוהי למרמי בעותכון קדמוהי׃ אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם
ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם׃

אם מיתב תתבון בארעא הדא ואבני יתכון ולא אפגר ואקיים יתכון ולא אטלטיל
ארי תבית מן כשתא דעבדית לכון: אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים
מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם
מידו: לא תדחלון מן קדם מלכא דבבל דאתון דחלין מן קדמוהי לא תדחלון
מניה אמר יי ארי בסעדכון מימרי למפרק יתכון ולשיזבא יתכון מן ידיה: ואתן
לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: ואתין לכון רחמין וירחים
עליכון ויתיב יתכון לארעכון: ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי
שמע בקול יהוה אלהיכם: ואם אמרין אתון לא נתיב בארעא הדא בדיל דלא
לקבלא למימרא דיי אלהכון: לאמר כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: למימר לא אלהין לארעא
דמצרים ניעול דלא נחזי עבדי קרבא וקל שופרא לא נשמע וללחמא לא נכפן
ותמן נתיב: ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם: וכען
בכין קבילו פתגמא דיי שארא דבית יהודה כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל
אם אתון שואה תשוון אפיכון למיעל למצרים ותיעלון לאתותבא תמן: והיתה החרב
אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם
דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: ותהי חרבא דאתון דחלין
מנה תמן תדביק יתכון בארעא דמצרים וכפנא דאתון יצפין מנה תמן ידביק
בתריכון למצרים ותמן תמותון: ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא
מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני
הרעה אשר אני מביא עליהם: ויהון כל גבריא דשויאו ית אפיהון למיעל למצרים
לאתותבא תמן יתקטלון בחרבא בכפנא ובמותא ולא יהי להון שאר ומשיזיב מן
קדם בישתא דאנא מיתי עליהון: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם
מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה:
ארי כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל כמא דחל רגזי וחמתי על יתבי ירשלם

כין יחול רגזי עליכון במיעלך למצרים ותהון למומי ולצדו וללוטא ולחסודין ולא
תחזון עוד ית אתרא הדין׃ דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע
תדעו כי העידתי בכם היום׃ גזירת פתגמא דיי׳ עליכון שארא דבית יהודה לא
תיעלון למצרים מידע תדעון ארי אסהידית בכון יומא דין׃ כי התעתים בנפשותיכם
כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדינו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו׃ ארי אטעיתון בנפשתכון
ארי אתון שלחתון יתי לקדם יי׳ אלהכון למימר צלי עלנא קדם יי׳ אלהנא וככל דיימר
יי׳ אלהנא כין חוי לנא ונעביד׃ ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם
ולכל אשר שלחני אליכם׃ וחויתי לכון יומא דין ולא קבילתון למימרא דיי׳ אלהכון
ולכל דשלחני לותכון׃ ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא לגור שם׃ וכען מידע תדעון ארי בחרבא בכפנא ובמותנא תמותון
באתרא דאתר עיתון למיעל לאתותבא תמן׃ ויהי ככלות ירמיהו לדבר
אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל
מג הדברים האלה׃ והוה כד שיצי ירמיה למללא עם כל עמא ית כל פתגמיא דיי׳ אלההון
דשלחיה יי׳ אלההון לותהון ית כל פתגמיא האילין׃ ויאמר עזריה בן הושעיה
ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם׃ ואמר עזריה בר הושעיה ויוחנן
בר קרח וכל גבריא רשיעיא אמרין לירמיה שקרא את מתנבי לא שלחך יי׳ אלהנא
למימר לא תיעלון למצרים לאתותבא תמן׃ כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען
תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל׃ ארי ברוך בר נריה מגרי
יתך בנא בדיל למסר יתנא בידא דכסדאי למקטל יתנא ולאגלאה יתנא לבבל׃
ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ
יהודה׃ ולא קביל יוחנן בר קרח וכל רבני חילותא וכל עמא למימרא דיי׳ למתב
בארעא דבית יהודה׃ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה
אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה׃ ודבר יוחנן בר קריח
וכל רבני חילותא ית כל שארא דבית יהודה דתבו מכל עממיא דאתבדרו

בצאתכם ג חס וסימנ׳ יין ושכר אל האדן בן התוך חמתי ·· בנפשותיכם ב מל וסימנ׳ השמרו כי התעתם דלמה יותם

לתמן לאתותבא בארעא דבית יהודה: את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת
בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם
בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: ית גבריא וית נשיא וית טפלא ב ב
וית בנת מלכא וית כל נפשתא דשבק נבוזראדן רב קטוליא עם גדליה בר
אחיקם בר שפן וית ירמיה נביא וית ברוך בר נריה: ויבאו ארץ מצרים כי לא
שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: ואתו לארעא דמצרים ארי לא קבילו
למימרא דיי ואתו עד תחפנחס: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס
לאמר: והוה פתגם נבו מן קדם יי עם ירמיה בתחפנחס למימר: קח בידך אבנים ב ריש פס׳
גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים: סב בידך אבנין רברבין ותטמרינון בטפיל בבינא דבתרע בית פרעה
בתחפנחס לעיני גברין יהודאין: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל
לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם: ותימר להון כדנן אמר שפרירו פ ק
יי צבאות אלהא דישראל האנא שלח ודבר ית נבוכדנצר מלכא דבבל עבדי ואשוי
כרסוהי עיל מן אבניא האלין דטמרית ויגוד ית אורביה עלוהי: ובאה והכה את ובא ק
ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: וייתי וימחי
ית ארעא דמצרים דלמותא למותא ודלשביא לשביא ודלחרבא לחרבא: והצתי
אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה ד
הרעה את בגדו ויצא משם בשלום: ואדליק אישתא בבתי טעוות מצראי ויוקידנון הרעה כבגד
וישבינון וירוקין ית ארעא דמצרים כמא דמתעטיף רעיא בלבושיה ויפוק
מתמן בשלם: ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי ג
מצרים ישרף באש: ויתבר ית קמת בית שמש דבארעא דמצרים וית בתי טעוות
מצראי יוקיד בנורא: הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים מד
הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרס לאמר: ב
פתגם נבואה דהוה עם ירמיה על כל יהודאי דיתבין בארעא דמצרים דיתבין
במגדול ובתחפנחס ובממפיס ובארע פתרוס למימר: כה אמר יהוה צבאות אלהי

עשים נפשתכם כת׳ ושא נפשתיכם כת׳ · ואת ברוך ב בסם׳ וסימנ׳ שאלו לאמר את הדברים

ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה
והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב׃ כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל אתון
חזיתון ית כל בישתא דאיתיתי על ירושלם ועל כל קרויא דבית יהודה והא אנון חרבא
ה יומא הדין ולית בהון יתיב׃ מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד
רי"ש לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם׃ מן קדם בישתהון דעבדו
פ"כ לארגזא קדמי למהך לאסקא בוסמין למפלח לטעות עממיא דלא ידעונין אנון
אתון ואבהתכון׃ ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר אל
חס נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי׃ ושלחית לותכון ית כל עבדי
נביא מקדים ומשלח למימר לא כען תעבדון ית עיסק תועיבתא הדא דרחיקית׃
ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים׃ ולא
קבילו ולא ארכינו ית אודנהון למתב מבישתהון בדיל דלא לאסקא בוסמין לטעות
עממיא׃ ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה
לשממה כיום הזה׃ וחל רגזי וחמתי ודליק בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
והואה לחרבה לצדו כיומא הדין׃ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות
חס אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדלה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה
דחס עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית׃ וכען כדנן אמר יי אלהי
צבאות אלהא דישראל למא אתון גרמין בישתא רבתא על נפשתכון לשיצאה לכון
גבר ואתא עולים וינוק מגו בית יהודה בדיל דלא למשבק לכון שארא׃ להכעסני
ב בת במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם
יוד בסף למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ׃ לארגזא
קדמי בעובדי ידיכון לאסקא בוסמין לטעות עממיא בארעא דמצרים דאתון
אתן לאתותבא תמן בדיל לשיצאה לכון ובדיל למהוייכון ללוטא ולחסודין בכל
עממי ארעא׃ השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת
ד חס רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות
בל"ש ירושלם׃ האתנשיתון ית בישות אבהתכון וית בישות מלכיא דבית יהודה וית
בישות נשוהי וית בישתכון וית בישת נשיכון דעבדו בארעא דבית יהודה ובשוקי

קח מאתם את המטה את המטה את האזור מגלת ספר קח בידך אבנים גדלות מפיו תורה קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו

מפני ה׳ ריש פס׳ בקל וסימנ׳ ... מפני שיבה מפני רעתם מפני הכשדים קטרתם מפני זעמך וקצפך

ירושלם׃ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי
לפניכם ולפני אבותיכם׃ לא פסקו עד יומא הדין ולא דחילו ולא הליכו באוריתי ובקימי
דיהבית קדמיכון וקדם אבהתכון׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה׃ בכין כדנן אמר יי׳ צבאו׳
אלהא דישראל האנא משוי רגזי בכון לבישא ולשיצאה ית כל דבית יהודה׃ ולקחתי
את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ
מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה
לשמה ולקללה ולחרפה׃ ואדבר ית שארא דבית יהודה דשויאו אפיהון למיעל
לארעא דמצר׳ לאתותבא תמן יסופון כלהון בארעא דמצרים יתרמון בחרבא
בכפנא יסופון מזעירא ועד רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויהון למומי לצדו ולחוכא
ולחסודין׃ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב
ברעב ובדבר׃ ואסער על דיתבין בארעא דמצרים כמא דאסערית על ירושלם
בחרבא בכפנא ובמותא׃ ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם
בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת
שם כי לא ישובו כי אם פלטים׃ ולא יהי שאר ומשיזיב לשארא דבית יהודה דאתן
לאתותבא תמן בארעא דמצרים ולמתב לארעא דבית יהודה דאנון מטען ית נפשהון
למתב למתב תמן ארי לא יתובון אלהין משיזבין׃ ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל
גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר׃ ואתיבו ית ירמיה כל גבריא
דידעו ארי מסקן בסמין לטעות עממיא וכל נשיא דקימין קהל רב וכל עמא
דיתבין בארעא דמצרים בפתרוס למימר׃ הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה
איננו שמעים אליך׃ פתגמא דמלילתא עמנא בשמא דיי׳ לית אנחנא צבן לקבלא
מנך׃ כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסך
לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות
ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃ ארי מעבד נעביד ית כל
פתגמא דנפק מפומנא לאסקא בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין כמא

רעתיכם ו׳ חס בל״ש וסימנ׳ ... ושבעו הפרות הרקות לא יהיה אחרי רבים את רעתכם ואת רעת נשיכם ״ יזכה הכותב וברוך הקורא

עד היום ד׳ בספ׳ וסימנ׳ למן היום עמדת חוקם לא דבחו וכל שאר קריה כות׳ במ״ג ועד היום הזה וסימ׳ כל המעשים ישבו בדי

דעבדנא אנחנא ואבהתנא מלכנא ורברבנא בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם
והוינא סבעין לחמא והוינא שלן שליוא ובישתא לא חזינא: ומן אז חדלנו לקטר
למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: ומן עדן דאתמנענא
לאסקא בסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין חסרנא כולא ובחרבא ובכפנא ספנא:
וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו
לה כונים להעצבה והסך לה נסכים: וארי אנחנא מסקן בסמין לכוכבת שמיא
ומנסכן לה נסכין הבר מגברנא עבדנא לה כרדוטין לטעותא ומנסכן לה נסכין:
ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר: ואמר ירמיה לכל עמא לגבריא ולנשיא ולכל עמא דמתיבין
יתיה פתגמא למימר: הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם
אתם ואבתיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו: הלא
ית בסמיא דאסיקתון בקרויא דבית יהודה ובשוקי ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמא דארעא יתהון דכיר יי וגלי קדמוהי: ולא יוכל יהוה
עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה
ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה: והות רעוא מן קדם יי עוד דלא למשבק מן
קדם בישות עובדיכון מן קדם תועיבתא דעבדתון והות ארעכון לחרבא ולצדו
וללוטא מבלי יתיב כיומא הדין: מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם
הרעה הזאת כיום הזה: מן קדם דאסיקתון בסמין ודחבתון קדם יי ולא קבילתון למימרא
דיי ובאוריתיה ובקימוהי ובסהדותיה לא הליכתון על כין ערעת יתכון בישתא
הדא כיומא הדין: ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו
דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ואמר ירמיה לכל עמא ולכל נשיא קבילו
פתגמא דיי כל דבית יהודה דבארעא דמצרים: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה
נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים
תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם: כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל

דשמ׳ יען חסר ׳ סימן קרית חצות וחצות תשים לך בדמשק׳ וכל׳ ירמיה כמ׳ שוטטו בחוצות כות׳ יאל תבשרו חוצותיה חלל חגרו שק

היושבים ב מל וסימנ׳ ופקדתי על ובני ישראל ׳ ותדברנה ג וסימנ׳ ובעת מותה לפני המלך בפיכם ובידיכם ׳

למימר אתון ונשיכון וגזרתון בפומכון וברעותכון קיימתון למימר מעבד
נעביד ית נדרנא דנדרנא לאסקא בוסמין לכוכבת שמיא ולנסכא לה נסכין אקמא
תקימון ית נדריכון ומעבד תעבדון ית נדריכון ׃ לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה
הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי
נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים ׃ בכין קבילו פתגמא
דיי כל דבית יהודה דיתבין בארעא דמצרים האנא קיימית בשמי רבא אמר
יי אם יהי עוד שמי מתקרי בפום כל אנש יהודה אמר קיים הוא יי אלהים בכל
ארעא דמצרים ׃ הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה
אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם ׃ האנא מסער עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אנש יהודה דבארעא דמצרים בחרבא ובכפנא עד דישתיצון ׃
ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית
יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם ׃ ומשיזבי
חרבא יתובון מן ארעא דמצרים לארעא דבית יהודה עם דמנין וידעון כל
שארא דבית יהודה דאתן לארעא דמצרים לאתותבא תמן פתגם דמן יתקיים
אם דילי ואם דילהון ׃ וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום
הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה ׃ ודא לכון אתא אמר יי
ארי מסער אנא עליכון באתרא הדין בדיל דתדעון ארי אתקימא יתקיימון
פתגמי עליכון לבישא ׃ כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע
מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה
ביד נבוכדרצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו ׃ כדנן אמר יי האנא מסר ית פרעה
חבירא מלכא דמצרים ביד בעלי דבבוהי וביד דבען למקטליה כמא דמסרית
ית צדקיה מלך שבטא דבית יהודה ביד נבוכדנצר מלכא דבבל בעיל דבביה
ודבעא למקטליה ׃ הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן
נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר ׃ פתגם נבואה דאתנבי ירמיה נביא לברוך בר
נריה כד כתב ית פתגמיא האלין על ספרא מפומא דירמיה בשתא רביעתא

סימן והקריב המקריב ונבי וכתיבי רבעית כת׳ שאר אור׳ רביעת כת׳ ויין לנסך רביעית תדימון מל׳ ולענין הרביעית כולה בכרכמש דירמיה

ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה למימר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל
עליך ברוך׃ כדנן אמר יי אלהא דישראל עלך ברוך׃ אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה
יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי׃ אמרתא ווי כען לי ארי
אוסיף יי דוון על תברי לאיתי בתיבחתי ונבואה לא אשכחית׃ כה תאמר אליו
כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל
הארץ היא׃ כדין תימר ליה כדנן אמר יי הא דבניתי אנא אפגר וית דקיימית
אנא אטלטיל וית כל ארעא דישראל דילי היא׃ ואתה תבקש לך גדלות אל
תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל
על כל המקמות אשר תלך שם׃ ודאת בעי לך רברבן לא תבעי ארי הא אנא מיתי
בשתא על כל בסרא אמר יי ואתין לך ית נפשך לשיזבא על כל אתריא דתהך
לתמן׃ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים׃ דהוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה נביא על עממיא׃ למצרים על חיל פרעה נכו מלך
מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה׃ למצרים על משריית פרעה
חגירא מלכא דמצרים דהוה על נהר פרת בכרכמיש דמחא נבוכדראצר
מלכא דבבל בשתא רביעיתא ליהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה׃
ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה׃ סדרו עגילין ותריסין ואתקרבו לאגחא קרבא׃
אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרינת׃
טקיסו סוסותא ויסקון פרשיא ויתעתדון בקלסא צחצחו מורניתא לבשו
סריניא׃ מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא
הפנו מגור מסביב נאם יהוה׃ מדין חזיתי אנון תבירין ומערק ערקין ולא
מתפנן למקם מן קדם דקטלין בחרבא ומתכנשין עליהון אמר יי׃ אל ינוס
הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו׃ לא יערוק דקליל
ולא ישתיזב דגיבר בארע צפונא על כיף נהרא פרת אתקילו ונפלו׃ מי זה
כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו׃ מן דין דסליק במשריתיה כעננא דסליק
וחפי ית ארעא וכמבוע דמין דמיטרפין מוהי׃ מצרים כיאר יעלה וכנהרות

יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה׳ פרעה מלכא ח
דמצרים דסליק במשריתיה כעננא דסליק וחפי ית ארעא וכמלוע דמין דמטרפין
מוהי ואמר אסק אחפי ארעא ומלאה קרוא (אוביד) ודיתבין בהון׳ עלו הסוסים והתהללו
הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת׳ יסקון
סוסותא וישתגשון רתכיא ויפקון גיבריא כושאי ופוטאי אחדי תריסין ולודאי
דנגדין ומחן בקשתא׳ והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ב׳ ריש פיס
ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון
אל נהר פרת׳ ויומא ההוא קדם יי׳ אלהים צבאות יום פורענותא לאתפרעא מסנאי
עמיה ותקטיל חרבא ותסבע ותרוי מדמהון ארי קטולא קדם יי׳ אלהים צבאות בארע
צפונא על נהרא פרת׳ עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית יתיר יוד דמצרים
רפאות תעלה אין לך׳ סקי לגלעד וסבי שעף מלכות כנשתא לא להנאה
אסגית סממנין אסו לא סליקת ליך׳ שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ ג׳ ריש פיס
כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם׳ שמעו עממיא קלניך וצוחתיך
אתמליאת ארעא ארי גיבר בגיבר אתקילו כחדא אתקטלו תרויהון׳

הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל מו
להכות את ארץ מצרים׳ פתגם נבואה דמליל יי׳ עם ירמיה נביא למיתי נבוכדנצר
מלכא דבבל למימחי ית ארעא דמצרים׳ הגידו במצרים והשמיעו במגדול ב׳ חד מו׳
והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך׳ חוו וחד חס׳
במצר׳ ובסרו במגדול ובסרו במפיס ובתחפנחס אימרו אזדרז ואתקן לך ארי
קטילת חרבא סחרנך׳ מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו׳ מדין ב׳
אתברו גיברך לא יכילו למקם ארי יי׳ תברינון׳ הרבה כושל גם נפל איש אל בפתע
רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה׳ חס׳
אסגיאו מתקליהון אף אשתמטו גבר לחבריה ואמרו קומו ונתוב לעמנא
ולארע ילדותנא מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרווא׳ קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד׳ זמינו לתמן פרעה מלכא דמצרים דסגיאין
אתרגושתיה מעדי זמנא׳ חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור

בהרים וככרמל בים יבוא׃ קיים אנא מלכא אמר מלכא יי צבאות שמו ארי כמא דיציב
פתגמא דתבור איתבטוריא וככרמלא בימא כין ייתי תבריה׃ כלי גולה עשי לך
יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב׃ מני גלותא אתקיני לך
מלכות כנשתא דמצרים ארי ממפיס לצדו תהי ותצדי מבלי יתיב׃ עגלה יפה פיה
מצרים קרץ מצפון בא בא׃ מלכו יאיאה הות מצרים עממין קטולין מצפונא
ייתון עלה׃ גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם׃ אף רברבהא בגוה כעגלי רבקא ארי אף
אנון אתפניאו ערקו כחדא לא יכילו למקם ארי יום תברהון אתא עליהון עדן
סעורן בישתהון׃ קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים׃
קל מקוש זינהון כחיון זחלין ארי במשרין יהכון עליהון וכמא דעלין בכשילין
למקץ אעי חורשא׃ כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם
מספר׃ שיצו רברבהא אמר יי ארי לית להון סוף ארי סגיאין מגובא ולית להון
מנין׃ הובישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון׃ בהיתת מלכות מצרים אתמסרת
ביד עמא דאתא עלה מצפונא׃ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד
אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל
הבטחים בו׃ אמר יי צבאות אלהא דישראל האנא מסער על אתר גושת אלכסנדריא
ועל פרעה ועל מצרים ועל טעותהא ועל מלכהא ועל פרעה ועל דמתרחצין
ביה׃ ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי
כן תשכן כימי קדם נאם יהוה׃ ואמסרינון ביד דבען למקטלהון וביד נבוכדנצר
ובידא דעבדוהי ובתר כין תשרי כיומי קדם אמר יי׃ ואתה אל
תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד׃ ואת לא תדחל עבדי יעקב ולא
תתבר ישראל ארי האנא פריק לך מרחיק וית בנך מארע גלותהון ויתובון דבית
יעקוב וישקטון וישרון לרחצן ולית דמניד׃ אתה אל תירא עבדי יעקב נאם
יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך׃ ואת לא תדחל עבדי יעקב אמר יי ארי

מלכא דבבל
בסעדך מימרי אדי

בוים קלוכך גם שכריה בקרבה הילילו שגה סימן׳ נאם המלך יי צבאות שמו ג׳ וסימנ׳ חי אני שורר והשברתי חשו סימן

אעביד גמירא בכל עממיא דאגליתך לתמן ועמך לא אעביד גמירא ואיתי עלך
מז יסורין לאלפותך ברם בדין חסוך ושיצאה לא אשיצינך׃ אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה׃ דהוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם ירמיה נביא על פלשתאי עד לא ייתי פרעה וימחי ית יתבי
עזה׃ כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ׃ כדנן אמר יי הא עממיא
אתן מצפונא ויהון כנחל מגבר ויבזון ארעא ומלאה קרויא ודיתבין בהון ויצוחון
בני אנשא ויילילון כל יתבי ארעא׃ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו
המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים׃ מקל מפסועית גברוהי מזיע
רתכוהי אתרגושת גלגלוהי לא מתפנן אבהן לרחמא על בנין מאתר שלות ידין׃ על
היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד
יהוה את פלשתים שארית אי כפתור׃ על יומא דאתי למבז ית כל ארע פלשתאי
לשיצאה לצר ולצידון כל שאר סעיד ארי אביז יי ית ארע פלשתאי שאר נגות
קפוטקיא׃ באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי׃
מטת פורענותא ליתבי עזה אתברו אשקלונאי שאר תקפהון עד אמתי תתהממין׃
הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי׃ וי חרבא דשליחא
מן קדם יי עד אמתי לא תנוחין אתכנשי לנדנך לבית זמנא תנוחין׃ איך תשקטי
ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה׃ איכדין תנוחין ויי פקיד עלה
על אשקלון ועל ספר ימא לתמן מזמנא׃ למואב כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הובישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה׃
למואב כדנן אמר יי צבאות אלהא דישראל וי על נבו ארי אתבזיזת בהיתת אתכבישת
קריתים בהיתו מבית רחצנהון ואתברו׃ אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו
עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃ לית עוד תשבחת
למואב בחשבון חשיבו עלה בישא אמרין איתו ונשיציניה מלמהוי עם
אף מדמן תתברין בתרך יהכון קטולי חרבא׃ קול צעקה מחרנים שד ושבר גדול׃
קל צוחתא מחורנים בזא ותברא רבא׃ נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה׃ צעיריה ק

אתברת מלכות מואב בסרו צוחתא שלטוניהון׃ כי מעלה הלחית בבכי יעלה בכי
כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו׃ ארי מסוקית לוחית בבכין יסקון בבן ארי
במחותית חורנים צוחת תבירי קרב יבסרון׃ נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער
במדבר׃ ערקו שיזבו נפשכון והוו כמגדל ערוער דשרן בשכונין במדברא׃ כי
יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו
יחד׃ ארי חלף דאתרחיצת באוצרך ובבית גנזך אף את תתאחדין ויפוק כמוש
בגלותא פלחוהי ורברבוהי כחדא׃ ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד
העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה׃ וייתון בזוזין על כל קרויהון וקריא מנהון
לא תשתיזב וייבדון דיתבין בעמקא וישתיצון דשרן במישרא דאמר יי׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן׃ אעדו כתרא מן מואב
ארי מגלא תגלי וקרוהא לצדו יהוין מבלי יתיב בהון׃ ארור עשה מלאכת יהוה רמיה
וארור מנע חרבו מדם׃ ליט דיעביד עלה עבידא מן קדם יי בנכלא וליט דימנע חרביה
מקטול׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי
ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר׃ שלן מואבאי מזעוריהון ושקטין
אכון על נכסיהון ולא אתגליאו מאתר לאתר ובגלותא לא הליכו על כין אוריכו
שליוא נכסיהון כחמרא דנטיר על שמריה וריחיה לא פג׃ לכן הנה מח
ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃ בכין
הא יומיא אתן אמר יי ואשלח עליהון בזוזין ויבזנונון ונכסיהון ירוקנון וטוב ארעהון
יגמרון׃ ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם׃ ויבהתון
מואבאי דפלחין לכמוש כמא דבהיתו בית ישר׳ מבית אל רחצנהון׃ איך תאמרו גבורים
אנחנו ואנשי חיל למלחמה׃ איכדין תימרון גיברין אנחנא וגברין דחילא למעבד
קרבא׃ שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות
שמו׃ אתבזיזו מואבאי וקרויהון חרובא ושפר עולימיהון יתמסרון לקטלא אמר
מלכא יי צבאות שמו׃ קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד׃ קריב תבריהון
דמואבאי למיתי ובישתהון מוחיא לחדא׃ נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו
איכה נשבר מטה עז מקל תפארה׃ ידוו עלוהי כל סחרנוהי וכל ידעי שמיה אימרו

שד ושבר ג̇ וסימנה קול בכסילתם בגבוליך׃ מלאכת יי̇ ב̇ וסימ̇ ארור עשה מלאכת לחבלכי׃ וארור ב̇ מנע נובל׃

ישבת ה׳ חס וסימנהו אמרי יא ישבת בתוך עמי אנכי בירושלם במשנה העמק רדי מכבוד חמסי ושארי והנה כל הארץ

ה אובדין אתבר מלך מפאיש שלטון מעיק׃ רדי מכבוד ושבי בצמא ישבת בת דיבון
חס כי שדד מואב עלה בך שחת מבצריך׃ חותי מיקרא ותיבי בצחיא מלכות כנשתא
דדיבון ארי בזוזין אתו על מואב סליקו עלך חבילו כרכך׃ אל דרך עמדי וצפי יושבת
ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה׃ על אורחא קומו וסכיו דיתבין בערוער
שאילו למערקיא ולמשיזביא אימרו מא הוה על תברא דיכי׃ הביש מואב כי חתה
לו קי הלילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב׃ בהיתו מואבאי ארי אתברו אילילו
ק ק וצוחו חוו בארנון ארי אתבזיזו מואבאי׃ ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון
מיפעת ואל יהצה ואל מופעת׃ ועלדי פורענותא מטו לארע מישרא לחולון וליהץ
ק ג מל ועל מיפעת׃ ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים׃ ועל קריתים ועל בית גמול
ועל בית מעון׃ ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות׃
ועל כרכא ועל בצרה ועל כל קרוי ארע מואב דרחיקן ודקריבן׃ נגדעה קרן
ל ל מואב וזרעו נשברה נאם יהוה׃ אתקטיפת מלכות מואב ושלטוניהון אתברו
וסל כן אמר יי׃ השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא׃
איתא עליהון עקא ויהון דמן לרויא ארי על עמיה דיי אתרברבו ויידרשון
מואבאי באתרהון ויהון לרעיב אף אנון׃ ואם לוא השחק היה לך ישראל אם
יתיר הי בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד׃ ועל דחדיתון על תבריה דישראל
ל ל כדלא חטו למיקטלו בגנבין אשתכחו ועל דאסגיתון עליהון פתגמיכון כבין
תטלטלון׃ עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת׃
שבוקו קרויא ושרו בכיפא יתבי מואב והוו כיונה דשבקא פום שובכה וכחתא
ב חס סימן ושריא בארעית גובא׃ שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם
בליש לבו׃ שמענא רברבי מואב דמתגאן לחדא רברביהון ומפנקיהון וגיותנותהון
כרם זלות ורמות לבהון׃ אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו׃ קדמי גלין
ל אמר יי עובדי רברביהון ולא תקנין יקיריהון לא כד כשר עבדו׃ על כן על
מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה׃ בכין מואבאי
ל מיללין ומואבאי כולהון מצוחין על אנש כרך תקפהון דהון׃ מבכי יעזר
וכת כן אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל

בהיות ירושלם וחד היושבת על מבואת ׳ דישעיה גאותו וגאונו ועברתו סימן תנ״נ ׳ דירמיהו גבהו גבהו וגאונו ובאותו סימן הנ״ה

מזעקת ג וסימנ׳ חשבון עד אלעלה אתם אזכו מושל בכסילים ׳ ירמיה על קיצך בצירך ׳ ישעיה כי קיצך קצירך ׳׳

בציריך שודד נפל׃ בכין כמא דאיתיתי משרין על יעזר כין איתי קטולין על
שבמה מטלטלך גזו עברו ימא עד ים יעזר מטו על חצדיך ועל קטופיך בזוזין
נפלו׃ ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך
הידד הידד לא הידד׃ ותתכניש ביעו וחדוא מכרמלא ומארע מואב וחמר ממעצריא
אבטלית לא יעצרון עיצורין ולא ירימון בקלהון׃ מזעקת חשבון עד אלעלה
עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות
יהיו׃ מצוחת חשבון עד אלעלה עד יהץ ארימו קלהון מצער עד חרנים עגלת
תלתום רבתא ארי אף מי נמרים לצדו יהון׃ והשבתי למואב נאם יהוה מעלה
במה ומקטיר לאלהיו׃ ואבטיל מן מואב אמר יי מקריב קרבן ומסיק בוסמין
לטעותיה׃ על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יהמה
על כן יתרת עשה אבדו׃ על כין לבהון דמואבאי כבנריא המן ולבהון על אנש
כרך תקפהון כזמר אבובין דוי על כין שאר נכסיהון דקנו יתבזזון׃ כי כל ראש
קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת ועל מתנים שק׃ ארי כל סער ריש נתר
וכל דקן גלוח על כל סיען מתהממין ועל חרצין שק׃ על כל גגות מואב וברחבתיה
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה׃ על כל איגריהון
דמואבאי וברחוביהון כלהון עבדין מספדא ארי תברית ית מלכות מואב כמנא
דלית ביה צרוך אמר יי׃ איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב
לשחק ולמחתה לכל סביביו׃ איכדין אתברו אילילו איכדין אחזרו קדלהון
מואבאי בהיתו ויהון מואבאי לחיך ולתבר לכל סחרניהון׃ כי כה
אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב׃ ארי כדנן אמר יי הא כנשרא
דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה וישרי על מואב׃ נלכדה הקריות והמצדות
נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ יתכבישו כרכיא
ומצדתא יתאחדן ויהי לב גיבריהון דמואבאי ביומא ההוא כלב אתתא דעיקא
לה בחבלהא׃ ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל׃ וישתיצון מואבאי מלמהוי
עם ארי על עמיה דיי אתרברבו׃ פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה׃
דחלא וכומצא ומצדא עלך יתיב מואב אמר יי׃ הניס מפני הפחד יפל אל

שלשיה ג וסימ׳ עגלת וחבי יהיה ישראל בתר מל׳ ׳ כלב ה וסימ׳ כלב האריה נלכדה הקריות והמצדות הנה כנשר אמר לנגיד צר יען תתך

הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם
יהוה׃ דיערוק מן קדם דחלא יפול לגו כומצא ודיסק מן כומצא יתאחד בסריגתא
ארי איתי עליהון על מואבאי שנת סעורן חוביהון אמר יי׃ בצל חשבון עמדו
מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב וקדקד ג
בני שאון׃ על דאשתמעו ליתבי חשבון גלו אתקצר חילהון ערקו ארי קידום סביר
תקיף כאישא נפק מחשבון ועבדי קרבא כשלהביתא מבין סיחון וקטילו רברבי יצאה
מואב ויקירי בני אתרגושא׃ אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי
ובנתיך בשביה׃ וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין לכמוש ארי אדברו בניך
בשביא ובנתך בגלותא׃ ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה
משפט מואב׃ ואתיב גלות מואב בסוף יומיא אמר יי עד הכא למעבד פורענות
דין מואב׃ לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש מט
אין לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב׃ לבני עמון כדנן אמר יי ה
הבנין לית לישראל אם ירית לית ליה מדין אחסין מלכהון ית ארע גד ועמיה
בקרווהי יתיב׃ לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון
תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את
ירשיו אמר יהוה׃ בכין הא יומיא אתן אמר יי ואשמע על רבת בני עמון יבבות
עבדי קרבא ותהי לתיל צדו ויתבי כפרנהא בנורא יתוקדון ויחסנון בית ישראל
נכסי עממיא דהוו מחסנין להון אמר יי׃ הילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך ומל
כהניו ושריו יחדיו׃ אילילו יתבי חשבון אתבזיזת עי צוחו יתבי כפרני רבה ג
אסרו סקין ספודו ואתהממו בסיען ארי מלכהון בגלותא יהך פלחוהי ורברבוהי מל
כחדא׃ מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה ב
מי יבוא אלי׃ מא את משתבחא במישרך חרבו תקפך מלכותא טפשתא וחס בליש
דמתרחצא בבית גנזהא אמרה מן ייעול עלי׃ הנני מביא עליך פחד נאם אדני
יהוה צבאות מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד׃ האנא מיתי וחס
עלך דחלא אמר יי אלהים צבאות מכל סחרנך ותתבדרון גבר לקביל אפוהי ולית דמכניש

שבות למדברא׃ ואחרי כן אשיב את שבית בני עמון נאם יהוה׃ ובתר כין אתיב ית גלות
בני עמון אמר יי׃ לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם׃ לאדום כדנן אמר יי צבאות הלית
כו׳ל עוד חכמה בדרומא פסק מלכא מכלא אתקלקלת חכמתהון׃ נסו הפנו
חס העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו׃ ערקו גלו
ארחיקו למתב יתבי דדן ארי תבר עשו איתיתי עלוהי עדן סעורן חובוהי׃ אם
ג בצרים באו לך לא ישאירו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים׃ אם חטופין
בקטופין אתו עלך לא משארין לך עוללן אם גנבין בליליא חבילו מסתהון׃ כי
בת׳ אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו
ואיננו׃ ארי אנא איתיתי בלושין על עשו גליתי ית מטמורוהי דאם יבעי
זקריבוהי לאטמרא לא יכול אתבזיזו בנוהי ואחוהי ולית כון׃ עזבה יתמיך אני
מל אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו׃ אתון בית ישראל לא תשתבקון יתמיכון אנא
אקיים וארמלתכון על מימרי יתרחצן׃ כי כה אמר יהוה הנה אשר
אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה
תשתה׃ ארי כדנן אמר יי הא דלא חזי להון למשתי כסא דלוטא משתא ישתון
ואתון מדמן דמזכא תזכון לא תזכון ארי משתא תשתון׃ כי בי נשבעתי נאם
מפרש סימן יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות
עולם׃ ארי במימרי קיימית אמר יי ארי לצדו לחסודין לחורב וללוטא תהי
בצרה וכל קרווהא יהוין לחרבה לעלם׃ שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים
שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה׃ בסורא שמעית מן קדם יי ואזגד
בעממיא שליח אתכנשו ואיתו עלה וקומו לאגחא קרבא׃ כי הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי באדם׃ ארי הא חלש יהבתך בעממיא בסיר בבני אנשא׃ תפלצתך
מלין השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך
בגין קנך משם אורידך נאם יהוה׃ טפשותך אטעיאת יתך רשע לבך דאתדמי לנשרא
לישן דשרי בשני כיפא מותביה בתקוף רומא ארי תרים כנשרא מדורך מתמן במימרי
בת׳ אחתינך אמר יי׃ והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתיה׃

לא גלו ׳ דים ג׳ וסימנ׳ והמלאכה ... השחיתו ׳ עוללות דירמיה מל׳ דמלותרי עשרה עוללות בה׳ כה יהיה עוללת בה׳

ותהי אדום לצדו כל דיעבר עלה יכלי ויכוד על כל מחתהא: כמהפכת סדם ועמרה
ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם׃ כהפיכת סדום ועמורה
וקרויהא אמר יי׳ לא יתיב תמן אנש ולא יתותב בה בר אנש׃ הנה כאריה יעלה
מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד ב̇ ויאדוס יעידני כת׳ דבבל יועדני כת׳
כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני׃ הא מלך במשריתיה
יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא וחאיל דיר רעיין ארי בזמן איתיכון
עלה ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן דיערעני ולית מלך דאית ליה תקוף
קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבתיו אשר
חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נויהם׃ ל̇ ומ״ל
בכין שמעו מלכא דיי׳ דמלך על אדום ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע דרומא
אם לא יגררון ויקטלון תקיפי עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃ מקול נפלם
רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה׃ מקל מפלתהון זעת ארעא צוחתא
בימא דסוף אשתמע קלה׃ הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה
והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ הא כנשרא דסליק ומשתדי
כן יסק מלך במשריתיה וישרי על בצרה ויהי לב גיבריהון דאדומאי ביומא
ההוא כלב אתתא דעיקא לה בחבלהא׃ לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל׃ לדמשק בהיתו יתבי ד̇ וחס חס
חמת וארפד ארי בסורא בישא שמעו אתברו דחלא ויצפא אחדונון הא כנחתי
ימא דשקטין ולא יכלין למנח׃ רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה׃ אתרשלו יתבי דמסק אתפניאו למערק ושפלותא
אחדתנון עקא וחבלין אחדונון האכחבלין ליילידתא׃ איך לא עזבה עיר תהלה תהלת ל̇
קרית משושי׃ איכדין לא אשתביקת קרתא משבחתא כרכא חדאה׃ לכן יפלו כל ישעיה תהלות וכל ירמיה תהלת
בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות׃ בכין
יתרמון עולימהא ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא יתברון בעדנא ההוא אמר יי׳
צבאות׃ והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד׃ ואדליק אישתא ו
בשורי דמסק ותשיצי בירנית בר הדד׃ לקדר ולממלכות חצור

חרגיעה ג̇ וסימנ׳ אדום ובבל לשון שקר ׳ נמגו ו̇ וחס וסימנ׳ כל ישבי כנען כל ישבי הארץ וחב׳ לדמשק בושה חמת׳ חד

והצתי אש ו׳ וסימנה׃ בשעריה בעריה מצרים דמשק וחכלה צדון רבה׃ ישכנו ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנה׃

אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קדר ושדדו את
בני קדם׃ לקדר ולמלכות חצור דמחא נבוכדנצר מלכא דבבל כדנן אמר יי קומו
סקו על קדר ובוזו ית בני מדנחא׃ אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב׃ משכניהון ועניהון ישבון יריעתהון
וכל מניהון וגמליהון יסבון להון ויתכנשון עליהון דקטלין בחרבא מסחור סחור׃
נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר
מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה׃ ערוקו גלו לחדא ארחיקו למתב יתבי חצור
אמר יי ארי מלך עליכון נבוכדנצר מלכא וחשיב עליכון מחשבא׃ קומו עלו
אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו׃ קומו
סקו על עמא דיתבין שליוא שרן לרחצן אמר יי לית להון דשין ועברין בלחודיהון
שרן׃ והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל
עבריו אביא את אידם נאם יהוה׃ ויהון גמליהון לבזא והמון גיתיהון לעדי
ואבדרנון לכל רוח מקפי פתא ומכל עבריהון איתי ית תברהון אמר יי׃ והיתה
חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם׃ ותהי
ותהי חצור למדור ירורין צדו עד עלמא לא יתיב תמן אנש ולא יתותב בה בר
אנש׃ אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר׃ דהוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ירמיה נביא על
עילם בריש מלכות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה למימר׃ כה אמר יהוה צבאות
הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם׃ כדנן אמר יי צבאות האנא תבר ית
תקוף עילם ריש גבורתהון׃ והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבא שם נדחי עולם׃ ואיתי
על עילם ארבע מלכין מארבע רוחי שמיא ואבדרנון לכל רוחתא האלין ולא
יהי עם דלא יהכון לתמן מטלטלי עילם׃ והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני
מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם׃ ואתבר ית עילם קדם בעלי דבביהון וקדם דבען למקטלהון
ואיתי עליהון בישא ית תקוף רגזי אמר יי ואגרי בתריהון דקטלין בחרבא עד

וחל גוי שליו בני עבדך ישכונו קדמ׳ חס בתלויה מל׳ ׃ סימן כל ירמיה וזריתים כת׳ וכל יחזקאל וזריתם כתיב ׃

דאשיצי יתהון׃ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה׃ ואשוי
כרסי מלכותי בעילם ואוביד מתמן מלך ושלטון אמר יי׃ והיה באחרית הימים
אשוב את שבית עילם נאם יהוה׃ ויהי בסוף יומיא אתיב ית גלות עילם אמר יי׃ אשיב שבות ק
הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא׃ פתגמא
דמליל יי על בבל על ארע כסדאי ביד ירמיה נביא׃ הגידו בגוים והשמיעו ושאו
נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה
חתו גלוליה׃ חוו בעממיא ובסרו וזקופו את בסרו לא תמנעון אימרו אתכבישת
בבל בהיתו דפלחין לביל אתברו ופלחין למרודך בהיתו צלמנהא אתבלא טעותהא׃
כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם
ועד בהמה נדו הלכו׃ ארי סליק עלה עם מצפונא הוא ישוי ית ארעה לצדו ולא
יהי יתיב בה מאנשא ועד בעירא אטלטלו גלו׃ בימים ההמה ובעת ההיא נאם
יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם
יבקשו׃ ביומיא האנון ובעדנא ההוא אמר יי יתחברון בני ישראל אנון ובני
יהודה כחדא במגליהון כד הוו בכן גלו ובמתבהון מארע גלותהון פלחנא דיי
אלההון יתבעון׃ ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא
תשכח׃ לציון ישאלון למיזל תהי אורחא מכבשא קדמיהון ייתון ויתוספון על
עמיה דיי יגזר להון קים עלם דלא יפסוק׃ צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום היו ק
הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם׃ ען מבדרא הוו עמי מלכיא שובבים ק
טלטילונון שלטוניא בזוכון מטור לרמא גלו אתנשיאו מבית רחצנהון׃ כל מוצאיהם
אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם
יהוה׃ כל דאשכחונון בזזונון וסנאיהון אמרין לית עלנא חובא חלף דחבו קדם יי
אתר חקן ממדור קודשיה וסיבור אבהתהון יי׃ נדו מתוך בבל ומארץ
כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן׃ גלו מגו בבל ומארע כסדאי פוקו והוו יתיר יוד
כרברבין בריש עמא׃ כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ
צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם׃ ארי הא אנא מיתי
ומסיק על בבל משרית עממין סגיאין מארע צפונא ויסדרון עלה קרב מתמן

תתאחד גלוהי כגבר מתכל לא תיבין ריקן · והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו
נאם יהוה · ותהי ארע כסדאי לבזא כל בזזהא יסבעון אמר יי׳ · כי תשמחי כי תעלזי
שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים · ארי תחדון ארי תלועון כד בזזי
אחסנתי ארי תלוצון כעגלי רבקא ותטולון כגבריא · בושה אמכם מאד חפרה
יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה · בהיתת כנישתכון לחדא אתכלמת
מדינתכון הא סופהון דעממיא מדבר צדי וחרוב · מקצף יהוה לא תשב והיתה
שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה · על דארגיזת לבבל קדם יי׳
לא תתיתב ותהי לצדו כולה כל דיעבר על בבל יבלי ויכוד על כל מחתהא · ערכו
על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה · סדרו
על בבל סחור סחור כל מתחי קשתא שדו בה לא תחוסון על גריא ארי קדם יי׳ חבת ·
הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא
הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה · יבבו עלה סחור סחור אתמסרת בידהון נפלא
אשיתהא אתפגרו שורהא ארי פורענות עמא דיי׳ היא אתפרעו מנה כמא
דעבדת עבידו לה · כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה
איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו · שיצו מלכא מבבל ואחיד חרבא בעדן
קטול מן קדם חרב סנאה דהיא כחמר מרויא גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה
יערקון · שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה
האחרון עצמו נבוכדרצר מלך בבל · עם מבדרא ישראל מלכיא טלטילונון קדמאה
שליט בהון מלכא דאתור ודין בתראה אסיפנון נבוכדרצר מלכא דבבל ·
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי אל מלך אשור · בכין כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל הא אנא מסער
על מלכא דבבל ועל ארעיה כמא דאסערית על מלכא דאתור · ושבבתי את
ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו · ואתיב
ית ישראל לאתרהון ויתפרנסון בארע כרמל ומתנן ובטור בית אפרים ומקדשא
תסבע נפשהון · בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו
ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר · ביומיא האנון ובעדנא

ההוא אמר יי יתבעון חובי ישראל וליתכון וחטאי בית יהודה ולא ישתכחון ארי
אשבוק לשארא דאשארי׃ על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקד
חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך׃ על ארעא דעמה סרבן
סקן עלה ועל יתבי פקוד דקטלין בחרבא ייתון לגמרא שארהון אמר יי ועביד
ככל דפקידתך׃ קול מלחמה בארץ ושבר גדול׃ קל קרבא בארעא ותברא רבא׃
איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים׃ איכדין אתקטיף
ואתבר מלכא דהוה מזיע לכל ארעא איכדין הות לצדו בבל בעממיא׃ יקשתי
לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגרית׃ אתצידת
ליך ואף אתאחדת בבל ואת לא ידעת אתבעיאו חובך אשתכחו ארי בעמא
דיי אתגרית׃ פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני
יהוה צבאות בארץ כשדים׃ גלא יי ית בית גנזיה ואפיק ית מני כס דלוט קדמוהי
ארי עבידא היא לך יי אלהים צבאות בארע כסדאי׃ באו לה מקץ פתחו מאבסיה
סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית׃ עולו לה מסטרהא פתחו אבולהא
גמרו נכסהא כמא דמגמרין ית ערימת עבורא כין גמרוהא ולא יהי לה שארא׃
חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם׃ שיצו כל גברהא
יתמסרון לקטלא וי עליהון ארי מטא יום תברהון עדן סעורן חובתהון׃ קול
נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו׃ קל
דערקין ומשתיזבין מארעא דבבל לחואה בציון ית פורענותא דיי אלהנא פורענות
היכליה׃ השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה
שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל׃
בסרו על בבל סגיאין כל מתחי קשתא שרו עלה סחור סחור לא יהי לה שיזבא
שלימו לה באגרה ככל דעבדת עבידו לה ארי על עמא דיי בסרת אמרת מרין
דלא כשרין קדם קדישא דישראל׃ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה׃ בכין יתרמון עולימהא ברחובהא וכל גברי עבדי קרבא
יתברון בעדנא ההוא אמר יי׃ הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות
כי בא יומך עת פקדתיך׃ האנא שלח רגזי עלך מלכא רשיעא אמר יי אלהים צב׳

הוי חרב חס וחס ואף אתאחדת כת כן קרמ׳ תהי׳ לה שארית כתל׳ יהי׳ לה פליטה להי׳ ולא כתיב דסמ׳

כֹּה ז̇ בליש ומימנ׳ בבל שם וישעיה שתולה כי קולך ומדברך ישים עליהם כוה׳ ורבי כוה כה ורכותיבי כמוה פרל׳

ארי מטוא יום תבלך עדן סעורך בשתך: וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש
בעריו ואכלה כל סביבתיו: ויתקיל מלכא רשיעא ויפול ולית ליה מקים ואדליק
אישתא בקרווהי ותשיצי כל סחרנוהי: כה אמר יהוה צבאות עשוקים
בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם: כדנן אמר יי
צבאות אניסין בני ישראל ובני יהודה כחדא וכל שביהון אתקיפו בהון מסרבין
לשלחותהון: גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את
הארץ והרגיז לישבי בבל: פריקהון תקיפא יי צבאות שמיה אתפרעא יתפרע
נא ית עולבנהון בדיל למתבר רשיעי ארעא ולאיתאה זיעא לכל יתבי בבל: חרב
על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: דקטלין בחרבא
ייתון על ארע כסדאי אמר יי ועל יתבי בבל ועל רברבהא ועל חכימהא: חרב אל
הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: דקטלין בחרבא ייתון על קסמהא וישתבשון
דקטלין בחרבא ייתון על גברהא ויתברון: חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל
הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו: דקטלין בחרבא ייתון
על סוסותהון ועל רתכיהון ועל כל סמכותא דבגוה ויהון חלשין כנשיא דקטלין
בחרבא ייתון על בית גנזהא ויתבזזון: חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים
היא ובאימים יתהללו: שרבא במהא ויבשון ארי ארע צלמניא היא ובטעותא
ישתבחון: לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח
ולא תשכון עד דור ודור: בכין יעדעון תמון בחתולין וישרין בה בנת נעמין ולא
תתיב עוד לעלם ולא תשרי עד דר ודר: כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה
ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: דרחיק מימרי יתכון
כמא דרחיק יי ית סדום וית עמרה וקרויהא אמר יי לא יתיב תמן אנש ולא יתותב
בה בר אנש: הנה עם (בא) מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: הא
עמא אתי מצפונא ועממין רברבין ומלכין סגיאין ייתון בגלי מסיפי ארעא:
קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה (עליך) בת בבל: קשתן ותריסין אחידין אכזראין אנון ולית להון
רחמין קלהון כימא באתרגושתיה ועל סוסותא רכיבין מסדרין אנון כגבר עביד

ולא תשבנו ג׳ וסימנ׳ ולא תשבנו ארץ מלחה לכן ישבו ציים לא תעבר בה רגל אדם׳ כידן ב׳ חס בליש קשת וכידן יחזיקו עד׳

ונשא יב׳ וסימנ׳ הכבדים כביתך אל השמים מגבעות בצנות מגבעות על כסא הנה ישכיל עבדי ימין על הר

קרבין עלך כנשתא דבבל׃ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו
חיל כיולדה׃ שמע מלכא דבבל ית שמעהון ואתרשלא ידוהי עקא אחדתיה הא
כחבלין דילידתא׃ הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד
לפני׃ הא מלך במשריתיה יסק עליהון כאריא דסליק מרום ירדנא וחאיל דיר
רעיין ארי בזמן איתימון עלה ושלטונין אמני עלה ארי מן כותי ומן דיערעני ולית
מלך דאית ליה תקוף קדמי׃ לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו
אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה׃
בכין שמעו מילכא דיי דמלך על בבל ומחשבתיה דחשיב על יתבי ארע כסדאי
אם לא יגררון ויקטלון תקיפי עממא אם לא יצדון עליהון מדורהון׃ מקול
נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע׃ מקל דאתאחדת בבל זעת
ארעא וצוחתא בעממיא אשתמעת׃ כה אמר יהוה הנני מעיר על
בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית׃ כדנן אמר יי האנא מיתי על בבל ועל יתבי
ארע כסדאי עממין קטולין דרס לבהון ושפירין בקומה רוחהון מחבלא׃ ושלחתי
לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה׃ ואשלח על
בבל בזוזין ויבזונה וירוקנון ית ארעה ארי יהוון עלה מסחור סחור ביום בישא׃
אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסריגו ואל תחמלו אל בחריה החרימו
כל צבאה׃ ולא ימתח דמתח קשתיה ולא יסק דסריינה ולא תחוסון על עולימהא גמרו
כל נכסהא׃ ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה׃ ויתרמון קטילין
בארע כסדאי ומטענין בשוקהא׃ כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל׃ ארי לא שביקין בית ישראל ויהודה
משהוהון מיי צבאות ארי ארעהון אתמליאת חיובי לקטול ממימר קדישא דישראל׃
נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא
משלם לה׃ ערוקו מגו בבל ושיזיבו גבר נפשיה לא תתלקון בחובה ארי עידן
פורענותא היא קדם יי גמלא הוא משלים לה׃ כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת
כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים׃ הא ככסא דדהבא דהוא רגיג

גבעה׳ כי כה אמר ההמון ׳ ארדם ו׳ ג קמץ וחד פת׳ וסי׳ על הרי ארדם נמלטו ארץ ארדם וחב׳ ממלכות ארדם

בבל מניא מין עלאי חובה דבבל כבין פורענו תקיפא עתידא דייתי לה מן קדם יי
עתידין דיתרון מינה דוון כל מלכי עממיא מכס פורענותה ישתון עממיא
על כין ישתגשון עממיא׃ פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא׃ בתכיף נפלת בבל ואתברת אילילו עלה סבו שעיף לתברה מאם
תתסי׃ רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים
משפטה ונשא עד שחקים׃ אסינא ית בבל ולא מתסיא שבקוהא ונזיל גבר
לארעיה ארי קריב לשמיא תברה ומנטל עד שמי שמיא׃ הוציא יהוה את
צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו׃ גלא יי ית זכותנא איתו
ונשתעי בציון ית עובדא דעביד יי אלהנא׃ הברו החצים מלאו השלטים העיר
יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת
היכלו׃ שננו גריא מלו שלטיא אער יי ית רוח מלכי מדי ארי על בבל רעותיה
לחבלותה ארי פורענותא דיי היא פורענות היכליה׃ אל חומת בבל שאו נס
החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה גם עשה
את אשר דבר אל ישבי בבל׃ על שורי בבל זקופו את אתקיפו מטרתא אקימו
נטריא חצניא ארי אף חשיב יי אף עביד ית דמליל על יתבי בבל׃ שכנתי על
מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך׃ דשריא על מיין סגיאין סגיאין
בית גנזהא מטא יום תבריך עדן סעורין בשתיך׃ נשבע יהוה צבאות בנפשו
כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד׃ קיים יי צבאות במימריה אלהין
אמליניך משרית עממין דסגיאין כזחלא וירימון עלך בקלהון׃ עשה
ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ אמר אלין דעבד ארעא
בחיליה שכליל תבל בחכמתיה ובסכלתנותיה תלא שמיא׃ לקול תתו המון מים
בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃
לקל מתניה רכפת דמין בשמיא ומסיק ענגין מסיפי ארעא ברקין לזמן מטרא
עבד ומפיק רוחין מבית גנזוהי׃ נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח בם׃ אטפשו כל עממיא מלמדע חכמא בהית כל קיני
מלמעבד צלים ארי שקרא אתיכוכו ולא רוחא בהון׃ הבל המה מעשה תעתעים

בעת פקדתם יאבדו׃ למא אנון עובד תול עלא לבעדן דאסער עליהון חוביהון ייבדון׃
לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו׃ לא
כאין דחולקיה יעקב ארי דברא כולא הוא וישראל שבטא דאחסנתיה יי צבא׳ שמיה׃
מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות׃ מבדר
את קדמי כרבא דביה מני קרבא ואבדר בך עממין ואחביל בך מלכון׃ ונפצתי
בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃ ואבדר בך סוסון ורכביהון ואבדר בך
רתכין ורכביהון׃ ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור
ובתולה׃ ואבדר בך גבר ואתא ואבדר בך סבין ויניק ואבדר בך עולימין ובתולן׃
ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים׃ ואבדר
בך רעיא ועדריה ואבדר בך אכר ופדניה ואבדר בך שלטונין וטורנין׃ ושלמתי
לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה׃
ואשלים לבבל ולכל יתבי ארע כסדאי ית כל בישתהון דעבדו בציון לעיניכון אמר יי׃
הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי
את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה׃ הא אנא שלח רוגזי עלך
קרתא מחבלא אמר יי דמחביל ית כל ארעא וארים ית מחת גבורתי עלך
ואגמרינך מן תקפא ואתנינך לכרך יקידא׃ ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן
למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה׃ ולא ירבון מנך מלך למלכו ושלטון
לשלטנו ארי צדות עלם תהי אמר יי׃ שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו
עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
העלו סוס כילק סמר׃ זקופו את בארעא תקעו שופרא בעממיא זמינו עלה
עממיא כנשו עלה מלכות ארע קרדו משרית חורמיני והדייב זמינו עלה
עבדי קרבא דיהון סלקין סוסותהון מפנקין הא כזחלא דמצלהב׃ קדשו עליה
גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו׃ זמינו
עלה עממיא ית מלכי מדי ית שלטונהא וית כל טורנהא וית כל ארע שלטניה׃
ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל
לשמה מאין יושב׃ ותזוע ארעא ותתמרע ארי קמא על בבל מחשבתא דיי

בריחיה ג׳ מחולפ׳ בחותיה̇ ד׳ ב̇ מל׳ ומל׳ וחד חס׳ יוד כת׳ וחד חס׳ יוד קדמ׳ וסימנה׳ נשברו בריחיה אבד ושבר בריחיה מל׳

לשואה יתארעא דבבל לצדו מבלי יתיב׃ חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות
נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה׃ אתמנעו גברי
בבל מלאגחא יתיבו במצדיא אתגמרת גבורתהון הוו חלשין כנשיא אתדלקא
בירניתהא אתברו עברהא׃ רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך
בבל כי נלכדה עירו מקצה׃ רהיט לקדמות רהיט ירהוט ודמחוי לקדמות דמחוי
לחואה למלכא דבבל ארי אתכבישת קרתיה מסופה׃ והמעברות נתפשו ואת
האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו׃ ומגלתא אתאחידא וית אגמיא
אוקידו בנורא וגברי עבדי קרבא אתבהילו׃ כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה׃ ארי
כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל כנשתא דבבל דמיא לאדרא דמטא עדן אדרכותיה
עוד ציב חד כזעיר וייתוק בזוזין עלה׃ אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו׃ אמרת ירושלם בזו נכסי
ושיציני נבוכדרצר מלכא דבבל נפצני כמן ריקן בלעני כתנינא מלא בית
גנזיה מטוב ארעי טרטלני׃ חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי
אל ישבי כשדים תאמר ירושלם׃ חטופי ובזוזי על בבל תימר כנשתא דציון
וחובת דם זכי דאתאשיד בי על יתבי ארע כסדאי תימר ירושלם׃ לכן
כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי
את מקורה׃ בכין כדנן אמר יי׳ האנא דאין ית דינך ומתפרע יתפורענותך
ואחריב ית ימה ואיביש ית מבועהא׃ והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה
מאין יושב׃ ותהי בבל לגרין מדור ירורין צדו ואשתממו מבלי יתיב׃ יחדו
ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות׃ כחדא כאריון ינהמון כבני אריון ירימון
קלהון׃ בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם
ולא יקיצו נאם יהוה׃ איתא עליהון עקא ויהון דמן לרויא בדיל דלא יהון
תקיפין וימותון מותא תנינא ולא ייחון לעלמא דאתי אמר יי׳׃ אורידם ככרים
לטבח כאילים עם עתודים׃ אמסרינון כתורין לקטלא כדכרין עם גדיין׃ איך
נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים׃ איכדין

לבי בריחה כת׳ החרבו בריחיה כת׳ יתנין ה׳ בלש׳ וסימ׳ כי ידבר אלכם וישלך מחוללת והרג את התנין בלעני כתנין תרמס כפיר והתנין הם

ופק ה׳ וסימנ׳ תשא עיניך ומן יסורו תדרש לאלהיהם ירק לבבכם ופק חורש קדמ׳ השודדים ומל׳ בתר שדדים חס׳

אתכבישת בבל ואתאחדת תשבחת כל ארעא איכדין הות לצדו בבל בעממיא:
עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה: סליק על בבל מלך במשריתיה דסגי
כמי ימא באתרגושת גלוהי חפתי: היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ
לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: הואה קרוהא לצדו ארעא צדיא טו
וחרבא ארעא דלא יתיב בה כל אנש ולא יעבר בה בר אנש: ופקדתי על בל בבבל
והוצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: ואסער
על דפלחין לביל בבבל ואפיק יתנכסוהי ולא ישתמעון ליה עוד עממיא אף
שורי בבל יתרמון: צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: ה
פוקו מגוה עמי ושיזיבו גבר ית נפשיה מתקוף רוגזא דיי׳: ופן ירך לבבכם
ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה
וחמס בארץ משל על משל: ודלמא יזוע לבבכון ותדחלון מן קדם בסורתא
דתשתמע בארעא ותיתי בשתא בסורתא ובתרוהי בשתא בסורתא ויסגון
חטופין בארעא ויקום שלטון על שלטון: לכן הנה ימים באים ופקדתי
על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: בכין הא יומיא אתן
ואסער על צלמי בבל וכל ארעה תחרוב וכל קטילהא יתרמון בגוה: ורננו על צ
בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: וישבחון במרום צין מל׳
על בבל שמיא וארעא וכל דבהון ארי מצפונא ייתון עלה בזוזין אמר יי׳: גם
בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ: אף בבבל אתרמיאו קטילי
ישראל אף לבבל יתרמון קטילין בכל ארעא: פלטים מחרב הלכו אל תעמדו סימ׳
זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם: משיזביא מחרבא גלו לא
תתעכבון אדכרו מרחיק ית פולחנא דיי׳ וירושלם תסק על לבכון: בשנו כי
שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה: בהיתנא
ארי שמענא חסודין חפת אתכנעותא אפנא ארי עלו נוכראין וסאיבו ית בית
מקדשא דיי׳: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה
ובכל ארצה יאנק חלל: בכין הא יומיא אתן אמר יי׳ ואסער על צלמנהא כול
ובכל ארעה יתרמון קטילין: כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מל׳ וחס

בין טו וטימ׳ בהפך את העיר הנה אתנשי מקל לבנה יסך בהן וחב׳ ויתנו בהן לבתר בין ותקעו ותנו והצדלך ויעזבו דשמוח מקול פרש תנו ציון

קדמ׳ השודדים ומל׳ בתל׳ שודדים חס׳ ג׳ טו

מאתי יבאו שודדים לה נאם יהוה׳ ארי תכני בבל כביינין דרמין עד צית שמיא
וארי תכרוך כרכין תקיפין עד רומא מן קדמי ייתון בזוזין עלה אמר יי׳
קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים׳ קל צוחתא מבבל ותברא
רבא מארע כסדאי׳ כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם
כמים רבים נתן שאון קולם׳ ארי אביז יי׳ ית בבל ואביד מנה משרין סגיאין ויתכנשון
עלה משריית עממין סגיאין וירימון באתרגושא קלהון׳ כי בא עליה על בבל
שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם׳ ארי אתו
עלה על בבל בזוזין ואתאחידו גברהא אתברא קשתתהון ארי אלהא מרי גמליא
יי׳ שלמא ישלים להון גמלהון׳ והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה
וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו׳ ואדוי רברבהא
וחכימהא ושלטונהא וטרנהא וגיברהא וימותון מותא תניינא ולא ייחון לעלמא
דאתי אמר מלכא יי׳ צבאות שמו׳ כה אמר יהוה צבאות חמות
בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק
ולאמים בדי אש ויעפו׳ כדנן אמר יי׳ צבאות שורי בבל פתיא אתחמרא
יתחמרון ותרעהא רמיא בנורא יתוקדון ויהלון עממיא לריקנו ומלכותא
תסיף אישתא וישתלהון׳ הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה
בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו
ושריה שר מנוחה׳ פתגמא דפקיד ירמיה נביא ית שריה בר נריה בר מחסיה
כד אזל בשליחות צדקיה מלך שבטא דבית יהודה לבבל בשתא רביעיתא למלכיה
ושריה רב תקרובא׳ ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר
אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל׳ וכתב ירמיה ית כל בשתא דעתידא
למיתי לבבל על ספרא חד ית כל פתגמיא האלין דכתיבין על בבל׳ ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה׳ ואמר ירמיה לשריה
כמיתך לבבל ותחזי ותקרי ית כל פתגמיא האלין׳ ואמרת יהוה אתה דברת
אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות
עולם תהיה׳ ותימר יי׳ את גזרתא על אתרא הדין לשיציותיה בדיל דלא

כתיבה אל ה׳ בקר׳

למהוי ביה יתיב למאנשא ועד בעירא ארי צדות עלם תהי׃ והיה ככלתך לקרא
את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת׃ ויהי כשיצותך למקרי
ית ספרא הדין תקטר ביה אבנא ותרמיניה לגו פרת׃ ואמרת ככה תשקע
בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו׃
ותימר כדין תשתקע בבל ולא תקום מן קדם בשתא דאנא מיתי עלה וישתלהון
נב עד הלא פתגמי נבואת ירמיה׃ בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃
בר עסרין וחדא שנין צדקיה כד מלך וחדא עסרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה
חמוטל בת ירמיה מלבנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקם׃
ועבד דביש קדם יי ככל דעבד יהויקים׃ כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל׃ ארי על דארגיזו
קדם יי הות בירושלם וביהודה עד דאגלי יתהון מארע בית שכינתיה ומריד
צדקיה במלכא דבבל׃ ויהי בשנה התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור
לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו
עליה דיק סביב׃ והוה בשתא תשיעיתא למלכיה בירחא עסיראה בעסרא
לירחא אתא נבוכדנצר מלכא דבבל הוא וכל משריתיה על ירושלם ושרו
עלה ובנו עלה כרקום סחור סחור׃ ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיהו׃ ועלת קרתא בצירא עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה׃
בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ׃
בירחא רביעאה בתשעה לירחא ותקיף כפנא בארעא ולא הוה מיכל לעמא
דארעא׃ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך
הערבה׃ ואתרעת קרתא וכל גברי עבדי קרבא ערקו ונפקו מן קרתא בליליא
באורח תרע בין שוריא דעל גנתא דמלכא וכסדאי שרן על קרתא סחור סחור
ואזלו באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו
בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו׃ ורדפו משרית כסדאי בתר מלכא

69

ואדביקו ית צדקיה במישרי יריחו וכל משריתיה אתבדרא מניה׃ ויתפשו את
המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים׃ ואחדו
ית מלכא ואסיקו יתיה לות מלכא דבבל לרבלת בארעא דחמת ומליל עמיה
פתגמי דינין׃ וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה
שחט ברבלתה׃ ונכס מלכא דבבל ית בני צדקיה לעינוהי ואף ית כל רברבי יהודה
נכס ברבלתי׃ ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל
בבלה ויתנהו בבית הפקדות עד יום מותו׃ וית עיני צדקיה עור ואסריה בשישלן
דנחש ואובליה מלכא דבבל לבבל ויהביה בבית אסירי עד יום מותיה׃
ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל
בירושלם׃ ובירחא חמישאה בעסרא לירחא היא שנת תשע עסרי שנין למלכא
נבוכדנצר מלכא דבבל אתא נבוזראדן רב קטוליא קם קדם מלכא דבבל
בירשלם׃ וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל
בית הגדול שרף באש׃ ואוקיד ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא וית כל בתי
ירושלם וית כל בתי רברביא אוקיד בנורא׃ ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו
כל חיל כשדים אשר את רב טבחים׃ וית כל שורי ירשלם סחור סחור תרעו כל
משרית כסדאי דעם רב קטוליא׃ ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב
טבחים׃ ומחשיכי עמא וית שאר עמא דאשתארו בקרתא וית שמיעיא
דאשתמעו על מלכא דבבל וית שאר המונא אגלי נבוזראדן רב קטוליא׃
ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים׃ ומחשיכי
עמא אשאר נבוזראדן רב קטוליא למהוי מפלחין בחקלין ובכרמין׃ ואת
עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה׃ וית עמודי נחשא דלבית מקדשא
דיי וית בסיסיא וית ימא דנחשא דבבית מקדשא דיי תברו כסדאי ואובילו
ית כל נחשהון לבבל׃ ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקות

בית ק׳ ד׳ מלין יתיר בי וחד חלוף בתחלת קציר
ג׳ בליש
ג׳ בריש חס
ל׳ כת כן

ד׳ מלין יתיר בי בריש תיבות וסימנה׳ ויתנהו על ידי ואת עיני צדקיהו בחורי מרבה׳ וחד חילוף בתחלת קציר׃

ואת הספות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: וית דודיא וית מגרופיתא
וית מזמריא וית מזרקיא וית בזכיא וית כל מני נחשא דהוו משמשין בהון
נסיבו: ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת
הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: ויתקוליא
וית מחתיתא וית מזרקיא וית דודיא וית מנרתא וית בזכיא וית מכילתא דדהבא
דהבא ודכספא כספא נסיב רב קטוליא: העמודים שנים הים אחד והבקר
שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: עמודיא תרין ימא חד ותורי תרי עסר
דנחשא דתחות בסיסיא דעבד מלכא שלמה לבית מקדשא דיי לא הוה מתקל
לנחשהון דכל מניא האלין: והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד
וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: ועמודיא תמניא
עסרי אמין רומיה דעמודא חד וחוט משחתא תרתא עסרי אמין מקף ליה
וסמכיה ארבע אצבען חליל: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש
אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני
ורמנים: וקרנתא דעלוהי דנחשא ורומיה דקרנתא חדא חמיש אמין וסריגתא
ורמוניא על קרנתא סחור סחור כולא נחשא וכאלין לעמודא תנינא ורמוניא:
ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב: והוו
רמוניא תשעין ושתה בעברתא כל רמוניא מאה על סריגתא סחור סחור:
ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת
שלשת שמרי הסף: ודבר רב קטוליא ית שריה כהנא רבא וית צפניה סגן כהנא
וית תלתא אמרכליא: ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי
המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר
הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
ומן קרתא דבר גברא חד דהוה ממנא על גברי עבדי קרבא ושבעה גברין חזן
אפי מלכא ושתין גברא מעמא דארעא דאשתכחו בקרתא וית ספרא רב חילא
דכניש ית עמא דארעא דאשתכחו בגו קרתא: ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים

ויּלך אותם אל מלך בבל רבלתה׃ ודבר יתהון נבוזראדן רב קטוליא ואוביל יתהון לות
יו ד חס מלכא דבבל לרבלת׃ ויכה אתם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו׃ ומחא יתהון מלכא דבבל וקטילנון ברבלא בארעא דחמת וגלו דבית
יהודה מעל ארעהון׃ זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע
יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה׃ דין עמא דאגלי נבוכדנצר בשנת שבע
יהודאי תלתא אלפין ועסרין ותלתא׃ בשנת שמנה עשרה לנבוכדראצר מירושלם
נפש שמנה מאות שלשים ושנים׃ בשנת תמני עסרי לנבוכדנצר מירושלם
נפשתא תמני מאה תלתין ותרתין׃ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש
ארבעת אלפים ושש מאות׃ בשנת עסרין ותלת לנבוכדנצר אגלי נבוזראדן
רב קטוליא יהודאי נפשתא שבע מאה ארבעין וחמיש כל נפשתא ארבעה
כת כן אלפין ושית מאה׃ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך
יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרודך מלך בבל
ג הכלוא חס ק בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אתו מבית הכליא׃ והוה
בתלתין ושבע שנין לגלות יהויכין מלך שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין וחמשה לירחא ארבי אויל מרודך מלכא דבבל בשנת מלכותיה ית ריש
יהויכין מלך שבטא דבית יהודה ואפיק יתיה מבית אסירי׃ וידבר אתו טבות
המלכים ק ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל׃ ומליל עמיה פתגמין תקנין
ויהב ית כרסוהי מעיל לכרסי מלכיא דעמיה בבבל׃ ושנה את בגדי כלאו
ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו׃ ושני ית לבושי איסוריה ואכל לחמא
חס קדמוהי תדירא כל יומי חיוהי׃ וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך
בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו׃ ונשירותיה שירות תדירא
מתיהבא ליה מן קדם מלכא דבבל פתגם יום ביומיה עד יום מותיה כל יומי חיוהי׃

סכום הפסוקים שלספר אלף ושלש מאות וששים וחמשה סימן אשסה

אשית ישבו לכסא פחת ׃ מלכיתו ג חס וסימנ׳ ותנשא ותכן לגלות דירמיה ׃ סימנ׳ ויראו בני האלהים שבע פרות ב׳ בן עדים

יחזקאל א

הפטרה לראשון שלעצרת

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים׃ והוה בתלתין שנין לזמן דאשכח חלקיה כהנא
רבא ספרא דאוריתא בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא ביומי יאשיה בר
אמון מלך שבטא דבית יהודה בתמוז בחמשה לירחא אמר נביא ואנא בגו
בני גלותא על נהר כבר אתפתחו שמיא וחזית בחיזו נבואה דשרת עלי חיזו
יקר שכינתא דיי׃ בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין׃
בחמשה לירחא היא שתא חמישיתא לגלות מלכא יויכין׃ היה היה דבר יהוה
אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה׃
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישראל תב תניינות
ואתמלל עמיה במדינת ארע כסדאי על נהר כבר ושרת עלוהי תמן רוח
נבואה מן קדם יי׃ וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש׃ וחזית והא רוח עלעולא
אתי מן צפונא ענן רב ואישתא משתלהבא וזיהור ליה סחור סחור ומגו עננא
ומגו עלעולא כעין חשמלא מגו אישתא׃ ומתוכה דמות ארבע חיות וזה
מראיהן דמות אדם להנה׃ ומגוה דמות ארבע בריין ודין חזויהון דמות אנשא
להון׃ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם׃ וארבעה אפין לחדא
וארבעה אפין לכל חד וחד שתת עסר אפין לבריתא חדא הוי מנין אפיא דארבע
בריין שתין וארבעה אפין׃ וארבעה גפין לחדא וארבעה גפין לכל חד וחד שתת
עסר גפין לכל אפא ואפא שתין וארבעה גפין לבריתא חדא הוי מנין גפיא
דארבע בריין מאתן וחמשין ושתא גפין׃ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל׃ ורגליהון רגלין כונן ופרסת רגליהון בפרסת
רגלין סגלגלן ומזיען עלמא כמהלכהון ומנצצן כעין נחש מצלהב׃ וידו אדם
מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם׃ וידין כידי
אנשא עביד להון מתחות גפיהון על ארבעה סטריהון למחתי בהון גומרין
דאישא מבני כרוביא מתחות רקיעא דעל רישיהון למתן על חפני סרפיא
למזרק על אתר רשיעיא לאבדא חייביא עברי מימריה ואפיהון וגפיהון

מהשמאול ב׳ וסימנ׳ לארבעתן אחד מימין ודרב׳ ימ׳ ל׳ לארבעתן ד׳ וסימנ׳ שור נשר תרשיש וגביהן וגבה להם

יחזקאל א

ג ובעג שון לארבעתיהון׃ חברות אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו׃ מכוונן חדא לקביל חדא גפיהון לא מתחזרן במיזלהון גברא לקביל
אפהא אזלא׃ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור
ב׳ ל׳ מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן׃ ודמות אפיהון אפי אנשא ואפי אריא
עביד מימינא לארבעתיהון ואפי תורא עביד מסמלא לארבעתיהון ואפי נשרא
ב׳ עבנשו לארבעתיהון׃ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים
מכסות את גויתהנה׃ ואפיהון וגפיהון פריסין מלעילא לחדא תרתין מכוונן חדא
ג הויה שמה ג לחדא ותרתין מכסין ית גויתהון׃ ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃ וגברא לקביל אפהא אזלא לאתר דהוי תמן
רעוא למיזל אזלין לא מתחזרן במיזלהון׃ ודמות החיות מראיהם כגחלי אש
בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק׃
ודמות בריתא חזויהון כגמרין דאישא בערן כחיזו בעוריא אישתא משתלהבא
ג ומו׳ בין בריתא וזיהורא לאישתא ומן אישתא נפיק ברקא׃ והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק׃ ובריתא כאשתלוחיהון למעבד רעות רבונהון דאשרי שכינתיה
במרומא עילא מנהון כאנפא עינא למחזי חזרן ומקפן ית עלמא ותיבן בריית
ה׳ בכפ חדא וקלילן כחיזו ברקא׃ וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת
פניו׃ וחזית בריתא והא גלגל חד משתוי במלרע לרום שמיא כסטר בריתא
ד׳ בל״ש לארבעה אפוהי׃ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן
ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ חיזו גלגליא ועובדיהון
כעין אבן טבא ודמות חד לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון כמא דהוי גלגל בגו
ג גלגל׃ על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן׃ על ארבעה סטריהון
חס במיזלהון אזלין לא מתחזרן במיזלהון׃ וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם
מלאות עינים סביב לארבעתן׃ וגביהון שון לקבלא רקיעא ורומא להון ודחילין
אנון וגביהון מלין עינין סחור סחור לארבעתיהון׃ ובלכת החיות ילכו האופנים
כר ענע מל אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים׃ ובמיזל בריתא אזלין [illegible]
גלגליא לקבלהון ובאתרממא בריתא במלרע לרום שמיא מתרמין גלגליא׃

וידי ג׳ וסימ׳ משה ידם ימ׳ עם הארץ ׃ אלאשר ה׳ וסימנ׳ לך כחה והתנחלתם את הארץ הרוח קדמ׳ בגדים תלבי

על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
כי רוח החיה באופנים: על אתר דהוי תמן רעוא למיזל אזלין לתמן רעוא למיזל
וגלגליא מתרמין לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא: בלכתם ילכו ובעמדם
יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים:
במיזלהון אזלין ובמקמהון קימין ובאתרומיהון כמלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא לקבלהון ארי כרוח בריתא בגלגליא: ודמות על ראשי החיה רקיע
כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ודמות על רישי בריתא רקיעא
כעין גליד חסין מרכן על רישיהון מלעילא: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את
גויתיהם: ותחות רקיעא גפיהון מכונן חדא לקביל חדא לחדא תרתין מכסין
להון ולחדא תרתין מכסין להון ית גויתהון: ואשמע את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן:
ושמעית ית קל גפיהון כקל מין סגיאין כקלא מן קדם שדי במהכהון קל
מלולהון כד מודין ומברכין ית רבונהון קיימא מלך עלמיא כקל משרית מלאכי
מרומא במקמהון משתקן גפיהון: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן: ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא קל דבורא
לעבדוהי נביי ישראל הוי קלא ומשתמע מעלוי רקיעא דעל רישיהון במקמהון
משתקן גפיהון מן קדם דבורא: וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ומעלוי
רקיעא דעל רישיהון כחיזו אבן טבא דמות כרסיא ועל דמות כרסיא דמות
כמראה אדם עלוהי מלעילא: וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב
ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה
לו סביב: וחזית כעין חשמלא כחיזו אישתא מגיו לה סחור סחור: חיזו יקר
דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולעילא וחיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע חזית כחיזו אישתא וזיהורא
ליה סחור סחור: כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב

קדמ׳ אל אשר יהיה שמה בית על אשר יהיה שם ״ יב׳ ב׳ ריש פס׳ ה׳ ג׳ זהב בל״ש ״ ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ ב׳ השופר ב׳ ה׳ בספ׳

והויה בנדתה ולאיש בשת שתים מכסות ״ להנה ה׳ בל״ש ומתוכה וסימנ׳ ומתוכה דמות ותחת הרקיע ב׳ בו בבאו ולהנה כנפים

המורדים ג׳ בספ׳ וסימנ׳ שולח אני אתך וברות׳ בני ישראל א׳ בספ׳ וסימנ׳ שולח ככה יאכלו פברי ותגד קחלך הנב׳

הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר׃ כחיזו
קשתא דהוי בעננא ביומא דמטרא כין חיזו זיהורא סחור סחור הוא חיזו דמות
יקרא דיי׳ וחזית ואשתטחית על אפי ושמעית קל דמתמלל׃ ויאמר
ב
אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך׃ ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל
עמך׃ ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי׃
ועלת בי רוחא כד מליל עמי ואקימתני על רגלי ושמעית ית דמתמלל עמי׃
ויאמר אלי בן אדם שולח אני אתך אל בני ישראל אל גוים המורדים
אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃ ואמר לי בר אדם
שלח אנא יתך לות בני ישראל ולות עממיא דסריבו על מימרי אנון ואבהתהון
מרדו במימרי
עד כרן יומא הדין׃ והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה׃ ומתקלן כביא אנון חציפי אפין ותקיפי לבא אנא
שלח יתך לותהון ותימר להון כדנן אמר יי׳ אלהים׃ והמה אם ישמעו ואם יחדלו
כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ ואנון אם יקבלון ואם יתמנעון
מלמחטי ארי עם סרבן אנון וידעון דנביא הוה בינהון׃ ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה
יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה׃ ואת בר אדם לא
תדחל מנהון ומפתגמיהון לא תדחל ארי מסרבין ומקשין לקבלך וכגו עמא
דעובדיהון דמן לעקרבין את יתיב מפתגמיהון לא תדחל ומן קדמיהון לא
תתבר ארי עם סרבן אנון׃ ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי
מרי המה׃ ותתנבי ית פתגמי נבואתי להון אם יקבלון ואם יתמנעון
מלמחטי ארי עם סרבן אנון׃ ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר
אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך׃ ואת בר
אדם שמע ית דאנא ממליל עמך לא תהי סרבן כעמא סרבנא ארכין נפשך
וקביל ית דאנא יהיב לך׃ ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר׃ וחזית
והא דמות יד מתושטא לציד לותי והא ביה מגלת ספרא׃ ויפרש אתה לפני
והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי׃ ופרס יתה קדמי והיא

לוקח בתוך בני ישראל בתוך בתעות בני ישראל בזרח בתעות ושאר בית ישראל כה אמר יי׳ אלהי׳ וסי׳ כל יחזקאל לבר מן ד׳ ותפל לחדמת
סמכי׳ תקום בסי׳ חזון עבדיה׃

כתיבא מאפהא ומאחורהא מא דהוה מן שירויא ומא דעתיד למהוי בסופא וכתיב
בה דאם יעברון בית ישראל על אוריתא ישלטון בהון עממיא ואם יעבדון ית ג
אוריתא יסוף מנהון אליא ודוונא ותינחתא׃ ויאמר אלי בן אדם את אשר
תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל׃ ואמר לי בר אדם ב
ית דמתיהיב לך קביל קביל מא דכתיב במגלתא הדא ואיזיל אתנבי על בית ג דפו
ישראל׃ ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ ואדכינית ית נפשי ואחכמני
מא דכתיב במגלתא הדא׃ ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את ו
המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק׃ ואמר לי וחס
בר אדם נפשך תסבע ומעך תמלי אם תקביל מא דכתיב במגלתא הדא דאנא
יהיב לך וקבילתה והוו פתגמה בפומי כדבש חלי׃ ויאמר אלי בן ח בטע
אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ ואמר לי בר אדם איתא בספ
איזיל לות בית ישראל ותתנבי בפתגמי נבואתי להון׃ כי לא אל עם עמקי שפה ד
וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל׃ ארי לא לות עם עמיקי ממלל ויקירי בליש
לישן את שליח לאתנבאה אלהין על בית ישראל׃ לא אל עמים רבים עמקי שפה ו
וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך׃ ג
לא לות עממין סגיאין עמיקי ממלל ויקירי לישן דלא תשמע פתגמיהון
אלו לותהון שלחתך אנון יקבלון מנך׃ ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃ ובית ו
ישראל לא ייבון לקבלא מנך ארי לית אנון צבן לקבלא למימרי ארי כל בית ישראל חס
תקיפי אפין ותקיפי לבא אנון׃ הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת
מצחך חזק לעמת מצחם׃ הא יהבית ית בית אפך תקיף כקביל בית אפיהון וית ג
בית עינך חסין כקביל בית עיניהון׃ כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא
אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה׃ כמא דשמירא תקיף מטנרא כין יהבית
ית בית עינך חסין כקביל עיניהון לא תדחל מנהון ולא תתבר מן קדמיהון ארי
עם סרבן אנון׃ ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך ח
קח בלבבך ובאזניך שמע׃ ואמר לי בר אדם ית כל פתגמי דאמליל עמך קביל בטע

בספ

בלבך ובאזניך שמע׃ ולך בוא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו׃ ואיתא איזיל לות בני גלותא לות בני
עמך ותתנבי להון ותימר להון כדנן אמר יי אלהים אם יקבלון אפן ואם יתמנעון
פיסוק ותשאני מס״מין כו בהפטרת עזרת — מלמחטי׃ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃
ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה׃ וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול׃ וקל גפי בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא לקבלהון
וקל זיע סגי׃ ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃
ורוחא נטלתני ונסיבתני ואזלית במרר בתקוף רוחי ונבואה מן קדם יי עלי תקפת׃
ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב
שם שבעת ימים משמים בתוכם׃ ואתיתי לות בני גלותא לתל אביב דיתבין על
נהר כבר וכחית בינהון אנון יתבין תמן ויתיבית תמן שבעה יומין שתיק בינהון׃
ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה מסוף
שבעה יומין והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני׃ בר אדם מליף יהבתך לבית
ישראל ותקביל ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי׃ באמרי לרשע
מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא
רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃ כד אמרית לרשיעא ממת תמות ולא
אזהרתיה ולא מלילתא לאזהרא רשיעא מאורחיה דרשעא לקיימותיה הוא
רשיעא בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע׃ ואתה כי הזהרת רשע ולא שב
מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ ואת ארי
אזהרתא רשיעא ולא תב מחוביה ומאורחיה דרשעא הוא בחוביה ימות ואתית
נפשך שיזיבתא׃ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא
ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך
אבקש׃ ובד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ואתין תקלת חובין קדמוהי הוא
ימות ארי לא אזהרתיה בחוביה ימות ולא ידכרן זכותיה דעבד ודמיה מן ידך אתבע׃

ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר
ואתה את נפשך הצלת׃ ואת ארי אזהרתיה לצדיקא בדיל דלא למחטי צדיקא
והוא לא חטא מיחא ייחי ארי אזדהר ואת ית נפשך שיזבתא׃ ותהי עלי שם
יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך׃ ושרת עלי תמן
רוח נבואה מן קדם יי ואמר לי קום פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך׃ ואקום
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר
ואפל על פני׃ וקמית ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא דיי שרי כיקרא דחזיתי
על נהר כבר ואשתטחית על אפי׃ ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי
ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך׃ ועלת בי רוחא ואקימתני על רגלי ומליל
עמי ואמר לי עול אטמר בגו ביתך׃ ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם׃ ואת בר אדם הא גזירת פתגמי עלך כאיסור
גדילן דאסרין בהון ולא תפוק ביניהון׃ ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה׃ ולישנך אדביק לחכך ותשתוק ולא
תהי להון לגבר מוכח ארי עם סרבן אנון׃ ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה׃
ד ובמללותי עמך אדכין ית נפשך ותימר להון כדנן אמר יי אלהים דמקביל יקביל
אלפן ודיתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם סרבן אנון׃ ואתה בן אדם
קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם׃ ואת בר אדם
סב לך אבנא ותתין יתה קדמך ותצור עלה קרתא ית ירושלם׃ ונתתה עליה מצור
ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים
סביב׃ ותצור עלה בציר ותבני עלה כרקום ותצבר עלה מליתא ותשרי עלה
משרין ומני עלה אפרורון סחור סחור׃ ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה
קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל׃ ואת סב לך מסרית ברזל ותתין יתה כותל ברזל בינך ובין
קרתא ותתקין ית אפך לה ותהי בצירא ותצור עלה את היא לבית ישראל׃
ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר

הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם׃ ואת שכוב על סטרך דסמלא ותשוי ית
חובי בית ישראל עלוהי מנין יומיא דתשכוב עלוהי תקביל ית חוביהון׃ ואני נתתי
לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃
ואנא הא יהבית לך על חד תרין כחוביהון למנין יומיא תלת מאה ותשעין יומין
ותקביל חובי בית ישראל׃ וכלית את אלה ושכבת על צדך הימיני שנית ונשאת
את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך׃ ותשלים ית אלין ותשכוב
על סטרך דימינא תנינות ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין יומין יומא לשתא
יומא לשתא יהבתמן לך׃ ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת
עליה׃ ולציר ירושלם תתקין אפך ודרעך תתקיף ותתנבי עלה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך׃ והא גזירת פתגמי עלך
כאיסור גדילין ולא תתהפיך מסטרך לסטרך עד שלמותך יומי צירך׃ ואתה
קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד
ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו׃ ואת סב לך חטין וסערין ופולא וטלופחין ודוחן וכונתין ותתן
יתהון במנא חד ותעביד יתהון לך למיכל מנין יומיא דאת שכיב על סטרך תלת
מאה ותשעין יומין תיכלניה׃ ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל
ליום מעת עד עת תאכלנו׃ ומיכלך דתיכלניה במתקל עסרין פילס ליום מעדן
עד עדן תיכלניה׃ ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה׃
ומיא במכילא תשתי חד מן שתה בהינא מעדן עד עדן תשתיניה׃ ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם׃ וחררא דלחים סערין תיכלנה
והיא על גלי מפקת אנשא תהרריה לעיניהון׃ ויאמר יהוה ככה יאכלו
בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃ ואמר יי כדין ייכלון בני ישראל
ית מיכלהון מסאב בני עממיא דאגלינון לתמן׃ ואמר אהה אדני יהוה הנה
נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר
פגול׃ ואמרית קביל בעותי יי אלהים הא נפשי לא מסאבא ונבילא ותבירא לא
אכלית מזעורי ועד יומא כען ולא אכלית בשר מרחק׃ ויאמר אלי

יוצר חרש חפץ חמדה כות׳ במ״א ויהי ליחזקיהו וכל תורת כהנים ומן ויצאו מטה ולעזר עד סוף ספר כות׳ וכל תרי עשר ודברי ימ׳ ותלים כות׳ במ״ב

ולא בא ג וסימנה׳ שמו ול בשר פגול עליהם׳ פגול ג וסימנה׳ לא יחשב ואם האכל יאכל ולא בא בפי בשר פגול׳ זה בשר כוס כוס׳

ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם: ואמר צפיעי
לי חזי דיהבית לך ית גלי תוריא חלף גלי אנשא ותעביד ית מיכלך עליהון:
ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל
ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו: ואמר לי בר אדם האנא תבר סעיד
מיכלא בירושלם וייכלון מיכלהון במתקל ובצפא ומיא בצדו ובאשתממו
ישתון: למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם: בדיל דיחסר
להון מיכל ומשתי ויצדון גבר ואחוהי ויתמסון בחוביהון: ואתה בן ה
אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: ואת בר אדם סב לך חרב חריפא מספר
גלביא תסבה לך ותעבר על רישך ועל דקנך ותסב לך מוזנון דמתקל ותפליגנון:
שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאות ימי המצור ולקחת את השלשית תכה
בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם: תלתא בנורא תדליק
בגו קרתא כמשלם יומי צירא ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרנהא ותלתא תבדר
לכל רוח דכין יתבדרון ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון: ולקחת משם מעט במספר
וצרת אותם בכנפיך: ותסב מתמן זעיר במנין ותצור יתהון בכנפך: ומהם עוד
תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל
בית ישראל: ומנהון עוד תסב ותרמי יתהון לגו נורא ותוקיד יתהון בנורא בכין
תפוק אישתא על כל בית ישראל: כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך
הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות: כדנן אמר יי אלהים דא ירושלם בגו עממיא
שויתה וסחור סחור לה מדינתא: ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת
חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם:
ואשניאת ית דיני למחב בהון מן עממיא וית קימי מן מדינתא דבסחרנהא
ארי בדיני קצו ובקימי לא הליכו בהון: לכן כה אמר אדני יהוה
יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקתי לא הלכתם ואת משפטי
לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דחבתון מן עממיא דבסחרניכון בקימי לא הליכתון וית דיני לא עבדתון

לרוח ג וסימנה׳ והשלשית תזרה לרוח לעשות לרוח משקל ... לרוח׳ ואת חקותי ה וסימ׳ את משפטי געלה מן הארצות במשפטי מאסו ועל
סימ׳ קדמאה לא עשיתם בתר׳ עשיתם ... וכמשפטי׳

וכנמוסי עממיא דבסחרניכון עבדתון׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם
ג ירושלם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים׃ בכין כדנן אמר יי אלהים הא אנא שלח
צר רגזי עלך אף אנא ואעביד בגויך פורענות דינין לעיני עממיא׃ ועשיתי בך את אשר
וציון לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך׃ ואעביד ביך ית דלא
ה חס וס׳ עבדית וית דלא אעביד דכותה עוד חלף כל תועבתיך׃ לכן אבות יאכלו
יען יען וזאת בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל
כל תועבתיך רוח׃ בכין אבהן ייכלון בסר בניהון בגויך ובניא ייכלון בסר אבהתהון ואעביד ביך
וכתל דשמשון פורענות דינין ואבדר ית כל שאר עמיך לכל רוח׃ לכן חי אני נאם
ושא מל אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני
אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול׃ בכין קיים אנא אמר יי אלהים אם לא
חלף דמקדשי סאיבת בכל שקוצך ובכל תועבתיך ואף אנא אקטוף תקוף דרעך
ל ולא יחוס מימרי עלך ואף אנא לא ארחים׃ שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו
וכל כן בתוכך והשלישית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית
ג לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם׃ תלתיך במותא ימותון ובכפנא ישתיצון
בגויך ותלתא בחרבא יתקטלון סחרנך ותלתא לכל רוח אבדר ודקטלין בחרבא
ד ל אגרי בתריהון׃ וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי
בקנאתי בכלותי חמתי בם׃ ויחול רגזי ואניח חמתי בהון ואקיף וידעון ארי אנא
יי גזרית במימרי ואקיים כד יחול רגזי בהון׃ ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר
כי סמל סביבותיך לעיני כל עובר׃ ואתנניך לחרבא ולחסודין בין עממיא דבסחרנך
מל ל לעיני כל דעדי׃ והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך
קדמ ומא בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי׃ ותהון לחסודין
בגוים בתר מל ולאתרברבא עלך צלו ואשתממו לעממיא דבסחרנך כד אעביד ביך פורענות
לגוים בל כן סימן דינין ברגז ובחמא ובתקוף רגז אנא יי גזרית במימרי׃ בשלחי את חצי הרעב
ג ט הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם
ושברתי לכם מטה לחם׃ בגריותי ית מחת כפנא מכתשין בישין דמתקנין לחבלא
דאשלח יתהון לחבלותכון וכפנא אוסיף עליכון ואתבר לכון סעיד מיכלא׃

וכלה אפי מברחיו לאש ונתתיו ׃ באחת הגיחות ולגיחות קדמ׳ ומגחותיך חלין כת גיחות ׃ ושא גחיות כת חס יוד קדמאה ׃

מושבותיכם ד' תישמנה ל' מל' · מושבותיהם דדבלתה ל' מל' · וג' כת' משבתיכם לא תבערו ולחם וקלי כל מלאכה דאך בעשור ושאר קר' מושבתיכם

ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני
יהוה דברתי: ואשלח עליכון כפנא וחיתא בישתא ויתכלונך ומותא וקטלא יעדון בך
ודקטלין בחרבא איתי עלך אנא יי גזרית במימרי: ויהי דבר יהוה אלי ו
לאמר: בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם: בר אדם קביל נבואה על
טורי ישראל ואתנבי עליהון: ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי ולגיאות
במותיכם: ותימר טורי ישראל קבילו פתגמא דיי אלהים כדנן אמר יי אלהים לטוריא
ולרמתא ולפצידיא ולחליא הא אנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא ואוביד במתכון:
ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם: ויצדון
איגוריכון ויתברון חנסניכון וארמי קטיליכון קדם פגור טעותכון: ונתתי
את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם:
ואתין ית פגרי בני ישראל קדם פגור טעותהון ואבדר ית גרמיכון סחרנות איגוריכון:
בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: בכל מותבניכון קרויא
יחרבן ובמתא יצדיין בדיל דיחרבון ויצדון איגוריכון ויתברון ויבטלן טעותכון
ויתקטפון ויתמחון עובדיכון: ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה: ויתרמון
קטילין ביניכון ותדעון ארי אנא יי: והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים
בהזרותיכם בארצות: ואשאר במהוי לכון משיזבי חרבא ביני עממיא
באתבדוריכון במדינתא: וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר
נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו
בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם: וידכרון משיזביכון דחלתי ביני
עממיא דאשתביאו לתמן דתברית ית לבהון טפשא דסטא מבתר פלחני וית
חילו עיניהון דטעאה בתר טעותהון וידנקון ויהון חזן על כל בישתא דעבדו
לכל תועיבתהון: וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת:
וידעון ארי אנא יי לא למגן גזרית במימרי למעבד להון בישתא הדא:
כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות

סימ' וזכרו ארץ נדה ומעל כל תועבתיהם כת' · ושלחתי ואל לב והותרתי מל' דמל' · ובכלות עזרא ויתר דברי יהויקים דד' ימ' חד' וחס'

בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃ כדנן אמר יי אלהים טפח בידך ורפס
ברגלך ואימר ווי על כל תועיבת בישת בית ישראל דבחרבא בכפנא ובמותא יתרמון׃
הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי
בם׃ דרחיק במותא ימות ודקריב בחרבא יתקטיל ודישתאר ודייעול לכרכי צירא
בכפנא ימות ויחול רגזי בהון׃ וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם
סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן
ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃ ותדעון ארי אנא
יי במהוי קטיליהון בגו פגור טעותהון סחור סחור לאיגוריהון על כל רמא מנטלא
בכל רישי טוריא ותחות כל אילן עבוף ותחות כל בטמא מעפיא אתר דיהבו תמן
קרבנין לפולחן כל טעותהון׃ ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה׃ ואריםית מחת גבורתי
עליהון ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו ממדבר דבלת בכל מותבניהון וידעון

ארי אנא יי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם כה אמר אדני
יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ׃ ואת בר אדם
כדנן אמר יי אלהים לארעא דישראל קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי
על ארבע רוחי ארעא׃ עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל תועבתיך׃ כען מטת פורענות קצא למיתי עלך ואשלח רוגזי
בך ואתפרע מנך כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך׃ ולא תחוס עיני עליך
ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה׃
ולא יחוס מימרי עלך ולא ארחים ארי חוב אורחתיך עלך אתין ופורענות
תועיבתיך בגויך יהוין ותדעין ארי אנא יי׃ כה אמר אדני יהוה רעה
אחת רעה הנה באה׃ כדנן אמר יי אלהים בישתא בתר בישתא הא אתיא׃ קץ בא
בא הקץ הקיץ אליך הנה באה׃ קצא מטא מטת פורענות קצא למיתי עלך
הא אתיא׃ באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא
הד הרים׃ אתגליאת מלכותא עלך יתיב ארעא מטא עדן תברא קריב יומא דתרגושא
ולית לאשתיזבא במצדי טוריא׃ עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי

למען לא ישמע ורעיתים ושלחתי׳ שמעו דבר אדני אלהים ג וסימנה הרי ישראל קדמ׳ ואמרת לבני עמון על הרי בתרא׳

כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ כען מקריב אשפוך חמתי
עלך ויחול רגזי בך ואתפרע מניך כאורחתיך ואתין עלך ית כל תועיבתיך׃ ולא
תחוס עיני ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
כי אני יהוה מכה׃ ולא יחוס מימרי ולא ארחים כחובי אורחתיך עלך אתין
ופורענות תועיבתיך בגויך יהוין ותדעון ארי אנא יי איתיתי עליכון מחא׃
הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון׃ הא יום פורענותא
הא אתיא אתגליאת מלכותא צמח שלטנא הופע רשעא׃ החמס קם למטה
רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם׃ חטופין קמו למסעד
רשיעין לא מנהון ולא מאתרגושתהון ולא מבניהון ולא מבני בניהון׃ בא
העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה׃
מטא עדן תשלמת חובין קריב יום פורענות חטאין זבנא לא יחדי ומזבנא
לא ידוי ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון׃ כי המוכר אל הממכר לא
ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא
יתחזקו׃ ארי מזבנא לזבניה לא יתוב ועד דאנון חיין ידרכון בגויתהון
ארי נבייא מתנבן על כל אתרגושתהון לא תיבין וגבר בחובי נפשיה מתרען
ועד דאנון קימין בתיובא לא מתקפין׃ תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל המונה׃ נפקין באצוחות קרנא ומתקנין במני זינא
ולית דאזיל לקרבא ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתהון׃ החרב בחוץ והדבר
והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו׃ חרבא
מלברא ומותא וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל ודבקרתא כפנא ומותא
ישיצוניה׃ ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש
בעונו׃ ומשיזבייא ישתיזבון מנהון ויהון על טוריא כיוני חליא כלהון מנהמין
גבר בחובי נפשיה׃ כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים׃ כל ידיא יתרשלן
וכל רכוביא יתאשדן כמיא׃ וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים
בושה ובכל ראשיהם קרחה׃ ויסרון סקין ותחפי יתהון אתכנעותא ועל כל
אפיהון בהתא ובכל רישיהון מרט׃ כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה

וסימנ׳ רעה אחת המון מואב והיה שממה׳ מכה ה׳ וסימ׳ עבדאי בחטרא לא תמחי׳ וסימ׳ עמים בעברה ... מחה וכל אהבה הכה מות׳

כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו
כי מכשול עונם היה׃ כספהון כשוקין ירמון ודהבהון לכסרן יהי כספהון ודהבהון לא יכול
לשיזבותהון ביום רגזא דיי נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא ימלון ארי לתקלת חובין יהי׃
ג וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה׃
וחדות תקוניה ליקר יהבתיה ואכון צלמי תועיבתהון שקוציהון עבדו ביה על כין יהבתיה
וחללוהו ק' להון לכסרן׃ ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללוה׃ ואמסרניה ביד
קדמ' וחללוה' רשיעין למבז ולחייבי ארעא לעדי ויחלוניה׃ והסבותי פני מהם וחללו את צפוני
כת' בתר ובאו בה פריצים וחללוה׃ ואסליק שכינתי מנהון על דאחילו ית ארע בית שכינתי
וחללוה ויעלון בה רשיעין ויחלונה׃ עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים
ומל' ותרויה מל' והעיר מלאה חמס׃ עביד שישלן ארי ארעא אתמליאת חייבי קטול וקרתא
אתמליאת חטופין׃ והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו
מקדשיהם׃ ואיתי מבאשי עממיא ויחסנון ית בתיהון ואבטיל רבות רשיעין
רפ' ויתחלון מקדשיהון׃ קפדה בא ובקשו שלום ואין׃ אתקפדת מטת ויבעון שלמא
ה' חס' וליתי׃ הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה
תאבד מכהן ועצה מזקנים׃ תבר על תבר ייתי ובסורתא על בסורתא תהי ויבעון
אלפן מספר ואוראה תפסוק מכהין ומילך מחכים׃ המלך יתאבל ונשיא ילבש
ד' שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אתם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה׃ מלכא יתאבל ורבא ילבש צדו וידי עמא דארעא יתבהלן
ח מאורחהון אעביד עמהון ובנמוסיהון אתפרע מנהון וידעון ארי אנא יי׃
ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני
יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ והוה בשתא שתיתאה בשתיתאה
בחמשה לירחא אמר נביא אנא יתיב בביתי וסבי בית יהודה יתבין קדמי ושרת עלי
תמן רוח נבואה מן קדם יי אלהים׃ ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו
ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה׃ וחזית והא דמות
חיזו אישתא כחיזו אישתא חיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע
וחיזו יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולעילא כחיזו זהורא

כעין החשמלה׃ וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ
ובין השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית
הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה׃ ואושיט דמות יד ואחדני
בסער רישי ונטלת יתי רוחא בין ארעא ובין שמיא ואעילת יתי לירושלם בחיזו
נבואה דשרת עלי מן קדם יי במעלנא דתרעא גואה דפתיח לצפונא דתמן מותב
צילם קנאתא דמרגזין׃ והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה׃ והא תמן יקרא דאלהא דישראל כחזונא דחזיתי בבקעתא׃ ויאמר אלי בן
אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער
המזבח סמל הקנאה הזה בבאה׃ ואמר לי בר אדם זקוף כען עינך לאורח צפונא
וזקפית עיני לאורח צפונא והא מצפונא לתרע מדבחא צילם קנאתא הדין במעלנא׃
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית
ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃
ואמר לי בר אדם החזיאת מא דאנון עבדין תועיבן רברבן דבית ישראל עבדין
כא לאתרחקא מעל מקדשי ועוד תתוב תחזי תועיבן רברבן׃ ויבא
אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר׃ ואעיל יתי לתרע דרתא
וחזית והא חורא חד בכתלא׃ ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר
והנה פתח אחד׃ ואמר לי בר אדם חתור כען בכתלא וחתרית בכתלא והא
תרעא חד׃ ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה׃
ואמר לי עול וחזי ית תועיבתא בישתא דאנון עבדין כא׃ ואבוא ואראה
והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב׃ ועלית וחזית והא כל דמות רחשא ובעירא שקוצין וכל טעות
דפלחין להון בית ישראל מצירין על כתלא סחור סחור׃ ושבעים איש מזקני
בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו
בידו ועתר ענן הקטרת עלה׃ ושבעין גברא מסבי בית ישראל ויאזניה בר שפן
קאים ביניהון קדמיהון וגבר מחתיתא דקטורתא בידיה ויטור ענן קטרתא
סליק׃ ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש

ירושלמה במראות אלהים הביאני ב׳ קדמ׳ חס׳ ׃ הפונה ד׳ מל׳ וסימנ׳ הפונה צפונה הפונה קדים הפונה דרך ימים

ויאמר אלי הראית בן אדם ג׳ וסימנה׳ זקני יהודה אמרים׳ ... וכפה ... ועתר ענן הקטרת ...

בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ׃ ואמר לי
ב החזיתא בר אדם דסבי בית ישראל עבדין בקבלא גבר בארון בית משכביה ארי
אמרין לא גלי עובדנא קדם יי רחיק יי ית יתבי ארעא׃ ויאמר אלי עוד תשוב תראה
ח בטע בסף תועבת גדלות אשר המה עשים׃ ואמר לי עוד תתוב תחזי תועבן רברבן דאנון
עבדין׃ ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים
ב ומל וחד ישבות מבכות את התמוז׃ ואעיל יתי במעלנא דתרע בית מקדשא דיי דפתיח
הכתף ומל לצפונא והא תמן נשיא יתבן מבכין ית תמוזא׃ ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה׃ ואמר לי החזיתא בר אדם עוד
בגן תתוב תחזי תועבן רברבן מאלין׃ ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה
ג וחס פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל
ל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש׃ ואעיל יתי לדרת בית
מקדשא דיי גויתא והא תרע היכלא דיי בין אולמא ובין מדבחא כעשרין וחמשה
גברא אחוריהון להיכלא דיי ואפיהון למדנחא והאנון מתחברין סגדין למדנחא
ג בטע בסף לשמשא׃ ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה
יח תקון עזרא ונחמיה וחבורתם אל אפם׃ ואמר לי החזיתא בר אדם הזעיר לדבית יהודה מלמעבד ית תועבתא
דעבדו כא ארי מלו ית ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי והאנון מיתן בהתא
לאפיהון׃ וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו באזני קול
גדול ולא אשמע אותם׃ ואף אנא אעביד ברגז ולא יחוס מימרי ולא ארחים
ט ויצלון קדמי בקל רב ולא אקביל צלותהון׃ ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו
יח בלש פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃ ואכלי ואנא שמעקל רב למימר
אתקרבו דממנן על קרתא וגבר מן חיבוליה בידיה׃ והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
ב וחס לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃ והא שתא
והנה ששה גברין אתן מאורח תרעא עלאה דפתיח לצפונא וגבר מן כלוריה בידיה וגברא
ואשא עיני חד ביניהון לביש לבושין ופינקס ספרא בחרציה ועלו וקמו בסטר מדבחא

אורו וחד וענן ... עליהם׳ חד ו בלש וסימנה׳ ויחכו ... ויקב חד ... ויאמר אלי הראית ... וסימנ׳
אשר זקני ושלוחו ושלוחו ווליכו

ויאמר אלי ג בטע בסף וסימנ׳ זקני יהודה אמרים ולאלה ג ריש פס׳ וסימנ׳ ולאלה תטמאו ואמר באזני ותהיה התומת

הקדש קדמ׳ בתו ושא בכב׳

דנחשא׃ וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו׃ ויקר אלהא דישראל
אסתלק מכרובא דהוה שרי עלוהי לבית קודש קודשיא ושרא מעיל לסקופת
ביתא וקרא לגברא דלביש לבושיא דפינקס ספרא בחרציה׃ ויאמר
יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים אליו ק
והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה׃ ואמר יי ליה עבר בגו קרתא בגו
ירושלם ותרשום תוא על בית עיני גבריא דמתאנחין ודמרנקין על כל תועבתא
דאתעבידא בגוה׃ ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם אל ית וחד ק
ואל תחמלו׃ ולאלין אמר ואנא שמע עברו בקרתא בתרוהי וקטולו לא תחוס
עיניכון ולא תרחמון׃ זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל הכו את אמכון
איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר
לפני הבית׃ סב עולים ובתולן וטפלא ונשיא תקטלון לחבלא ועל כל גברא
דעלוהי רושם תוא לא תקרבון ומבית מקדשי תשרון ושריאו בגבריא סביא
דקדם ביתא׃ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו
ויצאו והכו בעיר׃ ואמר להון סאיבו ית ביתא ומלו ית דרתא קטילין פוקו ונפקו
וקטלו בקרתא׃ ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר
אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ג בסף
ירושלם׃ והוה כקטלותהון ואשתארית אנא ואשתטחית על אפי וצוחית
ואמרית קביל בעותי יי אלהים המחביל את ית שארא דישראל במשפכך ית
חמתך על ירושלם׃ ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא
הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה׃
ואמר לי חובי בית ישראל ויהודה תקיפו כדו לחדא לחדא ואתמליאת ארעא
חייבי קטול וקרתא אתמליאת אסטיות דין ארי אמרו רחיק יי ית יתבי
ארעא ולית דוא גליא קדם יי׃ וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם
נתתי׃ ואף אנא לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות אורחהון ברישיהון יהבית׃ ג
והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי

ותמלא ג בליש וסימנ׳ בהכותם כנעתי רחמין דדב׳ ימ׳ במאד מאד ו וסימ׳ וארבה אתך והפליתי אתו ולישמעאל שמעתיך ובני ישראל פרו

כתיב ג׳ קמ׳ וגם חנה ולקחתי חנה הכל כתיב · כול קמ׳ · סימן מן ריש ספרא ועד בעשרים לברות ומן בעשרים עד ...

כאשר צויתני׃ והא גברא דלביש לבושיא דפינקסא בחרציה מתיב פתגמא למימר
עבדית כמא דפקידתני׃ ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש
הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם׃ וחזית והא ברקיעא דעל
ריש כרוביא כאבן טבא כחיזו דמות כרסיא אתחזי עליהון׃ ויאמר אל האיש
לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש
מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני׃ ואמר לגברא דלביש לבושיא ואמר
עול לביני גלגלא לתחות כרובא ומלי חפנך גומרין דאישא מביני כרוביא וזרק
על קרתא ועל ואנא חזי׃ והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן
מלא את החצר הפנימית׃ וכרוביא קימין מדרום לביתא במיעל גברא ועננ
אמטתא אתמליאת ית דרתא גויתא׃ וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן
הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה׃ ואסתלק יקרא
דיי׳ בכרובא דהוה שרי עלוהי ושרא מעיל לקביל סקופת ביתא ואתמלי ביתא
ית ענן אמטתא ודרתא אתמליאת ית זיהור יקרא דיי׳׃ וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו׃ וקל גפי כרוביא אשתמע
עד דרתא בריתא כקלא מקדם שדי במלולא׃ ויהי בצותו את האיש לבש הבדים
לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן׃ והוה
כפקדותיה ית גברא דלביש לבושיא למימר סב אישתא מביני גלגלא מביני
כרוביא ועל וקם בסטר גלגלא׃ וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש
אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא׃ ואושיט כרובא
ית ידיה מביני כרוביא לאישתא דביני כרוביא ונסיב ויהב לחפני דלביש לבושיא
ונסיב ונפק׃ וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם׃ ואתחזי לכרוביא
דמות יד אנשא תחות גפיהון׃ ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן
אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין
אבן תרשיש׃ וחזית והא ארבעה גלגליא בסטר כרוביא גלגל חד בסטר כרובא
חד וגלגל חד בסטר כרובא חד וחיזו גלגליא כעין אבן טבא׃ ומראיהם דמות
אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ וחזויהון דמות חד לארבעתיהון

סימן יחזקאל ותילתא קהלת יתן סימן גלגל · ישעיה גלגל ושא קריה גלגל · וירם ב׳ ומימנהון כבוד יי מעל הכרוב

כמא דהוי גלגלא בגו גלגלא: בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי
המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: במיזלהון על ארבעה
סטריהון אזלין לא מתחזרין במיזלהון ארי לאתרא דמתפני קדמאה בתרוהי
אזלין לא מתחזרין במיזלהון: וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים
מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: וכל בסרהון וגביהון ואשרתהון
וכנפיהון וגלגליא מלין עינין סחור סחור לארבעתיהון דגלגליא: לאופנים להם
קורא הגלגל באזני: לאופניא להון אתקרי גלגלא ואנא שמעי: וארבעה פנים
לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי
פני נשר: וארבעה אפין לחד אפי חד אפי כרובא ואפי תנינא אפי אנשא ותליתאה
אפי אריא ורביעאה אפי נשרא: וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר
כבר: ואתרמו כרוביא אנון בריתא דחזיתי בנהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו
האופנים גם הם מאצלם: ובמיזל כרוביא אזלין גלגליא לקבלהון ובמיטל
כרוביא ית גדפיהון לאתרמא במלרע לרום שמיא לא מתחזרין גלגליא אף אנון
מקבלהון: בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: במקמהון
קימין ובאתרומיהון מתרמין עמהון ארי ברוח בריתא בהון: ויצא כבוד יהוה
מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: ואסתלק יקרא דיי דהוה שרי מעל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוביא: וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו
מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה
הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: ונטלו כרוביא ית גדפיהון
ואתרמו במלרע לרום שמיא ואנא חזי במפקהון וגלגליא לקבלהון וקם
במעלנא דתרע בית מקדשא דייי מדנחאה ויקרא דאלהא דישראל עליהון מלעילא:
היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה:
אנון בריתא דחזיתי תחות יקרא דאלהא דישראל בנהר כבר וידעית ארי כרוביא אנון:
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם:
ארבעה ארבעה אפין לחד וארבעה גדפין לחד ודמות ידי אנשא תחות גדפיהון:

ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר
פניו ילכו ׃ ודמות אפיהון אנון אפיא דחזיתי על נהר כבר חזויהון ואנון כריא
לקביל אפהא אזלא ׃ ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני
הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה
בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם ׃ ונטלת יתי רוחא ואעילתיתי לתרע
בית מקדשא דיי׳ מדנחאה דפתיח למדנחא והא במעלנא דתרעא עסרין וחמשה
גברא וחזית ביניהון ית יאזניה בר עזור וית פלטיה בר בניה רברבי עמא ׃
יא ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע
בעיר הזאת ׃ ואמר לי בר אדם אלין גבריא דמחשבין למינס ודמלכין מילך
ביש בקרתא הדא ׃ האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר ׃ דאמרין
לא בקריב למבני בתין היא חשיבא לנא כדודא ואנחנא חשיבין בגוה כבסרא
דבשיל בגו דודא ׃ לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם ׃ בכין אתנבי עליהון אתנבי
בר אדם ׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם
בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה ׃ ושרת עלי רוח נבואה מן קדם יי׳ ואמר
לי אימר כדנן אמר יי׳ כין אמרתון בית ישר׳ ודאתון מהרהרין ודסליקת על
לבכון קדמי גלין ׃ הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל ׃ אסגיתון
קטיליכון בקרתא הדא ומליתון שוקהא קטילין ׃ לכן כה אמר אדני
יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מתוכה ׃
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים קטיליכון דשויתון בגוה אנון כבסרא והיא כדודא ויתכון
אגלי מגוה ׃ חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה ׃ מן קדם דקטולי
בחרבא דחילתון ודקטלין בחרבא איתי עליכון אמר יי׳ אלהים ׃ והוצאתי אתכם
מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים ׃ ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד כנאין ואעביד בכון פורענות דינין ׃ בחרב תפלו על גבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה ׃ בחרבא תתקטלון על תחום ארעא דישר׳
אתפרע מנכון ותדעון ארי אנא יי׳ ׃ היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה
לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם ׃ היא לא תהי לכון כדודא ברם אתון תהון בגוה

והיעצים ו חס בליש וסימנה ותיעצים עצת רע ורעצין בתחלה ויעציו ושריו וכל בית יב וסימנה יוסף בית מלוא בית אחיהן

כבסרא דבשיל בגו דודא על תחום ארעא דישראל אתפרע מנכון: וידעתם כי
אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם: ותדעון ארי אנא יי דבקימי לא הליכתון ודיני לא עבדתון
וכנמוסי עממיא דבסחרניכון עבדתון: ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת
ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את
שארית ישראל: והוה כאתנבאותי ופלטיה בר בניה מית ואשתטחית על
אפי וצוחית קל רב ואמרית קביל בעותי יי אלהים גמירא את עביד עם שארא
דישראל: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אחיך אחיך אנשי
גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה יב
לנו היא נתנה הארץ למורשה: בר אדם אחך אחך אנש קריבך וכל בית ישראל
כלהון דאמרין להון יתבי ירושלם אתרחקו מדחלתא דיי דילנא היא יהיבא ארעא
למירתה: לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים ב דין
בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: בכין אימר כדנן ושלשה
אמר יי אלהים ארי ארחיקתינון לביני עממיא וארי בדרתינון במדינתא ויהבית
להון בתי כנישתא תנין לבית מקדשי ואנון כזעיר במדינתא דאתגליאו לתמן:
לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי ב
אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל: בכין דסמ' ג
אימר כדנן אמר יי אלהים ואקריב יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתין ומשנ' מביני עממיא ואכניש יתכון
לכון ית ארעא דישראל: ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה ג בטע
ממנה: ויעלון לתמן ויעדון ית כל שקוצהא וית כל תועבתהא מנה: ונתתי מק באתנח
להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי
להם לב בשר: ואתין להון לב דחול ורוח דחלא אתין במעיהון ואתבר לבא
דרשעא דהוא תקיף כאבנא מבסרהון ואתין להון לב דחיל קדמי למעבד
רעותי: למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים: בדיל דבקימי יהכון וית דיני יטרון ויעבדון יתהון ויהון
קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך

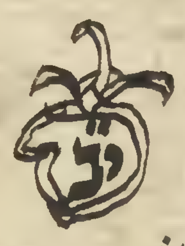
וימלט אחימלך ישראל משחקים מעלים בית שאן ערלי לב אחיך אחיך וחבי הנשיא נפצותם ג ומשנו וסי' חדיות נפצותם בה נטויה

בטע נטויה מקדם באתנחה וסימ׳ ויצא נח בשבעתיכם ובזו שמה ובזאת שמה מחפליה קפודה וישבו בה ותחמרכה לה ומזו

פ׳

דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה׳ ובתר פלחן שקוציהון ותועבתהון לבהון טעי פורענות אורחהון ברישהון יהבית אמר יי׳ אלהים׃ וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ ונטלו כרוביא ית גדפיהון וגלגליא לקבלהון ויקר אלהא דישראל עליהון מלעילא׃ ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר׃ ואסתלק יקרא דיי׳ מגו קרתא ושרא על טור זיתיא דממדנח לקרתא׃ ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי׃ ורוחא נטלתני ואובילתני למדינת ארע כסדאי לות בני גלותא בחזוא ברוח נבואה מן קדם יי׳ ואסתלק מני חזוא דחזיתי׃ ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני׃ ואתנביתי לבני גלותא ית כל פתגמיא דיי׳ דאחזיני׃

ב׳ וסי׳ ורוח נשאתני ותדב׳ ותשאני

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם׃ בר אדם בגו עמא סרבנא את יתיב דעינין להון למחזי ולא חזן אדנין להון למשמע ולא שמעין ארי עם סרבן אנון׃

חס במס׳

יב׳ סוף פס׳ בקר

ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה׃ ואת בר אדם אתקין לך מני גלותא וגלי בימם לעיניהון ותגלי מאתרך לאתר אחרן לעיניהון מאם יחזון ארי עם סרבן אנון׃ והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה׃ ותפיק מנך כמני גלותא בימם לעיניהון ואת תפוק ברמשא לעיניהון כמפקני גלותא׃ לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו׃ לעיניהון חתור לך בכתלא ותפוק ביה׃ לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃ לעיניהון על כתפא תטול בקבלא תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא ארי את יהבתך לבית ישראל׃ ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם׃ ועבדית כין כמא דאתפקדית מני אפיקית כמני גלותא בימם וברמשא אחתרית לי בכתלא כד בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהון׃ ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר׃ והוה פתגם נבואה

ומו׳

ה׳

הס׳ יב׳ סוף פס׳ בקר וסימנ׳ השרגים הסלים ישפטו הם כפר גחון קרואי אשקלה בכסף שבולה ובלמודה בן אדם בתוך בית המרי

מן קדם יי עמי בצפרא למימר׃ בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה
עשה׃ בר אדם הלא אם יימרון לך בית ישראל עמא סרבנא מא את עביד׃ אמר
אלהים כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר
המה בתוכם׃ אימר להון כדנן אמר יי אלהים על רבא מטל נבואתא הדא בירושלם
וכל בית ישראל דאנון ביניהון׃ אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו׃ אימר אנא אתכון כמא דעבדית כין יתעביד להון בגלותא
בשביא יהכון׃ והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו
להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ׃ ורבא דביניהון
על כתפא יטול בקבלא ויפוק בכתלא יחתרון לאפקותיה בית אפוהי יכסי חלף
דחב בעין הוא לא יחזי ית ארעא׃ ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי
אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות׃ ואפרוס ית מצדתי עלוהי
ויתאחד בסריגתי ואגלי יתיה לבבל למדינת ארעא כסדאי ויתה לא יחזי ותמן
ימות׃ וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃
וכל דבסחרנוהי סעדוהי וכל משריתיה אבדר לכל רוח ודקטלין בחרבא
אגרי בתריהון׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות׃
וידעון ארי אנא יי כד אגלי יתהון לביני עממיא ואבדר יתהון במדינתא׃
והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה׃ ואשאר מנהון גברין דמנין מחרבא
מכפנא וממותא בדיל דישתעון ית כל תועיבתהון בעממיא דאתגליאו
לתמן׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה׃ בר אדם מיכלך בזיע תיכול ומשתך בצדו
ובאשתממו תשתי׃ ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם
אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם
ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה׃ ותימר לעמא דארעא כדנן אמר יי אלהים
ליתבי ירושלם על ארעא דישראל מיכלהון בזיע ייכלון ומשתיהון באשתממו ישתון
בדיל דתצדי ארעא ממלאה מחטוף כל דיתבין בה׃ והערים הנושבות תחרבנה

ובעריב ד׳ וסימנה׳ המושבן תחמר חתרתי לי בקיר ומקטירים, ויצא ג׳ רפי וסימ׳ רבא טרד רגזא ופידו והנשיא לפניו ילך דבר גרש לין ולג סימן

והאל

ה

והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה׳ וקרויא דהואה יתבן יחרבן וארעא
לצדו תהי ותדעון ארי אנא יי׳ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׳ בן אדם מה
המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון׳ בר אדם
יא בטע בסף מא מתלא הדין לכון על ארעא דישרא׳ למימר יורכון יומיא ויבטל כל נבואה׳ לכן
אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד
בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון׳ בכין אימר להון כדנן אמר
יי אלהים בטילית ית מתלא הדין ולא ימתלון יתיה עוד בישרא׳ אלהין אתנבי להון אתקרבו
ג חד בתו וחד בנב וחד בתו יומיא ופתגם כל נבואה׳ כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית
ישראל׳ ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר וקסם כדבין בגו בית ישרא׳׳ כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי
אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׳ ארי אנא יי אמליל ית דאמליל פתגמא
ויתקיים לא יבטל עוד ארי ביומיכון עמא סרבנא אמליל פתגמא ואקיימניה
אמר יי אלהים׳ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׳ בן אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא׳ בר אדם
הא בית ישרא׳ אמרין נבואתא דהוא מליל ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנבי׳
יא בטע בסף לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה׳ בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים לא יבטל עוד כל
יג פתגמי דאמליל פתגמא ויתקיים אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׳ בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה׳ בר אדם אתנבי על נביי שקרא דישרא׳ דמתנבן ותימר לדמתנבן כרעות
לבהון קבילו פתגמא דיי׳ כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר
הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו׳ כדנן אמר יי אלהים וי על נביי שקרא דמשתטן
ב דאזלין בתר הרהור לבהון ומדעם לא חזן׳ כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו׃
כתעלין בחרבתא נביי שקרך ישרא׳ הוו׳ לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית
ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה׳ לא קמתון בתר עתא ולא עבדתון לכון עובדין
טבין למבעי על בית ישרא׳ למקם למבעי עליהון רחמין בעדן דאתו עליהון עבדי

רוחם ג׳ ותימרפיה רוחם הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו תוסף רוחם ׳׳ נאם יי ד׳ בספ׳ וסימ׳ חדו הלא מחזה את זמתך ונתתי רוחי ״

קרבא ביום רגזא דיי׳ · חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם
ויחלו לקים דבר · מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר יי׳ ויי׳ לא שלחינון
ומחצפין דיתקים מלתהון · הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים
נאם יהוה ואני לא דברתי · הלא נבואן דשקר אתנביתון וקסם כדבין אמרתון ואמרין
אמר יי׳ ומן קדמי לא אתמליל · לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם
שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה · בכין כדנן אמר יי׳ אלהים חלף
דאתנביתון שקר ואליפתון כדבין בכין האנא שלח רגזי עליכון אמר יי׳ אלהים:
והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב
בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה · ותהי
מחת גבורתי על נביי שקרא דמתנבן שקר ומלפין כדבין ברז טב דגניז לעמי
לא יהון ובכתב חיי עלמא דכתיב לצדיקי בית ישר׳ לא יתכתבון ולארעא
דישר׳ לא ייעלון ותדעון ארי אנא יי׳ אלהים · יען וביען הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל · חלף דאתנביאו שקר וחלף
דאטעיאו ית עמי למימר שלמא ולית שלם ואנון דמן לדבני מחצא ושעע
ליה טין פטיר דלא תבן · אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני
אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע · אימר לדבני מחצא ושעע ליה טין
פטיר דלא תבן נפיל הוא כען יהי מטר מגבר ויתאבני אלגביש ייחתון ורוח עלעולין
תבזע · והנה נפל הקיר הלא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם · והא נפל
כתלא הלא יתאמר לכון אן שיעא דשעתון · לכן כה אמר אדני יהוה
ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה:
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים ואיתי מלך דתקיף כרוח עלעולין בחמתי ועממין
קטולין כמטר מגבר ברגזי ייתון ומלכון דחסינין כאבני אלגביש ברגזי לשיצאה:
והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה · ואפגר ית קרתא דאתנביתון בה
נבואן דשקר וארמינה לארעא ויתגלון אושהא ותפול ותשתיצון בגוה ותדעון
ארי אנא יי׳ · וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר

והנבאתיהו ל ומל׳ ׳ ואמרת ה בטע בסף וסימנ׳ מכריתך ומולדתיך הגדול ישראל אמירה וצבר

ואין הטחים אתו׃ ויחול רגזי בקרתא ובנביי שקרא דאתנביאו בה נבואן דשקר
ויתאמר לכון לית קרתא ולית נביי שקרא׃ נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים
לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה׃ נביי שקרא דישראל דמתנבן על ירושלם
ומטען לה באלפן שלם ולית שלם אמר יי אלהים׃ ואתה בן אדם שים
פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן׃ ואת בר אדם קביל נבואה
על בנת עמך דמתנבין כרעות לבהון ואתנבי עליהון׃ ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על ראש כל
קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה׃ ותימר
כדנן אמר יי אלהים וי עליהון על דמחטטן רקעי חסוך על כל מרפקי ידין ועבדין
פתכמרין על ריש כל קומה לאבדא נפשן הנפשת עמי אתין יכלן לאבדא ולקימא
הלא נפשתכון דילכון הלא יכילתין לקיימא׃ ותחללנה אתי אל עמי בשעלי
שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב׃ ואחילתין רעותי בעמי בשיעולי סערין
ובמגוסין דלחים לאמתא נפשן דלא חזי להון דימותן לא אתין ממתתן ולקימא
נפשן דלא חזי להון דיתקיימן לא אתין מקיימן בכדבותכון לעמי שמעי
כדבין׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר
אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים האנא שלח רגזי על רקעי חשוכיכין דאתין מטעין למימר בהון
אנחנא מחרשן ית נפשן לאבדא ואפסיק יתהון מעל דרעיכון ואשיזיב ית
נפשתא דאתין מחרשן ית נפשהון לאבדותה׃ וקרעתי את מספחתיכם
והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה׃
ואפסיק ית פתכמריכון ואשיזיב ית עמי מידכון ולא יתמסרון עוד בידכון
לאשתיצאה ותדען ארי אנא יי׃ יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו
ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו׃ חלף דאכאיתין לב זכי למהוי
שקר ומן קדם מימרי לא אתכהי ולתקפא ידי רשיעא בדיל דלא למתגבר

ולחזק ג וסימנ׳ ידי רשע לבדוק ולחזק ובדרך לגדול ולחזק לכל ׳ בגדו ב וחס וסימנ׳ אחוד דישעיה למען תפארת בית

מאורחיה בשתא לקיימותיה׃ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד ל
והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה׃ בכין שקר לא תתנבין ואפן לא תלפן וכת
עוד ואשיזיב ית עמי מידכון ותדעון ארי אנא יי׳׃ ויבוא אלי אנשים מזקני כן
ישראל וישבו לפני׃ אמר נביא אתו לותי גברין מסבי ישראל ויתיבו קדמי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם ל
על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם׃ בר אדם גבריא
האלין אסיקו פלחן טעותהון על לבהון ותקלת חוביהון יהבו לקביל אפיהון האש
תאלא אשתאיל במימרי להון׃ לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו׃ בכין אתני בא
להון ותימר להון כדנן אמר יי׳ אלהים גבר גבר מבית ישראל דיסיק ית פלחן טעותיה ק
על לביה ותקלת חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא אנא יי׳ משתאיל
ליה במימרי דאתי למתבע אפן מן קדמי אף על גב דמערב בסגי פלחן טעותיה׃ יד
למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם׃ בדיל לקרבא ג
ית בית ישראל למתן תיובא בלבהון דסטו מבתר פלחני ואסתאבו בפלחן טעותהון וחס אחור
כלהון׃ לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו וישע ורין
מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם׃ בכין אימר לבית ישראל כדנן ל בת
אמר יי׳ אלהים תובו לפלחני ואעדו מנכון פלחן טעותכון ויתכל חובי פלחן כן
תועיבתכון ארחיקו מקביל אפיכון׃ כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר
יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ג רפי
ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי׃ ארי גבר גבר מבית ישראל
ומן גיוריא דיתגיירון בישראל דיסטי מבתר פלחני ויסיק פלחן טעותיה על
לביה ותקלת חובוהי ישוי לקביל אפוהי וייתי לות נביא למשאל ליה במימרי
אנא יי׳ משתאיל ליה במימרי׃ ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות וכת
ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין רגזי בגברא ההוא כן
ואשויניה לאת ולמתלין ואשיציניה מגו עמי ותדעון ארי אנא יי׳׃

וכח ג ריש פס וסימנ׳ בן שש מאות שנה מצא חן בעיני יי׳ דנאל ואיוב דכות׳ ג בת׳ דנאל חס׳ יוד וס׳ נח נח נח הנה

והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי
עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל׃ ונביא ארי יטעי וימליל פתגמא אנא יי׳
אטעיתי ית נביא ההוא ואריים מחת גבורתי עלוהי ואשיצניה מגו עמי ישראל׃
ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה׃ ויקבלון חוביהון כחוב דאתי למילף
ולא אליף כחוב נביי שקרא יהי׃ למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו
עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה׃ בדיל דלא
יטעון עוד בית ישראל מבתר פולחני ולא יסתאבון עוד בכל מרדיהון ויהון קדמי
לעם ואנא אהוי להון לאלה אמר יי׳ אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ בר אדם ארעא ארי תחוב קדמי
לשקרא שקר ואריים מחת גבורתי עלה ואתבר לה סעיד מיכלא ואשלח בה כפנא
ואשיצי מינה אנשא ובעירא׃ והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב
המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה׃ ויהון תלתא גבריא האלין בגוה נח
דניאל ואיוב אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון אמר יי׳ אלהים׃ לו חיה רעה אעביר
בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה׃ או חיתא בישתא אעבר
בארעא ותתכלינה ותהי לצדו מבלי עדי מן קדם חיתא׃ שלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ
תהיה שממה׃ תלתא גבריא האלין בגוה קיים אנא אמר יי׳ אלהים אם בנין ואם בנן
ישיזבון אנון בלחודיהון ישתיזבון וארעא תהי לצדו׃ או חרב אביא על
הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה׃ או דקטלין
בחרבא איתי על ארעא ההיא ואימר דקטלין בחרבא יעדון בארעא ואשיצי
מינה אנשא ובעירא׃ ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא
יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו׃ ותלתא גבריא האלין בגוה קיים אנא אמר יי׳
אלהים לא ישיזבון בנין ובנן אלהין אנון בלחודיהון ישתיזבון׃ או דבר אשלח אל
הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה׃ או מותא
אשלח על ארעא ההיא ואשפוך חמתי עלה בקטול לשיצאה מנה אנשא ובעירא׃

כי כה אמר אדני יהוה יג בספ׳ וסימ׳ כי ארבעת ובעשיתי שפטת העלה מאחר הכי מביא בתתו אקבץ תבאיך ובקדשים קדוש עשוקים העיר

ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם
יצילו נפשם · ונח דניאל ואיוב בגוה קיים אנא אמר יי אלהים אם בר אם ברת ישיזבון
אנון בזכותהון ישיזבון נפשהון · כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת
שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה
אדם ובהמה · ארי כדנן אמר יי אלהים אף ארי ארבע פורענן בישן חרבא וכפנא
וחיתא בישתא ומותא שלחית על ירושלם לשיצאה מנה אנשא ובעירא · והנה
נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם
ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי
עליה · והא אשתארת בה שיזבתא דמתפקין בנין ובנן האנון נפקין לותכון ותחזון
ית אורחהון וית עובדיהון ותתנחמון על בישתא דאיתיתי על ירושלם ית כל
דאיתיתי עלה · ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה · וינחמון יתכון ארי תחזון ית
אורחהון וית עובדיהון ותדעון ארי לא למגן עבדית ית כל דעבדית בה אמר יי אלהים:

טו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר · בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה
אשר היה בעצי היער · בר אדם מא שנא אילן גפנא מכל אילניא שבשתא דהות
באעי חורשא · היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות
עליו כל כלי · היסבון מניה אעא למעבד לעבידא אם יסבון מניה סכתא למתלי
בה כל מן · הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה · הא לאישתא אתמסר לאשתיצאה ית תרין סטרוהי אכלת אישתא
וגויה חר היכשר לעבידא · הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש
אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה · הא כד הוה שלים לא כשר לעבידא אף אהין
דאישתא אכלתיה וחר היכשר עוד לעבידא: לכן כה אמר אדני יהוה
כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את יושבי ירושלם:
בכין כדנן אמר יי אלהים כמא דאילן גפנא באעי חורשא דמסרתיה לאישתא
לאשתיצאה כין מסרית ית יתבי ירושלם · ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם · ואתין ית פורענותי בהון על

פתגמי אוליתא דיהיבין מגו אישתא עברו ועממיא דתקיפין כאישתא ישיצונון
ותדשון ארי אנא יי׳ כד יחול רגזי בהון׃ וְנָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה יַעַן מָעֲלוּ מַעַל
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה׃ ואתין ית ארעא לצדו חלף דשקרו שקר אמר יי׳ אלהים׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלִַם אֶת תּוֹעֲבֹתֶיהָ׃
בר אדם אוכח ית יתבי ירשלם וחוי להון ית תועיבתהון׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
לִירוּשָׁלִַם מְכֹרֹתַיִךְ וּמֹלְדֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךְ הָאֱמֹרִי וְאִמֵּךְ חִתִּית׃ ותימר
כדנן אמר יי׳ אלהים ליתבי ירשלם תותבותכון וילדותכון מארע כנענאה תמן
אתגליתי על אברהם אבוכון בין בתריא והודעתיה דאתון נחתין למצרים ובדרע
מרמם אנא פריק יתכון ובזכות אבהתכון אנא מתריך מן קדמיכון ית אמוראי
ומשיצי ית חתאי׃ וּמוֹלְדוֹתַיִךְ בְּיוֹם הוּלֶּדֶת אֹתָךְ לֹא כָרַּת שָׁרֵּךְ וּבְמַיִם לֹא רֻחַצְתְּ
לְמִשְׁעִי וְהָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ וְהָחְתֵּל לֹא חֻתָּלְתְּ׃ ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
תותבין בארע לא דילהון משעבדין ומענן הות כנשתא דישראל דמיא לולדא
דרטיש על אפי ברא דלא אתפסיק שוריה ובמיא לא אשתטיף לאתדכאה ובמלח
לא אתמלח ובאסרין לא אתאסר׃ לֹא חָסָה עָלַיִךְ עַיִן לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה
לְחֻמְלָה עָלָיִךְ וַתֻּשְׁלְכִי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגֹעַל נַפְשֵׁךְ בְּיוֹם הֻלֶּדֶת אֹתָךְ׃ לא חסת
עליכון עינא דפרעה למעבד לכון טבא חדא לאנחא לכון משעבודכון לרחמא
עליכון וגזר עליכון גזירת גמירא למרמי דכוריכון בנהרא לאבדא יתכון בעדן
דהויתון במצרים׃ וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ
חֲיִי וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי׃ ועל דכרן קים אבהתכון קדמי ואתגליתי למפרקכון
ארי גלי קדמי ארי אתון מענן בשעבודכון ואמרית לכון בדמא דמהלתא
אחוס עליכון ואמרית לכון בדם פסחיא אפרוק יתכון׃ רְבָבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה
נְתַתִּיךְ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתָּבֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים שָׁדַיִם נָכֹנוּ וּשְׂעָרֵךְ צִמֵּחַ וְאַתְּ עֵרֹם
וְעֶרְיָה׃ רבות כצמחי חקלא יהבתכון וסגיתון ותקיפתון והויתון לדרעין ולשבטין
ובעובדי אבהתכון תקניא עדן פרקן כנישתכון מטא ארי אתון משעבדין
ומענן׃ וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ וְהִנֵּה עִתֵּךְ עֵת דֹּדִים וָאֶפְרֹשׂ כְּנָפִי עָלַיִךְ וָאֲכַסֶּה
עֶרְוָתֵךְ וָאֶשָּׁבַע לָךְ וָאָבוֹא בִבְרִית אֹתָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וַתִּהְיִי לִי׃ ואתגליתי

הפטרת ואלה שמות

על משה באסנא ארי גלי קדמי ארי מטא זמן פרקנכון ואגינית במימרי עליכון
ואעדיתי חוביכון וקיימית במימרי למפרק יתכון כמא דקיימית לאבהתכון
אמר יי אלהים למהויכון עם משמיש קדמי: וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך
ואסכך בשמן: ופרקית יתכון משעבוד מצראי ואעדיתי תקוף מרותא מנכון
ודברית יתכון בחירותא: ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך
משי: ואלבישית יתכון לבושי ציורין מחמדת סנאיכון ויהבית מסן דיקר בתגליכון
וקדישית מנכון כהנא למהוי משמשין קדמי במצנפן דבוץ ית כהנא רבא
בלבושי צבעונין: ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך: ותקינית ב ועדית
יתכון בתקון פתגמי אוריתא כתיבין על תרין לוחי אבניא ויהבינון על ידי משה
ובקדושת שמי רבא קדישית יתכון: ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ומו
ועטרת תפארת בראשך: ויהבית ארון קימי ביניכון ועננ יקרי מטל עליכון
ומלאך שליח מן קדמי מדבר ברישכון: ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי יתיר יוד
ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: ויהבית יתיר יוד
משכני ביניכון מתקן בדהב ובכסף ויריעת בוץ וצבעונין וציורין ומנא דטב
כסולת וכדבש וכמשח אוכילית יתכון ועתרתון ותקיפתון לחדא ואצלחתון
ושליטתון בכל מלכותא: ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר
שמתי עליך נאם אדני יהוה: ונפק ליך שום בכנשתא דישראל בני עממיא בשפריך
ארי גמיר הוא יקרי דשויתי עלך אמר יי אלהים: ותבטחי ביפיך ותזני על שמך עד כאן הענין
ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי: ואתרחיצת בשפריך וטעית על
שמיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא עם כל דעדי לא כשר ליך למעבד כין:
ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: ובת
ונסיבת מלבושך ועבדת ליך במן מחפין פתכומרין וטעית עליהון לא כדכשר כן ויאורי
ולא כדחזי: ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך והטולאות
צלמי זכר ותזני בם: ונסיבת מני תשבחתיך מדהבי ומכספי דיהבית ליך כת
ועבדת ליך צלמי דכורא וטעית בהון: ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם: ונסיבת ית לבושי ציורך וכסיתנון ומשחי וקטרת בסמי יתיר יוד

שוית קדמיהון׃ ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
ב׳ לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃ וטובי דיהבית ליך סלת ומשח ודבש אוכילתיך
כי הוא אמר ויהבתנון קדמיהון קרבנין לפלחן הלא הואה כד אין אמר יי׳ אלהים׃ ותקחי את בניך
תיך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנותך׃ איכא אסגית
ק׳ לארגזא קדמי כנשתא דישר׳ דדברת ית בנך וית בנתך דעתידין למפק מנהון
תולדת קדשא קדמי וכניסתנון להון קרבנין לפלחן הזעירא הות בעינך טעותך׃
ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אתם להם׃ ונכיסת ית בניא ויהבתנון באעלא
יתיר יוד יתהון להון׃ ואת כל תועבתיך ותזנותיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך
ב׳ ב׳ ובענ׳ ערום ועריה מתבוססת בדמך היית׃ וית כל חובי תועיבתיך וטעותיך לא
ומל׳ אשר שפכת אדכרת ית יומין דמלקדמין כד הוית מטלטלא ושביקא מתעניא בשעבודיך
הוית׃ ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה׃ מא יהי בסופיך על כל
בשתיך נביא אימר לה וי ליך על דחבת וי ליך על דלא תבת אמר יי׳ אלהים׃
ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב׃ ובנית ליך איגורין ועבדת ליך רכין
בכל רחוב׃ אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך
ב׳ תיך ישם לכל עובר ותרבי את תזנותך׃ ברישׁ כל פרשות אורח בנית רמתיך ואחילת
ק׳ ית קדושתיך ואתחברת ליך למפלח לטעותא עם כל דעדי ואסגית ית טעותיך׃
ב׳ ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני׃ וטעית
מצרים חס בתר בני מצרים קריבך מסרבלי בסר ואסגית ית טעותיך לארגזא קדמי׃ והנה
כנען כת׳ מל׳ נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות
כן מדרכך זמה׃ והא ארימית מחת גבורתי עלך ומנעית טוביך ואמסרינך
ביד בעלי דבביך כפרני פלשתאי דאלו עליהון שלחית נביי אתכנעו ואת
ב׳ לא תבת מאורחיך דעיצת חטין׃ ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים
ב׳ ובענ׳ וגם לא שבעת׃ וטעית בתר בני אתור מדלא ידעת אוריתא וטעית להון ואת
לא ידעת תיובא׃ ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא
ב׳ שבעת׃ ואסגית ית טעותיך לאתחברא לעמא דארעא דכנען למהך בנמוסי
וחס כסדאי ואף בדא לא ידעת אוריתא׃ מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך

את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת · מא תקיפא הוה רשע לביך אמר יי אלהים
במעבדיך ית כל אילין כעובדי אתא נפקת ברא דשליט לה בנפשה · בבנותיך גבך
בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן · במבנך יתיר יוד
איגורך בריש כל פרשות אורח ורמתיך עבדת בכל רחוב ולא הוית כנפקת ברא
דמתהניא לה באגרה · האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים · כנשתא דישראל
דמיא לאתתא דרחימא על בעלה ומזניא עלוהי שבקת ית בעלה וטעת בתר
נוכראין · לכל זונות יתנו נדה ואת נתתי את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם יתיר יוד
לבוא אליך מסביב בתזנותיך · לכל נפקת ברא יהבין אגר ואת אהנית ית אגריך
לכל רחמך ושחידת יתהון למיתי עלך מסחור סחור בטעותיך · ויהי לך הפך
מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך ·
והות בך שנוי כנשתא דישראל מן מדינתא בטעותיך ובתרך לא הות דטעת כותיך
ובמתנך אגר ואגר לא אתיהיב ליך והוית לשנוי · לכן זונה שמעי דבר יהוה ·
בכין דעובדהא כנפקת ברא כנשתא דישראל קבילי פתגמא דיי · כה
אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך
ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתתי להם · כדנן אמר יי אלהים חלף יתיר יוד
דאתגליאת בהתתיך ואתחזי קלניך בדטעית בתר רחמך וית כל חובי פלחן
טעוות תועיבתיך וכחובת דם בנך דנכיסת להון · לכן הנני מקבץ את כל ח בטע כסף
מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי
אותם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך · בכין האנא
מכניש ית כל רחמך דאתרעית למטעי בתריהון וית כל דרחימת עם כל דסנת
ואכניש יתהון עלך מסחור סחור ואגלי בהתתיך להון ויחזון ית קלניך ·
ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה · ואתפרע
מניך פורענות גיפן ואשדת דם ואמסרניך למקטל ברגז ובחמא · ונתתי
אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והניחוך עירם ועריה · ואמסר יתיך בידהון ויפגרון איגורך ויתרעון וישלחון
יתיך לבושי יקריך ויסבון מני תשבחתיך וישבקונך מטלטלא ושביקא · והעלו

ב מלין יתיר יוד בענ מנהון עשית
וסימנה ברמיך ברמתך אשר היית · עשית דבת עשיתי ד וסי׳ ורמתך יען ולא כדרכיהן ושמרון שש אכלת נתת היית זכרת וחבירו ·

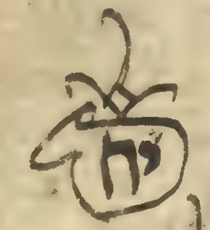
עליך קהל ורגמו אתך ובתקוך בחרבותם ׃ ויסקון עלך משרין וירגמון יתיך
באבני קלע ויבזעונך בסיפיהון ׃ ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים
רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד ׃ ויוקדון בתך בנורא ויעבדון בך
פורענות דינין לעיני מדינן סגיאן ואבטלניך מלמהוי כנפקת ברא ואף אגר לא
תתנין עוד ׃ והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד ׃ ואניח
חמתי בך ותעדי קנאתי מניך ואסיף ולא יהי רגזי עוד ׃ יען אשר לא זכרתי את
ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה
ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך ׃ חלף דלא אדכרת ית יומין דמלקדמין
והוית מרגזא קדמי בכל אלין ואף אנא הא פורענות אורחיך ברישיך יהבית אמר
יי אלהים הלא עבדת ליך עיצא למתב מן כל תועיבתיך ׃ הנה כל המשל עליך ימשל
לאמר כאמה בתה ׃ הא כל דמתיל עלך ימתול למימר כעובדי אמא כין ברתא ׃ בת
אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן
חתית ואביכן אמרי ׃ למא הוית ברתא לארעא דכנען למעבד כעובדי עמה
ואחתא לסדום ועמורה דאשתיצי ׃ עמהון אתון עבדין
דאתרכו אבהן עסבנין הלא אמכון שרה מבני חתאי הות ולא עבדת כעובדיהון
ואבוכון אברהם מבני אמוראי הוה ולא הליך בעיצתהון ׃ ואחותך הגדולה
שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה ׃ ואחתיך רבתא שמרון היא וכפרנהא דיתבא על סמליך
ואחתיך דזעירא מניך דיתבא מימינך סדום וכפרנהא ׃ ולא בדרכיהן הלכת
ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ׃ ולא באורחתהון
הליכת ובתועיבתהון עבדת חסיך הוה חובך אלהין דאסגית לחבלא מנהון בכל
אורחתיך ׃ חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך ׃ קיים אנא אמר יי אלהים אם עבדת סדום אחתיך היא
וכפרנהא כמא דעבדת את וכפרנך ׃ הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה ׃ הא דין הוה
חוב סדם אחתיך גיותנין סבעין לחמא ושליוא ושדוכיא הוה לה ולכפרנהא
ויד מסכין וחשיך לא אתקיפת ׃ ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר

אתהן כאשר ראיתי׃ ואתרברא ועבדא תועיבא קדמי ואגליתי יתהון כמא דגלי
קדמי׃ ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ה̇ בל״ש
ותצדקי את אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי׃ ושמרון כפלגות חובך לא חטת תיך יתיר יוד
ואסגית ית תועיבתיך מנהון וזכית ית אחתיך בכל תועיבתיך דעבדת׃ גם את שאי ק̇
כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם ה̇ בל״ש
את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך׃ אף את קבילי את כנעותיך דבעית
לאחתיך בחובך דאתעיבת מנהון יזכין מניך ואף את בהתי וקבילי את כנעותיך
כד זכית אחותיך׃ ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ו̇ ו̇
ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה׃ ואתיב ית עמהון להון ית עמא דסדום ק̇ ק̇ ו̇ ומ׳
וכפרנהא וית עמא דשמרון וכפרנהא ואתיב גלות עמיך ביניהון׃ למען תשאי ק̇
כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן׃ בדיל דתקבלין את כנעותיך ב̇ בל״ש
ותתכנעין מכל דעבדת בנחמותיך יתהון׃ ואחותיך סדם ובנותיה תשבנה לקדמתן בקחתך
ואת ובנותיך תשובנה לקדמתכן׃ ואחתיך סדם וכפרנהא יתובן לאולהין ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן
ושמרון וכפרנהא יתובן לאולהין ואת וכפרנך תתובן לאולכין׃ ולוא היתה צ̇
סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך׃ ולא הות סדום אחתיך לאפן בפומיך מ׳ בסס רמעתך
ביום את רברבותיך׃ בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל ב̇
סביבתיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב׃ עד לא תתגלי בשתיך כעדן ריעתו רעתך
דחסידו כפרני ארם וכל סחרנהא כפרני פלשתאי דבזו יתיך מסחור סחור׃ וחד ותגלה
[illegible] את זמתך ואת תועבתיך את נשאתים נאם יהוה׃ ית חובי עיצת חטך וית פורענות ערותך
תועיבתיך את קבילתכון אמר ייי׃ כי כה אמר אדני יהוה ועשית ועשיתי
אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית׃ ארי כדנן אמר ייי אלהים ק̇
ואתפרע מניך כמא דעבדת דבסרת על מומי לאשנאה קים׃ וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי נעוריך והקימותי לך ברית עולם׃ ודכירנא אנא ית
קימי דעמיך ביומי קדם ואקיים ליך קים עלם׃ וזכרת את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך הגדולות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות תיך ק̇
ולא מבריתך׃ ותדכרין ית אורחתיך ותתכנעין בקרבותיך ית מריכן דרברבן

מניך עם דעדקן מניך ומסרית יתהון לאשתמעא ואת לא עבדת ית אוריתא:
והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה׃ ואקים אנא ית קימי עמיך ותדעין
ארי אנא יי׳ למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי
לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה׃ בדיל דתדכרין ותכהתין ולא יהי ליך עוד
אתרברבא במלי פומיך מן קדם אתכנעותיך כד אשבוק ליך לכל דעבדת אמר
יז יי׳ אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם חוד חידה ומשול
משל אל בית ישראל׃ בר אדם חוד חידתא ומתול מתלא על בית ישראל׃ ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר
לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז׃ ותימר כדנן אמר יי׳ אלהים
נשרא רבא רב גפין אריך אברין חפי כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסיב ית
עוברתא דארזא רמא׃ את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר
רכלים שמו׃ ית ריש שיבשתיה נסב ואובליה לארעא דבטלא מפלחנא בארעא
דכנען עד לא ייעלון בה בית ישראל בקרית תגרין שוייה׃ ויקח מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו׃ ונסיב מזרעא דארעא
יהביה בחקל טב למזרע נצביה על מין סגיאין גפן נסבא שוייה׃ ויצמח ויהי
לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן
ותעש בדים ותשלח פארות׃ וצמח והוה לגפן תקיף מכיך בקומא לכפפא
עובדתיה ליה ושרשוהי תחותוהי יהון והוה לגפן ועבד שיבקין ושלח עוברין׃
ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה
עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה׃ והוא נשרא חד רבא רב
גפין וחפי כנפין והא גפנא הדא כפת שורשהא עלוהי ועוברתיה שלחת ליה
לאשקאה יתה מעוגית נצבתה׃ אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת׃ בחקל טב על מין סגיאין היא שתילא
למעבד ענפין ולמטען פירין למהוי לגפן תקיף׃ אמור כה אמר אדני
יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה
תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה׃ אימר כדנן אמר

יי אלהים תצלח הלא ית שורשהא יפסיק וית אבה יקטיף ויבשון כל טרפי צמחה
ויתרון ולא במשרין סגיאן ובעם סגי ייתון למעקר משורשהא: והנה שתולה
התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: והא
שתילא התצלח הלא כמקרב בה רוח קדומא תיבש מיבש על עוגית נצבתה תיבש: יבש חס
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר נא לבית המרי הלא ידעתם דתיבש
מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא קידה חס
אותם אליו בבלה: אימר כען לעמא סרבנא הלא ידעתון מא אלין אימר הא לא עתה
אתא מלכא דבבל לירושלם ודבר ית מלכה וית רברבהא ואוביל יתהון לותיה זרועו מל
לבבל: ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי נה
הארץ לקח: ודבר מזרעא דמלכותא וגזר עמיה קים ואעיל יתיה במומי וית
רברבי ארעא דבר: להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו
לעמדה: למהוי מלכו חלשא בדיל דלא לאתרברבא למטר ית קימיה למפלחיה:
וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה
אלה והפר ברית ונמלט: ומריד ביה לשלחא אזגדוהי למצרים למתן ליה סוסון
ועם סגי היצלח הישתיזב דעביד אלין ומשני קים הישתיזב: חי אני נאם אדני
יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את ט
את בריתו אתו בתוך בבל ימות: קיים אנא אמר יי אלהים אם לא באתרא דמלכא וחד ובזה
די אמליך יתיה דבסר על מומתיה ודאשני ית קימיה עמיה בגו בבל ימות:
ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות כה
דיק להכרית נפשות רבות: ולא במשרין סגיאן ובעם סגי יעביד עמיה פרעה מל
בקרבא במצבר מליתא ובמבני כרקום לשיצאה מרינן סגיאין: ובזה אלה להפר
ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: ובסר על מומי לאשנאה קים והא יג
אמטי ידיה לפרעה וכל אלין עבד לא ישתיזב: לכן כה אמר אדני יהוה
חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: בכין כדנן אמר ב ט
יי אלהים קיים אנא אם לא מומתי דבסר וקימי דאשני ואתין פורענות אורחיה עצת גויס
ברישיה: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיו בבלה ונשפטתי כט ומל

אתו שם מעלו אשר מעל בי׃ ואפרוס עלוהי מצדתי ויתאחד בכריגתי ואגלינה
ח״ו לבבל ואתפרע מניה תמן שקריה דשקר קדמי׃ ואת כל מברחו בכל אגפיו
ק בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי׃ וית כל

גיברוהי בכל משריתיה בחרבא יתקטלון ודישתארון לכל רוח יתבדרון ותדעון
הפטרת האזינו אם היתה אחר כפור ארי אנא יי גזרית במימרי׃ כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת
ב הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃
יבו כדנא אמר יי אלהים ואקריב אנא ממלכותא דבית דויד דמתיל בארזא רמא ואקימנה
וכת כן מבני בנוהי ינוק ואקרב ואקימינה
במימרי בטור רם ומנטל׃ בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי
והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה׃ בטור קדשא
וחס דישראל אקימנה ויכנש משרין ויעביד סמכון ויהי למלך תקיף ויסתמכון עלוהי
ותעופה ושכנה כל צדיקיא כל ענותניא בטלל מלכותיה ישרון׃ וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה
חס ג השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
ב וחד דברתי ועשיתי׃ וידעון כל מלכי עממיא ארי אנא יי אמאיכית מלכות דהות
קמ תקיפא תקיפית מלכות דהות חלשא אמאיכית מלכות עממיא דהות תקיפא כאע

רטיב ותקיפית מלכות בית ישראל דהות חלשא כאע יביש אנא יי גזרית במימרי
ואקיים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ מה לכם אתם משלים את המשל
כוו כו הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה׃ מא לכון דאתון
חס מל מתלין ית מתלא הדין על ארעא דישראל למימר אבהתא חטן ובנא לקן׃ חי אני
נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל׃ קיים אנא אמר יי
אלהים אם יהי לכון עוד ממתל מתלא הדין בישראל׃ הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב
ב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות׃ הא כל נפשתא דילי אנון כנפשא
וחס אבא וכנפש ברא קדמי אנון אנש דיחטי הוא ימות׃ ואיש כי יהיה צדיק ועשה
מי משפט וצדקה׃ וגבר ארי יהי זכאי ויעביד דין דקשוט וזכו׃ אל ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא
יקרב׃ בטוריא לא פלח לטעותא ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית ישראל וית
וחס ומ אתת חבריה לא סאיב ולות אתא טמאה לא עד׃ ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב

על ההרים לא אכל כי גם אל ההרים אכל · סימן ראכיל פתח פומיה ודלא אכל קמץ פומיה · יומת ב̇ וסימנ̇ ושמרתם את

גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד · ואנש לא אוני משכון דחובתא
אתיב גזילא לא גזל מלחמיה לכפנא יהב וערטלאה כסי מכסותיה · בנשך לא
יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש · בחיבוליא ב̇ קמ̇ שחד מחיק
לא יהב ורביתא לא נסיב משקרא אתיב ידיה דין דקשוט עבד בין גבר לגבר ·
בחקתי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה · ג̇
בקימי הליך ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא הוא מיחא ייחי אמר יי אלהים ·
והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה · ואוליד בר רשיע אשיד דם ב̇ ארחות פריץ
ויעביד לאחוהי מחדא מאלין · והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל
ואת אשת רעהו טמא · והוא ית כל אלין לא עבד אהין בטוריא פלח לטעותא
וית אתת חבריה סאיב · עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
נשא עיניו תועבה עשה · מסכין וחשיך אוני גזילא גזל משכונא לא אתיב
ולפלחן טעותא זקף עינוהי תועיבא עבד · בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא
יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה · בחיבוליא יהב ג̇ ד̇ קמ̇ וכל אתנ̇ וסוף פס̇ כות
ורביתא נסיב היתקיים לא יתקיים ית כל תועיבתא האלין עבד ממת ימות
חובת קטוליה ביה תהי · והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה
ויראה וירא ולא יעשה כהן · והא אוליד בר וחזא ית כל חובי אבוהי דעבד וחזא ב̇ בספ̇ ק̇
ולא עבד כותהון · על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל
את אשת רעהו לא טמא · על טוריא לא פלח לטעותא ועינוהי לא זקף לפלחן
טעות בית ישראל ית אתת חבריה לא סאיב · ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא
גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד · ואנש לא אוני משכונא לא נסיב וגזילא זק̇ קמ̇
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועורטלאה כסי מכסותיה · מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה · ב̇ זק̇ קמ̇ בכרית̇ לקח
ממסכינא אתיב ידיה חיבוליא ורביתא לא נסיב דיני עבד בקימי הליך הוא
לא ימות בחובי אבוהי מיחא ייחי · אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר
לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו · אבוהי ארי עשק עשקא גזל גזילא
לחד מאחוהי ודלא תקין עבד בגו עמיה והא מית בחוביה · ואמרתם מדע חס̇

ה̇ שבת והנביא ההוא וכקב עם יי בכשך נתן ותרבית לקח וכל אתנ̇ וסוף פס̇ כות · מות יומת ג̇ וסימ̇ כל אורי במ̇ד כי אמר יי אלהים כי

לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יחיה׃ ואמרתון מדין לא לקי ברא בחובי אבא וברא דין דקשוט וזכו
ב מל עבד ית כל קימי נטר ועבד יתהון מיחא ייחי׃ הנפש החטאת היא תמות בן לא
בן ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע
הרשע ק׳ עליו תהיה׃ אנש דיחטי הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא ואבא לא ילקי בחובי
ברא זכות זכאה בה יתקיים וחובת חייבא עלוהי תהי׃ והרשע כי ישוב
תיו מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה
ק׳ לא ימות׃ ורשיעא ארי יתוב מכל חובוהי דעבד ויטר ית כל קימי ויעביד
דין דקשוט וזכו מיחא ייחי לא ימות׃ כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו
בצדקתו אשר עשה יחיה׃ כל חובוהי דעבד לא ידכרן ליה בזכותיה דעבד
וחס יתקיים׃ החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃
המרעא רעינא מותיה דרשיעא אמר יי אלהים הלא כד יתוב מאורחיה ויתקיים׃
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה
תיו ק׳ הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו
וחן ג אשר חטא בם ימות׃ וכד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר ככל תועיבתא
וחס דעבד רשיעא יעביד היתקיים כל זכותיה דעבד לא ידכרן בשקריה דשקר
קל״ד ובחובוהי דחב בהון ימות׃ ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל
יחלף דלת הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו׃ ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת
נון יוד טובא דיי שמעו כען בית ישראל האורחת טובי לא מפרשן לכון הלא אורחתכון
בקל דילכון לא תקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר
עשה ימות׃ כד יתוב זכאה מזכותיה ויעביד שקר וימות עליהון בשקריה
דעבד ימות׃ ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה
ג הוא את נפשו יחיה׃ וכד יתוב רשיעא מחובוהי דעבד ויעביד דין דקשוט וזכו
יתיר ד הוא ית נפשיה יקיים׃ ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות׃
וו מל ויחזי ותב מכל חובוהי דעבד מיחא ייחי לא ימות׃ ואמרו בית ישראל לא
וו יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן׃ ואמרו

בן ששי ליעקב וימכרו בן אחד לאחימלך ולמפיבשת בן קטן והוליד בן פרץ ׃ סימ׳ קדמ׳ דספ׳ אל ההרים ותתחשת בגלה ׃ בתר׳ דספ׳ על

בית ישראל לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי׳ האורחת טובי לא מפרשן לכון בית
ישראל הלא אורחתכון דילכון לא תתקנן ׃ לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית
ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון׃
בלחוד אנש כאורחתיה אתפרע מנכון בית ישראל אמר יי׳ אלהים תובו לפלחני ואעדו
מנכון פלחן טעותכון ולא יהי לכון לתקלת חובין׃ השליכו מעליכם את כל
פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית
ישראל׃ ארחיקו מנכון ית כל חוביכון דחבתון בהון ועבידו לכון לב דחול
ורוח דחלא ולמא תמותון בית ישראל׃ כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה
והשיבו וחיו׃ ארי לא רעינא במותא דחייב לממת אמר יי׳ אלהים תובו לפלחני
יט ואתקיימו׃ ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל׃ ואת טול אליא
על רברבי ישראל׃ ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפירים רבתה
גוריה׃ ותימר מא כנשתא דישראל דהות דמיא ללביתא ביני מלכיא הות ביני
שלטוניא רביאת בנהא׃ ותעל אחד מגוריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
אכל׃ ורביאת חד מבנהא מלכא הוה ואליף למקטל קטול אנשא קטל׃
וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים׃ ושמעו
עלוהי עממיא בסריגתהון אתאחד ואתיוהי בשישלן לארעא דמצרים׃ ותרא
כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגוריה כפיר שמתהו׃ וחזת ארי פסק אבד
סבורה ורביאת חד מבנהא מלכא שויתיה׃ ויתהלך בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל׃ והליך ביני מלכיא מלכא הוה ואליף למקטל
קטול אנשא קטל׃ וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול
שאגתו׃ ואצדי בירניתיה וקרויהון אחריב וצדיאת ארעא ומלאה מקל
אתרגושתיה׃ ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם
נתפש׃ ואתכנישו עלוהי עממיא סחור סחור ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהון
בסריגתהון אתאחד׃ ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו
במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל׃ ויהבוהי בקולרין בשישלן
ואיתיוהי לות מלכא דבבל איתיוהי במצדיא בדיל דלא ישתמע קליה עוד על

קינה אך ג׳ וסימנהון ויקונן אבנר שא נה בן אדם · משילה ד׳ מל בליש וסימנהון אם משול תמשול שבט למשול יד

על טורי ישראל׃ אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה
ממים רבים׃ כנשתא דישראל כמעבדה אוריתא דמיא כגפן דשתילא על מבוע
דמין דנופה שפיר וטופה מטלן היא שתילא על מין סגיאין׃ ויהיו לה מטות עז
אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו׃ והוו
בה שלטונין תקיפין מלכין דגברין לשעבדא מלכו וראים בתקפיה על מלכותא
ואתנצח בסמכותיה בסגי גברוהי׃ ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו׃ ואתעקרת בתקוף מ..ע
מארע בית שכינתא לארע אחרי אתגליאת ומלך דתקיף כרוח קדומא קטיל
עמה אטלטלו וגלו שלטוני תקפה ועממיא דתקיפין כאישתא שיציאונון׃
ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא׃ וכען דמיא לגפן דשתילא במדברא
בארע צדיא וחרבא׃ ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז
שבט למשול קינה היא ותהי לקינה׃ ואתו עממיא דתקיפין כאישתא מחוכי
דונה עמה קטילו ולא הוו בה שלטונין תקיפין מלכין דגברין לשעבדא מלכו
אמר נביא איא היא נבואתא ותהי לאליא׃ ויהי בשנה השביעית
בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני׃
והוה בשתא שביעיתא בחמישאה בעסרא לירחא אתו גברין מסבי ישראל למתבע
אלפן מן ק׳ יי ויתיבו קדמי׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם דבר
את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים
חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה׃ בר אדם אתנבי לסבי ישראל ותימר
להון כדנן אמר יי אלהים הלמתבע אלפן מן קדמי אתון אתן קיים אנא אם אשתאיל
לכון במימרי אמר יי אלהים׃ התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת
אבותם הודיעם׃ התוכח יתהון התוכח בר אדם ית תועיבת אבהתהון הודעינון׃
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃
ותימר להון כדנן אמר יי אלהים ביומא דאתרעיתי בישראל וקיימית במימרי
לזרעא דבית יעקב ואתגליתי למפרקהון בארעא דמצרים וקיימית במימרי

הפטרת קדשים

חרוצים תעשיר בדשים · בחמשי ג׳ חס וסימנהון באו חנשים האכלה פילגש ירמיה · ורוח הקדים ב׳ וסימ׳ את הארבה

להון למימר אנא יי אלהכון׃ ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃ ביומא ההוא
קיימית במימרי להון לאפקותהון מארעא דמצרים לארעא דיהבית להון
עבדא חלב ודבש תשבחא היא לכל מדינתא׃ ואמר אלהם איש שקוצי עיניו ב׳ חס׳ בסיפ׳
השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ ואמרית להון גבר קדמ׳
שקוצוהי ארחיקו מקביל עינוהי ובפלחן טעוות מצראי לא תסתאבון אנא איש שקוצי
יי אלהכון׃ וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו בתר איש את
ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך שקוצי
ארץ מצרים׃ וסריבו על מימרי ולא אבו לקבלא לנבייא גבר ית שקוצי עיניהון ב׳ יהיה
לא ארחיקו וית פלחן טעוות מצראי לא שבקו ואמרית למשפך חמתי עליהון מצבה
דיחול רגזי בהון בגו ארעא דמצרים׃ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני וימרו בי קדמ׳
הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃
ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי
למפרקהון לעיניהון לאפקותהון מארעא דמצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר׃ ואפיקתכון מארעא דמצרים ואעילתיכון למדברא׃
ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי מ׳ דמיטע
בהם׃ ויהבית להון ית קימי וית דיני הודעית יתהון דאם יעביד יתהון אנשא
ייחי בהון בחיי עלמא׃ וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם ב׳ בסיפ׳
לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ ואף ית יומי שביא דילי יהבית להון למהוי לאת
בין מימרי וביניהון למדע ארי אנא יי מקדשהון׃ וימרו בי בית ישראל במדבר
בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת
שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃ וסריבו על
מימרי בית ישר׳ במדברא בקימי לא הליכו וית דיני קצו דאם יעביד יתהון
אנשא ייחי בהון בחיי עלמא וית יומי שביא דילי אחילו לחדא ואמרית למשפך
חמתי עליהון במדברא לשיציותהון׃ ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני ב׳ מן
הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ ועבדית בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני העמים

עממיא דאפיקתנון לעיניהון: וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: ואף אנא
קיימית להון במדברא בדיל דלא לאעלא יתהון לארעא דיהבית עבדא חלב
ודבש תשבחא היא לכל מדינתא: יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו
בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך: חלף דבדיני קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי אחילו ארי בתר פלחן טעותהון לבהון טעי:
ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר: וחס מימרי עליהון
מלחבלותהון ולא עבדית עמהון גמירא במדברא: ואמר אל בניהם במדבר
בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו:
ואמרית לבניהון במדברא בגזירת אבהתכון לא תהכון וית נמוסיהון לא
תטרון ובפלחן טעותהון לא תסתאבון: אני יהוה אלהיכם בחקתי לכו ואת משפטי
שמרו ועשו אותם: אנא יי אלהכון בקימי הליכו וית דיני טרו ועבידו יתהון:
ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: וית
יומי שביא דילי קדישו ויהון לאת בין מימרי וביניכון למדע ארי אנא יי
אלהכון: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בם במדבר: וסריבו על מימרי בניא בקימי לא הליכו
וית דיני לא נטרו למעבד יתהון דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי עלמא
ית יומי שביא דילי אחילו ואמרית למשפך חמתי עליהון דיחול רגזי בהון
במדברא: והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
הוצאתי אותם לעיניהם: ואתיבית מחת גבורתי ועבדית בדיל שמי בדיל
דלא יתחל לעיני עממיא דאפיקית יתהון לעיניהון: גם אני נשאתי ידי
להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרות אותם בארצות: אף אנא קיימית
במימרי להון במדברא לאגלאה יתהון לביני עממיא ולבדרא יתהון
במדינתא: יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי
גלולי אבותם היו עיניהם: חלף דדיני לא עבדו ובקימי קצו וית יומי שביא

במימרי
משפטי
חקותי
יען
עליך
בסף
בטע
בבית
ג̇ ריש
בסף

והשבתי ב̇ בטע̇ בבית וסימנה̇ ׳ ואעש למען שמי על עקרין ׳ גם ג̇ ריש פס̇ בסף̇ וסימנה̇ ׳ כלמתיך נשאתי את ידי תנג̇ ירדו

דילי אחילו ובתר טעות אבהתהון הואה עיניהון׃ וגם אני נתתי להם חקים לא
טובים ומשפטים לא יחיו בהם׃ ואף אנא מרמרדו במימרי ולא אבו לקבלא
לנביי ארחיקתינון ומסרתינון ביד יצרהון טפשא אזלו ועבדו גזירן דלא
תקנן ונמוסין דלא יתקיימון בהון׃ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה׃ וסאיבית יתהון במתנתהון
באעברא כל פתח ולדא בדיל דאצדינון בדיל דידעון דאנא יי׃ לכן
בן אדם
דבר אל בית ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אתי
אבותיכם במעלם בי מעל׃ בכין אתנבי לבית ישראל בר אדם ותימר להון כדנן
אמר יי אלהים עוד דא ארגיזו קדמי אבהתכון בדשקרו במימרי שקר׃
ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה להם ויראו כל גבעה רמה
וכל עץ עבות ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם
ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם׃ ואעילתינון לארעא דקיימית במימרי
למתן יתה להון וחזו כל רמא מנטלא וכל אילן עבוף ונכיסו תמן ית נכסיהון
ויהבו תמן ארגזא קרבניהון ושויאו תמן פלחן דבחיהון ונסיכו תמן ית
נסכיהון׃ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה ה׳
עד היום הזה׃ ואמרית להון מא במתא דאתון אתן לאשתטאה תמן ואתקרי חס בספ׳
שמה במתא עד יומא הדין׃ לכן אמר אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם
זנים׃ בכין אימר לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים הבאורח אבהתכון אתון
מסתאבין ובתר שקוציהון אתון טען׃ ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם ב׳
באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל בטע׳
חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם׃ ובמטל מתנתכון באעברא בניכון
בנורא אתון מסתאבין לכל פלחן טעותכון עד יומא הדין ואנא אשתאיל
לכון במימרי בית ישראל קיים אנא אמר יי אלהים אם אשתאיל לכון במימרי׃
והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות ה׳ חס
הארצות לשרת עץ ואבן׃ ודאתון מהרהרין ודסליקת על לבכון קדמי גלין בספ׳

דאתון אמרין נהי כעממיא כזרעית מדינתא לשמשא אעא ואבנא׃ חי אני
נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם׃
קיים אנא אמר יי׳ אלהים אם לא ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז שפיך אמלוך
עליכון׃ והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם
בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃ ואפיק יתכון מביני עממיא
ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון ביד תקיפא ובדרע מרמם וברגז
שפיך׃ והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים׃
ואעיל יתכון למדבר עממיא ואתפרע מנכון תמן אפין באפין׃ כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה׃ כמא
דאתפרעית מן אבהתכון במדבר ארעא דמצרים כין אתפרע מנכון אמר יי׳
אלהים׃ והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית׃ ואניח
עליכון גזירת דיני ואעיל יתכון במסורת קימא׃ וברותי מכם המורדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני
יהוה׃ ואפריש מנכון דמרדו ודשקרו במימרי מארע תותבותהון אפיק יתהון
ולארעא דישראל לא ייעלון ותדעון ארי אנא יי׳׃ ואתם בית ישראל כה אמר
אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם
קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם׃ ואתון בית ישראל כדנן אמר יי׳
אלהים גבר פלחן טעותיה אזילו פלחו ובתר דתבתון ליתיכון צבן לקבלא
למימרי ויתשמא דקדשי לא תחלון עוד במתנתכון ובפלחן טעותכון׃ כי
בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה
בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
קדשיכם׃ ארי בטורא דקדשי בטור קודשא דישראל אמר יי׳ אלהים תמן יפלחון
קדמי כל בית ישראל כולהון בארעא חייא תמן יתקבל קורבנהון ברעוא ותמן
אתבע ית אפרשותכון וית ריש אצותכון בכל קודשיכון׃ בריח ניחח ארצה
אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים׃ קרבן לרעוא יתקבל קרבנכון ברעוא באפקותי

תרומתיכם וראשית כל בכורי כל מל׳ דמל׳ ׳ מתנותיכם ו׳ ג׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ מלבד בית ישר׳ למכל׳ וכשאת ׳׳

אדרוש ג מל׳ בל״ש וסימנ׳ ושם אדרוש את תרומתיכם כי בכם אדרוש כל ירוק ידרוש ״ נפיצה בם ג וסימנ׳ והוצאתי

יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון מן מדינתא דאתבדרתון בהון ואתקדש בכון
לעיני עממיא׃ וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם׃ ותדעון ארי אנא יי כד
אעיל יתכון לארעא דישראל לארעא דקיימית במימרי למתן יתה לאבהתכון׃
וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם׃ ותדכרון תמן ית אורחתכון וית כל
עובדיכון דאסתאבתון בהון ותדלכון ותהון חלן בכל בישתכון דעבדתון׃
וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ותדעון ארי אנא
יי כד אעביד עמכון בדיל שמי לא כאורחתכון בישתא וכעובדיכון מחבליא
כא בית ישראל אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב׃ בר אדם
קביל נבואה לארע דרומא ואליף על דרומא ואתנבי על חרשא דחקל דרומא׃
ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך
אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו
בה כל פנים מנגב צפונה׃ ותימר לחרשא דדרומא קביל פתגמא דיי כדנן
אמר יי אלהים האנא מדליק בך אישתא ויקטיל בך כל אילן רטיב וכל אילן
יביש לא תטפי שלהביתא דמשיציא ויתרשמון בה כל אפיא מדרום לצפונא׃
וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה׃ ויחזון כל בני בסרא ארי אנא
יי אדליקתה לא תטפי׃ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא׃ ואמרית קביל בעותי יי אלהים האנון אמרין לי הלא ממתיל
מתלין הוא׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל׃ בר אדם קביל נבואה על
ירשלם ואליף על מקדשין ואתנבי על ארעא דישראל׃ ואמרת לאדמת ישראל
כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע׃
ותימר לארעא דישראל כדנן אמר יי האנא שלח רגזי עלך ואפיק חרבי מנדנה

קימ׳ דמיט בהדין עב״ג בהביאי אתכם בעשותי אתכם ״
ג׳ מלין ומנ׳ מנ״א חיין
ד׳ יער השדה מקדשים הדוה ויקחני
ה׳ ו׳ ״
ב׳ ונגלה
ג׳ בל״ש
ה׳

בריח ניחח בקבצי ״ פנים אל פנים ה׳ וסימנ׳ כי ראיתי אלהים ודבר יי אל משה אשר ידעו יי מלאך יי ונשפטתי אתכם שם ״

נפוצותם ג חד כת׳ נפוצתם וחד כת׳ נפיצתם וחד כת׳ נפצותם וסימנה׳ ארצות כטויה בריח ניחח ׃ ג מלין מן ימלין וסימ׳

ואגלי מניך זכאך בדיל לשיצאה חייבך ׃ יַ֛עַן אֲשֶׁר־הִכְרַ֥תִּי מִמֵּ֖ךְ צַדִּ֣יק וְרָשָׁ֑ע
לָכֵ֡ן תֵּצֵ֨א חַרְבִּ֧י מִתַּעְרָ֛הּ אֶל־כָּל־בָּשָׂ֖ר מִנֶּ֥גֶב צָפֽוֹן ׃ חלף דאגלי מניך זכאך בדיל
לשיצאה חייבך בכין תפוק חרבי מנדנה על כל בסרא מדרום לצפונא ׃ וְיָֽדְעוּ֙
כָּל־בָּשָׂ֔ר כִּ֚י אֲנִ֣י יְהוָ֔ה הוֹצֵ֥אתִי חַרְבִּ֖י מִתַּעְרָ֑הּ לֹ֥א תָשׁ֖וּב עֽוֹד ׃ וידעון כל בני בסרא
ארי אנא יי אפיקית חרבי מנדנה לא תתוב עוד ׃ וְאַתָּ֥ה בֶן־אָדָ֖ם הֵאָנַ֑ח
בְּשִׁבְר֣וֹן מָתְנַ֗יִם וּבִמְרִיר֛וּת תֵּאָנַ֖ח לְעֵינֵיהֶֽם ׃ ואת בר אדם אתאנח בזיוע חרצין
ובמרר תתאנח לעיניהון ׃ וְהָיָ֛ה כִּֽי־יֹאמְר֥וּ אֵלֶ֖יךָ עַל־מָ֣ה אַתָּ֣ה נֶאֱנָ֑ח וְאָמַרְתָּ֡
אֶל־שְׁמוּעָ֣ה כִֽי־בָאָ֡ה וְנָמֵ֣ס כָּל־לֵב֩ וְרָפ֨וּ כָל־יָדַ֜יִם וְכִהֲתָ֣ה כָל־ר֗וּחַ וְכָל־בִּרְכַּ֙יִם֙ תֵּלַ֣כְנָה
מַּ֔יִם הִנֵּ֤ה בָאָה֙ וְנִֽהְיָ֔תָה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה ׃ ויהי ארי יימרון לך על מא את מתאנח
ותימר על בסורתא ארי אתיא ויתמסי כל לב ויתרשלן כל ידין ותעמי כל רוח
וכל רכוביא יתאשדן כמיא הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים ׃ וַיְהִ֥י
דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר ׃ בֶּן־אָדָ֕ם הִנָּבֵא֙ וְאָ֣מַרְתָּ֔ כֹּ֖ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה אֱמֹ֕ר חֶ֥רֶב חֶ֛רֶב
הוּחַ֖דָּה וְגַם־מְרוּטָֽה ׃ בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אימר חרבא דמלכא
דבבל תקטיל והרבא דבני עמון תתני ותשיצי ׃ לְמַ֙עַן֙ טְב֣חַ טֶ֔בַח הוּחַ֔דָּה לְמַֽעַן־
הֱיֵה־לָ֥הּ בָּ֖רָק מֹרָ֑טָּה א֣וֹ נָשִׂ֔ישׂ שֵׁ֥בֶט בְּנִ֖י מֹאֶ֥סֶת כָּל־עֵֽץ ׃ בדיל למקטל קטול
אשתליפת בדיל למעבד פורענו אשתבינת על דחדיאו שבטא דבית יהודה
ובנימן לשבטי ישראל כד גלו על דפלחו לטעותא תבו אנון למטעי בתר צלמי
אעיא ׃ וַיִּתֵּ֥ן אֹתָ֛הּ לְמָרְטָ֖ה לִתְפֹּ֣שׂ בַּכָּ֑ף הִֽיא־הוּחַ֤דָּה חֶ֙רֶב֙ וְהִ֣יא מֹרָ֔טָּה לָתֵ֥ת
אוֹתָ֖הּ בְּיַד־הוֹרֵֽג ׃ ויהב פורענותהון לאתמסרא ביד מלכא דבבל היא מחתחרנא
והיא תהי פורענותהון למימסר יתהון ביד קטולין ׃ זְעַ֤ק וְהֵילֵל֙ בֶּן־אָדָ֔ם כִּי־
הִיא֙ הָיְתָ֣ה בְעַמִּ֔י הִ֖יא בְּכָל־נְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל מְגוּרֵ֤י אֶל־חֶ֙רֶב֙ הָי֣וּ אֶת־עַמִּ֔י לָכֵ֖ן סְפֹ֥ק
אֶל־יָרֵֽךְ ׃ צוח ואיליל בר אדם ארי היא הות בעמי היא בכל רברבי ישראל קטולי
חרבא דאתכנשו ואתו על עמי מסחור סחור בכין טפח על ירכא ׃ כִּ֣י בֹ֔חַן
וּמָ֕ה אִם־גַּם־שֵׁ֥בֶט מֹאֶ֖סֶת לֹ֣א יִהְיֶ֑ה נְאֻ֖ם אֲדֹנָ֥י יְהוִֽה ׃ ארי אתנביאו עליהון
נביא ולא תבו ומא יהי בסופהון אימר אף שבטא דבית יהודה ובנימן מגלא יגלון
ובעובדיהון בישיא לא יתקיימון אמר יי אלהים ׃ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם

הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול
החדרת להם׃ ואת בר אדם אתנבי וטפח יד על יד ותתכפיל חרבא תליתיתא
חרב קטילין היא חרב פורענות קטלא רבא דמזיעא להון׃ למען למוג לב והרבה
המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח׃
בדיל למתבר לבהון ולאסגאה מתקליהון על כל קרויהון מניתי קטולי חרבא
וי חרבא אשתליפת למקטל אשתנינת לשיצאה׃ התאחדי הימני השימי
השמילי אנה פניך מעדות׃ אשתניני וקטילי מן דרומא ושיצאי מן צפונא
לאן אפך מזמנין׃ וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי׃
ואף אנא איתי פורענו על פורענו ואניח חמתי אנא יי גזרית במימרי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא
חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא׃ ואת
בר אדם אתקין לך תרתין אורחן דייתון בהון קטולי חרבא דמלכא דבבל
ממדינא חדא יפקון תרויהון ואתרא אתקין בריש פרשות אורח קרתא אתרא
אתקין׃ דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם
בצורה׃ אורחא אתקין דייתון בה קטולי חרבא מרבת בני עמון ועל דבית
יהודה דנפקו מירשלם למתב בקרוין כריכן׃ כי עמד מלך בבל אל אם הדרך
בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד׃
ארי קם מלכא דבבל על אם פרשות אורח בריש תרתין אורחן למקסם קסם קשית
בגרריא שאיל בצלמניא חזא בכבדא׃ בימינו היה הקסם ירושלם לשום
כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה
לבנות דיק׃ בימיניה הוה קסמא נפיל למהך לירשלם למנאה אפרורון לפתחא
תרעין דייעלון בהון קטולין לארמא קל באצוחות קרנא למנאה אפרורון
על תרעין למצבר מליתא למבני כרקום׃ והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי
שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש׃ והוה להון קיסומהון כדבין בעיניהון
נחשין דהוה מנחיש להון ואנון לא ידעין דארבעין ותשע זמנין הוה כמין
ומתיתב עד דתיתי ליה שעתא דיתמסרון בידיה׃ על פתגמיא לכן כה אמר

אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל
עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו ׃ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דאדכרתון
חוביכון באתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיכון בכל עובדיכון חלף דאדכרתון
ביד מלכא דבבל תתמסרון ׃ ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא
יומו בעת עון קץ ׃ ואת חייב קטולא רשיעא רבא דישראל דמטא יום תבריה
עדן תשלמת חובוהי כד מטת קציה ׃ כה אמר אדני יהוה הסיר
המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל ׃ כדנן
אמר יי אלהים אעדי מצנפתא משריה כהנא רבא ואבטיל כתרא מצדקיה מלכא
אימר דין ודין באתריה לא יתקיים מגלא יגלון גדליה בר אחיקם דלא הות
דיליה יסבינה צדקיה דדיליה היא תתעדי מניה ׃ עוה עוה אשימנה גם
זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו ׃ חוביהון דהלכו כחוביהון אתפרע
מנהון אף לדין לא תתקיים ליה עד דאיתי עלוהי ישמעאל בר נתניה ואמסרניה
בידיה ׃ ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל
בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען
ברק ׃ ואת בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים על בני עמון ועל חסודהון
ותימר חרבא חרבא אשתליפת למקטל אשתבינת לשיצאה בדיל למהוי לה
צחצוחין ׃ בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים
אשר בא יומם בעת עון קץ ׃ באתנבאה לך שקר בא לפא לך כדבין למתן ית
צורך בצורי קטילי רשיעיא דמטא יום תברהון עדן סעורן בישתהון ׃ השב חרב
אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכורותיך אשפט אתך ׃ אתיב חרבא
לדנה באתר דאתבריתון בארע תותבותכון אתפרע מנכון ׃ ושפכתי עליך
זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית ׃
ואשפוך עלך חמתי באישת פורענותי אתקיף עלך ואמסרינך ביד רשיעין
דאומנין לחבלא ׃ לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי
אני יהוה דברתי ׃ לעממיא דתקיפין באישתא תתמסרין לאשתיצאה חובת
קטולך תהי בגו ארעא לא ייעול דכרניך ארי אנא יי גזרית במימרי ׃

הפטרת אחרי מות

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר
הדמים והודעתה את כל תועבותיה ׃ ואת בר אדם התוכח התוכח ית קרתא
דאשדי דם זכי בגוה וחוי לה ית כל תועבתהא ׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה
עיר שופכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה ׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים קרתא דאשדי דם זכי בגוה מטא עדן תברה ודפלחין לטעותא
בגוה בדיל לסאבותה ׃ בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת
ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל
הארצות ׃ בחובי דם זכי דאשדת חבת ובפלחן טעותיך דפלחת אסתאבת
וקריב יום תבריך ומטא עדן בשתיך על כין יהבתיך חסודין לעממיא ולחוכ
לכל מדינתא ׃ הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת
המהומה ׃ דקריבן ודרחיקן מניך יתלעבן ביך סואבת שמא דסגיאין אתרגושתהא ׃
הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם ׃ הא רברבי ישראל גבר
לתקפיה הוו ביך בדיל למשפך דם זכי ׃ אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק
בתוכך יתום ואלמנה הונו בך ׃ אבא ואמא אקילו ביך לגיורא אנסו אנסא
בגויך יתמין וארמלן אוניאו ביך ׃ קדשי בזית ואת שבתתי חללת ׃ על קדשי
בסרת וית יומי שביא דילי אחילת ׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל
ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך ׃ גברי אכלי קרצא הוו ביך בדיל למשפך
דם זכי ובטוריא פלחו ביך לטעותא עיצת חטיין עבדו בגויך ׃ ערות אב גלה
בך טמאת הנדה ענו בך ׃ ערית אבא גליאו ביך אתא טמאה עניאו ביך ׃
ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את
אחתו בת אביו ענה בך ׃ וגבר ית את חבריה עבד תועבא וגבר ית כלתיה
סאיב בעיצת חטין וגבר ית אחתיה בת אבוהי ענו ביך ׃ שחד לקחו בך למען
שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני
יהוה ׃ שוחדא קבילו ביך בדיל למשפך דם זכי חיבוליא ורביתא נסיבת ואהנית
רחמך באנסא ופולחני שבקת אמר יי אלהים ׃ והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר
עשית ועל דמך אשר היו בתוכך ׃ והא איתיתי פור עותי עלך בחובי ממון

שבתותי ב̇ חס וסימנ׳ כל אורייתא חד ויאמרו בי בית ישראל קדשי בזית וזית שבתותי ושא קריה מל׳

אנסיך דאנסת ועל דם זכי דאשתפיך בגויך׃ היעמד לבך אם תחזקנה ידיך
לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי׃ היתקף לביך אם יתחסנן
ידך ליומיא דאנא עתיד למעבד עמיך אנא יי גזרית במימרי ואקיים׃ והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך׃ ואגלי יתיך לביני
עממיא ואבדרניך במדינתא ואסיף סאובתיך מניך׃ ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה׃ ואתקדש ביך לעיני עממיא ותדעין ארי אנא יי׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת
ובדיל וברזל ועפרת בתוך כור סגים כסף היו׃ בר אדם הוו קדמי בית ישרא׳
לפסולא כלהון כמא דמערב נחש ובעיץ וברזל ואבר בגו כורא לפסולת כספא
הוו׃ לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני
קבץ אתכם אל תוך ירושלם׃ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דהויתון כלכון לפסולא
בכין האנא כניש יתכון לגו ירושלם׃ קבצת כסף ונחשת וברזל ועפרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי
אתכם׃ כמכנש כסף ונחש וברזל ואבר ובעיץ לגו כורא לאתקפא עלוהי נורא
לאמסיותיה כין אכניש ברגזי ובחמתי ואסיף ואשיצי יתכון׃ וכנסתי אתכם
ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה׃ ואכניש יתכון ואתקיף עליכון
באישת פורענותי ותתמסון בגוה׃ כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם
כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם׃ כאתמסאה כספא בגו כורא כין תתמסון בגוה
ותדעון ארי אנא יי שפכית חמתי עליכון׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם׃ בר אדם
אימר לה את ארעא דישרא׳ ארעא לא מדכיא היא לא אתעבידו בה עובדין טבין
דיגנון עלה ביום לוט׃ קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו
חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה׃ סיעת ספרהא בגוה כאריון נהמין למקטל
קטול אנשא קטלו עותר ויקר נסיבו ארמלתהא אסגיאו בגוה׃ כהניה חמסו
תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחול לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו
ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם׃ כהנהא אטפין באוריתי ומפסין

סימן קדמאה הטמא לטהור בתרא טמא לטהור׳ ויקר ה̇ בליש וסי בקר וסימנ׳ חסן וכל יקר וכלי יקר ומגלה ודניאל

והפיצותי דוהתמתי מל׳ ׃ דמחראות הפיצתי כת׳ ׃ ושאו הפצותי כת׳ ׃ טרף ג׳ וסימנ׳ קשר נביאיה אריה אריה נפשן ׃

קדשי בין קדשא לחולא לא אפרישו ובין מסאבא לדכיא לא הודעו ומיומי שביא
דילי כבשו עיניהון וחלית רעותי ביניהון ׃ שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף
לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע ׃ רברבהא בגוה כדיבין חטפי חטוף
למשפך דם זכי לאבדא נפשן בדיל לקבלא ממון דשקר ׃ ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר ׃
ונביי שקרא דבגוה דמן לדבני מחצא ושעעליה טין פטיר דלא תבן מתנבן
שקר ומלפין להון כדבין אמרין כדנן אמר יי אלהים ומן קדם יי לא אתמלל ׃ עם
הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט ׃
עמא דארעא עשקו עשקא וגזלו גזילא ומסכין וחשיך אוניאו ולגיורא
אנסו בלא כדחזי ׃ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ
לבלתי שחתה ולא מצאתי ׃ ואתבעי מנהון קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
בתרעתא קדמי ויבעי רחמין על עמא דארעא בדיל דלא לחבלותה ולא
אשכחית ׃ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי
נאם אדני יהוה ׃ ושפכית עליהון חמתי באישת פורענותי שיציתכון פורענות
אורחהון ברישהון יהבית אמר יי אלהים ׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ כג
בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו ׃ בר אדם אתנבי על תרתין מדינן דאנין
כתרתין נשין דבנת אמא חדא הואה ׃ ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה
מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן ׃ וטעאה במצרים בתר פלחן טעותהון
טעאה תמן פלחא לטעותא ותמן קלקילא עובדיהון ׃ ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה ׃ ושמהתהון אהלה רבתא ואהליבה אחתה והואה משמשן
קדמי ואצלחא בבנין ובבנן ושמהתהון שמרון אהלה וירשלם אהליבה ׃ ותזן
אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים ׃ וטעת אהלה מבתר פלחני
ואתרעיאת למטעי בתר רחמהא בתר בני אתור קריבהא ׃ לבשי תכלת פחות
וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים ׃ לבשי גמר שלטונין וטרנין עולימי
חמדתא כלהון פרשין רכבי סוסון ׃ ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור

בפרץ ב׳ וסימנ׳ לפני בעד הארץ ועמד בפרץ ׃ סימן לבשי כול׳ ׃ חס לבושיה כתלג חיור מל׳ ׃

קרובים ה' מל' וסימנה' שמעו ותזן אהליה לשכות וגם הקרובים ורב' ימים ויכתב מרדכי את

כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה׃ ואתרעיאת למטעי בתריהון
עולימי בני אתור כלהון ובכל דאתרעיאת בכל פלחן טעותהון אסתאבת׃
ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה׃ וית פלחן טעותה דהות עמה ממצרים לא שבקת ארי
יתה אפלחו לטעותא ואנון אלפוהא עובדין בישין ושפכו טעותהון עלה׃ לכן
נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם׃ בכין מסרתה ביד
רחמהא ביד בני אתור דאתרעיאת למטעי בתריהון׃ המה גלו ערותה בניה
ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה׃ אנון
גליאו קלנה בנהא ובנתהא שבו ועמה בחרבא קטילו והות שום למדינתא
ופורענות דינין עבדו בה׃ ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה׃ וחזת אחתה אהליבה וחבילת רחמתה מינה וית
טעותהא מטעות אחתה׃ אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי
מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם׃ בתר בני אשור אתרעיאת למטעי
שלטונין וטורנין קריבין לבשי גמר פרשין רכבי סוסון עולימי חמדתא כלהון׃
וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן׃ וגלי קדמי ארי אסתאבת אורח חדא שוי
לתרתיהון׃ ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים
חקקים בששר׃ ואוסיפת על טעותה וחזת גברין מציירין על כתלא צלמי
כסדאי מציירין בסממנין׃ חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם
מראה שלשים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם׃ אסירין זרזין בחרציהון
מחתין קולסין ברישיהון חיזו גיברין כלהון דמות בני בבל מדינת כסדאי ארע
ילדותהון׃ ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה׃
ואתרעיאת למטעי בתריהון כתר חיזו עינהא ושלחת אזגדין לותהון למדינת
ארע כסדאי׃ ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפשה מהם׃ ואתו לותה בני בבל למעבד רחמין וסאיבו יתה
בטעותהון ואסתאבת בהון עד דקצת נפשה בהון׃ ותגל תזנותיה ותגל את
ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה׃ ואתגליאת

ובכל אשר ה' וסימנה' אמרתי אליכם תרמשי האדמה אשר תשאלך נפשך ובכל אשר יפנה ירשיע עגבה

בהתתה ואתחזי קלנה ורחיק מימרי יתה כמא דרחיק מימרי ית אחתה׃ ותרבה
את תזנותיה לזכור את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים׃ ואסגיאת ית
טעותה לאדכרא ית יומין דמלקדמין דטעת בהון כד הות בארעא דמצרים׃
ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם׃
ואתרעיאת למהוי שמשא להון דבסר חמרין בסרהון וצחנת סוסותא צחנתהון׃
ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך׃ ואדכרת
ית חובי עצת חטך דמלקדמין במעבדיך ממצרים רחמו בדיל חטאי ינקותיך׃
לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את
אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב׃ בכין אהליבה כדנן אמר יי
אלהים הא אנא מיתי בגלאי ית רחמך עלך ית דקצת נפשיך בהון ואיתינון עלך
מסחור סחור׃ בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי
חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם׃ בני בבל וכל כסדאי
פקודאי ושועאי וקועאי כל בני אתור עמהון עולימי חמדתא שלטונין וטרנין
כלהון גיברין וזמינין רכבי סוסון כלהון׃ ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים
צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם׃
וייתון עלך במני זינא ברתכין וגלגלין ומשרית עממין דמזינין בעגילין
וקולסין ימנון עלך מסחור סחור ואתין קדמיהון פורענות דינין ויתפרעון
מניך בנמוסיהון׃ ונתתי קנאתי בך ועשו אתך בחמה אפך ואזניך יסירו
ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש׃ ואתין
פורענותי ביך ויתפרעון מניך ברגז רברבך ויקירך יגלון ועמיך בחרבא
יתקטלון אנון בנך ובנתך ישבון ושפר ארעיך תתוקד בנורא׃ והפשיטוך את
בגדיך ולקחו כלי תפארתך׃ וישלחונך לבושי יקריך ויסבון מני תשבחתיך׃
והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם
ומצרים לא תזכרי עוד׃ ואבטיל חובי עיצת חטך מנך וית פולחן טעותיך דהוה
עמיך כד הוית בארעא דמצרים ולא תזקפין עינך להון וטעות מצראי לא
תדכרין עוד׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת

כיד אשר נקעה נפשך מהם׳ ארי כדנן אמר יי אלהים האנא מסר ליך כיד דסנית
כיד דקצת נפשיך להון׳ ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם
ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך׳ ויתפרעון מניך כדבבו וישבון
כל ליאותיך וישבקונך מטלטלא ושביקא ותתגלי בהתת טעותיך וחובי עצת
חטך וזנונך׳ עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם:
חובך גרמו אלין ליך כד טעית בתר עממיא ואסתאבת בפלחן טעותהון׳ בדרך
אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך׳ באורח אחתיך הליכת ואתין כס פורענותה
בידיך׳ כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה
לצחק וללעג מרבה להכיל׳ כדנן אמר יי אלהים כס פורענות אחתיך תשתין תקיפתא
וחסינתא תהן לחיך וללעיב מסגי עקא דאתיתי עלך׳ שכרון ויגון תמלאי כוס
שמה ושממה כוס אחותך שמרון׳ הא כרויא דווי תתמלין כס צדו ואשתממו כס
פורענות אחתיך שמרון׳ ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי
כי אני דברתי נאם אדני יהוה׳ ותשתין יתה ותגמרין ית פורענותה תקבלין וכסרך
תתלשין ארי אנא יי גזרית במימרי אמר יי אלהים׳ לכן כה אמר
אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת
תזנותיך׳ בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דשבקת פלחני וארחיקת דחלתי מקביל
ואף את קבילי חובי עצת חטך וטעותיך׳ ויאמר יהוה אלי בן אדם
התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן׳ ואמר יי לי בר
אדם התוכח ית אהלה וית אהליבה וחוי להון ית תועיבתהון׳ כי נאפו ודם בידיהן
ואת גלוליהם נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה׳ ארי זניין
בהון ודם זכי אשדו בידיהון ובתר פלחן טעותהון טעו ואף ית בניהון דעתידין
למפק מנהון תולדת קדשא קדמי אעברו להון לפלחן׳ עוד זאת עשו לי
טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו׳ עוד דא ארגיזו קדמי סאיבו
ית בית מקדשי ביומא ההוא וית יומי שביא דילי אחילו׳ ובשחטם את בניהם
לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי׳ ובנכסו
תהון ית בניהון לפלחן טעותהון ועלו לבית מקדשי ביומא ההוא לאחלותיה

ויאפו רי״ש פ״ס וסימנ׳ ואף גם זאת כי תשלחנה כי היין בוגד ומכם שביתי המיתו מפי צר וכו׳ עזרא כות במ״ה אף כי עשו להם

והכרין עלרו בגו בית מקדשי: ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר
מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: ואף
ארי שלחא לגבריא דאתן מרחיק דאזגד שליח לותהון והא אתו לאתר דזמנת
אתקינת שוקין ומכית פלטורין: וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת עליה: ורמית דרגשין מככין דיקר ופתורין מלן
כל טוב סדרת קדמיהון וקטורת בסמי ומשחי שוית קדמיהון: וקול המון שלו
בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהם
ועטרת תפארת אל ראשיהם: וקל אתרגושתהון דשלן שליוא בגוה ולתקוף
גברין מסגי אנשא אתן סחור סחור ממדברא ויהבו שירין על ידיהון וכתר
דתשבחא על רישיהון: ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא: ואמרית
לכנשתא דישראל דבליאת עמה בחובין כען תשבוק מטעותה ותתוב לפלחני.
ולא תבת: ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת
הזמה: ועלו לותה כמא דעלין לות אתתא פנדקיתא כין עלו לות אהלה ולות
אהליבה מדינן דעיצתהון חטין: ואנשים צדיקם המה ישפטו אותהם משפט
נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: וגברין זכאין כקבלהון
אנון יתפרעון מנהון פורענות גיפן ופורענות אשדת דם ארי גנאין להון ודם
זכי אשדו בינהון: כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל
ונתן אתהן לזעוה ולבז: ארי כדנן אמר יי אלהים אתכני דיסק עליהון משרין
ואתבר יתהון לתבר ולבזא: ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו: וירגמון יתהון באבני קלע משרין
ויבלעון יתהון בסיפיהון בניהון ובנתהון יקטלון ובתיהון בנורא יוקדון: והשבתי
זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: ואבטיל חובי עצת
חטין מן ארעא ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת חטיכון: ונתנו זמתכנה
עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה: ויתיהבון חובי עצת
חטיכון עליכון וחטאי פלחן טעותכון תקבלן ותדעון ארי אנא יי אלהים:
כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש

טמאו ג׳ וסימנ׳ אשר טמאו אחותם את מקדשי את היכל קדשך חד בתו׳ וחד בנב׳ וחד בכתובים ׳ רחצת ל׳ וחד ורחצת ופכת

לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי בשתא תשיעתא בירחא עשיראה
בעסרא לירחא למימר׃ בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך
מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה׃ בר אדם כתוב לך ית שום יומא ית
כרן יומא הדין סמך מלכא דבבל על ירושלם בכרן יומא הדין׃ ומשל אל בית
המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו
מים׃ ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר להון כדנן אמר יי אלהים אתנבי
דיסקון משרין על קרתא ואף אתיהיב לה ארכא לקבלא מצירא׃ אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא׃ כנוש רברבהא לגוה כל
גבר גיבר אימתן וגבר עביר קרב משרית עממין מלי יתה׃ מבחר הצאן לקוח
וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה׃ מלכי עממיא
קריב ואף טקיס סמכותא עמהון אלבע זמנה אף יתקטלון קטילהא בגוה׃ לכן
כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה
ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל׃ בכין כדנן אמר יי אלהים
וי על קרתא דאשדי דם זכי בגוה דהיא כדודא דזיהומתיה ביה וזיהומתיה
לא נפקת מניה גלו על גלו אתפק עמה מדלא אתעבד בה תיובא׃ כי דמה
בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר׃
ארי דם זכי דאתאשיד בגוה בזידו ובדרע מרמס שפכתיה לא שפכתיה בשלו
למעבד עלוהי תיובא׃ להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע
לבלתי הכסות׃ למעבד פורענו לאתפרעא בתקוף גליתי חוביהון על דאשדו
דם זכי בגלי בדיל דלא לאשתכקא׃ לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר
הדמים גם אני אגדיל המדורה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים וי על קרתא דאשדי דם
זכי בגוה אף אנא אסגי תברה׃ הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות יחרו׃ אסגי מלכיא כניש משריתא טקיס סמכותא וזמין
עלה עברי קרבא וגיברהא ישתכשון׃ והעמידה על גחליה רקה למען תחם
ונחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה׃ ואשאר אלעה צדיא בדיל
דיצדון ויסופון תרעי קרוהא ויתמסון בגוה עבדי סובתה יסופון חובהא׃

תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה׃ תסקופין אתמליאת ב׳ בליש
ולא יפקון מנה עבדי כשתה בנורא תתוקד מסגיאות חובהא׃ בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בך׃
בדאסתאבת בעיצת חטין חלף דדכיתיך ולא דכית מסאובתיך לא תדכן עוד
עד דאניח ית חמתי ביך׃ אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס
ולא אנחם כדרכיך וכעליליתיך שפטוך נאם אדני יהוה׃ אנא יי גזרית במימרי קלד
אתיא ותתקיים לא אמנע ולא אחוס ולא ארחים כאורחתך בישתא וכעובדך בקל
מקלקליא אתפרע מנך אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
ממך
בן אדם הנני לקח את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולא תבוא
דמעתך׃ בר אדם האנא נסיב מנך ית רגגא דעינך במותא ולא תספוד ולא
תבכי ולא תשגר דמעין׃ האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ג בן
ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל׃ אדנק מל
שתוק על מיתך אבלא לא תעביד טוטפותך יהוין ברישך ומסנך תשוי ברגלך חד חס
ולא תתעטף על ספם ולחים אבילין לא תיכול׃ ואדבר אל העם בבקר ותמת
אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי׃ ואתנביתי לעמא בצפרא ומיתת ה
אתתי ברמשא ועבדית בצפרא כמא דאתפקדית׃ ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה׃ ואמרו לי עמא הלא תחוי לנא מא אלין
לנא ארי את עביד׃ ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר׃ ואמרית להון
פתגם נבואה מן קדם יי הוה עמי למימר׃ אמר לבית ישראל כה אמר אדני בטע
יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם אמירה לבית ישראל
ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו׃ אימר לבית ישראל כדנן אמר
יי אלהים האנא מפיס ית בית מקדשי יקר תקפכון רגגא דעיניכון וחיבוב ג הנני מחלל
נפשכון ובניכון ובנתכון דשבקתון בחרבא יתקטלון׃ ועשיתם כאשר עשיתי מעינכם אני עשה
על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו׃ ותעבדון כמא דעבדית על דרשו
ספם לא תתעטפון ולחים אבילין לא תיכלון׃ ופארכם על ראשיכם ונעליכם ל חס
ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו׃ ל וחס

ראשיכם ו וסימנה אל תפרעו אתם נעבים ופארכם נסך שאו שערים וחבי׳ וידעתם כי אני יי׳ אלהים ג׳ וסימנה׳

וטוטפותכון ברישיכון ומסניכון ברגליכון לא תספדון ולא תבכון ותתמסון
ב̇ בחוביכון ותהמון גבר על אחוהי׃ והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
בספ ג̇ עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה׃ ויהי יחזקאל לכון לאת ככל
היה דעבד תעבדון במיתה ותדעון ארי אנא יי׳ אלהים׃ ואתה בן אדם
היה הלא ביום קחתי מהם את מעוזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא
וחד ליחזקאל נפשם בניהם ובנותיהם׃ ואת בר אדם הלא ביומא דאעדי מנהון ית בית מקדשהון
יקר תקפהון וחדות תשבחתהון יתכסיב מנהון רגגא דעיניהון וחבוב נפשהון
ומ׳ דטב להון מבניהון ומבנתהון׃ ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים׃
ביומא ההוא ייתי משיזבא לותך לאשמעותך בסורא׃ ביום ההוא יפתח פיך
את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה׃ ביומא
ההוא יתפתח פומך במיתי משיזבא ותתמלל ולא תשתוק עוד ותהי להון לאת
כה ויד׳עון ארי אנא יי׳׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם שים פניך
אל בני עמון והנבא עליהם׃ בר אדם קביל נבואה על בני עמון ואתנבי עליהון׃
ב̇ ג̇ ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח
לא אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה׃
חטאתו׳ ותימר לבני עמון קבילו פתגמא דיי׳ כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאמרת חדוא
על מקדשי ארי אתחל ועל ארעא דישראל ארי צדיאת ועל דבית יהודה ארי
ומ׳ הליכו בגלותא׃ לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו
בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך׃ בכין האנא מסר ליך לבני
מדנחא לירותא ויתבון בירניתהון ביך ויגדון משכניהון ביך אנון ייכלון טוב
ארעיך ואנון יבזון נכסך׃ ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה׃ ואתין ית רבה למדור גמלין וית בני עמון לבית משרי
עדרין דען ותדעון ארי אנא יי׳׃ כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך
יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל׃ ארי כדנן אמר
יי׳ אלהים חלף דטפחתא בידך ורפסתא ברגלך וחדיתא בכל צפות נפש על ארעא
לבב׳ דישראל׃ לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים

והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה ׃ בכין האנא מרים ית
מחת גבורתי עלך ואתנינך לביזא לעממיא ואשיצינך מביני עממיא
ואבדינך מן מדינתא אצדינך ותדע ארי אנא יי׳ ׃ כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה ׃ כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאמרו
מואבאי ושעיר מא שנו מכל עממיא דבית יהודה ׃ לכן הנני פתח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון וקריתמה ׃ בכין
האנא תבר ית תקוף מואב מקרויהון מכרכיהון עד פציחיהון חדות ארעהון
בית ישימון ובעל מעון וקריתים ׃ לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען
לא תזכר בני עמון בגוים ׃ בני מדנחא ייתון על בני עמון ואמסרינה לירותא
בדיל דלא יהי דכרן לבני עמון בעממיא ׃ ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני
יהוה ׃ ובמואב אעביד פורענות דינין ותדעון ארי אנא יי׳ ׃ כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם ׃ כדנן
אמר יי׳ אלהים חלף דעבדו אדומאי בתקוף פורענו לבית יהודה וחבו חובא
ואתפרעו מנהון ׃ לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה
אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו ׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהים
ואריס מחת גבורתי על אדום ואשיצי מנה אנשא ובעירא ואתנינה חרבא מדרומא
ויתבי דדן בחרבא יתקטלון ׃ ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו
באדום באפי ובחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה ׃ ואתין ית פורענותי
באדום ביד עמי ישראל יתמסרון ויתפרעון מאדום כרגזי וכחמתי וידעון ית
פורענותי אמר יי׳ אלהים ׃ כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם ׃ כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דעבדו
פלשתאי בדבבו ואתפרעו פורענו בצפות נפש בדיל לחבלא דבבות עלם ׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי
את שארית חוף הים ׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהים האנא מרים מחת גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא דחייבין לאשתיצאה ואוביד ית שאר ספר ימא ׃ ועשיתי בם
נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם ׃ ואעביד

לכן כה אמר יי אלהים כ״ט בטע וסימנ׳ נתכת המנכם ושלחתי חלליכם וברכם ובקעתי כסתותיכנה הגפן חללתי

כו

בהון פורענון דברכן בתקוף רגז וידעון ארי אנא יי כד אתין ית פורענותי בהון׃
ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה בחדא עסרי שנין בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן
אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי
אמלאה החרבה׃ בר אדם חלף דאמרת צר על ירושלם חדוא אתברת דהות
מספקא סחורא לעממיא אסתחרת למיתי לותי דהות מליא חרובת׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו׃ בכין כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי עלך צור ואסיק עלך
משרית עממין סגיאין כמסק ימא באתרגושת גלוהי׃ ושחתו חמות צר
והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אתה לצחיח סלע׃ ויחבלון שורי
צר ויפגרון מגדלהא ואעקר עפרה מנה ואתין יתה לשעיעות כיף גלי׃ משטח
חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים׃ משטח
צירין תהי בגו ימא ארי אנא גזרית אמר יי אלהים ותהי לבזא לעממיא׃ ובנותיה
אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה׃ ויתבי כפרנהא דבחקלא בחרבא
יתקטלון וידעון ארי אנא יי׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא
אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל
ועם רב׃ ארי כדנן אמר יי אלהים האנא מיתי על צור נבוכדנצר מלכא דבבל
מצפונא מלך מלכיא בסוסון וברתכין ובפרשין ומשרין ועם סגי׃ בנותיך
בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה׃ יתבי
כפרנך דבחקלא בחרבא יקטיל ויבני עלך כרקום ויצבור עלך מליתא ויקים עלך
דמזינין בתריסין׃ ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו׃ ומחת
פגלוהי יתין בשורך ומגדלך יתרע באבני ברזליה׃ משפעת סוסיו יכסך אבקם
מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך כמבואי עיר
מבקעה׃ מרפסת סוסותיה יחפינך אבקהון מקל פרשין וגלגלין ורתכין ידועון
שורך במיעלוהי בתרעך כמא דעלין בקרתא דמתרעא משור׃ בפרסות סוסיו
ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד׃ בפרסת

הזכרכם לסגים גוף הדמים ודוכה כרתים כהעלות הים כלב אלהים חרב שבר לרעיהו גבהת בריה אדום פלא דענפכם יקר עבדי צר וסביב

סימ׳ דומיהי קבלו בחמותיך כת׳ תרעשנה ושלחל כמ אדור ג׳ בו מל׳ ובנו בכי נכר חמתיך כת׳ ושא׳ וחומיתך כת׳

סוסותיה ירוש יתכל שוקך עמיך בחרבא יקטיל וקמת תקפיך לארעא ימגר׳
ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חמותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך
ועפרך בתוך מים ישימו׳ ויבזון נכסך וישבון סחורתיך ויפגרון שורך ובתי
חמדתך יתרעון ואבנך ואעך ועפריך בגו מיא ישוון׳ והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמע עוד׳ ואבטיל אתרגושת זמריך וקל נגון כנרך לא
ישתמע עוד׳ ונתתיך לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני
יהוה דברתי נאם אדני יהוה׳ ואתנינך לשעיעות כיף גלי משטח ציידין תהי
לא תתבני עוד ארי אנא יי׳ גזרית במימרי אמר יי׳ אלהים׳ כה אמר
אדני יהוה לצור הלוא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים׳
כדנן אמר יי׳ אלהים לצור הלא מקל מפלת קטילך כמיהום מטעני חרב כד יתרמון
קטילין בגויך יזועון פרוריא׳ וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים
ושממו עליך׳ ויחתון מעל כרסוותהון כל רברבי ימא ויעדון ית מעיליהון
וית לבושי ציורהון ישלחון דיעילבשון על ארעא יתבון ויזועון מן קדם תברהון
ויצדון עלך׳ ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה׳
ויטלון עלך אליא ויימרון ליך איכדין אבדת דהוית יתבא בגו ימיא קרתא משבחתא
דהות יתבא בתקוף ימא היא ויתבהא איכדין אתמסרו לתבר כל יתבהא׳ עתה
יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך׳ כען יזועון פרוריא
ביום מפלת קטילך ויתבהלון נגותא דבימא במפק גלותיך׳ כי כה אמר
אדני יהוה בתתי אותך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את
תהום וכסוך המים הרבים׳ ארי כדנן אמר יי׳ אלהים כד אתין יתיך קרא חרבא
כקרוין דלא אתיתבא באסקותי עלך משרית עממין דסגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממין סגיאין׳ והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך
בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ
חיים׳ ואחתינך עם נחתי גוב בית אבדנא לות עמא דמן עלמא ואצדינך

ישבו ג׳ וסימנ׳ חרדות חילם ועשירים׳ ואת בגדי ז׳ וסימנ׳ השרד ג׳ בו השרד תבנ׳ ותלתה׳ וחב׳ משמן המשחה רקמתם יפשט

בהעלות ג וסימנ׳ העלה בסערה תהום וחד ובהעלת אהרן ׃ ויהי דבר ואתה בן אדם ב וסימנ׳ קץ בא הקץ דרכיס קא

בארעא ארעיתא כחרבתא דמן עלמא עם נחתי גוב בית אבדנא בדיל דלא
תתיתבין ואתין חדוא בארעא דישראל׃ בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי
עוד לעולם נאם אדני יהוה׃ כדלא הוית אתנינך ותתבעין ולא תשתכחין
עוד לעלם אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
שא על צר קינה׃ ואת בר אדם טול על צר איליא׃ ואמרת לצור הישבתי על
מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה [illegible]
אמרת אני כלילת יפי׃ ותימר לצר דיתבא על מגר שמחוזי ימא מספקא סחורה
לעממיא לנגון סגיאין כדנן אמר יי אלהים צור את אמרת אנא משכללא בשפרי׃
בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך׃ בגו ימיא תחומך ארדיכלך שכלילו
בניניך׃ ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן
עליך׃ בירון מסניר בנו ליך ית כל גשרך ארזין מלבנן נסיבו למעבד תרני
עלך׃ אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתיים׃
בלוטין ממתנן עבדו משוטי ספינך תירומי תרעך דפין ואשכרעין מכלשין בשן
דפיל בית חופאה לאתיטרון ממדינת אפוליא׃ שש ברקמה ממצרים היה מפרשך
להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך׃ בוץ וציורין ממצרים
הוה פרסיך למהוי ליך לאת תכלא וארגונא ממדינת איטליא הוה כסותיך׃ ישבי
צידון וארוד היו שטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך׃ יתבי צידן וארוד
הון שיטין ומיתן סחורא לגויך חכימך צר הוו ביך אנון פרנסך׃ זקני גבל
וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך׃
סבי גבל וחכימהא הוו ביך מתקפי צדקך כל נחתי ספיני ימא וספניהון הוו שיטין
ומיתן סחורא לגויך׃ פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע
תלו בך המה נתנו הדרך׃ פרסאי ולודאי ופוטאי הוו במשריתיך גברי עבדי
קרביך עגילין וקולסין תלו ביך אנון אסגיאו זיויך׃ בני ארוד וחילך על
חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה
כללו יפיך׃ בני ארוד ומשריתיך על שורך סחור סחור ואף קפוטקאי במגדליך
הוו שלטיהון תלו על שורך סחור סחור אנון שכלילו שפריך׃ תרשיש סחרתך

התשפוט ש״א על צור קינה ׃ אלישה ג וסימנ׳ ובני יון וחב׳ דדברי ימ׳ מאיי אלישה ׃ שטים ב חס א בלש וס׳ ישבי צידון במים רבים

מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועפרת נתנו עזבוניך׃ מן ימא מיתן סחורא לגויך
מסגי כל עותר בכסף ברזל בעיץ ואבר יהבו בבית גנזך׃ יון תבל ומשך המה
רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך׃ יון תובל ומשך אנון תגרך בנפשא
דאנשא ומני נחשא מיתן סחורא לגויך׃ מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים
[illegible] עזבוניך׃ ממדינת תגרממיא סוסון ופרשין וכודנון מיתן סחורא לגויך׃
בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך׃ בני
דדן תגרך יתבי נגוון סגיאן מיתן סחורה לגויך בקרנין דיעלין שן דפיל וטוסין
אתיבו קרבנך׃ ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת
וכדכד נתנו בעזבוניך׃ מן ארם מיתן סחורא לגויך מסגי עתריך בכרכין
דארגון וכיתן וציורין ובוץ ואבנין טבן ומרגלין יהבו בבית גנזך׃ יהודה וארץ
ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך׃ יהודה
וארעא דישראל אנון תגרך בחטי ריחוש וקילוריא ודבש ומשח ושעף יהבו
בחכותיך׃ דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר׃
מן דמשק מיתן סחורא לגויך מסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר חילת מכשר
ועמר מילת כבינא׃ ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה
במערבך היה׃ ודן ויון כשילן סחורתיך מיתן בערקין די ברזל קדה וקני בסם
בחכותיך יהבו׃ דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה׃ מן דדן מיתן סחורה לגויך
בלבוש דיקר לרתכין׃ ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים
בם סחריך׃ ערב וכל רברבי קדר אנון תגרך בתורין ודכרין וגדין בהון הות
סחורתיך׃ רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה
וזהב נתנו עזבוניך׃ תגרי שבא ורעמה אנון תגרך בריש כל בסמין ובכל אבנין
טבן ודהבא יהבו בבית גנזך׃ חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך׃
חרן וכנה וחדיב תגרי שבא מדינת אתור ומדי אנון תגרך׃ המה רכליך
במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים
במרכלתך׃ אנון תגרך בגמר מיני כל תשבחא בגודלין די תכלא בכושפין די
ורדא באמלין דזהוריתא מחתין בקמטרון חפן גלדין מאסרין באטונין די בוצא

ואילים ג׳ וסימנ׳ ואלים מאדמים וזה הדבר אשר תעשה והקרבתם חמשת בקר למלא בכרים ואילים פרים ואילים׃

מחתמין בעזקת גלב עבידת ימא מחתין במגדליא אעי הדסין להון הות סחורתיך׃
אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים׃ בספיני ימא
הוו שיטין ומיתן סחורא לגויך ועתרת ותקפת לחדא בגו ימא׃ במים רבים
הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים׃ במים סגיאין עלו עלך
דבזו יתיך מלך דתקיף כרוח קדומא תבריך בגו ימא׃ הונך ועזבוניך מערבך
מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך
ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך׃ עתריך ונכסך סחורתיך
ספנך ופרנסך מתקפי צרכך ומיתן סחורת חנותיך וכל גברי עבדי קרבין
דביך וכל משריתיך דבגויך יתרמון בגו ימא ביום מפלת קטילך׃ לקול
זעקת חבליך ירעשו מגרשות׃ לקל צוחת פרנסך יזועון פרוריא׃ וירדו
מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו׃ ויחתון
מספיניהון כל אחדי משוט ספנין כל פרנסי ימא על ארעא יקומון׃ והשמיעו
עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו׃ וישמעון
עלך בקלהון ויצוחון במרר ויסקון עפרא על רישיהון בקטמא יהון חפיפין׃
והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מספד מר׃ וימרטון
עלך מרט ויסרון סקין ויבכון עלך במרר נפש ויעבדון מספד מריר׃ ונשאו
אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים׃ ויטלון עלך בעניהון
טיא וייללון עלך מן כצור לית דדמי לה בגו ימא׃ בצאת עזבוניך מימים
השביעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ׃ במפק סחורתיך
מביני ימא סבעת עממין סגיאין בסגי עתריך תכסך אעתרת מלכי ארעא׃
עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו׃ כען
אתברת דהוית יתבא בגו ימא בעמקי מיא סחורתיך וכל משריתיך בגויך
נפלו׃ כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים׃ כל יתבי
נגותא צדיאו עלך ומלכיהון זעו זיע אתרשימו אפיהון׃ סחרים בעמים שרקו
עליך בלהות היית ואינך עד עולם׃ תגרין בעממיא צדיאו עלך כד לא הוית
אתנינך ולית תהן עד עלמא׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם

כח

ויהלם ג וסימנהון והטור השני וחב׳ בעדן גן אלהים · אתה ג לשון נקבה והכן לשון זכר וסימנהון ואם ככה את ואת תדבר אלינו
את כרוב

אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים
ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים · בר אדם אימר למלכא
דצר כדנן אמר יי אלהים חלף דרם ליבך ואמרת דחלא אנא מותב תקיפין יתבית
בגו ימיא ואת אנשא ולית לך צרוך וחשיבתא כלבך דאת דחלא · הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום לא עממוך · הא חכים את מדניאל כל רז לא אתכסא מינך ·
בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך · בחכמתך
ובסכלתנותך קנתא לך נכסין וכנשתא דהבא וכספא באוצרך · ברב חכמתך
ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך · בסגי חכמתך בסחורתך אסגיתא
משריתך ורם לבך במשריתך · לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך
את לבבך כלב אלהים · בכין כדנן אמר יי אלהים חלף דחשיבתא כלבך ואת דחלא ·
לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו
יפעתך · בכין הא אנא מיתי עלך נכראין תקיפי עממיא וישלפון סיפיהון על
תקון חכמתך ויחללון זיו אימתך · לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב
ימים · לחבלא יחתונך ותמות ממות מטעני חרב בגו ימיא · האמר תאמר
אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחללך · המימר תימר דחלא
אנא קדם קטלך ואת אנשא ולית לך צרוך ביד מחבלך · מותי ערלים תמות
ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה · ממת רשיעין תמות ביד נכראין ארי
אנא גזרית במימרי אמר יי אלהים · ויהי דבר יהוה אלי לאמר · בן
אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי · בר אדם טול אליא על מלכא דצור ותימר ליה כדנן אמר
יי אלהים את דמי למנא דצורתא דמתקן בחכמה ומשכלל בשפריה · בעדן גן
אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר
נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו · בסגי טוב ותפנוקין
את מתפנק כאלו בעדן גנתא דיי את שרי עותרא גיותא ויקרא מתיהיב לך כל
אבנין טבן מסדרן על לבושך סמקן ירקן וסבהלום כרום ימא ובורלא ופנטירין
שבזיז אלמרגדין וברקן משקען בדהב כל זין עבידת תקונך בכין ראיס לבך

הסוכך ג ב מל׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנהון את כרוב ממשח הסוכך ואבדך כרוב הסכך והכן הסכך · קדמ׳ מל׳ ושארה חס׳

עולתה ג וסימנ׳ עד נמצא עולתה בך קצרתם הרבה עורי ולא עולתה׳ דעורי עלתה כה׳ וחד בעולתה ידיהם׃

גנים לא אסתכלתא בפגרך ואת עביד חלולין ונוקבין דאכון צרכך דלא אפשר
לך דתתקיים בלא בהון מיומא דאתבריתא עמך מתקנין׃ את כרוב ממשח הסוכך
ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת׃ את מלך מרבא למלכו
ויהבית לך רבותא ואת על טור קדשא דיי׳ בסרתא ובעמא קדישא סברתא למשלט׃
תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך׃ שלים את באורחתך
מיומא דאתבריתא עד דאשתכח שקר בך׃ ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא
ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך מתוך אבני אש׃ בסגיאות סחורתך
אתמליאו אוצרך חטוף וחבתא ואפסיקך על דבסרתא על טור קדשא דיי׳ ואבדינך
מלכא דרבתנא על דסברתא למשלט בעמא קדישא׃ גבה לבך ביפיך שחת
חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך לראוה בך׃ ראים
לבך בתקפך אתחבלת חכמתך על זין אימתך על ארעא רטשתך אזהרא
למלכיא יהבתך לאסתכלא בך׃ מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך
ואוציא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך׃ מסגי
חובך בשקר סחורתך אפיסתא מקדשך ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא
מחובי דובך אנון ישיצונך ואתנינך כקטם על ארעא לעיני כל חזך׃ כל יודעיך
בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם׃ כל ידעך בעממיא צדיאו
עלך כד לא הוית אתנינך ולית תהי עד עלמא׃ ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה׃ בר אדם קביל נבואה על צידן
ואתנבי עלה׃ ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך
וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה׃ ותימר כדנן אמר יי׳
אלהים האנא שלח רגזי עלך צידון ואתיקר בגויך וידעון ארי אנא יי׳ כד אעביד
בה פורענות דינין ואתקדש בה׃ ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל
בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה׃ ואשלח בה מותא וקטלא בשו
קהא כד יתרמון קטילין בגוה באיתיתי עלה דקטלין בחרבא מסחור סחור וידעון
ארי אנא יי׳׃ ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל
סביבתם השאטים אתם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ולא יהי עוד לבית ישרא׳

ג מל׳ בלשון נקבה ודכון לשון זכר ג
ג בל״ש ט
ב מל׳ בל״ש כורא אלהים ומל׳ לידעיך חס
הפטרת וארא
ד ריש פס חס ב בל״ש חד

חס׳ וחד מל׳ ואכ׳ בעגו׳ השאטים השאטים׳ וקוץ ג וסימנ׳ ודרדר תצמיח לך וקוץ מכאב וקוץ הולך חד בתו וחד בכב׳ וחד בכתו׳

מלך מבאיש ושלטון מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון וידעון ארי אנא יי אלהים:
כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם
ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ כדנן ל̇ בסף
אמר יי אלהים כד אכנש ית בית ישראל מבני עממיא דאתבדרו בהון ואתקדש
בהון לעיני עממיא ויתבון על ארעהון דיהבית לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים ל̇ ומו̇
אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם׃ ויתבון עלה לרחצן ויבנון בתין
ויצבון כרמין ויתבון לרחצן כד אעביד פורענות דינין מכל דבזזין יתהון
מסחרניהון וידעון ארי אנא יי אלההון׃ בשנה העשירית בעשרי כט ב̇ חס̇ לבלותכו
בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃ בשתא עסיריתא בעסיראה
בתרי עסר לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם שים פניך על סימ̇ דמיט
פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה׃ בר אדם קביל נבואה על
פרעה מלכא דמצרים ואתנבי עלוהי ועל מצראי כלהון׃ דבר ואמרת כה אמר ל̇ ושא̇ בנב̇ עליך
אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני עשיתני׃ אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים האנא
שלח רגזי עלך פרעה מלכא דמצרים דאתדמי לתנינא רבא דשרי בגו נהרותא חחים ק̇
דאמר דילי מלכותא ואנא כבשית׃ ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת יאריך ב̇ ובמ̇פ
והעליתיך מתוך יאריך
בקשקשתיך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק׃ ואתין שירין בלסתך
ואקטיל שלטוני תקפך עם גיברך ואבטלינך ממלכותך ויתכל שלטוני תקפך יב̇
עם גיברך יתקטלון׃ ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני
השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה׃
ואדטשנך למדברא יתך וית כל שלטוני תקפך על אפי ברא תתרמי נבילתך
לא תתכנש ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא דשמיא מסרתך לאשתיצאה׃
וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל׃ בתפשם
בך בכפך ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל בכף ק̇
מתנים׃ באתכנשותהון בך ביד מלך תקיף תתמסר וייבד בית רחצנהון ובאסתמכותהון

עלך תתבר ולא תהי להון לבית סמכן׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה׃ בכין כדנן אמר יי אלהים האנא מיתי
עלך דקטלין בחרבא ואשיצי מינך אנשא ובעירא׃ והיתה ארץ מצרים לשממה
וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי׃ ותהי ארעא דמצרים
לצדו וחרבא וידעון ארי אנא יי חלף דאמר מלכותא דילי ואנא כבשית׃ לכן
הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש׃ בכין האנא שלח רגזי עלך ועל מלכותך ואתין ית ארעא דמצרים
לחורב צדו ואשתממו ממגדל סונה ועד תחום כוש׃ לא תעבר בה רגל אדם ורגל
בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה׃ לא תעבר בה רגל אנשא ורגל
בעירא לא תעבר בה ולא תתיתב ארבעין שנין׃ ונתתי את ארץ מצרים שממה
בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה
בגוים
והפצתי את מצרים וזריתים בארצות׃ ואתין ית ארעא דמצרים צדו בגו מדינן
דצדיין וקרוהא בגו קרוין דהואה חרבן יהוין לצדו ארבעין שנין ואגלי ית
מצראי לביני עממיא ואבדרינון במדינתא׃ כי כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה׃ ארי כדנן אמר יי
אלהים מסוף ארבעין שנין אכניש ית מצראי מביני עממיא דאתבדרו לתמן׃
ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם
ממלכה שפלה׃ ואתיב ית גלות מצרים ואתיב יתהון לארע פתרוס על ארע
תותבותהון ויהון תמן מלכו חלשא׃ מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא
עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃ מן מלכותא תהי חלשא ולא תתרבב
עוד על עממיא ואזעירינון בדיל דלא יפלחון בעממיא׃ ולא יהיה עוד לבית
ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ולא יהון
עוד לבית ישראל לאתרחצא עליהון לאדכרא חובין באתפניותהון בתריהון וידעון
ארי אנא יי אלהים׃ ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בעסרין ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את

הקסת וקסת קסת כול כת׳ ס׳ ׃ ולא תשב ו׳ וסימנ׳ ולא תשב בו אדם מלחה לכן ישבו ציים לא תעבר בה רגל אדם ׃ ממגדל ב׳ וחס׳ וסימנ׳׃

סונה ב׳ וסימנהון לחרבות חרב גאון עזה ׃ ושכר ב׳ בתרי ל׳ חד לשון אגרא וחד לשון גברא וסימ׳ כל ראש מקרח הרביעי דול ימ׳

חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו
מצר על העבדה אשר עבד עליה ׃ בר אדם נבוכדנצר מלכא דבבל אפלחית
משריתיה פלחן רב על צור כל סער ריש נתר וכל כתף אתמריט ואגר לא הוה
ליה ולמשריתיה מצור על פלחנא דאפלח עלה ׃ לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל
שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו ׃ בכין כדנן אמר יי אלהים הא אנא יהיב לנבוכד
נצר מלכא דבבל ית ארעא דמצרים וישבי את גושתה ויבוז בזה ויעדי עדאה
ותהי אגר למשריתיה ׃ פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה ׃ אגריה דאפלח בה יהבית ליה ית ארעא דמצר׳ על דחבו
קדמי לאתפרעא מנהון אמר יי אלהים ׃ ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך
אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה ׃ בעדנא ההוא אקים פרקן לבית ישראל
ולך אתין מפתח פומא בנבואה ביניהון וידעון ארי אנא יי ׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׃ והוה פתגם וג׳ בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה
הילילו הה ליום ׃ בר אדם אתנבי ותימר כדנן אמר יי אלהים אילילו ואמרו וי מן
קדם יומא ׃ כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה ׃ ארי קריב יומא וקריב
יומא דעתיד למיתי מן קדם יי יום עננא זיע עדן תבר עממיא יהי ׃ ובאה חרב במצרים
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה ׃ ותיחול
חרבא במצרים ויהי זיעא בכוש כד יתרמון קטילין במצרים וישבון את גושתה
ויתפגרון אושהא ׃ כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב
יפלו ׃ כושאי ופוטאי ולודאי וכל סמכוותא וכוב ובני ארע קימהון עמהון בחרבא
יתקטלון ׃ כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה ׃ כדנן אמר יי ויתקטלון סעדי מצרים ויבטל
יקר תקפה ממגדל סונה בחרבא יתקטלון בה אמר יי אלהים ׃ ונשמו בתוך ארצות
נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה ׃ ויצדון בגו מדינן דצדיין וקרויהון
בגו קרוין דהואה חרבן יהוין ׃ וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו
כל עזריה ׃ וידעון ארי אנא יי כד איתי עממיא דתקיפין כאישתא על מצרים

על הגוים ה׳ וסימנהון הפקדתיך שפך וירמיה אשר היה וקצף ולא תתנשא ׃ וקרוב ד׳ וסימנהון לבוא יום ל׳ לשמע שמך

ויתכרון כל סעדהא׃ ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה׃ בעדנא ההוא יפקון אזגדין מן
קדמי בלגיונין לאלעא ית כוש דשריא לרחצן ויהי זיעא בהון ביום פורענות
מצרים ארי הא אתיא׃ כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים
ביד נבוכדראצר מלך בבל׃ כדנן אמר יי אלהים ואבטיל ית אתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא דבבל׃ הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל׃ הוא ועמיה עמיה תקיפי עממיא
אתן לחבלא ארעא וישלפון סיפיהון על מצרים וימלון ית ארעא קטילין׃ ונתתי
יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה
דברתי׃ ואתין נהריהון יבשתא ואמסר ית ארעא ביד מבאשין ואצדי ארעא ומלאה
ביד נכראין אנא יי גזרית במימרי׃ כה אמר אדני יהוה והאבדתי
גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים׃ כדנן אמר יי אלהים ואוביד דפלחין לטעותא ואשיצי דפלחין
לצלמניא ממפיס ומלכא מארעא דמצר׳ לא יהי עוד ואתין דחלא בארעא דמצרים׃
והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא׃ ואצדי ית פתרוס
ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא על טאניס ואעביד פורענות דינין באלכסנדריא׃
ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא׃ ואשפוך חמתי על
סין תקוף מצרים ואשיצי ית אתרגושת אלכסנדריא׃ ונתתי אש במצרים חול תחיל
סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם׃ ואיתי עממיא דתקיפין כאישתא על מצר׳
מזעא תזוע סין ואלכסנדריא תהי מתרעא משור ומפיס בעלי דבב יקפונה יום יום׃
בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה׃ עולימי און ופיבסת בחרבא
יתקטלון ופלחיהון בשביא יהכון׃ ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה׃ ועל תחפנחס
איתי חשוך כימם כד אתבר תמן ית תקוף מצרים ויבטל בה יקר תקפה היא מלך
במשריתיה יחפינה כעננא דסליק וחפי ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יהכון׃
ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה׃ ואעביד פורענות דינין במצרים

כל׳ לית מל׳ במ׳ תחול ש׳ ק׳ עזי ג׳ ב׳ וסי׳ איככי גדול חשך מרעה כי חשך יואב הנה חשך ובתחפנחס יפלס נתיב מרדף כלי חשך בית׳ קי׳

וידעון ארי אנא יי׳ · ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר · והוה בחדא עסרי שנין בקדמאה בשבעה לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר · בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי
והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב · בר אדם
ית תקוף פרעה מלכא דמצרים תברית והא לא מתקפא לאתסאה למיתן עיצא
למחכם לאתקפא למיחד מלכו · לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל
פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את
החרב מידו · בכין כדנן אמר יי׳ אלהים האנא שלח רגזי על פרעה מלכא דמצרים
ואתבר ית סעדוהי וית שלטונוהי תקיפיא דכהון הוא תבר ית מלכותא וארמי
ית תקפא מניה · והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות · ואגלי ית מצראי
לביני עממיא ואבדרינון במדינתא · וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את
חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו · ואתקיף ית מלכות
מלכא דבבל ואתין ית תקפי בידיה ואתבר ית תקוף פרעה ויניחם ניחום מטעני
חרב קדמוהי · והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו
כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אתה אל ארץ מצרים · ואתקיף ית
מלכות מלכא דבבל ומלכות פרעה תבטל וידעון ארי אנא יי׳ כד אתין תקפי
ביד מלכא דבבל ויתפרע פורענו מן ארעא דמצרים · והפצותי את מצרים
בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה · ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדר יתהון במדינתא וידעון ארי אנא יי׳ · ויהי באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר · והוה בחדא עסרי שנין בתליתאה
בחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עמי למימר · בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך · בר אדם אימר לפרעה מלכא
דמצרים ולאתרגושתיה למן דמיתא בתקפך · הנה אשור ארז בלבנון יפה
ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו · הא אתור דמי לארזא
בלבנן דנופיה שפיר וסוכיה מטלן ורם בקומה ועל נגדין שלח שרשוהי · מים
גדלוהו תהום רוממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה

אל כל עצי השדה: בעממיא סגי בסמכותא תקיף ית מלכא שעביר לתחות
מלכותיה וית שלטונוהי מני על כל מדינת ארעא: על כן גבהא קמתו מכל
עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו: על כין
ראים בתקפיה מכל מלכי עממיא וסגיאה משריתיה ואתנצחו סמכותיה על
עממין סגיאין באתנצחותיה: בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו
כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: במשריתיה כביש כל כרכין תקיפין
ותחות שלטונוהי שעביר כל מדינת ארעא ובטלל מלכותיה יתיבו כל עממין
סגיאין: וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים: ואתנצח בסמ
כותיה בסגי גיברוהי ארי הות אימתיה על עממין סגיאין: ארזים לא עממהו
בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפראתיו כל עץ בגן
אלהים לא דמה אליו ביפיו: מלכין תקיפין לא אתנצחו בתקוף גבורא דהות
עמיה מנך יי שלטונין לא קמו קדם משריתיה וגיברין לא יכילו בסמכותיה בתקוף
גבורא דהות עמיה מנך יי כל מלך לא דמא ליה בתקפיה: יפה עשיתיו ברב
דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים: שפיר עבדתיה בסגי גיברוהי
וזעו מן קדמוהי כל מלכי קדם בתקוף גבורא דהות עמיה מנך יי:

לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין
עבתים ורם לבבו בגבהו: לכין כדנן אמר יי אלהים חלף דראימתא בקומה ויהב
מרותיה על מלכותא וראים לביה בתקפיה: ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה
לו ברשעו גרשתהו: ואמסרניה ביד תקיף עממיא אתפרעא יתפרע מניה
כחוביה תריכתיה: ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ
ויטשהו: ושיציוהי נכראין תקיפי עממיא ורטשוהי על טוריא ובכל חילא
נפלא משריתיה ואתברו סמכותיה בכל פצידי ארעא ונחתו מטלל מלכותיה
כל עממי ארעא ורטשוהי: על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פראתיו
היו כל חית השדה: על מפלת קטילוהי שרו כל עופא דשמיא ועל פגרי משריתיה
נחא כל חית ברא: למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את

ידעתם ו׳ קמ׳ וסימנה׳ ובא האות והמופת על אדמת אשר לא ידעתם בנערות ונעורות ׳ בכביהם ל׳ חס׳ ׳ ישערו ב׳ חד פת׳ וש

צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם באיהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות
אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור ׃ בדיל דלא ירמון בתקפהון כל
עבדי מלכו ארי כלהון אתמסרו למותא לארעא ארעיתא בגו בני אנשא עם
נחתי גוב בית אבדנא ׃ כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה
האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו
לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה ׃ כדנן אמר יי אלהים ביום אחתותי יתיה לשאול
אתאבלו עלוהי חפת עלא ית עלמא וחרובת מדינתא וזעו עממין סגיאין
וחשוכת עלוהי אפי מלכיא וכל מלכי עממיא עלוהי טפחו כתפא ׃ מקול
מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית
כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים ׃ מקל מפלתיה אזעית עממיא
באחתותי יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אבדנא ואתנחמו בארעא ארעיתא
כל מלכי קדם שלטונין ועתירי נכסיא כל עבדי מלכו ׃ גם הם אתו ירדו
שאולה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים ׃ אף אנון עמיה אתחתו
לשאול עם קטילי חרבא ושלטונוהי אתברו מתקפהון בגו מלכותא ׃ אל מי
דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה ׃
למן דמית כדין ביקר וברבו במלכי קדם ותתחת עם מלכי קדם לארעא ארעיתא
בגו חייביא תשכוב עם קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתרגושתיה אמר יי
אלהים ׃ ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר ׃ והוה בתרתא עסרי שנין בתרי עסר ירחין בחד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר ׃ בן אדם שא קינה על פרעה מלך
מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך
ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם ׃ בר אדם טול אליא על פרעה מלכא דמצר
ותימר ליה תקיף בעממיא הויתא ואת כתנינא ביממיא ואגחתא במשריתך
ואלעתא עממיא בסמכותך ואחריבתא מדינתהון ׃ כה אמר אדני
יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי ׃ כדנן אמר

וחד כת׳ סמוך וסימ׳ ומלכיהם ישערו כת׳ שין יסערו להפיצ׳ כת׳ סמך ׃ סימן קדמאה בכות הגוים תגיב׳ בכות גוים ׃ כי כה אמר י׳ בטע בספ

יי אלהים ואפרוס עלך ית מצדתי בקהל עממין סגיאין ויתאחד בסריגתי׃
ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי
ממך חית כל הארץ׃ וארטשנך בארעא על אפי ברא ארמי נבילתך ואשרי
עלך כל עופא דשמיא ואסבע מנך חית כל ארעא׃ ונתתי את בשרך על ההרים
ומלאתי הגאיות רמותך׃ ואתין יתכסר קטילך על טוריא ויתמלין חליא
פגרי משריתך׃ והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך׃
ואדוי ארעא דהיכתא מדמך על טוריא ופציריא יתמלון מינך׃ וכסיתי בכבותך
שמים והקדרתי את כוכביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו׃ ותחפינך
עקא באתיותי יתעדי יקר מלכותך מן שמיא ויתעדון עם משריתך דהוו
סגיאין ככוכביא מלך במשריתיה יחפינך כעננא דסליק וחפי ית שמשא
וכסיהרא בימא לא מזהר ניהוריה׃ כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך
ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה׃ כל שבילי אורחתך דמתקנין וכטירין
קדמי הא כמנהרי נהוריא בשמיא אקלקילנון עלך ותחפי עקא כקבלא ית ארעך
אמר יי אלהים׃ והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות
אשר לא ידעתם׃ ואזיע לב עממין סגיאין באיתיותי תבירי קרבך לביני
עממיא למדינן דלא ידעתנין׃ והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו
עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך׃
ויצדון עלך עממין סגיאין ומלכיהון יתמהון עלך תימה באיתיותי עלך דקטלין
בחרבא ואכון חזן וילועון מן קדם תברהון גבר לנפשיה ביום מפלת קטילך׃
כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך׃ כדנן אמר יי אלהים
קטולי חרבא דמלכא דבבל ייתון עלך׃ בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי
גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה׃ בחרבי גיבריא אמגר
משריתך תקיפי עממיא כלהון ויבזון ית תקוף מצרים ותשיצי כל אתרגושתה׃
והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות
בהמה לא תדלחם׃ ואוביד ית כל בעירה מעל מיין סגיאין ולא תדלחינון רגלא
דאנשא ורגל בעירא לא תדליחינון׃ אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן

סביבותיו ד׳ מל׳ וסימנ׳ שם אשור ושלאחל ושלאחל סביבותיו סוכתו׳ סימ׳ קברותיו קברותיה קבורתיה קברותיה קברותיה׳

אוליך נאם אדני יהוה׃ כבכין אשקיט לעממיא ומלכיהון כמשח אדבר אמר יי אלהים׃
בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי
בה וידעו כי אני יהוה׃ כד אתין ית ארעא דמצרים צדו ותצדי ארעא ממלאה
באיתיותי מחא על כל דיתבין בה וידעון ארי אנא יי׃ קינה היא וקוננוה בנות
הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה׃
אמר נביא אליא היא נבואתא ותהי לאליא כפרני עממיא יילון יתה על מצרים
ועל כל אתר גושתה יילון יתה אמר יי אלהים׃ ויהי בשתי עשרה
שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה בתרתא עסרי שנין
בחמשת עסרא לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר׃ בן אדם נהה
על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את
יורדי בור׃ בר אדם אתנבי על אתר גושת מצרים ותכלאלה ולכפרני עממיא
תקיפיא אתנבי דיתמסרון לארעא ארעיתא עם נחתי גוב בית אבדנא׃ ממי
נעמת רדה והשכבה את ערלים׃ ממן את גיבר חות ושכוב עם חייביא׃ בתוך
חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה׃ בגו קטילי חרבא יתרמון
לחרבא יתמסרון לשיצאה יתהון וית כל אתר גושתהון׃ ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב׃ ימללון עמיה תקיפי
גבריא מגו שאול עם סעדוהי נחתו שכיבו חייביא קטילי חרבא׃ שם אשור
וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב׃ תמן אתור וכל משריתיה
סחרנותהון קבריהון כולהון קטיליא דאתקטלו בחרבא׃ אשר נתנו קברתיה
בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו
חתית בארץ חיים׃ דאתמסרו לקבורא בסיפי גוב בית אבדנא והואה משריתהון
סחרנותהון קבריהון כלהון קטילין דאתקטלו בחרבא דאתמסרו לתבר על
דשליטו בארעא דישראל׃ שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים
הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי בור׃ תמן עילם וכל אתר גושתה סחרנותהון קבריהון
כלהון קטיליא דאתקטלו בחרבא דאתחתו חייביא לארעא ארעיתא דאתמסרו

נתנו ו וסימנה מזבחי שלמי למות קברותיה אדום שם בגבורתם מרעה אחד ירדי ג חס וסימנה שמה אדום דומה מהר עשו

לתבר על דשליטו בארעא דישראל וקבילו אתכנעותהון עם נחתי גוב בית אבדנא׃
בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב ג
כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן׃ בגו כא
קטיליא אתמנא בית משכבהון להון בכל אתר גושתהון סחרנותהון קבריהון כלהון
חייביא קטילי חרבא דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא דישראל וקבילו אתכנעו
תהון עם נחתי גוב בית אבדנא בגו קטיליא אתמסרו׃ שם משך תבל וכל המונה ל
סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים׃ תמן
משך תובל וכל אתר גושתה סחרנותהון קבריהון כלהון חייבין קטילי חרבא
דאתמסרו לתבר על דשליטו בארעא דישראל׃ ולא ישכבו את גבורים נפלים ל
מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים׃ ולא ישכבון עם גיבריא
דאתקטלו מחייביא דאתחתו לשאול במני קרבהון ויהבו יתסיפיהון תחות
רישיהון והוו חוביהון על גרמיהון ארי אתמסרו לתבר גיבריא על דשליטו ל
בארעא דישראל׃ ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב׃ ואת בגו חייביא
תתבר ותשכוב עם קטילי חרבא׃ שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו ל
בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור׃ תמן אדום מלכהא ג ג חס
וכל רברבהא דאתמסרו בגיברותהון עם קטילי חרבא אנון עם חייבין ישכבון ל
ועם נחתי גוב בית אבדנא׃ שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים חס
בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי ל דחס ג
בור׃ תמן רברבי צפונא כלהון וכל צידונאי דאתחתו עם קטיליא באתברותהון ומל
מגיברותהון בהתין ושכיבו חייביא עם קטילי חרבא וקבילו אתכנעותהון עם
נחתי גוב בית אבדנא׃ אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה ל כן
וכל חילו נאם אדני יהוה׃ יתהון יחזי פרעה ויתנחם על כל אתר גושתיה קטילי ק
חרבא פרעה וכל משריתיה אמר יי אלהים׃ כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב חתי ק
בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה׃ ארי אתמסרו כן
לתבר גיבריא על דשליטו בארעא דישראל ושכיבו בגו חייביא עם קטילי חרבא ק ל בכת וחד בנבי

בחם ובחם ו וסימנה אמנון פלעה זאת זאת האלהים אין וכל ישעיה כות ישכבו ג וסימ טרם חת ערלים יחד על עפר חד בתו וחד

לג פרעה וכל אתרגושתיה אמר יי אלהים׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אלהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה׃ בר אדם אתנבי לבני עמך
ותימר להון ארעא ארי איתי עלה דקטלין בחרבא ויבחרון עמא דארעא גברא
חד מבניהון וימנון להון למזהרא׃ וראה את החרב באה על הארץ ותקע
בשופר והזהיר את העם׃ ויחזי ית דקטלין בחרבא דאתן על ארעא ויתקע
בשופר ויזהר ית עמא׃ ושמע השמע את קול השפר ולא נזהר ותבוא חרב
ותקחהו דמו בראשו יהיה׃ וישמע דשמע ית קל שופרא ולא אזדהר חובת
קטוליה ברישיה תהי׃ את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר
נפשו מלט׃ ית קל שופרא שמע ולא אזדהר חובת קטוליה ביה תהי והוא
אזדהר נפשיה שיזיב׃ והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר
והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה
אדרש׃ ומזהרנא ארי יחזי דקטלין בחרבא דאתן ולא תקע בשופרא ועמא
לא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברו מנהון נפשא הוא בחוביה אדבר ודמיה
מיד מזהרנא אתבע׃ ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני׃ ואת בר אדם מליף מניתך לבית ישרא'
ותקביל ממימרי פתגם ותזהר יתהון מלמחטי קדמי׃ באמרי לרשע רשע
מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש׃ בדאמרית לרשיעא רשיעא ממת תמות ולא מלילתא לאזהרא
רשיעא מאורחיה הוא רשיעא בחוביה ימות ודמיה מן ידך אתבע׃ ואתה כי
הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך
הצלת׃ ואת ארי אזהרתא רשיעא מאורחיה למתב מנה ולא תב מאורחיה הוא
בחוביה ימות ואת נפשך שיזבתא׃ ואתה בן אדם אמר אל בית
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך
נחיה׃ ואת בר אדם אימר לבית ישראל כין אמרתון למימר ארי חובנא וחטאנא
עלנא מתיהבין ובהון אנחנא מתמסן ואיכדין נתקיים׃ אמר אלהים חי אני׃

בכונן
לבנה חוגה קץ עשה מלבין החנה ותבפל ודכים חרפתם התשפט קחתו שא על צר צופה במקים הצדיק הכבדים הרי בתל הקבצו הגד בתל אתה

חיו' כת' וו וסימנה ... ואוכה כי הזהרתו ויראה וישוב חבל ישיב רשע גזלה ישלם ופס' שלאחריו ושאר כת' הי'

נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו
שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל׃ אימר להון קיים אנא אמר
יי אלהים אם רעינא במותיה דרשיעא אלהין כד יתוב רשיעא מאורחיה ויתקיים
תובו תובו מאורחתכון בישתא ולמא תמותון בית ישרא׳׃ ואתה בן
אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע
לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו׃ ואת
בר אדם אימר לבית עמך זכות זכאה לא תשיזבניה ביומא דחובתיה וחובת
חייבא לא יתקיל ביה ביומא דיתוב מחובוהי וצדיקא לא יכול לאתקיימא בה
ביומא דחובתיה׃ באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול
כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות׃ כד אמרית לצדיקא מיחא
ייחי והוא אתרחיץ על זכותיה ועבד שקר כל זכותיה לא ידכרן ובשקריה
דעבד ביה ימות׃ ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה׃
וכד אמרית לרשיעא ממת תמות ויתוב מחובוהי ויעביד דין דקשוט וזכו׃
חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
לא ימות׃ משכונא אתיב רשיעא גזילא שלים בגזירת חייא הליך בדיל
דלא למעבד שקר מיחא ייחי לא ימות׃ כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו יחיה׃ כל חובוהי דחב לא ידכרן ליה דין דקשוט
וזכו עבד מיחא ייחי׃ ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא
יתכן׃ ויימרון בני עמך לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי׳ ואנון אורחתהון
דילהון לא תקנן׃ בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם׃ כד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר וימות בהון׃ ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה
עליהם הוא יחיה׃ וכד יתוב רשיעא מחובוהי ויעביד דין דקשוט וזכו עליהון
הוא יתקיים׃ ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
ישראל׃ ואמרתון לא מפרשן לנא אורחת טובא דיי׳ אנש כאורחתיה אתפרע
מנכון בית ישרא׳׃ ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה
לחדש לגלותנו באלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר׃ והוה בתרתא

וצדיק י׳ וסי׳ מדבר שקר דבר חל בני עמך הנה עפלה לו והרשע חכון יי׳ וצדיק זרח בחשך אור וצדיק ילבש כעבר סופה ואין רשע כל היום התאוה תאוה

העשרי בעשרי ו׳ וחס׳ וסימנ׳ בשנה דבלבדת פרעה מלך מצרים בחמשה לחדש לגלותנו לשבכתיו · אחד אחד אחד כה פת׳ וסימ׳ ויכלו קחנה אבימלך ויחלם ילדיו

עסרי שנין בעסיראה בחמשה לירחא לגלותנא אתא לותי משיזבא מירושלם
למימר אתרעת קרתא: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח ל
את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: ונבואה מן קדם יי הות עמי
ברמשא קדם מיתי משיזבא ופתח ית פומי עד דאתא לותי בצפרא ואתפתח
פומי ולא שתיקית עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש
את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: בר אדם יתבי חרבתא
האלין על ארעא דישראל אמרין למימר חד הוה אברהם יחידאי בעלמא וירית
ית ארעא ואנחנא סגיאין לנא יהיבא ארעא למירתה: לכן אמר
אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועיניכם תשאו אל גלוליכם ודם ל חס כת
תשפכו והארץ תירשו: בכין אימר להון כדנן אמר יי אלהים על דם זכי אתון כסף כן
אכלין ועיניכון אתון זקפין לפלחן טעותכון ודם זכי אתון אשדין וארעא אתון
מרמן למירתה: עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם ל מדוע
והארץ תירשו: אתעתדתון על תקפכון עבדתון תועיבא וגבר ית אתת חבריה
סאיבתון וארעא אתון מרמן למירתה: כה תאמר אלהם כה אמר ל חס
אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה כסף
נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו: כדין תימר להון כדנן ל חין
אמר יי אלהים קיים אנא אם לא דבחרבתא בחרבא יתקטלון ודעל אפי ברא שריד
לחיתא מסרתיה לשיציותיה ודבמצדתא ובמערתא במותא ימותון: ונתתי
את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין
עובר: ואתין ית ארעא לצדו ואשתממו ויבטל יקר תקפה ויצדון טורי ישראל
מבלי עדי: וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם
אשר עשו: וידעון ארי אנא יי כד אתין ית ארעא לצדו ואשתממו על כל
תועיבתהון דעבדו: ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל
הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו כה
מה הדבר היוצא מאת יהוה: ואת בר אדם בני עמך דרנן בך בכתר כתליא

שכם אחד מבנו ולא הרעתי אחד עשר יום מחרב אחים יחדו האיש ותאברנה ומי כמוך הרקים לא נעדר התהלכתי וחבי כבכש לוח אדני יהי נא דמלג
תשיב תשיב הנדברים ולעשיו מיכל

ובתרעי בתיא וממליל חד עם חד גבר עם אחוהי למימר איתו כען ושמעו
ו׳ מ׳ בנבי׳ מא פתגמא דנפיק מן קדם יי׳ ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו
את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצעם לבם
הלך׃ וייתון לותך כמיתי גברין תלמידין ויתבון קדמך עמי ושמעין ית פתגמך
ויתהון לא יעבדון ארי תולעבא בפומהון אנון עבדין בתר ממון אנסהון לבהון
ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ טוב חתה נמטיב טעי׳ והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים
אינם אותם׃ והא את להון כזמר אבובין דכסיס קליה ומוטיב לנגנא ושמעין
ל׳ לפני המלך ית פתגמך ולמעבדהון לית אנון צבן׃ ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה
לד הפטרת אם בחקתי בתוכם׃ ובמיתה הא אתיא וידעון דנביא הוה ביניהון׃ ויהי דבר יהוה
ו׳ מ׳ בספ׳ אלי לאמר׃ בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלא הצאן ירעו הרעים׃ בר
אדם אתנבי על פרנסי ישראל אתנבי ותימר להון לפרנסיא כדנן אמר יי׳ אלהים
וי על פרנסי ישראל דהוו מפרנסין נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמניאו פרנסיא׃
את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו׃ ית
טובא אתון אכלין ועמר נקי אתון לבשין פטימא אתון נכסין עמא ליתיכון
ב׳ ומל׳ ב׳ ומל׳ מפרנסין׃ את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם
תנבחו ובענ׳ ו׳ בד׳ ו׳ ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך׃
וחס׳ חס׳ בספ׳ ית באביא לא תקיפתון ולמרעיא לא אסיתון ולתבירא לא צמדתון וית
דאטלטלו לא אתיבתון וית דאבדו לא בעיתון ובתקוף אפלחתון בהון ובקשיו׃
ב׳ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה׃ ואתבדרו
וכפ׳ ב׳ מבלי פרנס ואתמסרו לאשתיצאה לכל מלכות עממיא ואטלטלו׃ ישגו צאני
וחס׳ כל ד׳ עדית מל׳ בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין
מבקש׃ טעו עמי בכל טוריא ועל כל רמא מנטלא ועל כל אפי ארעא אתבדרו
עמי ולית דתבע ולית דבעי׃ לכן רעים שמעו את דבר יהוה׃ בכין פרנסיא
קבילו ית פתגמא דיי׳׃ חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את
ב׳ וחס׳ צאני וירעו הרעים אתם ואת צאני לא רעו׃ קיים אנא אמר יי׳ אלהים אם לא

חלף דהוו עמי לבזא ואתמסרו עמי לאשתיצאה לכל מלכות עממיא מבלי
פרנס ולא תבעו פרנסי ית עמי ופרניסו פרנסיא נפשהון וית עמי לא פרניסו:
לכן הרעים שמעו דבר יהוה: בכין פרנסיא קבילו פתגמא דיי׳: כה
אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות
צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה:
כדנן אמר יי׳ אלהים האנא שלח רוגזי על פרנסיא ואתבע ית עמי מידהון
ואבטילנון מלפרנסא עמא ולא יפרנסון עוד פרנסיא נפשהון ואשיזיב עמי
מידהון ולא יתמסרון בידהון לאשתיצאה: כי כה אמר אדני יהוה הנני
אני ודרשתי את צאני ובקרתים: ארי כדנן אמר יי׳ אלהים האנא מתגלי ואתבע
ית עמי ואבקרינון: כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן
אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל:
כמא דמבקר רעיא עדריה ביומא דהוי בגו עניה ומפריש להון כין אבקר ית
עמי ואשיזיב יתהון מכל אתריא דאתבדרו לתמן ביום עננא ואמטתא: והוצאתים
מן העמים וקבצתים מן הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים אל הרי
ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: ואפיקנון מבני עממיא ואכנישנון מן
מדינתא ואעילנון לארעהון ואפרניסנון על טורי ישראל בפצידיא ובכל מותבי
ארעא: במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נויהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: בפרנוס טב אפרניס יתהון ובטור
קודשא דישראל יהי בית משריהון תמן ישרון באתר דיאי ופרנוס טב יתפרנסון
על טורי ישראל: אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: אנא אפרניס
עמי ואנא אשרינון לרחצן אמר יי׳ אלהים: את האבדת אבקש ואת הנדחת
אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד
ארענה במשפט: ית דאבדו אתבע וית דאטלטלו אתיב ולתביריא אצמוד
ולמרעיא אסובר וית חטאיא וית חייביא אשיצי אפרניס עמי בדינא: ואתנה
צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים: ואתון
עמי כדנן אמר יי׳ אלהים האנא דאין בין גבר לגבר לחטאיא ולחייביא:

המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים
תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון · הזעיר לכון דפרנוס טב אתון מתפרנסין
ומותר פרנוסכון אכלין פרנסיכון ומשתי מתקן אתון שתן וית מותרא שמשיכון
שמשיכון שתן · וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה · ועמי
מותר מיכל שמשיכון אכלין ומותר משתי שמשיכון שתן · לכן כה אמר יהוה
אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה · בכין כדנן אמר יי אלהים להון
הא אנא מתגלי ואדון בין גבר עתיר ובין גבר מסכין · יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה · חלף דברשע
ובדרע דחקתון ובתקפכון תכרתון כל באיא עד דבדרתון יתהון לביני מדינתא ·
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה · ואפרוק לעמי
ולא יתמסרון עוד לבזא ואדון בין גבר לגבר · והקמתי עליהם רעה אחד ורעה
אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה · ואקים עליהון פרנס
חד ויפרנס יתהון ית עבדי דויד הוא יפרנס יתהון והוא יהי להון לפרנס · ואני
יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי · ואנא יי
אהוי להון לאלה ועבדי דוד מלכא ביניהון אנא יי גזרית במימרי · וכרתי להם
ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים ·
ואגזר להון קים שלם ואבטיל חיתא בישתא ויתבון במדברא לרחצן ויתעתקון
בחורשיא · ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי
ברכה יהיו · ואשרי יתהון וסחור סחור לבית מקדשי ויהון מברכין ואחית להון
מטר בכיר בעדניה מטרין דברכא יהון · ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן
יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם · ויתן אילן חקלא ית אביה וארעא תתין עללתה ויהון על
ארעהון לרחצן וידעון ארי אנא יי כד אתבר ית ניר תקפהון ואשיזבנון מיד
דמפלחין בהון · ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח
ואין מחריד · ולא יהון עוד בזא לעממיא ומלכות ארעא לא תשיצינון ויתבון
לרחצן ולית דמניד · והקימתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ

חית הארץ ב׳ בליש וסימנה ויעש אלהים ולכל חית ומוראכם וחתכם ואת כל נפש ב׳ בו ונתתי פגרי ונטשתיך ונטשתיך ולחיתו

ולא ישאו עוד כלמת הגוים: ואקים להון נצבא לקיימא ולא יהון עוד מטלטלי
כפנא בארעא ולא יקבלון עוד את כלמות עממיא: וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: וידעון ארי אנא יי אלההון ממרי
בסעדהון ואנון עמי בית ישראל אמר יי אלהים: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם
אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה: ואתון עמי עם דאתקרי שמי עלוהי
בית ישראל אתון אנא אלהכון אמר יי אלהים: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו: בר אדם קביל נבואה על
טורא דסעיר ואתנבי עלוהי: ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר
שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: ותימר ליה כדנן אמר יי
אלהים האנא שלח רגזי עלך טורא דסעיר וארים ית מחת גבורתי עלך ואתנינך
לצדו ואשתממו: עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה:
קרוך חרבא אשוי ואת לצדו תהי ותדע ארי אנא יי: יען היות לך איבת עולם
ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ: חלף דהות לך דבבות
עלם ותכיבתא ית בני ישראל על ידי קטולי חרבא בעדן תברהון בעדן תשלמת
חוביהון כד מטא קצהון: לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך
אם לא דם שנאת ודם ירדפך: בכין קיים אנא אמר יי אלהים ארי לקטול אעבדנך
ודקטולין בחרבא ירדפונך אם לא סנאת דמא סניתכון ואשדי דמא ירדפונך:
ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: ואתין ית טורא
דסעיר לצדו ואשתממו ואשיצי מניה דעדי ודתאיב: ומלאתי את הריו חלליו
גבעותיך וגאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: ואמלי ית טורוהי קטילוהי
רמתוהי וחלוהי וכל פצידוהי קטילי חרבא יתרמון בהון: שממות עולם אתנך
ועריך לא תשבנה וידעתם כי אני יהוה: צדות עלם אתנינך וקרוך לא ייתבן
ותדעון ארי אנא יי: יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם היה: חלף דאמרת ית תרין עממין וית תרתין מדינן דילי
יהוין ואירתנון וקדם יי גלין מחשבת לבא: לכן חי אני נאם אדני יהוה
ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך:

תלחמו. וידש יחזקיהו על הכהנים. ואתם ד בטע וסימנ׳ קמון ישראל וכתבון בשבתה. קרבו ב וסימנ׳ קרבו לבוא כתבוד.

כבין קיים אנא אמר יי׳ אלהים ואעביד כרגזך וכחמתך דעבדתא מדסניתא להון
ואתגלי ליה לאיטבא להון כד אתפרע מינך׃ וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל
נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה׃ ותדע
ארי אנא יי׳ שמיע קדמי ית כל ארגזותך דאמרת על טורי ישר׳ למימר צדיאת
ארעהון לנא אתמסרו לאשתיצאה׃ ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם
אני שמעתי׃ ואתרברבתון קדמי במלי פומכון ואסגיתון קדמי פתגמיכון
קדמי שמיע׃ כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה
לך׃ כדנן אמר יי׳ אלהים כמחדי כל ארעא צדו אעביד ליך׃ כשמחתך לנחלת
בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום
כלה וידעו כי אני יהוה׃ כמא דחדיתא על אחסנת בית ישר׳ על דצדיאת ארעהון
לו כין אעביד לך צדו תהי טורא דסעיר וכל אדום כלה וידעון ארי אנא יי׳׃
ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר
דבר יהוה׃ ואת בר אדם אתנבי על טורי ישר׳ ותימר טורי ישר׳ קבילו פתגמא
דיי׳׃ כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה
היתה לנו׃ כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאמר סנאה עליכון חדוא ובמת עלם לירותא
הות לנא׃ לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם
מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם׃ בכין
אתנבי ותימר כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאתרבו וחלף דתשיבו לאחרבא ולאצדאה
יתכון מסחור סחור למהוי ירותא לשארא דעממיא ואתאמרתון על ספת
לישן ורננת עם׃ לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר
היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב׃ בכין טורי ישר׳ קבילו פתגמא
דיי׳ אלהים כדנן אמר יי׳ אלהים לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא ולחרבתא
צדיתא ולקרויא שביקתא דהואה לחיך וללעיב לשארא דעממיא מסחור
סחור׃ לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית
הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט

חד כתו וחד בנביאים וחד בכתובים׳ נתנו ו׳ וסימנ׳ כי חקך למות קברותיה אדום שממה דברי חכמים כדרבנות׳

שמה ו׳ סוף פס׳ בספ׳ וסימנ׳ ... מקנ׳ וחמור בעשרים סביב טהורים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנ׳ וזרקתי עליכם אמרי מועסי הוטהרו מציע׳

נפש למען מגרשה לבז׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהים אם לא כאישת פורענותי
גזרית במימרי על שארא דעממיא ועל אדומאי כלהון דיהבו ית ארע בית
שכינתי להון לירותא בחדות כל לב בנפוח כל נפש בדיל לתרכותה למבזהי׃
לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם׃
בכין אתנבי על ארעא דישראל ותימר לטוריא ולרמתא לפצידיא ולחליא כדנן
אמר יי׳ אלהים הא אנא ברגזי ובחמתי גזרית במימרי חלף דאתכנעות עממיא
קבילתון׃ לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם
מסביב המה כלמתם ישאו׃ בכין כדנן אמר יי׳ אלהים אנא קיימית במימרי
אם לא עממיא דלכון יתכון מסחור סחור אנון אתכנעותהון יקבלון׃ ואתם
הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא׃ ואתון
טורי ישראל אבלון תצלחון ופיריכון תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרקני למיתי׃
כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם׃ ארי הא אנא מתגלי עליכון
ואתפני במימרי לאיטבא לכון ותתפלחון ותזדרעון׃ והרביתי עליכם אדם
כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה׃ ואסגי עליכון אנשא
כל בית ישראל כלהון ויתיתבן קרויא וחרבתא יתבנין׃ והרביתי עליכם אדם
ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם
כי אני יהוה׃ ואסגי עליכון אנשא ובעירא ויסגון ויפשון ואותיב יתכון כד
מלקדמין ואוטיב לכון כד מן אולא ותדעון ארי אנא יי׳׃ והולכתי עליכם
אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם׃
ואשרי עליכון אנשא ית עמי ישראל ויחסנונך ותהי להון לאחסנא ולא תוסיף
עוד לתכלותהון׃ כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת
אדם את ומשכלת גויך היית׃ כדנן אמר יי׳ אלהים חלף דאמרין ליך מקטלת
אנשא ומתכלת עמיך הוית׃ לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה׃ בכין אנשא לא תקטלין עוד ועמיך לא תתכלין עוד אמר
יי׳ אלהים׃ ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד

יצאו ח׳ וסימנ׳ השער שאול אם לשלום ב׳ בו שמעו וידברו מהאש יצאו ומאדינו׳ לאבתיכם ב׳ חס׳ בספ׳ וישבתם להתה׳

(margin: בטע׳ ב׳ כתבור ומל׳ וחס׳ כן ומל׳ וכת׳ כן יתיר גוייך יוד כן וגוייך תשכלי כן)

וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה׃ ולא אשמע ליך עוד אתכנעות עממיא
וחסודי עממיא לא תקבלין עוד ועמיך לא תתכלין עוד אמר יי׳ אלהים׃

הפטרת שבת פרה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם
ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני׃ בר אדם
בית ישר׳ יתבין על ארעהון וסאיבו יתה באורחתהון ובעובדיהון כסואבת אתא
טמאה הות אורחתהון קדמי׃ ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ
ובגלוליהם טמאוה׃ ושפכית חמתי עליהון על דם זכי דאשדו על ארעא ובפלחן
טעותהון סאבוהא׃ ואפיץ אותם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם
שפטתים׃ ואגליתי יתהון לביני עממיא ואתבדרו במדינתא כאורחתהון בישתא
וכעובדיהון מקלקליא אתפרעית מנהון׃ ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו
את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו׃ ועלו לביני עממיא
דאתגליאו לתמן על דאחילו ית שמא דקדשי כד אמרין להון אם עמיה דיי׳ אלין
ואיכדין מארע בית שכינתיה גלו׃ ואחמל על שם קדשי אשר חללהו בית
ישראל בגוים אשר באו שמה׃ וחסית על שמא דקדשי דאחלוהי בית ישר׳
ביני עממיא דאתגליאו לתמן׃ לכן אמר לבית ישראל כה אמר
אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם
בגוים אשר באתם שם׃ בכין אימר לבית ישר׳ כדנן אמר יי׳ אלהים לא בדילכון
אנא עביד בית ישר׳ אלהין לשמא דקדשי דאחילתון ביני עממיא דאתגליתון לתמן׃
וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם׃ ואקדיש ית שמי רבא דאתחל ביני
עממיא דאחילתון ביניהון וידעון עממיא ארי אנא יי׳ אמר יי׳ אלהים כד אתקדש
בכון לעיניהון׃ ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי
אתכם אל אדמתכם׃ ואקריב יתכון מבינ׳ עממיא ואכניש יתכון מכל מדינתא
ואעיל יתכון לארעכון׃ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם׃ ואשבוק לחוביכון כמא דמדכן במי אדיותא ובקטם
תורתא דחטאתא ותדכון מכל סואבתכון ומכל טעותכון אדכי יתכון׃ ונתתי לכם

לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם
לב בשר׃ ואתין לכון לב דחול ורוח דחלא אתין במעיכון ואתבר ית לבא דרשעא
דהוא תקיף כאבנא מבסרכון ואתין לכון לב דחול קדמי למעבד רעותי׃ ואת
רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם׃
וית רוח קדשי אתין במעיכון ואעביד ית דבקימי תהכון ודיני תטרון ותעבדון׃
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃
ותתבון בארעא דיהבית לאבהתכון ותהון קדמי לעם ואנא אהוי לכון לאלה׃
והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן
עליכם רעב׃ ואפרוק יתכון מכל סואבתכון ואבריך ית עבורא ואסגי יתיה
ולא אתין עליכון כפנא׃ והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא
תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃ ואסגי ית פירי אילנא ועללת חקלא בדיל דלא
תקבלון עוד חסודי כפנא בני עממיא׃ וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם
אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבתיכם׃ ותדכרון ית
אורחתכון בישתא ועובדיכון דלא תקנין ותדנקון ותהון חזן על חוביכון
ועל תועיבתכון׃ לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו
מדרכיכם בית ישראל׃ לא בדילכון אנא עביד אמר יי אלהים יתידע לכון
בהיתו ואתכנעו מאורחתכון בית ישר׳׃ כה אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות׃ כדנן אמר
יי אלהים ביומא דאדכי יתכון מכל חוביכון ואיתיב ית קרויא ויתבנין חרבתא׃
והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר׃ וארעא
דהוות צדיא תתפלח חלף דהוות צדו לעיני כל דעדי׃ ואמרו הארץ הלזו הנשמה
היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו׃ ויימרון
ארעא דבין דישר׳ דהוות צדיא תבת למהוי כגנתא דעדן וקרויא חרבתא וצדיתא
ומפגרתא כרכין תקיפין יתיבו׃ וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי׃ וידעון עממיא
דישתארון סחרניכון ארי אנא יי בניתי מפגרתא קיימית צדיתא אנא יי גלית

ב̇ חס בספ וכל בספ ירמ׳ כות במ׳ חד הנני מקבצם
מול כה חס
ג̇ מל
ה̇ ריש פס
ב̇ מל ודמו׳ ובעג
י̇

הפטרת שבת חול המועד שלפסח

במימרי ואקיים׃ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אותם כצאן אדם׃ כדנן אמר יי אלהים עוד דא אשתאיל
במימרי לבית ישראל למעבד להון אסגינון כאנשא ואצלחינון כבעירא׃ כצאן
קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
וידעו כי אני יהוה׃ כעמא קדישא כעמא דמתכן ואתן לירושלם בזמן מועדי
פסחיא כין יהוין קרויא ארעא דישראל (דהואה חרבן) מלין אנשא עמא בית ישראל וידעון ארי
אנא יי׃ היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות׃ שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואפקני ברוח נבואה דשרת
עלי מן קדם יי ואשריני בגו בקעתא והיא מליא גרמי אנשא׃ והעבירני עליהם
סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד׃ ואעברני עליהון
סחור סחור והא סגיאין לחדא על אפי בקעתא והא יבישין לחדא׃ ויאמר אלי
בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת׃ ואמר לי בר
אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית יי אלהים את גלי קדמך׃ ויאמר אלי הנבא
על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה׃ ואמר
לי אתנבי על גרמיא האלין ותימר להון גרמיא יבישיא קבילו פתגמא דיי׃ כה
אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם׃ כדנן אמר
יי אלהים לגרמיא האלין הא אנא מעיל בכון רוחא ותיחון׃ ונתתי עליכם גידים והעלתי
עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה׃
ואתין עליכון גידין ואסיק עליכון בסרא ואקרים עליכון משכא ואתין בכון
רוחא ותיחון ותדעון ארי אנא יי׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה
רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו׃ ואתנביתי כמא דאתפקדית והוה קל
כאתנבאותי והא זיעא וקריבו גרמיא גרמא לות חבריה׃ וראיתי והנה עליהם
גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם׃ וחזית והא עליהון
גידין ובסרא סליק וקרם עליהון משכא מלעילא ורוחא לית בהון׃ ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו׃ ואמר לי אתנבי על רוחא אתנבי

העליה ג׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳ וכ׳ והעליתם את עצמותי קדמאה והעליתי עליכם בשר כי העליתיך מארץ מצרים ותקרבו עצמות

בר אדם ותימר לרוחא כדנן אמר יי אלהים מארבע רוחיא איתא רוחא ועולי
בקטיליא האלין וייחון׃ והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו
על רגליהם חיל גדול מאד מאד׃ ואתנביתי כמא דפקדני ועלת בהון רוחא
וחיו וקמו על רגליהון משרין סגיאן לחדא לחדא׃ ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו
לנו׃ ואמר לי בר אדם גרמיא האלין כל בית ישראל אנון האנון אמרין יבישו גרמנא
פסק סבורנא אבדנא לנא׃ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל׃ לכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא
פתח ית קבריכון ואסיק יתכון מקבריכון עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל׃
וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי׃
ותדעון ארי אנא יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק יתכון מגו קבריכון עמי׃
ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה
דברתי ועשיתי נאם יהוה׃ ואתין רוחי בכון ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון
ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי ואקיים אמר יי׃ ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חברו׃ ואת בר אדם סב לך לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה ובני ישראל
אחיהון וסב לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים וכל
בית ישראל אחיהון׃ וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃
וקריב יתהון חד לות חד לך ללוחא חד ויהון לחד בידך׃ וכאשר יאמרו אליך
בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך׃ וכד יימרון לך בני עמך למימר
הלא תחוי לנא מא אלין לך׃ דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את
עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי׃ אתנבי להון כדנן אמר יי אלהים הא אנא מקריב
ית שבטא דיוסף דהוא שבטא דאפרים ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתהון עלוהי

הפטרת ויגש

ועבו אתו יאמרו אליך ... לקח ח׳ וסימ׳ אם לקח יעקב לקחת שחד את אחרנך וחבי הנני לקח ממך את עץ יוסף את בני ישראל וסר לגן וחד ולקח

יתשבטא דיהודה ואעבירנון לעמא חד ויהון חד קדמי: והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך לעיניהם: ויהון לוחיא דתכתוב עליהון בידך לעיניהון: ודבר
ל״ש ח פס אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו
וחד ולקחת נפשות שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: ואתכני להון כדנן אמר
יי אלהים הא אנא מקריב ית בני ישראל מבני עממיא דאתגליאו לתמן ואכניש
יתהון מסחור ואעיל יתהון לארעהון: ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי
כט יהיו ל ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות עוד: ואעביד יתהון לעמא חד בארעא בטור קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכלהון למהוי מלכא ולא יהון עוד לתרין עממין ולא יתפלגון
עוד לתרתין מלכון עוד: ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אתם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים: ולא יסתאבון עוד בטעותהון ובשקוציהון ובכל
מרדיהון ואפרוק יתהון מכל מותבניהון דחבו בהון ואדכי יתהון ויהון קדמי
מל לעם ואנא אהוי להון לאלה: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: ועבדי דוד מלכא עליהון ופרנסא
חד יהי לכלהון ובדיני יהכון וקימי יטרון ויעבדון יתהון: וישבו על הארץ
אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם
ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: ויתבון על ארעא דיהבית
בריתי לעבדי ליעקב דיתיבו בה אבהתכון ויתבון עלה אנון ובניהון ובני בניהון עד עלמא
אותם ואתך ג ודוד עבדי מלכא להון לעלם: וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: ואגזר להון קים שלם קים עלם
ג יהי עמהון ואבריכנון ואסגי יתהון ואתין ית מקדשי ביניהון לעלם: והיה משכני
עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: ואשרי שכינתי ביניהון ואהוי
להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם: וידעון עממיא ארי אנא יי מקדיש ית ישראל
לח הפטרת חולו שלסוכה במהוי מקדשי ביניהון לעלם: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם

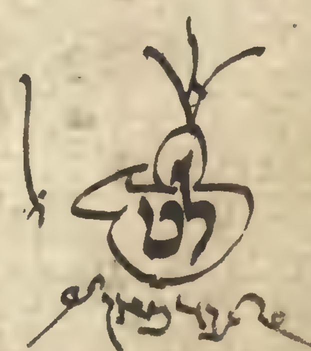
נלכודה לשני גוים מנחה והיה לנו להשתחות וחב׳ ויבחל יע וישב שלמה דמשק מעשי משפטיך בלהות בלע משכח הזה להם וכל משיח מצרים

משכני בתוכם פ

שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו ׃ בר אדם א׳
קביל נבואה על גוג ארע מגוג רב ריש משך ותובל ואתנבי עלוהי ׃ ואמרת כה וחד עלי
אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל ׃ ותימר כדנן אמר יי׳ גוג
אלהים הא אנא שלח רגזי עלך גוג רב ריש משך ותובל ׃ ושובבתיך ונתתי חחים ב׳
בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל וכנע׳ קד׳
רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם ׃ ואתלבינך ואתין שירין בלסתך ואפיק יתך מל׳ בתל׳
וית כל משריתך סוסון ופרשין לבשי גמר כלהון משריין סגיאן דמזיינין חס
בעגילין ותריסין אחדי סיפין כלהון ׃ פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע ׃
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כלהון מזיינין בעגילין וקולסין ׃ גמר וכל אגפיה
בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך ׃ גמר וכל משריתהא ב׳
מדינת גרממיא סיפי צפונא וית כל משריתהון עממין סגיאין דעמך ׃ הכן
והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר ׃ אזדרז ואתקן ב׳ כנע׳
לך את וכל משריתך דאתכנישו עלך ותהי להון למטרא ׃ מימים רבים תפקד וחס
באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ומו׳
ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם ׃ מיומין ומו׳
סגיאין תמני משריתך בסוף שניא תיתי על ארעא דתבו עמה מקטולי חרבא
דאתכנשו מעממין סגיאין על טורי ארעא דישראל דהוו לחרבא תדירא
ואנון מביני עממיא אתגליאו ויתיבו לרחצן כלהון ׃ ועלית כשאה תבוא
כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך ׃ ותסק כאתרגושא
תיתי כעננא דסליק וחפי ארעא תהי את וכל משריתך ועממין סגיאין דעמך ׃
כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך ב׳ היום
וחשבת מחשבת רעה ׃ כדנן אמר יי׳ אלהים ויהי בעדנא ההוא יסקון הרהורין
על לבך ותחשיב מחשבן בישן ׃ ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ג׳ בליש׳
ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם ׃ ותימר אסק על ומל׳
ארעא דיתבא קרוי פצחיא איתי על עמא דשקטין ושרן לרחצן כלהון יתבין
בלא שורא ועברין ודשין לית להון ׃ לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות מפיק אלף בית

ב׳ הארץ נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ׃ למבז
בזא ולמעדי עדאה לכבשא משריתך על חרבתא דאתיתבא ועל עמא דאתכנשו
מבני עממיא אצלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא דארעא׃ שבא ודדן וסחרי
ב׳ בגע׳ וחס׳ תרשיש וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול׃ שבא ודדן ותגרי ימא
וכל מלכהא יימרון לך הלמבז בזא את אתי הלמעדי עדאה כנשתא משריתך
למסב כסף ודהב למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגי׃ לכן הנבא
ב׳ ישראל בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל
לבטח תדע׃ בכין אתנבי בר אדם ותימר לגוג כדנן אמר יי׳ אלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי בית ישר׳ לרחצן תדע פורענות גבורתי׃ ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב׃
ותהך מאתרך מסיפי צפונא את ועממין סגיאין דעמך רכבי סוסון כלהון
משריין סגיאן ועם סגי׃ ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית
ב׳ מטע׳ הימים תהיה והביאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם
תהי׳ גוג׃ ותסק על עמי ישר׳ כעננא דסליק וחפי ארעא בסוף יומיא ואיתיך על
ארעא בית שכינתי בדיל דידעון עממיא פורענות גבורתי כד אתקדש בך
ויהון חזן בפורענותך גוג׃ כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם׃
כדנן אמר יי׳ אלהים האת הוא דמלילית ביומי קדם ביד עבדי נביי ישראל
דאתנביאו ביומיא האנון מלקדמת דנא שנין סגיאין לאיתאה יתך עליהון׃
והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה
תעלה חמתי באפי׃ ויהי בעדנא ההוא ביום מיתי גוג על ארעא דישר׳ אמר יי׳
אלהים ידלק רגזי וחמתי׃ ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה
ריש פ״ס רעש גדול על אדמת ישראל׃ ובאתגלאה פורענותי במדלק אישת רגזי גזרית
במימרי אם לא ביומא ההוא יהי זיע סגי על ארעא דישר׳׃ ורעשו מפני דגי
ב׳ ויבוע הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר

על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול׃ ויזועון
מן קדמי נוני ימא ועופא דשמיא וחית ברא וכל רחשא דרחיש על ארעא וכל
אנשא דעל אפי ארעא ויתפגרון טוריא ויתלשון מגדליא וכל שור רם לארעא
יתחמר׃ וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה׃
ואזמיניה למפל בחרבא על טורי עמי אמר יי אלהים חרב גבר באחוהי תהי׃
ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר
עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו׃ ואתפרע מניה במותא ובקטלא ומטר
מגבר ואבני אלגביש אישתא וגפריתא אמטר עלוהי ועל משריתיה ועל
עממין סגיאין דעמיה׃ והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו
כי אני יהוה׃ ואתרבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני עממין סגיאין וידעון ארי
אנא יי׃

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ואת בר אדם אתנבי על גוג ותימר
כדנן אמר יי אלהים האנא שלח רגזי עלך גוג רב ריש משך ותובל׃ ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל׃ ואתלבנך ואטעינך
ואסקינך מסיפי צפונא ואיתינך על טורי ישר׳׃ והכיתי קשתך מיד שמאולך
וחציך מיד ימינך אפיל׃ וארמי קשתך מיד סמלך וגירך מיד ימינך אמגר׃
על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף
וחית השדה נתתיך לאכלה׃ על טורי ארעא דישר׳ תתרמי נבילתך את וכל
משריתך ועממין דעמך לעופא צפר כל דפרח וחית ברא מסרתך לאשתצאה׃
על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ על אפי ברא תתרמי נבילתך
ארי אנא גזרית במימרי אמר יי אלהים׃ ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים
לבטח וידעו כי אני יהוה׃ ואשלח אישתא במגוג ובתבי נגותא דשרן לרחצן
וידעון ארי אנא יי׃ ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם
קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל׃ ויתשמא דקדשי אגלי
בגו עמי ישר׳ ולא אחיל ית שמא דקדשי עוד וידעון עממיא ארי אנא יי קדישא
אשריתי שכינתי בישר׳׃ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃

הא אתיא ותתקיים אמר יי אלהים הוא יומא דגזרית במימרי׃ ויצאו ישבי ערי
וברמח ל׳ ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד ובערו בהם
אש שבע שנים׃ ויפקון יתבי קרוי ארעא דישראל ויהון שגרין ומסתובדין במני
זינא בעגילין ותריסין בקשתן ובגירין ובאעי מורנין ורמחין וידלקון בהון נורא
שבע שנין׃ ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש
כת ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה׃ ולא יסבון אעין מן חקלא
כן ולא יקצון מן חורשיא ארי במני זינא ידלקון נורא ויבזון ית בזזיהון ויעדון ית
עדיהון אמר יי אלהים׃ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר
וחס בישראל גיא העוברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג
ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג׃ ויהי בעדנא ההוא אתין לגוג אתר כשר לבית
קבורא בישראל בחלת מגלתא מדנח ים גניסר וסמכא היא לתרין טוריא ויקברון
תמן ית גוג וית כל אתרגושתיה ויקרון חלת אתרגושת גוג׃ וקברום בית ישראל
למען טהר את הארץ שבעה חדשים׃ ויקברונון בית ישראל בדיל לדכאה ית
ארעא שבעה ירחין׃ וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני
ריש יהוה׃ ויקברון כל עמא דארעא ויהי להון לשום יום אתיקרותי אמר יי אלהים׃ ואנשי
פ״ס תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ
לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו׃ וגברין ימנון תדירא למהוי עדן בארעא מקברין
עם דעדן ית דאשתארו על אפי ארעא לדכיותה מסוף שבעה ירחין ישרון למבדקי׃
ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים
אל גיא המון גוג׃ ועדי אורחין דעדן בארעא דאם יחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
צואה עד דיקברון יתיה דמקברין בחלת אתרגושת גוג׃ וגם שם עיר המונה וטהרו
לא הארץ׃ ואף לתמן יתרמון קטילי רומי קרתא דסגיאן אתרגושתהא וידכון ארעא׃
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית
השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי
ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם׃ ואת בר אדם כדנן אמר יי אלהים אימר לעופא
ציפר כל דפרח ולכל חית ברא אתכנשו ואיתו אתקרבו מסחור סחור על קטילי

דאנא קטיל לכון קטול סגי על טורי ישראל ותיכלון בסרא ותשתון דמא׃ בשר
גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן
כלם׃ בסר גיברין תיכלון ודם רברבי ארעא תשתון מלכין שלטונין וטרונין גיברין
עתירי נכסיא כלהון׃ ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם׃ ותיכלון תרבא למסבע ותשתון דמא לרויו מנכסת קטילין דאנא קטיל לכון׃
ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה׃ ותסבעון
על טורי עמי בסר סוסון ורתכין גיברין וכל גברי עבדי קרבא אמר יי אלהים׃ ונתתי
את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי
בהם׃ ואתין ית יקרי בעממיא ויחזון כל עממיא ית פורענותי דעבדית וית
גבורתי דשויתי בהון׃ וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא
והלאה׃ וידעון בית ישראל ארי אנא יי אלההון מן יומא ההוא ולהלאה׃ וידעו
הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד
צריהם ויפלו בחרב כלם׃ וידעון עממיא ארי בחוביהון גלו בית ישראל על
דשקרו במימרי וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון ביד סנאיהון ואתקטלו
בחרבא כלהון׃ כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם׃ כסואבתהון
וכמרדיהון אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי מנהון׃ לכן כה אמר
אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי׃
בכין כדנן אמר יי אלהים כען אתיב ית גלות יעקב וארחים על כל בית ישראל ואתפרע
פורענות גבורתי מן עממיא על דאחילו ית שמא דקדשי׃ ונשו את כלמתם
ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד׃ ויקבלון
ית את כנעותהון וית כל שקרהון דשקרו קדמי במתבהון על ארעהון לרחצן ולית
דמניד׃ בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אותם מארצות איביהם ונקדשתי בם
לעיני הגוים רבים׃ כד אתיב יתהון מבני עממיא ואכניש יתהון ממדינת בעלי
דבביהון ואתקדש בהון לעיני עממין סגיאין׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי
אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם׃ וידעון ארי אנא
יי אלההון דעל דחבו קדמי אגליתי יתהון לבני עממיא וכדו דתבו כנשתינון

לשכרון וב̇ שכרון וסימנ׳ הכי מגלה ויגון ביד צריהם וסימנ׳ ואתנם ביד צריהם ותתנם ׳ ויבחני ב̇ וחס יוד בתר וס׳ היתה עלי יד

לארעהון ולא אשאר עוד מנהון תמן׃ ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את
רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה׃ ולא אסליק עוד שכינתי מנהון דשפכית ית
מ רוח קודשי על בית ישראל אמר יי אלהים׃ בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם
היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה׃ בעסרין וחמיש שנין לגלותנא ברישה
דשתא בעסרא לירחא בארבע עסרי שנין בתר דאתרעת קרתא בכלן יומא הדין
שרת עלי רוח נבואה מן קדם יי ואעיל יתי לתמן׃ במראות אלהים הביאני אל
ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב׃ בחיזו נבואה
דשרת עלי מן קדם יי אעלני לארעא ישראל ואשריני על טור רם לחדא ועלוהי
כבנין קרתא מדרומא׃ ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער׃ ואעיל יתי לתמן והא גברא חזויה
כחיזו נחשא וחוט דכתנא בידיה וקני משחתא והוא קאים בתרעא׃ וידבר
אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה
אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל׃ ומליל
עמי גברא בר אדם חזי בעינך ובאדנך שמע ושוי לבך לכל דאנא מחזי יתך ארי
בדיל לאחזיותך איתיתא הלכא חוי ית כל דאת חזי לבית ישראל׃ והנה חומה
מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד
את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד׃ והא שורא חד מברא לביתא סחור סחור
וביד גברא קני משחתא דחד מנהון שית אמין באמא באמתא דהיא אמה
ופשך ומשח ית פתיא דבניינא קניא חד ורומא קניא חד׃ ויבוא אל שער אשר
פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב׃ ועל לתרעא דפתיה לאורח מדנחא וסליק בדרגוהי ומשח
ית סיפא דתרעא קניא חד פתיא ויתספא חד קניא חד פתיא׃ והתא קנה אחד
ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אלם השער
מהבית קנה אחד׃ ותוא קניא חד ארכא וקניא חד פתיא ובין תוניא כתלא חמיש
אמין וספא דתרעא מקביל אולמא דתרעא מלגיו קניא חד׃ וימד את אלם

את הכסף ידו בחיקו את הכרים איה אהרן מחפל עדלתו הם אתמול גשו מה שמש את קדשי ותשלם ויהי המלך הספר דנעמן שלמה לכן ימלך אשר
על הכהנים דברי חזקיהו וגם הוא חכם ויבא ויעש ויבא אתי אל פתח החצר צפנה אמר בן לבית ויבא אתי שמה לבנותכן יקרא עבך קדשי וישלח אמציהו
ויבא יע עליהם שפך שאל הנה כה עשו ויתאפק המן ב׳ דפ״ס

השער מהבית קנה אחד ׃ ומשח ית אולמא דתרעא מלגיו קניא חד ׃ וימד את
אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית ׃ ומשחית
אולמא דתרעא תמני אמין ואלוהי תרתין אמין ואולמא דתרעא מלגיו ׃ ותאי
השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה
אחת לאילם מפה ומפה ׃ ותוי תרעא באורח מדנחא תלתא מיכא ותלתא מיכא
משחתא חדא לתלתיהון ומשחתא חדא לאליא מכא ומכא ׃ וימד את רחב פתח
השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות ׃ ומשח ית פתיא דמעלנא
דתרעא עסר אמין ארכא דתרעא תלת עסרי אמין ׃ וגבול לפני התאות אמה אחת
ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו ׃ ותחומא דקדם
תויא אמתא חדא ואמתא חדא תחומא מכא ותוא שית אמין מכא [illegible] ושית
אמין מכא ׃ וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד
פתח ׃ ומשח ית תרעא מאיגר תוא לאיגריה פתיא עסרין וחמיש אמין תרע לקביל
תרע ׃ ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב ׃ ועבד
ית אליא שתין אמין רומהון אמתא חדא ועל אלא דדרתא דתרעא סחור סחור ׃
ועל פני השער האיתון על לפני אולם השער הפנימי חמשים אמה ׃ וקדם תרעא
מציעאה דקדם אולמא דתרעא גואה חמשין אמין ׃ וחלונות אטמות אל התאים
ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה
ואל איל תמורים ׃ וכוין סתימן לתויא ולאליהון מלגיו לתרעא סחור סחור וכין
לאולמיא וכוין סחור סחור לגיו ועל אלא כותרתא ׃ ויבאני אל החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה ׃ ואעלני
לדרתא בריתא והא לשכן ורצפתא עביד לדרתא סחור סחור תלתין לשכן על
רצפתא ׃ והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה ׃
ורצפתא לעיבר תרעיא לקביל ארכא דתרעיא רצפתא ארעיתא ׃ וימד רחב
מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון ׃
ומשח פתיא מקדם תרעא מציעאה דקדם דרתא גויתא מלברא מאה אמין למדנחא
ולצפונא ׃ והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו ׃

ותרעא דפתיח לאורח צפונא לדרתא בריתא משח ארכיה ופתיה · ותאו שלושה
מפו ושלשה מפו ואילו ואילמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה
ארכו ורחב חמש ועשרים באמה · ותווהי תלתה מכא ותלתא מכא ואדשוהי
ואולמוהי וכותלתיה כמשחת תרעא קדמאה חמשין אמין ארכיה ופתיא עסרין
וחמיש אמין · וחלונו ואילמו ותימרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלו בו ואילמו לפניהם · וכווהי ואולמוהי וכותלתיה כמשחת תרעא
דפתיח לאורח מדנחא ובדרגין שבעה סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון · ושער
לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה ·
ותרעא לדרתא גויתא לקביל תרעא דפתיח לצפונא ולמדנחא ומשח מתרע
לתרע מאה אמין · ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו
ואילמו כמדות האלה · ואובלני באורח דרומא והא תרעא פתיח לאורח דרומא
ומשח אלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין · וחלונים לו ולאילמו סביב · סביב
כהחלנות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה · וכוין ליה
ולאולמוהי סחור סחור ככויא האלין חמשין אמין ארכא ופתיא עסרין וחמיש
אמין · ומעלות שבעה עלותו ואילמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד
מפו אל אילו · ודרגין שבעה דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותלין ליה חדא
מכא וחדא מכא על אלוהי · ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל
השער דרך הדרום מאה אמות · ותרעא דדרתא באורח דרומא ומשח מתרע
לתרע באורח דרומא מאה אמין · ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום כמדות האלה · ואעלני לדרתא גויתא בתרע דרומא ומשח
ית תרע דרומא כמשחתא האלין · ותאו ואילו ואילמו כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות · ותווהי
ואלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי סחור סחור חמשין אמין
ארכא ופתיא עסרין וחמיש אמין · ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמות · ואולמא סחור סחור ארכא עסרין וחמיש אמין
ופתיא חמיש אמין · ואלמו אל חצר החיצונה ותמרים אל אלו ומעלות שמונה

וסימ׳ ותאו קדמ׳ ושלאחריו · ויולכני ג׳ בת׳ כן וסימנ׳ דרך הדרום אל השער וישבני · חלנות ג׳ דכת׳ כן וסי׳ כהחלנות האלה וחלנות מכסות משקפ׳

מעלו׃ ואולמוהי לדרתא בריתא וכותלין על אלוהי ודרגין תמניא דרגוהי׃ ויביאני
אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה׃ ואעלני לדרתא
גויתא באורח מדנחא ומשח ית תרעא כמשחתא האלין׃ ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה׃ ותווהי ואלוהי ואולמוהי כמשחתא האלין וכוין ליה ולאולמוהי
סחור סחור ארכא חמשין אמין ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ ואילמו לחצר החיצונה
ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמונה מעלות מעלו׃ ואולמוהי לדרתא בריתא
וכותלין על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי׃ ויביאני אל שער הצפון
ומדד כמדות האלה׃ ואעלני לתרעא דפתיח לצפונא ומשח כמשחתא
האלין׃ תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה׃ תווהי אלוהי ואולמוהי וכוין ליה סחור סחור ארכא
חמשין אמין ופתיא עסרין וחמיש אמין׃ ואילו לחצר החיצונה ותמרים
אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו׃ ואלוהי לדרתא בריתא וכותלין
על אלוהי מכא ומכא ותמניא דרגין דרגוהי׃ ולשכה ופתחה באילים השערים
שם ידיחו את העלה׃ ולשכתא פתיחתא באליא דתרעיא תמן מתקנין ית עלתא׃
ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפו לשחוט אליהם העולה
והחטאת והאשם׃ ובאולמא דתרעא תרין פתורין מכא ותרין פתורין מכא למכס
עליהון עלתא וחטתא ואשמא׃ ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער
הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות׃
ולעיברא דמברא למסקנא כמעלנא דתרע צפונא תרין פתורין ולעברא אחרנא
דלאולמא דתרעא תרין פתורין׃ ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה
לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו׃ ארבעה פתורין מיכא וארבעה
פתורין מכא לעברא דתרעא תמניא פתורין ביניהון נכסין׃ וארבעה שלחנות
לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת
אליהם וינחו את הכלים אשר ישחטו את העולה בם והזבח׃ וארבעה פתורין
דאבני גזית ארכא אמתא חדא ופלג ופתיא אמתא חדא ופלג ורומא אמתא

וילבש ב׳ בו ושלחה ב׳ בו ופניהם זה ובפתחי׳ וחלונו ואילמו ותימרו עד כהחלונות האלה ואילמו דרך הדרום אילמו כת׳ ושאר׳ חס׳

לעולה ה׳ וסימנהון זאת התורה לעלה כל הבקר לעלה וארבעה שלחנות לעולה וגם עלה לרב ראה הבקר לעלה ״

דלא עליהון יחתון ית מניא דיכסון ית עלתא כהון ונכסת קודשיא׃ והשפתים
טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן׃ ועונקלין כפקין
פשך חד קביעין בעמודי בית מטבחין מגיו לאולמיא סחור סחור ועל פתוריא
בסר קורבנא׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל
כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן׃
ומברא לתרעא גואה לשכת ליואי בדרתא גויתא דלעיבר תרע צפונא ואפיהון
לאורח דרומא חד לעיבר תרע מדנחא אפי אורח צפונא׃ וידבר אלי זה הלשכה
אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית׃ ומליל עמי דא לשכתא
דפתיחא לאורח דרומא לכהניא נטרי מטרת ביתא׃ והלשכה אשר פניה
דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי
אל יהוה לשרתו׃ ולשכתא דפתיחא לאורח צפונא לכהניא נטרי מטרת מדבחא
אנון בני צדוק דקריבין מבני לוי לפולחנא דיי לשמשא קדמוהי׃ וימד את
החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית׃ ומשח
ית דרתא ארכא מאה אמין ופתיא מאה אמין מרבע ומדבחא דקדם ביתא׃
ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה
ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו׃ ואעלני לאולמא דביתא
ומשח אלא דאולמא חמיש אמין מכא וחמיש אמין מכא ופתיא דתרעא
תלת אמין מכא ותלת אמין מכא׃ ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה
אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפו ואחד מפו׃
ארכא דאולמא עסרין אמין ופתיא חדא עסרי אמין ובדרגין דסלקין ליה
ועמודיא על אליא חד מכא וחד מכא׃
מא ויביאני אל ההיכל וימד את האילים
שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל׃ ואעלני להיכלא
ומשח ית אליא שית אמין פתיא מכא ושית אמין מכא פתיא דביתא׃ ורחב
הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפה וחמש אמות מפה וימד
ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה׃ ופתיא דתרעא עסר אמין וכתפי
תרעא חמיש אמין מכא וחמיש אמין מכא ומשח ארכיה ארבעין אמין

זו יח כתהי וב׳ כת׳ וו וסימנהון העיר הלשכה לשחק חמרתי והראה כל עמית ולשמח בסיתי וגדולה לעגם ועדותי ״ ויבחנו בחס יזל חלס

עמודים העמודים יא חל וסימ׳ ועמדיו עשרים וכן לפאת צפון ולפאת ים והאדנים לעמודים ויאמר שמשון ועמדים ועב ויקצות העמודים

ופתיא עסרין אמין׃ ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות
ורחב הפתח שבע אמות׃ ועל לגיו ומשח אלא דתרעא תרתין אמין ותרעא
שית אמין ופתיא דתרעא שבע אמין׃ וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים
אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ ומשח ית ארכיה עסרין
אמין ופתיא עסרין אמין דקדם היכלא ואמר לי דין קדש קדשיא׃ וימד קיר
הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב׃ ומשח
כתלא דביתא שית אמין ופתיא דמחצתא ארבע אמין סחור סחור מקף לביתא
סחור סחור׃ והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר
אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית׃
ומחציא מחצא על מחצא תלתין ותלת חדא עסרי בסדרא קביעין בכתליא
דמגיו למחציא סחור סחור למהוי רישי שריתא נחתן על זידיא ולא יהוין
שריתא מעלן בכתלי ביתא׃ ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב
הבית למעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב למעלה וכן התחתונה יעלה
על העליונה לתיכונה׃ ופתיא מסבתא וסלקא לעילא לעילא מן מחציא ארי
מקפא ביתא וסלקא לעילא לעילא סחור סחור לגיו על כין פתי לביתא מלעילא
וכין במסבתא סלקין מן ארעיתא לעליתא באורח מציעיתא׃ וראיתי לבית
גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה׃ וחלית לביתא
רומא סחור סחור משכללן מחציא משחת קנא שית אמין רוח׃ רחב הקיר
אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית׃ פתיא
דכתלא דמחצתא דלברא חמיש אמין ואתר שביק בית מחציא דלגיו׃ ובין
הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב׃ ובין לשכתא פתיא עסרין
אמין סחור סחור מקף לביתא סחור סחור׃ ופתח הצלע למנח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב׃
ותרעא דמחצתא לאתר שביק תרעא חד פתיח לאורח צפונא ותרעא חד פתיח
לדרומא ופתיא דאתר שביק חמיש אמין סחור סחור׃ והבנין אשר אל פני
הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב׃

על פני׳

דמלב׳ עמודים שנים ובלת כי כה אמר יי׳ אלה העמודים ועמדים ... ורואיתי יב׳ וכ׳ ופסחתי והגדתי והנה לבית שיש כו׳
כשרון מעשה חיכבה אוכל בו דכוו׳ דכו׳

סביב וארכו תשעים אמה׃ ובנינא דקדם ביצורתא רוח אורח מערבא פתיא
שבעין אמין וכתלא דבניינא חמיש אמין פתיא סחור סחור וארכיה תשעין אמין׃
ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה׃ ומשח
ית ביתא ארכא מאה אמין וביצורתא ובניינא וכתליא ארכא מאה אמין׃ ורחב
פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה׃ ופתיא דקדם ביתא וביצורתא למדנחא
מאה אמין׃ ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו
מאה אמה והיכל הפנימי ואולמי החצר׃ ומשח ארכא דבנינא דקדם ביצורתא
דלאחורהא וזויתהא מכא ומכא מאה אמין והיכלא גואה ואולמי דרתא׃
הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות׃ ספיא וכוין סתימן ועתיקיא
סחור סחור לתלתיהון לקביל ספא דחפי נסרין דארזא סחור סחור וארעא
עד כויא וכוין סתימן׃ על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות׃ ועד לעילא מן תרעא ועד ביתא גואה ולברא
ועל כל כתלא סחור סחור מלגיו ומלברא משחן׃ ועשוי כרבים ותמרים ותמרה
בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב׃ וגליף כרובין וכותלן וכותרתא בין כרובא
לכרובא ותרין אפין לכרובא׃ ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב׃ ואפי אנשא עביד לכותרתא מכא ואפי אריא
עביד לכותרתא מכא ואפי אריא עביד לכותרתא מכא גליף על כל ביתא סחור
סחור׃ מהארץ עד מעל הפתח הכרבים והתמרים עשוים וקיר ההיכל׃ מארעא
עד לעילא מן תרעא כרובין וכותרן גליפין וכן לכתלא דהיכלא׃ ההיכל מזוזת רבעה
ופני הקדש המראה כמראה׃ היכלא דספוהי מרבעין ואפי בית כפורי חזויה
כחיזו יקרא׃ המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו
וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה׃ כקביל מדבחא פתורא
דאעא תלת אמין רומיה וארכיה תרתין אמין וזוין ליה וארכיה וכתלוהי דאעא
ומליל עמי דין פתורא דקדם יי׃ ושתים דלתות להיכל ולקדש׃ ותרתין דשין
להיכלא ולבית כפורי׃ ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים

שלוש ה׳ מל׳ וסי׳ עלמה הבית פעמים ורחב הסכות עריס רבי יבדית והתלעות המזבח עץ וכל כתו כות מל׳ · קירתיו ד׳ וסי׳ גגו וחבו׳ המזבח ויחף

לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: ותרתין דשין אינון לדשיא תרתין מקפן
דשין תרתין לדשא חדא ותרתין דשין לאחרנתא: ועשויה אליהן אל דלתות
ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ:
וגליף עליהן על דשי היכלא כרובין וכותרין כמא דגליף על כתליא וסקופתא
דאעא על אפי אולמא מלברא: וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות
האולם וצלעות הבית והעבים: וכוין סתימן וכותרתא מכא ומכא על כתפי
מב אולמא ומחצת ביתא וסקופיא: ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך
הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון:
ואפקני לדרתא בריתא באורח תרעא דפתיח לאורח צפונא ואעלני ללשכתא
דקדם ביצורתא ודקדם בנינא לצפונא: אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון
והרחב חמשים אמות: לקביל ארכא דאמין מאה תרעא חד פתיח לצפונא
ופתיא חמשין אמין: נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר
לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: לקביל עסרין דלדרתא גויתא
ולקביל רצפתא דפתיחא לדרתא בריתא זוי לקביל זוי מתלתין: ולפני הלשכות
מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: וקדם
לשכתא מהלך עסר אמין פתיא לגיו אורח אמתא חדא ותרעיהון פתיחין לצפונא:
והלשכות העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין:
ולשכתא עליתא דחיקן ארי נסבין זיזיא מנהון מארעיתא וממציעתא בנינא:
כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתונות
ומהתיכנות מהארץ: ארי מתלתן אנין ולית להין עמודין כעמודי דרתא
על כין דחיקן מארעיתא וממציעתא מארעא: וגדר אשר לחוץ לעמת
הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: וכתלא
דלברא לקביל לשכתא אורח דרתא בריתא דקדם לשכתא ארכיה חמשין אמין:
כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה
אמה: ארי ארכא דלשכתא דלדרתא בריתא חמשין אמין והא על אפי
היכלא מאה אמין: ומתחתה הלשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה

מהחצר החצנה׃ ומלרע ללשכתא האלין מעלנא ממדנחא דעליך להון מדרתא
בריתא׃ ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות׃
בפתיא דכתלא דדרתא לאורח מדנחא דקדם ביצורתא ודקדם בנינא לשכן׃
ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן׃ ואורחא קדמיהון כחיזו לשכתא דפתיחן לאורח צפונא
כארכהון כין פתיהון וכל מפקניהון וכדחזי להון וכתרעיהון׃ וכפתחי הלשכות
אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן׃
וכתרעי לשכתא דפתיחן לאורח דרומא תרע בריש אורח אורח קדם דוכן
ליואי אורח מדנחא במעלניהון׃ ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום
אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם
כי המקום קדש׃ ואמר לי לשכת צפונא לשכת דרומא דקדם ביצורתא אנין
לשכת קדשא דייכלון תמן כהניא דקריבין לשמשא קדם יי׳ קדשי קדשיא ומנחתא
וחטתא ואשמא ארי אתרא קדיש׃ בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר
החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים
וקרבו אל אשר לעם׃ במיעלהון כהניא ולא יפקון מן קדשא לדרתא בריתא
ותמן יחתון לבושיהון דישמשון בהון ארי קדשא אנון וילבשון לבושין אחרנין
ויתערבון עם עמא׃ וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב׃ ושיצי ית משחת ביתא גואה ואפקני
באורח תרעא דפתיה לאורח מדנחא ומשחיה סחור סחור׃ מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב׃ משח רוח מדנחא בקני
משחתא חמיש מאה קנין בקני משחתא סחור סחור׃ מדד רוח הצפון חמש
מאות קנים בקנה המדה סביב׃ משח רוח צפונא חמיש מאה קנין בקני
משחתא סחור סחור׃ את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה׃
ית רוח דרומא משח חמיש מאה קנין בקני משחתא׃ סבב אל רוח הים מדד
חמש מאות קנים בקנה המדה׃ אסתחר לרוח מערבא משח חמיש מאה קנין

בקני משחתא׃ לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב
חמש מאות להבדיל בין הקדש לחל׃ לארבע רוחיא משחיה שורא ליה סחור סחור
מג ארכא חמיש מאה ופתיא חמיש מאה לאפרשא בין קדשא לחולא׃ ויולכני אל
השער שער אשר פנה דרך הקדים׃ ואובלני לתרעא תרעא דפתיח לאורח מדנחא׃
והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה
מכבודו׃ והא יקרא דאלהא דישראל אתגלי באורח מדנחא וקל מברכי שמיה כקל
מין סגיאין וארעא נהירת מזיו יקריה׃ וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה
אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר
כבר ואפל אל פני׃ וכחיזו חזוא דחזיתי כחזוא דחזיתי באתנבאותי לחבלא
ית קרתא וחזוא כחיזו דחזיתי על נהר כבר ואשתטחית על אפי׃ וכבוד יהוה
בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים׃ ויקרא דיי אתגלי בביתא
באורח תרעא דפתיח לאורח מדנחא׃ ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי
והנה מלא כבוד יהוה הבית׃ ונטלתני רוחא ואעילתני לדרתא גויתא והא אתמלי
יקרא דיי ביתא׃ ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי׃ ושמעית
דמתמלל עמי מלגיו וגברא הוה קאים לקבלי׃ ויאמר אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם
במותם׃ ואמר לי בר אדם דין אתר בית כרסי יקרי ודין אתר בית אשריות שכינתי
דאשרי שכינתי תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון עוד בית ישראל שמא
דקדשי אנון ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון במתהון׃ בתתם ספם את
ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם
אשר עשו ואכל אתם באפי׃ במתנהון ספיהון לקביל ספי בית מקדשי ולבניהון
בסטר עזרתי וכותל בית מקדשי בין מימרי וביניהון וסאיבו ית שמא דקדשי
בתועיבתהון דעבדו ושיציתי יתהון ברגזי׃ עתה ירחקו את זנותם ופגרי
מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם׃ כען ירחקון ית טעותהון ופגרי מלכיהון
מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי ביניהון לעלם׃ אתה בן אדם

הפטרת ואתה תצוה

עתה כה׳ ריש פ׳ס וס׳ ידעתי שמע בקלי קומו ועבדולך והבית רוץ נה לקראתה מבלעדי יצ׳ על מי בטחת בוא כתבה מקרוב יחרדון נבראו הקץ ירחקו התגדרו

הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית: את בר אדם
חוי ית בית ישראל ית ביתא ויתכנעון מחוביהון וימשחון ית תקוסיה: ואם נכלמו
מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל
חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אתם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו
ואת כל חקתיו ועשו אותם: ואם יתכנעון מכל דעבדו במחדיהון צורת ביתא
וטקוסיה ומפקנוהי ומעלנוהי וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל דחזי ליה הודע
יתהון וכתוב לעיניהון ויטרון ית כל צורתיה וית כל גזירתיה ויעבדון יתהון: זאת
תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת
הבית: דא אוריתא דביתא על ריש טורא כל תחומיה סחור סחור קודש קודשין
הא דא אוריתא דביתא: ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק
האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב זרת האחד וזה גב המזבח: ודין משחת
מדבחא באמיא באמתא דהיא אמה ופשך ותשויתא אמתא ואמתא פתיא
וגדנפא מקפלה על ספתה סחור סחור זרתא חדא ודין טקוס מדבחא: ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: ומתשויתא ארעא עד מסמתא ארעיתא
תרתין אמין ופתיא אמתא חדא ומסמתא זעירתא עד מסמתא רבתא ארבע
אמין ופתיא אמתא: וההראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע:
ומדבחא ארבע אמין ומלמדבחא ולעילא קרנתא ארבע: והאראיל שתים עשרה
ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ומדבחא תרתא עסרי ארכא
בתרתא עסרי פתיא מרבע על ארבעה סטרוהי: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב
ומעלתהו פנות קדים: ומסמתא ארבע עסרי ארכא בארבע עסרי פתיא על ארבעה
סטרהא וגדנפא מקפלה סחור סח פלגות אמתא ותשויתא לה אמתא סחור סחור
ומאתר דסלקין לה מתפנן למדנחא: ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני
יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: ואמר
לי בר אדם כדנן אמר יי אלהים אלין גזירת מדבחא ביום אתעבדותיה לאסקא עלוהי

עלתא ולמזרק עלוהי דם נכסת קדשיא׃ ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע
צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחטאת׃ ותתין לכהניא
ליואי דאנון מזרעא דצדוק דקריבין לפלחני אמר יי אלהים לשמשא קדמי תור בר
תורי לחטאתא׃ ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה
ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו׃ ותסב מדמיה ותתין על ארבע קרנתיה
ועל ארבע זוית מסמתא ועל תחומא סחור סחור ותדכי יתיה ותכפר עלוהי׃ ולקחת
את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש׃ ותסב ית תורא דחטתא
ויוקדניה באתר דחזי לביתא מברא למקדשא׃ וביום השני תקריב שעיר עזים
תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר׃ וביומא תנינא תקריב צפיר
בר עזי שלים לחטתא וידכון ית מדבחא כמא דדכיאו בתורא׃ בכלותך מחטא
תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים׃ כשיציותך מלדכאה תקריב תור
בר תורי שלים ודכר מן ענא שלים׃ והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם
מלח והעלו אתם עלה ליהוה׃ ותקריבנון קדם יי ויתנון כהניא עליהון מלחא ויסקון
יתהון עלתא קדם יי׃ שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן
הצאן תמימים יעשו׃ שבעה יומין תעביד צפירא דחטתא ליומא ותור בר תורי
ודכר מן ענא שלמין יעבדון׃ שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו
ידו׃ שבעה יומין יכפרון על מדבחא וידכון יתיה ויקרבון קרבניה׃ ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת
שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה׃ וישלמון ית יומיא ויהי ביומא תמינאה
ולהלאה יעבדון כהניא על מדבחא ית עלותכון וית נכסת קדשיכון ואקבל קורבנכון
ברעוא קדמי אמר יי אלהים׃ וישב אתי דרך שער המקדש החיצון
הפנה קדים והוא סגור׃ ואתיב יתי באורח תרע מקדשא בראה דפתיח למדנחא
והוא אחיד׃ ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו
כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור׃ ואמר לי יי תרעא הדין אחיד יהי לא
יתפתח ואנש לא ייעול ביה ארי יי אלהא דישראל על ביה ויהי אחיד׃ את הנשיא
נשיא הוא ישב בו לאכל לחם לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא׃

ידו ה׳ חס וסימנ׳ וישלך ויעש אהרן וסמך אהרן ומלאו ידו וידו תרפינה׃ למקדש ג׳ דגש וסימ׳ ושרפו ומקדש למקדש לבנות בית למקדש׃
חמירה ... יי ד׳ בליש וסימ׳ השער הזה ושלחו העמר ויקחו ושא חמירא יי חלי׃

לרבנ׳

לרבא יהי רבא הוא יתיב ביה למיכל לחמא קדם יי מאורח אולמא דתרעא ייעול
ה בספ ומאורחיה יפוק׃ ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד
ג יהוה את בית יהוה ואפל אל פני׃ ואעלני באורח תרע צפונא דקדם ביתא וחזית
ד והא אתמלי יקרא דיי ית בית מקדשא דיי ואשתטחית על אפי׃ ויאמר אלי
בלש יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך
ט תין לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש׃
ק ואמר לי יי בר אדם שוי לבך וחזי בעינך ובאדנך שמע ית כל דאנא ממליל עמך
לכל גזירת בית מקדשא דיי ולכל דחזי ליה ותשוי לבך למעלני ביתא בכל
מפקני מקדשא׃ ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם
מכל תועבתיכם בית ישראל׃ ותימר לעמא סרבנא לבית ישראל כדנן אמר יי אלהים
סגי לכון מכל תועיבתכון בית ישראל׃ בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר
להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי
אל כל תועבותיכם׃ באיתיותכון בני עממיא רשיעי לבא ועריל בסרא למהוי
בבית מקדשי לאפסא ית עזרתי בקרוביכון ית קורבני תרב ודם ככסת קדשין
ואשניאו ית קימי על כל תועיבתכון׃ ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון
לשמרי משמרתי במקדשי לכם׃ ולא נטרתון מטרת קדשי ומניתון לנטרי מטרת
מימרי במקדשי לכון׃ כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל
בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל׃ כדנן אמר יי אלהים
כל בני עממיא רשיעי לבא ועריל בסרא לא ייעלון לבית מקדשי לכל בני עממיא
דבגו בני ישראל׃ כי אם הלוים אשר רחקו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם׃ אלהין
ליואי דאתרחקו מדחלתי במטעי ישראל דטעו מבתר פלחני בתר טעותהון ויקבלון
חוביהון׃ והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה
ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם׃ ויהון בבית
מקדשי משמשין ממנן על תרעי ביתא ומשמשין ית ביתא אנון יכסון ית עלתא
וית נכסת קודשיא דלעמא ואנון יקומון קדמיהון לשמשותהון׃ יען אשר ישרתו
אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם

ה בטע מארכה וטפחה על חדה מלה סימ׳ מהמג תלוש

בתעות ישראל אשר תעו מעלי דסמ׳

כל ספ מל בכ ה חס

עש״ה בו ה׳ וסימנהון ולכל אשר יעשה לכרמי ומה יעשה בה והעם לעשות בח״ש ׳כל תמימם דכעירא תמימם בת במ״א שבעת ימים תעשה
שע״ד חכותה ד״יחזק׳ וכל לשון תמימות כות כמ״ג יורע יי ימי תמימים ׳ וכל כתו׳ כות מ״ג במ״ג חס׳

אדני יהוה ונשאו עונם׃ חלף דהוו משמשין יתהון קדם טעותהון והוו לבית ישרא׳
לתקלא חובין על כין קיימית במימרי עליהון אמר יי אלהים ויקבלון חוביהון׃
ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם
ותועבותם אשר עשו׃ ולא יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי ולמקרב על כל
קודשי לקודשי קודשיא ויקבלון את כלמותהון ותועיבתהון דעבדו׃ ונתתי
אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו׃ ומניתי יתהון
נטרי מטרת ביתא לכל פלחניה ולכל דיתעביד ביה׃ והכהנים הפטרת אמר
הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי
המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה׃
וכהניא ליואי בני צדוק דנטרו ית מטרת מקדשי במטעי בני ישרא׳ מבתר פלחני
אנון יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא קדמי תרב
ודם נכסת קודשין אמר יי אלהים׃ המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
לשרתני ושמרו את משמרתי׃ אנון ייעלון למקדשי ואנון יתקרבון לפתור לחים
אפיא דילי לשמשא קדמי ויטרון ית מטרת מימרי׃ והיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר
הפנימית וביתה׃ ויהי במיעלהון לתרעי דרתא גויתא לבושי בוצא ילבשון ולא
תהי עליהון כסות עמר בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא ולגיו׃ פארי פשתים יהיו המגבעות
על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע׃ קובעין דבוץ יהון
על רישיהון ומכנסין דבוץ יהון על חרציהון לא ייסרון על חרציהון על לבהון ייסרון׃
ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם
אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם׃ ובמפקהון מדרתא דקודשא לדרתא בריתא לאתערבא
עם עמא ישלחון ית לבושיהון דאנון משמשין בהון ויחתון יתהון בלשכת קודשא
וילבשון לבושין אחרנין ולא יתערבון עם עמא בלבושיהון׃ וראשם לא יגלחו
ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם׃ ורישיהון לא יגלחון ופירוע לא ירבון
ספרא יספרון ית סער רישיהון׃ ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית׃

וחמר לא ישתון כל כהין במיעלהון לדרתא גויתא׃ ואלמנה וגרושה לא יקחו
להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן
יקחו׃ וארמלא ומתרכא לא יסבון להון לנשין אלהין בתולתא מזרעא דבית ישראל
וארמלתא דתהי ארמלתא שאר כהניא יסבון׃ ואת עמי יורו בין קדש לחול ובין
טמא לטהור יודעם׃ וית עמי ילפון בין קדשא לחולא ובין מסאבא לדכיא יהודעונון׃
ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ישפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל מועדי
ישמרו ואת שבתותי יקדשו׃ ועל פלוגת דינא אנון יקומון למדן בדיני רעותי
ידינונון וית אוריתי וית קימי בכל מועדי יטרון וית יומי שביא דילי יקדשון׃ ואל
מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה
לאיש יטמאו׃ ועל מיתא דאנשא לא ייעול לאסתאבא אלהין לאב ולאם ולבר ולברת
לאח ולאחת דלא הות לגבר יסתאבון׃ ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו׃ ובתר
דכותיה שבעה יומין ימנון ליה׃ וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת
בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה׃ וביום מיעליה לקודשא לדרתא גויתא לשמשא
טו בקדשא יקריב חטתיה אמר יי אלהים׃ והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא
תתנו להם בישראל אני אחזתם׃ ותהי להון לחלק מותר קרבני חולקהון ואחסנא
לא תתנון להון בישראל מתנן דיהבית להון אנון אחסנתהון׃ המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה׃ מנחתא וחטתא ואשמא אנון
ייכלונון וכל חרמא בישראל דילהון יהי׃ וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל
מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
ביתך׃ וריש כולא בכורי כולא וכל אפרשות כולא מכל אפרשותכון לכהניא
יהי וריש אצותכון תתנון לכהנא לאשראה ברכתא בביתך׃ כל נבלה וטרפה מן
העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃ כל נבילא ותבירא מן עופא ומן בעירא
מה לא ייכלון כהניא׃ ובהפלכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה
קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל
גבולה סביב׃ ובפלגותכון ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא קדם יי קדשא
מן ארעא ארכא עסרין וחמשה אלפין ארכא ופתיא עסרא אלפין קדשא הוא בכל

החלקים ג בלש וסימנה׳ ולאחזת ועל גבול יהודה והכותר ׳ ואל פני ג וסימנה׳ ולנשיא ברחב ואצלה בשער הגיא לילה ויעדיא׳

תחומה סחור סחור׃ יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב׃ יהי מדין לקודשא חמיש מאה בחמיש מאה
מרבע סחור סחור וחמשין אמין רווחא ליה סחור סחור׃ ומן המדה הזאת תמוד
ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים׃ חמשה
ומן משחתא הדא תמשח ארכא עסרין וחמשה אלפין ופתיא עסרא אלפין וביה יהי
מקדשא קודש קודשין׃ קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים
לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש׃ קודשא מן ארעא הוא
לכהניא דמשמשין בבית מקדשא יהי דקריבין לשמשא קדם יי ויהי להון אתר שביק
לבתיא וכבשא למקדשא׃ וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה והיה
ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכות׃ ועסרין וחמשה אלפין ארכא
ועסרא אלפין פתיא ויהי לליואי דמשמשין בבית מקדשא להון לאחסנא עסרין
לשכן׃ ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת
תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה׃ ואחסנת קרתא תתנון חמשה אלפין פתיא
וארכא עסרין וחמשה אלפין לקביל אפרשות קודשא לכל בית ישראל יהי׃ ולנשיא
מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול
ים אל גבול קדימה׃ ולרבא מכא ומכא לאפרשות קודשא ולאחסנת קרתא לקביל
אפרשות קודשא ולקביל אחסנת קרתא מרוח מערבא מערבא ומרוח מדנחא
מדנחא וארכא לקביל חד מן חולקיא מתחום מערבא עד תחום מדנחא׃ לארץ
יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל
לשבטיהם׃ דא ארעא תהי לרבא לאחסנא בישראל ולא ייכסון עוד רברבי ית עמי
וארעא יתנון לבית ישראל לשבטיהון׃ כה אמר אדני יהוה רב הפטרת החדש הזה
לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם
מעל עמי נאם אדני יהוה׃ כדנן אמר יי אלהים סגי לכון רברבי ישראל חטפא וגזא
אעדו ודין דקשוט וזכו עבידו סליקו תקלתכון מגו עמי אמר יי אלהים׃ מאזני
צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם׃ מוזנון דקשוט ומכילן דקשוט ובתין דקשוט

ובמתכנתו ל̇ הפקדתו ל̇ שלחתו ל̇ במוצקתו ל̇ תוחלתו ל̇ מקטרתו ל̇ דרתו ל̇ בדרתו ל̇ במכמרתו ל̇ ׳עולתה מל̇ בלש וס׳ ועל הנשיא

יהון לכון׃ האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר
ב׳ וחד ובמתכנתו האיפה אל החמר יהיה מתכנתו׃ מכילתא ובתא טיקס חד יהי סכום תלת סאין
למסב מעסר כורא כמכילת רטיבא בתא ועסר כורא יבישא מכילתא מן כורא
הוי טקוסיה׃ והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה
וחמשה שקל המנה יהיה לכם׃ וסלעא עסרין מעין תלתות מנא עסרין סלעין
מני כספא עסרין וחמיש סלעין רבעות מנא חמיש עסרי סלעין כלהון שתין
מנא רבא מני קודשא יהי לכון׃ זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה
מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים׃ דא אפרשותא דתפרשון
חד מן שתה במכילתא מכור חטין וחד מן שתה במכילתא מכור סערין׃ וחק
השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים
חמר׃ ודחזי למסב מן משחא במכילת רטיבא מעסרא בתא מן כורא חד מן
עסרא הויא בתא בכורא ארי עסר בתין כורא׃ ושה אחת מן הצאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה׃ ואמר
חד מן ענא מן מאתן דחזי למסב מפטמא דישראל למנחתא ולעלתא ולנכסת
ג׳ ר״פ פ״ס קדשיא לכפרא עליהון אמר יי אלהים׃ כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל׃ כל עמא דארעא יהון עבדין ית אפרשותא
ג׳ מל׳ בליש הדא לרבא בישראל׃ ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת
העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל׃ ועל רבא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא
(ית מנחתא)
בחגיא ובירחיא ובשביא בכל מועדי בית ישראל הוא יעביד ית חטתא וית עלתא
וית נכסת קדשיא לכפרא על בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה בראשון
ג׳ באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש׃ כדנן אמר יי אלהים
בקדמאה בחד לירחא תסב תור בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא׃ ולקח הכהן
מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת
שער החצר הפנימית׃ ויסב כהנא מדמא דחטתא ויתין על סקופת ביתא ועל
ארבע זוית מסמתא למדבחא ועל סקופת תרע דרתא גויתא׃ וכן תעשה

וחטאת ג׳ וסימנה׳ על המזבח המקדש וכפרתהו ׳ שבעת הימים ה׳ בליש וסימ׳ ויהי לשבעת הימים מצות יא כל ותכך עלין שבעת ימי החג

בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית׃ וכין תעביד בשבעה בירחא
מגבר דמשתלי ומטפשות ותכפרון על ביתא׃ בראשון בארבעה עשר יום לחדש
יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל׃ בניסן בארבעת עסרא יומא
לירחא יהי לכון פסחא חגא שבעה יומין פטירא יתאכיל׃ ועשה הנשיא ביום
ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת׃ ויעביד רבא ביומא ההוא חלופוהי
וחלף כל עמא דארעא תורא דחטתא׃ ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום׃
ושבעה יומי חגא יעביד עלתא קדם יי׳ שבעה תורין ושבעה דכרין שלמין ליומא
שבעה יומיא וחטתא צפיר בר עזין ליומא׃ ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה
ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא יעביד ומשחא מלי
הינא למכילתא׃ בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן׃ בשביעאה בחמשת עסרא יומא לירחא
בחגא יעביד כאלין שבעה יומיא כחטתא כעלתא וכמנחתא וכמשחא׃
כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח׃ כדנן אמר יי׳ אלהים תרע עזרתא
גויתא דפתיח למדנחא יהי אחיד שתה יומי חולא וביומא דשבתא יהי פתיח
וביומא דירחא יהי פתיח׃ ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת
השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא
והשער לא יסגר עד הערב׃ ויעול רבא באורח אולמא דתרעא מלברא ויקום
על סקופת תרעא ויפוק ותרעא לא יתאחד עד רמשא׃ והשתחוו עם הארץ פתח על סקופת תרעא ויעבדון כהנא ית עלתיה וית נכסת קודשוהי ויסגוד על
השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה׃ ויסגדון עמא דארעא במעלנא
דתרעא ההוא בשביא ובירחיא קדם יי׳׃ והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים׃ ועלתא דיקריב רבא קדם יי׳ ביומא
דשבתא שתה אמרין שלמין ודכר שלים׃ ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה
מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ומנחתא מכילתא לדכרא ולאמריא מנחתא דתדביק
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃ וביום החדש פר בן בקר תמימם

ב׳ ובחמשה עשר דחג
וששת כבשים ואיל תמימם יהיו׃ וביומא דירחא תור בר תורי שלים ושתה
אמרין ודכר שלמין יהון׃ ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין לאיפה׃ ומכילתא לתורא ומכילתא לדכרא יעביד מנחתא
ד׳ ב׳ ולאמריא כמא דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא׃ ובבוא הנשיא דרך
חס׳ וב׳ אולם השער יבוא ובדרכו יצא׃ ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא ייעול
ספר מל׳ מל׳ ובאורחיה יפוק׃ ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון
להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
ב׳ יצא תחכן ק׳ ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו׃ ובמיעל עמא דארעא קדם יי
במועדיא דעליל באורח תרע צפונא למסגד יפוק באורח תרע דרומא ודעליל
באורח תרע דרומא יפוק באורח תרע צפונא לא יתוב באורח תרעא דעל ביה ארי
ד׳ וחד מבית שכם ויצאו לקבליה יפוק׃ והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובדרכם יצאו׃ ורבא ביניהון
במיעלהון ייעול ובמפקהון יפקון׃ ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה
לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה׃ ובחגיא ובמועדיא
תהי מנחתא מכילתא לתורא ומכילתא לדכרא ולאמריא דתדביק ידיה ומשחא
עד כאן מלי הינא למכילתא׃ וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו׃ וארי יעביד רבא נדבתא
עלתא או נכסת קדשיא נדבתא קדם יי ויפתח ליה ית תרעא דפתיח למדנחא
ויעביד ית עלתיה וית נכסת קדשוהי כמא דיעביד ביומא דשבתא ויפוק וייחוד
ג׳ ית תרעא בתר מפקיה׃ וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר
בבקר תעשה אתו׃ ואימר בר שתיה שלים תעביד עלתא ליומא קדם יי בצפר
בצפר תעביד יתיה׃ ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן
ט׳ וחס׳ שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד׃ ומנחתא
תעביד עלוהי בצפר בצפר חד מן שתא במכילתא ומשחא תלתות הינא לערבא
יעשו ק׳ ית סולתא מנחתא קדם יי קים עלם תדירא׃ ועשו את הכבש ואת המנחה ואת
ומלין כת׳ וו וקל יוד בריש תיבות השמן בבקר בבקר עולת תמיד׃ יעבדון ית אמרא וית מנחתא וית משחא בצפר

הנשיא ב׳ קמ׳ וחד בתר מל׳ ׃ ויצאו ד׳ וסימנה׳ ממך מחלליך מהרסיך והנשיא בתוכם ׃ מלין כת׳ וו בריש תיבות וק׳ יוד וסי׳ ונשאו ושפטהו ועשו ורב
ורבה ועצן וחלם ושרם וקר ונעוף

לצפר עלת תדירא׃ כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה׃ כדנן אמר יי אלהים ארי
יתין רבא מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא ולבנוהי תהי אחודתהון היא באחסנא׃
וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה׃ וארי יתין מתנא מאחסנתיה לחד
מעבדוהי ותהי ליה עד שתא דיובילא ותתוב לרבא ברם אחסנתיה דבנוהי
דילהון תהי׃ ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל
את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו׃ ולא יסב רבא מאחסנת עמא
למינסהון מאחסנתהון מאחסנתיה יחסין לבנוהי בדיל דלא יתבדרון עמי גבר
מאחסנתיה׃ ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה׃ ואעלני במעלנא דלעבר
תרעא ללשכת קדשא דכהניא דפתיחן לצפונא והא תמן אתרא בסופיהון
מערבא׃ ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש
את העם׃ ואמר לי דין אתר דיבשלון תמן כהניא ית אשמא וית חטתא דייפון
ית מנחתא בדיל דלא לאפקא לדרתא בריתא לאתערבא עם עמא׃ ויוציאני
אל החצר החיצונה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע
החצר חצר במקצע החצר׃ ואפקני לדרתא בריתא ואעברני על ארבע
זוית דרתא והא דרתא בזוית דרתא דרתא בזוית דרתא׃ בארבעת מקצעות
החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצעות׃ בארבע זוית דרתא דרתא מקטרן ארבעין ארכא ותלתין פתיא
משחתא חדא לארבעתיהון דדרתא׃ וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטירות סביב׃ ונדבכין עבידין להון סחור סחור לארבעתיהון
ואתר לבשלא עביד מלרע לנדבכיא סחור סחור׃ ויאמר אלי אלה בית
המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם׃ ואמר לי דין אתר
מז מתקן לבשלא דיבשלון תמן משמשי ביתא ית נכסת קדשיא דעמא׃ וישבני

קרימה ה׳ וסימנ׳ ותשח שער ולנשיא ב׳ בו קדמ׳ ויושבע בתר דחורן וחלה שמות עד סוף ספר במ׳ דן אפרים ראובן ויהודה

ית׳ אל פתח הבית והנה המים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים
והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח: ואתיבני לתרע
ביתא והא מיא נפקין מתחות סקופת ביתא ממדנחא ארי אפי ביתא למדנחא
ומיא נחתין מלרע מעבר ביתא לימינא מדרום למדבחא: ויוצאני דרך שער
צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן
הכתף הימנית: ואפקני באורחא תרע צפונא ואסחרני באורחא דלברא לתרעא
ברא באורח תרעא דפתיח למדנחא והא מיא נפקין מן עברא דימינא: בצאת
כו׳ האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: במפק גברא
חס׳ ממדנחא וחוט דמשחתא בידיה ומשח אלף אמין באמתא ואעברני במיא מי
קרצולין: וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים:
ומשח אלפא ואעברני במיא מי רכובין ומשח אלפא ואעברני מי חרצין: וימד
אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: ומשח
אלפא נחלא דלא יכילית למעבר ארי תקיפו מיא מי סחוא נחלא דלית אפשר
ג׳ בת׳ לאתעברא: ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: ואמר לי
בן החזיתא בר אדם ואובלני ואתיבני על כיף נחלא: בשובני והנה אל שפת הנחל
עץ רב מאד מזה ומזה: במתבי והא על כיף נחלא אילן סגי לחדא מכא ומכא:
ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו
ב׳ יתיר הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים: ואמר לי מיא האלין נפקין בגלילא
והנה א׳ גותרה כב ממדנחא ונחתין למישרא ועלין בימא לימא רבא מתפקין ומתסן מיא: והיה
ה׳ כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה
מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל: ויהי כל
נפשא חיתא דרחשא לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא ייחון ויהון נוניא סגי לחדא
ארי עלין לתמן מיא האלין ומתסן ומתקיימין לכל אתר דייעלון לתמן מי נחלא:
יתיר יוד והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו
למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: ויהוי אתר למקם עלוהי צידין
מעין גדי ועד עין עגלים משטח לצידין יהון למנייכיהון יהון נוניהון כנוני

ולא מרותיה מגמת פניהם ״ רבה מאד ה׳ וסימנ׳ הבשר אשר ישרץ אל כל אשר ישרץ דוגים ומטבחת ויהי מקנהו שבעת אלפי ״

ימא רבא סגי לחדא · בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו · ביצוהי ופצידוהי
לא יתסון למחפורין דמלח יהון · ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל
עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה · ועל נחלא יסק אילן רב
על כיפיה מכא ומכא כל אילן דמיכל לא יתרון טרפוהי ולא יפסוק אביה ירח
בירח יהי עביד פירין ארי מוהי מן מקדשא אנון נפקין ויהון אביה למיכל
וטרפוהי לאסותא · כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו
את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים · כדנן אמר יי אלהים דין
תחומא דתחסנון ית ארעא לתרי עסר שבטיא דישראל יוסף יתקבל תרין חולקין ·
ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ
הזאת לכם בנחלה · ותחסנון יתה גבר כאחוהי דקיימית במימרי למתנה
לאבהתכון ותתפלג ארעא הדא לכון לאחסנא · וזה גבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה · ודין תחום ארעא לרוח צפונא
מן ימא רבא אורח חתלון מעלנא דצדד · חמת ברותה סברים אשר בין גבול
דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן · חמת בירות סברים
דבין תחום דמשק ובין תחום חמת בריכת עגיבאי דעל תחום חורן · והיה
גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת
צפון · ויהי תחומא מן ימא חצר עינון תחום דמשק וצפונא צפונא ותחום
חמת ויתרוח צפונא · ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד
ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה ·
ורוח קדומא מבין חורן ומבית דמשק ומבין גלעד ומבין ארעא דישראל
ירדנא מתחומא על ימא מדנחאה תמשחון ויתרוח קדומא · ופאת נגב תימנה
מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה · ורוח
עיבר דרומא מיריחו עד מי מצות רקם אחסנא לימא רבא ויתרוח דרומא
דדרומא · ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים · ורוח
מערבא ימא רבא מתחומא עד לקביל מעלנא דחמת דא רוח מערבא ·

וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל ׃ ותפלגון ית ארעא הדא
לכון לשבטיא דישרא׳ ׃ והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם
אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה
בתוך שבטי ישראל ׃ ויהי דתפלגון יתה באחסנא לכון ולגיוריא דיתגיירון
ביניכון דאולידו בנין בארעכון ביניכון ויהון לכון כיציבא בבני ישרא׳ עמכון
יפלגון באחסנא בגו שבטיא דישרא׳ ׃ והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו
נחלתו נאם אדני יהוה ׃ ויהי שבטא דיתגייר גיורא בגויה תמן תתנון אחסנתיה
מח אמר יי אלהים ׃ ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל
יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו
פאת קדים הים דן אחד ׃ ואלין שמהת שבטיא מסיפי צפונא על תחום אורח
חתלון מעלנא דחמת חצר עינן תחום דמשק צפונא על תחום חמת והון ליה
רוח קדומא מערבא דן חד ׃ ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר
אחד ׃ ועל תחום דן מרוח מדנחא עד רוח מערבא אשר חד ׃ ועל גבול אשר
מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד ׃ ועל תחום אשר מרוח מדנחא
עד רוח מערבא נפתלי חד ׃ ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה
מנשה אחד ׃ ועל תחום נפתלי מרוח מדנחא עד רוח מערבא מנשה חד ׃ ועל
גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד ׃ ועל תחום מנשה מרוח
מדנחא עד רוח מערבא אפרים חד ׃ ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד
פאת ימה ראובן אחד ׃ ועל תחום אפרים מרוח מדנחא ועד רוח מערבא ראובן
חד ׃ ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד ׃ ועל תחום ראובן
מרוח מדנחא עד רוח מערבא יהודה חד ׃ ועל גבול יהודה מפאת קדים
עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך
כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו ׃ ועל תחום
יהודה מרוח מדנחא עד רוח מערבא תהי אפרשותא דתפרשון עסרין וחמשה
אלפין פתיא וארכא כחד מן חלקיא מרוח מדנחא עד רוח מערבא ויהי בית
מקדשא בגויה ׃ התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב

ל׳ ד׳ וחס׳ ל׳ ד׳ כת׳ ד׳ בן
ה׳ וכל׳ אסתר כות׳ במ׳ חד
דן אפרים ראובן יהודה קדים ונפלי סימ׳ ג׳ ״ חס׳
ג׳ חס׳
ג׳ בליש

עשרת אלפים׃ אפרשותא דתפרשון קדם יי ארכא עסרין וחמשה אלפין ופתיא
עסרא אלפין׃ ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש יהוה בתוכו׃ ולאלין תהי אפרשות קדשא לכהניא לצפונא
עסרין וחמשה אלפין ולמערבא פתיא עסרא אלפין ולמדנחא פתיא עסרא אלפין
ולדרומא ארכא עסרין וחמשה אלפין ויהי בית מקדשא דיי בגויה׃ לכהנים
המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות בני ישראל
כאשר תעו הלוים׃ לכהניא דמקדשין מבני צדוק דנטרו מטרת מימרי דלא
טעו במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי׃ והיתה להם תרומיה מתרומת
הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים׃ ותהי להון אפרשותא מאפרשות
ארעא קדש קדשין על תחום ליואי׃ והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה
ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ וליואי לקביל תחום כהניא עסרין וחמשה אלפין ארכא
ופתיא עסרא אלפין כל ארכא עסרין וחמשה אלפין ופתיא עסרא אלפין׃ ולא
ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה׃ ולא יזבנון
מניה ולא יחלפיה ולא יעבר ריש ארעא ארי קדשא קדם יי׃ וחמשת אלפים
הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה
העיר בתוכה׃ וחמשה אלפין דאשתאר בפתיא על אפי עסרין וחמשה אלפין
חולא הוא לקרתא למותב ולרוח ויהי בית קרתא בגויה׃ ואלה מדותיה פאת
צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש מאות וארבעת
אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות
וארבעת אלפים׃ ואלין משחתהא לרוח צפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ולרוח דרומא ארבעה אלפין וחמיש מאה ומרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש
מאה ורוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש מאה׃ והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים׃ ויהי רווחא לקרתא לצפונא מאתן וחמשין ולדרומא מתן

ה̇ מלין כתרי טעמ׳ וקריאתן על הטרק
ה̇ בנב׳ וכמת׳
יעביר ק̇
וחס
בתוכו ק̇
ומ׳
חמש כת̇ ולא̇ קרי והן ה̇ כת̇ ולא̇ קרי ו׳ קרי ולא̇ כת̇

וחמשין ולמדנחא מאתן וחמשין ולמערבא מאתן וחמשין׃ והנותר בארך
לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת
תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר׃ ודישתאר בארכא לקביל
אפרשות קדשא עסרין אלפין למדנחא ועסרא אלפין למערבא ויהי לקביל אפרשות
קדשא ותהי עללתיה למיכל דמפלחין בקרתא׃ והעבד העיר יעבדוהו מכל
שבטי ישראל׃ ודמפלח בקרתא יפלחוניה מכל שבטיא דישראל׃ כל התרומה
חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש
אל אחזת העיר׃ כל אפרשותא עסרין וחמשה אלפין בעסרין וחמשה אלפין
מרבע תפרשון ית אפרשות קדשא לאחסנת קרתא׃ והנותר לנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד
גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים
לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה׃ ודישתאר לרבא מכא
ומכא לאפרשות קדשא ולאחסנת קרתא לקביל עסרין וחמשה אלפין אפרשותא
עד תחום מדנחא ומערבא לקביל עסרין וחמשה אלפין עד תחום מערבא
לקביל חד מן חלקיא לרבא ותהי אפרשות קדשא וכיבש מקדש ביתא בגויה׃
ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין
גבול בנימן לנשיא יהיה׃ ומאחסנת ליואי ומאחסנת קרתא במצעין דלרבא
יהי בין תחום יהודה ובין תחום בנימין לרבא יהי׃ ויתר השבטים מפאת
קדימה עד פאת ימה בנימן אחד׃ ושאר שבטיא מרוח מדנחא עד רוח
מערבא בנימין חד׃ ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון
אחד׃ ועל תחום בנימין מרוח מדנחא עד רוח מערבא שמעון חד׃ ועל
גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד׃ ועל תחום שמעון
מרוח מדנחא עד רוח מערבא יששכר חד׃ ועל גבול יששכר מפאת
קדימה עד פאת ימה זבולן אחד׃ ועל תחום יששכר מרוח מדנחא עד
רוח מערבא זבולון חד׃ ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד
אחד׃ ועל תחום זבולן מרוח מדנחא עד רוח מערבא גד חד׃ ועל גבול

קדמה ג חס בטע וסימנה נפתלי מנשה זבולן סימ׳ כמג׳ · על הים ב׳ בספ׳ וסימ׳ הקדמוני מתמר מי מריבת׳ סימ׳ צודה ואלה

גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים
הגדול׃ ועל תחום גד לרוח עיבר דרומא ויהוי תחומא מיריחו מי מצות
רקם אחסנת לימא רבא׃ זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל
ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה׃ דא ארעא דתפלגון באחסנא לשבטיא
דישראל ואלין פלגותהון אמר יי אלהים׃ ואלה תוצאת
העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה׃ ואלין מפקני קרתא
מרוח צפונא ארבעה אלפין וחמיש מאה משחן׃ ושערי העיר על שמות
שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד
שער לוי אחד׃ ותרעי קרתא על שמהת שבטיא דישראל תרעין תלתה
פתיחין לצפונא תרע ראובן חד תרע יהודה חד תרע לוי חד׃ ואל פאת
קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד
שער בנימן אחד שער דן אחד׃ ולרוח מדנחא ארבעה אלפין וחמיש מאה
ותרעין תלתא ותרע יוסף חד תרע בנימן חד תרע דן חד׃ ופאת נגבה
חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד
שער יששכר אחד שער זבולן אחד׃ ורוח דרומא ארבעה אלפין וחמיש
מאה משחן ותרעין תלתה תרע שמעון חד תרע יששכר חד תרע זבולן חד׃
פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד
שער אשר אחד שער נפתלי אחד׃ רוח מערבא ארבעה אלפין וחמיש
מאה תרעיהון תלתה תרע גד חד תרע אשר חד תרע נפתלי חד׃ סביב
שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה׃ סחור סחור תמנת עסר
אלפין ושמה דקרתא יתפרש מיומא דישרי יי שכינתיה תמן׃

סכום הפיסוקים שלספר יחזקאל אלף ומאתים ושלשה ושבעים פיסוקים סימן א׳ רעג׳

ברוך יי צורי

תוצאת העיר · תוצאת ב׳ · כת׳ בספ׳ · תוצאות · חיים · מל׳ · ומל׳ · ושאר · ב׳ כת׳ תצאות · כן כת׳ · שמנה · עשר · רשעים · יתהלכון · יבעתוהו

יחזקאל השמע תרין בו החמס׃ קם למטה שפטי׃ מצית׃ חדדות צחני הדם נא׳ צותיך מגרשה וחקמתה את ״את העברים הספים ובהפילכם

גדלתי ד' וסימנה' בנים בחורים לידותון לאדבעה עשר ׳ רוממתי ד' בלש וסימנה' בנים גדלתי כיהדים לידותון לשנים ועשרים קלא

הפטרות אלה מסעי

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז
יחזקיהו מלכי יהודה׃ נבואת ישעיה בר אמוץ דאתנבי על אנש יהודה ויתבי
ירושלם ביומי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה׃ ואוחי אלה אלי
ישעיה בן אמוץ אר' אוחאה אליה פי מא בין אל יהודה ואל ירשלם עלי עהד עזיה
ויותם ואחז וחזקיה מלוך אל יהודה׃ שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי׃ שמעו שמיא דזעו כד יהבית אוריתי
לעמי ואציתי ארעא דאתרגיפת מן קדם פתגמי ארי יי' מליל עמי בית ישרא'
קריתי להון בנין חביבתנון ויקרתינון ואנון מרדו במימרי׃ אסמעו יא סמאואת
ואנצתי יא ארץ מא קאלה אלה בנין רביתהם ורפעתהם והם כפרו בי׃ ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ ידע תורא זבניה
וחמרא אריא דמרוהי ישראל לא אילין למדע דחלתי עמי לא אסתכל למתב
לאוריתי׃ יערף אלתור קאניה ואלחמאר מעלף ראבה ואסראיל לם יעלם וקומי
לם יפהם׃ הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה
נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור׃ וי על דאתקריאו עם קדיש וחטו כנשא
בחירא אסגיאו חובין אתכניו לזרעא רחימא ואבאישו ואתאמר להון בנין
חבילין וחבילו אורחתהון שבקו ית פלחנא דיי' קצו בדחלת קדישא דישרא'
בדיל עובדיהון בישיא אסתחרו והוו לאחרא׃ יא איה אלקביל אלכאטי אלשעב אל'
תקיל אלדנב ואלנסל אלשריר ואלבנין אלמפסדין אד' תרכו טאעה אלה ורפצו קדוס
אסראיל ותדחו אלי וראא׃ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי׃
לא מסתכלין למימר על מא לקינא עוד מוספין למחטי לא אמרין מדין כל ריש
מרע וכל לב דוי׃ ועלי מא תודבון איצא חתי תזדאדון זוגא פכל ראס ממרץ
וכל קלב מדוי׃ מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא
זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן׃ משאר עמא ועד רישא לית בהון דשלים
בדחלתי כלהון סרבין ומרדין אתגעלו כחובין כמחא מרססא לא שבקין
מזרוכהון ולא מחמרין לתיובא ואף לא זכון להון לאגנא עליהון׃ ומן אלקדם אלי
ראס ליס פיה מצחא והן או שגה או גראחה או צרבה מסתקיחה לם תעצר ולם

קדמי' דדבל' ימים ׳ אבוס ב' ומל' וסימ' וחמור בל ׳ תכו ב' כתר' לש' וחס' וסימנה' לרגליך על מה תכו ׳ על מה ושלחה' תוסיפו כת'

כת תצמד ולסתליין כדהון׃ ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם
כן זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים׃ ארעכון צדיא קרויכון יקידת נור
ארעכון לקבלכון עממיא מחסנין יתה ובחוביכון צדיאת מנכון אתחלפת
והת לנכראין׃ בלדכם וחשה וקראכם ריקאת נאר וריאצכם בעצהא חואכם א׳
אגנביין אכלוהא ובעצהא כאוי כהפך ﭏסיול׃ ונותרה בת ציון כסכה בכרם
ב׳ כמלונה במקשה כעיר נצורה׃ ואשתארת כנשתא דציון כמטלתא בכרמא בתר
וחד וחדן כמלונה דקטפוהי כערסל מבתותא במקטיא בתר דאבעיוהי כקרתא דצירין עלה׃
וקד בקי גמעציון כעריש פי כרם או כערזל פי מקתאה או כקריה מכוצה׃
ד׳ לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו׃ או לאפון
ריש פס׳ מותר טוביה דיי צבאות אשאר לנא שיזבא ברחמוהי אית עמנא חובין דנאנש
סדום פון אבדנא ובאיתבי עמורה אשתיצינא׃ לולא אן ﭏלה רב ﭏגיוש בקא
לנא שרידא קלילא לכנא כﭏ סדום ושבהנא בﭏ עמורה׃ שמעו דבר
יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה׃ קבילו פתגמא דיי שלטוניא
דעובדיהון בישין כשלטוני סדום אציתו לאוריתא דאלהנא עמא דעובדיהון
דמן לעם עמורה׃ אסמעו כלאם ﭏלה יא אשביה ﭏ סדום ואנצתו שריעה רבנא
ו׳ וחדי להון אמר יא נצרא קום עמורה׃ למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב
ה׳ מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי׃ לא רעוא קדמי בסגיאות נכסת
קודשיכון אמר יי׳ מסת עלוון דדכרין ותרב פטימין ודם תורין ואמרין וגדיין
דבאין לא רעוא קדמי בהון׃ לאיש אשא כתרה דבאיחכם יקול ﭏלה קד אסתכתרת
צואער ﭏכבאש ושחום ﭏגואמיס ודמא ﭏבקר וﭏחמלאן וﭏעתדאן לא אר׳ידהא׃
ג׳ כעלמ׳ מבוא כל כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי׃ דאתון אתן לאתחזאה
קדמי מן תבע דא מידכון למיתי לא תדושון עזרתי׃ ואדא תאתון לתחצור
ב׳ מל׳ ובענ׳ בין ידיי מן טלב הדא מנכם אן תדוסון צחוני באטלא׃ לא תוסיפו הביא מנחת
כול׳ מת׳ כן שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה׃ לא
תוספון לאיתאה מנחא אניסא קרבן מרחק הוא קדמי ירחין ושבין כנישאתון
מתכנשין לא שבקין חוביכון לקבלא צלותכון בעדן כנישתכון׃ לא תעודון

אתיאן הדא יא אזור ובכורכם מכרוה ענדי ושהור ואעיאד אלואתי תסמונהא
באסמאלא אגיז לכם אגל מעא אמכתפי אקרם׃ חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה
נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃ ירחיכון ומועדיכון רחיק מימרי הוון
קדמי לריחוק אסגיתי למשבק׃ שהורכם ואעיאדכם קד שנתהא נפסי וצארת
ענדי כאלתקל יעגז אחק אחתמאלהא׃ וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם
כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלֵאוּ׃ וכד כהניא פרסין ידיהון לצלאה
עליכון מסליקנא אפי שכינתי מנכון ואף כד אתון מסגן לצלאה לא רעוא קדמי
לקבלא צלותכון מדידיכון דם זכי מליין׃ וענד בסטכם אכפאפכם אחגב
רחמתי ענכם ואיצא אן כתרתם אלצלוה לא אסמעהא ממא אידיכם מעאתי ממלווה׃
רַחֲצוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי חִדְלוּ הָרֵעַ׃ תובו לאוריתא אדכו
מחוביכון אעדו בישות עובדיכון מקביל מימרי אתמנעו מלאבאשא׃ ארתחצו
ותזכו ואזילו סו שמאילכם מן בין ידיי ואנתהו ען אלאסאה׃ לִמְדוּ הֵיטֵב דִּרְשׁוּ
מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃ אילפו לאיטבא תבעו דינא זכו
דאניס דיכו דין יתמא עבידו קבילת ארמלתא׃ ותעלמו אלאחסאן ואלתמסו אלחכם
וארשדו אלמתהור ואקצו ליתים ואכצמו לארמלה׃ לְכוּ נָא
וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר
יִהְיוּ׃ בכין כד תתובון לאוריתא תבעון מן קדמי ואעביד בעותכון אמר יי אם
יהון חוביכון כתימין כצבענין כתלגא יחורון אם יסמקון כזהוריתא כעמר נקי
יהון׃ תעאלו חתי נתקאבל יקול אללה פאנה אן כאנת כטאיאכם כאלחמרה אביצת כא
תלג ואן אחמרת כאלקרמז צארת כאלצוף נקאא׃ אִם תֹּאבוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוּב הָאָרֶץ
תֹּאכֵלוּ׃ אם תיבון ותקבלון למימרי טובא דארעא תיכלון׃ אן אנתשו וסמעתם
ואטעתם אכלתם כיר אלארץ׃ וְאִם תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
ואם תסרבון ולא תקבלון למימרי בחרב סנאה תתקטלון ארי במימרא דיי גזיר
כין׃ ואן אביתם וכאלפתם אפנתם באלסיף לאן כדא קאל אללה׃ אֵיכָה הָיְתָה
לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאֲתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְּחִים׃ איכדין תבו
עובדהא למהוי כטעיתא קרתא מהימנתא דהות מליא עבדי דינא קשטא הוה

הפטרת איכה הדברים

מסעף
וסכרתי
חתת
מצרים

מתעביד בה וכען אנון קטולי נפשן׃ כיף צארת טאגיה אלקריה אלאמינה אלדי כאנת
ממלוה חכמא ואלעדל כאן פיהא מקימא ואלאן צארו קתאלין׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִגִים
סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ כספיך הוה לפסולא חמריך מערב במיא׃ וכמא קד צאר ורקך
זיפא וכמרך מגשוש באלמא׃ שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף
שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה לֹא יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃ רברבך מרדין ושותפין
לגנבין כלהון רחמין לקבלא שחדא אמרין גבר לחבריה עביד לי בדיני ואשלים
לך בדינך דין יתמא לא דינין וקבילת ארמלתא לא עלא לקדמיהון׃ ורייסאך
זאילין ואצחאבך סארקין כלהם מחבי אלרשוה וטאלבי אלמכאפאת איתם לא יחכמו
לה ודעוא אלארמלה לא יצל אליהם׃ לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרַי וְאִנָּקְמָה מֵאוֹיְבָי׃ בכין אמר רבון עלמא יי צב׳
תקיפא דישראל קרתא ירושלם אנא עתיד לנחמותה ברם וי לרשיעיא כד
אתגלי למעבד פורענות דין מסנאי עמא ואתיב נקמא לבעיל דבבא׃ לדאך
קאל אלסייד רב אלגיוש אלאה אסראיל אלאן אשתפי מן אעדאי ואנתקם מן באגציי׃
וְאָשִׁיבָה יָדִי עָלַיִךְ וְאֶצְרֹף כַּבֹּר סִיגָיִךְ וְאָסִירָה כָּל בְּדִילָיִךְ׃ ואתיב מחת גבורתי
עלך ואבריר כמא דמנקן בבוריתא כל רשיעך ואעדי כל חייבך׃ ואלרד ידי עליך
ואסבך באלנקא זיפך ואזיל גמיע סתורך׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ
כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ ואמני בך דייני קשטא
תקנין כיד בקדמיתא ומלכי מלכך כד מן אולא בתר כין יתקרי ליך קרתא דקשטא
קרתא מהימנתא׃ וארד קצאתך כאלאולי ומשאורך כאלאבתדא פלדאך ידעא בך
קריה אלעדל אלקריה אלאמינה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ ציון כד יתעביד
בה דינא תתפריק ודעבדו אוריתא יתובון לה בזכו׃ ואן ציון תפדא בחכם
ואלראגעוהא בעדל׃ וְשֶׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ ויתברון מרדין
וחייבין כחדא ודשבקו אוריתא דיי ישתיצון׃ חינאיד יאתי כסר אלפאסקין ואל
כאטיין אגמעין ותארכי אללה יפנון׃ כִּי יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם וְתַחְפְּרוּ
מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם׃ ארי תבהתון מאילני טעותא דחמידתון ותתכנעון
מגנאך טעותא דאתון מסתייעין בהון׃ כמא קד אככם סתכזיון מן אלבטם

אלדי תמניתם עבארתהא ותכגלון מן אלגנאין אלדי אכתרתם נזהתהא׃ כי תהיו כאלה נבלת
עלה וכגנה אשר מים אין לה׃ ארי תהון כבטמא דמתר טרפוהי וכגנת שקיא דמין לית
לה׃ חתי תצירו כבטמה קד סקט ורקהא וכגנאן ליס להא מא׃ והיה החסן לנערת ופעלו
לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה׃ ויהי תקפהון דרשיעיא כנעורת כתנא ועובד
ידיהון כניצוץ נורא כמא דמקרבין דין לסטר דין ודלקין תרויהון כחדא כין יסופון
רשיעיא אנון ועובדיהון בישיא ולא יהי עליהון חיס׃ ויציר אותאק כואן כאלמשאקה
ב̇ עד̇ מן העזין ואפעאלהם תלך כאשראר ישתעלאן גמיעא פלא להם מן מטפי׃ הדבר
אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם׃ פתגם נבואה דאתנבי ישעיה בר
אמוץ על אנש יהודה ויתבי ירשלם׃ אלכטאב אלדי אוחי אלה אלי ישעיה בן אמוץ פי מא
ח̇ בין̇ יהודה ואל̇ ירשלם׃ והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים
בטע̇ בסף̇ ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים׃ ויהי בסוף יומיא מתקן יהי טור בית מקדשא
דיי̇ בריש טוריא ומנטל מרמתא ויתפנין למפלח עלוהי כל מלכותא׃ ויכון פי
אכר אלזמאן אן יכון גבל בית אלה מהייא עלי רוס אלגבאל וסניא מן אליפאע ויקבלו
אליה גמיע אלאמם׃ והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי
ג̇ יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ב̇ מל̇ ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו ונסק לטור בית מקדשא דיי̇ לבית שכינת
וחד̇ אלהא דיעקב ויליפיננא מאורחן דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה ארי מציון
חס̇ תפוק אוריתא ואלפן פתגמא דיי̇ מירשלם׃ וינטלק אלשעוב אלכתירין יקולון תעאלו
נצעד אלי גבל אלה ואלי בית אלאה יעקוב ידלנא מן סירה מא נסיר בה פי טרקה ואן
אתוריה תכרג מן ציון וכלאם אלה מן ירשלם׃ ושפט בין הגוים והוכיח לעמים
רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה׃ וידין בין מלכותא ויוכח לעממין סגיאין ויעפפון סיפיהון
לסכין ומורניתהון למגלין לא יטול עם באפי עם זין ולא יתאלפון מלכין קרבא׃
פיחכם בין אלאמם ויעט שעובא כתירה פיחטמון סיופהם יגעלונהא סככא ומזארי
קהם מנאגלא ולא יחמל קביל עלי אכר סיפא ולא יתעלמון אבדא אלחרב׃
בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ יימרון בית יעקב איתו ונהך באלפן

ואין קצה ג̇ וסימנ̇ ואין קצה לאוצרותיו כוש עצמה ואין קצה לגויה ואין קצה לתכונה׳

אוריתא דייי׳ יא אל בית יעקוב תעאלו נסיר פי נור אללה׳ כי נטשתה עמך בית
יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו׳ ארי שבקתון
דחלת תקיפא דהוה פריק לכון דבית יעקב ארי אתמליאת ארעכון טעון כיד
מלקדמין ועננין כפלשתאי ובנמוסי עממיא אזלין׳ פאנך קד ודרת מדהב קומך
יא אל יעקוב וקד אתבעו קומך סבל אל קדם ומתפאולין כאלפלסטיניון ובנואשי אלגרבא
יכתפון׳ ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבתיו׳ ואתמליאת ארעהון כסף ודהב ולית סוף לגנזוהי ואתמליאת ארעהון
סוסון ולית סוף לרתכוהי׳ ואמתלת בלאדהם פצה ודהב ולא חד לכנאיזהם
ואמתלת בלאדהם כיולא ולא חד למראכבהם׳ ותמלא ארצו אלילים למעשה׳
ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו׳ ואתמליאת ארעהון טעון לעובד ידיהון
סגדין לדאתקינא אצבעתהון׳ ואמתלת ארצהם אותאן פהם למא עמלת אידיהם
יסגדון כל למא עמלת אצאבעהם׳ וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם׳
וימאך אנשא ויחלש תקוף גבריין ולא תשבוק להון׳ וינכפץ שמך אלאדמיון
ויתצע אלנאס ולא תסאמח להם׳ בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר
גאונו׳ ייעלון למערק בטנריא ולאטמרא בעפרא מן קדם דחילא דייי ומזיו
יקריה׳ יקול בעצהם לבעץ אדכלו פי אלצואן מתלא ואנטמר פי אלתראב מן
קבל פזע אללה ומן בהאיה ואקתדארה׳ עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׳ עיני רמות אנשא ימאכן ויחלש תקוף גבריין
ותקיף ייי בלחודוהי בעדנא ההוא׳ פינכפץ שמך אלאדמיון ויתצע ארפע ארג׳
ויכון אללה אלקאהר פי דאך אלוקת׳ כי יום ליהוה צבאות על כל
גאה ורם ועל כל נשא ושפל׳ ארי יומא עתיד למיתי מקדם ייי צבאות על כל
גיותניא ורמי לבא ועל כל תקיפיא דימאכון׳ אן ללה רב אלגיוש יומא עלי כל
מקתדר ורפיע ועלי כל סני ויתצע׳ ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן׳ ועל כל מלכי עממיא תקיפיא וחסיניא ועל כל טורני
מדינתא׳ ועלי גמיע ארז אללבנאן אלרפיעה אלסניה וגמיע שגר אלבתנייה׳ ועל
כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות׳ ועל כל טוריא רמיא ועל כל

בצור ג̇ דגש וסימנ̇ והכית בצור בוא בצור והטמן בעפר יתצבון חד בתורה וחד בנביאים וחד בכתובים׳

רמתא מכטלתא׃ ועלי כל אגבאל ארפיעה ואיפאע אסניה׃ ועל כל מגדל גבה
ועל כל חומה בצורה׃ ועל כל דיתבין במגדל רם ועל כל דשרן בשור כריך׃ ועלי
כל ברג שאמך וכל סור חצין׃ ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה׃
ועל כל דיתבין בניסי ימא ועל כל דשרן בבירות שופרא׃ ועלי כל ספן אבחר
ג̇ ותע̇ וגמיע מלכרפאת אלמנא׃ ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃ ותמאך רמות אנשא ויחלש תקוף גברין ותקיף יי׳ בלחודוהי
בעדנא ההוא׃ פינכפץ שואמך אלאדמיון ויתצע ארפע ארגאל ויכון אללה א׳
ד̇ קאהר פי דלך אלוקת׃ והאלילים כליל יחלף׃ וטעותא גמירא
וחס̇ יסופון׃ ואלאותאן גמלה ימציהא׃ ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ וייעלון במערת טנריא ובמחילי
עפרא מן קדם דחילא יי׳ ומזיו יקריה באתגליותיה למתבר רשיעי ארעא׃
פידכל אהלהא פי מגאיר אלצואוין ופי סכבאת אלתראב מן קבל פזע אללה ובהאיה
ואקתדארה בקיאמה ליזהב אהל אלארץ׃ ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃
בעדנא ההוא ירחקון בני אנשא ית טעות כספהון וית טעות דהבהון דעבדו
להון למסגד לטעותא ולצלמניא׃ פי דלך אליום יטרח אלאדמי אותאנה אלפצה
ואותאנה אלדהב אלדי צנעת לה ליסגד להא לאכלי אלתמאר ואלכפאפיש׃ לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ׃ למיעל במערת טנריא ובשקיפי כיפיא מקדם דחילא יי׳ ומזיו יקריה
באתגליותיה למתבר רשיעי ארעא׃ לידכל פי נואקר אלצואוין ופי כהוף אל
צכור מתלא מן קבל פזע אללה ובהאיה ואקתדארה בקיאמה ליזהב אלעצם׃
ג̇ חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא׃
אתמנעו לכון מלאשתעבדא לאנשא במעבדיה דחלא דנשמת רוח חיין
באפוהי ארי יומא דין הוא קיים מחר ליתוהי וכלמא חשיב הוא׃ אנתהו
לכם מן אלאדמי אלדי פי אנפה נסמה אנה מא לא יחסב׃ כי הנה האדון יהוה
צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען

חרשים ג וסימנה׳ וחכם חרשים ונבון לחש ומעוננים יהוליד את עפרה ב בנו חד מנה בנבי׳ וב׳ בדברי הימים

מים׃ ארי הא רבון עלמא יי צבאות מעדי מירושלם ומיהודה סמיך וסעיד כל
סמך מיכל וכל סמך משתי׃ אן אסייד רב אגיוש יזיל מן אל ירשלם ומן אל יהודה
מאהם מתכלין עליה מן ארגא ואנסא אמתכל עליה מן אטעאם ואמתכל עליה מן
ב אשראב׃ גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן׃ גיבר וגבר עביד קרב דיין
וספר ומשתאיל וסב׃ אגבאר ורו אחרב ואחאכם ואשאער ואחאתם ואשיך אל
ג כביר׃ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש׃ רב חמשין
ונסיב אפין ומליך מילך ואמר ומשתמע וחכים וסכלתן בעיצא׃ ורייס קומה
ואוביה ואלמשיר ואסתאד אצנאע ופאהם אלטף׃ ונתתי נערים שריהם ותעלולים
ימשלו בם׃ ואמני ינקיא פרנסיהון וחלשיא ישלטון בהון׃ וחתי אציר אחדאת
רייסאהם ואצביאן יתסלטון עליהם׃ ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו
ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד׃ ויתגרון עמא גבר בגבר וגבר בחבריה ישלטון
עולימא בסבא ודשיט ביקיר׃ ויתשבת אקום אפריק באכר וארגל בצאחבה
ויפתכון אצבי באשיך ואהיין באכרים׃ כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה
קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך׃ ארי ייחוד גבר באחוהי מדרעית
בית אבוהי כסו אית לך רב תהי עלנא ומגליתא הדא תהי תחות ידך׃ וחתי יתעלק
רגל באביה או באחד מן אביתה יקול אלך תובא קנעא אן תכון לנא מדברא
ותכון הדה אלמהה אפקירה תחת ידך׃ ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חובש
ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימוני קצין עם׃ יתיב בעדנא ההוא למימר
לית אנא כשר למהוי ריש ובביתי לית מא דאיכול ולית מא דאתכסי לא תמנונני
רב על עמא׃ תראה יחלף להם פי דאך אוקת יקול לא אציר מצמד תאג וליס פי
ביתי טעאם ולא תוב פלא תגעלוני מדבר קום׃ כי כשלה ירושלם
ח ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו׃ ארי אתקילו יתבי
ירשלם ואנש יהודה גלו ארי ממלל פומהון ואגר עובדיהון גרלן ק׳ יי מרגזין
קדם יקריה׃ ממא קד אפתקר אל ירשלם ואל יהודה קד וקעו ממא אלסנהם ושמאילהם
ט אלי אלה יכאפון כהמא קצדה פי גלאלה׃ הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם
הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה׃ אשתמודעות אפיהון אסהיד

לבה ד מל וסימנה׳ ולבה אפוא ולבה אין בשורה מוצאת שמלה לכה ולכה לישועתה לכו׃ גמלו ל׳ בקל׳

צדינא בהון וחטאיהון כסדומאי קבלין לא מכסין ווי לנפשהון ארי גרמו דתיתי להון
בישתא׃ פראסה וגוההם תשהד עליהם וכטאאהם כאהל סדום הם יכברון בהא לא
יגחדון אויל לנפוסהם קד אולוהא שרא׃ אמרו צדיק כי טוב כי פרי
מעלליהם יאכלו׃ אימרו לצדיקיא טוביכון ארי פירי עובדיהון ישתלמון׃ לאנה
ה כמא יגב אן יקאל ען אלצאלח מא אגודה ואנה סיאכל תמר שמאילה׃ אוי לרשע רע
ו כי גמול ידיו יעשה לו׃ ווי לרשיעיא דעובדיהון בישין ארי גמלא דידיהון יתעבד
בקל להון׃ כדאך יגב אן יקאל אויל ללטאלם ואנה סיכאפא כמא אולת ידאה׃ עמי נגשיו
מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו׃ עמי דסרכוהי
בזוהי כמעללי כרמא וכמרי חובא שליטו ביה עמי משבחך אטעיוך ואורח
שבילך קלקילו׃ ואד צארו קומי ערפאהם אצביאן חתי אנסא יתסלטן עליהם
ה ג וצאר מרשדוה מצלין ואסאלכין סבלה קד אהלכוהא׃ נצב לריב יהוה ועמד לדין
עמים׃ עתיד למדן יי ומתגלי למעבד פורענות דין מן עממיא׃ פאן אללה מנתצב
לאכצאמהם וואקף לידין האולי אלקום׃ יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו
ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃ יי בדינא ייעול עם סבי עמיה ורברבוהי
ואתון אנסתון יתעמי חטוף מסכינא בבתיכון׃ כמא אן אללה פי אחכם ידכלהם מע
אשיאך קומה ורויסאהם כדאך יקול להם אנתם רעיתם אכרם צלמא וגצב א
מה-לכם ג מסאכין פי ביותכם׃ מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות׃
מא לכון דאתון ממסכנין עמי ואפי חשיכיא מובלין אתון ומיתן בדיניהון אמר
יי אלהים צבאות׃ מא לכם תצעפון קומי ווגוה אלמסאכין תמערון יקול אללה רב אל
נטויות גיוש׃ ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות
ג עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה׃ ואמר יי חלף דאתרבא בנת ציון
אזלן מרימן צואר ומסרבקן עינין אזלן ובפותהון מקפן וברגליהון מרגלן׃ ויקול
אללה לאגל מא תשמכן בנאת ציון וצרן ימשין ממדודאת אחלוק ומכרקאת אעין
ואדי ימשין יכטרן ובארגלהן יעכסן׃ ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן
יערה׃ וישעביד יי יקירת בנת ציון ויי יקרהון יעדי׃ סיגרד אללה האמאתהן ויערי
גהאתהן׃ ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרונים׃

בעדנא ההוא יעדי יי׳ ית תשבחת מסניא ושביסיא וסהרניא · פי דלך אלוקת יזיל
אלה אלאפתכאר באלכפאף ואלכלאליל ואלאהלה · הנטפות והשרות והרעלות · ענקיא
ושירייא וחנכסניא · אלקלאיד ואלושחאת ואלגלאגל · הפארים והצעדות והקשרים
ובתי הנפש והלחשים · כליליא ושירי רגליא וקלמסיא וקדשיא וחליטתא · וא
אכליל ואלאסורה ואלעקוד ואלברנאת ואלדמאלג · הטבעות ונזמי האף · עזקתא
וטלטוליא · אלכואתם ואלאשנאף · המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים ·
כתוניא ושושפיא ולבורניקיא ומחכיא · ואלחלל ואלאטארף ואלמקאנע ואלמלוטה ·
הגליונים והסדינים והצניפות והרדידים · מחזייתא וקרטיסיא וכתריא וכבינתא ·
ואלאזר ואלסבאני ואלצנאיף ואלארדייה · והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי · ויהי אתר
דהואה יהבן בסמין יתמסי ואתר דהואה אסרן פסיקיא יהי רושמין דמחא וחלף
אקפות פתא גיזוז ריש וחלף דהואה מהלכן בגיוא ייסרון סקין וא פורענותא
תתעביד מנהון ארי טעאה בשפרהון · פיציר להם בדל אלטיב אנתן ובדל אלזנאת
אלכלקאן ובדל עמל אלמשט אנתף ובדל אלגלאיל אתזאר אלמסוח אן אתבדל לאגמל
בהם · מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה · שפר גיברך בחרבא יתקטלון ועבדי
נצחנך בקרבא · כמא יקערהטהן באלסיף ולו גברוהתהן באלמלאחס · ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב · ויצדון ויסופון תרעי קרוהא ותתרוקן ארעה תתחרוב ·
ויצגאן ויחזנן פי מנאזלהן ופוארג יקעדן עלי אלארץ · והחזיקו שבע נשים באיש
ג כא אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף
חרפתנו · ויתקפן שבע נשין בגברא חד בעדנא ההוא למימר מדילנא ניכול
ומדילנא נתכסי לחוד יתקרי שמך כנוש לחתנא · חתי יתעלק כתיר מן אלנסא ברגל
ואחד פי ד׳לך יקלן לה טעאמנא נאכל ותיאבנא נלבס לכן יסמא אסמך עלינא
צם ענא עארנא · ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל · בעדנא ההוא יהי משיחא דיי׳ לחדוא
וליקר ועבדי אוריתא לרבו ולתשבחא לשיזבת ישראל · פי דלך אלוקת יכון מא ינבתה
אלה לסראה וכראם ותמר אלארץ לאפתכאר ופכר לפלית אסראיל · והיה הנשאר

נאכל ג׳ וסימנה׳ מפרי עץ הגן לחמנו נאכל ואדוד מכל ב׳ בלשון אכילה ובתראה׳ בלשון כלייה ״

אם רחץ ב׳ וסימנהון כי אם רחץ בשרו במים אם רחץ יי את צאת ׃ ישעיה צאת יחזקאל צאת

בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם׃ ויהי דישתאר
יתוב לציון ודעבד אוריתא יתקיים בירשלם קדיש יתאמר ליה כל דכתיב לחיי עלמא
יחזי בנחמת ירשלם׃ ויכון אלבאקי פי ציון ואלפאצל פי ירשלם יסמא קדוסא כל מן
כתב לאלחיוה פי ירשלם׃ אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח
מקרבה ברוח משפט וברוח בער׃ אם יעדי יי׳ ית טנפת בנת ציון וית אשדי דם זכי
דבירשלם יעדי מגוה במימר דין ובמימר גמירא׃ אדי גסל אללה וסך בנאת ציון
ומעאצי ירשלם ינצפהא מן בין קומהא אמא בקווה אלחכם או בקווה אלנפי׃ וברא
יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על
כל כבוד חפה׃ ויברי יי׳ על כל מקדש טורא דציון ועל אתר בית שכינתא ענן
יקר יהי מטל עלוהי בימם ואמטתא כאישא שלהובי בליליא ארי יתיר מיקרא
דאמיר לאיתאה עלוהי שכינתא תהי מגנא עלוהי כגנון׃ ויברו אללה עלי גמיע
גבל צהיון מהיאה ומן דעא באסמה גמאמה נהארא לה עתאן וספר נאר לאהבה
לילא ועלי גמיע אלכרם יטוף בהא׃ וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור
מזרם וממטר׃ ועל ירשלם תהי מטלת ענני לאטלא עלה בימם משרב ולבית
סתר ולאגנא מזרמית וממטר׃ וצללה תכון צלא נהארא מן אלסמום וכנא וסתרא
ה מן סיל ומטר׃ אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן שמן׃ אמר נביא אשבחיה כען לישראל דמתיל בכרמא זרעיה דאברהם
רחמי תשבחת רחמי לכרמיה עמי חביבי ישראל יהבית להון אחסנא בטור רם
בארע שמינא׃ הודי אנשי קולי לודידי הו מא אנשאה מחבי פי כרמה ואקול
כאן לודידי כרם פי רכן דו סמן׃ ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו
וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים׃ וקדישתנון ויקרתנון וקיימתנון
כמיצב גפן בחירא ובנית מקדשי ביניהון ואף מדבחי יהבית לכפרא על חטאיהון
אמרית דיעבדון עובדין טבין ואנון אבאישו עובדיהון׃ ועזקה בעד מא כגלה
וגרסה סריקא ובנא פי וסטה ברגא ונחת פיה תגארא רגא בדלך אן ינבת ענבא
פאנבת זואנא׃ ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי׃ נביא אמר
להון הא בית ישראל מרדו מן אוריתא ולא צבן למתב וכען יתבי ירשלם ואנש יהודה

ויקו ב׳ וסימנהון לעשות ענבים ויעש באשים ויקו למשפט והנה משפח ׃ ויעזקהו ל׳ ויסקלהו ל׳

שעשועיו שעשועים ב מל בלישנ וסימנ׳ ואיש יהודה נטע שעשועיו ואהיה שעשועים יום יום

דיכו כען דינא קדמי מן עמי׃ ואן יא אל ירשלם ויא אל יהודה אחכמו ביני ובין
כרמי הדא׃ מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים
ויעש באשים׃ מא טבא אמרית למעבד עוד לעמי ולא עבדית להון מדין ב
אמרית דיעבדון עובדין טבין ואנון אבאישו עובדיהון׃ מא אלדי יגב אן יפעל ובטע
פיה איצא פלם אפעלה פמא באלה רגותה אן ינבת ענבא פאנבת זואנא׃ ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ
גדרו והיה למרמס׃ וכען אחוי לכון ית דאנא עתיד למעבד לעמי אסליק
שכינתי מנהון ויהון למבז אתר בית מקדשיהון ויהון לדיש׃ ולכני אאן
מערפכם מא אלדי אצנעה בה אזיל צלאה פיציר רעיא ואתגר סיאגה פיציר
דוסא׃ ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים
אצוה מהמטיר עליו מטר׃ ואשויכנון רטישין לא יסתעדון ולא יסתמכון
ויהון מטלטלין ושביקין ועל נביא אפקיד דלא יתנבון עליהון נבואה׃ ואגעלה
בארא לא יזבר ולא ינכש פינבת חסכא וקיצונא ואמר אלגיום לא תמטר עליה מטרא׃
כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה צעקה׃ ארי עמיה דיי צבאות בית ישראל ואנש
יהודה נצבא דחדותיה אמרית דיעבדון דינא והא אנוסין דיעבדון לכו והא
אנון מסגן חובין׃ אן כרם אלה רב אלגיוש אל אסראיל ואל יהודה גרס קרתה רגא
כדאך להם אחכם פאדי בעסף ובעדל פאדי בה צראך׃ הוי
ו מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב
רפי הארץ׃ ויי דמקפין בא על בא חקל אנסא בחקלהון מקרבין אמרין עד דנחסין
כל אתר ומדמן דיתבון בלחוד יהון בגוה דארעא׃ ואויל לאלמדאנין אבית בבית
ב אלדי יקרבו ציעה אלי ציעה אלי כלת אלמואצע ואקמתם וחדכם פי אלבלד׃ באזני
ג יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב׃ אמר
נביא באודני הויתי שמע כד אתגזרת דא מן קדם יי צבאות אם לא בתין סגיאין
לצדו יהון רברבין וטבין מבלי יתיב׃ פאנה בסמעי קאל רב אלגיוש אן לם תציר
אלמנאזל אלכתירה וחשה אלכבאר אלגיאד בלא סאכן׃ כי עשרת צמדי כרם יעשו

משתיהם ג וסימנ׳ והיה כנור ונבל בחמם אשית את משתיהם ויהי המלך כשא את פתבגם

בת אחת וזרע חמר יעשה איפה׃ ארי בחובא דלא יהבו מעסריא בית עסר אשכלאין
דכרם יעבדון בתא חדא ובית כור זרע יעביד תלת סאין׃ ממא עשרה פראדין
מן כרם תכיל ואחד וכדאר כר יכיל ויבה פקט׃ הוי משכימי בבקר
שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם׃ יי דמקדמין בצפרא למשתי חמר עתיק
דרפין מאחרין למיפטר מרמשין עד שויהון חמר אנסא מלהיק להון׃ וויל להו
מצטבחין בשגדאה אבכיר אמגתבקין פי אמסא ואכמר ירהקהם׃ והיה כנור ונבל
תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו׃ והוי
על ידי כיכר ונבל קתרוס ואבובא וחמרא משתיהון ובאוריתא דיי לא אסתכלו
ועובד גבורתיה לא חזו׃ ואוי יכון בטנבור ועוד ודף ונאי אכמר שרבהם ואי
פעל אלה לא ילתפתון ומא צנעת ידאה לא ירונה׃ לכן גלה עמי מבלי דעת
וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא׃ בכין גלו עמי מדלא ידעו אוריתא ויקיריהון
מיתו בכפנא וסגויהון בצורתא בצהותא׃ לדאך גלא כתיר מן קומי בלא מערפה
וצאר כראמהם רהטא ודוי גוע וגמהורהם לבין עטשא׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה׃ בכין אפתיאת
שאול נפשה ופתחת פומה דלית סוף ונחתו יקיריהון וסגויהון ואתרגושתהון
ודתקיף בהון׃ ולדאך אוסע אתרא כפסה ופגר פאה סרפא בגיר חד. כזל פיה
בהאהם וגמהורהם ודוי גלבתהם וארכין מנהם׃ וישח אדם וישפל איש ועיני
גבהים תשפלנה׃ וימאך אנשא ויחלש תקוף גברין ועיני רמיא ימאכן׃ ואד
אנכפץ הואדי אנאס ואתצעת הדה ארגא ועיון אשאמכין אתצעת׃ ויגבה יהוה
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה׃ ותקיף יי׳ צבאות בדינא ואלהא
קדישא קדיש בזכותא׃ תעלא רב אגיוש באחכם ותאיק אקדוס תעצם בעדלה׃
ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו׃ ויתפרנסון צדיקיא כמא דאמיר
עליהון ונכסי רשיעיא צדיקיא יחסנון׃ ועת אנאס פרעת אלכראף כסבילהא
ודיאע ואסאחה אכלוהא אציאפא׃ הוי משכי העון בחבלי השוא
ובעבות העגלה חטאה׃ יי דמשרן למחטי ציב חד נגדין חובין בחבלי למא
אלין וסגן עד דתקפין כגדילת עגלתא׃ ואויל לגאלבי אלדנוב בחבאל אלזור

שנונים ג ומימניה׳ אשר חציו שנונים חציך שנונים עמים חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים

ולטאיאהם גליץ כענאן לעגלה · האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה
ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה · דאמרין אימתי יגלי פרישתיה
בדיל דנחזי ויקרב מלכיה דקדישא דישראל ונדעניה · אלקאילין ליתוחי ויסרע
דייתי
באפעאלה חתי נרא או יקרב תקדיר קדוס אסראיל פיאתי חתי נערפה ·
הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק
ומתוק למר · וי דאמרין לרשיעיא דמצלחין בעלמא הדין אתון טביא ולענותנא
אמרין אתון רשיעיא הלא במיתי נהורא לצדיקיא יחשוך לרשיעיא וידעון
ידבסמון פתגמי אוריתא לעבדיהון דייתי מלרא לרשיעיא
דבסופא מריר חטאה לעבדיה · ויל ללקאילין עלי אלשר כירא ועלי אלכיר שרא
ואלמציירי אלצלאם נורא ואלנור צלאמא ואלמציירי אלמר חלוא ואלחלו מרא ·
הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים · וי דחכימין בעיני נפשהון ולקביל אפיהון
ג מיוח׳ וכל
סכלתנין · ואויל לאלמתחכמין ענד אנפסהם וחדא וגוההם הם יתדאהנון ·
כגד וכגד
הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר · וי דגברין למשתי חמר וגברין מרי
מוחל
נכסין לאתרוואה מן עתיק · ואויל לגבאברה שרב אלכמר ודוי אלחילפי מזג אלנביד ·
מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו · מזכן ליה לחייבא חלף
דמקבלין מניה ממון דשקר וזכות זכאיא ברשע מעדן מנהון · מזכיי אלצאלם
לאגל אלרשא וזכוה אלזכי יזילונהא ענה · לכן כאכל קש לשון אש
וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה
יא בטע׳ דסמ׳ יתיב מוקדם ליתיב פשטה
צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו · בכין יתאכלון כקשא באישתא וכעמורא
בשלהביתא מסגי תקפהון כשלד יהי וממון אנסהון כאבקא דפרח · ארי קצו
באוריתא דיי צבאות וית מימר קדישא דישראל רחיקו · לדאך מא יאכל אלקש לסאן
אלנאר ואלחשיש מא יכליה אלהיב ענאצרהם תכון כאלדמק ופרועהם תצעד כאלגבאר
אד זהדו פי תוריה רב אלגיוש וקול קדוס אסראיל רפצוכה · על כן חרה אף יהוה
בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל
זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה · על כין תקיף רגזא דיי בעמיה ואריס מחת
גבורתיה עליהון כד מחנון וזעו טוריא והות נבילתהון משגרן כסחותא בגו
שוקיא בכל דא לא תבו מחוביהון דיתוב רגזיה מנהון ועד כען מתקפין מרדיהון

יא מלין בטע׳ דסמ׳ יתיב מקדם ליתיב פשטה וסי׳ חו בכבלת׳ בהמ׳ את סיחן כי מאסו את תורת והיה כל מעבר איש הלך אחרי שרירות
לבם שקר הנביאים ד׳ מלכות ד׳ כל מלך׳ כל חדר ויהם ד׳ מדית עבד כהדאן ·

ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון · ולדלך אשתד גצב אללה עלי קומה ומד
ידה עליה פצרבהם חתי רגזת אלגבאל וצארת כבאילהם מכטוחה פי וסט אלאסואק מע
דאך לם ירגע גצבה ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם · ונשא נס לגוים מרחוק
ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא · ויזקוף את לעממיא מרחיק ויכלי
ליה מסיפי ארעא והא כפריע מלך במשריתיה כעננין קלילין ייתי · כאן ירפע
עלמא לקביל מן בעיד וינאדיה מן אקצא אלארץ פאדי בה בסרעה וכפה יאתי :
אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך
נעליו · לית דמשלהי ולית דמתקיל לא יכום ולא ידמוך ולא ישתרי זרז חרציה
ולא תתפסיק ערקת מסאניה · ליס פיה לגב ולא עאתר ולא ינאם ולא יוסן ולא ינחל
אזאר חקויה ולא ינתצל שסע מן נעלה · אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות
פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה · דגירוהי מחרפין וכל קשתתיה מתיחן
פרסת סוסותיה כטינריא תקיפין וגלגלוהי קלילין הא כעלעולא · אלדי סהאמה
מסנונה וקוסה מותרה ואצלאף כילה כאלצואן תחסב ובכראה כאלזואבע · שאגה
ישאג לו כלביא ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפלט ואין מציל · ניהומי ליה כאריי
ינהום ככר אריון ויכלי וייחוד בזא וישיצי ולית דמציל · ולה זיאר כאלגבו יזר
כאלצראגאם וינהם ויחוז אלפריסה ויפלתהא וליס מכלץ · וינהם עליו ביום ההוא
כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה · ויכלי עלוהי בעדנא
ההוא כאתרגושת ימא ואם יבעון רשיעיא סעיד מיתלי ארעא עקא ותבלא איתי
עליהון כרם צדיקיא דיהון בשעתא ההיא יתכסון מן קדם בשתא · פינהם
עליהם פי דלך אלוקת כפיץ אלבחר פילתפתון אלי אלארץ פאדי הי צלאמא ואלקמר
הפטרת וישמע יתרו ואלשמס קד אצלמא פי אקטארהמא · בשנת מות המלך עזיהו
ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל · בשתא
דאתכתש בה מלכא עזיה אמר נביא חזיתי ית יקרא דיי שרי על כרסי רם ומנטל
בשמי מרומא ומזיו יקריה אתמלי היכלא · פי סנה אברץ אלמלך עזיה ראית
נור אללה גאלס עלי כרסי רפיע וסני ושעאעה מלא אלהיכל · שרפים עמדים ממעל
לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים

יעופף׃ שמשין קדישין ברומא קדמוהי שתה גפין שתה גפין לחד בתרין מכסי
אפוהי דילא חזי ובתרין מכסי גויתיה דילא מתחזי ובתרין משמשין ליה מלאיכה
וקוף פי אעלי סתה אגנחה לכל ואחד באתנין יסתר וגהה ובאתנין יסתר רגליה
ובאתנין יטעו׃ וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא
כל הארץ כבודו׃ ומקבלין דין מדין ואמרין קדיש בשמי מרומא בית שכינתיה
קדיש על ארעא עובד גבורתיה קדיש בעלם עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא
זיו יקריה׃ וינאדי בעצהם בבעץ ויקול קדוס קדוס קדוס רב אגיוש ולכרמה מלא
גמיע אלעאלם׃ וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן׃ וזעו אלות
ספי היכלא מקל מללא ובית מקדשא אתמלי אמטתא׃ פאצטרבת מראבן אל
אסכפאת מן צות אלמנאדי ואלבית אמתלי דכאנא׃ ואמר אוי לי כי נדמיתי כי
איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני׃ ואמרית וי לי ארי חבית ארי גבר חייב לאוכחא אנא ובגו עמא
דמגעל בחובין אנא יתיב ארי ית יקר שכינת מלך עלמיא יי צבאות חזאה עיני׃
פקלת ויל לי אד קצרת ואנא רגל מקטוע אלקול ופי מא בין קום מנקטעין אלקול
אנא גאלס באן ראת עיני נור אלמלך רב אגיוש׃ ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל המזבח׃ ואשתוי לותי חד מן שמשיא ובפומיה ממלל
דקביל מן קדם דשכינתיה על כרסי יקרא בשמי מרומא עיל מן מדבחא׃ וסעי
אלי אחד אלמלאיכה ופי ידה גמרה אכדהא בכלבתין מן פוק אלמדבח׃ ויגע על
פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר׃ וסדר בפומי ואמר
הא שויתי פתגמי נבואתי בפומך ויעדון חובך וחטאך יתכפרון׃ פאדנאהא מן
פאי וקאל קד דנת הדה בשפתיך פקד זאל דנבך וגפרת כטייתך׃ ואשמע את
קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃ ושמעית ית קל
מימרא דיי דאמר ית מן אשלח לאתנבאה ומן ייזיל לאלפא ואמרית הא אנא
שלח יתי׃ וסמעת צות אללה יקול מן ארסלה מאמורא ומן ימצי לנא מתברעא
פקלת האנא ארסלני׃ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו
וראו ראו ואל תדעו׃ ואמר איזיל ותימר לעמא הדין דשמעין משמע ולא

אנכי יושב ה׳ וסימנ׳ והשביעך וישביעני ארב בבת ארצים כבית האדלים ואמר אוי לי ורבה ו׳ וסימנ׳ קלט

מסתכלין וחזן מחזא ולא ידעין ׃ פקד אלהא קל להאולי אקום לעצאה אסמעו
ב סמאעא ולא תפהמונה ואנצרו ריאו ולא תערפונה ׃ השמן לב העם הזה ואזניו הכבד
ב ג ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו ׃ טפיש לביה
דעמא הדין ואדנוהי יקר ועינוהי טמטים דלמא יחזון בעיניהון ובאדניהון ישמעון
ובלבהון יסתכלון ויתובון וישתביק להון ׃ וטמס קלובהם ותקל אסמאעהם וגמץ
עיונהם ויסמעו באדאנהם פתפהם קלובהם וירגעון ען ראי אכד מן אמור דמאהם
פישפון מן דלך ׃ ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים
ג מאין אדם והאדמה תשאה שממה ׃ ואמרית עד אימתי יי ואמר עד דיצדין קרויא
קרויא מבלי יתיב ובתיא מבלי אנשא וארעא תחרוב ותצדי ׃ פקלת אלי מתא יא רב
קאל אלי אן תכלוא קראהם מן סאכן ומנאזלהם מן אדמי וריאצ׳הם תכלוא ותציר וחשה ׃
ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ ׃ ויירחיק יי ית בני אנשא ותסגי
צדיותא בגוה דארעא ׃ ואן יבעד אללה האולי אלנאס יכתר אלתרך ואלכלא פי אלארץ ׃
ה ועוד בה עשיריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע
ריש קדש מצבתה ׃ וישתארון בה חד מן עסרא ויתובון ויהון לצרבא כבטמא וכבלוטא
פ״ס דבמתר טרפיהון דמן ליבשין ועד כען אנון רטיבין לקיימא מנהון זרעא כן גלותא
דישראל יתכנשון ויתובון לארעהון ארי זרעא דקדשא נצבתהון ׃ ויבקא פיהא שביה
בעשר תם יעוד פתציר רעיא כאלבטם ואלבלוט אלדין פי שלכת מנתצבין בהא כדאך
ומוסיף בסוף ההפטרה כי ילד ילד לנו וגו׳ והוא בסוף ס״ף קמ״ב
ה דסמ׳ אנסל אלמקדס נצבתהם ׃ ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
בקל׳ עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא
יכל להלחם עליה ׃ והוה ביומי אחז בר יותם בר עזיה מלך שבטא דבית יהודה סליק
רצין מלכא דארם ופקח בר רמליה מלכא דישראל לירושלם לאגחא קרבא עלה ולא
יכיל לאגחא עלה ׃ כאן פי איאם אחז בן יותם בן עזיה מלך אל יהודה אן רצין מלך
ארם ופקח בן רמליה מלך אסראיל צעדא לירשלם ליחארבא אהלהא פלם יסתטיעא
ג מחארבתהם ׃ ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע
עצי יער מפני רוח ׃ ואתחוה לבית דוד למימר אתחבר מלכא דארם עם מלכא
דישראל למיתי עלוהי וזע לביה ולבא דעמיה כאשתדיות אילני חורשא מן קדם רוחא ׃

כ״ו חגרשכו ורחק יי את האדם על רב עונך ורבה היה על האדם ׳ והאדמה ג׳ וסי׳ לא תשם לא תתן תשאה שממה ׳

אל קצה ו׳ וסימנה׳ ארץ כנען וירד הגבול דבנימן ועבר הגבול אל כתף תכנה דפים אל קצה החמשים אל קצה תעלת הנה יי השמיע

פלמא אכבר אל דאוד וקיל להם קד נזלת ארמאניה עלי אפרים פאצטרב קלב
אלמלך וקלוב קומה כאצטראב שגר אלשערא מן קבל אלריח׃ ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל ו
מסלת שדה כובס׃ ואמר יי לישעיה פוק כען לקדמות אחז את ושאר דלא חטו ג
ודתבו מחטאיהון תלמידך לסיפי מזקת בריכתא עליתא דבכיבש חקל משטח קצריא׃
פקאל אלה לישעיה אכרג תלקא אחז אנת ושאר ישוב ולדך אלי טרף קנאה ברכה אל
מא אלעליא אלי מחגה רווצאה אלקצארין׃ ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך
אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו׃ ה
ותימר ליה אסתמר ונוח לא תדחל ולבך לא יזוע מן קדם תרין מלכיא האלין כאודיא
מתנניא האלין בתקוף רגז רצין וארם ובר רמליה׃ וקל לה אטמאן וקר לא תכאף
וקלבך לא יסתרכי מן קבל הדין ארגלין אלשכיהיין בטרפי מחראכין מדכנין
דאך שדה גצב רצין וארם ובן רמליה׃ יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן
רמליהו לאמר׃ חלף ארי מלך עליך ארם בישא אפרים ובר רמליה למימר׃
לאגל מא דבר עליך ארם אלשר אפרים ובן רמליה קאילין׃ נעלה ביהודה
ונקיצנה ונבקיענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃ נסק בארעא דבית
יהודה ונחבריניון ונשויכון עמנא ונמליך מלכא בגוה ית מן דכשר לנא׃
נצעד אלי בלד יהודה נתטרפהא ונכפדהא אליא ונולי מלכא פיהא הו בן טבאל׃
כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כדנן אמר יי אלהים לא ה
תקום ולא תהי׃ כדי קאל אלה רבי לא יקום דאך ולא יכון׃ כי ראש ארם דמשק
וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם׃ ארי ריש ארם
דמסק וריש דמסק רצין ובסוף שתין וחמיש שנין יבטלון בית ישראל ממלכו׃
בל אנמא ריאסה ארם עלי דמשק פקט כמא אן ריאסה דמשק רצין ואלי
כמס וסתין סנה ינדק אפרים מן קומהם׃ וראש אפרים שמרון וראש שמרון יא
בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו׃ וריש אפרים שמרון וריש שמרון בר
רמליה אם לא תהימנון למלי נביא ארי לא תתקיימון׃ וריאסה אפרים עלי שמרון
פקט מן קומהם כמי אן ריאסה שמרון הו בן רמליה אד כנתם לא תאמנון אד לא

אף בחרי גדע

ויהי בימי ה׳ אמרפל אחד יהויקים השפטים אחשורוש ׳ בחרי אף ה׳ וסימנה׳ ויצא מעם פרעה ויקם יהונתן רצין וארם וישובו למקומם

תומכון׃ ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר׃ ואוסיף נבייא דיי׳
למללא עם אחז למימר׃ ועאוד אלה מלאטפה מע אחז קאילא׃ שאל לך
אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה׃ שאל לך אתא מן
קדם יי׳ אלהך שאל דיתעביד לך נס סגי על ארעא או תתחזי לך את בשמיא׃
סל איה מן ענד אלה אמא עמקת מסאלתך או רפעתהא עלווא׃ ויאמר אחז לא
אשאל ולא אנסה את יהוה׃ ואמר אחז לא אשאל ולא אנסי קדם יי׳׃ פקאל אחז לא
אסל ולא אגרב רבי׃ ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי
תלאו גם את אלהי׃ ואמר שמעו כען בית דוד הזעיר לכון דאתון מהלין ית נבייא
ארי תהלון אף ית פתגמי אלהי׃ קאל אנבי אסמעו יא אל דאוד אקליל עכדכם
תעגיז אנאס חתי תעגזון רבי איצא׃ לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל׃ בכין יתין יי׳ הוא לכון אתא הא עולימתא
מעדיא ותליד בר ותקרי שמיה עמנו אל׃ לכן יעטיכם אלה מן ענדה איה הודי
לך גאריה חאמל סתלד אבנא ותסמיה עמנו אל׃ חמאה ודבש יאכל לדעתו
מאוס ברע ובחור בטוב׃ שמן ודבש ייכול עד לא ידע לרחקא בישא ולקרבא
טבא׃ ויכון אלסמן ולעסל יאכלהמא טבעא קבל מערפתה אלזהד פי אשר ואלאיתאר
פי אלכיר׃ כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה
קץ מפני שני מלכיה׃ ארי עד לא ידע עולימא לרחקא בישא ולקרבא טבא
תתרטיש ארעא דאת מעיק מן קדם תרין מלכהא׃ עלי אנה קבל אן יערף
אלצבי אלזהד פי אשר ואלאיתאר פי אלכיר תתרך אלבלד אלדי קד צגרת מן קבל מלכיהא׃
יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים
מעל יהודה את מלך אשור׃ ייתי יי׳ עלך ועל עמך ועל בית אבוך יומין דלא אתו
למיומא דאתפליגו בית ישראל על דבית יהודה ית מלכא דאתור׃ ויאתי אלה
במלך אלמוצל עליך ועלי קומך ועלי אלך פי איאם לא יאתיך מתלהא מן יום זאל
אפרים ענאל יהודה מן אלמלך הלא׃ והיה ביום ההוא ישרק יהוה
לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור׃ ויהי בעדנא ההוא
יכלי יי׳ לעם קטרי משרית גיברייא דסגיאין כדיבביא וייתינון מארעא דמצרים

מאוס ג ב חס וחד מל וסימנה חמאה ודבש יאכל מל׳ כי בטרם ידע הנער כי אם מאס מאסתנו חס

ובכל ב׳ ריש פס׳ ההרים בעמק. קלא ו׳ וסימנהון ויספיט וחבי חדש ושבת כי בטרם. למהר ג׳ וסימנהון לנשלחים שללחש בז קדמאה ובעבאים
על ההרים למהר

ולעילי משריתא דאינון תקיפין כברזלא ויתיכון מסיפי ארעא דאתור׳ ויכון
פי דלך אלעצר אן ינאדי אללה בקום פי אקאצי בלדאן מצר שביהא באלדבאב וקום
פי בלד אלמוצל שביהא באלזנאביר׳ ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים
ובכל הנעצוצים ובכל הנהלולים׳ וייתון וישרון כולהון בחוכי קריא ובשקיפי
כיפיא ובכל מדברי נעצוצא ובכל בתי תשבחתא׳ פיאתון כלהם ויכזלון פי
אודיה אלבראראת ופי כהוף אלצכור ופי מא בין אלסדר ופימא בין אלנבות׳ ביום
ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה׳ בעדנא ההוא יקטול יתהון כמא דמתקטיל בחרב חריפא ג
בסכליא במגיריא בעברי נהרא במלכא דאתור ית מלכא ועם משריתיה ואף
ית שלטוניא כחדא ישיצי׳ ופי דלך אלוקת ימסחהם אללה כמא ימסח אלמוס אלחאר
אלשער אלראס ואלמקדם ואללחיה כדאך יהלך אהל עבר אלנהר וקום אהל אלמוצל׳
והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן׳ ויהי בעדנא ל
ההוא יקיים גבר עגלת תורין ותרתין ען׳ פיכון פי דלך אלוקת יסתבקי אלרגל
עגלה מן אלבקר וראסין מן אלגנם אמאנא׳ והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ׳ ויהי מסגי טוב ייכול שמן ג
ארי שמן ודבש יתפרנסון כל צדיקיא דישתארון בגוה דארעא׳ ויכון מן
כתרה צבעה אלבן יאכל סמנא כמא אן אלסמן ואלעסל יאכל כל מן בקי פי הדה
אלבלד׳ והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ב
ולשית יהיה׳ ויהי בעדנא ההוא יהי כל אתר דיהוין תמן אלף גפנין שוין אלף
מנין דכסף להובאי ובור יהי׳ ויכון פי דלך אלוקת תציר מואצע כתירה מא יכון
פיהא כתיר מן אלגפאן תסאוי כתיר מן אלמאל מצירא לאלחסך ואלקרטב׳ בחצים
ובקשת יבא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ׳ בגירין ובקשתן יהכון לתמן ב
ארי הובאי ובור תהי כל ארעא׳ ובאלסהאם ואלקסי ידכל הנאך מן אלמוצל כדאך בטע
חסך וקיצום יציר גמיע דלך אלבלד׳ וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא ב
שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה׳ וכל טוריא דבית יהודה ריש פס
דבמעדר יתפלחון לא תיעול לתמן דחלת הובאי ובור ויהי לבית ארבעה בקרן

הזקן ג׳ וסימ׳ צרעת הראש וגם את הזקן תספה כשמן הטוב חד בתו׳ וחד בנביאים וחד בכתו׳ ולמרמס ל׳

דתורין ולבית משרי עדרין דען׳ וגמיע אלגבאל אלתי תרפק באלמר לא ירכלהא
כוף אלחסך ואלקרטב בל תכון עמארה יטלק פיהא אלבקר וידוסהא אלגנם אמאנא׳
ח ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל
חש בז׳ ואמר יי׳ לי סב לך לוח רב וכתוב עלוהי כתב מפרש מוחי למבז בזא
ולמעדי עדאה׳ ת׳ם קאל אללה לי כד׳ צחיפה כבירה ואכתב עליהא בכט אלעאמה לוחא
אסלב וסרעה אגנמה׳ ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן
יברכיהו׳ ואסהיד קדמי סהדין מהימנין ית לוטיא דאמרית לאיתאה בנבואת
אוריה כהנא הא אתו אף כין כל נחמתא דאמרית לאיתאה בנבואת זכריה בר
יברכיה אנא עתיד לאתבא׳ פאשהד עליהא שאהדין אמינין אוריה אלאמאם וזכריא
בן יברכיה׳ ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר
שלל חש בז׳ ועלית לות נביאתא ועדיאת וילידת בר ואמר יי׳ לי קרי שמיה מוחי
למבז בזא ולמעדי עדאה׳ ת׳ם דנות מן אלנביה פחמלת וולדת אבנא פקאל אללה
לי אסמה וחי אסלב וסרעה אגנמה׳ כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא
את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור׳ ארי עד לא ידע עולימא
מקרי אבא ואמא ישבי ית נכסי דמסק וית עדי שמרון קדם מלכא דאתור׳ פאן
אלצבי קבל אן יערף יקול אבא ואמא יחמל מלך אלמוצל אתאת דמשק וסלב שמרון
בין ידיה׳ ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר׳ ואוסיף יי׳ למללא עמי
עוד למימר׳ ת׳ם עאוד אללה מכאטבתי קאילא׳ יען כי מאס העם הזה את מי
השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו׳ חלף דקץ עמא הדין במלכותא
דבית דויד דמדבר להון בניח כמי שילוחא דנגדין בניח ואתרעיו ברצין ובר
רמליה׳ לאגל מא זהד האולי אלקום פי מא סלואן אלסאיר עלי דויד ואסרו ברצין
ובן רמליה׳ ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך
אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו׳ ובכן הא יי׳ מיתי
ומסיק עליהון ית משרית עממיא דסגיאין כמי נהרא תקיפיא וחסינא ית מלכא
דאתור וית כל משריתיה ויסק על כל פצידוהי ויהך על כל כיפוהי׳ ולדאך הודי
סיצעד אללה עליהם מא אלנהר אלעצים אלכתיר הו מלך אלגזירה וגמיע אגלאיה

ולכן ה׳ וסימנ׳ ולכן נשבעתי נאם יי׳ המטה הנה יי׳ מעלה עליהם יחכה יי׳ לחננכם ולכן ירום ב׳ בפיסו׳

פיצעד עלי גמיע גדראנה ויסיר פי גמיע שטוטה׃ וחלף ביהודה שטף ועבר
עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל׃ ויעדי בארעא
דבית יהודה כנחל מגבר עד ירושלם ימטי ויהי עם משריתיה מלי פתי ארעך
ישראל׃ וימצי פי אל יהודה וינסאב וימר בעד אן יבלג אלמא אלי אלענק מתלא פיכון
מאיל אקטארה מלא סעה בלדך יא עמנו אל׃ רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי
ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו׃ אתחברו עממיא ואתברו ואציתו כל דבסיפי
ארעא איתקפו ואתברו אתקפו ואתברו׃ ארתגצו יא אמם ואנדקו ואנצתו דון
יא דוי אלבעאד אלארץ אתזרו ואנדקו תם תעאונו ואנדקו׃ עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל׃ אתמליכו מילך ויעדי מלילו פתגמא ולא יתקיים
ארי בסעדנא אלהא׃ תשאורו משורה פתפסך ותכלמו כלאם ולא יתבת אן אללה
מענא׃ כי כה אמר יהוה אלי כחזקת היד ויסרני מלכת בדרך
העם הזה לאמר׃ ארי כדנן אמר יי לי כמתקף נבואתא ואלפני מלמהך באורח
עמא הדין למימר׃ לאן כדי קאל אללה לי בשדה קודה ואדבני מן אלמצי פי טריק
האולי אלקום קאילא׃ לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת
מוראו לא תיראו ולא תעריצו׃ לא תימרון מרוד לכל דיימר עמא הדין מרוד
ולדחלתיה לא תדחלון ועל תקפיה לא תימרון תקיף׃ לא תקולו עקדא לגמיע
מא קאלו אנה עקד ומכיפהם לא תכאפו ומרהבהם לא תרהבו׃ את יהוה צבאות אתו
תקדישו והוא מוראכם והוא מעריצכם׃ ית יי צבאות יתיה תימרון קדיש והוא
דחלתכון והוא תקפכון׃ אללה רב אלגיוש קדסוה והו מכיפכם והו מרהבכם׃ והיה
למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם׃
ואם לא תקבלון ויהי מימריה בכון לפורען ולאבן מחי ולכיף מתקל לתרין בתי
רברבי ישראל לתבר ולתקלא דאתפליגו על דבית יהודה דיתבין בירושלם׃ פאנה
יכון קדסא לאל ירושלם וכחגר צאדם וצואן מעתר לבית מלך אסראיל כפך וחק׃
וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ ויתקלון בהון סגיאין ויפלון ויתכלון
ויתצדון ויתאחדון׃ ויעתר בהמא כתירין פיקשן ויכסרון ויוהקון ויעלקון׃
צור תעודה חתום תורה בלמדי׃ נבא טר סהדותא לא תסהיד בהון ארי

למקדש ב׳ קמ׳ וסימנ׳ והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול ואהי להם למקדש מעט בגוים

לא מקבלין חתום וטמר אוריתא לא צבן דיילפון בה׃ אחפט אשהאדה ואכתם ׳
דלאה לאתלאמיד׃ וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃ אמר נביא
על דא צליתי ק׳ יי׳ דאמר לסלקא שכינתיה מבית יעקב ובעיתי מן קדמוהי ויוקי׳
לי אנתצר ללה ארי חגב רחמתה ענ׳ יעקוב וארגוזה׃ הנה אנכי והילדים אשר נתן
לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון׃ הא עד
דאנא קיים ועולימיא דיהב לי יי׳ יתקיימון בנא אתין ומופתין דאמירין למיתי
על ישראל דאם יחזון ויתובון תבטל גזירתא דגזירא עליהון דיגלון מלאתחזאה
ק׳ יי׳ צבאות דשכינתיה בטורא דציון׃ האנא ואולאד ארי דזקניהם אלה איאת
ובראהין פי מאבין ׳ אסראיל מן עבד רב אגיוש אסאכן פי גבל ציון׃ וכי יאמרו
אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלא עם אל אלהיו
ידרש בעד החיים אל המתים׃ וארי יימרון לכון עממיא דאתון בניהון תבעו
מן בדין ומן זכורו דמנצפין ודמנהמין הלא כין אורח עממיא פלחי טעותא
מן טעותיה תבעין חייא מן מיתא׃ ואן קאלו לכם אתמסו אמשעודין ואעראפין
ואמוצוצין ואהדארין קולו להם אס שעב ׳ אלאהה ילתמס פכיף יטלב ען אחיא מן
אמותא׃ לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר׃ כדין תימרון
להון לאוריתא דאתיהיבת לנא לסהדו אנחנא שמעין אילא תגלון לבני עממיא
דיימרון לכון כפתגמא הדין מבען לית ליה מן דישחר ויבעוהי׃ דלאה או שהאדה
ואן לם יקולו מתל הדי אקול ארי ליס טאלב׃ ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב
והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה׃ ויעדי תקלא בארעא ויהי עקא וכפן
ויהי ארי יחזי כפן וסיגוף וילוט ויבזי שום פתכריה וטעותיה ויתפני לעילא למבעי
פרקן בתר דתתחתם גזירתא ולא יכול ילמרו כה לעסר וגאיע ויכון ארי גאע תגצב
וישתם מלכה ומעבודה ואתפתאי אסמא׃ ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה
ואפלה מנדח׃ ולסעיד מיתלי ארעא יבעי ארי ייתי עלוהי עקא כפן ושלהוי עקא
קבל וביזור׃ ואלי אארץ ילתפת איצא פארי בשדה ותלמה לגב וציק ואפל מנתשר
פיהא׃ כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה
נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים׃ ארי לא ישתלהי כל דייתי

מועף ב׳ וסימנ׳ כי לא מועף לאשר מוצק לה חשר ראיתי בחזון בתראה חס׳ לתורה ל׳ ולתעודה ל׳

ומיוחד ארעה הכב ארעה בני קדם ארעה שעיר ארעה בני קדם ארצה זבלון וארצה נפתלי · מכבדה ל׳ כת׳ ·—·

לא עאקה להון כעידן קדמי גלו עם ארע זבולון ועם ארע נפתלי ושארהון מלך
תקיף יגלי על דלא אידכרו גבורת ימא נסי ירדנא קרב כרכי עממיא · פאנה לא
לגב למן יצייק עליהם כאוקת אלאול אדי אסר עו בבלד זבולון ובלד נפתלי ובא׳
אכיר אדי תקל עלי טריק אלבחר ועבר אלארדן וסואחל אלאמם · העם
ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם · עמא בית
ישראל דהוו מהלכין במצרים כד בקבלא נפקו למחזי נהור סגי יתבין בארע
טלל מותא נהורא אזהר עליהון · ואלקום אלסאלכין פי צלאם ראו נורא כבירא ואל׳
מקים פי ארץ גבסא נור אספר עליהם · הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל · אסגיתא עמא בית ישראל להון
אסגיתא חדוא חדיאו קדמך כחדות נצחי קרב כמא דהוו בפלגותהון ביזתא · וקד
לקד כתרת הדי אלקביל ועצמת להם אלפרח פפרחו בין ידיך כאלפרח באלחצאד וכמא
יסרון פי קסמתהם אלסלב · כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתת
כיום מדין · ארי אעדיתא ית ניר מרותיה וית שלטן עקתיה שלטון דהוה מפלח
ביה איתבר כיום מדין · אד׳ צאר נקלהם ודהק עאתקהם וקציב אלמסתולי עליהם
קד דקקתה דאך כעצר מדין · כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה
לשרפה מאכלת אש · ארי כל מיסבהון ומיתנהון ברשע אתגאלו בחובין הא ונשרפה
כבסו דמלושא בדם דלא דכין רשמי כתמה מנה כין במא דליתבה צרוך אלהין לשרפה
לאתוקדא בנורא כין ייתון עליהון עממיא דתקיפין כאישתא ויקטלונכון · ואד׳ כל
כיל מכיול בזלזל ואתוב אלמלוות באלמעאצי קד צאר חריקא אכילה אלנאר ·
כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור
אביעד שר שלום · אמר נביא לבית דוד ארי רבי אתיליד לנא בר אתיהיב לנא וקביל
אוריתא עלוהי למטרה ואתקרי שמיה מן קדם מפלי עיצא אלהא גיברא קיים עלמיא
משיחא דשלמא יסגי עלנא ביומוהי · ואד׳ ולד לנא ולדא רזקנא אבנא דכרא
וכאנת אלריאסה עלי ראסה סמאה אלבפי אלחכים אלטאיק אלגבאר מלך אלאבד רייס
אלסלאם · למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה למרבה
ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת ·

ויקרא שמו ו׳ וסימנה׳ יעקב חלון בכות כרך צוח יע׳ נסי פלא · המשרה ב׳ וסימנה׳ למרבה המשרה ותהי המשרה ·—·

סבי רבו לעבדי אוריתא ולנטרי שלמא לית סוף על כרסי דוד ועל מלכותיה לאתקנא
יתה ולמבנה בדינא ובזכותא מכען ועד עלמא במימרא דיי צבאות תתעביד דא׃
לכתרה אריאסה וסלאם לא אנקצא לה עלי כרסי דאוד וממלכתה ליצלחהא
ויסעדהא באלחכם ואלעדל מן אלאן אלי אלדהר כצרה רב אלגיוש תצנע דלך׃
דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל׃ פתגמא שלח יי בדבית יעקב ואשתמע
בישראל׃ ואמר כלמה אלה בהדי אמר פי אל יעקוב ווקע פי אל אסראיל׃ וידעו העם
ב׳ חדין מל׳ וחד חסין כלו אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל לבב לאמר׃ ואתרברבו עמא כלהון אפרים
ויתיב שמרון ברבו ובתקוף לב למימר׃ תעלם צאהר אלקום מן אל אפרים ואל שמרון
אגמעין באקתדאר ועצם קלב קאילין׃ לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו
וארזים נחליף׃ רשיא גלו ודטבין מנהון נמני נכסיא אתבזיזו ודשפירין מנהון נקני׃
אן וקע אללבן בניפא חגארה מהנדמה ואן גדע כשב אלגמיז בדלנאה בארז׃ וישגב יהוה
את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך׃ ותקיף יי ית סנאיה דישראל רצין עלוהי וית
בעלי דבבוהי יעדר׃ כצר אלה אעדא רצין עליה והייג באגציה׃ ארם מקדם ופלשתים
כג מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ ארם
ממדנחא ופלשתאי ממערבא ובזו ית נכסי ישראל בכל אתר בכל דא לא תבו
מחוביהון דיתוב רגזיה מנהון ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד מחתיה עתידא
לאתפרעא מנהון׃ סיכון אלארמניון מן אלמשרק ואלפלסטיניין מן אלמגרב פיאכלון
אל אסראיל בכל פא מתלא ומע דאלך לם ירגע גצבה ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃
ו׳ והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו׃ ועמא לא תבו לפלחן מן דאתי
עליהון מחא ואלפן מן קדם יי צבאות לא תבעו׃ ואן לם ירגע אלקום אלי צארבהם כדאך בטל
ב׳ ולם ילתמסו רב אלגיוש׃ ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד׃
ושיצי יי מישראל ריש והגמון שלטון ואטרון יומא חד׃ פיקטע אלה מנהם אלראס
מל׳ ו׳ ואלדנב ואלכפה ואלסעפה פי יום ואחד׃ זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר
הוא הזנב׃ סב ונסיב אפין הוא רישא וספר מליף שקר הוא חלשא׃ שרח דלך אן
אלשיך ואלוגיה מנהם הו אלממתל באלראס ומנביהם ודאיהם באלבאטל אלשביה באלדנב׃
ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים׃ והוו משבחיה דעמא הדין

ונעמן שר צבא שר חמשים זקן ואיש לדוע העם הישב בה נעמן הישב בה חס׳

יתומיו ליתומיו ב׳ וסימנ׳ ואת אלמנותיו לא ירחם ואל יהי חונן ליתומיו חד בנביאים וחד בכתובים

מטען ורבנוהי מסלעמין ׃ וקד צאר מרשדי הדי אלקום מצלין ומרשדוה מהלכין ׃
על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף
ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ׃ על כין על
עולימוהי לא יחדי יי ועל יתמוהי ועל ארמלתיה לא ירחים ארי כלהון חנפין
ובישין וכל פומהון ממללין שקר בכל דא לא תבו מחוביהון דיתוב רגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד מחתיה עתידא לאתפרעא מנהון ׃ לדלך שבאבה
לא יפרחהם אללה ואיתאמה וארמלה לא ירחמהם אד כלהם דנסין אשראר וכל
פא מנהם יתכלם בסֿפה מע דלך לם ירגע גצבה ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם ׃
כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן ׃
ארי תדלק כאישתא פורענות חוביהון חטאיא וחייביא תשיצי ותשלוט בשאר עמא
תשיצי סגי משריתא ׃ לאן צלמהם אשתעל כאלנאר פהו יאכל כל חסך וקיצום חתא
יתאגג פי שעב אלשערא ויתכאתף אקתאר אלדכאן ׃ בעברת יהוה צבאות נעתם
ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו ׃ בתעבור מן קדם יי צבאות
חרובת ארעא והוה עמא כיקידת נור גבר על אחוהי לא חיסין ׃ ובעברה רב
אלגיוש אלי אצטלב אלבלאד צאר אלקום כשעלה מן אלנאר ולא ישפק אמר מנהם
עלי אכיה ׃ ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו איש בשר זרעו
יאכלו ׃ ובזו מן דרומא וכפין ושיצי מן צפונא ולא סבעו גבר נכסי קריביה יבזון ׃
קטע מן אלימין ועאדה גאיע ואכל מן אליסאר ולם ישבעו ולם יעלם אלרגל מנהם
אנמא יאכל מן לחם דראעה ׃ מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה
על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ׃ דבית מנשה עם דבית אפרים
ודבית אפרים עם דבית מנשה כחדא יתחברון למיתי על דבית יהודה בכל דא
לא תבו מחוביהון דיתוב רגזיה מנהון ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד מחתיה
עתידא לאתפרעא מנהון ׃ דאך מנשה מע אפרים ואפרים מע מנשה הם גמיעא
עלי יהודה מע דלך לם ירגע גצבה ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם ׃
הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו ׃ ויי דרשמין רשמין דמינס וכתב
דליאו כתבין ׃ ואויל לראסמי רסם אגל וכאתבי כתב אדגל ׃ להטות מדין דלים ולגזל

מדין ג׳ וסימנ׳ במדבר בית הערבה דכבי אתכות צחרות להטות מדין דלים ואחן בתלתה לישני

תכונו ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ומה תעשו ליום צדה פקדה ביום צרה ׳ פקדה ל׳ וחס׳

משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבוזו׃ לאסטאה מדין מסכינין
ולמינס מא דירען מחשיכי עמי בדינא למהוי דארמלן עדיהון ויתנכסי עממיא
יבזון׃ ליימיילון לצעפי מן אדיין ויגצבון חכם באיסי אקום ויצירון אראמל סלבהם
ב א ואיתאם יגנמון׃ ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה
ואנה תעזבו כבודכם׃ ומא תעבדון ליומא דיסערון עליכון חוביכון ולרוגוש עקא
דמרחיק ייתי לאן תערקון לסעיד ואיכא תשבקון יקרכון׃ מא תצנעון פי יום
אלעקאב ועגד דוי יאתי מן בעיד אין תפרון לעון לכם ואין תתרכון כרמכם׃ בלתי
כ״ג כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ בלין כר
בקי מן ארעכון אסירין תתאסרון ובר מקרויכון קטילין תתרמון בכל דא לא תבו
מחוביהון דיתובון רגזיה מנהון ועד כען מתקפין מרדיהון ועוד מחתיה עתידא
לאתפרעא מנהון׃ לא תגתנון דון אסרי ודון קתלי תקעון מע דאך לם ירגע גצבה
ענהם ועאד ידה ממדודה עליהם׃ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם
זעמי׃ יי אתוראה שולטן רגזי ומלאך שליח מן קדמי עליהון בלוט׃ ויל לאשור קציב
גצבי אדי עצא פי אידיהם הו סכטי׃ בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל
ולשומו שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות׃ בכנשא חנפא אשלחניה ועל עמא
ז דעברו על אוריתי אפקדניה למבז בזא ולמעדי עדאה ולשויותיה לדיש כסין
שוקין׃ אמא אבעתה פי אמה דנסה ואווכלה עלי קום עברתי לינהב נהבהם
ג ויגנם גנימתהם ויציירהם דוסא כטין אלאסואקי׃ והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב
ריש ה ב פיס כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט׃ והוא לא כין מדמי ובלביה לא כין מחשיב
ארי לשיצאה אמר בלביה ולאספא עממין לא בחיס׃ והו מא כאן כדאך יצן וקלבה
לא יחסב דאך בל פי קלבה אלכפר וקטע אמם גיר קליל׃ כי יאמר הלא שרי יחדו
מלכים׃ ארי יימר הלא כל שלטוני כחדא כמלכין חשיבין קדמי׃ בל יקול אן קואדי
אגמעין מלוך׃ הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון׃
הלא כמא דכרכמיש כבישא קדמי כין כלנו אם לא כמא דארפד מסירא בידי כין
חמת כמא דעבדית לדמסק כין אעביד לשמרון׃ ואן ארקה מתל קרקיסיא וחמאה
מתל ארפד וסבסטיה מתל דמשק׃ כאשר מצאה ידי לממלכות האליל ופסיליהם
חס

בלבבו ה׳ וסימנ׳ והתהלך בלבבו ויאמר דוד בלבבו כי להשמיד בלבבו ולהכרית ודבר אמת בלבבו דתלים

מירושלם ומשמרון׃ כמא דאשכחת ידי מלכון דפלחן לטעותא וצלמיהון מא שׁנו
מירשלם ומשמרון׃ כמא נאלת ידי ממאלך אלאותאן מן כאנת פסולהם אכתר מן ירשלם
ומן שמרון׃ הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה׃
הלא כמא דעבדית לשמרון ולטעותהא כין אעביד לירשלם ולצלמנא דבה׃ אלא
אני כמא צנעת בשמרון ואותאנהא כדאך אצנע בירשלם ואזלאמהא׃
והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב
מלך אשור ועל תפארת רום עיניו׃ ויהי ארי ישיצי יי׳ למעבד ית כל דאמר בטורא
דציון ובירשלם אסער על עובדי רם לבא דמלכא דאתור ועל תשבחת רמות
עינוהי׃ פיכון אדי תמם אללה גמיע מא יצנעה פי גבל ציון וירשלם קאל אטאלב
מלך אשור עלי תמר עצם קלבה ופכר ארתפאע עיניה׃ כי אמר בכח ידי עשיתי
ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים׃ ארי אמר בתקוף ידי עבדית ובחכמתי ארי סכלתן אנא ואגליתי עממיא
ממדינא למדינא וקרוי תשבחתהון בזית ואחיתית בתקוף יתבי כרכין תקיפין׃ לאנה
קאל בקוה ידי צנעת דאך ובחכמתי אד דהנת לה פאזלת תכום אלשעוב ומא אסתעדוה
אצטלמתה וחטטת כתירא מן אלעמארה׃ ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף
ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף׃ ואשכחת
כקינא ידי נכסי עממיא וכמכנש ביעין שביקן כל דירי ארעא אנא כנשית
ולא הוה כטיר מילא ושריכא ופתח פומיה וממליל מילא׃ ונאלת ידי אתאת אל
אמם כעש טיר מנאח וכגמע ביץ מתרוכה קד גמעת כל מא פי אלארץ אנא ליסת
בטאיר יחרך גנאחה פימאנע ולא יפתח פאה פיזצוץ׃ היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט ואת מרימיו כהרים מטה לא עץ׃
האפשר דישתבח חולילא על דחליל ביה למימר הלא אנא נגדית כארמא
חוטרא למחי לא חטרא מחי אלהין מן דמחי ביה׃ הל יפתכר אלפאס עלי אלנאחת
בה או יתכבר אלמנשאר עלי מחרכה וכחרכה אלקציב מן ראפעה וראפע אלעצא
ליס מנהא׃ לכן ישלח האדון אדני צבאות במשמניו רזון ותחת יב
כבדו יקד יקד כיקוד אש׃ חלף דאתרברב מלכא דאתור בכין ישלח רבון עלמא ג חס

הלא אנא
הללית אם
יתרבב מסרא
על דנגיד ביה
למימר הלא

לבחנים

כבדו ג חס וסימנה׳ ותמורו הן הראנו יי ותחת כבדו יקד יקוד והארץ האירה מכבודו ׳ חד בתורה

יי צבאות ברברבוהי מחא ותחות יקרהון מיקד ייקדון כיקידת אשא ׳ לדלך אמייד
אללה רב אגיוש סיבעת פי סמנה אהזאל ופי כרמה יתוקד וקידא כוקיד אנאר ׳ והיה
ב ומ׳ אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד ׳ ויהי
מריה נהוריה דישראל וקדישיה מימריה תקיף כאישתא ופתגמוהי כשלהביתא
ויקטיל וישיצי שלטונוהי וטרנוהי ביומא חד ׳ ויציר מר אסראיל לה כאנאר וקדוס
אסראיל לה כאללהיב ישתעל פיאכל אממתל באחסך ואקיצום מן קומה פי יום ואחד ׳
וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס ׳ ויקר עם סגי
משריתיה ועבדי קרביה נפשהון ועם פגרהון ישיצי ויהי תביר ועריק ׳ ואמשאהין
בגליל אשערא ואלכרמל מן אשגר נפוסהם אי אגסאמהם פיציר עלמא מעלמא ׳
ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם ׳ ושאר עבדי קרביה יסופון למהוי עם דמנין
ומלכו הא לשא יתחשבון ׳ ואבאקיון אממתלין בשגר אשערא ודי אחצא יכונו חתא
ח בטע ימכן גלאמא ואחדא אן יכתבהם מן קלה ׳ והיה ביום ההוא לא יוסיף
בסף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש
ישראל באמת ׳ ויהי בעדנא ההוא לא יוספון עוד שארא דישראל ושיזבת בית
יעקב לאסתמכא על עממיא דהוו מפלחין בהון ויסתמכון על מימרא דיי קדישא
דישראל בקשוט ׳ ויכון פי דלך אוקת לא יעוד איצא באקי אסראיל ופלית א
ג יעקוב אן יתכלו עלי קאתלהם בל יתכלו עלי אללה קדוס אסראיל בחק ׳ שאר
ריש פ״ל ישוב שאר יעקב אל אל גבור ׳ שאר דלא חטו ודתבו מחטאה שארא דבית יעקב
יתובון למפלח קדם אלהא גברא ׳ וירגע אבאקיון בקייה יעקוב אי אטאיק אגבארי ׳
כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה ׳ ארי
אם יהי עמך ישראל סגי כחלא דימא שאר דלא חטו ודתבו מחטאה יתעבדן להון
גבורן דמתגברן ומדברן בזכו ׳ פאנה לו כאן קומך יא אסראיל כרמל אבחר
ג לרגע מנהם בקייה מא פנא קארץ גאר בעדל ׳ כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ ׳ ארי גמירא ושיצאה יי אלהים צבאות עביד עם כל רשיעי ארעא ׳
אד פנא וקארץ יצנעהמא אללה רב אגיוש פי גמיע אבלד ׳ לכן
א חל בטפ כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו

ישא עליך בדרך מצרים׳ לכין כדנן אמר יי אלהים צבאות לא תדחל עמי יתיב
ציון מאתוראה בשלטניה ימחינך ומרותיה יטול עלך כיד באורח מצרים׳ ולדלך
הכדי קאל אלהה רב אלגיוש לא תכאף יא קומי יא סאכן ציון מן אשור ואן צרבך בקציב
ושאל עליך עצאה עלי סביל אלמצריין׳ כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על
תבליתם׳ ארי עוד ציב כזעיר ויסופון לוטיא מנכון דבית יעקב ורגזי על עממיא
עבדי תכלא לשיציותהון׳ פאנה אנמא בקי קליל יסיר חתי יכמל סכטי וגצבי
פאבליהם ואפניהם׳ ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו
על הים ונשאו בדרך מצרים׳ וייתי עלוהי יי צבאות מחא כמחת מדין בשקיף
עורב ומרותיה תעדי מנכון כמא דעדת מנכון מרות פרעה על ימא ויתעבדן לכון
גבורן כיד באורח מצרים׳ ויצהר עליה רב אלגיוש סוטא כצרבה מדין פי צואן עורב
ובעצאה אלדי עלי אלבחר ויחמלהא כסביל מצר׳ והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל
שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן׳ ויהי בעדנא ההוא תעדי מרותיה
מינך ונירה מעל צורך ויתברון מלכי עממיא מן קדם משיחא׳ ואלדי כאן פי
דלך אלוקת יזול נקלה ען עאתקך ואצרה ען ענקך ויפסד אצרה מן קבל אלגלאה׳
בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו׳ אתא על עית עבר במגרון למכמש
ימני רבני משריתיה׳ ואלא אתא עית ועבר במגרון ואודע סלאחה מכמש׳ עברו
מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה׳ גזו עברו ירדנא בגבע בתו
להון אתברו יתבי רמתא גבעת שאול ערקו׳ ועבר קומה מעברה ובאתו פי אל
גבעה ודעג להם רמה ופר אהל גבעת שאול׳ צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה
עניה ענתות׳ ארימו קלכון אנש בת גלים אציתו דיתבין בליש דדירין בעניה
ענתות׳ וצהל צות גמע גלים ואצגו אהל ליש וצעף אהל ענתות׳ נדדה מדמנה
ישבי הגבים העיזו׳ אתברו אנש מדמנה יתבי גבים גלו׳ ונאד אהל מדמנה וסכאן
גבים אנגאלו׳ עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת
ירושלם׳ עד כען יומא רב וסגי עדן ליה למיעל והא סנחריב מלכא דאתור אתא
קרתא וקם בנוב קרית כהניא לקביל שורא דירושלם׳ עני ואמר לחילותיה הלא דא היא
שמעלא ירושלם דעליה ארגישית כל משריתי הא היא חלשא מכל כרכי עממיא דכבישית
ועלה כבשית כל משריתי׳

האדון יי צבאות ב׳ וסימנ׳ לכן ינס האדון כי הנה האדון לכן ישלח האדון מסעף פארה וסכרתי את מצרים

תלתא אונין ודבר עמיה מאה ארבעין אלפין רבנין דדבר לבני מלכין תרין אלפא יתבין פחון ודבר
עמיה מאתן אלפין אחידי סיפין ורמחין ודבר עמיה מאתן ושתין אלפין מאה עשרין גלין דלהטין קדמוהי
מאה אלפין ארכא דמשריתיה ארבע מאה פרסין צואר סוסותיה ארבעין פרסין מנין משריתיה
מאתן ושתין אלפין רבוא חסר חד יכן אתא על אברהם אבונא כד רמו יתיה לגו אתון נורא יקידתא
גוברין

הפטרת
ישמיכי בת
שלפסח
...ם ירושלמי
...כען יומא
...וסגי עדן
...למיעל
...א סנחריב
...לכא דאתור

בתקוף ידי יעלה קם מניד ברישיה מוביל ומיתי בידיה על טור בית מקדשא דבציון
ועל עזרתא דבירושלם׃ ובכן יום יקף פינוב יחרך ידה דאימא גבל ציון ויפאע
פורח — ה ויסמ — ירשלם׃ הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה
גדועים והגבהים ישפלו׃ הא רבון עלמא יי צבאות רמי קטול במשריתיה כבעוט
דמתלעיט במעצרא ורמי קומא יתקטפון ותקיפיא ימאכון׃ הורא אסייר רב
אביזש האלה כפרמה פי רהבה ופי רפיעי אקאמה יגדעון ואשמאך יתצעון׃ ונקף
סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול׃ ויקטיל גיברי משריתיה דמתגברין
בברזלא ועבדי קרביה על ארעא דישראל יתרמון׃ ויחדק באמשכהין כשעב א
יא — שערא מנהס באחריר ואממתלין באלבנאן באגליל מנה יוקעון׃ ויצא
חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃ ויפוק מלכא מבנוהי דישי ומשיחא מבני בנוהי
יתרבי׃ ויכרג קציב מן עבצור יישי וסכך מקאצלה יכמו׃ ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה׃ ותשרי עלוהי רוח מקדם יי
רוח חכמה וסכלתנו רוח מילך וגבורא רוח מדע ודחלתא דיי׃ יתחל עליה רוח
אלה והי רוח אחכמה ואפהם ואראי ואגבורה אמערפה ותקוי אלה׃ והריחו ביראת
ג — יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃ ויקרבניה לדחלתיה דיי
ולא לחיזו עינוהי יהי דאין ולא למשמע אדנוהי יהי מוכח׃ וילהמה אלה טאעתה
פיכון לא יחכם עלי רויא אעין פקט וכלאך סמאע אלאדן׃ ושפט בצדק דלים והוכיח
במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃ וידין בקשטא
מסכינין ויוכח בהימנותא לחשילי עמא וימחי חייבי ארעא במימר פומיה ובממלל
ספותיה יהי מאית רשיעא׃ ויחכם באעדל לצעפי ויעץ באסתקאמה ען עואם
אבלד ויצרב אהלה באקציב עאמרה ובאדן מנה יקתל אמסתחק׃ והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו׃ ויהון צדיקיא סחור סחור ליה ועבדי הימנותא
מקרבין ליה׃ ויכון לה אחק כאלאזר אחקוין ואאמאנה כשדאד אצלב׃ וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃ ביומוהי
דמשיחא דישראל יסגי שלמא בארעא וידור דיבא עם אמרא ונמרא עם גדיא ישרון
ם — בששון — מים — ועיגלא ואריא ופטים כחדא ויבק זעיר מדבר להון׃ ויסכן אדיב מע אחמל ואנמר

מסורה
וירחו ב וסימנ' ונחה עליו תחתכי נשמו ועת — הישועה ג וסימנ' ויאמר העם אל שאול לא הישועה ושאבתם
ובן עליהון למיתי עם גוג ומגוג בד ישלם עלמא קציה לאתגלי א משריתא קדמיתא
כד עבלו שתו מיא דהוא בירדנא משריתא תנייתא כד עבלו בירדנא דלו עקבי סוסותא
ושתו מיא משריתא תליתאה [illegible] הבלו בירין ושתו מיא אתא וקם בנב
לא אשכחו מיא למושתי

מע אלגדי ירבץ ויגתמע אלעגל מע אלצרגאם ואלגאמוס וצבי צגיר יסוקהם · ופרה ודב
תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן · ותורתא ודובא ירעין כחדא
ישרון בניהון וארי{א} כתורא ייכול תבנא · ואלבקרה ואלדב ירעון ואולאדהא ירבצון
אגמעין ואלאסד יאכל אלתבן כאלבקר · ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני
גמול ידו הדה · ויחייך ינקא על חור חוי פתן ועל חילו גלגלי עיני חוי חרמן חסילא
ידוהי יושיט · ויתלאהא אלצבי בתקב עין אלשגאע מן אלחיאת ופי חדק ארקש
מנהא חתא אלמפטום ילקי ידאה · לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה
הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים · לא יבאשון ולא יחבלון בכל טורא דקדשי
ארי תתמלי ארעא מדעית דחלתא דיי׳ כמיא דלימא חפן · לא תסי ולא תפסד פי
גמיע בלד קדסי לאן אמתלת אלארץ מן אלמערפה בללה וטאעתה כאלמא אלמגטי ללב
בחר · והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים
ידרשו והיתה מנחתו כבוד · ויהי בעדנא ההוא בר בריה דישי דעתיד דיקום את
לעממיא ליה מלכון ישתמעון ויהי אתר בית משרוהי ביקר · ויכון פי דלך אלוקת
ענצור יישי אלדי הו ואקף עלמא לאלאמם פילתמסונה ויכון מחלה מכרמא ·
והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים · ויהי
בעדנא ההוא יוסיף יי׳ תניינות גבורתיה ~~למפרק~~ ית שארא דעמיה די ישתאר
מאתור וממצרים ומפתרוס ~~ומהדו~~ ומעילם ומבבל ומחמת ומנגות ימא · ויכון
פי דלך אלוקת יעיד אללה תאניה אמרה פי גמיע באקי שעבה אלדי יתבקא פי אלגזירה
ומצר ואלבימא ואלחבשה ובלאד אלאן ואלשינור ואנטכיא וגזאיר אלבחר · ונשא נס
לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ · ויזקוף את
לעממיא ויכנש מבדרי ישראל וגלות יהודה יקריב מארבע רוחי ארעא · וירפע
עלמא לאלאמם פיגמע מדחיי אלאסראיל ומבדדי אליהודה יחשרהם מן ארבע
אקטאר אלארץ · וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצר את אפרים · ותעדי קנאתא מדבית אפרים ודמעיקין לדבית
יהודה ישתיצון · דבית אפרים לא יקנון לדבית יהודה ודבית יהודה לא יעיקון לדבית

אפרים: ויזול חסד אפרים ואעדא יהודה ינקטעון פלא יחסד אפרים יהודה
ואל יהודה לא יעאדונהם: ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם: ויתחברון כתף חד למחאי ית פלשתאי
דבמערבא כחדא יבזון ית בני מדנחא באדום ומואב ישטון ידהון ובני עמון
ישתמעון להון: ויסירון עלי אטראף אפלסטיניון גרבא ויגנמון גמיע אהל אל
משרק ופי אדום ומואב ימדון אידיהם ויכון בני עמון פי סמאעתהם: והחרים
יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים: ויביש יי ית לישן ימא דמצראי וירים מחת גבורתיה על
פרת במימר נביוהי וימחיניה לשבעה נחלין ויהכון ביה בסנדלין: ויתלף
אלה לסאן בחירה מצר ויֻשיר באמרה עלי אלפראת בסכון ריאחה ויקסמה
עלי ז אודיה ויסלך פיה בנעל: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים: ותהי אורח כבישא לשארא
דעמיה דישתאר מאתוראה כמא דהות לישראל ביום מסקהון מארעא
דמצרים: פתציר מחגה לבקאיא שעבה אלדי יתבקא פי אגזירה כמי כאנת לאל
אסראיל חין צעד מן מצר: ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני: [redacted] בעדנא ההוא אודי קדמך יי ארי על דחבית הוה רגזך
עלי כדו יתוב רגזך מני ותרחים עלי: ותקול פי דאך אלוקת אשכרך יארב עלא
מא וגדת עלי ואסאל אן יגע גצבך עני ותעאזיני: הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: הא על מימר אלה פרקני
אנא רחיץ ולא אזדעזע ארי תקפי ותשבחתי דחילא יי אמר במימריה והוה
לי לפריק: ואקול הודי רב גאתי אתק בה ולא אפזע סמאכאן עזי ומגדי אללה
אלה וצאר לי גותא: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ותקבלון אלפן
חדת בחדוא מבחירי צדקא: ואלא תסתקון מאא בפרח מן עיון אלגאת: ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב
שמו: ותימרון בעדנא ההוא אודו קדם יי צלו בשמיה חוו בעממיא עובדוהי
אדכרו ארי תקיף שמיה: תקולו פי דאך אלוקת אשכרו אלה ואדעו באסמה

עזי וזמרת יה ג דסמיכ וסימנהון אז ישיר משה הנה אל ישועתי עזי וזמרת יה דהלל חד בתורה וחד בנביא וחד בכתובים

ל̇ כש̇ מודעת וסימנה׳ ותתמהמה ויאמר והקרה נא ויתן דיוסף וישחט תליתאה ונבהלו ויאמר דמיצין

ואכברו פי אלאמם בשמאילה ואדכרו אן אסמה אמנע׳ זמרו יהוה כי גאות
עשה מידעת זאת בכל הארץ׳ שבחו ק̇ יי̇ ארי גבורן עביד גליא דא בכל מודעת
ארעא׳ ומגדו אללה אד צנע קדרה הי מעלומה פי גמיע אלעאלם׳ צהלי ורני ל̇
ישבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׳ בועי ושבחי כנשתא דציון ארי
רבא אמר לאשראה שכינתיה בגויך קדישא דישראל׳ אנטקי כדאך ורנני עד כאן הענין יג
יא סאכנה ציון אן קדוס אסראיל כביר פי מאבין קומך׳ משא
בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ׳ מטל כס דלוט לאשקאה ית בבל דאתנבי
ישעיה בר אמוץ׳ קצה באבל אלתי אוחי בהא אלי ישעיה בן אמוץ׳ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים׳ על כרכא יתיב
שליוא זקופו אתא ארימו קלא להון אניפו יד ויעלון בתרעוהי מלכין׳ עלי
גבל אלגלס ארפעו אלעלם ואעלנו באצות להם ואשירו באליד חתא תדכלון
אבואב אלנבל׳ אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי׃
אנא פקידית למזמני אף ערעית גיברי ויתפרעון מנהון רגזי תקיפי תשלחתי׃
אנא אמרת כדאך למסתעדיי ודעות בה גבאברתי בגצבי ואלבטל קדרתי׃
קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות
מפקד צבא מלחמה׳ קל המון בטוריא דמות עם סגי קל אתרגושת מלכון
עממין דמתכנשין יי צבאות ממני משרין בקרבא׳ צות גמהורה פי אלגבאל
שבה שעב כתיר וצות צגה ממאלך אמם מגתמעה אלה רב אלגיוש מוכל גישא
לאלחרב׳ באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל ג̇
הארץ׳ אתן מארע רחיקא מסיפי שמיא יי ומני כס דלוט קדמוהי לחבלא
כל רשיעי ארעא׳ הם מקבלין מן בלאד בעיד כאנה מן אקצא אלסמא הכטו
רסל אללה באלאת סכטה ליהלך גמיע בלאדהם׳ הילילו כי
קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא׳ אילילו ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן
ק̇ יי̇ כביזא מן קדם שדי ייתי׳ יקולון ולולו פמא אקרב יום אללה הו כנהב
מן אלכאפי יאתי׳ על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס׳ על כין כל
ידיא יתרשלן וכל לבא דאנשא יתמסי׳ לדאך גמיע אידיהם תסתרכי וגמיע

ויאמר לה ל̇ בתו̇ וג̇ בשאר קר̇׳ להבים ג̇ וסימנה׳ ומצרים ילד וחביר׳ פני להבים פניהם חד בתו̇ וחד בנב̇ וחד בכתו̇

קלוב אנאסהם תתמואסא ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש
אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם ויתבהלון עקא וחבלין ייחדונכון ליע
כילידתא ילועון גבר בחבריה יתמהון אפי שלהובין אפיהון וידהשון חתי
אן מתל אטלק ואמכאץ יאכדהם וכאלואלדה יטלקון וכל אמר אלי צאחבה יבהתון
וגוה לאת אלהיב וגוהם הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ
לשמה וחטאיה ישמיד ממנה הא יומא מן קדם יי אתי אכזרי ותעבור ותקוף
רגז לשואה ארעא לצדו וחייבהא ישיצי מנה הוד יום אלה יאתיהם יום
קאסי ועברה ושדה גצב יצייר ארצהם וחשה וכטאיהא יפנהם מנהא כי
כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו
ארי כוכבי שמיא וכסיליהון לא יזהרון נהורהון יקבל שמשא במפקיה וסיהרא
לא יזהר נהוריה חתי כואכב סמאהם וכגומהם לא ילמע נורהם ואצלמת
שמסהם פי אשראקהא או קמרהם לא יספר צווה ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל ואסער על דיירין
בתבל בישא ועל רשיעיא חוביהון ואבטיל רבות רשיעין ותקוף תקיפיהון אמאיך
ואטלב עמארתהם בשרהם ואצאמין בדמכהם ואעטל קדרה אוקחין ואקתדאר
אבטאל אצעי אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר אחביב דחלי מדהבא
דמתיקרין מנה בני אנשא ועבדי אוריתא ממסננא דאופיר ואעז נאסהם
מן אפוז ואדמיון מנהם מן פצוץ אופיר על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ
ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו על כין שמיא אזיע ותזוע
ארעא מאתרה בתעבור מן קדם יי צבאות וביום תקוף רגזיה ולדלך ארגז אסמא
עליהם ותזלזל ארצהם מן מואצעהא בעברה רב אגיוש ופי יום שדה גצבה
והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו
ויהי כצבי מפריד וכען ולית דמכניש גבר לעמיה יתפנון וגבר לארעיה יערקון
יכונו כצבי מנדחין וכגנם ליס להם חאשר כל אמרי אמתה ינדזן וכל פריק
אי בלדה יהרבון כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב כל דישתכח בה
יתקטיל וכל דייעול לכרכי צירא יתקטיל בחרבא כל מן וגד בעג ומן הוון

וקע באלסיף׃ ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה׃ תשכבנה
ויניקיהון יטרפון לעיניהון יתבזזון בתיהון ונשיהון ישתכבן׃ וצביאנהם ק׳
יוררון בחצרתהם וביותהם תנהב ונסאהם יצאגעון׃ הנני מעיר עליהם את
מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו׃ הא אנא מיתי עליהון ית מדאי
דכספא לא מיטפסין ודהבא לא מתרעין ביה׃ הא אנא מצהר עליהם אלמאדיין ל׳
אלדין לא יחסבון אלורק ואלדהב לא ירידונה׃ וקשתות נערים תרטשנה ופרי
בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃ וקשתתהון עולימין יבזען ועל ולד
מעין לא ירחמון על בניא לא תחוס עיניהון׃ וקסייהם תטרח אלשבאב ותמרה
אלבטון לא ירחמון ועלי בנין לא תרק עיונהם׃ והיתה בבל צבי ממלכות תפארת
גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה׃ ותהי בבל דהוות מלקדמין
חדות מלכון תשבחת רבות כסדאי כהפיכתא דהפך יי ית סדום וית עמורה׃
ותציר באבל סראה אלממאלך ופכר קדרה אלכסראניין כמא קלב אללה סדום
ועמורה׃ לא תשב לנצח ולא תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ב׳
ירבצו שם׃ לא תתיב לעלם ולא תשרי עד דר ודר ולא יפרוס תמן ערבי משכניה פ״ס
ורעין לא ישרון תמן׃ לא תעמר אלי אלאבד ולא תסכן אלי גיל ואגיאל ולא יכיים הנאך לא ולא
אלעראבי ואלרעאה לא ירבצון פיה׃ ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו ולא לא
שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃ וישרון תמן תמון ויתמלון בתיהון
אוחין וישרין תמן בנת נעמין ושידין יחיכון תמן׃ וירבצן תם אלצדא ותמתלי
ביותהם נואמיס ויסכן הנאך אלנעאם ואלעכד אלברי תלעב פיה׃ וענה איים ל׳
באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו׃ ויכנצפון
חתולין בבירניתהון ויירורין בבית משרי תפנוקיהון וקריב למיתי עדן תברה
דבבל ויומהא לא יתרחקון׃ ויעוי בני אוא פי ארוקתהא ואלעראביד פי אלהיאכל
אלמדללה וקריב יאתי וקתהא הדי ומדתהא לא תמתד׃ כי ירחם יהוה את יעקב יד
ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית ל׳
יעקב׃ ארי ירחים יי על בית יעקב ויתרעי עוד בישראל וישרינון על ארעהון
ויתוספון גיורין עליהון ויסתמכון על בית יעקב׃ וירחם אללה יעקוב ויכתאר

איצא לאסראיל וינזלהם פי בלדהם וינעטף אלגריב עליהם פינצאפון אלי בית
יעקוב׃ ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם׃ וידברונון עממיא
ויובלונון לאתרהון ויחסנונון בית ישראל על ארע בית שכינתא דיי׳ לעבדין
ולאמהן ויהון שבן לשביהון ויפלחון במשעבדיהון׃ ויאכדהם אלאמם ויאתון
בהם אלי מואצעהם ויחוזונהם בני אסראיל פי בלד אללה ואמא פיצירון סאבי (עבידא)
סאביהם ויסתולון עלי מקתציהם׃ והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך׃ ויהי ביומא דיניח יי׳ לך
מצערך וממרותך ומן פלחנא קשיא דאתפלח בך׃ פאדא כאן יום יריחך אללה
מן משקתך ורגזך ומן כדך אלצעב אלדי אסתכדאת׃ ונשאת המשל הזה על מלך
בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃ ותטול מתלא הדין על מלכא דבבל
ותימר איכדין בטילת מרות משעבדנא סף תקוף חייבא׃ שבר יהוה מטה
רשעים שבט משלים׃ אצרב הדי אלמתל פי מלך באבל וקל כיף עטל אלמקתציין
ועטלת אלגבאיאת׃ שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים׃ תבר יי׳ תקוף רשיעין
שלטון חייבין׃ לאן אללה כסר עצא אלצאלמין וקציב אלמתסלטין כלאך׃ מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך׃ מחי עממין בתקוף (דהוה)
מחין דלא פסקן מפלח בתקוף עממין מפלח ולא מנע׃ לאנה צרב האולי אלקום
בעברה צרבה גיר זאילה ומסתולי עליהם בגצב וכלבהם בהלם יצדה׃ נחה
שקטה כל הארץ פצחו רנה׃ נחת שרובת כל ארעא יבעו תשבחא׃ ואן אסתראח
וקר גמיע אלבלד ואן קד אנטקו ברנה׃ גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון
מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו׃ אף שלטונין חדיאו עלך עתירי נכסיא
אמרין מעידן דשכיבתא לא סליק מחבלא עלנא׃ חתי מן ארוז לבנאן פאנהם
פרחו בך וקאלו מנד מת מא צעד קאטע אלינא׃ שאול מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים׃ שאול
מלרע זעת לך לקדמות מיתך אערת לך גיברין כל עתירי נכסיא אקימו
מכרסותהון כל מלכי עממיא׃ חתי אלתרא כאנה ירגז לך פי תלקא מגייך

הזה ד' וסימנ' הזה אחיכם הקטן הזה יבוא אל ביתי הזה האיש מרגיז הארץ הזה אתו זה

ואתאר לך אלשגר מן אגלא אלארץ ואקאם כתירא מן מלוך אלארץ מן כראסיהם׃
כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃ כולהון יתיבון
ויימרון לך אף את מרעתא כותנא לנא דמיתא׃ וכלהם יג'יבונך ויקולון לך
אנת איצ'א קד אצ'רעת מת'לנא ומאת'לתנא׃ הורד שאול גאונך המית נבליך ב
תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה׃ איתחת לשאול יקרך תשבחת זמרך תחותך ב
ישוון רימא ועילך מכך רחשא׃ ואנזל אלי אלת'רא אקתדארך ורנה עידאנך פצארת
ארמה תפרש תחתך ואלדוד יגטיך׃ איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃ איכדין אתרמיתא מן רומא דהויתא זיותן בגו בני ג
אנשא ככוכבי נגהא בין כוכביא אתרטישתא לארעא דהויתא קטיל בעממיא׃
וכיף כנת וקעת מן אלסמא יא לאיח פי אלסחר וג'דעת אלי אלארץ יא מסאהם פי אל
אמם׃ ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל
ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃ ואת אמרת בלבך לרומא אסק
עיל מן עמיה דאלהא אשוי כרסי מלכותי ואתיב בטור זמן בסיפי צפונא׃ ואנך
קלת פי נפסך אצעד אלי אלסמא ופוק כואכב אללאה ארפע כרסיי מת'לא והו
אן אג'לס פי ג'בל אלמחצ'ר וארכאן אלשמאל׃ אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
אסק עלוי כל עממיא איהי עלאי מכולהון׃ אצעד עלי קמאקם אלגים ואשאבה
אלעלי׃ אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃ ברם לשאול תתחת לסיפי גוב בית
אבדנא׃ לכן אלי אלת'רי אנזלת בל אלי ארכאן אלביר׃ ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו
הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ חזך עלך ידיקון בך יסתכלון יימרון ל
הדין גברא אזיע ארעא אזדע מלכותא׃ נאצ'רוך פיך יתפסרון יתפהמון רפי
יקולון אהד'י ארג'ל אלמרגז אלבלדאן אלמזלזל אלממאלך׃ שם תבל כמדבר ועריו ו
הרס אסיריו לא פתח ביתה׃ שוי תבל כמדברא וקרוהי פגר לאסירוהי לא
פתח תרעא׃ אלדי ציר אלדניא כאלבר וקראהא הדמהא ואסראהא לא יפתח
ביותהם׃ כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃ כל מלכי עממיא כלהון
שכבין ביקר גבר בבית עלמיה׃ אן כל מלוך אלאמם אנצ'געו פי כראמה כל
אמר פי מנזלה׃ ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבש הרגים מטעני חרב

על גוים ב' וסימנ' איך נפלת מלך אלהים ׃ דמיתי ב' וסימנ' והיה כאשר דמיתי אם לא כאשר

יורדי אל אבני בור כפגר מובס׃ ואת אתרמיתא מקברך כיחט טמיר חפי
קטילין מטעני חרב נחתי לגוב בית אבדנא כפגר מדשדש׃ ואנת טרחת
מן קברך כסקט מכרוה או כתוב מקתולין מטענין באלסיף או ואלרדי חגארה
יח אביר כגסד מדהוץ׃ לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא
כא יקרא לעולם זרע מרעים׃ לא תהי כחד מנהון בקבורא ארי ארעך חבילתא
עמך קטילתא לא יתקיים לעלם זרע מבאשין׃ לא תגאמעהם פי קבר אד
אפסדת ארצך וקתלת קומך ולא ידעא אבדא דייסא נסל אלאשראר׃ הכינו
לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים׃ אתקינו
לבניהון קטול בחובי אבהתהון דלמא יקומון ויחסנון ארעא וימלון אפי תבל
בעלי דבב׃ פהייו לבניה מקנצא לתמסכהם בדנוב אבאיהם לילא יקומו פירתו
אבלד וימלון וגה אלדניא קראא׃ וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל
שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה׃ ואתגלי לאתפרעא מנהון אמר יי׳ צבאות
ואשיצי לבבל שום ושאר ובר ובר בר אמר יי׳׃ בל אקום עליהם קאל רב אלגיוש
באן אהלך לבאבל אלאסם ואלבאקי ואלנסל ואלעקב קאל אללה׃ ושמתיה למורש קפד
ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות׃ ואשויניה
לירותת קפדין בית צדו ובצין דמין ואהממינה כמא דמהממין במבינא ואתבלנה
לשיצאה אמר יי׳ צבאות׃ ואצירהא מאוא לקנאפיד ואגאם מאא ואכנסהא
במכנסה אלתלאף קאל רב אלגיוש׃ נשבע יהוה צבאות לאמר אם
לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום׃ קיים יי׳ צבאות למימר
אם לא כמא דחשיבית כין תהי וכמא דיעצית היא תקום׃ ואקסם רב אלגיוש
קאילא ליכון לאמר כמא קדרת וליתבת כמא חכמת׃ לשבר אשור בארצי
ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור׃ למתבר אתוראה
בארעי ועל טורי עמי אדושניה ותעדי מנהון מרותיה ונריה מעל צואריהון
יתפסיק׃ אן אכסר אשור פי ארצי ואדוצה עלי גבאלי פיזול ענהם אצלה ונקלה
ען עאתקהם׃ זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל
הגוים׃ דין מלכא דמליך על כל ארעא ודא גבורתא דמרממא דשליט על

כל מלכותא · הדי אלקדר אלמקדר עלי גמיע בלאדהם והדה איד אלממדודה עלי
גמיע אמתהם · כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה · ארי יי ג ג
צבאות מלך ומן יעדי וגבורתיה מרממא ולית דיתיבינה · אן רב אלגיוש
קדרהא ומן יפסכהא וידה אלממדודה פמן ירדהא · בשנת מות המלך
אחז היה המשא הזה · בשתא דמית מלכא אחז הוה מטל נבואתא הדא · פי סנה
מאת פיהא אלמלך אחז נזלת הדה אלקצה · אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר
שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף · לא תחדון פלשתאי ב
כולכון ארי אתבר שלטון דהוה מפלח לכון ארי מבני בנוהי דישי יפוק משיחא
ויהון עובדוהי בכון כחוי מפריח · לא תפרחין יא פלסטין גמעא אד אנכסר
קציב צארבך פאנה סיכרג מן אצל אלתעבאן ארקש ויכון תמרה טיארא מחרקא ·
ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך ב
יהרג · ויתפרנסון חשיכי עמא ועניתנא ביומוהי לרחצן ישרון וימית בכפנא
בנך ושאר עמיך יקטיל · ומעה ירעו בני אלצעפי באלבכור ואלמסאכין ירבצון
ואתקין ואמית בלגוע אצלך והו יקתל בקייתך · הילילי שער זעקי עיר נמוג
פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו · אילילי על תרעך צוחי
על קרוך אתברתון פלשתאי כולכון ארי מצפונא פורענא אתי ולית דמאחר
במזמנוהי · ולולי פי אלמחל ואצרכי פי אלקרא וקד מאגת פלסטין גמעא
אד אקבל אלחרב מן אלשמאל כאלדכאן וליס מסתעדוה מכפרד · ומה יענה
מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו · ומא יבסרון אזגדי עממיא ד ג
ארי יי שכללה לציון ובה יתרחצון ויחסון חשיכי עמא · ומא יגיב רסל אלמסאן
אלה יעמר ציון ופיהא יסכן צעפא שעבה · משא מואב כי טו
בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה · מטל כס דלוט
לאשקאה ית מואב ארי בליליא אתבזיזת לחיית מואב ואנון דמיכין ובליליא
אתבזיש כרכא דמואב ואנון דמיכין · ונזל פי קצה מואב ממא אנה פי ליל
נהב ער מן מואב אנדסבאך פי ליל נהבת חיטאנהא אנדמת · עלה הבית ודיבן
הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה · שיו ב ק

סקו לבתיא דדיבון לבמתא למבכי על נבו ועל מידבא מואבאי מיללין בכל
רישיהון מרט כל דקן גלוח: וקד צאר מואב עלי ביתה ועלי ביעה וכראף אל דיבון דיבון
ליבכון עלי נבו ומידבא יולולון ופי חסהם אנתף ופי לחאהם אחלוף: בחוצתיו
ג חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי: בשוקיהון ייסרון סקין
כת על איגריהון וברחוביהון כולהון מיללין מצוחין ובכין: ופי אסואקהא אתזרו
הי אמסוח ועלי סטוחהא ורחאבהא כלה יולול מנחדר בבכא: ותזעק חשבון
ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו: וצוחו
יתבי חשבון ואלעלה עד יהץ אשתמע קלהון על כין מזרזי מואב מצוחין
על נפשהון מיללין: ואד צרך אהל חשבון ואלעלה סמע צותהם אלי יהץ ועלי
מגרדי מואב יגלבון ממא נפוסהם קד תלוועת: לבי למואב יזעק בריחה עד
צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חרנים זעקת
שבר יעערו: לבהון מואבאי יימרון למערק עד צער עגלת תלתוסרבתא
ארי מסקית לוחית כד בכן יסקון ביה ארי במחותית חורונים צוחת תבירי
עגלת שלישיה קרב יבסרון: יקול כל ואחד קלבי עלי מואב יצרך אלי צאר מהרבהא אלי צער
וצארת עקבה לוחית בבכא ומנחדר חורונים בצראך אכסר יפיעון: כי מי
נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: ארי מי נמרים לצדו
יהון ארי יביש עסבא ספ דתאה ירוק לא הוה: ומא נמרים קד צאר כואא מנת
כלא אחשיש ופנא אכלא ואלכצר לא תכון אצלא: על כן יתרה עשה ופקדתם
על נחל הערבים ישאום: על כין שאר נכסיהון דקנו יתבלזון ותחומהון על
ימא מערבאה יתנסיב מנהון: ומע דאך אבאקי אלדי נכת ומא אסתודעוה עלי
וארי אערבים קד חמלתה אעדאיהם: כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד
אגלים יללתה ובאר אילים יללתה: ארי אקיפת צוחתא ית תחום מואב עד
אגלים מיללין ובאר אלים מצוחין: ואחדק אלצראך פי תכום מואב ובלגת
ולולתהא אלי אגלים ואלי ביר אלים: כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון
נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה: ארי מי דימון אתמליאו דם
קטילין ארי אמני על דימון כנשת משריין לשיזבת מואב מלך במשריתיה

ולא יוכל ד׳ ותימכר׳ וכסה את עין הארץ ובא אל מקדשו ולא יוכל יש׳ עוד ולא יוכל לדין ... וכל לא יוכל

יסק למבכי שארא דארעהון׳ ומארימון קד אמתלא מן דמאהם ממא נזל אלה
עלי אהלהא אפאת ועלי פלית אמואביין אאסד ובקייה אהל בלדהם׳ שלחו כר
מושל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון׳ יהון מסקי מסין למשיחא דישראל
דתקיף על דהוה כמדברא טור כנשתא דציון׳ יבעתון פי אמרגסלטאן בלדהם
ומן אנבא ואכבר איבלד גמע ציון׳ והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות
מואב מעברות לארנון׳ ויהי לעופא דאפרחוהי מקנה ואטלטל יתפקן יהוין
בנת מואב מגיזין להון לארנון׳ ויצירון כטאיר נאיד או כעש מנה מכלא ותציר
איצא אהל רסאתיק מואב יעברון אארנון׳ הביאו עצה עשו פלילה שיתי
כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי׳ אתמליכו מילך עבידי
עצא שוא כליליא טוליך בימממא בגו טיהרא טמרי מטלטליא ומבדריא
לא תקרבין׳ יסאוכך אעטונא משורה אצנעו לנא חילה ואגעלו צלכם עלינא
פי אצהירה יסתרנא פי אליל ואסתרו מדחיינא ולא תכשפו נאידנא׳ יגורו
בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס
מן הארץ׳ יתותבון ביך מטלטליא מלכות מואב הוי סתרא להון מן קדם
בזוזין ארי סף מעיקא אשתיצי בזזא ספו כל דהוו דישין ארעא׳ יסכנון פי
מא בינכם גלאתנא אמואביין כונו להם סתרא מן קבל אנאהב כמא קד כלא
אמנאצי ופני אנאהב ומן כאן ידוס אארץ׳ והוכן בחסד כסא וישב
עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק׳ בכין משיחא יתקן
בטוב כרסוהי ויתיב עלוהי בקשוט בקרתא דדוד דיין ותבע דין ועביד קשוט׳
ויהייא אכרסי באחסאן ויגלס פוקה בחק פי כבא דאוד חאכם טאלב אחכם מאהר
פי אעדל׳ שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא
כן בדיו׳ שמענא רברבי מואב דמתגאן לחדא יקיריהון ומפנקיהון וגיותנו
תהון לקביל פורענותהון לא שוי להון׳ אד סמענא אקתדאר מואב מקתדרא
ואקתדארה וקדרה ליס דאך מן קדרה׳ לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל
לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים׳ בכין מיללין מואבאי כולהון מצוחין על
אנש כרך תקפהון יימרון ברם כלישין׳ פלדאך יולול מואב עלי נפסה כלה

רבות במו׳ וסימנ׳ וירא כי לא יכל כי לא יכל לבבות ואחיהו לא יוכל להכיל ... ואפס ד׳ וסי׳ כי אפס אס אפס כסף
המיץ אפס עריץ וחד האפס לנצח חסדו

ואממתלין מנה בקנאני אלכמר מן אהל חרסת תלאהם יהדלון והם מכתאבין׃
כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו
תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים׃ ארי אתבזיזא משריית חשבון אתקטלא
סיעת סבמה מלכי עממיא קטילו שלטוניהון עד יעזר מטו טעו למדברא
מטלטליהון גזו עברו ימא׃ לתסביח מן חשבון לשביה אקטאף לעכב ומן
סבמה לממתלין כלגפן מן לכרם ומלוך דוי לאמם קד הכבו לסריק מנהא פבלג
לגמיע לי יעזר תם צלו פי לבריה ולמטלקין מנהא אנבתו ועברו לי לבחר׃
על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך הידד נפל׃ בכין כמא דאיתיתי משריין על יעזר כין איתי
קטולין על סבמה ארוינך דמעתא חשבון ואלעלה ארי על חצדיך ועל קטפיך
בזוזין נפלו׃ יקול גמיעהם לדלך אבכי בבכא יעזר עלי שביה בכרום סבמה
וארויך מן דמעי יא חשבון ויא לעלה אד וקע למסתן עלי קומך לדי הם מקאם
לפואכה ולזרועלך׃ ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן ולא
ב̇ ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי׃ ויתכניש ביע וחדוא מן
סוף פ״ס כרמלא ובכרמיא לא ידרצון ולא יחיכון חמר במעצריא לא יעצרון עיצורין
עיצור אבטלית׃ חתי אנצם לסרור מן גבלך ופי כרמך לא ירנן ולא יגלב ולא
ולא יטא לעאצר לכמר פי תגאריך ממא עטל לאסתנאן׃ על כן מעי למואב
ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש׃ על כין מעיהון דמואבאי כבינלא המן ולבהון
על אנש כרך תקפהון דאזן׃ פלדלך אמעאי תהיג כחרכה לשד עלי מואב
וכדלך אחשאי עלי אהל קיר חרס׃ והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה
ל̇ ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל׃ ויהי ארי יהלי ארי ילאי מואב על במתא
דסמ׳ בקל וייעול לבית טעותיה למבעי ולא יכול׃ פיכון מואב אדי ראא אנה קד לגא
לי ביעתה ירום דכולהא ליצלי פלא יטיק׃ זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאז׃ דין פתגמא דמליל יי על מואב מבכין׃ הדי לקול כלה
אלה עלי מואב מד חין׃ ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר
ל̇ מ׳ ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר׃ וכען גזר
בקפ

יקיצור ג מל׳ וסימנ׳ וזרעו שבלים יקיצור זורע עולה ורוחה בגנבים לא יקיצור

יי׳ למימר בתלת שנין כשני אגירא ויסוף יקרהון דמואבאי בכל המון סוגיאו ושאר
ציב חד כזעיר יסוף כל יקרהון׳ ואנון קל׳ דלה לי׳ ג׳ סנין מעדודה כסנין דאגיר
יהון עצם מואב מנהון דגמהור דכביר ויבקא קלילא יסיראלא כביר׳ יז

משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה׳ מטל
כס דלוט לאשקאה ית דמסק הא דמסק מתעדיא ממלכו ותהי לכרך מחמרא׳ והיה לשון שפלות
וקצה דמשק תזור דמשק מן אתכון מדינה ותציר בלקעה ואקעה׳ עזבות
ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד׳ שביקן קרויהון וחרבן לבית
משרי עדרין דען יהוין וישרון ולית דמניד׳ ותתרך קראהא מתל ערער
ותציר לקטוע דגנס ירבצון וליס להס מזעג׳ ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות׳ ויבטל שלטן
מאפרים ומלכו מדמסק ושאר יחידאין מארס ויקרהון כיקר בני ישר׳ יהון
אמר יי׳ צבאות׳ ותתעטל דחצון מן דאפרים ודממלכה מן דמשק ובאקי ארס
מתל עצם בני אסראיל יכונון קל׳ רב דגמישי׳ והיה ביום ההוא ידל
כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה׳ ויהי בעדנא ההוא ימאך יקר יעקב ועותר
יקריה יגלי׳ ויכון פי דלך דוקת יצעף די יעקוב וסמן גסמה יהזל׳ והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים׳ ויהי ג׳ מל׳
כמכנש חצד קמא ובדרעיה שובלין יחצוד ויהי כמלקיט שובלין במישר
גיבריא׳ פיציר כגאמע זרע דסנבל דקאים וכמן בדראעה יחצד דסנבל ויציר
כלאקט סנבל פי עמק דשגעא׳ ונשאר בו עוללות כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל׳
וישתארון ביה עוללין כביעור זיתא תלין תלתה גרגרין ברייש צנפא ארבעה
חמשה בסובא מרדא כין ישתארון יחידאין צדיקיא בגו עלמא ביני מלכותא
אמר יי׳ אלהא דישר׳׳ ויבקא פיהא בעאראת כברט דליתון לדי יבקא גרגורין
או ג׳ פי ראס דגצן או ד׳ או ה׳ פי אפנאן דשגרה דמתמרה קל׳ דלה אלה אסראיל׳
ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה׳ בעדנא
ההוא יסתמיך אנשא על פלחן עבדיה ועינוהי למימר קדישא דישר׳ יסברן׳

ובבקר ו וסימנה׳ תשבעו לחם שכבתה טל זרעך תפריחי תפלתי תקדמך בערב היא באה ובבקר אמר למלך ׳׳

ופי דלך אלוקת יתכל אלאנסאן מנהם עלי צאנעה ותנצר עיניה אלי קדוס אסראיל
נצר אעתמאד׃ ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא ז
יראה והאשרים והחמנים׃ ולא יסתמיך על אגוריא עובד ידוהי ודאתקינא ריש ב
אצבעתיה לא יתקיים ואשיריא וחנסניא׃ ולא יתכל אלי אלמדאבח אלתי צנעתהא פס
ידאה ולא ינצר אלי מא צנעת אצאבעה מן אלסוארי ואלאנצאד׃ ביום
ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל
והיתה שממה׃ בעדנא ההוא יהוין קרוי תקפהון כמדך דחרוב ואתחמר
דאשתביק מן קדם בני ישראל ותהי לצדו׃ ופי דלך אלוקת תציר קרי עזה כאלמתרוך
מן קרי חרש ואלמיר אלדי תרכהא אהלהא מן קבל בני אסראיל פצארת וחשה׃
כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת
זר תזרענו׃ ארי שבקת אלה פרקנך ודחלת תקיפא דמימריה בסעדיך לא
אדכרת בדיל דאת נציבא נצבא בחירא ועובדין מקלקלין אסגית׃ אד נסית
אלה רב גיאתך ומעתמד עזך לם תדכרי לדלך תגרסין גרוס נעמאניה ותזרעינה
חבלה גריבה׃ ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה ו
וכאב אנוש׃ באתר דאתקדשתון למהוי עם תמן קלקילתון עובדיכון ואף כד
עלתון לארעא בית שכינתי תמן הוה לכון למפלח שבקתון פלחני ופלחתון
לטעותא ארחיקתון תיובא עד דמטא יום תברכון כדין הוה חזי כיבכון למפחת
נפש׃ ופי יום גרסך תעלקין ופי גדאתה זרעך תפרעין פיכון מא פרעת מנה
חרבה חצאד ויום מנחל וגע מדנף׃ הוי המון עמים רבים כהמות ימים
יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון׃ וי המון עממין סגיאין דכמהמי ג
ימא המן ואתרגושת מלכון דכאתרגושת מין תקיפין מתרגשין׃ יא גמהור
אלאמם אלכתירין אלדין כהיאג אלבחר יהימון ויא דוי אלמלל אלדי כדוי אלמא אל
גזיר ידוון׃ לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ
הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃ מלכין דכאתרגושת מין סגיאין מתרגשין
ויכלון ביה ויעלוק מרחיק ויתרדיף כמוץ טוריא קדם רוחא וכגלגלא קדם
עלעולא׃ אנהם כדאך כדוי אלמא סידוון פי זגרהם פיפרון מן בעיד ויכרבון

שם יי׳ צבאות׳ וסימנה׳ ויאמר דוד אל הפלשתי ויקם וילך ויברך את העם אל מקום שם יי׳ צבאות

ונהר ד׳ וסימנ׳ יצא מעדן ונשתו מים מהים ותשלכנו מצולה אזלו מים מני ים

כמוק אלגבאל בין ידי אלריח וכאלגראדלה בין ידי אלזובעה׃ לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה
בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרָל לְבֹזְזֵנוּ׃ לעדן רמשא והא כד לא הוה
עד לא צפרא דכליתוהי דין חולק לאנסנא ועדב לבזזנא׃ פי צירון ענד אלעשא
נכבא וקבל אלצבח יעדמון הדי נציב מצטלמנא וסהם נאהבנא׃ הוֹי
אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי כוּשׁ׃ וי ארעא דאתן לה בספינן מארע
רחיקא וקלעיהון פריסין כנשרא דטאיס בכנפוהי דמעיבר לנהרי הודו׃ יא
איהא אלבלד אלמצללה אקטארה אלדי מן גאנב אנהאר אלחבשה׃ הַשֹּׁלֵחַ בַּיָּם
צִירִים וּבִכְלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים אֶל גּוֹי מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט אֶל
עַם נוֹרָא מִן הוּא וָהָלְאָה גּוֹי קַו קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ׃ דמשלח
בימא אזגדין ובדגוגין על אפי מיא אזילו אזגדין קלילין לות עמא אניסא
ובזיזא דבזו עממיא ארעיה׃ קאל אלמרסל פי אבחר ספרא ופי אניא ברדי
עלי וגה אלמא אמצו יא רסל מסרעין אלי אלקביל אלמגלוב אלמנתוף אלדי יציר
מכוופא מן אלאן והלם אלקביל אלמוהוס ואלמדהוש אלדי גנס בלדה קום שבהו אל
אנהאר׃ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃
כל דיתבין בתבל ודשרן בארעא כמזקפא את על טוריא תחזון אתא וכמתקע שופרא
תשמעון׃ פרקן׃ גמיע סכאן אלעמארה מן גמיע אלארץ כרפע עלם עלי גבל תרון
ואך ובצרב אלבוק תסמעונה׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי אֶשְׁקוֹטָה
וְאַבִּיטָה בִמְכוֹנִי כְּחֹם צַח עֲלֵי אוֹר כְּעָב טַל בְּחֹם קָצִיר׃ ארי כדנן אמר יי לי
אניח לעמי ישראל ואשקיט להון ואתרעי ממדור קדשי לאיטבא להון כדכן
ונחמן איתי להון כפריע כשחין פציח על שמש כענן טל בשחין חצד׃ לאן
כדי קאל אללה לי אני לקומי סאקר קרארא ואתפת אלי מהיאי פאגדה כדפי מחץ
בעד מטר וכגים דו נדא פי חמא אלחצאד׃ כִּי לִפְנֵי קָצִיר כְּתָם פֶּרַח וּבֹסֶר גֹּמֵל
יִהְיֶה נִצָּה וְכָרַת הַזַּלְזַלִּים בַּמַּזְמֵרוֹת וְאֶת הַנְּטִישׁוֹת הֵסִיר הֵתַז׃ ארי עד לא
ימטי זמן חצדא אילנא לאפרחא ובסרא מניה סמדר ויקטיל שלטוני
עממיא בחרבא ויתתקיפיא יעדי ויעבר׃ ואנה קבל לאחק אלחצאד ותאתיר
אלפרע וקבל אן יציר אלתמר חצרמא ולא עאקדא ולא נוארא יקטע אלקצבאן

ג׳ · יח · ג · וחד · וגמית · ובזיזא לות עמא דיתקף מבזין ולהלאה עמא אניסא · יתיר · יי · ד׳ · וחס׳ · ב׳ · וחס׳ · ל׳ · וחד · מפיק · ה׳ · עלתה · נצה

גמל ג׳ וחס׳ וסימנ׳ ובסר גמל יהיה נצה גמל נפשו איש חסד ואכן בתרי לש׳ חד בנבי׳ וחד בכתובים

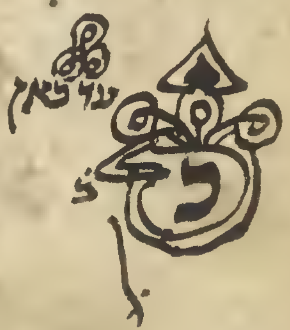
מנהם באלמנאגל ואלמוארה יזילהא בנקיז׃ יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף׃ ישתבקון כחדא לעופא
דטוריא ולבעירא דארעא בקיטא יהי שרי עלוהי כל עופא דשמיא וכל
בעירא דארעא עלוהי יעבדון סתוא׃ ויתרך בעצהא לטאיר אלגבאל ובהאים
אלארץ׳ יציף עליהא אלטאיר ובהאים אלארץ׳ עליהא תשתי׃ בעת
ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה
ג גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר
ציון׃ בעדנא ההוא ייתון יהון בתקרבא לקדם יי׳ צבאות לעמא אניסא ובזיזא
ולעמא דיתקף מלכין ולהלאה עמא אניסא ובזיזא דבזו עממיא ארעיה
לאתרא דאתקרי שמא יי׳ צבאות דשכינתיה בטורא דציון׃ פי דלך אלוקת
יגלב באהדייה לרב אלגיוש אלקום אלמגדוב אלמנתוף אלדי יציר מכופא מן אול
והלם אלקביל אלמהוס אלמדחוץ׳ אלדי גנס בלדה קום שביה באלאנהאר אלי מוצע
יט הפטרת כי אכ הכבדתי — אסם רב אלגיוש גבל ציון׃ משא מצרים הנה יהוה רכב על
עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו׃ מטל
כס דלוט לאשקאה ית מצרים הא יי׳ מתגלי בענן יקריה לאתפרעא מן מצראי
ויתברון טעות מצראי מן קדמוהי ולבא דמצראי יתמסי במעיהון׃ ואלקצה
אלתי נזלת פי אלמצריון הודא אללה מצמן אמרה סחאב מסרע פיצל אלי מצר
פתתזעזע אותאן מצר מן בין ידיה וקלוב אלמצריון תתמאסא פי אגואפהם׃
וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה
בממלכה׃ ואגרי מצראי במצראי ויגיחון קרב גבר באחוהי וגבר בחבריה קרי
בקרי מלכו במלכו׃ ואהייג בעץ׳ אלמצריון עלי בעץ׳ חתי יחארב אלרגל מנהם
אכיה פכיף צאחבה או אהל קריה באכרא או ממלכה באכרא׃ ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים׃
ותתמסי רוחא דמצראי במעיהון וחכימיהון אסלעים ויתבעון מן טעון ומן
חרשין ומן בדין ומן זכורו׃ ותתהרא ארואח אלמצריון פי אגואפהם ואהלך
ראיהם פיטלבון אלי אלאותאן ואלי אלמנגמין ואלמשעודין ואלעראפין׃ וסכרתי את

אים ב׳ חד ריש פס׳ וחד סוף פס׳ וסימנ׳ — אים איפוא חכמיך שמש זרחה וכודר ותריהון בנביאים

מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות׃ ואמסר
ית מצראי ביד רבון קשי ומלך תקיף ישלוט בהון אמר רבון עלמא יי צבאות׃
ואסלם אלמצריין פי יד מולא צעב ומלך עזיז יתסלט עליהם קאל אלסייד רב אלגיוש׃
ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש׃ ויצדון מיא מימא ונהרהון יחרוב וייבש׃
וינצב אלמא מן בחרהם ונהרהם יגף וייבס׃ והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלו׃ ויצדון נהרותא ייבשון ויחרבון נהריהון עמיקיא
קני וגומא לא יסקון׃ ותכדר אנהארהם ותרק ותגף אלכלגאן אלמחצורה ואלקצב
ואלברדי תתעטל׃ ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננו׃ ג׳
ייבש רוביה דנהרא ויהי כליפיה וכל בית מזרע נהרהון ייבש יחרוב ולא
יצמח׃ וכדלך אלתראע אלואתי עלי אלכליג עלי שאטה וגמיע זרעה ינדפע
פלא יוגד׃ ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על ג׳
פני מים אמללו׃ ויצדון ציידי נוניא ויתאבלון כל דהוו רמן בנהרא חכתא ופרסי
מצדין על אפי מיא יצדון׃ ויגתם אלסמאכין ויחזן כל טארח פי אלכליג שצא
ובאסטי אלשבאך עלי וגה אלמא יתסאכחון׃ ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים
חורי׃ ויבהתון פלחי כתנא דסרקין ומחן מניה מצדן׃ ויכיב צאנעי אלכתאן
ומאשטוה ונאסגי אלקראטיס׃ והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש׃ יז׳ כת׳
ויהי אתר בית שתי מהא כבישין אתר דהוו עבדין סכרא וכנשין מיא גבר יוד
לנפשיה׃ ותציר רואצעהא צעיפה וגמיע צנעה אלסכור אגמייה כל אמר
לנפסה׃ אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל
פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם׃ ברם אטפשו רברבי טאנס חכימיא
דמלכוהי לפרעה מילך דטעו איכדין תימרון לפרעה בני חכימין אנחנא
ואת בר מלכין דמלקדמין׃ אלא גהלו ריסא בלד צאן אלחכמא אלדין אשארו
עלי פרעון משורה מגהולה כיף תקולו לה נחן בני אלחכמא ואבן מלוך אלזמאן
אלקדים׃ איים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים׃ ג׳ חד
אן אנון חכימך ויחוון כען לך וידעון מא מליך יי צבאות על מצרים׃ אין ריש פ״ס
חכמאך אלאן ליכברונך הל יעלמון מא קדר רב אלגיוש עלי מצר׃ נואלו שרי וחד מוף

צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה ׃ אטפשו רברבי טאניס טעו
אנש מפיס אטעיאו ית מצרים רבני פלכהא ׃ קד גהלו ריסא צאן ואגתר ריסא
מנאף ואצל אלמצריון ארכאן אפלאדהא ׃ יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו
את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו ׃ יי׳ רמא ביניהון רוח דטעו ואטעיו
ית מצראי בכל עובדיהון כמא דטעי רויא ומדשדש בתוליה ׃ אלה מזג פי
מא בינהם ראי אלתשויש חתי אצלו אלמצריון פי גמיע אעמאלהם כצלאל אלסכראן פי
ה׳ קייה ׃ ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון ׃ ולא יהי
ריש פ״ס למצראי מלכא דימלוך עליהון ריש והגמון שלטון ואטרון ׃ ולא יכון להם עמל
ממא יצנעה אלמשבה בראס ואלדנב ואלכבה ואלסעפה ׃ ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו ׃
בעדנא ההוא יהון מצראי חלשין כנשיא וילועון ויתברון מן קדם אמות גבורתא
דיי׳ צבאות דהוא מרים עליהון ׃ פי ד׳לך אלוקת יכון אלמצריון כאלנסא פיזעגון
ויפזעון מן קבל חרכה רב אלגיוש אלדי יחרכהא עליהם ׃ והיתה אדמת יהודה
למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר
הוא יועץ עליו ׃ ותהי ארעא דבית יהודה למצרים לרחלא כל דידכר יתה ליה
יזוע מן קדם מלכא דיי׳ צבאות דהוא מליך עליהון ׃ ותציר בלד יהודה לאל
מצריון גלאנא וכל מן ד׳כרהא לה יפזע מן קבל תקדיר רב אלגיוש אלדי יקדר עליהם ׃
ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת ׃ בעדנא ההוא יהוין חמיש קרוין בארעא
דמצרים ממללן ממלל כנענאה ומקיימן בשמא דיי׳ צבאות קרתא בית שמש
דעתידא למחרב יתאמר היא חדא מנהון ׃ פי ד׳לך אלוקת תכון כמס קרא פי בלד
מצר תתלאטב בלגה אלכנעניין ותחלף באסם רב אלגיוש יקאל לאחדה מנהן קריה אלהדם ׃
ב׳ ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה
ליהוה ׃ בעדנא ההוא יהי מדבחא מתקן קדם יי׳ בגו ארעא דמצרים וקמתא בסטר
תחומה קדם יי׳ ׃ ופי ד׳לך אלוקת יכון מדבח ללה פי בלד מצר ודכה פי תכומהא ללה ׃
ג׳ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים

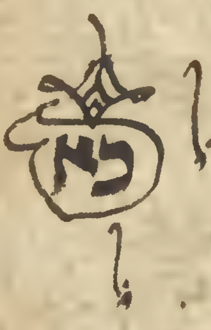
וישלח להם מושיע ורב והצילם׳ ויהי לאת ולסהיד קדם יי צבאות בארעא דמצר׳
ארי יצלון קדם יי מן קדם דדחקיהון וישלח להון פריק ודיין וישיזבינון׳ פיכונאן
איה ושהאדה לרב אלג׳יוש פי בלד מצר פאד׳א הם צרכו אליה מן קבל צ׳אגטיהם בעת
להם במגית ומכ׳אצם ונג׳אהם׳ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום
ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו׳ ותתגלי גבורתא דיי לאיטבא ה׳ צדי
למצראי וידעון מצראי למדחל מן קדם יי בעדנא ההוא ויפלחון בנכסת קודשין בליש
ובקורבנין וידרון נדרין קדם יי וישלמון׳ וכד׳אך יתערף אללה בהם פיערפונה פי
ד׳לך אלוקת ויטיעונה בד׳בח והדאיא וינד׳רון לה נד׳ורא פיסלמונהא׳ ונגף יהוה את
מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם׳ וימחי יי ית מצראי
מחא ויסיכון ויתובון לפולחנא דיי ויקביל צלותהון ויסי יתהון׳ ויצדם אללה אל
מצריון בעד מא צדמהם ואד׳א ירגעון אלי אללה ישפיהם ויעאפיהם׳ ביום ההוא תהיה
מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את ו׳
אשור׳ בעדנא ההוא תהי אורח כבישא ממצרים לאתור ויגיחון אתוראי
במצראי ומצראי באתוראי ויפלחון מצראי ית אתוראי׳ ופי ד׳לך אלוקת תכון
מחג׳ה מן מצר אלי אלג׳זירה פידכ׳ל בעצ׳הם אלי בעץ׳ ויטיע אלמצריון אלג׳זיריין׳
ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ׳ ג׳
בעדנא ההוא יהי ישראל תליתי למצראי ולאתוראי ברכא בגוה דארעא׳ פי ד׳לך אלוקת
יכון אלאסראיל תולתא לאלמצריין ואלג׳זיריין ותכון להם אלברכה פי אלארץ׳ אשר
ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׳ ד׳
דברכיה יי צבאות למימר בריך עמי דאפיקית ממצרים דעל דחבו קדמי אגליתי
יתהון לאתור וכדו דתבו מתקרן עמי ואחסנתי ישראל׳ כמא בארך פיהם רב אל
ג׳יוש קאילא מבארך מן הו שעבי מן אלמצריין ומן אעתרף באנה כ׳לקי מן אלג׳זיריין עד כאן
וצפותי גמלה׳ אלאסראיל׳ בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו

סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה׳ בשתא דאתא תרתן לאשדוד כד
שלח יתיה סרגון מלכא דאתור ואגיח קרבא באשדוד וכבשה׳ פי אלסנה אלתי דכ׳ל
תרתן אלי אשדוד אד׳ בעתה סרגון מלך אלג׳זירה פחארבהא ופתחהא׳ בעת ההיא

ג כל השק
ה קמ׳ וכל שק
חס ובר׳ כל
כתו במ׳ר
דכות ד׳ וכל
בת׳ סוף
חד פיס
במ׳פוס׳ מות
ישעיהו ד

דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ לֵאמֹר לֵךְ וּפִתַּחְתָּ הַשַּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ וְנַעַלְךָ
תַחֲלֹץ מֵעַל רַגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלֹךְ עָרוֹם וְיָחֵף׃ בעדנא ההוא גזר יי׳ ביד ישעיה בר
אמוץ למימר איזיל ותיסר סקא בחרצך ומסנך תשלוף מעל רגלך ועבד כין אזיל
פחח ויחיף׃ קד קאל אללה פי ד׳לך אלוקת קולא לישעיה בן אמוץ קאילא אמץ פחל אלמסח
וקתא ען חקואך ואנזע כ׳פך וקתא ען רגליך פצנע כד׳אך ומשא עאריא חאפיא׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָהוּ עָרוֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ שָׁנִים
אוֹת וּמוֹפֵת עַל מִצְרַיִם וְעַל כּוּשׁ׃ ואמר יי׳ כמא דהליך עבדי ישעיה פחח ויחיף
תלת שנין את ומופת על מצראי ועל כושאי׃ קאל אללה כמא מצא עבדי ישעיה
חינא עאריא חאפיא כד׳אך יכון ג׳ סנין איאת ובראהין פי אלמצריין ואלחבשיין׃ כֵּן יִנְהַג
מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת שְׁבִי מִצְרַיִם וְאֶת גָּלוּת כּוּשׁ נְעָרִים וּזְקֵנִים עָרוֹם וְיָחֵף וַחֲשׂוּפַי שֵׁת
עֶרְוַת מִצְרָיִם׃ כין ידבר מלכא דאתור ית שבי מצרים וית גלות כוש עולימין
וסבין פחחין ויחפין וגלן ערייא קלן מצרים׃ וכד׳אך יסוק מלך אלג׳זירה סביהם
וג׳לאתהם שבאבא ושיוך׳ עראה וחפאה ומכאשיף אלעורה ואלסווה׃ וְחַתּוּ וָבֹשׁוּ
מִכּוּשׁ מַבָּטָם וּמִן מִצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם׃ ויתברון ויבהתון מכושאי רחצנהון וממצרים
תשבחתהון׃ פינדק ויכ׳יב מן כאן אתכ׳ד׳ תכלאנהם ואלמצריין פכ׳רהם׃ וְאָמַר יֹשֵׁב
הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה כֹה מַבָּטֵנוּ אֲשֶׁר נַסְנוּ שָׁם לְעֶזְרָה לְהִנָּצֵל מִפְּנֵי מֶלֶךְ
אַשּׁוּר וְאֵיךְ נִמָּלֵט אֲנָחְנוּ׃ ויימר יתיב נגסא הדין בעדנא ההוא הכדין הוה אתר
בית רחצננא דהוינא סבירין למערק לתמן לסעיד לאשתזבא מן קדם מלכא
דאתור עד כדין כפשהון לא שיזיבו ואיכדין נשתיזב אנחנא׃ ויקול אהל הד׳ה אל
ג׳זירה פי ד׳לך אלוקת הו׳דא קד צאר תכלאננא הכ׳די אלדי הרבנא אליה לאלמעונה
לנכ׳לץ מן ידי מלך אלג׳זירה פכיף נפלת נחן׃ מַשָּׂא מִדְבַּר יָם כְּסוּפוֹת
בַּנֶּגֶב לַחֲלֹף מִמִּדְבָּר בָּא מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה׃ מטלן משרין דאתין ממדברא כמי ימא
דנגדין בעלעולין אתן באורח דרומא מידברין ואתן ממדברא מארעא דאתעבידא
בה חסינן׃ קצה סאחל אלבחר אמר כאלזואבע פי אלצחרא תמצי יאתי אלבר מן
בלדה מכ׳יפה׃ חָזוּת קָשָׁה הֻגַּד לִי הַבּוֹגֵד בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד שׁוֹדֵד עֲלִי עֵילָם צוּרִי
מָדַי כָּל אַנְחָתָה הִשְׁבַּתִּי׃ אמר נביא נבואה קשיא אתחוה לי אנוסא מתאנסין

וכזוזיא מתכלדיין סקו עילמאי תקיפי מדאי כל דהוו מתאנחין מן קדם מלכא
דבבל אנחית להון׃ יקול אללה קד אלכרונא כנבא צעב והו אן אלגאדר סיגדר וא׳
נאהב סינהב ואצעדו יא עילמיין וחאצרו יא מאדיין אן גמיע חרדי קד עטלתה׃
על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי
מראות׃ על כין אתמליאו חרציהון זיעא דחלא אחדתנון הא כחבלין דילידתא
אטפשו מלמשמע טעו מלמחזי׃ לדאך קד עס חקוי אלקלק ואכדני מליץ
כמא תמלץ אלואלדה ותשווש סמעי ודהש מנצרי׃ תעה לבבי פלצות בעתתני
את נשף חשקי שם לי לחרדה׃ טעא לבהון עקא וליעורינין אחדוכון אתר
בית רחצנהון הוה להון לתבר׃ צל ראיי ואעתראני אלרעש אל סתר שעפי צאר
לי אזעאגא׃ ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן׃
סדרו פתורין אקימו סכואין אכולו שתו קומו רברביא וצחצחו זיניא׃ קום
מואידהם מבצורה ומנאצרהם מצפופה והם יאכלון וישרבון וקד קאם רואסהם
ומסחו אלמגן מנהם׃ כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר
יראה יגיד׃ ארי כדנן אמר לי יי איזיל אקים סכואה דיחזי יחוי׃ הכדא קאל
אללה לי אמץ אוקף לנא דידבאנא יכברנא כמא ירא׃ וראה רכב צמד פרשים
רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב׃ ויחזי רתך אנש ועמיה זוג
פרשין רכיב על חמר רכיב על גמל אמר נביא אציתית אצתא וחזית והא
משריין סגיאן אתין׃ פאוקפנאה פראי כיולא ואזואגא מן פרסאן וקום רכאב
חמיר ורכאב גמל ואצגא אתגא שדידא׃ ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי
עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות׃ אמר נביא קל משריין
דאתין בסיטונהון מארעיי על סכותאת יי אנא קאים תדירא בימאמא ועל מטרתי
אנא מעתד כל ליליא׃ פנאדאה אלאסד יקול עלי מטלעה אללה אנא ואקף דאימא
טול אלנהאר ופי מחרסי אנא מנתצב טול אלליל׃ והנה זה בא רכב איש צמד
פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ׃ והא דין
אתא ועמיה זוג פרשין ואתיב ואמר נפלת ואף עתידא למפל בבל וכל צלמי
טעותהא ידקקון לארעא׃ פאלי ברגל ראכב קד אקבל ורואה זוג מן אלכיל

מריקו

וכל יהושע דכות במ׳ חד

רתך אנש

המצפה צחדין הדמון

והנה זה ב׳ וסימנ׳ מלמך כנעבן רכב איש צמד פרשים ׃ מצפה ב׳ וסימנ׳ אריה ויהודה וכל יהושע דכות במ׳ חד והחוי תחות

פאגאבני וקל קר וקעת כאבל כמא וקעת וגמיע מעבודאת אהלהא אמכחותה
כסדהא ואקאהא עלי ארץ׃ מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי
ישראל הגדתי לכם׃ מלכין דאומנין לאגחא קרבא ייתון עלה למבזהא כאבכרא
דאומן למדש ית אדרא אמר נביא לשמעית מן קדם יי צבאות אלהא דישראל חויתי
לכון׃ פצארת כמדאסא או כדאת אגרן ואלדי סמעתה מן ענד רב אגיוש אלה אסראיל
אלכברתכם בה׃ משא דומה אלי קרא משעיר שומר מה מלילה
שמר מה מליל׃ מטל כסדלוט לאשקאה ית דומה עלי אכלי מן שמיא נביא
פריש להון נבואתא נביא פריש להון מא דעתיד למיתי׃ וקצה א דומה יקולון
יקל ענא מן סעיר יא חארס אלכברנא כם מצי מן אליל וכם בקי מנה׃ אמר שמר
אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו׃ אמר נביא אית אגר לצדיקיא
ואית פורענו לרשיעיא אם תיבין אתון תובו עד דאתון יכלין למתב׃ פקל א
חארס קד תקצא נהארכם ולילכם אגמעין פאי מטלב טלבתמוה ארגעו ענה
ואקבלו׃ משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים׃ מטל כס
דלוט לאשקאה ית ערבאי בחרשא ברמשא יביתון שירת בני דדן׃ וקצה פיא
אערב אחסן אן יכון פי אשעאר תביתון אצאפלכם יא בני דדן׃ לקראת צמא
התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד׃ לאפי צהיא פוקו גידונין למיא
דיתבין בארע דרומא ממא דאתון אכלין זמינו למערקיא׃ מן דון תתלקו א
עטשאן במא אנתם יא כלד תימא טעאמכם תקרבון לשריד׃ כי מפני חרבות
נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃ ארי מן קדם
קיטול ערקו מן קדם חרב שליפא ומן קדם קשת מתיחא ומן קדם תקוף קרבא׃
אמא תעלמון אנהם אנמי מן קבל סיף כאדו מן קבל סיף מצקול וקוס מותרה
ותקל אחרב׃ כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל
כבוד קדר׃ ארי כדנן אמר יי לי בסוף שנא כשני אגירא ויסוף כל יקרהון
דערבאי׃ הכדא קאל אלה לי אי סנין מעדודה כסנין אגיר יפנא גמיע אגא קידר׃
ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר׃ ושאר
תקוף עבדי קרב גברי בני ערבאי יזערון ארי במימרא דיי אלהא דישראל

בלחמו ג׳ וסימנ׳ הם יאכלו בלחמו כשחיתה עץ בלחמו ישבי ארץ תימא בלחמו חד מנ׳ בתורי׳

גזירכין׃ ויבקא קוס דוי אחצא מן רמאתהם וגבאברתהם יקלון כמא קאל אלה אלאה
כב אסראיל׃ משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות׃ מטל
נבואתא על קרתא דיתבא בחלתא דאתנביאו עלה נביא מא לכון כדין ארי סליקתון
כולכון לאיגריא׃ וקצה פי ואד אלחי יקול לאהלה מא לכם ההנא אד צעד גמיעכם
אלי אלסטוח׃ תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא
מתי מלחמה׃ מן קדם אתרגושא דאתמליאת קרתא משבחתא כרכא חדיאה
קטילך לא אתקטילו בחרבא ואף בקרבא לא מיתו׃ וכיף צארת אלמדינה אל
גלילה כקריה האימה ממלווה דוי וקתלאהם ליס צרעא סיף ולא מותי חרב׃
כל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו׃ כל שלטונך
אטלטלו כחדא מן קדם מתח קשתא גלו כל דאשתכח ביך אתקטלו כחדא מרחיק
ערקו׃ וגמיע מדבריך נאדו אגמעין חתי אנהם מן קוס אסרו וכל מוגודין
אסרו אגמעין ומן בעיד הרבו׃ על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל
תאיצו לנחמני על שד בת עמי׃ על כן אמרית שבוקו מני אבכי במרר לא
תתלעיתו לנחמותי על תבר כנשתא דעמי׃ ולדאך קלת כפו עני חתי אמר
ג בבכאיי ולא תלחו פי אן תעאזוני עלי מציבה גמע קומי׃ כי יום מהומה ומבוסה
ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר׃ ארי יום
רגוש ואתדשא וקיטול לי״י אלהים צבאות בקרתא דיתבא בחלתא דאתנביו
עלה נביא מבלשין בתיא מקפין מגדליא ברישי טוריא׃ לאן יום הייגאן
ודקך וחירה לאלה רב אלגיוש פי ואד אלחי זלזלת חיטאנה ותוובא עלי אגבאל׃
ד ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן׃ ועילומאי נטלו זיין
ברתך אנש ועמיה זוג פרשין ועל שור דבקו תריסין׃ ואלכודיין חמלו פי
געאבהם ולילהם וקומהם ופרסאנהם ועלי חיטאנה אטהרו תראסהם׃ ויהי
מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה׃ והוה שפר מישרך
אתמליאו רתיכין ופרשין ממנן על תרעין׃ פצאר אכיר אלמרוג אלתי מלכתך
אמתלאת מראכב ופרסאן וקד געלוהא עלי אלמחאל׃ ויגל את מסך יהודה ותבט
ביום ההוא אל נשק בית היער׃ וגלי ית מטמורית בית יהודה ואסתכי בעדנא

תשואות ד מל וסימנה׃ תשואות חן חן לה תשואות סכתו תשואות נוגש לא ישמע תשואות מלאה עיר הומיה׃

אתפתו
ההוא על דין גנזי בית מקדשא · ולמא כשף סתר איהודה · פי׳ דאך איום אי סלאח
דאר אאמארה · ואת בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה
ר״יש פ״ל בספ התחתונה · וית פלוגת קרתא דדוד חזיתון ארי סגיאת וכנשתון ית עמא למי
בריכתא ארעיתא · ולמא ראיתם שקוק קרית דאוד אד כתרת גמעתם מא אל
ברכה אספלא לתצלחו ערא · ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר
החומה · וית בתי ירושלם מניתון ותרעתון בתיא לתקפא שורא · ואחציתם
ור״יש פ״ס מנאזל ירשלם ונקצתם בעצהא לתחצנו אסור בחגארתהא · ומקוה עשיתם בין
החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם ·
ומקוה עבדתון בין שוריא למי בריכתא עתיקתא ולא אסתכלתון בד עבדה
ודי ברה מלקדמין לא חזיתון · וצנעתם מלאמא בין אסורין מן מא אברכה
אעתיקה ולם תלתפתו אלי צאנעהא ומצוורהא לם תרוה מן בעיד · ויקרא אדני
יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק · ואכלי נביא ד״י
אלהים צבאות בעדנא ההוא למבכי ולמספד ולגיזוז ריש ולמיסר סקין · פי׳ דאך
נאדא אללה רב אלגיוש פי דאך אליום לאלבכא ואלנדב ואלנתף לאלשעור ולאתזאר אל
צ ג מסוח · והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול
ר״יש פ״ס בספ ושתו כי מחר נמות · והא אינון חדוא אמרין נקטיל תורין ונכליס ען ניכול בסר
ונשתי חמר ניכול ונשתי מד נמות ולא נחי · ואדי לבעצהם סרורא פיה פרח
ודבח אלבקר ואלגנם אכל אללחם ושרב אלכמור יקולון אכלא ושרבא אנא גדא
מאיתין · ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר
אדני יהוה צבאות · אמר נביא באדני הויתי שמע כד אתגזרת דא מן קדם י״י צבאו׳
אם ישתביק חובא הדין לכון עד דתמותון מותא תנינא אמר י״י אלהים צבאות ·
פקד אטלעני אללה רב אלגיוש אנה לא יגפר לכם הדא אלדנב אלי אן תמותון קתל
אלגיוש · כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא
פ״ס אשר על הבית · כדנן אמר י״י אלהים צבאות איזיל איתא לות פרנסא הדין לות
שבנא דממנא על ביתא · כדי קאל אללה רב אלגיוש תעאל אמץ אלי הדי אלוכיל הו שבנא
אלדי עלי בית אלמלך · מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום

יכפר ד׳ וסימנה׳ ולארץ לא יכפר וכגלה באזני יי׳ צבאות לכן בזאת יכפר בחסד ואמת יכפר עון ׳—׳

קברו חקקי בסלע משכן לו · ותימר ליה מא לך כא ומא לך כדין ארי אתקינתא
לך כא אתר אתקין ברומא אתריה שוי בכיפא בית מדוריה · וקד אלה קל לה מא
לך ההנא ומא לך הנא אד׳ לזמתאה כאנך קד נחתת לך פיה קברא יא נאחת פי
ארפע קברה יא ראסם פי צלד מסכנה · הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך
עטה · הא יי׳ מטלטיל לך טלטול דגיבר ותחפינך בהתא · סיקלקלך אלה קלקלה
גבאר וישתמלך שמלא · צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך · יעדי מינך ית מצנפתא ויקפונך
בעלי דבב כשור מקף ויגלינך לארע פתיות ידין תמן תמות ולתמן רתכי יקרך
יתובון בקלן על דלא טמרתא יקר בית רבונך · וליקלבך תקלבא פי ארץ ואסעה
אלמבאן פיהא תמות וקבל דלך תציר פיהא מרכב כרמך הואן מן פי בית מולאך ·
והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך · ואדחינך ממקמך ומשימושך
אמגרינך · ואדפעך מן מנצבך ומן מוקפך אהדמך · והיה ביום ההוא וקראתי
לעבדי לאליקים בן חלקיהו · ויהי בעדנא ההוא ואירבי לעבדי לאליקים בר
חלקיה · ואדי כאן דלך אוקת דעות בעבדי איקים בן חלקיה · והלבשתיו כתנתך
ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית
יהודה · ואלבשיניה כיתונך והמינך אלזכיה ושלטנך אתין בידיה ויהי לאב
ליתבי ירשלם ולבית יהודה · פאלבסתה תוניתך וקלדתה זנארך וגעלת פי
ידה סלטאנך פיציר אסתאדא לסכאן ירשלם וסאיר אל יהודה · ונתתי מפתח י״ג
בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח · ואתין מפתח בית דויד פ״ס
בידוהי ויפתח ולית דאחיד ויחוד ולית דפתח · פאגעל מפתאח בית דאוד פי ואין
ידה פאן הו פתח פליס גאלק סואה ואן הו גלק פליס פאתח גירה · ותקעתיו יתד ואין
במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו · ואמניניה אמרכל מהימן משמיש
באתר קיים ויהי לכורסי יקר לבית אבוהי · ויכון כאותד אלמצרוב פי מוצע
רכין ויכון ככרסי כרם לבית אביה · ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים · ויסתמכון
עלוהי כל יקירי בית אבוהי בניא ובני בניא מרבריבא ועד דעדקיא מכהניא

ועד כל ב׳ וסימנה׳ אשר לקחו ועד כל כלי הנבלים ׳ בתולות ד׳ מל וסי׳ רוממתי בתולות אחריה בחורים וגם ובת מגלה דרכות

לבשי איפודא ועד בני לוי אחרי נכליא׃ ויתגה עליה אגלא בית אביה מן חלי
ארן ואגל מן חלי לעאמה אי חלי לאמה דוי לאגאגין וחלי אלואניה דוי לתסאביח׃
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃ בעידנא ההוא אמר יי צבאות
יעדי אמרכל מהימן משמיש באתר קיים ויתקטיף ויפול ויתבטל מטל נבואתא
דעלוהי ארי במימרא דיי גזיר כין׃ ד׳אך אוקת יקול רב אלגיוש יזול פיה אלותד
אלמקבול אלדי כאן מצרוב פי מוצע רכין וינהד ויקע וינקטע אלחמל אלדי פוקה
כג כמא קד קאלה׃ משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית
ו מבוא מארץ כתים נגלה למו׃ מטל כס דלוט לאשקאה יתצר אילילו נחתי
ספיני ימא ארי אתבזיזו מחוזיהון מלמיתי מארע כתאי אתו עליהון׃ ואלא
תלית עליה קצה צור קיל ולולו יא ספן אלבחר אד׳ נהבת מנאזלהא מן אן תדכלוהא
ב ומן בלד קברס צהר להם דלך׃ דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך׃ אתבלו
יתבי ניסא תגרי צידון דהוו עדן בימא מלוך׃ פקפו יא אהל גזאירהא יא
חס תגאר צידא ועאברו אלבחר אלדי קד עמוהא׃ ובמים רבים זרע שחר קציר
סגיאין יאור תבואתה ותהי סחר גוים׃ דהות מספקא סחורא לעממין דבחצד כנישת
נהרא עללתה והות סחורא לעממיא׃ ופי אלמא אלעטים כאן יגלב איהא מן
נבאת אלניל וזרע כלגאנה וגלאתה פצארת בה מתגר אלאמם׃ בושי צידון כי
ד מל אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות׃
בהיתו צידונאי ארי אמר מערבאה דיתיב בתקוף ימא למימר לוי לא מרעית
ולא אעדיתי ולא רביתי עולימין פניקית בתולן׃ וכאב אהל צידא מן אלבחר
כאנה קד להם אלעזיז מנה כאני מא טלקת ולא ולדת ולא רבית מנהם שבאנא
ב ולא רפעת אבכארא׃ כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר׃ כמא דשמעו
למחתא דלקו מצראי דעו כד שמעו צוראי׃ וכאן אלכבר מציבה למצריין כדאך
ירתעדון ענד כבר צור׃ עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃ גלו
למדינת ימא אילילו יתבי ניסא׃ יקולו יא קריה גזילה כאלבחר ולולו יא סכאן
אלגזאיר׃ הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור׃

נכבדי ג׳ וסימנ׳ כנעניה להקל כל נכבדי ארץ באין מעינות נכבדי

ההוא לכון תקיפתא צור מיומי קדם מלקדמין הוו מיתן ליה קרבנין מארע
רחיקא כדו לאתותבא האגליא׃ כאנת לכם הדה עאדה מן זמאן אקדים א
תוריכם ארגלכם אלי בעיד לתסכנו פיה׃ מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר
סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ׃ מן מלך דא על צור דהות ממלכא מלכין ג
דתגרהא רברבין שלטונהא יקירי ארעא׃ ואר סאו מן קדר דאך עלי צור אל
מצפרה אלי תגארהא רייסא ומגהזהא אגלא ארץ׃ יהוה צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ׃ יי צבאות מלכה לאפסא יקר כל חדותה ג
לאקלא כל יקירי ארעא׃ אנא אכו כאקרב אגיוש קדרה ליבדל אחתקאר כל
סראתהא ויהין כל אגלאהא׃ עברי ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד׃
גלא מארעיך כמי נהרא עירוקי למדינת ימא לית תקוף עוד׃ וקל אעברי
בלדך כלינג אמא כסרעה פאנה יגמר אכחאר לא מנטקה בעד תתקלדוהא׃
ידו נטה על הים הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה׃ גבורתיה
מרממא על ימא לאזעא מלכותא יי פקיד על כנען לשיצאה תקפהא׃ אל מד
ידה עלי אבחר ארגז ממאלכהא ואמר אלה פי בלד כנעאן ליכפר אעזאהא׃
ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי יתיר יוד
גם שם לא ינוח לך׃ ואמר לא תוספין עוד למתקף דהויתון אנסין לעמא דבצידון
לכתים קומו גלו אף תמן לא יהי לכון ניח׃ וקל לא תעודין בעד אן תעזפין יא
מגשומה יא גמע צידא קומי אעברי אלי קברס ותם איצא לא תסתריחין׃ הן ארץ
כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עוררו ארמנותיה ד׳ בחוניו
שמה למפלה׃ הא ארע כסדאי דין עמא ליד לא הוו אתוראה שכללה לכגון
אקימו חזיתהא פגרו בירניתהא שויוהא לדמחמרא׃ ותעזי באן הדי בלד א
כסראניון אתאה אלדי לם יכון להם אלי אשור פגעלוהא מפלאת ואקאמו צנאמהא
ועלו דיארתהא וגעלוהא ואקעה׃ הילילו אניות תרשיש כי שדד מעזכן׃
ספינ
אילילו נחתי ימא ארי אתבזיז מחוז תקפכון׃ ולולו יא אהל ספן אבחר אל נהב
בלד עזכם׃ והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי
מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה׃ ויהי בעדנא ההוא ותתרח

צור שבעין שנין כיומי מלכא חד מסוף שבעין שנין יהי לצור כתשבחת נפקת
ברא׃ ואלי כאן לאך אוקית תלבב צור סבעין סנה כעמר ואחד מן אלמלוך בעד
סבעין סנה יכון להא עודה כאמראה סואקה קד נפת׃ קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי׃ אתחלף יקריך אטלטלי למדינא
קרתא דהוות כנפקת ברא אתרחקת הפוכי כנריך לאבלא וזמריך לאליא מא אס
״עולי דכרניך׃ פתחמל אעוד ותטוף קריתהא ותגיד אלחן ותכתר מן אגנא לכי
תלכר׃ והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צור ושבה לאתננה וזנתה את
כל ממלכות הארץ על פני האדמה׃ ויהי מסוף שבעין שנין ״עול דכרנה
דצור לקדם יי ותתוב לאתרה ותהי מספקא סחורא לכל מלכוות עממיא דעל אפי
ארעא׃ ובעד ע סנה ידכר אלה אהל צור וירדהם אלי מתגרהם ומירון גמיע ממאלך
אלארץ אלדין קבלה בלדהם׃ והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן
כי ליושבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק׃ ותהי סחורתה
ואגרה קדשא קדם יי לא יתאצר ולא יתגניז ארי לדמשמשין קדם יי יהי אגרה למיכל
למסבע ולכסו דיקר׃ ותם יכון מתגרהם וארבאחהם קדסא לרב אלגיוש לא יכנז
ולא יותק לא תכון לאלמסתקימין בין ידי אלה יאכלון מנה וישבעון ויתגטון
גטא אגסימא׃ הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ
ישביה׃ הא יי מביז ית ארעא ומסר ליה לסנאה ותחפי בהתא אפי רברבהא על
דעברו על אוריתא ויבדר ית דיתבין בה׃ אן אלה סיביח הדא אלבלד אבאחה
ויבלקה ויגייר וגהה ויבדד אהלה׃ והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשה בו׃ ויהי חילונאה
כלהנא עבדא כרבונה אמתא כמרתה זבנא כמזבנא יזפא כמוזפא רשיא כמן
דרשי ביה׃ ויתסאוא אלעאם ואלכאהן אלעבד ומולאה אלאמה וסידתהא אלמשתרי ואל
באיע אלמקרץ ואלמקתרץ אלגרים ואלמדאין לה׃ הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי
יהוה דבר את הדבר הזה׃ אתבזזא תתבזיז ארעא ואתדלשא תתדלש ארי יי
מליל ית פתגמא הדין׃ כמא יבאח אלבלד אבאחה ויגנם גנימה כמי קאל אלה הדי
אלקול׃ אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ׃ אתאבלת

כמוכר ג מל׳ בליש וסימנ׳ כקונה כמוכר ומוכרים בשבת ביום השבת למכור ׳׳ המעשקה ל׳ כת׳ בעט ׳׳

חרובה ארצא צדיאת חרובת תבל ספו תקוף עמא דארעא: וקד חלת אהל אלארץ
וסקטו ואסתכיח אהל עמארתהא וכסו ואנקצת ארפעקומהם: והארץ חנפה ה
תחת ישביה כי עברו תורות חלפו חק הפרו ברית עולם: וארעא חבלת תחות ריש פס
יתבהא ארי עברו על אוריתא אבטילו מועדיא אשניאו קימא דמן עלמא:
ממא תדנס בלאדהם תחתהם ותגאוזו אלשראיע ובדלו אלרסום ופסכו עהד אלדהר:
על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש
מזער: על כין מן קדם מומי דשקר חרובת ארעא וצדיאו דיתבין בה על כין
ספו יתבי ארעא ואשתאר אנשא כזעיר: ולדלך אחרג אלכלא אהלהא חתי כוי סכאנה
ולדלך כבר אלמקימין בה חתי מא בקי מן אנאסהם אלא קלילא: אבל תירוש ג
אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב: אתאבלו כל שתי חמר אתפריכו גפניא
אתאנחו כל חדי ליבא: וחזן דוי אלעציר ואנקצף דוי אלגפאן ותנהד גמיע
פארחי אלקלוב: שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור: בטילת
חדות תופין אתמנעת אתרגושת תקיפין פסקת חדות כנרא: ועטל סרור אלדפוף
ואנתהו דוי אלעזאף ובטל סרור אלקיתאר: בשיר לא ישתו יין ימר שכר
לשתיו: על זמר לא ישתון חמר ימר עתיקא לשתוהי: ולא ישרב כמרא
בגנא וצאר אלנביד ימר שארבה: נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא: אתברת
קרתהון צדיאת אתאחידו כל בתיא מלמיעל: ואנכסר אהל קרית אלעבת וגלקת
מנאזלהא מן אלדכול: צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ:
מצווחין על חמרא בשוקיא שלימת כל חדותא גלא ביע מן ארעא: וצאר עלי
אלכמור צראך פי אלאסואק וגאב כל פרח וגלא סרור אלבלאד: נשאר בעיר שמה
ושאיה יכת שער: אשתאר בקרתא צדו ואתרגושא בפיגור תרעין: ובקא פי אל
קריה אלוחשה ואלבוא וחטם מחאלהא: כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללת אם כלה בציר: ארי כדין ישתארון יחידאין צדיקיא בגו ב פת
עלמא ביני מלכותא כביעור זיתא כעוללן בתר קטפא: אנמא בקי הכדא פי כן
וסט הדה אלבלד פי מא בין האולי אלקום או כלצל אדי פרג אלקטאף: המה ישאו
קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: אנון ירימון קלהון ישבחון בשמא דיי יבועון

מבוא ו ופימנה: ויצחק בן מבוא חסר מכנעד אשר בלתני היום וישבת את הקוסים כי שדד מבית מבוא סגר כל בית ה מל וחד חס

יז

במא דלבעו על גבורן דאתעבידא להון על ימא׃ והם אלי ירפעון אצואתהם
ירנמון בקדרה אללה יצהלון מן אלבחאר׃ על כן באורים כבדו יהוה באיי הים שם
יהוה אלהי ישראל׃ על כין במיתי נהורא לצדיקיא ייקרון קדם יי בכנשי ימא יהון
מודן ומברכין שמא דיי אלהא דישראל׃ לדלך אכרמו אללה אד אנתם פי אלאנואר
מהמא פי גזאיר אלבחר אסם אללה ולי אסראיל׃ מכנף הארץ
זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים
בגדו׃ מבית מקדשא דמתמן עתיד למפק חדוא לכל יתבי ארעא תשבחא
שמענא לצדיקיא אמר נביא רז אגר לצדיקיא אתחזי לי רז פורענו לרשיעא
אתגלי לי וי לאנוסיא דמתאנסין ולבזוז בזוזין דהא מתבזיז ימן אקטאר
אלארץ סמענא תסביחא מנא לצאלחין פקלנא ואצעפאה יא ויאלאה
וקד יגדר באלגאדרין וימכר באלמכארין׃ פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃
דחלא וכומצא ומצדא עלך יתיב ארעא׃ ויכון אלפזע ואלפכות ואלפאך עלי אהל
אלארץ׃ והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח
כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ׃ ויהי דיערוק מן קדם דחלא
יפול לגו כומצא ודיסק מגו כומצא יתאחד בסריגתא ארי גבורן בשמיא אתעבידא
ודעו יסודי ארעא׃ פיכון מן הרב מן צות אלפזע וקע פי פכות פאן הו צעד מן
פכותה עלק באלפך אד אנפתחת רואזן אלסמא ותזלזלת אסאסאת אלארץ׃ רעה
התרועעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ׃ מזע תזוע
ארעא מנד תנוד ארעא פירוק תתפרק ארעא׃ פתרצץ בעצהא ותמזק בעצהא
ותמאיל בעצהא׃ נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה
פשעה ונפלה ולא תוסיף קום׃ אשתדאה תשתדי ארעא כרויא ותהי אזלא ואתיא
בערזלא ויתקפון עלה חובה ותפול ולא תוסיף למקם׃ ומן אהלהא מן אצטרב
באלסכראן ומן נאד באלערזאל ומנהם מן תקל עליה דנבה פוקע ולא יעאוד אלקיאם׃
והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃ ויהי בעדנא ההוא יסער יי על חילות תקפא דיתבין בתקפא
ועל מלכי בני אנשא דדירין על ארעא׃ ואדא וקתא יטלב אללה גיוש אלסמא פי

זמרות אדומאך ד׳ וס׳ וכנים זמרות מכנף הארץ זמרות היו לי חקיך ולא יאמר חיה והד בזמירות כי׳ על מכנף הארץ זמרת עת׳

ארפע ומלוך אלארץ׳ פי אלהבוט׃ ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר
ומרב ימים יפקדו׃ ויכנשונונון מכנש לבית אסירי ויגוכונון לבית עגנא ומסגי
יומין ייעול דכרנהון׃ פיגמע גמיעהם אסרא אלי אלחבס ותגלק דונהם אלמגאלק ואלי
זמאן טויל ידכרון׃ וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלם ונגד זקניו כבוד׃ ויבהתון דפלחין לסיהרא ויתכנעון דסגדין לשמשא מיוח
ארי תתגלי מלכותא דיי צבאות בטורא דציון ובירושלם וקדם סבי עמיה ביקר׃
ותכזא אלקמריון ויכיב אלשמסיון אדי צ׳הר מלך רב אלגיוש פי בלד ציון ופי ירשלם
וצאר חרא עלמאה אכרם׃ יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כה
כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן׃ ייי אלהי את אלממינך אודי שמך ארי
עבדתא פרישן מלכין דאמרתא לאיתאה מלקדמין בכין איתיתא וקיימתא׃ תקול
אלאמה אללהם אנת רבי ארפע אסמך ואשכרך אד צנעת אלאעגובאת ואתקדיר אלדי
סבקת בה וצאר חקא מחקקא׃ כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון
זרים מעיר לעולם לא יבנה׃ ארי שויתא קרוי פצחין לגלין כרך תקיף לרמחמוא
בית דחלת עממיא בקרתא ירשלם לעלם לא יתבני׃ אד צירת מן קרא אלכפאר
רגומא ואלחצינה מנהא ואקעה ואמא קצורהם פהי מן קראהם לא תבנא אבדא׃
על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך׃ על כין ייקרון קדמך עם תקיף
קרית עממין חסינין ידחלון מן קדמך׃ ועלי דלך יכרמך אגלא אעזא אלשעוב
ואהל כלד אלבלד אלאמם אלאהבין יכאפונך׃ כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר׃ ארי הויתא תקוף למסכין
סעיד להשיך בעדן עקא כמא דמטמרין מן קדם זרמית כטלל מישרב כין מלי
רשיעיא לצדיקיא כזרמית דשקפא בכתול׃ אד כנת עזא לאפקיר ומעזא לאל
מסכין פי צ׳רה וכאלכן מן אלהטל ואלצ׳ל מן אלסמום ומן ראי אלצ׳אלמין אלא מנהו כסיל
מן סטח האיט׃ כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים
יענה׃ כשרב בארע צהיא אתרגושת תקיפין תמאיך כטלל כיף מקר בארע
משלהיא כין כפה רוחא לצדיקיא כד יתאכון רשיעיא׃ וכאזא דלך אלסמום פי
מפאזה כדאך דוי אלאגנביין תהזם וכצ׳מר פי צ׳ל גים קטע אלצ׳אלמין יצהר׃

ארוממך ג מ׳ ול׳ וסימ׳ ייי אלהי אתה ארוממך אלהי כי דליתני תהלה לדוד ׃ עז ב׳ וסימ׳ אדור אפס כן יכבדוך עם עז ובלאתנה וסוף

ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה
וחס שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים׃ ויעביד יי צבאות לכל עממיא בטורא
הדין שירו ומן מרמן דהיא דיקר ותהי להון לקלן מחן די לא ישתיזבון מנהון מחן
דיסופון בהין׃ ויצנע רב אלגיוש לגמיע אלאמם מאכל פי הדא אלגבל שראב מן
אדהאן ודראדי תלך אלאדהאן דראדי מרפאה ודראדי מצפאה׃ ובלע בהר הזה
ב׳ פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃ ויסתלעמון
דיסמ׳ וכל מגלה דפות בטורא הדין אפי רבא דרב על כל עממיא ואפי מלכא דשליט על כל מלכותא׃
יהלך פה אלוגוה אלמתלפה אלמחתגבה ען גמיע אלשעוב ואלמסתור מנהא דונהא
ד׳ סתורא ען גמיע אלאמם׃ בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים
וחד מחה וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר׃ ויתנשון מותא לעלמין וימחי יי
אלהים דמעתא מעל כל אפיא וחסודי עמיה יעדי מעל כל ארעא ארי במימרא
דיי גזיר כין׃ ויזיל אלקצף גאיה אלזוא׃ וימחו אלה תלך אלדמוע ען גמיע אלוגוה
ואלעאר ען שעבה יזילה מן גמיע אלארץ כמא קאל אלה׃ ואמר ביום
ג׳ ד׳ ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃
ויימר בעדנא ההוא הא אלהנא דין דסברנא ליה ויפרקיננא דין יי דהוינא מסברין
למימריה נבוע ונחדי בפרקניה׃ ויקול אלקום פי דלך אלוקת הודי רבנא אלדי רגונאה
במו קד אגאתנא הודי רב יגב אן נרגוה איצא חתי נסר ונפרח בגותה׃ כי תנוח יד יהוה
בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃ ארי תתגלי גבורתא
דיי בטורא הדין ויתדשון מואבאי באתריהון כמא דמתדש תבנא בטינא׃ ואלדי
יחל אמר אלה פי הדא אלגבל ידק מואב כאנדקאק אלתבן פי דאת אלמדר׃ ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו׃ ויפריש
מחת גבורתיה ביניהון כמא דמפריש שייטא למשט וימאיך יקריה עם אשות
ידוהי׃ ויבסט קדרתה פי מא בינהם כמא יבסט אלסאבח ידיה פיסבח ויצע
ב׳ חד מל׳ אפתכארה מע מכאתלה אידיהם׃ ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע
וו קדמ׳ לארץ עד עפר׃ וכרך תקוף כרכי עממיא ימגר ירמי ימטי לארעא עד עפרא׃
כו וחד חס דחס ואלחצונה ואלמנע מן אסוארהם יכפצה ויצעה ויבלגה אלי אלארץ אלי אלתראב׃

ומחה ד׳ וסימנהון: אל מי המרים את שמנו מתחת השמים על כתף בלע המות לנצח וחד מחה כמשאר ימחה בצלחת מחה

ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות
וחל ׃ בעדנא ההוא ישבחון תשבחתא הדא בארעא דבית יהודה קרית תקפא
לנא פרקן יתסם על שורהא ורחמין ׃ פי דׄלך אלוקת יסבח בהד׳י אלתסביח פי בלד
יהודה יקולון אן לנא קריה עזׄ אללה געל עלי אסוארהא ופצולהא אלגׄיאת׃ פתחו
שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים ׃ פתחו תרעיא וייעול עמא דנטרו
אוריתא בלבב שלים ׃ אפתחו אבואבהא ידכׄל אלקביל אלצאלח חאפטׄ אלאמאנה ׃
יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח ׃ בלבב שלים נטרו שלמא שלמא
יתעביד להון ארי במימרך אתרחיצו ׃ ללכׄלק מסנד אליך תחפטׄ אלסלאם יא
סלאם אד׳ ותקוכך ׃ בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים ׃ אתרחיצו
על מימרא דיי׳ לעלמא ולעלמי עלמיא ארי תתפרקון במימר דחילא יי׳
תקוף עלמיא ׃ פיקולון כדׄאך תקו באללה אלאזלי אלי אכׄר אלדהר אד׳ אלעאלם ׃
כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד
עפר ׃ ארי אמאיך יתבי רומא קריא תקיפא ימאכינה ירמינה עד ארעא
ימטינה עד עפרא ׃ אד׳ כפׄץ אהל אלרפאע ואלקרי אלמניעה יכׄפצׄהא ויצׄעהא
אלי אלארץׄ ויבלגהא אלי אלתראב ׃ תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ׃ ידושינה
רגלין רגלי צדיקיא פרסת עקתניא חשיבי עמא ׃ פצארת אלארגל תדוסהא
חתא ארגל אלמסאכין ואקדאמהם ׃ ארח לצדיק מישרים
ישר מעגל צדיק תפלס ׃ אורחת צדיקיא כיונן את עובדי אורחת צדיקיא
תתקין ׃ טריק אלצאלח מסתקימא קד סקמת כדׄלך מסלך אלצאלחין ׃ אף ארח
משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש ׃ אף לאורח דינך יי׳ סברנא
לשמך ולדכרנך חמידת נפשנא ׃ ואיצׄא עלי סביל אחכאמך יא רב קד רגונאך
ואסמך ודׄכרך שהוה נפוסנא ׃ נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך
כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל ׃ נפשי מחמדא לצלאה קדמך
בליליא אף רוחי במעי מברכא לך ארי כמא דדינך תקנין לארעא קשטא
יתאלפון למעבד דדירין בתבל ׃ יקול כל ואחד נפסי משתאקה אליך לילא
ורוחי פי גסמי תטלבך נהארא לאן אחכאמך כמא הי פי אלארץׄ תעלם תעדילהא

רמה ג׳ בטע׳ מלעל וסימנ׳ פן יאמרו ידינו רמה קרני בה׳ ידך בל יחזיון ׳ ביה ב׳ וסימנ׳ כי ביה יי׳ צור סלו לרוכב בערבות

כיאר אהל ארכא׳ יחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה גאות
יהוה׳ יהבתא להון ארכא לרשיעיא האם יתובון לאוריתך ולא תבו כל יומין
דהוו קיימין יעבדון קשוט על ארעא הוו שקרין אף אנון לא יחזון בתשבחת
יקרך יי׳ ואמא איצים פאנה יראף יתעלם אתעדיל ופי מכאן אצואב יגוור אקנא
ולא ירא קדרה אלה בחקהא׳ יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף
אש צריך תאכלם׳ יי כד תתגלי בגבורתך לאיטבא לדחלך לא יהר לסנאי
עמך יחזון רשיעיא ויבהתון פורענות עמא תחפינון אף אישתא לבעלי דבבך
תשיצי׳ פיא רב אדין לא ירון ארתפאע קדרתך סינצרון ויכזון מן חסד אקום א
מואכן ואנאר איצא תאכלא עדאך יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו
פעלת לנו׳ יי תתקין שלמא לנא ארי בכל עדן חסוך מחובנא את עביד עמנא׳
ותכתב אסלאם לנא כמא טאלמא קצית לנא גמיע חואיגנא׳ יהוה אלהינו
בעלונו אדנים זולתך לבד בך נזכיר שמך׳ יי אלהנא שליטו בנא עממיא למהוי
עלנא רבונין בר מנך ברם במימרך אנחנא רחיצין בשמך אנחנא מודן׳
אלהם יא רבנא אד מלכנא סאדאת סואך לסנא נדכר נדכר אסמך וחדך׳ מתים
בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו׳ אנון פלחין
למיתין דלא ייחון לגיבריהון דלא יקומון ובכין תסער עליהון חוביהון ותשיצינון
ותביד כל דכרנהון׳ והם אמואתא לא יחיון והלכא לא יקומון ולדאך עאקבתהם
פאנפלתהם ואבדת כל דכר להם׳ יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ׳ אתגליתא לכנשא מבדרי עמך יי את עתיד את לקרבא
גלותהון לאתגלאה בגבורתך לרחקא כל רשיעיא לגיהנם׳ ועאודת אלאמם יארב
כמא עאודהא כמא תעצמת בה ואבעדת אכבר אי אקאצי אלארץ׳ יהוה בצר
פקדוך צקון לחש מוסרך למו׳ יי בעקא הון דכירין לדחלתך בעקתהון הוו
מלפין אפן אוריתך בוחשי׳ אלהם אן קומך דכרוך פי אלצר וצבו אנת צבא ענד
תאדיבך להם׳ כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה׳
כמעדיא דכערן מולדה זיעא ומצוחא בחבלהא כין הוינא מן קדם דחבנא קדמך
יי׳ פקאלו כחאמל קד קרב ולאדהא פהי תטלק ותצרך מן מלאצהא כדאך כנא בין

קדמאה ויאמר יואב יקמו בל יקמו וירשו ארץ רפאים בל יקמו אשרים וחמנים לא יקמו ג שנים יספרו לבניהם

ידיך יא רב׃ הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל׃
אוריתנא עקא דמעדיא דבעדן מילדה קליל כרוחא פרקן לא איתיאו ארעא
לא עבדו אף פרישן לא יכלון למעבד דדיריך בתבל׃ כאנא חמלנא וטלקנא ופכאנא
ולדנא ריחא ומע דאך לם נצנע אהל אלארץ די גותנא ולא וקע לנא סכאן אלדניא
בדאך׃ יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך
וארץ רפאים תפיל׃ ארי הוא מחי מיתין גרמי נבילתהון את מקים ייחון וישבחון
קדמך כל דהוו רמן בעפרא ארי טל נהור טלך לעבדי אוריתך ודשיעיא
דיהבתא להון גבורין ואנון עברו על מימרך לגיהנם תמסר׃ כל נסאן אן יחיא
אמואת קומך ותקים גתתהם בקולך תיקצו ורנכו יא סכאן אלתראב ואלי יכון
מטר אלנואר כדאך ואלי אלארץ תוקע אהליה׃ לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם׃ איזיל עמי עביד לך
עובדין טבין דיגנון עלך בעדן עקא אטמר כזעיר זמן עד דיעדי לוטו׃ אמץ
יא קומי אדכל פי כדרך ואגלק באבך דונך אכתבה קלילא כטרפה חתי יגוזך
אלסכט׃ כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה׃ ארי הא יי מתגלי מאתר בית שכינתיה לאסעא
חוב יתיב ארעא עלוהי ותגלי ארעא על דם זכי דאתאשד בה ולא תכסי עוד
על קטילהא׃ אן אלה סיכרג אמרא מן סמאה ליעאקב בעץ אהל אלארץ בדנובהם
פתכשף אלארץ מעאציהם ולא יגטי איצא עלי מקתוליהם׃ ביום
ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן
נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים׃ בעדנא ההוא יסער יי בחרביה רבתא
ותקיפתא וחסינתא על מלכא דאתרבי כפרעה מלכא קדמאה ועל מלכא דאתגאי
כסנחריב מלכא תנינא ויקטול ית מלכא דתקיף כתנינא דבימא׃ ואך וקתא
יעאקב אלה בסיפה אלצעב אלכביר אלשדיד מן כאן ישבה אלממתד מן אלחיאת אלעארצה
ואלמלתוי מנהא אלמעווג ויקתל אלמשאכל לאלתנין אלדי פי אלבחר׃ ביום
ההוא כרם חמר ענו לה׃ בעדנא ההוא כנשתא דישראל דהיא ככרם נציב בארע
טבא שבחו לה׃ ופי דאך אלוקת יכבי אן תמכון אלאמה אלשביהה בכרמה אלכמור

ותערפונהא׃ אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃
אנא יי נטר להון קים אבהתהון ולא אשיצינון ואכזמן דאנון מרגזין קדמי
אנא משקי להון כס פורענותהון אילא חוביהון גרמין להון לאתפרעא מנהון
בבר ליליי ויימם מימרי מגין עליהון׃ אנא אללה חאפצהא ופי כל טרפה אסקיהא
שראבא ואחפצהא ליל ונהאר לילא יתכל עליהא׃ חמה אין לי מי יתנני
שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד׃ הא גבורן סגי קדמי הלא אם
ישוון בית ישראל אפיהון למעבד אוריתא אשלח רגזי וחמתי בעממיא דמתגרן
בהון ואשיצינון כמא דמשיציא אישתא הובאי ובור כחדא׃ מן יגעלני כזחף
ואלאיצום פי מלאחמה אנאר כעד מאלם יכון חמיה עליהא כנמקדאר כטוה
אאגג גמיעהא׃ או יחזק במעזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃ או אם יתקפון
בפתגמי אוריתי יתעביד שלמא להון מבען שלמא יתעביד להון׃ או יעוד
פימסך בעזי פאן יעמל מעי בסלאמה תם יסתעמלהא מעי בסלאמה׃
הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃ יתכנשון מביני
גלותהון ויתובון לארעהון תמן יתילדון דבית יעקב יפשון ויסגון דבית ישראל וימלון
אפי תבל בני בנין׃ פילון אלאתיון יענצרון מן אל יעקוב ויפרעון מן אל אסראיל וימלון
צאהר אלעמארה כמווא׃ הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג׃ הכמחתא
דהוה מחי מחוהי ואם כקטול קטילוהי אתקטיל׃ ויעתרפון באנה לם יצרבהם
כצרבה צארבהם ולם יקתלהם כקתל קאתלהם׃ בסאסאה בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום קדים׃ בסתא דהויתא באילנא יכילון לך דהויתא שלח ומעיק
להון מיגי עליהון במילא מתקיף עליהון ביום לוט׃ ואנמא בכילהא תלאצמהא
פי מידאנהא נחאהא בריאח אלצעבה פי יום גדיד׃ לכן בזאת יכפר
עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות
לא יקמו אשרים וחמנים׃ בכין בדא ישתבקון חובי בית יעקב ודין כל עובדי
אסטיות חובוהי בשויותיה כל אבני איגורא כאבני גיר מנפצן לא יתקימון אשיריא
וחכנסניא׃ ולאגל בהדה אלכלה יגפר דנב אל יעקוב והדא מן זואל כטאהם באן
יצירו חגארה אלמדבח כחגארה אלגיר מצרעה לא תתבת אלסוארי ואלאכדאר׃

דמיה ג מל וסימנה׃ וטהרה ממקר דמיה והיא גלתה וגלתה הארץ׃ ארות ב בתר לישי וסימנה׃ ויצא אחד אל השדה כי טל אורות

ה כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה
סעפיה׃ ארי קרתא דהות כריכא בלחודה תתיב תהי רטישא ושביקא כמדברא
בה יגיחון צדיקיא ויבזון ית נכסהא ויסופון משריתהא מלמפק׃ או תציר
אלקריא אלחצינה לאעדאהם מנפרדה ומאואהא מכלאה מתרוכה כאלבר תרעי פיהא
אלבהאים ותרבץ חתי תפנא אגצאנהא׃ ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות
אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו׃ יתקצר
חילהון יבהתון בעובדיהון יתבלון נשיא עלין לבית דחלתהון ומלפן יתהון ארי
לא עם סכלתן אנון על כין לא ירחים עליהון דעבדינון ודי ברנון לא יחוס עליהון׃
ואדי יבסת זרועהא תכסרת חתי תדללהא אלנסא פתגניהא ולאנהם שעב לא
פהם להם לדלך לא ירחמהם צאנעהם ובלקהם לא ירופהם׃ והיה
ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד
בני ישראל׃ ויהי בעדנא ההוא יתרמון קטילין קדם יי מכיף נהרא פרת עד
נחל דמצרים ואתון תתקרבון חד לסטר חד בני ישראל׃ ופי דלך אלוקת יכבטהם אללה
מן תיאר אלפראת אלי ואדי אלעריש ואנתם תלקטון ואחדא ואחדא יא בני אסראיל׃
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃ ויהי בעדנא
ההוא יתקע בשופרא רבא וייתון דגלו לארעא דאתור ודאטלטלו לארעא דמצרים
ויסגדון קדם יי בטורא דקודשא בירושלם׃ ואד וקתא יצרב בבוק פיה יכון עצים חתי
יאתי אלהאלכין פי בלד אלגזירה ואלמדחיון פי בלד מצר פיסגדון ללה פי גבל אלקדס
כח ג פי ירשלם׃ הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו
חל אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין׃ ווי דיהיב כתרא לגיותנא טפשא רבא
בליש דישראל ויהיב מצנפתא לרשיעיא דבית מקדשא תשבחתיה דעל ריש חילא
שמינא כתישי חמר׃ אלויל ללדוי תאג אלאקתדאר סכארא אפרים ולעצאבה אל
סאקטה וסראה פלרהם אלדי עלי רוס אלמקתדרין בזרהן אלמטענין פי אלכמר׃
ב הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח
לארץ ביד׃ הא מחן תקיפן והסינן אתין מן קדם יי כזרמית ברד כעלעול רוח

כלרמית מן תקיפין שטפין כין ייתון עליהון עממיא ויגלונון מארעהון לארע
אחרי בחובלא דבידיהון׃ סיכון ללה עליהם שדה אמר ותאייר כהטל אכרר ועאצף
אחתף וכסיל מא גדיר גארף יורדה אלי ארץ בקדרה׃ ברגלים תרמסנה עטרת
גאות שכורי אפרים׃ ברגלין יתדש כתרא דגיותנא טפשא רבא דישראל׃ חתי
טרגלין תדאס תיגאן אמקתדרין סכארי אפרים׃ והיתה ציצת נבל צבי תפארתו
אשר על ראש שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה׃ ויהי דיהיב מצכפתא לרשיעיא דבית מקדשא תשבחתיה דעל ריש
חילא שמינא כבכורא עד לא קיטא דאם יחזי דחזי יתה כעו היא בידיה יבלעינה׃
ותציר אלעצאבה אסאקטה וסראה אפכר אלואתי עלי רוס אמקתדרין כאדהאן
כתמרה הרפת קבל אציף אלדי אדי נצרהא אלנאצר פמן אן תכקא פי כפה יבלעהא
כסרעה׃ ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת
תפארה לשאר עמו׃ בעדנא ההוא יהי משיחא דיי צבאות לכליל דחדוא ולכתר
דתשבחא לשארא דעמיה׃ פי דלך אלוקת יכון אמר אללה רב אלגיוש תאגא סרי
ועצאבה פכר לבקאיא שעבה׃ ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה׃ ולמימר קשוט דדין לדיתבין בבית דינא למדן דין
דקשוט ולמתן נצחנא לדנפקין בקרבא לאתבו תהון בשלם לבתיהון׃ וראי אחכם למן
יגלס לאחכם וגברוה למן ירד אחרב ען אמחאל׃ וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו
פליליה׃ ואף אלין בחמרא רוו ובעתיקא אסתלעמו כהין וספר רוו מן עתיק
אסתלעמו מן חמר טעו מן עתיק אתפנאו כתר מיכל בסים טעו דיינהא׃ והאולי
איצא זלו פי אלכמור וצלו פי אלמסכר אאימה ומפתיון סהו מן קבל אלנביד והלכו
מן אלשראב וצלו מן סאיר אלמסכראת חתי גלטו פי אלמשאהד פתלא עלי תסויף אלפתיא׃
כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום׃ ארי כל פתורהון מלן מיכל מגאל ומשקץ
לית להון אתר דנקי מן אונס׃ וגמיע סאיר מואידהם ממלייה קייא או קדרא
ליס מוצע כלא פדלך׃ את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב
עתיקי משדים׃ למן אתיהיבת אוריתא ומן אתפקד למסבר חכמא הלא לבית ישרא׳

ונביא ג׳ וסימנ׳ ונביא אחד ונשוא פנים גבור ואיש מלחמה וגם אלה ביין ולחתום חזון אם יהרג ונביא לבב חכמה׃

דרחימין מכל עממיא וחביבין מכל מלכותא׃ מן יזל מנהם כמערפה או יפהם ז׳
אלכבאר והם כאנהם מפטומין מן אללבן ומנקולין מן אלתדאיא׃ כי צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם׃ ארי אתפקדו למעבד אוריתא ומא דאתפקדו
לא צביאו למעבד אתנביאו עליהון נביא דאם יתובון ולמימרי נביא לא קבילו
הליכו ברעות נפשהון ולא חמידו למעבד רעותי סברו דיתקיים להון פלחן
טעותא ולא סברו לפלחן בית מקדשי כזעיר הוה בעיניהון בית מקדשי למפלח
תמן כזעיר בעיניהון שכינתי תמן׃ יצעון שרעא כאזא שרע וחכמא כזיר חכם
וקליל מן הדי בקליל מן הדי׃ כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה׃
ארי בשנוי ממלל ובלישן תולעבא הוו מלעגין לקביל נביא דמתנבן להון עמא
הדין׃ כמא אנהם כלגה עגמייה או כלסאן אכר יכאטבון הדה אלאמה׃ אשר
אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע׃ דאמרין
להון נביא דין בית מקדשא פלחו ביה ודא אחסנת בית ניחא ולא אבו לקבלא אלפן׃
אלדי קאל להם אריחו אלתעב בהדה אלראחה והדה אלדעה ולם ישאו אלקבול׃ והיה להם
דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו
אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ דין יהי כס פורענותהון עד דעברו על פתגמא
דיי ועל דאתפקדו למעבד אוריתא ומא דאתפקדו לא צביאו למעבד בכין
יתמסרון לעממיא דלא ידעו אוריתא ועל דהליכו ברעות נפשהון ולא חמידו
למעבד רעותי בכין יסכלון לסעיד בעדן דאיתי עליהון עקא ולא יהי להון סעד
וסמיך ועל דהוה זעיר בעיניהון בית מקדשי למפלח תמן בכין ישתארון כזעיר
ביני עממיא דיגלון לתמן בדיל דיהכון ויתקלון לאחרא ויתצדון ויתאחדון׃ ויתברון
וצאר ענדהם כלאם אללה אמר לא אמר ואנהי לא נהי ואועד לא ועד ואועיד לא
ועיד הדי מסתצגר והדי מסתצגר לכי יהרבו ויעתלו פיקעו אלי ורא האם ויהלכו
ויעלקו׃ לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר
בירושלם׃ בכין קבילו פתגמא דיי גברין רשיעין שלטוני עמא הדין דבירושלם׃
לדלך אסמעו כלאם אללה יא דוי אלדהא סימא סלאטין האולי אלקום אלדי פי ירשלם׃
כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוטף כי עבר לא שוט, יעבר

יסד ה׳ וסימנהון כי יסד יסד צין הנני יסד בציון אבן דוד כי כן יסד המלך על כל רב ביתו

יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃ ארי אמרתון גזרנא קים עם קטולא
ועם מחבלא עבדנא שלמא מחת סנאה ארי תיתי עליכון כנחל מגבר דאתון
אמרין לא תיתי עלנא ארי שוינא בכדב רחצננא ובגין שקרין אטמרנא׃ כאנא
קד עאהדנא עהד מע אלמות וצנענא מיתאק מע אלתרי ואלסיל אלגאר אלדי ימר לא
יאתינא אד׳ צירנא אלכדב מלכננא ובאלבאטל אנסתארנא׃ לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא
יחיש׃ בכין אמר יי אלהים האנא ממני בציון מלך מלך תקיף גיבר ואימתן
אתקפניה ואחסנניה אמר נביא וצדיקיא דהימינו באלין כמיתי עקא לא יזדעזעון׃
הכדי יקול רב אלגיוש האנא מאסס פי ציון חגרא הו חגר צנאם פי זאויה עזיזה פי
אואן מבני חית יכון אלמומן לא יסרע אליה׃ ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת
ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו׃ ואשוי דינא תקין כחוט בנינא וזכותא
כאבן משקלתא וידלק רגזי ברחצן כדביכון ועל דאיטמרתון מן קדם מעיקא
יתלון עממין יגלון׃ ואציר אלחכם כאלכיט קיאסא ואלעדל כאלשאקול ואזנא פיגרף
אלברד מן אלכדב וסתרה יגרפה אלמא׃ וכפר בריתכם את מות וחזותכם את שאול
לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס׃ ויבטל קימכון דעם קטולא
ושלמכון דעם מחבלא לא יתקיים מחת סנאה ארי תיתי עליכון כנחל מגבר ותהון
ליה לדיש׃ פירחץ עהדכם אלדי מע אלמות ומיתאקכם אלדי מע אלתרי לא יתבת
ואלסוט אלגאר אלדי ימר בכם תצירו לה דוסא׃ מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃ בזמן מעדוהי יגלי יתכון
ארי בצפר בצפר יעדי בימם ובליליא ויהי עד לא ימטי זמן לוטא תסתכלון
במלי נביא׃ פי אול חין מן מרורה יאכדכם פי כל גדוה תם ימר בכם יומא
בעד יום נהארא ולילא פיכון אלתזעזע אלמחץ למפהמי אלכבר כדאך׃ כי קצר
המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס׃ ארי יתקצר חילהון משעבוד תקיף
ושלטון מעיק יסגי מרוא׃ פאן קד קצר אלבסאט מן אלאסתרלא ואלסתר קד צאק
מן אלאגתמאע׃ כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו׃ ארי כמא דזעו טוריא כד אתגלי

יקרא דיי' ביומי עזיה מלכא ובנסין דעבד ליהושע במישר גבעון לאתפרעא
מדעברין עוברין כבראין עובדיהון ומדפלחין פלחן טעותא פלחנהון׃ אן כמא
כאנפי גבל פרצים יקום בהם אללה וכמא כאנפי עמק גבעון ירגזהם ויצנע בהם צניעה
מגאנבה עאדתה ויעמל בהם אעמאלא גריבה מן אעמאלה׃ ועתה אל
תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על
כל הארץ׃ וכען לא תתרשעון דלמא יתקפון יסוריכון ארי גמירא ושיצאה שמעית
מן קדם יי' אלהים צבאות על כל יתבי ארעא׃ פאלאן פלא תתראהו כלא תשתד אדאבכם
פאני סמעת מן ענד אללה רב אלגיוש פנאא וכתרא לגמיע אהל הדי אלבלד׃ האזינו
ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃ אמר נביא אציתו ושמעו קלי אתפכו
וקבילו למימרי׃ כל אנצתו ואסמעו צותי ואצגו פאסמעו מקאלתי׃ הכל היום יחרש
החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו׃ בכל עדן מתנבן נביא לאלפא מא אם
יתפתח אודני חייביא ויקבלון אלפן׃ אכל אנהאר יחרת אלפלאח לירזע יפתח רוצתה
ויכרבהא׃ הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה
נסמן וכסמת גבלתו׃ הלא אם ישוון בית ישראל אפיהון למעבד אוריתא יתוב ויכניש
יתהון מביני עממיא דאבון מבדרין ביניהון הא כקצחא וככמונא דמזדריך
ויקריב יתהון זרעין זרעין לשבטיהון הא כזרעי חטין על לגבין וסערין על סימנין
וכונתין על תחומין׃ אלא אנה לא אבד מאן יסאוי וגההא ויבדד פיהא מן אלקזחו אל
כמון ויציר אלחנטה עזלא ואלשעיר עלאמאת ואלכרסנה פי תכום׃ ויסרו למשפט
אלהיו יורנו׃ הא כל אין להון אלפן דדין דידעון דאלהא מחוי להון אורחא דתקנא
דיהכון בה׃ כמא אדבה הו אסידה ודלה רבה׃ כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן
עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט׃ ארי לא במורגי ברזלא
מדרכין קצחא וגלגלי עגלא על כמונא מחזרין ארי בחוטרא חבטין וכמונא
במחבוטא׃ ומן אלחבוב מא לם ידאס באלגרגר ולא ידאר עליה לולב אלעגל מתל
אלקצח ואלכמון בל יכבטאן בעצא או בקציב׃ לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו
והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו׃ ית עבורא מדרכין אף יתיה ארי לא לעלמא
אדרכא ידרכוניה ומבלבל בגלגלי עגלתיה ומפריש ית עבורא ומפלח יתדוקא׃

מרשיעיא דעבדו על מימריה כן יתגלי לאתפרעא

יוסב

לגיאל ג׳ בתרי ליש׳ וסימנ׳ והצקותי לאריאל ושלחה לאליעזר תאניה ואניה ומי׳ והציקותי וירב בבת יהודה

ואכ׳ר ועלי אנה ידקה פאנה ליס אי אגאיה ידוסה כל יהים לולב עגלה ומראכבה
פלא תדקה׃ גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה׃ אפ דא
מן קדם יי צבאות נפקת דאתקין עלמא במחשבת דעתיה רבתא אסגי עובדי ברישית
בטגי חכמתיה׃ והדה אמקאה מן ענד רב אגיוש לרגבת ממא ביין אחכמה וכתר
אפקה׃ הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים
ינקפו׃ יי מדבחא מדבחא דבני בקרתא דשרא בה דוד מן קדם כנישת משריין
דמתכנשין עלה שנא שנא בין חגין יבטלון׃ יא איהא אמוסם מוסם אקריה אדי
ב כללהא דאוד כאצאפה סנה אי סנה יחדק כהא אחאג׃ והציקותי לאריאל והיתה
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל׃ ואעיק לקרתא דמדבחא בה ותהי צדיא ורקניא
ותהי מקפא קדמי דם קטילין כאקפות מדבחא דם נכסת קודשיא ביומא דחגא
סחור סחור׃ לאצייקן עלי דאת אמוסם פיטהא אתרחה ואצגנה פתציר כאמוסם
ג אדי תקדמהא׃ וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת׃
ואשרי עלך משריין ואבני עלך כרקום ואצבור עלך מליתא׃ ואנזל קומא עליך
כאטכאן פיחאצרונך פי אמנתצב ויוקפון עליך אמחאפץ׃ ושפלת מארץ
ד תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף׃
ותמאכין מארעא תמללין ומעפרא יתנצפן מילך ויהי כאוב מארעא קליך
ומעפרא מילך יתנצפן׃ תתצעין חתי תתכלמין מן אארץ ואי אתראב ינכפץ קולך
פיציר חאך כתכגים אמשעוד או כתצויץ אמוצוץ׃ והיה כאבק דק המון זריך
וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם׃ ויהי כאבק דקיק המון מכדרך
וכמוץ דעדי אתרגושת תקיפין ויהי בתכליף אתרגושא׃ ותם יציר כאדקיק
פי אגבאר גמהור אאגנביין אגאיזין וכמוץ מאר גמהור מדהבוך פמא תכון
ט אאבגתה חתי גפלה׃ מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול
ו̇סמ׳ סופה ושערה ולהב אש אוכלה׃ מן קדם יי צבאות תתפקיד ברעם ובזיע
וקל סגי בעלעול וברוח ושלהובי אישא דמשיציא׃ תדכר מן ענד רב אגיוש
ברעוד וזלאזל ואצואת עצימה וזואבע ועואצף ולהיב נראן אכ׳אה׃ והיה
כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה
צו

והמציקים לה ׃ ויהי כמחלם הרהור לילי המון כל עממיא דמתכנשין על קרתא
דמרבחא בה וכל חיליהון ומשריתהון ודמעיקין להון ׃ ויציר כחלם ראי פי אלליל
גמהור אלאמם אלמתגיישין עלי ראת אלמוסס וגמיע מרידיהא לשר ומתעמדיהא
ואלמציקין עליהא ׃ והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו
וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון
כל הגוים הצבאים על הר ציון ׃ ויהי כמא דיחלום כפנא והא אכיל ומתער וחסירא
נפשיה וכמא דיחלום צהיא והא שתי ומתער והוא משלהי ונפשיה משלהיא
כין יהי המון כל עממיא דמתכנשין על טורא דציון ׃ פיכון כמא יראה אלגאיע
פי חלמה כאנה יאכל פיסתיקץ פאדי בנפסה פארגה וכמא יראה אלעטשאן פי
חלמה כאנה ישרב פיסתיקץ פאדי בה לגב ונפסה מתלציה כדאך יכון גמהור
גמיע אלאמם אלמתגיישין עלי גבל ציון ׃ התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר ׃ אתרפו שהו ואשתגישו ואשתמימו
רוו ולא מן חמר טעו ולא מן עתיק ׃ תלבת אלקום ואבהתו ארתכבו בלא נביד תם
אלקו סכארא מן גיר כמר אצטרבו בלא נביד ׃ כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה
ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החוזים כסה ׃ ארי רמא ביניכון
יי רוח דטעו ואטמר מנכון ית נביא ית ספריא וית מלפיא דהוו מלפין לכון
אלפן אוריתא טמר ׃ כאן אללה קד אפרג עליכם מן רוח סבאת מא גמץ בה
עיונכם אי אלאנביא ואהל אלוחי אי רוסאכם קד חגבהם ענכם ׃ ותהי לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ספר
ואמר לא אוכל כי חתום הוא ׃ והות לכון נבואת כולא כפתגמי ספרא דחתים
דאם יתנון יתיה לדידע ספרא למימר קרי כען דין ויימר לית אנא יכיל ארי יתיר
חתים הוא ׃ פצאר לכם גמיע אלוחי מגהולא כאלבאר כתאב מכתום אלדי אן דפע
אלי מן יחסן אלכתאבה וקיל לה אקרא הדי קאל לא אטיק אד הו מכתום ׃ ונתן הספר
על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר ׃ ויתיהיב ספרא
לדלא ידע ספרא למימר קרי כען דין ויימר לית אנא ידע ספרא ׃ פכיף אן הו
דפע אלי מן לא יחסן אלכתאבה וקיל לה אקרא הדי פאנה יקול לא אערף אלכט בתה ׃

הי בריש תיבה ולית קל

מצב ג׳ ומימנהון סולמוג דשבס קוס ׳ פ״ר ויחלם והכי׳ סלם עם חלון מצב ועדתי עליך מצב

אוכל ג׳ מל׳ וסימנ׳ כי אם הלחם אשר הוא אוכל והיה כאשר יחלם אם יכוענו ונפלו עלפי אוכל אשר בטחתי בו

ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו
רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃ ואמר יי חלף דאתרב
עמא הדין בפומהון ובספותהון מיקרין קדמי ולבהון אתרחק מדחלתי והות
דחלתהון קדמי כתפקידת גברין מלפין׃ פקאל אללה לאגל מא אקדם עלי האולי
אלקום פהם יכרמוני באפואההם ושפתיהם וקלובהם מבעדה עני וצארת תקואהם
לי כפרץ אנאס מעלמה׃ לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה
חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר׃ בכין האנא מוסיף למחאי ית עמא הדין
מחן מפרשן ותיבד חכמתא מחכימיהון וסכלתנותא מסכלתניהון תטמר׃ לדלך
האנא מזידהם מן אלאפה ואגגבא פי מצאה דכאהם חתי תציע חכמה חכמאיהם
ויסתתר עקל פהמאיהם׃ הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה
והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו׃ וי דמדמן לאטמרא עיצא
מן קדם יי והון כד בקבלא עובדיהון ואמרין לית דחזי לנא ולית דידע בעובדנא׃
ואויל לאלמעמקין אמורהם מן רבהם ויסתרון משוראתהם ותכון פי צלאם
אעמאלהם ויקולון מן יראנא ומן יערפנא׃ הפככם אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין׃ הלמהפך עובדיכון
אתון בען הא כמא דטינא ביד פחרא כין אתון חשיבין קדמי האפשר דיימר טינא
לעבדיה לא עבדתני וכריתא דתימר לבריהא לא חכמת לי׃ אעלמו אנמא יחסב
תקלבכם כטין אלפכאר וכמא יקול אלמצנוע ען צאנעה אנה לם יצנעני כדאך יקול
אלמכלוק ען כאלקה אנה לא יפהמני׃ הלא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל
והכרמל ליער יחשב׃ הלא עוד ציבחר כזעיר ויתוב לבנן למהוי ככרמלא וכרמלא
קרוין סגיאין יתיב׃ יא אנמי בקי קלילא יסירא חתי יעוד אללבנאן ויציר כאלכרמל
ואלכרמל יחסב מקאם אלשערא׃ ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל
ומחשך עיני עורים תראינה׃ וישמעון בעדנא ההוא דכחרשין מלי ספר ומקבל
ומחשוך עיני סמין יחזין׃ פיסמע דלך אליום אלמתצאממין אלכלאם אלדי פי אלכתאב
ומן אלאפל ואלצלאם עיון אלעמי יבצרון׃ ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם
בקדוש ישראל יגילו׃ ויוספון מקבלי עולבן במימרא דיי חדוא וחשיכי בני

ג׳ יגירו הי׳ בריש תיבה ולא קרי וסימנ׳ הנה החנית המלך ותשלח הספרים ההמון ישראל בגיא המלח אל יודע הספר בלי המחצות

אנשא במימר קדישא דישראל יבועון ׃ ויזדאד אלבאשעין באללה פרחא ואלמתואצעין
מן אלנאס בקדוס אסראיל יסרון ׃ כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און ׃ ארי
סף מעיקא ואשתיצי בזזא וספו כל דהוו משחרין למינס ׃ אד כלא אלקאהר ופני
אלהאזי ואנקטע כל אלמראקבין עלי אלגור ׃ מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער
יקשון ויטו בתהו צדיק ׃ מחייבין בני אנשא במליהון ולדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא בען ליה תקלא ואסטיאו בשקר דין זכאין ׃ אלדין כאנו יכטון אלנאס
פי אלכלאם ועלי אלואעץ פי אלמחאל יתצאבעון וקד מיילו אלזכי פי אלמחאל מן אלקול ׃
לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש
יעקב ולא עתה פניו יחורו ׃ בכין כדנן אמר יי על בית יעקב דפרק ית אברהם
לא מכען יבהתון דבית יעקב ולא מכען אפיהון ישתנן ׃ ולדלך הכדי קאל אללה
ען סאיר אל יעקוב כמא פדא אבראהים אנהם לא יכזון דלך אלאן ולא תביץ וגוההם
בגלא ׃ כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב
ואת אלהי ישראל יעריצו ׃ ארי במחזוהי גבורן דאעביד לבנוהי טבות אברהם
לזרעיה בתרוהי על ארעהון ביניהון יקדשון שמי ויימרון קדיש קדישא דיעקב
ועל אלהא דישראל יימרון תקיף ׃ בל אדא ראת נאשייתהם צנעי פימא בינהם
יקדסון אסמי פיקדסון כדלך קדוס יעקוב וירהבון לאלאה אסראיל ׃ וידעו תעי
רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח ׃ וידעון דלא אילפו רוח דסכלתנו ודהוו לא אמרין
לית כל אין יקבלון אלפן ׃ ויערף צאלי אלראי אלפהם ואלמתלרסון יתעלמון אלבתי ׃
הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת ׃ וי בניא מרודיא אמר יי למעבד עיצא ולא ממימרי ולאתמלכא
מילך ולא שאלין בנביי בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון ׃ וויל לבנין דאירין
יקול אללה אד יצנעון משורה ליסת מני ויבתצון לאצה בגיר ראיי לקבלאן ידידו כטאא
עלי כטאיאהם ׃ ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות
בצל מצרים ׃ דאזלין למיחת למצרים ובפתגמי נביי לא שאילו לאיתקפא
בתקוף פרעה ולאתרחצא בטלל מצרים ׃ אלמאצין ליבזלו אלי מצר ולם יסאלו
ען אמרי וליעתזון בעז פרעון וליסתכנון בצל אלמצריון ׃ והיה לכם מעוז פרעה

לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה׃ ויהי לכון תקוף פרעה לבהתא ואתרחצא
בטלל מצרים לאתכנעו׃ ויכון לכם עז פרעון כיבה וכן צל מצר כזאא׃ כי היו
בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃ ארי הוו בטאניס רברבוהי ואזגדוהי עד תחפנחס
מטו׃ כמא כאן פי צען חזריסאהם ורסלהם אלי יבלגון אלי חהנסא׃ כל הבאיש על
עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה׃ כולהון אזלין
למבהת אזלין לות עמא דלא יהנון להון לא לסעיד ולא להנאה ארי לבהתא ואף
לחסודין׃ באזא מא עצוני לחלקומא לא ינפעוהם אד הם לא לעון ולא לנפע
כל לכיבה ועאר איצא׃ משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא
וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חיליהם ועל דבשת עירים
גמלים אוצרתם על עם לא יועילו׃ נטלין על בעיריהון באורח דרומא בארע עקא
ועיק אתר דאריי בר אריון וחיוון דחרמנין מפירתין נטלין על כתף עולין נכסיהון
ועל חטורית גמלין מא דבאוצריהון ומובלין לעם דלא יהני להון׃ אד תחמל
ארואב פי צחאריהם ופי ארץ צייקה שדידה יאתי אלשביה ושבלו וללית מנהם וצ
ממתל באפעא ומחרק אטייאר פיחמלון עלי צהור אגחאש אתאתהם ועלי
סנאם אבל כזאינהם אלי קום לא ינפעונהם׃ ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת׃ ומצראי למא וריקנו סעדהון בכין ערעית מנהון קטיליין
זמנין איתי עליהון׃ ואלמצריין הבא ומחץ יעאונכהם ולדאך אסמיתהם אן
אמקאם עכדהם פתנה׃ עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד עד עולם׃ כען עול כתוב על לוח ביניהון ועל שטין דספר רשום
ותהי ליום דין לסהדו קדמי עד עלמא׃ ואלאן אמצי אכתבהא עלי לוח עבדהם
וארסמהא פי כתאב תכון אלי אגיל אאכר שהאדה אלי אדהר ואאבד׃ כי עם מרי
הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃ ארי עם סרבן אנון בניא
דלא אבו לקבלא אולפן אוריתא דיי׃ אנהם שעב מכאלף ובנין גאחדין ובנין לם
ישו קבול תוראת אללה׃ אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות
דברו לנו חלקות חזו מהתלות׃ דאמרין לנביא לא תתנבון ולמלפיא לא תלפון
לנא אולפן אוריתא בסימן מלילו עמנא אשתעו לנא שנין׃ אלדין קאלו לראצרין

לא תבצרו לנא ולדוי וחי לא תאתונא בוחי צואב כלמונא בלין ובוחי דוי סכריה׃
סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל׃ אסטונא
מאורחא דתקנא אבטלונא ממסרתא ארחיקו מן קדמנא ית מימר קדישא
דישראל׃ זולו מן אלסבל ומילונא ען אלטריק ועטלו מן תגאהנא דכר קדוס אסראיל׃
לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו׃ בכין כדנן אמר קדישא דישראל חלף דקצתון בפתגמא
הדין ואתרחיצתון בשקרא ובאנסא ואסתמכתון עלוהי׃ לדלך קאל קדוס אסראיל
לאגל מא זהדתם בהדה אלאמור ואתקתם באלגשם ואלרואג ותוכלתם עליה׃ לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא
שברה׃ בכין יהי לכון חובא הדין כבלך דחרוב ואתחמר בשור מקף דבתליף שלו
וייתי תבריה׃ לדלך יכון לכם הדא אלדנב כתלמה ואהייה ואקעה מן סור מניע אלדי
בגתה או גפלה יאתי כסרהא׃ ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא
ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא׃ ותבריה כתבור
מן דחסף דמדקק לא בחיס ולא ישתכח בדקוקיה חסף למחתי נור ממבעור
ולמדלח מיין מפציד׃ פתכסרהם ככסר צרף פכאר מדקוק בגיר שפקה ולא יוגד
מן דקיקה כזפה נאפעה ליחתא בהא נאר מן מוקד או ינזח בהא מא מן מאביה׃
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ ארי כדנן אמר יי אלהים קדישא דישראל
אמרית דתתובון לאוריתא תנוחון תתפרקון תשקטון תשרון לרחצנתהון גברין
ולא אביתון׃ ואן כדי קאל אלה אלרב קדוס אסראיל בתובה וראחה תגאתון בקראר
ותאק תכון גברותכם פלם תשאו אלקבול׃ ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן
תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם׃ ואמרתון לא אלהין על סוסון נערוק
על כין תערקון ועל רקליא נרכוב על כין יהון קלילין רדפיכון׃ בל קלתם לא
לא עלי אלכיל נהרב פלדלך תהרבון ועלי כף נרכב פלדלך יכף טאלבכם׃ אלף
אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש
ההר וכנס על הגבעה׃ אלפא חד מן קדם מזופית חד מן קדם מזופית חמשה

לא אבו ב׳ וקימנהון כנים לא אבו שמוע תורת יי׳ לא אבו לעברתי וחד ולא אבוא שמוע

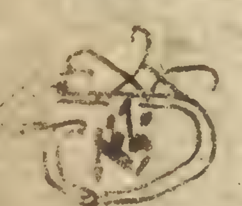
תערקון עד דתשתארון כבי עורא על ריש טורא וכאתא על רמתא ׃ חתי יכהזם
מנכם אלף מן קבל זגרה ואחד וכלכם תפרון מן זגרה ה׳ חתי תבקון כדקל עלי ראס
גבל או כעלם עלי ראביה ׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי
משפט יהוה אשרי כל חוכי לו ׃ ובכין עתיד יי למחס עליכון ותקיף הוא דירחים
עליכון ארי אלהא עביד דינא יי טובי צדיקיא דמסכרין לפרקנה ׃ ואנמי יפעל
אלה דאך כלכם לינצרכם ראפתה ויתעצם פיכם לירחמכם לאן אלה רב חכם טובא
מן ינתצרה ׃ כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך
לקול זעקך כשמעתו ענך ׃ ארי עמא בציון יתיב בירשלם מבכא לא תבכי
רחמא ירחים עלך לקל צלותך יקביל ויעביד בעותך ׃ ואנך יא קום מסתקים
פי ציון ופי ירשלם ובכא לא תבכי אלא ירופך דאך ענד צראכך ואדי סמע מנך אגאבך ׃
ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את
מוריך ׃ ויתין לכון יי נכסי סנאה וביזת מעיקא ולא יסליק עוד שכינתיה מבית
מקדשא ויהוין עינך חזין ית שכינתא בבית מקדשא ׃ ויעטיך אלה טעאמא קותא
ומאא מקתרא ולא יצם ענך דאך בל תכון עינאך תנצר מהאדיך ׃ ואזניך
תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו ׃
ואדנך ישמען פתגמא מבתרך למימר הדא אורחא דתקנא הליכו בה לא תסטון
מינה לימינא ולסמלא ׃ ואדנאך יסמעון קולמן יקול לך מן וראך הדא אטריק
אסלכו פיה אמא ימנה או יסרה ׃ וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת
מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו ׃ ותסאבון ית חפוי צלמי כספכון וית
תקון מתכת דהבכון תרחקונון כמא דמרחקין ית טומאתא כין תרחקונון ׃
פאן אנתם נגסתם פסול פצצכם וגשאהם ומסבוכאת ושיהם וגאנבתמוהם כדם
חאיץ וקלתם אכרגוהא ענא ׃ ונתן מטר ארצך אשר תזרע את האדמה ולחם
תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב ׃ ויתין מטר
ארעך דתזרע ית ארעא ועבור ועללת יסגי בארעא ויהי פרנוס וטב ית פרנסון
צדיקיא מגיתיהון בעדנא ההוא שמן רכיכין ופטימין ׃ כדלת מטר גיתכם כמא
תזרעון ארץ פיכון טעאם גלתהא דסמא סמינא ותרעא מאשיתכם דאך אוקת

מטר ו׳ רפי וסימנ׳ ׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יפתח יי׳ לך את אוצרו הטוב יתן יי׳ את מטר ארצך ונתן מטר ארצך

לשון טיכוף

פי מרג ואסע׃ והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה
ברחת ובמזרה׃ ותוריא וחמריא דמפלחין בהון ית ארעא בליל מפטם ייכלון
דדרא ברחתא ובמדריא׃ ואלבקר ואגחאש פאלחואה יאכלו עלפא מכמרא ממא דרי
באלראחה ואלמדרא׃ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום
הרג רב בנפל מגדלים׃ ויהי על כל טור רם ועל כל רמא מנטלא פצידין נגדין
מין תקלא למרבין ולמשריתהון ביום קיטול רב במיפל רברבין׃ ויציר עלי כל
גבל שאמך ועלי כל ראביה סאניה אקסאם מא יגרי אולה פי וקת קתל כביר ווקוע
אלמגאדל׃ והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ ויהי כיהור
סיהרא כניהור שמשא וניהור שמשא יהי עתיד לאזהרא על חד תלת מאה
ארבעין ותלתא כניהור שבעת יומיא ביומא דיתיב יי׳ ית גלות עמיה ומחע
מחתיה יסי׃ ותכא שרון כאן יציר נור אלביצא כנור אלחארה ונור אלשמס יכון
אצעאף דאך עלי נור אלסבעה אלאיאם פי יום יגבר אללה כסר קומה וישפי והנה
וצרבתה׃ הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה
שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת׃ הא שמא דיי׳ מתגלי כמא דאתנביאו
עלוהי נביא מלקדמין תקיף רגזיה וקשי מלסוברא מן קדמוהי על רשיעיא
נפיק לוט ומימריה כאישא אכלא׃ הודי מלך אללה מקבל מן בעיד משתעל
גצבה ועצים הולה שפאתה ממלוה זגמא ולסאנה כנאר אכלה׃ ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃
ומימריה כנחל מגבר עד צואר תקיפין יקטיל לארמא עממיא בלמות ריקנו
ושם דטעו בליסת עממיא׃ וריחה תגרק כואד גאר אלי אלענק יחגז פיחרך
בינך אמם ויצע רסנא מצלא עלי כדודהם׃ השיר יהיה לכם כליל התקדש חג
ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ תשבחא תהי לכון
כליליא דאתקדש ביה חגא וחדות לבא כמא דנגדין בתודתא ובאבובא למיעל
בטור קודשא דיי׳ לאתחזאה קדם תקיפא דישראל׃ ויכון לכם אלתסביח כלילה
תקדיס אלחג וסרור אלקלב כמן יסל בצות מלהאה ליגי אלי גבל אללה מעתמד אסראיל׃

שבעתים ז׳ ב׳ קמ׳ ור׳ פת׳ וסימנהו׃ לכן כל הרג קין כי שבעתים יקם קין והיה אור הלבנה אמרות יי׳ והשב לשכנינו ונמצא

והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ
וזרם ואבן ברד׃ וישמע יי ית זיו קל מימריה ותקוף דרע גבורתיה יגלי בתקוף
רגז ושלהובי אישא דמשיציא פסילין וזרמית ואבנין דברד׃ סיסמעהם אלה
בהא צותה ויוריהם נזל קדרתה פיהם בזגר מן סכט ולהיב נאר אכלה ותבדיד
וסיל וחגארה וברד׃ כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ ארי מקל מימרא דיי
מיתבר אתוראה דבשולטן מחי׃ אנה מן צותה ירעד אשור אד׳ יקצ׳בה בקציב יצרבון׃
והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות
תנופה נלחם בה׃ ויהי כל מעבר רברביהון ותקיפיהון דיניח יי פורענות גבורתיה
ביניהון בתופין ובכנרין ישבחון בית ישראל על קרבא תקיפא דיתעביד להון
בעממיא׃ פיכון מגאז אצ׳רב אלדי יחלה אלה פיהם כדפוף ועידאן ובמלאחם
חרבה ילאחמהם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב
מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה׃ ארי מסדרא מן
עלמין לקביל חוביהון גיהנם אף היא מלך עלמיא אתקנה לעמקא ולאפתאה
מדורה אישתא דדלקא בה כיר באעין סגיאין מימרא דיי כנחל מגבר גפרית
דדלקא בה׃ אן אלהאויה מכצ׳ורה מן אמס והי איצ׳א ללמלך אצלחת עמקהא
פאוסעהא מאואהא נאר וחטבהא כתיר ואמר אלה כואד מן כברית משתעל

פיהא׃ הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה
לא דרשו׃ ויי דנחתין למצרים לסעיד על סוסותא מסתמכין ומתרחצין על
רתכיא ארי סגיאן ועל פרשין ארי תקיפין לחדא ולא אסתמיכו על מימר
קדישא דישראל ומן קדם יי לא תבעו׃ וילי לנאזלין לאסתעאנה ועלי אלכיל
יתוכלון פיתקון במא אכב לכתרתהא ובאלפרסאן לעצמתהא ולם יתוכלו עלא
קדוס אסראיל ולם יטלבו אלה׃ וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על
בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃ ואף הוא בחכמתה איתי בישתא על דעבדיה
וית פתגמוהי לא בטיל ואקים על בית מבאשין ועל דסעדין ליאות שקר׃ ואנה
לחכים סיאתיהם במן יסיבהם ולא יזול כלאמה פיקום עלי בית אלאשראר ופי

עוזר ה׳ מל׳ וסימנ׳ ובשל עוזר יתום אתה היית עוזר אל תרחק ממנו עזרה ירושלם ויהוע אהל׳ אפרכו ״ והאלפים׳

ויחדו ג̇ וחס̇ וסימנ̇ ויהיו תמים וחבר כלם יכלון ׳ והציל ג̇ וסימנ̇ עיננו גנון והציל מאשור ׳

מעונה פעלה אגלי׳ ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו
וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכלין׳ ומצראי אנש ולא רב וסוסותהון בסר
ולא רוח ויי ירים מחת גבורתיה ויתקיל סעיד ויפול סעיד וכחדא כלהון ישתיצון׳
ואלמצריון נאס גיר טאיקין וכיולהם בשר גיר רוחאניה ואללה ימד קדרתה פיעתר
אלמעין ויקע אלמעאן ויפנון כלהם אגמעין׳ כי כה אמר יהוה אלי
כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא
יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׳ ארי
כדנן אמר יי לי כמא דינהים בר אריון על ציריה דמזדמנין עלוהי דיר רעין מקלהון
לא מתבר ומאתרגושתהון לא מתעכב כין תתגלי מלכותא דיי צבא למשרי
על טורא דציון ועל רמתה׳ והכדי קאל אללה אנה כמא יזאר אלאסד או אלצרגאם עלי
פריסתה אלדי ילתאם עליהא מלא פי בית אלרעאה והו מן צותהם לא ידער ומן
גמהורהם לא יצעף כדאך יתגלא רב אלגיוש פיחמי ען גבל ציון וען רואביהא׳
כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׳ כעופא
דטאיס כין תתגלי גבורתא דיי צבאות על ירושלם יגין וישיזיב יציל ויערי וכמא
יצלל אלטאיר כדאך יגן רב אלגיוש עלי ירשלם גנה ונגא ארתא ופלאת׳ שובו
לאשר העמיקו סרה בני ישראל׳ תובו לאוריתא אסגיתון למחטי בני ישראל׳ ויקול
תובו יא בני אסראיל אלדין אסתגרקו פי זוגהם׳ כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי
כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׳ ארי בעדנא ההוא ירחקון גבר
טעוות כספהון וטעוות דהבהון דעבדא לכון ידיכון חובא׳ ואנכם פי דאך אלוקת
יזהד כל אמר פי אותאן פצתה ואותאן דהבה אלכטאיא אלדי צנעתהא לכם אידיכם׳
ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו
למס יהיו׳ ויפול אתוראה בחרב לא אנש וחרב לא אנש תשיצינה ויערוק ליה
מן קדם דקטלין בחרבא וגבריהון לתבר יהון׳ אי שאהד א אשור קד וקע
לא בסיף אנסאן וגיר סיף אדמי אפנאה פהרב מן קבלה וצאר מלתא רוה
מתלאשיין׳ וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם׳ ושלטונוהי מן קדם דחלא יעדון ויתברון מן קדם ניסא

ישרו ב̇ וסימנ̇ הן לצדק ימלך מלך כי מלכים ימלכו בי שרים ׳ ואסף ב̇ וסימ̇ בלא יבוא ואסף החסיד ׳

דברבוהי אמר יי דזיהור ליה בציון לעבדי אוריתיה ותנור בער ליה דאישא
בירושלם לדעברו על מימריה׃ וגאז מן כאן מעה כאצבר מן חדר דאך ואבדק
ריאסתה מן דאך אעלם קאל אלה אלדי אלד לה אתונא פי ציון ותנורא פי ירושלם מחרקא׃
הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃ הא לקשטא ימלוך מלכא
וצדיקיא למעבד פורענות דין מן עממיא יתרבון׃ אכמא יתמלך אלמלך לאעדל
ותרווס אלריסא לאחכם׃ והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע
כבד בארץ עיפה׃ ויהון צדיקיא דמטמרין מן קדם רשיעיא כמא דמטמרין מן
קדם זרמית יתובון ויתרבון ויתקבל אפיהון כפריע כפציד מיא דנגדין בארע
צהיא כטלל כיף מקר בארע משלהיא׃ ולי ציר אלאמר מנהם כאלמכבאה מן אלריאח
ואלמסתור מן אלסיל וכאקסאם מא פי מפאזאה וכצל צכרה פי ארץ צאמיה׃ ולא
תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה׃ ולא יטמטמן עיני צדיקיא ואדני
מקבלי אפן יציתן׃ ולא תגמץ עיון אלנאצרין מנהם ואדאן אלסאמעין יצגין׃ ולבב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃ ולבב מהרהרין יסבר למידע ולישנהון
דהוה כליס יוחי למללא בצחצחן׃ וקלוב אלבלדין תפהם מערפה ולסאן אלעגם תסרע
כלאם פציח׃ לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ לא יתאמר עוד
לרשיעיא צדיקיא ולדעברו על מימריה לא יתאמר תקיפין׃ לא ידעא איצא אל
ספיה נבילא ואלבכיל לא יקאל סכייא׃ כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר׃ ארי רשיעיא רשעא ממללין
ובלבהון מתעשתין אוניס למעבד שקר ולמללא קדם יי סטיא לשלהאה נפש צדיקיא
דמחמדין לאולפנא הא כבפנא ללחמא ופתגמי אוריתא דאמן כצהיא למיא מדמן
לבטלא׃ כל יסמי ספיהא מן כאן יתכלם באלספה וקלבה יעתקד אלגלפי צנע אלדנס
ויתקוול עלי אלה אלמחאל ויכלי נפס אלגאיע וסקי אלעטשאן יעוזה׃ וכלי כליו רעים
הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט׃ ורשיעיא דעובדיהון
בישין ואנון על עיצת חטין מתמלכין לחבלא ענותנא במלי שקר ופתגמי חשיכיא
בדינא׃ ויסמא מגתלא מן כאן אלתה רדייה ומן הו פי אלפואחש ישיר ויהלך אלצעפי
בכלאם אלבאטל ופי מנאצרה אלמסאכין ענד אלחכם׃ ונדיב נדיבות יעץ והוא על

ולשון הֿ ומימכי ולשון עלגים תמהר ולשון חכמים מרפא ולשון תהפכות ולשון מדברים
ולשון זהב אחד

נְדִיבוֹת יָקוּם · וצדיקיא קשטא מתמלכין ואנון על קשטהון יתקיימון · ויסמי נביא
מן כאן ישיר באלנבל ומקוהו עלי כראעתה יתבתי · נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת קֹמְנָה
שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת בֹּטְחוֹת הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי · מדינן דיתבן שליוא קומא שמעא ב̇ למק
קלי כרכין דשרין לרחצן אציתו למימרי · יא איתהא אלכבא אלמטמאנאת אלשביהה בנ׳
מדן קמן פאסמען צותי ויא אלמתלה בבנאת ואתקאת אנצתן מקאלתי · יָמִים עַל
שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה בֹּטְחוֹת כִּי כָּלָה בָצִיר אֹסֶף בְּלִי יָבוֹא · יומין עם שנין יזועון דשרין לרחצן ב̇ החסיר
ארי סף עבורא עללא לית למכנש · אי אחוז וסנין סתרגזן אלואתקאת אדא פני
אלקטאף ולם ידכר אלגמע · חִרְדוּ שַׁאֲנַנּוֹת רְגָזָה בֹּטְחוֹת פְּשֹׁטָה וְעֹרָה וַחֲגוֹרָה עַל
חֲלָצָיִם · אתברו דיתבין שליוא זעו דשרין לרחצן שלחו ואתערטלו ואיסרו על ומו׳ וחס
חרציכון · ידעג אלמטמאנאת וירגז אלואתקאת יסלכן תיאבהן ויתעריין ויתזרן
עלי אצלאבהן · עַל שָׁדַיִם סֹפְדִים עַל שְׂדֵי חֶמֶד עַל גֶּפֶן פֹּרִיָּה · על תדיין ספדין על ו̇ מת
חקלי חמרתא על גפנין טענין · פתראהן ידקקן עלי אלתדיאן כאלנאדבאת עלי יוד
ציאע אלמנא ואגפאן מתמרה · עַל אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי עַל כָּל בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ מ̇ל
קִרְיָה עַלִּיזָה · על ארע עמי דהובאי ובור תסיק ארי על כל בתי דיצן קריא
תקיפא · עלי בלד קומי אלדי ינבת חסך וקיצום פאנה יכון עלי גמיע ביותהם
אלסרור ואלקריה אלגדלה · כִּי אַרְמוֹן נֻטָּשׁ הֲמוֹן עִיר עֻזָּב עֹפֶל וָבַחַן הָיָה בְעַד
מְעָרוֹת עַד עוֹלָם מְשׂוֹשׂ פְּרָאִים מִרְעֵה עֲדָרִים · ארי בית מקדשא חרוב המון
קרויא דהואה פלחן ביה צדיאה בית תקפנא ומטמורנא אתגליש כדו חרוב וצדי
עד זמן אתר דהוה ביה חדוא חירו למלכיא כדו הוה מיבז למשריין · אד ודרת
אלקצור ותרך גמהור אלקריה ואלרהאיז ואלצנאם צאר פי עדאד אלמגאיר דהרא
אקאם סרור אלוחוש רעי אלקטוע · עַד יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם
וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב · כל דנא עד דייתי לנא רוח מן קדם והכרמל מ̇
דשכינתיה בשמי מרומא ויהי מדברא לכרמלא וכרמלא קרוין סגיאין יתחשבי
איאן תנפרג רחמה מן אלסמא פירגע אלבר יציר כאלכרמל ואלכרמל כשערי ל׳
לבנאן יחסב · וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בַּכַּרְמֶל תֵּשֵׁב · וישרון במדברא עבדי
ס רב כי דינא ועבדי צדקתא ית כרמלא יתבון · ויסכן דוי אלחכם פי אלבר ודוי אלעדל יקימון

לבקרים ד׳ וסימנ׳ היה זרעם לבקרים ותוכחתי חצמית לבקרים · חננו ג׳ וסימנ׳ יש׳ חננו לך היה זרעם חננו יש׳ חננו

פי אלכרמל׃ והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃
ויהון עובדי צדקתא שלם ומפלחי צדקתא ישקטון לרחצן עד עלמא׃ פתכון
צנעה דוי אלעדל אלסלאם וכסב דוי אלכצאפה אלקראר ואלתאמן אלי אלדהר׃ וישב עמי
בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃ ויתבון עמי במדוריהון שלם
ועל ארעהון לרחצן ובקרויהון שליוא׃ ויקים קומי פי מאוא אלסלאם ומסאכן
אלתאמן ומנאזל אלדעה׃ וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר׃ וייחות
ברדא ויקטיל משרית עממיא ויצדון ויסופון דיריהון׃ ופי אואן אלברד תבלד
שעאריהם ופי נזול אלאפאת תדפא קראהם׃ אשריכם זרעי על כל מים משלחי
רגל השור והחמור׃ טוביכון צדיקיא עבדתון לכון עובדין טבין דאתון דמן
לדזרעין על שקיא דמשלחין לאדרבא בתוריא ולמכנש בחמריא׃ פטובא מן יזרע
עלי חדא אלמא פאנהם לא יזאלון יטלקון ארגל אלבקר ואלחמיר פי נקל אלכיראת׃
הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך׃ ווי דאתי למבז ויתך לא יבזון ודאתי למינס ויתך לא
ייכסון כד תיתי למבז יבזונך כד תלאי למינס ייכסונך׃ יא איה אלנאהב ואנת לא
מנהוב גאדר ולא יגדר בך אעלם אנך אדי אפנית אלנאהבין נהבת ואדי אעגזת אל
גאדרין גדרו בך׃ יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה׃ ייי רחים עלנא למימרך סברנא הוי תקפנא בכל יום אף פרקנא בעדן
עקא׃ אללהם ראפה פאנא נרגוך וכן קואנא עלי מר אלדהור ומגיתנא פי וקת אלשדה׃
מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים׃ מקל המון אתבדרו עממיא מסגי
גבורן אתבדרא מלכותא׃ כמא אן מן צות גמהורך נאד אלשעוב מן תרפעך תבדדת
אלאמם׃ ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שקק בו׃ ויכנשון בית ישראל נכסי
עממיא סנאיהון כמא דכנשין ית זחלא אזן כמני זינא כמא דאזן בזריקתא׃
חתי גמע סלבכם כגמע אלגצאם וכקוד אלגראד כדאך יקאד׃ נשגב יהוה כי שכן
מרום מלא ציון משפט וצדקה׃ תקיף ייי דאשרי שכינתיה בשמי מרומא דאמר
למלי ציון דין דקשוט וזכו׃ וכמא אן אלמניע לאנה סאכן אלסמא כדאך מלא ציון
מן אלחכם ואלעדל׃ והיה אמונת עתך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃

שוקק ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ כמשק גבים שקק חס׳ ארי כהים מל׳ אבל ג׳ וסימ׳ אבלה תירוש אמללה אמללה חרן

ויהי מא דאמרתא לאיטבא להלך איתיתא וקיימתא לעדניה תקוף ופרקן חכמא
ומדע לדחליא דיי׳ אוצר טוביה עתיד׃ ממא צארת אוקאתהם מטמנה ואותאק
ואמנות ואלחכמה ואלמערפה ותקוי אללה הי דכירתה׃ הן אראלם
צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון׃ הא כד תתגלי להון יצוחון במרר אלגדי
עממיא דאזלו לבסרא שלם תבו למהוי בכן במרר נפש׃ ואד נגבהם תצרך פי
אסואקהם ורסל סלאמתהם יבכון בכא מרא׃ נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר
ברית מאס ערים לא חשב אנוש׃ צדיאו כבשיא פסקו עדי אורחן על דאשניאו
קימא אתרחקו מקרויהון לא חשיבו בני אנשא דכשתא אתיא עליהון׃ ותוחשת
מחגאתהם ותעטלת אלמאלה פי טרקהם ופסכת עהודהם וזהד פי קראהם ולם
יחסבהם אנאס׃ אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער
בשן וכרמל׃ אתאבלת חרובת ארעא יביש לבנן נתר הוה שרונא כמישרא וצדי
מתנן וכרמלא׃ וחזן אהל בלדהם ואסתכיחו וכלו אלמשכהין מנהם באלבנאן ועטלו
וצאר אסהל מן בלדהם באלבידא ונפץ מנה נציר אלבתניה ואלכרמל׃
עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ כען אתגלי אמר יי׳ כען
אתרמם כען אתנטל׃ אלאן אקום בהם יקול אללה ואלאן אתרפע פיהם ואתעצם׃
תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם׃ אתעשתתון לכון עממיא עשתון בין
דרשע עבדתון לכון עובדין בישין בדיל עובדיכון בישיא מימרי כעלעולא לקשא
ישיצי יתכון׃ כלא יקע לכם קד צרתם כמן חמל אורק וולד קשא וארואחכם
כנאר תאכלכם׃ והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו׃ ויהון
עממיא יקידת נור כובין מפסקין בנורא יתוקדון׃ פתציר אלאמם כמחרקאת
אלכלס וכשוך מכסוח יאגגון באלנאר׃ שמעו רחוקים אשר עשיתי
ודעו קרובים גברתי׃ שמעו צדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין מא דעבדית
ודעו תביא דתבו לאוריתי קריב גבורתי׃ אסמעו יא בעידין מא צנעתה ואעלמו
יא קריבין גברותי׃ פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃ אתברו בציון חייבין דחלא אחדתנון לרשיעיא
דהוו מגנבין אורחתהון אמרין מן ידור לנא בציון דבה זיהור שכינתא כאישא

אלא אמן יתותב לנא בירושלם דבה עתידין רשיעיא לאתדנא לאתמסרא לגיהנם
יקידת עלם ׃ לקד פזע מנהא פי ציון אלכאטיין ואכדת ארעדה אלמראיין יקולון
מן דא יגאור הדה אלנאר אלאכלה או יגאור מואקד אלדהר ׃ הלך צדקות ודבר
מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע
דמים ועצם עיניו מראות ברע ׃ אמר נביא יתותבון בה צדיקיא כל דמהליך
בזכו וממליל כיונן מתרחק מממון דשקר מרחיק נפשיה מן אנוסין מכבש
ידוהי מלקבלא שחדא מטמטים עינוהי מלמשמע דם זכי וכלי עינוהי מלמחזי
בעבדי ביש ׃ פיגאבון לסאלך באלעדל ואלמתכלם באלמסתקים ואלזאהד פי טמע אל
מגאשם ואנפץ כפיה מן אן עאם אלרשא ואצאם אדניה מן סמוע אלמעאצי ואגאץ
טרפה מן רייא אלשר ׃ הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו
נאמנים ׃ הוא באתר רם ומקטל יהי בית משרוהי בית מקדשא תסבע נפשיה
מזוניה מספק מוהי קיימין כמבוע דמין דלא פסקין מוהי ׃ וסכן ארפע אל
מנאזל ושביה בקלאע אלסכור מנעתה וטעאמה מרזוק ומיאהה דארה ׃ מלך
ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים ׃ יתיקר שכינת מלך עלמיא בתש
בחתיה יחזין עינך תסתכל תחזי בכחתי ארע גיהנם ׃ ויקול כור אלמלך וגמאלה
תראה עינאך כמא תרא אלבלד אלבעיד ׃ לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה
ספר את המגדלים ׃ לבך יחשיב רברבן איכא ספריא איכא חשביא ייתון אם יכלון
לחשבא מנין קטילי רישי משרית גיבריא ׃ פיציר קלבך ידרס אמורא מהיבה אין
אלכאתב אין אלואזן ואין מחצי אלמגאדל ׃ את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה
משמוע נלעג לשון אין בינה ׃ ית מרות עם תקיף לא תוסיף למחזי עמא דהוה
עמיק ממללהון מלמשמע מלעגין בלישנהון מדלית בהון סכלתנו ׃ ואלקום אל
לגט לא תראהם אבדא עמיקי אללגה מן אן יסמע ועגם אלספה ואללסאן מן אן יפהם ׃
חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע
יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו ׃ תחזי במפלחהון ציון קרית זמננא עינך
יחזין בנחמת ירושלם באצלחותה בשליותה כמשכנא דלא מתפרק ודלא
משתלפן סכוהי לעלם וכל אטונוהי לא מתפסקין ׃ בל אנטר ציון קריה אעיאדנא

סימן ישעית מראות ברע כת׳ · תרי עשר מראות רע כת׳ · סימנה לא יחליפנו ולא ימיר אתו · מראות ברע ל׳ מראות רע ל׳

עינאך תרא ירשלם מאוא מטמאננא כבא לא יצען ולא תקלע אותאדה אי אגואיה
וגמיע חבאלה לא תנקטע׃ כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי
ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו׃ אלהין מתמן תתגלי גבורתא
דיי׳ לאיטבא לנא מאתר כפקין נהרין שטפין פתיות ידין דלא תיזיל ביה ספינת
ציידין וכורני רבתא לא תגוזיניה׳ לאן תם אלה אגליל לנא פי מוצע אנהאר
וכלגאן ואסעה אשטוט מא לא תסיר פיהא ספינה חתי מגארף ודרמון גליל לא
יגוזהא׳ כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃ ארי יי׳
דייננא דאפקנא בגבורתיה ממצרים יי׳ מלפנא דיהב לנא אלפן אורייתיה מסיני
יי׳ מלכנא הוא יפרקיננא ויעביד לנא פורענות דין מן משרית גוג׳ נטשו
חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו
בז׳ בעדנא ההוא יתברון עממיא מתקפהון ויהון דמן לספינא דאתפסקו
חבלהא ולית לה תקוף על תרנהון דאתפסיק ולא אפשר למפרס עלוהי קלע
בכין יפלגון בית ישראל נכסי עממיא סגיות עדי ובז ואפלו אית בהון עוירין
וחגירין אף אנון יפלגון סגיות עדי ובז׳ ואעדאננא ודרת חבאלהם מתלא פלם
ישדון חבאלהם דקלהם ולם יבסטון שראעהם חיניד יקסם נהבהם וגנימתהם כבתרה
אלזמנא גנמו מן גנימתהם׳ ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון׳ ולא
יימרון מכען לעמא דשרין סחור סחור לשכינתא מלותכון אתת עלנא מחת
מרע עמא בית ישראל יתכנשון ויתובון לארעהון שביק לחוביהון׳ ולא יקול
אחד גיראנהם קד מרצת ואקום אמקים פיה מגפורא לה אלדנב׳
קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה׃
אתקרבו עממיא למשמע ומלכותא אציתא תשמע ארעא ומלאה תבל וכל
דדיירין בה׳ אסמעו תקדמו יא אמם ויא מלל אנצתו תם תסמע אהל אלארץ
באסרהא אלי הי׳ עמארה וכל חיואן פיהא׳ כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה
על כל צבאם החרימם נתנם לטבח׳ ארי רגז מן ק יי׳ על כל עממיא וקטלא על
כל משריתהון חייבנון מסרינון לקטלא׳ אן ללה סכט עלי הדה אלאמה וחמיה
עלי גמיע גיושהם חלכם בתלאפהם ותסרימהם לאלתקציב׳ וחלליהם ישלכו

וירדן ל׳ רפי׳ ושימכה כל עבדיך אלה חלי׳ חיים שאלה ודמים עמס מכאסותם מאחותיהם והפכתי הערבה׳

שפטנו ב׳ וסימנ׳ כי יי׳ שפטנו יי׳ מחקקנו ועל שפטינו אשר שפטונו קדמ׳ חס׳ בתר׳ מל׳ יוד

ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם׃ וקטיליהון יתרמון ופגריהון יסק
תננהון ויתמסון טוריא מדמהון׃ פצרעאהם יטרחון ואגסאדהם תצעד ראיחה
וחס נתנהם ותסיל אגבאל מן דמאהם׃ ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל
צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה׃ ויתמסון משחביב כל חילי שמיא
ויתמחון מתחות שמיא כמא דאמיר עליהון בספרא וכל משריתהון יסופן כמתר
טרף מגפן וכנבלא מתינא׃ ויכון נגום אלסמא תגיר מנהם אד קד תדרגת ותוית
כאלכתאב וקד סקטת כאורק אלסאקט מן אלגפן או אלתמרה מן אלתין׃ כי רותה בשמים
חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃ ארי תתגלי בשמיא חרבי הא על
אדום תתגלי ועל עמא דחייבית לדינא׃ ממא ארוי סיפי כאנה פי אלסמא פסתרד
עלי אדום ועלי שעב הו מתלופי בחכם׃ חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃
חרבא מן קדם יי אתמליאת דם אדהנת מתרב מדם מלכין ושלטונין מתרב כולית
רברבין ארי שגוש קטלא קדם יי בבצרה וכיכסא סגיאה בארעא דאדום׃ והו סיף ללה
ממלוד מדסם מן שחם ומן דם אלשביה בכראף ועתדאן ומן שחום כלי אלממתלין
באלכבאש אן ללה דבחא פי אלבצרה ותקציב כביר פי בלאד אדום׃ וירדו ראמים
וירקיים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן׃ ויתקטלון
גיברין עמהון ושלטונין עם טורנין ותרוי ארעהון מדמהון ועפרהון מתרבהון ידהן׃
וכדל פיה מעהם קומא שביה באלגואמיס וממתלין באלתיאתיל מן אלבקר פתרוי ארצהם
מן דמאהם ותדסם תראבהם מן שחומהם יתדסם׃ כי יום נקם ליהוה שנת שלומים
לריב ציון׃ ארי יום פורענותא קדם יי שנת תשלמא למעבד פורענות דין על עלבנה
דציון׃ לאן יום נקמה ללה פיהם ותלך סנה תופיה מטאלבה ען ציון׃ ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה׃ ויתהפכון נחלהא דרומי לזפא
ובפ׳ס ועפרה לגפריתא ותהי ארעה לזפא בערא׃ תם תנקלב אודיתהא זפתא ותראבהא
יעלה עשנה כבריתא פתציר ארצהא זפתא משתעל׃ לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה
מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה׃ ליליא ויימם לא תטפי לעלם יסק
תננה מדר לדר תחרוב לעלם עלמיא לית דעדי בה׃ ליליא ונהארא לא תטפא

ואבדא יצעד דכ'אנהא מן גיל אלי גיל תכ'רב ולא גאיה אבדא לא יכון מאר בהא מן
אנאס׃ וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו׃ ויחסנונה קתין וקופדין וקפופין ועורבין ישרון בה ויתמגיר עלה חוט
דחרבנא ומשקולתא דצדיותא׃ בל יחוזהא מן גנס אלקוק ואלקנפוד ומן נוע אל
שאהין ואלגראב יסכנהא פיכון מחיטהא אמרורה עליהא כאתר תראבא כ'ליא
ומרכזהא חגארה כ'אויה׃ חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס׃
דהוו אמרין בני חורין אנחנא לא צבן לקבלא עליהון מלכו וכל רברבהא יהון
לרלמא׃ ליס פיהא מן אחראראהא אחרא פכ'יף ידעא להם במלך וגמיע רויסאהם
יצירון כ'לוא׃ ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים
חציר לבנות יענה׃ ויסקן בירניתהא סירין קרסולין וחוחין בתקוף כרכהא ותהי
מדור ירורין אתרא לבנת נעמין׃ ותנבת דיארהא אלסנארייה ויציר אלקריץ ואלשוך
פי חצונהא ומע דלך יאויהא אלאבר וירעאהא אלנעאם׃ ופגשו ציים את
איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח׃ ויערען
תמן בחתולין ושידין חד עם חבריה יהיכון ברם תמן ישרין לילין וישכחן להון
נייח׃ ופאגא פיהא אלצראבנאוא ואלעכוז אלבריה ידעו בעצהא בעצא והנאך
תטמאן אלגזלאן פתגד להא ראחה׃ שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה
אך שם נקבצו דיות אשה רעותה׃ תמן תקנן קופדין ותשדיב וקוריהון ותנפון
בטולה ברם לתמן יתכנשן דיאתא חדא לות חברתהא׃ והנאך תעשש אלקנאפיד
ותלד ותפקס ואת אביץ ותחצנה פי צלהא והנאך יתחשר אלחדיאן בעצן אלי בעץ׃
דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי
פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן׃ תבעו מעל ספרא דיי וכען חדא מנהון לא
שגת ואתתא לחברתה לא עכיבת ארי במימריה יתכנשן וברעותיה יתקרבן׃
אטלבו הדה אלנוע פי כתאב אללה ואקרוהא פאן ואחדה מנהן לא תעדם ולא
יפתקד בעצהם בעצא אד הו בקולה אמר בהם ומלאיכתה הו חשרהם׃ והוא הפיל
להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה׃ והוא
במימריה רמא להון עדבא וברעותיה פליג להון בחוטא עד עלמא יחסנונה

לא תכבה ו וסימנה׳ והאש על המזבח אש תמיד תוקד לילה ויומם כי תולעתם לא תמות וזמרת ליער הכבוד והוו כל בשר

(לה) דרר והדר ישראל וכען אמלך רמא להון פיהא אסהם או קסמהא כינהון כחבצ׳
פצאלו יחוזונהא אי אדהר ויסכונהא אי גיל ואגיא׳ ישושום מדבר
וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת׳ יחדון דיתבין במדברא בארע צחיא ויבועון
דשרין במישרא ויזהרון כשושניא׳ יסר כבארי אקום ומפאזיהם ותגדל בואדייהם
(צ / חד / מל / וחד / חס) ותפרע ריאחינא כאכרגסה׳ פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן
לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׳ מדבר ירוצון ויחדון
אף ביע וחדוא יקר לבנן יתיהיב להון זיו כרמלא ושרונא בית ישראל די להון
אמירן אלין אנון יחזון יקרא דיי׳ זיו תשבחתא דאלהנא׳ ויתאד כלרהם ותפרע
פרועא מן אסרור ורכין אל אעטו כרם אלבנאן ובהא אכרמל ואסהל אולאיך
(צ צ / כרעות) ירון כרם אלה ובהא רבנא׳ חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׳
אמר נביא תקיפו ידין דשלן ורכובין דרעלן חסינו׳ פאשדדו ואידי אמסתרכיה
ואיידו ארכבתא אלעאתרה׳ אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם
(חס) נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם׳ אימרו לדמוחן בלבהון למעבד
אוריתא תקפו לא תדחלון הא אלהכון למעבד פורענות דין מתגלי מרי גמליא
יי צבאות הוא יתגלי ויפרקנכון׳ וקולו לכלדי אקלוב אשתדו לא תלאפו אן
רבכם כמא סיאתי בנקמה עלי אעדאכם כואך יאתיכם בתואב אלה ויגיתכם׳
(להבלא) אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׳ בכין יתפתחן עיני בית ישראל
דאנון כסמן מן אוריתא ואדניהון דכחרשין למלי נביא יציתן׳ חינאד ינפתח עיון
אלעמי ותנפתח אדאן אלצם׳ אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו
במדבר מים ונחלים בערבה׳ בכין במחזיהון גלותא דישראל דמתכנשן וסלקן
לארעהון הא כאילין קלילין ולא לאתעכבא וישבח לישנהון דהוה כלים ארי
אתבזעו במדברא ונחלין במישרא׳ חינאד יצפר אלאמן כאאיל וירזן לסאן
(ג / השרב / אפתח / ישם) אלאכרס ואדי תפגר אלמא פי אלבר ואאודייה פי אלבואדי׳ והיה השרב לאגם
וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא׳ ויהי שרובא לאגמין
דמיין בית צהונא למבועי מיא אתר דהואה ירורין שריין תמן יסגי קני וגומא׳
יציר מכאן אסרב אגאמא ורו אעטש ינבע מאא ופי מאוא אערבד מרבץ

רעותה ה׳ וסימנה׳ ואשה מאת רעותה אך שם נקבצו דיות דרשו מעל ספר יי אחת מהנה ולמדינה בנהנם והנשאות תחבלנה
ורעיון

פרוח ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימנה׃ ואם פרוח תפרח פרח תפרח ותגל קדמאה מל׳ בתל׳ חס׳ חד בתן וחד בנב׳

מואשי ודואת לחשיש קצבא וכרדיא׃ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו׃ ויהי תמן
כיבש אורח ותיקון אורחא דקדשא יתקרי לה לא יעדון בה מסאבין ולא יפסקון
עלי אורחה ודלא אליפו לא יטעון׃ ויציר הנאך מחאג וטרק ותסמא טרק
אלקדס לא ימר בהא נגס ולא מן הו פיהא פי נאחיתה ומע דאך מארה לטריק
ולגהאל בהא לא יצלון׃ לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם
והלכו גאולים׃ ולא יהי תמן מלך מבאיש ושלטון מעיק לא יגוזינה לא ישתכחון
תמן ויהכון פריקין׃ ולא יכון פיהא מן גנס אלאסד וסאיר מגתריי אלחיואן לא
יצעדון פיהא בל יוגדון תם פי סירהם אלאוליא פקט׃ ופדויי יהוה ישבון ובאו ג׳
ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ חס׳ סימ׳
ופריקיא דיי יתכנשון מביני גלותהון ויעלון לציון בתשבחא וחדות עלמא
להון דלא פסקא ועננ יקר יהי מטל על רישיהון בי״ע וחדוא ישכחון ויסוף
מבית ישראל דוונא ותינחתא׃ ואל״י יפדיהם אלה ירכלון וירגעון ציון כרכין
ופרח אדהר פי קלובהם וסרור ואפרח ילחקאנהם ואלחסרה ואלתנהד יהרבאן מנהם׃
ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור
על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃ והוה בארבע עסרי שנין למלכא חזקיה סליק
סנחריב מלכא דאתור על כל קרויא דבית יהודה כריכתא ואחדינון׃ למא
כאן פי אלסנה אל״יד מן מלך חזקיה אן סנחריב מלך אלגזירה צעד אלי גמיע קרי ה׳
יהודה אלחצינה פחאצרהא׃ וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה ד׳
אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס׃ חס׳ וחד
ושלח מלכא דאתור ית רב שקי מלכיש לירושלם לות מלכא חזקיה במשריין מל׳
סגיאן וקם במזקת בריכתא עליתא דכביש חקל משטח קצריא׃ ובעת כרב
שקי מן לכיש אלי ירשלם אלי מלך חזקיה בגנד עציס פוקף עכד קנאה ברכה
אלמא אלעליא פי מחגה צחראה אלקצארין׃ ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר
על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר׃ ונפק לותיה אליקים בר חלקיה
דממנא על ביתא ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא׃ פנאוא פלנג

ישבון ג׳ חס׳ וסימנה׃ ופדויי יי׳ דהכא ופליטי חרב גבול שמת׳ ונסו ד׳ וסימ׳ מנסת חרב יגון ואנחה על שיפוח היום וחב׳
קדמ׳ ישיגו ונסו בתר׳ ישיגון נסו

איה אליקים בן חלקיה דממנא על ביתא ושבנא ספרא ויואח בר אסף ממני על דכרניא׃ ויאמר אליהם
ל׳ ב׳ רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת׃ ואמר להון רבשקי אימרו כען לחזקיה כדנן אמר מלכא
רבתנא מלכא דאתור מא רחצנא הדין דאתרחיצתא׃ פקד להום רבשקי קולו
לחזקיה כדי קאמר מלך רבא מלך אגזירה מא הדא איתאך ודי ותקות כרה׃
ג׳ ריש פס׳ אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת
בי׃ אמרית ברם במלל ספון במלך ובגבורא אעביר קרבא כען על מן אתרחיצתא
ארי מרידתא בי׃ אקול לעל מכתק או משורלה או גברווה פיאחרב פאאן
ב׳ באיהם ותקתא אל עציתני׃ הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים
ב׳ אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃
הא אתרחיצתא על סמך קנא רעיעא הדין על פרעה מלכא דמצרים דאם
יסתמיך גברא עלוהי וייעול בידיה ויבזעינה כין פרעה מלכא דמצרים לכל
דמתרחצין עלוהי׃ פאן לם יכון מן לאך שיא פאנמא ותקת במצר עלי׳ שבה
כוכאיה מן קצב מרצוץ ודי אדי יסתכד אמר עליהא תדכל פי כפה פתתקבהא
ב׳ בלבך כדאך פרעון מלך מצר לגמיע מן ותקבה׃ וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה
ח׳ ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו׃ וארי תימר לי על מימרא דיי׳ אלהנא
אתרחיצנא הלא הוא דאעדי חזקיה ית במתוהי וית איגורוהי ואמר לאנש
יהודה וליתבי ירשלם קדם מדבחא הדין תסגדון׃ פאן קלת אנא ותקנא
באלה רבנא איס הו חזקיה אלדי אזאל בייעה ומדאבחה וקאל לאל יהודה וסכאן ירשלם
ב׳ יו׳ל קבאלה מדבח ואחד תסגדו׃ ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך
תשמעו אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃ וכען אתערב כען עם רבוני
מלכא דאתור ואתין לך תרין אלפין סוסון אם תכול למנאה לך רכבין עליהון׃
ואאן אן ראהנת סיידי אמלך אגזירה אעטיתך אפי ראאבה פתבצר אן אסתטעת
ג׳ אן תעטיני מן יטיק אן ירכבהא׃ ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני
ריש פס׳ הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃ ואיכדין את מדמי לאתבא

תשיב׳ וסימנ׳ השמר העבוט חכמות ואיך תשיב וחבי משכבת דגלך וימינך יחל אחל במורל ישיב׳

את אפי חד משלטוני עבדי רבוני זעיריא ואתרחצתלך על מצרים לרתכין
ולפרשין׃ פכיף תסתכף בכעץ אמרא אצגאר עביד סיידי ותתכל במצר
למראכבהם ולפרסהם׃ ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה ב̇ מסף
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃ וכען הבר ממימרא דיי׳ סליקית
על ארעא הדא לחבלותה יי׳ אמר לי סק על ארעא הדא וחבילה׃ ואלאן אתרי
מן גיר אמר אללה צעדת אלי הדי אלבלד לאכרבה אללה קאל לי אצעד אליה ואכרבה׃
ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃
ואמר אליקים ושבנא ויואח לרבשקה מליל כען עם עבדך ארמית ארי שמעין
אנחנא ולא תמליל עמנא יהודית קדם עמא דעל שורא׃ פקאל אליקים ושבנא
ויואח לרבשקי כלם עבידך באלנבטייה פאנא נפהמהא ולא תכלמנא באלעבראניה
פיסמע אלקום אלדי פי אלסור׃ ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם צואתם ק̇
ולשתות את שיניהם עמכם׃ ואמר רבשקי העל רבונך ועלך שלחני רבוני מימי רגליהם ק̇
למללא ית פתגמיא האלין הלא על גבריא דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בכפנא עמכון׃ קאל רבשקי אתרא בעתני מולאי
אליך ואלי מולאך פקט אן אכלמכם בהדי אלכלאם כלא אלקום אלדין הם פוק אלסור
אבשרהם באנכם סיאכלון רגיעהם וישרבון כרע בולהם מעכם׃ ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור׃
וקם רבשקי ואכלי בקל רב יהודית ואמר שמעו ית פתגמי מלכא רבא
מלכא דאתור׃ פוקף רבשקי ונאדא בצות עאל בלעבראניה וקאל אסמעו כלאם
אלמלך אלכביר מלך אלגזירה׃ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא ה̇
יוכל להציל אתכם׃ כדנן אמר מלכא לא יטעי לכון חזקיה ארי לא יכול
לשיזבא יתכון׃ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ב̇ וחד
לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃ ולא ירחיץ יתכון חזקיה על מימרא ותבטח
דיי׳ למימר שיזבא ישיזבננא יי׳ ולא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא דאתור׃

[illegible] חזקיה פתנה לא

ולא יוכל לכם חזקיה ערי אלה קאילא אן אלה יכלצנא ולא תסלם הדה אלמדינה
ב׳ פי יד מלך אגזירה אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי
ב׳ חד ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו לא תקבלון
חס מן חזקיה ארי כדנן אמר מלכא דאתור עבידו עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו
וחד גבר פירי גופניה וגבר פירי תינוהי ושתו גבר מי גוביה ולא תקבלו מנה לאן
מל׳ כדי קאל מלך אמוצל צאלחוני ואכרגו אלי ויאכל כל אמר מנכם תמרה גפנה ותינה
וישרב מא בירה עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש
ארץ לחם וכרמים עד מיתא ואדבר יתכון לארע טבא כארעכון ארע עבור
וחמר ארע חקלין וכרמין אלי אן אגי פאכדכם אלי בלד כבלדכם בלד בר ועציר
בלד טעאם וכרום פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור דלמא יטעי יתכון חזקיה למימר יי
ישיזביננא השיזיבא דחלת עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא דאתור יכלא
יגררכם חזקיה קאילא אן אלה יכלצנא פהל כלצת מעבודאת אלאמם כל
ואחד בלדה מן יד מלך אגזירה איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי
הצילו את שמרון מידי אן דחלת חמת וארפד אן דחלת ספרוים וארי שיזיבו
ית שמרון מן ידי אין מעבוד אהל חמאה וארפד ואין מעבוד אהל ספרוים
הל כלצו סבסטיה מן ידי מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את
ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי מן בכל דחלת מדינתא האלין
דשיזיבא ית ארעהון מן ידי ארי ישיזיב יי ית ירושלם מן ידי מן פי גמיע
מעבודאת הדה אלבלדאן כלץ בלדה מן ידי חתי יכלץ אלה ירשלם מן ידי ויחרישו
ב׳ ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו ושתיקו ולא אתיבו
חס יתיה פתגם ארי תפקידת מלכא היא למימר לא תתיבוניה פאמסכו ולם יגאובוה
בשי אד אמרהם אלמלך וקאל לא תגיבונה ויבא אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי
ל׳ בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה ואתא אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא.
בטע מטע ושבנא ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא לות חזקיה כד מבזעין לבושיהון

את ל׳ בטעמ׳ וסימנ׳ פקח נא את עיני הנער רבשקה יהושע המגלה וופכו תחזקנה ידיכם לעצתם ופי הצילו ...

והויאו ליה ית פתגמי רב שקי׃ פדכל אליקים בן חלקיה ושבנא אלכאתב ויואח בן אסף
אלמדכר אלי חזקיה ממזקין אתיאבהם ואכברוה בכלאם רבשקי׃ ויהי כשמע המלך
חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ והוה כד שמע מלכא
חזקיה ובזע ית לבושוהי ואתכסי סקא ועל לבית מקדשא דיי׃ פלמא סמע
חזקיה אלמלך כרק תיאבה ותגטא במסח ודכל בית אללה׃ וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו ב̇ מ̇ל̇
בן אמוץ הנביא׃ ושלח ית אליקים דממנא על ביתא וית שבנא ספרא וית סבי מנבי׳
כהניא כד מכסן סקיא לות ישעיה בר אמוץ נביא׃ ובעת באליקים אלאגל ושבנא
אלכאתב ומשאיך אלאימה מתגטיין באלמסוח אלי ישעיה בן אמוץ אלנבי׃ ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ג̇ ג̇
וכח אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן אמר חזקיה יום עקא וחיסודין ונאוצין יומא
הדין ארי אלקיפתנא עקא כאתא דיתבא על מתברא ולית לה חיל למילד׃ וקאלו
לה כדי קאל חזקיה הדי אליום יום שדה ועקובה ומציבה ישבה דנו אולד מן אלמתבר
וליס קווה לאולאד׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו
מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך
ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה׃ מא אם שמיע קדם יי אלהך ית פתגמי ג̇
רב שקי דשלחיה מלכא דאתור רבוניה לחסדא עמא דיי קיימא דיעביר
פורענותא על פתגמיא דשמיעין קדם יי אלהך ותתחנן בצלו על שארא
הדין דאשתאר׃ לעל אלי סמע אללה רבך כלאם רבשקי אלדי בעתה מלך אל
גזירה מולאה ליקדף אללה אלחי פיעאקבה עלי אלכלאם אלדי סמעה פקדם צלוה
עלי אלבקייה אלמוגודה׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃ ואתו עבדי
ב̇ פצי מלכא חזקיה לות ישעיה׃ וגאו עביד אלמלך חזקיה אלי ישעיה׃ ויאמר אליהם
ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר ה̇
שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי׃ ואמר להון ישעיה כדין תימרון מ̇ל̇
לרבונכון כדנן אמר יי לא תדחל מן קדם פתגמיא [דשמעתא] דחסידו עולימי מלכא נסב
דאתור קדמי׃ פקאל להם ישעיה כדי קולו למולאכם הכדי קאל אללה לא תכאף

נותן ו̇ מ̇ל̇ בקר̇ וסימנה׳ הנני נותן בו רוח וישעיה לוה רשע ולא ישלם עיני כל אליך ישברו נותן לבהמה לחמה נותן לרש לבמי׳

מן קבל אכלאס אלדי סמעתאה אלדי קד פונו בה גלמאן מלך אגזירה׃ הנני נותן
בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃ האנא יהיב ביה
רוחא וישמע בסורא ויתוב לארעיה ואפלניה בחרבא בארעיה׃ האנא מחל
בה אמרא כאן יסמע כברא וירגע אלי בלדה ואוקעה באלסיף פי בלדה׃ וישב
רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃ ותב
רב שקי ואשכח ית מלכא דאתור מגיח קרבא על לבנה ארי שמע ארי נטל מלכיש׃
ורגע רב שקי פוגד מלך אגזירה יחארב אהל לבנה לאנה סמע אנה קד רחל מן
לכיש׃ וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך
וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃ ושמע על תרהק מלכא דכוש
למימר נפק לאגחא קרבא עמך ושמע ושלח אזגדין לות חזקיה למימר׃ וסמע
ען תרהקה מלך כוש מן קאילה קד כרג ליחארבך למא סמע דלך בעת כרסל אלי
חזקיה קאילא׃ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך
אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃ כדין תימרון לחזקיה
מלך שבטא דבית יהודה למימר לא יטעינך אלהך דאת רחיץ לאשתזבא ביה
למימר לא תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור׃ כדי קולו לחזקיה מלך יהודה
קאילין לא יגרך מעבודך אלדי אנת ואתק בה וקא׳ לא תסלם הדה אלמדינה ביד
מלך אגזירה׃ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל׃ הא את שמעתא דעבדו מלכי אתור לכל מדינתא לגמרותהון
ואת מדמי לאשתזבא׃ הו ודי קד סמעת מא פעלו מלוך אגזירה בגמיע אל
בלדאן פאתלפוהא ואנת תתכלץ׃ ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו
אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃ השיזיבא יתהון דחלת
עממיא דחבילו אבהתי ית גוזן וית חרן ורצף ובני עדן דבתלסר׃ הל כלצת
מעבודאת אלאמם אלדי אהלכוהא אבאיי מן בלד גוזן אלי הרן ורצף ובני עדן
אלדי פי ארמאניה׃ איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה׃
אן מלכא דחמת ומלכא דארפד ומלכא דלקרתא ספרוים הלא טלטילונון
ואגליאונון׃ אין מלך חמאה ומלך ארפד ומלך קריה ספרוים קד אנאדהא ועווגהא׃

ישב ה̇ חס̇ בסף̇ בשנת יזל תירא ואמר לפקד עון יי׳ צבאות ׳ וכתי̇ ג̇ ד̇ מל̇ וג̇ חס̇ וסימנ̇ ויקריבו לפני

ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו דמלכ̇ ויקראס
חזקיהו לפני יהוה ׃ ונסיב חזקיה ית איגרתא מיד אזגדיא וקרא חדא מנהון כת̇
וסליק לבית מקדשא דיי׳ ופרסה חזקיה ק̇ יי׳ ׃ פאכד חזקיה אלכתב מן אידי
ארסל פקראהא תם צעד אלי בית אללה ובסטהא בין ידי אללה ׃ ויתפלל
חזקיהו אל יהוה לאמר ׃ וצלי חזקיה ק̇ יי׳ למימר ׃ וצלא חזקיה אלי אללה קאילא ׃
יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ה̇ חס̇
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ ׃ יי׳ צבאות אלהא דישראל בסף̇
דשכינתך שריא עיל מן כרוביא את הוא יי׳ ליתבר מינך לכל מלכות ארעא
את עבדתא ית שמיא וית ארעא ׃ יארב אלגיוש יאאלאה אסראיל יא סאכן אל
כרובין אנת הו אללה וחדך לגמיע ממאלך אלארץ אנת צנעת אלסמאואת ואלארץ ׃
הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב ו̇ חס̇
אשר שלח לחרף אלהים חי ׃ גלי יי׳ קדמך ודין ושמיע קדמך יי׳ ואתפרע
דעביד פורענו על כל פתגמי סנחריב דשלח לחסדא עמא דיי׳ קיימא ׃ אלהם
טאלב מטאלבה סמיע ועאקב מעאקבה בציר אל סמעת כלאם סנחריב אלדי
בעת בה ליקרף אללה אלחי ׃ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות
ואת ארצם ׃ בקשטא יי׳ אחריבו מלכי אתור ית כל מדינתא וית ארעהון ׃ חקא
יארב אן מלוך אלמוצל אתלפו גמיע אלבלדאן ובלדאנהם ׃ ונתן את אלהיהם ג̇ ד̇
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום ׃ ומוקדין מל̇ ב̇
ית טעותהון בנורא ארי לא טעון דאית בהין צרוך אלהין עובד ידי אנשא וג̇ חס̇
אעא ואבנא ואבדונון ׃ ואלקו מעבודאתהם פי אלנאר לאנהם גיר אלהה אלא צנעת
אידי אלנאס מן כשב וחגארה פלדלך אבאדוהא ׃ ועתה יהוה אלהינו הושיענו ג̇
מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך ׃ וכען יי׳ אלהנא פרוקנא יא̇ רפי̇
מן ידיה וידעון כל מלכות ארעא ארי את יי׳ ליתבר מינך ׃ ואלאן יא אללה יא
רבנא אגתנא מן ידה ויערף גמיע ממאלך אלשם אנך אללה וחדך ׃ לד
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
וחב̇ התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור ׃ ושלח ישעיה בר אמוץ לות חזקיה

אצרך העלה אלהים דישע ככר לחס זאת כלזה תמרוקיהן הרלבוש והסרש עליו איש ׳ ׳ דבר יי׳ עליו ג̇ וסי̇ וידעתו זה הדבר

ועתה יי אלהינו ג וסימנ׳ ועתה יי אלהינו הושיענו מידו וחביר׳ אשר הוצאת את עמך

למימר כדנן אמר יי אלהא דישראל דבעיתא מן קדמי על סנחריב מלכא דאתור׃
ובעת ישעיה בן אמוץ אי חזקיה קאילא הכדי קאל אלה אלאה אסראיל אלדי צלית
ג ודעיתני פי סנחריב מלך אגדירה קד סמעתה׃ זה הדבר אשר דבר יהוה עליו
בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃ דין פתגמא
דגזר יי עלוהי מבסרא עלך מעיקא עלך מלכות כנשתא דציון בתלך רישיהון
מנידין עמא דבירושלם׃ והדי אלקול אלדי קאלה אלה פיה אזראתך והזת בך גמע
ד ציון וחרכו רוסהם והאך אי ירשלם׃ את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃ ית מן חסידתא ועל מן אתרברבתא וקדם
מן ארימתא קלא וזקפתא לרומא עינך ואמרתא מלין דלא כשרין קדם קדישא
דישראל׃ אתראך מא קדפתאה ועירתאה ועלי מן רפעת צותך או שלת עינאך
אי קדוס אסראיל׃ ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום
ה הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער
כרמלו׃ ביד עבדך חסידתא עמא דיי ואמרתא בסגיאות רתכאי אנא סליקית
לתקוף כרכיהון ואף איחוד בית מקדשיהון ואקטיל שפר גיבריהון מבחר
שלטוניהון ואכביש קרית תקפהון ואשיצי סגי משריתהון׃ פבית ביד עבידך
קדפת אלה וקלת אני בכתרה כילי צעדת אלי ארפע אגבאל וזואיא אלכנאן פקטעת
קאמה ארזה ובאר אכרותי מנה ווצלת אלי אקאצי רפעה ואלי שערי אכרמלי׃
ו אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור׃ אנא הויתי חפר
מ״ד גובין ושתי מין וטפחית בפרסת רגלי עמא דעמי כנהרין עמיקין׃ אנא ואפית
אלאנהאר ושרבת מאהא בל גפפת באקדאם ארגל מן מעי גמיע אכלגאן אלמחצורה׃
ח ג ן י״ד הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי
מ״ל רפ״ להשאות גלים נצים ערים בצרות׃ הלא שמעתא מלקדמין מא דעבדית
בסיפ׳ לפרעה מלכא דמצרים על דשליט בהון ואף עלך אתנביאו נביי ישראל ולא תבתא
ולא חזיא קדמי מיומי קדם למעבד לך אף אתקינתה כען איתיתה ודא הות לך
לתקלא על דהואה קדמך כאתרגושת גלין דשדרו קרוין כריכן׃ אלם תסמע מא
צנעתה פי אלזמאן אלבעיד ומא כלקתה פי אלאיאם אלמתקדמה אלאן אתי במתלה

ועל מי ד׳ וסימנ׳ כטושת מעט הצאן ועל מי הרימות׃ קול וחביר׳ ועל מי לא יקום אוריהו

במתלה פתציר אלחציכה כמא רגומא ומפאזא ׃ וישביהן קצרי יד חתו
ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה ׃ ויתביהון אתקצר
חילהון אתברו ובהיתו הוו כעסב אגריא דישלוק עד לא מטא למהוי שובלין
וסכאנהא אתקצר אידיהם פינדקון תם יכלו ויצירון כעשב אלצחרא וכבצרה
אלבלא וכחשיש אלסטוח או אלבאפור קבל אן יציר סנבלא קאימא ׃ ושבתך וצאתך
ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי ׃ ומיתבך במיצא ומפקך לאגחא קרבא ומיתך
לארעא דישראל גלי קדמי וית דארגיזתא קדמי גלי ׃ וגלוסך וכרוגך ודכולך
אנא עלם בה פכיף אחתראכך אליי ׃ יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה ׃ חלף
דארגיזתא על מימרי ואתרגושתך סליקת לקדמי ואשוי שירין בלסתך וזמם
בספותך ואתיבנך באורחא דאתיתא בה ׃ פלאגל מא אחתרכת אלי כחוי וגלבתך
צעדת כין ידיי לאצירנך כמן יגעל אלזמאם פי אנפה ואללגאם פי פמה וארדך
פי אלטריק אלדי גית פיה ׃ וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס
ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים ׃ יהי לך אתא איכול
בשתא הדא כתין ובשתא תנייתא כת כתין ובשתא תליתיתא זרועו וחצודו וצובו
כרמין ואכולו אבהון ׃ והדה לך עלאמה יא חזקיה אנך תאכל הדה אלסנה אלכלף
ופי אלעאם אלקאבל כתיר אלכלף ופי אלסנה אלג אזרעו ואחצדו ואגרסו כרומא וכלו
אתמארהא ׃ ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה ׃
ויוספון משיזבא דבית יהודה דישתארון כאילן דמשלח שרשוהי לרע ומרים
נופיה לעילא ׃ פיזדאד פליתה אל יהודה אלבאקיה אצולא פי אלארץ ותכרג אתמארהא
פי אלעלו ׃ כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה
זאת ׃ ארי מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת מקימי אוריתא מטורא דציון
במימרא דייי צבאות תתעביד דא ׃ עלי אן מן ירושלם סתכרג בקייה ופליתה
מן כלד ציון תכלף בקדרה רב אלגיוש יכון דאך ׃ לכן כה אמר
יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה ׃ בכין כדנן אמר ייי על מלכא דאתור לא ייעול לקרתא

לא ולא ולא ולא ... ניסג וסימנהון והנה שני אנשים להשאות גלים להשות גלים ואבנא ב וסימ׳ ואבוא עלין והוא יגע
ורפה ידים מרום קצו יער כרמלו

הדא ולא יקשית תמן גיר ולא יקדמינה בתריסין ולא יצבר עלה מליתא: ולדאך
כדי קאל אלה ען מלך אגזירה אנה לא ידכל אלי הדה אמדינה ולא יכשב פיהא סהמא
ולא יקדם אליהא תרסא ולא יטרח עליהא חסכא: בדרך אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: באורחא דאתא בה יתוב ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי: בל פי אלטריק אלדי גא ירגע פיה ואלי הדה אמדינה לא ידכל קאל אלה:
וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ואגין על קרתא
הדא למפרקה בדיל מימרי ובדיל דויד עבדי: ואגן עלי הדה אמדינה ואגיתהא
מקף כמא אנא אהלה ולקבל דאוד עבדי: ויצא מלאך יהוה ויכה
במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים
מתים: ונפק מלאכא דיי וקטל במשרית אתוראה מאה ותמנן וחמשה אלפין
ואקדימו בצפרא והא כלהון פגרין מיתין: פכרג מלך אלה וקתל פי עסכר
אגזיריין מאיה וכמסה ותמאנין אלפא פאדלגו בגדאה פאדא באגמעהם אגסאד
מותי: ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: ונטל ואזל ותב
סנחריב מלכא דאתור ויתיב בנינוה: פרחל סנחריב מלך אמוצל ורגע פאקאם
בנינוה: ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו
ד ג בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו: והוה הוא סגיד
קמ' וחד בית נסרך טעותיה ואדרמלך ושראצר בנוהי קטלוהי בחרבא ואנון אשתיזבו
פת' לארע קרדו ומלך אסרחדן בריה תחותוהי: פבינאה יסגד פי בית נסרוך מעבודה
אד קתלה אדרמלך ושראצר אבנאה באלסיף תם אנפלתא אלי בלד קרדו ומלך איסר
לח יג חדן אבנה מכאנה: בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו
מלך ובכל בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה:
מגלה ביומיא האנון מרע חזקיה לממת ואתא לותיה ישעיה בר אמוץ נביא ואמר ליה
ובות במ' כדנן אמר יי פקיד על אנש ביתך ארי מאית את ולא תיחי ממרעך: ופי תלך
ב אלאיאם אן חזקיה מרץ ובלג אלמות פדכל אליה ישעיה בן אמוץ אלנבי וקאל לה כדי
קאל אלה אוץ עלי אהלך פאנך מאית לא תברא: ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה: ואסחר חזקיה אפוהי לכותל בית מקדשא וצלי קדם יי: פאדאר חזקיה

אררט ג' ב' קמ' וחד פת' וסימנ' על הרי אררט נמלטו והכר' ממלכות אררט · דמלכ' ובלבב שלם ישעיהו ובלב שלם וסימ' כי ישי ספריהון

והטוב ד׳ וסימנה׳ ועשית הישר והטוב אנה יי זכר נא את אשר וחבירו מפי עליון לא תצא הרעות

וגהה אלי אלקבלה וצלא אלי אללה׃ ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך ע״א
באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ ואמר קביל ג׳
בעותי יי אדכר כען ית דפלחית קדמך בקשוט ובלבב שלים ודתקין קדמך
עבדית ובכא חזקיה בכי סגיאה׃ וקאל יארב אדכר לי מא סרת פי טאעתך בחק
וקלב סלים וצנעת אלמסתקים בין ידיך ובכא חזקיה בכאא כתירא׃
ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם ישעיה למימר׃
פאוחי אללה אלי ישעיה קאילא׃ הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש
עשרה שנה׃ איזיל ותימר לחזקיה כדנן אמר יי אלהא דדויד אבוך שמיעא
קדמי צלותך גליא קדמי דמעתך האנא מוסיף על יומך חמיש עסרי שנין׃
אמץ פקל לחזקיה כדי קאל אלאה דאוד אביך סמעת צלותך וראית דמעתך
האנא מזיד פי עמרך טו סנה׃ ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת
וגנותי על העיר הזאת׃ ומיד מלכא דאתור אשיזבנך וית קרתא הדא ואגין
על קרתא הדא׃ ומן יד מלך אלגזירה אכלצך אנת והדה אלמדינה ואגן עליהא׃
וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃ ודין לך
אתא מן קדם יי דיעביד יי ית פתגמא הדין דמליל׃ והדה לך עלאמה איה
מן ענד אללה אנה סיצנע הדי אלקול אלדי קאלה׃ הנני משיב את צל המעלות אשר
ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר
מעלות במעלות אשר ירדה׃ האנא מתיב ית טול אבן שעיא דנחתת במסקנא
דאחז שמשא לאחורוהי עסר שעין ותב שמשא עסר שעין בצורת אבן שעיא
דנחתת׃ האנא ראד עלי אלדרג אלדי אנחדרתה אלשמס פי מראקי אחז אלי ורא
י דרגאת פי אלמראקי אלדי קד אנחדרת פרגעת אלשמס י דרגאת פי אלמראקי
אלדי כאנת קד אנחדרת׃ מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו
ויחי מחליו׃ כתב אודאה על נסא דאתעביד לחזקיה מלך שבטא דבית
יהודה כד מרע ואתסי ממרעיה׃ והדי אלקול לחזקיה מלך יהודה אד מרץ
פברא מן מרצה׃ אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר

אנה ו׳ בת׳ הי וסימנה׳ זכר נא וחבי׳ ויקראו אל יי ויתפלל אל יי מלטה נפשי כי אני עבדך וכל אנה רפי כוות׳

שנותי׃ אנא אמרית בדוון יומי אהך בתרעי שאול על דכרני לטב אתוסף
על שני׃ ולקד קלת פי נפסי אני בטראוה איאמי אמצי אלי אבואב אלתרא ואנא
קד עדמת באקי סניני׃ אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם
עוד עם יושבי חדל׃ אמרית לא אתחזי עוד קדם דחילא יי בארעא בית שכינתא
דביה אריכות חייא ולא אפלח קדמוהי עוד בבית מקדשא דמתמן עתיד למפק
חדוא לכל יתבי ארעא מלמדר בירושלם קרתא דקדשא פסק׃ וקלת אני לא
אדל עלי אלאלה אנה אלאלה פי בלד אלאחיא ולא אנט׳ר אלי אלנאס אבדא מע סכאן
אלדניא׃ דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום
עד לילה תשלימני׃ מבני דרי אתקטילו יומי אתקציצו וגלו מני אתקפילו
כמשכן דרעי אתקפלו כנול גירודין חיי מיקר מלכותי אנא גלי יממין ולילותי
שלימו׃ ואן מאואי קד רחל ואנכשף עני כלבא אלרעאה וקד טוית כאלחאיך חיותי
מן אלנאס אלדי כאדתאן תכפלני ומן נהאר אלי ליל תסלמני׃ שויתי עד בקר
כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני׃ נהימית עד צפרא כאריא
דנהים ותבר כל גרמי חיותא כין מתברין מן קדם דוונא כל גרמי יממי ולילותי
שלימו׃ וסאוית אלאסד פי זיארה אלי אלגדאה וכדאך יכסר גמיע אעצאי ומן
ליל אלי נהאר תסלמני׃ כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום
יהוה עשקה לי ערבני׃ כעופא דאחיד וכמצציף כין כציפית ונהימית כיונה
זקפית עיני דייתי לי רוח מן קדם דשכינתיה בשמי מרומא יי קביל צלותי
עבד בעותי׃ וכאלסנוניה או אלכרכי כדאך אוצוץ ואשיל עיני אלי אלסמא פאקול
יא רב קד צלמת נפסי פאקבלני׃ מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל
שנותי על מר נפשי׃ מא אמליל תשבחא ואימר קדמוהי והוא אסגי טבון
למעבד עמי מא אפלח ואשלים קדמוהי כל שניא דאוסיף על חיי ושיזיב ממרר
נפשי׃ מא אתכלם ויועדני והו יצנע דאך ואנא אנפר גמיע נומי עלי מר
נפסי׃ אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחייני׃ יי על כל מיתיא
אמרת לאחאה וקדם כולהון אחייתא רוחי ואחייתני וקיימתני׃ אללהם כמא
דאך יחיון כדאך פי גמלתהם אחיי רוחי ונקהני ואכרני׃ הנה לשלום מר לי מר

ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי׃ הא לעבדי אוריתא
סגי שלמא קדמך ואת מיתי מררא לרשיעיא לכין כד ידעית יום מותי שפכית
דמעתי בצלו קדמך מר לי סגי ואת אתרעיתא בחיי בדיל דלא לחבלא נפשי
ארי ארחיקתא מן קדמך כל חטאי׃ הולא מקלא אסלאם עלני אשר ואנת צדדת
נפסי מן אהלאך ואבלא וגפרת לכטאיי כמן יטרחהא ורא צהרה׃ כי לא שאול תודך
מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך׃ ארי לא דבשאול מודן קדמך מיתיא
לא משבחין לך לא מסברין נחתי גוב בית אבדנא לפרקנך׃ ואן אתרי לא ישכרך
ואלמות לא יחמדך ולא ירגו וארדי אהלאך פצלך׃ חי חי הוא יודך כמוני היום אב
לבנים יודיע אל אמתך׃ דחי חי הוא יודי קדמך כותי יומא דין אבהן לבניהון
יחוון גבורתך ויודון למימר דכל אלין קשוט׃ אמברא ואמחיא המא ישכראנך
מתלי איום ואב לבניה יערפהם חקך׃ יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו
על בית יהוה׃ יי למפרקנא אמר ונגון תשבחתיה נכגין כל יומי חיינא על
בית מקדשא דיי׃ אלהם כלאך פאגתנא לכי נלחן כלחוננא טול איאם חיותנא
פי בית אלה׃ ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי׃
ואמר ישעיה יסבון דבלת תינין ויסרטון על שחנא ויתסי׃ וקל ישעיה יוכד מן
לבן אתין וידלך עלי אקרח פיברא׃ ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה׃
ואמר חזקיה מא את לבית מקדשא דיי׃ ולמא קל חזקיה מא איה אני אצעד
אלי בית אלה׃ בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק׃ בעדנא ההוא שלח מרודך
בלאדן בר בלאדן מלכא דבבל אגרן וקרבנין לות חזקיה כד שמע ארי מרע
ואתסי׃ פי ד׳לך אלוקת ארסל מרודך בלאדך בן בלאדן מלך באבל כתבא והדאיא
אלי חזקיה למא סמע אנה מרץ פברי מן מרצה׃ וישמח עליהם חזקיהו ויראם
את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית
כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו
ובכל ממשלתו׃ וחדי עליהון חזקיה ואחזינון ית בית גנזוהי ית כספא וית
דהבא וית בסמנא וית משחא טבא וית כל בית מנוהי וית כל דאשתכח בגנזוהי

בארץ החיים ג׳ וסימנהון חמדתי לא תדמה ולא תמצא בארץ החיים לעקתי אליך יי׳ ... תודך ב׳ ויגש וסי׳ כי לא שאול כי חמת

לא הוה מדעם דלא אחזינון חזקיה בביתיה ובכל ארע שלטנותיה · פפרח בהם
חזקיה ואוראהם בית דכאירה מן פצה ודהב ואטיאב ואדהאן וגמיע אלתה וסאיר
מא וגד פי כזאינה לם יבק שיא לם יוריהם חזקיה פי ביתה ופי סאיר סלטאנה׃
ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל · ואתא ישעיה ה
נביא לות מלכא חזקיה ואמר ליה מא אמרו גבריא האלין ומנן אתו לותך ואמר
חזקיה מארע רחיקא אתו לותי מבבל · פקאל ישעיה אלנבי אלי חזקיה אלמלך וקאל
לה מא קאלו לך האולי אלקום ומן אין גאו אליך פקאל חזקיה מן בלד בעיד גאו אלי
מן באבל · ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתים באוצרתי · ואמר מא חזו בביתך ואמר חזקיה ית כל ב
דבביתי חזו לא הוה מדעם דלא אחזיתנון בגנזי · וקאל מא ראו פי מנזלך קאל חדן מל
חזקיה גמיע מא פי מנזלי ראוה לם יבק שיא לם אוריהם פי כזאיני · ויאמר וחד חס
ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות · ואמר ישעיה לחזקיה קביל פתגמא ד
דיי צבאות · וקאל ישעיה לחזקיה אסמע כלאם רב אלגיוש · הנה ימים באים ונשא ב
כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה ·
הא יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך ודגנזו אבהתך עד יומא הדין ויתובל לבבל
לא ישתאר מדעם אמר יי · הודי איאם תאתי ויחמל גמיע מא פי מנזלך ומא
כזנה אבאוך אלי אליום אלי באבל לא יבק שיא קאל אללה · ומבניך אשר יצאו ממך אשר ב
תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל · ומבנך דיפקון מנך דתוליד ידברון
ויהון רברבין בהיכלא דמלכא דבבל · ומן בניך אלדין יכרגון מן צלבך וממן תולידהם
יוכדון פיצירון כדאמא פי היכל מלך באבל · ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי · ואמר חזקיה לישעיה
תקין פתגמא דיי דמלילתא ואמר ארי יהי שלם וקשוט ביומי · פקאל חזקיה
לישעיה מא אחסן כלאם אללה אלדי קלתה תם קאל ואסאלה אן יכון אלפצל ואלסלאמה
פי איאמי · נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם · נביא אתנבו
תנחומין על עמי אמר אלהכון · עזו קומי תם עזוהם יקול רבכם · דברו על לב

וזאת כל בית ט וסימנה׳ ויקרא יוסף ויכלכל יוסף תאספו אליך וישלח המלך לקרא וישרף את בית ייי וחבי וישמח עליהם כי באשר

ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
בכל חטאתיה׃ מלו על לבה דירושלם ואתנבו עלה ארי עתידא דתתמלי מעם
גלותהא ארי אשתביקו לה חובהא ארי קבילת כס תנחומין מן קדם יי כאילו לקת על חד
תרין בכל חטאהא׃ ואדעו גמאעה מדינה אלסלאם ונאדוהא באנהא קד אמתלת
מן גיושהא וקד גפר דנבהא וקד קבלת מן ענד אללה צעף עקובה כטאיאהא׃
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃ קל
דמכלי במדברא פנו אורחא קדם עמא דיי כבישו במישרא כבשין קדם
כנשתא דאלהנא׃ צות אלמנאדי ינאדי פי אלבראריי כגלו טריק אללה ואצלחו פי
אלבואדי מחגה לרבנא׃ כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה׃ כל חליא יתרמון וכל טור ורמא ימאכון ויהי כפלא למישרא
ובית גלודין לבקעא׃ אן ירתפע כל ואדי ויתצע כל גבל וטרב ותציר כל עקבה
סהלה ואלכשנה בקיעא׃ ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃
ויתגלי יקרא דיי ויחזון כל בני בסרא כחדא ארי במימרא דיי גזיר כין׃ חתי
יתגלי אללה ויראו גמיע אלנאס אן אללה אלדי יקול הדי אלקול׃ קול אמר
קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃ קל דאמר אתנבי
ומתיב ואמר מא אתנבי כל רשיעיא כעסבא וכל תקפהון כמוצא דחקלא׃ צות
מן יקול נאד פאדי כלה אלמאמור במא דא אנאדי יקול כאן גמיע אלנאס כאלחשיש
וגמיע ערפאהם כנואר אלצחרי׃ יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן
חציר העם׃ יביש עסבא נתר נציה ארי רוחא מן קדם יי נשבת ביה כלין כעסבא
חשיבין רשיעיא בעמא׃ פכמא ייבס אלחשיש ויסקט אלנואר אדי ריח אללה הבת
בה כדאך אקום אלממתלין בה׃ יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃
מית רשיעא אבדו עשתונוהי ופתגמא דאלהנא קיים לעלמין׃ תיבס אגסאדהם
ותסקט מואעידהם וכלאם רבנא יתבת אלי אלאבד׃ על הר גבה עלי
לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי
לערי יהודה הנה אלהיכם׃ על טור רם סקו לכון נביא דמבסרין לציון ארימו
בחילא קלכון דמבסרין לירושלם ארימו לא תדחלון אימרו לקרויא דבית יהודה

אתגליאת מלכותא דאלהכון׃ אצעדי עלי גבל שאמך יא מבשרה ציון וארפעי
צותך בקווה יא מבשרה ירשלם ארפעיה ולא תכאפי וקולי לאקלי יהודה הודי רבכם׃
הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי
אלהים בתקוף מתגלי ותקוף דרע גבורתיה שלטא קדמוהי הא אגר עבדי מימריה
עמיה דכל עובדיהון גלן קדמוהי׃ הודי אלה רבכם סיאתיכם בשדה אמר וקדרתה
בסלטאן והודי אגרכם עכדה ותואבכם בין ידיה׃ כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל׃ כרעיא דעדריה רעי בדרעיה מכמש אמרין ובחנה
מסובר דיליין מינקתא אבניח מדבר׃ וירעי אלשביה אלקטוע מנכם בלפק כראעי
בקדרתה יגמע אלממתלין באלחמלאן אלמחמולין פי אלחגר ויסוק נצאיר אלשואיל
מן אלגנם׃ מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשליש עפר
הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים׃ מן אמר אין קיים אמר ועביד דכל
מי עלמא חשיבין קדמוהי כטפא בשעולא ומשחת שמיא כאלו בזרתא מתקנין
ועפרא דארעא כאלו במכילא אתכל וטוריא כאלו מתקל תקילין ורמתא הא כיד במוזניא׃
מן אלמא עכדה במסאחה ראחה ואלסמא בהייה שבר ותראב אלארץ בכיל מכיול ואלגבאל
באלמוזונה באלקבאן ואלטראב במיזאן׃ מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו׃
מן תקין ית רוח קודשא בפום כל נביא הלא יי וצדיקיא עבדי מימריה פתגמי
רעותיה הודעינון׃ מן הייא אריח הו אלה ואי אמר ערפה משורתה׃ את מי נועץ
ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃ להון דבעו
מן קדמוהי אסבר חכמא ואליפנון אורח דדין ויהב לבניהון אוריתא ואורח
דסכלתנו לבני בניהון הודעינון׃ פטובא מן שאור פפהמה ועלמה סביל אלחכם
ועלמה אלמערפה וטריק אלפהם ערפה׃ הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול׃ הא עממיא כטפא מדול וכעיור מוזניא חשיבין הא כגוותא
כדוקא דפרח׃ הודי אלאמם עכדה כנקטה מן דלו וכעין אלמיזאן מחסובין ואהל
גזאיר כאלדק אלמחמול׃ ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה׃ ואילני לבנן לא
יספקון לאדלקא וחיותא דביה לית היא כמסת לעלא׃ ושגר אלבנאן לא יכפון שעלא
לה וחיואנה לא יכפי קרבאן לה׃ כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו

נביאים במאזנים כת׳ כתובים במאזנים כת׳ ואל מי ד׳ וסימנהון יעלה מעלבו תדמיון תדמיוני מקדושים תפנה

כחשבו לו׃ כל עממיא כלמא עובדיהון גמירא ושיצאה אנון חשיבין קדמוהי׃
וגמיע אלאמם כלא שי חדאה כאלתלף ואלתיה חסבו ענדה׃ ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו׃ ולמן תדמון למדין קדם יי ומא דמות דאתון מסדרין קדמוהי׃ פבמן
תשבהון אלטאיק ואי שבה תצאפפוה בה׃ הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות
כסף צורף׃ הא צלמא נגרא עביד וקינאה בדהב מחפי ליה ושישלן דכסף קינאה
מאחיד ליה׃ הל אלפסל אלדי אנתלבה אלנגאר ואלצאיג בדהב רקעה וסלאסל פצה
צאג לה׃ המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא
ימוט׃ אורן בדי אעא דלא אחיד ביה רקבא בחר נגר אומן בעי ליה לאתקנא
צילם דלא יצטלי׃ וסנדאן רפעלה ועוד לא יכלר אלתאר לה ונגאר חכים טלב לה
ליצלח פסלא לא ימיל׃ הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינותם מוסדות הארץ׃ הלא ידעתון הלא שמעתון הלא אתחוה מן
אולא עובד סדרי בראשית לכון הלא תסתכלון למהך קדם מן ברא יסודי ארעא׃
אמא עלמתם ולא סמעתם ולא אכברתם מן אוול ולא תפהמתם אסאסאת אלארץ׃
הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת׃
דאשרי בתקוף רומא שכינת יקריה וכל יתבי ארעא חשיבין קדמוהי כקמצין דמתח
כזעיר שמיא ופרסינון כמשכן יקרא לבית שכינתא׃ אנה אלתאבת עלי חגאב
אלארץ וסכאנהא כאלגראד עבדה אלמאד אלסמא כאלפאזה ומאתחהא כאלכבא לאלתבאת׃
הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה׃ דמסר שלטונין לחלשא דייני ארעא
כלמא עביד׃ ווצע אלוזרא כלא שי וקצאה אלארץ כאלתיה׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם׃
אפלו יפשון אפלו יסגון אפלו יתרבון בארעא בניהון ואף רגזיה ישלח בהון
ויבהתון ומימריה כעלעולא לקשא יבדר יתהון׃ וכאנהם לם יגרסו ולא יזרעו
ולם יעתצר פי אלארץ סנכהם ולו נפך פיהם ליבסו וכאן אלעאצף יחמלהם כאלקש׃
ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃ ולמן תדמון קדמי ותשוון
יימר קדישא׃ ובמן תשבהוני פאסאויה יקול אלקדוס׃ שאו מרום עיניכם וראו
מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח

צרף ד׳ חס בלשנ׳ כבער כל זרם מפסל בתל׳ הפסל נסך חרש ויחזק חרש את צרף ויצא ׳׳ ושמים ד׳ וס׳ ביום עשותו מי מדד

איש לא נעדר׃ זקופו לרומא עיניכון וחזו למדחל קדם מן דברא אלין דאפיק
במנין חילי שמיא לכולהון כשמהן קרי מסגי גבורין ותקיף חיל חד מסדריה
לא מתעכב׃ ארפעו אלי אלסמא עיונכם ואנצרו מן כלק הדה אלכואכב אלמכרג גיושהם
באחצא וידעו גמיעהא באסמא מן כתרה אלניל ואיאד אלקוה ואחד מנהם לא יעדם׃
ג׳ רפ׳ למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
ד׳ מל׳ משפטי יעבור׃ למא תימר יעקב ותמליל ישראל מטמרא אורחי מן קדם יי ומן
קדם אלהי דיני יעדי׃ ולא תקול יא אל יעקוב ותתכלם יא אל אסראיל כאן קד אנסתר חאלי
ען אללה ומרת סירתי ען רבי׃ הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא
קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו׃ הלא ידעתא אם לא שמעתא
אלה עלמא יי דברא יסודי ארעא לא בעמר ולא בליאו לית סוף לסכלתנותיה׃ אמא
עלמת או מא סמעת אן אלה רב אלעאלמין כאלק אקאצי אלארץ לא ילגב ולא יתעב
ולא נהאיה לעלמה׃ נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃ יהיב לצדיקיא דמשלהן
לפתגמי אוריתיה חכמא ולדלית להון תקוף נכסין מסגי׃ מעטי אלגלב אלקוה ולגיר
ב׳ וחס וחס חד מל׳ וחד דוי אלניל יכתר אלעצם׃ ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃ ויישתלהון עולימין
חייבין ויילאון ורוקי רשיעיא אתקלא יתקלון׃ חתי ילגב אלאחדאת ויתעבון ויעתר
וקריי חס ל׳ אלשבאב ויצעפון׃ וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעפו׃ ודסברו לפרקנא דיי יתכנשון מביני גלוותהון ויוספון חיל
ויתחדתון לעולימותהון כצמוח דסליק על גדפי נשרין ירהטון ולא ילאון יהכון
ולא ישתלהון׃ וראגיי אללה תתגדד להם אלקוה כמא יצעד אלריש עלי אלנסור פיחצרון
מא ולא יתעבון וימשון ולא ילגבון׃ החרישו אלי איים ולאמים יחליפו
טו׳ ורגש׳ כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃ אציתו למימרי נגון ומלכון יוספון חיל
יתקרבון כבין ימללון כחדא לדינא נתקרב׃ אנצתו אלי יא אהל אלגזאיר ותתגדד
אלאחזאב קוה יתקדמון חינאד יתכלמון ונתקדם אלי אלחכם אגמעין׃ מי העיר ממזרח
צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃
מן אייתי בגלי ממדנחא אברהם בחיר צדקא בקשוט קרביה לאתריה מסר קדמוהי
עממין ומלכין תבר רמא כעפרא קטיליין קדם חרביה כקשא רדפינון קדם קשתיה׃

ותדבר ג׳ רפי וסימנ׳ ותדבר נח ומתך למה תאמר יעקב ותדבר ביום ההוא יפתח פיך

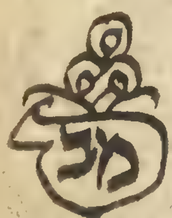
מן אצ׳הר מן אלמשרק עדלא ותבעה אלי טאעתה יסלם בין ידיה אלאמם ועלי אלמלוך
יסתולי יג׳על כאלתראב סיפה וכקש מנדפע קוסה ׃ ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו
לא יבוא ׃ ירדפינון עדא שלם חילת אורח ברגלוהי לא עלת ׃ פיכלבהם וימר
סאלמא ופי טריק ברגליה לא ידכל ׃ מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה
ראשון ואת אחרונים אני הוא ׃ מן אמר אלין קיים אמר ועביד דסדר דריא
מלקדמין אנא יי׳ ברית עלמא מלרישית אף עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני
לית אלה ׃ מן אלדי כלק פצנע מנאדי אלאגיאל מן אואילהא אנא אללה אלאול ואנא מע
אלאכרין ׃ ראו איים וייראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון ׃ חזו נגותא וידחלון
דבסיפי ארעא יזועון יתקרבון וייתון ׃ ראי דלך אהל אלגזאיר פלאפוה ומן אקאצי
אלארץ׳ יזעגו לה פתקרבו ואתו ׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק ׃ גבר
ית חבריה יסעדון ולאחוהי יימר תקף ׃ כל אמר מנהם יעאון צאחבה ויקול לאכיה
תשדד ׃ ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא
ויחזקהו במסמרים לא ימוט ׃ הלא יבהתון בעובדיהון דמתקיף נגרא עם
קינאה מחי בפטישא עם דמטפח בקרנסא זמנא אמר על דבקא תקין הוא
ומתקיף ליה במסמרין דלא יצטלי ׃ כמא יתעאון אלנגאר ואלסבאך וצ׳לב אלפנטאס
מע אלמטארק מרה חתא יקול ללחאם מא אצלחה וכמא ישדדה במסאמיר לילא
ימיל ׃ ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם
אהבי ׃ ואת ישראל עבדי יעקב דאתרעיתי בך זרעיה דאברהם רחמי ׃ ואנת הו
אסראיל עבדי יעקוב אלדי אכתרתך נסל אבראהים מחבי ׃ אשר החזקתיך מקצות
הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך ׃ דקריבתך
מגלות ארעא ומלכותא בחרתך ואמרית לך עבדי את אתרעיתי בך ולא
ארחקינך ׃ אלדי אמסכת בידך מן אקאצי אלארץ ומן אקטארהא דעותך וקלת
לך אנת עבדי אכתרתך ולא אזהד פיך ׃ אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני
אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי ׃ לא תדחל ארי בסעדך
מימרי לא תתבר ארי אנא אלהך אתקפנך אף אסעדינך אף אחדינך בימין קשטי ׃
לא תלאף פאני מעך לא תרתאב אנא רבך אאידך כמא טאלמא אענתך ואדעמתך

ובזורים ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ וסימ׳ ויעפו בעדים אז תשמח בתולה בתול׳ חס׳ ׃ ויחזק ה׳ וסימ׳ ויקם יהונתן חרש את צורף את המצודות ויחזק
עזיהו ובנ׳ וסימ׳ לאורכיה כת׳ י׳ סימ׳ ויצחק כי אתך אנכי וישע כי עמך אנכי ושבו כי אתך אנכי

איצא כימין עדלי׳ הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׳ ב׳ ב׳
הא יבהתון ויתכנעון כל עממיא דהוו מתגרן בך יהון כלמא ויבדון אנש דינך׳
וסיליב ויצא גמיע מן תוולע בך ויציר כלא שי ויביד דוי לצומתך׳ תבקשם
ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך׳ תבעינון ולא תשכחנון וחס
לאנש מצותך יהון כלמא וכלא מדעם גברין דהוו מתגרן למעבד עמך קרב׳ תטלבהם
ולא תגדהם דוי מנאצתך ויציר כמן ליס וכמן כלא דוי מחארבתך׳ כי אני יהוה
אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך׳ ארי אנא יי׳ אלהך מתקיף
ימינך דאמרית לך לא תדחל מימרי בסעדך׳ אד׳ אנא אלהרבך מאסך ימינך
אקאיל לך לא תכאף אנא מעינך׳ אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל׳ לא תדחלון שבטיא דבית יעקב זרעיתא
דבית ישר׳ מימרי בסעדכון אמר יי׳ ופריקכון קדישא דישר׳׳ לא תכאפי יא
שיעה יעקוב ויארהט אסראיל אנא מעינך יקול אלה וולייך קדוס אסראיל׳ הנה
שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמוץ תשים׳ ומל׳ ב ומל׳
הא שויתכון למורג תקיף חדת מרי סמפירין תקטיל בעממיא ותשיצי ומלכותא וחב
כמוצא תשוי׳ סאציירנך כמורג כתאר גדיד דוי אפואה תדוס אגבאל ותדקהם
ואיפאע כאמוץ תציירהם׳ תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ב
ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׳ יתדריכון ורוחא תטולכון ומימריה כעלעולא לקשא וכפשי ב
יבדר יתהון ואת תבוע במימרא דיי׳ בקדישא דישר׳ תשתבח׳ תדריהם ואריח ואשה
יחמלהם ואעאצף יבדדהם ואנת תסר באלה ובקדוס אסראיל תמתדח׳
העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם׳ ענותניא וחשיכיא דמחמדין לאולפנא הא כצהיא
למיא ולא משכחין רוחהון בצהותא משלהיא אנא יי׳ אקביל צלותהון אלהא דישר׳
לא ארחיקנון׳ ואלצעפא ואלמסאכין יטלבון מאא וליס ולסנהם מן עטש קד נשפת עד כאן
אנא אלה אגיבהם אנא אלה אסראיל לא אתרכהם׳ אפתח על שפיים נהרות ובתוך ג מל׳
בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׳ אקריב גלותהון ג
מבני עממיא ואדבריכון באורח תקנא ואפתח להון על נגדין נהרין ובגו מישרין שפיים

מבועין אשוי מדברא לאגמין דמיין וארע בית צחונא למבועי מיא׃ אפתח להם
עלי אלרבאיא אנהארא ופי וסט אלבקאע עיון אציר אלבראריאגאם מא ואלמפאז
מכרג מאא׃ אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ב
ותאשור יחדו׃ אתין במדברא ארזין שטין והדסין ואעין דמשח ארבי במישרא
בירתין מורנין ואשכרעין כחדא׃ ואנבת פי אלבריה מן אלארז ואלסנט ואלאס ועוד
אלדהן ואציר פי אלבידאה אלברותי ואלסאג ואלשרבין אגמעין׃ למען יראו וידעו
וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃ בדיל דיחזון ג
וידעון וישוון יתדחלתי על לבהון ויסתכלון כחדא ארי גבורתא דיי עבדת העיים
דא וקדישא דישראל ברא יתה׃ ליקבל אן ינצרו ויעלמו וירדו באלהם ויעקלו וישכילו באלהים
אגמעין אן קדרה אללה צנעת דלך וקדוס אסראיל בראה׃ קרבו
ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב׃ קרבו דינכון אמר
יי איתו חילתכון אמר מלכיה דיעקב׃ קרבו דוי כצומתכם יקול אללה וקדמו
דוי משאגרתכם יקול מלך יעקוב׃ יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות
מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו׃ יתקרבון
ויחוון לנא ונדע סופהון יתדיערענא קדמיתא מא אנין חוו ונשוי לבנא ונדע
סופהון או דעתידן למיתי בסרונא׃ יתקדמו פיכברונא במא ואפא מן אלחואדת
ומא הי מן אלאואיל אלכברונא חתי כלד בלנא ונעלם עאקבתהא או אלאתיאת
אסמעונא׃ הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו
ונשתעה ונרא יחדו׃ חוו דאתין לסופא אסלטעון דאיתכהין צלוך אתון ונראה
פלחין אם יכלין אתון לאיטבא ולאבאשא ונסתכל ונבדין כחדא׃ פאדי תלכרון
באלאאיאת אלי ורא נעלם אנכם אלהה ואיצא אן אחסנתם או אסיתם נתגאדל
ונבצר דלך גמיעא׃ הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם׃ הא אתון
למא ועובדיכון לא מדעם תועיבא דאתרעיתון לכון׃ פאמא אנתם לא כשי
ואפעאלכם מתל אשיא מכרוה ואלתאר יקע עליכם׃ העירותי
מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר
ירמס טיט׃ איתי כגלאי מלך דתקיף כרוח צפונא וייתי במפק שמשא

בגבורתיה ממדינחא אגבר יתיה כשמי וייתי וידוש שלטוני עממיא כמא דדישין
ית עפרא וכפחרא דעריך ית טינא ׃ ולאני אט׳הר מן מהב אלשמאל פיאתי ומן משרק
אלשמס ידעו באסמי יתוסט אלכלפא כדכול אלצוור פי אלטין וכמא ידוס אלפלאכי אלחמה ׃
ב מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף
אין שומע אמריכם ׃ מן חוי מן אולא ונדע ומלקדמין ונימר קשוט אף לית דמחוי אף
לית דמבסר אף לית דשמע למליכון ׃ מן דא אכבר בשי מן אלאול עלמנאה ומן קבל
דאך נקול הו עדל ואיצא בלא מכבר ואיצא בלא מסמע בל מן גיר אן יסמע
ה אקוולכם ׃ ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן ׃ פתגמי נחמתא דאתנביו
נביא מלקדמין על ציון הא אתו ולירושלם מבסר אתין ׃ הו אלאול לציון והודא
ג והודאהם וכה אגעל לירושלם מבשר בה ׃ וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ
ואשאלם וישיבו דבר ׃ וגלי קדמי ולית גבר דליה עובדין טבין ומאלין ולית
דמליך מילך ושאילתנון אם יתיבון פתגם ׃ חתי אנטר פלא ליס רגל מנאזעו ומן
האולי ליס משיר בה ואן אסאהם פירדון אלגואב ׃ הן כלם און אפס מעשיהם רוח
ותהו נסכיהם ׃ הא כולהון למא ולא מדעם עובדיהון כלא ותברא עשתוניהון ׃ כאן
כלהם אבאטיל ואלכלו אעמאלהם כאלריח ואלתיה כואצהם ׃ הן עבדי אתמך

הפטרת בראשית

ב בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא ׃ הא עבדי אקרבניה
הארץ בחירי דאתרעי ביה מימרי אתין רוח קודשי עלוהי דיני לעממין יגלי ׃ והודא
עבדי אדעמה מכתארי רצת בה נפסי אגעל נבותי עליה אן יכרג בהא אחכאמי
אלי אלאמם ׃ לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו ׃ לא יצוח ולא יכלי ולא
ירים בברא קליה ׃ מנחית לא יצרך ולא יעלן ולא יסמע פי אלאסואק צותה ׃ קנה
ד מי רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט ׃ ענותניא דלקני
בל״ש רעיע לא יתבר וחשיכיא דכבוצין עמי לא יטפי לקשטיה יפיק דינא ׃ חתי קצבה
מרצוצה לא יכסרהא ופתילה כאמדה לא יטפיהא יכרג אלחכם אלי חקה ׃ לא יכהה
ב אשמעה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו ׃ לא יהלי ולא ילאי עד
דיתקין בארעא דינא ולאוריתיה נגון יכתרון ׃ בל לא תכמד ולא תרתץ אלי יציר
פי אלבלאד חכמא ולשריעתה אלאמם ירגון ׃ כה אמר האל יהוה בורא

נפשי

ישבור ו׳ מל׳ בל״ש וסימנ׳ ויאמר חנניה קנה רצוץ לא ישבור קשת וחכלם פתבגן ׃ ממסגר ב׳ וסימ׳ לפקח עינים ממסגר

השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה׃
כדנן אמר אלהא עלמא יי דברא שמיא ותלנון שכליל ארעא ודירהא יהיב נשמא
לעם דעלה ורוח לדמהלכין בה׃ כדי קאל אלה בארי אסמאואת ומאדהא
באסט אארץ ואסאסאתהא מעטי אנסמה לאקום אלדי עליהא וארוח לאמארין
פיהא׃ אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור
גוים׃ אנא יי רביתך בקשוט ואתקיפית בידך ואתקנינך ואתנינך לקים עם לנהור
עממין׃ אנא אלה שרפתך בעדל ואמסך בידך ואקויך ואגעלך לעהד קום וציא
אאמם׃ לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך׃ לפתחא
עיני בית ישראל דאנון כסמן מאוריתא לאפקא גלותהון מביני עממיא דאנון
דמן לאסירין ולמפרקהון משעבוד מלכותא דאנון עגינין כאסירי קבל׃ ופת
עיון אעמי ואכראג אאסיר מן אלמגלק ואגלוס פי אצלאם מן אלחבוס׃ אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃ אנא יי הוא שמי ויקרי
דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתין ותשבחתי לפלחי צלמיא׃ ומע דאך אנא
אלה הו אסמי וכרמי לא אעטיה לאכר ולא מדחתי לאפסול׃ הראשנות הנה
באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם׃ קדמיתא הא אתאה
וחדתן אנא מחוי עד לא ייתין אבסר יתכון׃ וכמא אן אלאואיל קד אתת כדאך
אנא מכברכם באלחואדת וקבל אן תאתי אבשרכם בהא׃ שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם׃ שבחו קדם יי
תשבחא חדתא אמרי תשבחתיה מסיפי ארעא נחתי ימא ומלאיה נגון ויתביהון׃
סבחו ללה תסביחא גדידא וקולו מדחתה מן אקאצי אארץ יא נזלא אבחר
באסרה ואגזאיר וסאכניהא׃ ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי
סלע מראש הרים יצוחו׃ ישבחון מדברא וקרוין דיתבין ביה פצחין יתבון מדבר
ערבאי ישבחון מיתיא כד יפקון מבתי עלמיהון מרישי טוריא ירימון קלהון׃
יעלן צותה כדאך אהל אבר וקראה אלדי יסכנהא קידר וירקבה אהל אצכור ומן
רוס אגבאל יציחון׃ ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃ ישוון קדם יי יקרא
ותשבחתיה בנגון יחוון׃ באן יגעלון ללה וקארא ומדאיחה פי אגזאיר יכברון׃

לאור ל׳ קמ׳ וסימנ׳ ויקרא אלהים והולכתי עורים בדרך נקוה לאור צדיק זעק׳ יי חשה מבלות עמקות יקום רועה

יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר׃
ייי למעבד גבורן מתגלי למעבד גבורן מתגלי ברגז כמלול אף בזיע על בעלי
דבבוהי מתגלי בגבורתיה׃ אל יצהר אלה כאלגבאר וכדי אמלאחם יתיר אגירה
פיגלב ויצרך ועלי אעדאה יתגבר׃ החשיתי מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד׃ יהבית להון ארכא מעלמא דאם יתובון לאוריתא
ולא תבו כחבלין על ילדא יתגלי דיני עליהון יצדון ויסופון כחדא׃ ויקול מהלתכם
דהרא פאמסכת ורפקת בהם לאן כאלולדה אגראהם אלויהם ואשפיהם אגמעין׃
אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
אחריב טורין ורמן וכל עסבהון איביש ואשוי נהרין לנגון ואגמין איביש׃
ואגפף גבאלהם ויפאעהם וגמיע עשבהא איבסה ואציר אנהארהם גזאירא
ואגאמהם איבסהא׃ והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים׃ ואדבר דבסמן באורח דלא ידעו בשבילין דלא אילפו אדריכנון אשוי
קבל קדמיהון לנהור ועקמא למישרא אילין פתגמיא אעבידנון ולא ארחיקנון׃
ואסייר קומי אעמיהם כעמי פי טריק לא יעלמונהא ופי סכך לא יערפוהא אסלכהם
ואציר אלצלאם בין אידיהם ציאא ואלעסראת סהלה כמא אן הדה אלאמור קד
צנעתהא להם ולא אתרכהם׃ נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו׃ יסתחרון לאחורא יבהתון בהתא פלחי צלמיא דאמרין
לצלים מתכא אתון טעותנא׃ פירתד אלי ורא ויכזא כזאא ואלתקין באלפסל ואל
קאילין לאלמפרג אנת רבנא׃ החרשים שמעו והעורים הביטו
לראות׃ רשיעיא דאנון כחרשין הלא אדנין לכון שמעו וחייביא דאנון כסמן
הלא עינין לכון אסתכלו וחזו׃ יא מתצאממין אסמעו ויא מתעאמיין אלתפתו
אנצרו׃ מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
יהוה׃ הלא אם יתובון רשיעיא יתקרון עבדי וחייביא דנביי שלחית עליהון אנא
רשיעיא עתידין לאשתלמא פורענות חוביהון ברם אם יתובון יתקרון עבדא דייי׃
מן אלמתעאמי אלא פאנה עבדי ואלמתצאמם אלא כעתת אליה ברסולי ולא מתעאמי

ולא ידע יה וסימ׳ בשכבה ובקומה וחב׳ יעקב ויעזב כל אשר לו ולא ידע וחשם את קבריתו ותלהטהו פקר אפוני רפאים שם נפשו

לא ענד אעקובה ולא מתצאמם פי גזא אלה׃ ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא
ישמע׃ חליתון סגיאן ולא נטרתון אתפתחא אדנכון ולא קבילתון אפן יראו ואת כתיה
לא יחפצהא ואסמאע מפתוחה לא יסמעבהא׃ יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר׃ יי׳ רעי לזכאותיה דישראל ירבי לעבדי אוריתיה יתקיף ויקיים יתהון ואללה
יריד לכי יצלחה פעצם לה אפקה וגוודה׃ והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר השב׃ והוא עם בזיז
ואניס ואתחפיאו בהתא עולימין כולהון ובבתי יסורין עגניהון הוו לעדי ולית
דמשיזיב לבזא ולית דאמר אתיב׃ והם קום מגנומין מצטלמין כאל גמיע שבאבהם
ופי אלחבוס כבו וצארו גנימה ולא מכלץ להם ולא צטלאם ולא קאיל רד עליהם׃
מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור׃ מן בכון יציתדא יקביל ויסבר לסופא׃
פמן פיכם יכצת הדה אמקאלה ויצגי אליהא ויסמע עאקבתהא׃ מי נתן למשוסה
יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו
בתורתו׃ מן מסר לעדי יעקב וישראל לבזוזין הלא יי׳ מן קדם דחבו קדמוהי ולא
אבו למהך באורחן דתקנן קדמוהי ולא קבילו אפן אוריתיה׃ ויעלם מן געל אל
יעקוב אצטלאמא ואסראיל לאגאנמין אליס הו אללה אלדי אכטאנא לה ולם ישא
קומנא אמסיר בסירה ולם יקבלו תוראתה׃ וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃ ושפך עליהון חמת רגזיה
ותקוף עבדי קרביה איתי עליהון וקטלו בהון מסחור סחור ולא ידעו ושליטו
בהון ולא שויאו דחלתיה על לב׃ פספך עליהם מן חמייה גצבה ועזה מלחמתה
מא סטעת חואליהם ולם יעלמו ואשתעלת פיהם ולם ידרו באהם׃ ועתה
כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי
אתה׃ וכען כדנן אמר יי׳ דיברך יעקב ודאתקנך ישראל לא תדחל ארי פרקתך
רביתך בשמך דילי את׃ ואלאן כדי קאל אללה באריך יא יעקוב וכאלקך יא אסראיל
לא תכאף פאני מתוליך שרפת באסמך פאנת לאצה לי׃ כי תעבר במים אתך אני
ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך׃ בקדמיתא
כד עברתון בימא דסוף מימרי הוה בסעדכון פרעה ומצראי דסגיאין כמי נהרא

הוא גם שמש לא ידע ... וממערב ג׳ וסימנה׳ אל תירא כי אתך אני כי לא ממוצא וממערב וממזרח אביא זרעך ... ממזרח

לא יכילו לכון אף בתניתא כד תהכון לביני עממיא דתקיפין כאישתא לא יכלון לכון
ומלכון דחסינן כשלהביתא לא ישיצון יתכון ׃ ולו גזת פי אלמא פאנא מעך ואלאנהאר
לא תגרקך ולם סרת פי אלנאר לם תכוי רגלאך ואללהיב לא ישתעל בך ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ ׃ ארי אנא יי אלהך
קדישא דישראל פרקך יהבית חלופך מצרים כוש וסבא תחותך ׃ לאני אללה רבך וקדוס
אסראיל מגיתך וכמא געלת פדאך אלמצריין ומן אלחבשה ובני סבא דונך ׃ מֵאֲשֶׁר
ג יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ ׃ מדאת
חביב קדמי אתיקרתא ואנא רחימתך ומסרית עממיא תחותך ומלכותא חלף נפשך ׃
ואכתר מא עזזת עבדי אכרמך אלי אחבבתך פאגעל סאיר אלאמם דונך ובאקי אלמלל
ג דונך נפסך ׃ אַל תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָּ ׃ לא תדחל
ארי בסעדך מימרי ממדנחא איתי קדמך בנך וממערבא אקריב גלותך ׃ לא תכאף
איצא פאני מעך פמן אלמשרק אתי בנסלך ומן אלמגרב אגמע שמלך ׃ אֹמַר לַצָּפוֹן
הביאי מו תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ ׃ אימר לצפונא איתא
ולדרומא לא תעכיב איתי בני מרחיק וגלות עמי מסיפי ארעא ׃ ואקול לגהה אלשמאל
האתיהם ולגהה אלגנוב לא תחבסיהם איתי באוליאי מן אלבעד וולאתי מן אקאצי אל
ב ארץ ׃ כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו ׃ כל דא בדיל אבהתכון
דאתקרי שמי עליהון וליקרי בריתנון אתקינית גלותהון אף עבדית להון נסין ׃ הם
ב גמיע מן סמי באסמי ולכרמי בריתהם כדאך ענד אן כלקתהם וצנעתהם ׃ הוֹצִיא
ריש ג פס עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֵרְשִׁים וְאָזְנַיִם לָמוֹ ׃ דאפיק עמא ממצרים דאנון כסמן ועינין
להון וכחרשין ואדנין להון ׃ פיכרג קום אלמתעאמיין ומוגודה עיונהם ואלמתצאממין
ולהם אסמאע ׃ כָּל הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד
ב ט זֹאת וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת ׃ כל עממיא
יתכנשון כחדא ויתקרבון מלכון מן בהון יחוי דא וקדמיתא יבסרוננא יתכון
סהדיהון ויזכון וישמעון ויימרון קשוט ׃ אן אנחשר אלאמם אגמעין ואגתמעת
אלאחזאב מן פיהם יכבר בהדה אלאמור או יסמעונא אלאואיל או ירעון שהודהם
ד ריש פס פיצדקון או יסמעון פיקולון אלחק ׃ אַתֶּם עֵדַי נְאֻם יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי

אתם ו׳ ריש פס׳ וסימנהון׳ תבנה חזיתון קומו סהדי ״ פל׳ קחו לכם תבן אתם ראיתם נצבים היום עדי נאם יי׳

למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה ׃ אתון
סהדין קדמי אמר יי ועבדי משיחא דאתרעיתי ביה בדיל דתדעון ותהימנון קדמי ותסתכלון
ארי אנא הוא אנא הוא מלקדמין אף עלמי עלמיא דילי אנון ובר מני לית אלהי ׃
לכנתם אנתם שהודי יקול אללה ועבדי אלדי אכתרתה לכי תעלמון ותומנון בי ותפהמון
אני הו קבלי פערי לם יציר אלה ובעדי לא יכון ׃ אנכי אנכי יהוה ואין ב
מבלעדי מושיע ׃ אנא אנא יי ולית בר מני פריק ׃ ואנא אנא אללה וליס גירי מגית ׃ דסמ׳
אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל ׃ ב
אנא חויתי לאברהם אבוכון מא דעתיד למיתי אנא פרקית יתכון ממצרים כמא דסמ׳
דקיימית ליה בין בתריא אנא אשמעית יתכון יפן אוריתי מסיני עד דאתון קיימין
ולית בכון נוכראי ואתון סהדין קדמי אמר יי ואנא אלהא ׃ כמא אני אכברתכם
ואגתתכם ואסמעתכם וליס פיכם אגנבי כדאך אנתם שהודי יקול אללה ואנא
אלטאיק ׃ גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה ׃ אף מעלמא אנא
הוא ולית דמן ידי משיזיב אעביד ולא אתיבנה ׃ ואיצא מן וקת אנא הו פליס
מן ידי מכלץ אפעל מא שית ומן ירדה ׃ כה אמר יהוה גאלכם
קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות ב כט ב ד דעתס מל
רנתם ׃ כדנן אמר יי פריקכון קדישא דישראל בדיל חוביכון אתגליתון לבבל
ואחיתית במשוטין כלהון וכסדאי בספינת תשבחתהון ׃ וכדי קאל אללה ולייכם
קדוס אסראיל מן אגלכם כלית אלי באבל ואחדרת גמיעהם הארבין ולכסדאניין
פי אספן רנינהם ׃ אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם ׃ אנא יי קדישכון ומל
דברי ישראל מלככון ׃ אעלמו אני אללה קדוסכם ובארי אסראיל מלככם ׃
כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה ׃ כדנן אמר יי דאתקין בימא ד ג מל
אורח ובמין תקיפין שבילא ׃ כדי קאל אללה אלגאעל פי אלבחר טריקא ופי מא עזיז סבלא ׃
המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו ׃ דאפיק ב דסמ׳
רתכין וסוסון משריין ועם סגי כחדא אתכלעו ולא קמו דעיכו כבוצין עמי טפו ׃
אלמכרג אלכיל ואלפרסאן ואלגנד ואלעזא פגתא גמיעהם פלא יקומון בל כמדו
וטפו כאלפתילה ׃ אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו ׃ לא תדכרון קדמיתא כג ריש חס פס

ספר ב׳ וסימנה שמי בבל אתה למען תצדק · תצדק ו׳ וסימנה ספר אתה למען תצדק בדבריך החפץ לשדי למען תצדק

ודמן אולא לא תסתכלון· לא תדכרון יא אויל ולא תפהמו אלקדימאת· הנני עשה
חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות· הא אנא
עביד חדתא וכען תתגלי הלא תידעונה אף אשוי במדברא אורח בצדיותא נהרון·
הא אנא צאנע מגותה גדידה אלאן תצהר איס תעלמונהא ואצייר איצא פי אלבריה
טריקא ופי אלסמאוה אנהארא· תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי
במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי· ייקרון קדמי כד איתיב
מדינן דצדין אתר דהואה שריין ירורין ובנת נעמין ארי יהבית במדברא מיא
נהרין בצדיותא לאשקאה גלות עמי דאתרעיתי ביה· ותכרמני וחש אלצחרא
חתי אלערבד ואלנעאם אד געלת פי אלבראדי מאא ופי אלסמאוה אנהארא לאסקי
שעבי מכתארי· עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו· עמא דין אתקינית לפלחני
בתשבחתי יהון משתען· ויכון אלשעב אלדי כלקתה לי יקצון מדאיחי·

הפטרת ויקרא

ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל· אמיר על ידי נביא ולא
בפלחני ערעתון דבית יעקב ארי לאיתון באלפן אוריתי ישראל· ומע לם תדעיני
יא אל יעקוב ולם תתעב פי טאעתי יא אל אסראיל· לא הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה· לא איתיתא
קדמי אמרין לעלא ונכסת קדשך לא יקרתא קדמי לא אסגיתי עלך בקרבנין
ולא אתקיפית עלך בלבונתא· פלם תאתיני מן שאה צואעדך ולם תכרמני
בדבאיחך עלי אני לם אסתכדמך בהדאיא ולא ענפתך בכבור· לא קנית לי
בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני
בעונתיך· לא זבינתא קדמי בכספא קני בסם ותרב נכסת קדשך לא דהינתא
על מדבחי ברם אסגיתא קדמי בחובך אתקיפתא קדמי בעויתך· ולם תשתר
לי בורקך קסטא ולא שחום דבאיחך כתרת ענדי לכנך אסתכדת נפסך לי
פי כטאיאך ועכפתהא כדנובך· אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך
לא אזכר· אנא אנא הוא שביק לחובך בדיל שמי וחטאך לא ידכרון· אנא
אעלם אני הו מאחי דנובך כמא אנא אלאה וכטאיאך לא אדכרהא· הזכירני
נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק· אימר כען נדין כחדא אשתעי את אם

שה ד׳ ג׳ כת הי וחד כת א וסימנה זאת הבהמה ב׳ בו שה עלתיך ואמר לה שה אב בתל כת אלף ואכון בתרי לישנ׳

תכול ותלכי׃ אל תדכר פכתחאכם גמיעא ותקץ אנת מאבה תתנצלח׃ אביך הראשון
חטא ומליציך פשעו בי׃ אלוף קדמאה חטא ומלפך מרדו במימרי׃ ותעתלף
כאן אבאך אלאויל אכטו ועלמאך אלכנו לי׃ ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם ב
יעקב וישראל לגדופים׃ ואפיס רברבי קודשא ואמסר לקטלא יעקב וישראל ב
לחסודין׃ ואנא בחכם בדלת ריסא אלקדס וגעלת מן אל יעקוב מתלופין ומן אל אסראיל
מקדופין׃ ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃ וכען שמע
יעקב עבדי וישראל דאתרעיתי ביה׃ פאסמע אלאן יא אל יעקוב עבדי ויא אסראיל
אלדי אכתרתה׃ כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב ב
וישרון בחרתי בו׃ כדנן אמר יי דעבדך ודאתקנך ממעין יסעדנך לא תדחל חס
עבדי יעקב וישורון דאתרעיתי ביה׃ כדי קאל אללה צאנעך וכאלקך פי אלבטן
אנא מעינך פלא תכאף יא אל יעקוב ויא אל אסראיל אלדי אכתרתה׃ כי אצק מים
על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃ ארי כמא ב
דמתיהבין מיא על ארע בית צהונא ומתנגדין על יבשתא כין אתין רוח קודשי
על בנך וברכתי על בני בנך׃ פאנה כמא יצב אלמא עלי אלעטשאן ואלהואטל עלי
אליבס אצב נבוותי עלי נסלך וברכתי עלי דראריך׃ וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ ויתרבון צדיקיא רכיכין ומפנקין כלבלבי עסב כאילן דמשלח
שרשוהי על נגדין דמיין׃ פינבתו מן בין אלחשיש כגרב עלי גדאיר אלמא׃ זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה׃ דין
יימר מדחלא דיי אנא ודין יצלי בשום יעקב ודין יקריב קרבניה קדם יי ובשמא
דישראל יתקרב׃ מנהם מן יקול אנא ללה והדא יתסמא באסם יעקוב והדא יכתב
נפסה ללה ובאסם אסראיל יתלקב׃ כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו
יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ כדנן אמר יי מלכיה
דישראל ופרקיה יי צבאות אנא הוא אנא הוא דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי
אנון ובר מני לית אלה׃ כדי קאל אללה מלך אסראיל ווליה רב אלגיוש אנא אלאול ואנא
אלאכר ולא אלאה גירי׃ ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות חס עד כאן
ואשר תבאנה יגידו למו׃ ומן כותי דיערעיה ויחוינה ויסדרנה קדמי משויותי

שרי קדש ב׳ וסימנה׃ כי היו ואחלל שרי קדש׃ עשך ב׳ חס וסימנה׃ ותשכח יי עשך כה אמר יי עשך ויצרך

עמא דמן עלמא ודאתין ודעתידן למיתי יחוון לנא ׃ ומן כמתלי ידען בנאשיא
ויכבר בהא ויקימהא לי מנד׳ ציירת אמה פי אלעאלם ואלאתיאת ומא יגי יכברו בה׃
אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי
ואין צור בל ידעתי׃ לא תדחלון ולא תתברון הלא מבכין בסרתך וחויתי ואתון סהדין
קדמי האית אלה בר מני ולית דתקיף אלהין דמן קדמי מתיהיב ליה תקוף׃ לא תפזעו
ולא תכשו איס מן דהרכם אסמעתכם ואכברתכם ואנתם שהודי פהל מוגוד אלאה
גירי אניך מעתמד לא אערפה׃ יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם
המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו׃ עבדי צלמא כולהון למא ופלחיהון דלא
יהנון להון וסהדין אנון בנפשתהון דלא חזן ולא ידעין בדיל דיבהתון׃ ואכמא
כלהם מצוורי אלפסל אלדי הו תיה ופי מנאהם לא תנפעהם והם שהודהם אנהם לא
ירו ולא יעלמון לכי יכזון׃ מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל׃ מן עבד דחלא וצלמא
אתיך בדיל דלא להנאה׃ מן צוור אלמעבוד ואפרג אלפסל אלדי לא ינפעי׃ הן כל
חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד׃ הא
כל פלחיהון יבהתון ואומנין עבדונין מבני אנשא יתכנשון כלהון יקומון יתברון
ויבהתון כחדא׃ פילא גמיע אצחאבה ויגמע צאנעיהם מן בין אלנאס פיקפון
ויפזעון ויכזון אגמעין׃ חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו
ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף׃ נפחא מברזלא חצינא
עביד ונפח נור בשיחורין ובמקובין מתקין ליה ועביד ליה בתקוף חיליה דאם
יכפן עבדיה ולא יכול לא יהי ביה חיל ואם יצחי ולא ישתי מיא יהי משלהי׃ מן
ראן אלחדאד באלקראנס ופעלה לה באלפחם ובאלמאזב יצוורה וצנעה בקווה דראעה
ולו גאע לם יכון לה קווה ולו לם ישרב ללגב׃ חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד
יעשהו במקצעות ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית׃ נגרא אעין
נפיץ בחוטא מסר ליה במשקלתא מגזי ליה באזמילא ובכצורין מאחד ליה ועביד
ליה כדמות גבר כתשבחת אתא יתבת ביתא׃ ואלנגאר אלדי ימד אלכיט ויכטיה באל
לקאן ויצנעה באלמכדג תם יחליה באלבכאר חתי יצנעה כשכל רגל או כאמראה
חסנא לגלסה פי אלבית׃ לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער

ד׳ חס׳ בסיפ׳ דקמ׳

טו נקוד׳ בקו׳ ד׳ מנה׳ בנב׳

ג׳

ובמחוגה יתארהו

ל׳ את לדבו

הברו׳ ו׳ וס׳ מכר׳ קח לך ינך אחר ב׳ בו ובאחד תלתיהון חברו׳ כת׳ הן כל חבריו כת׳ ׃ חרש ג׳ פת׳ וסי׳ מעשה חרש ברזל עצים

נטע ארן וגשם יגדל׃ ללמקד ליה ארזין ונסיב תרזן ובלוט ומתקיף ליה באעי
חורשא כצב אורנא ומטרא מרבי׃ ולקאטע לה ארזא אי יאכ׳ד אצנובר ואלבלוט
ומא יאיידה מן סאיר שגר אלשערי ואלדי יגרס אלסנדיאן ואלמטר ידביהא׃ והיה
אדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו
פסל ויסגד למו׃ והוי לאנשא לאדלקא ונסיב מנהון ושחין אף אלא ואפא
לחים אף עבדיה דחלא וסגיד אתליה צלמא ובעא מניה׃ חתי תציר לאנסאן
משעלא יאכ׳ד מנהא שייא פיצטלי בה וקד יסגר מנה פיכתבז וקד יפעל מעבודא
פיסגד לה או יצנע פסלא פירכע לה׃ חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל
יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור׃ פלגיה אוקיד בנורא
על פלגיה אכל בסרא טוא וסבע אף שחין ואמר אח שחינית חזיתי נור׃
בעד מא אחרק בעצהא באלנאר ואכל אללחם טביכא עלי בעצהא או שוא שואא
פשבע מנה ואצטלא בבעצהא פקאל הי אתאלי אי דפית ושערת באלנאר׃
ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי
אלי אתה׃ ושאריה לדחלא עבד צלמא סגיד ואשתעבד ליה ובעא מניה
ואמר שיזיבני ארי דחלתי את׃ ובאקיהא צנעה מעבודא ופסלא לה תראה
ירכע לה ויסגד ויצלי לה ויקול כלצני אנך רבי׃ לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל לבתם׃ לא ידעין ולא מסתכלין ארי מטמטמן מלמחזי
עיניהון מלאסתכלא בלבהון׃ ולא יעלמון כנהלהם ולא יפהמון כאן עיונהם
קד טמסת מן אלבצר וקלובהם מן אלעקל׃ ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה
לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד׃ ולא מתיב ללביה ולא מדע ולא סכלתנו
למימר פלגיה אוקידית בנורא ואף אפיתי על גמורוהי לחים טויית בסרא
ואכלית ושאריה לתועבא אעביד לכלי אעא אסגוד׃ ולא ירגע אלי נפסה ולא
מערפה לה ולא פהם פיקול בעד מא אחרקת בעצהא באלנאר וכבזת עלי גמרהא
כבזא ושוית שואא פשבעת מנהא אצנע באקיה מא יכרה אלה ואסגד לכשבה
בגייה׃ רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר

ולא יבינו וסימנ׳ כי טח בחשכה יתהלכו והרשיעו רשעים ׃ וישתחו ב׳ זק קמ׳ ויפל יהושע אף יפעל אל וכל אתנ׳ וסוף פס׳

בימיני: הא דחלתיה פלגה קטמא לביה שטיא אטעייה ולא ישיזיב ית נפשיה
ולא ייימר הלא שקרא עבדת ימיני: יתראה יראעי ארמאד וראי אסלרייה קד
מיילה פלא יכלץ נפסה ולא יקול לא אן אלבאטל פי קבצתי: זכר אלה
יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: אדכר אלין
יעקב וישראל ארי עבדי את אתקינתך למהוי עבד פלח קדמי את ישראל לא תתנשי
דחלתי: אדכר הדי יא אל יעקוב ויא אסראיל פאנך עבדי כלקתך עבדא לי אנת
אסראיל לא תנסאני: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך:
מחיתי כעיבא חובך וכעננא דעדי כל חטאך תוב לפלחני ארי פרקתך: פאני אמחי
דנובך כאלגים אלמאר ואתגאוז כטאיאך כסחאב אלא תרגע אליי פאתוולאך: רנו
שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי
גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: שבחו שמיא ארי עבד יי פרקן לעמיה
הלעו יסודי ארעא בועו טוריא תשבחא חורשא וכל אילניא דביה ארי פרק יי
יעקב ובישראל ישתבח: וירנן אהל אלסמא אד צנע אלה דאך ויגלב אהל אלארץ
מן אספל ויבתק אהל אלגבאל ברנין ואהל אלשעארי פי מא בין אלדי פיהא אד תוולא
אלה אל יעקוב ואפתכר באל אסראיל: כה אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מאתי: כדנן אמר
יי דפרקך ודאתקנך ממעין אנא יי עביד כולא תלית שמיא במימרי שכלילית
ארעא בגבורתי: כדי קאל אלה ולייך וכאלקך מן אלבטן אנא אלה צאנע אלכל מאד
אלסמא וחדי באסט אלארץ מן עכדי: מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם יסכל: מבטיל אתות בדין וקסומין משגיש מתיכחכימיא
לאחרא ודעתהון מקלקיל: אלפאסך איאת אלמשעודין ואלקאסמין יהין ראד אל
מתחכמין אלי ורא ומערפתהם יגהל: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: מקים פתגם
עבדוהי צדיקיא ומילך שליחוהי משלים דאמר לירשלם תתיתב ולקרויא דבית
יהודה יתבנין וחרבתהא אקמים: אלמקים כלאם עבדה וראי רסלה יתממה
אלקאיל ען ירשלם תעמר וען קרי יהודה תבנא ומקים כראבאתהא: האמר

יהולל ג ומל וסימ׳ וקסמים ושופטים כי העשק ׳ ישלים ב מל וב חס וסימ׳ ועצת מלאכיו ומלחפצי ברצותיו כי ישלים קצי

לצולה חרבי ונהרתיך אוביש׃ דאמר על בבל תחרוב ונהרהא איביש׃ אלקאיל
לאבחר גף ומיבס אנהאר׃ האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם
תבנה והיכל תוסד׃ דאמר על כורש למיתן ליה מלכו וכל רעותי יקיים ולדאמר
לירושלם תתבני והיכלא ישתכלל׃ ואלקאיל ען כורש אנה מלכי וכל מראדי
יתממה ויקול ען ירושלם תבנא ואלהיכל יאסס׃ כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
דלתים ושערים לא יסגרו׃ כדנן אמר יי למשיחיה לכורש דאתקיפית בימיניה
למימסר קדמוהי עממין וחרצי מלכון אשרי לפתחא קדמוהי דשין ותרעין
לא יתאחדון׃ כדי קאל אללה למסיחה ען כורש אלדי אמסך ימינה לאדל בין ידיה
אלאמם ואחקא אלמלוך אחללהא ואפתח בין ידיה מצאריעהם ואבואבהם לא
תנגלק׃ אני לפניך אלך והדורים אושר (אשבר) דלתות נחושה ובריחי ברזל אגדע׃
מימרי קדמך יהך ושוריא אכביש דשין דנחש אתבר ועברין דברזל אקציץ׃
ואציר קדאמך בין ידיך ואסהל לך אלעטוף ואכסר מצאריע אלנחאס ואגדע
עוארץ אלחדיד׃ ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני
יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל׃ ואתין לך אוצרין דחשוך וסימן דמטמרן
בדיל דתדע ארי אנא יי דרביתך בשמך אלהא דישראל׃ ואעטיך כזאין מליפה
ודפאין מסתורה לכי תעלם אני אללה אלדי שרפת באסמך אלה אסראיל׃ למען
עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ בדיל עבדי
יעקב וישראל בחירי וקרית לך בשמך אתקינתך ולא ידעתא למפלח קדמי׃
ולאגל קבל עבדי יעקוב ואסראיל מכתארי סמיתך באסמך וכניתך קבל אן
תערפני׃ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני׃ אנא יי
ולית עוד בר מני לית אלה סעדתך ולא ידעתא למפלח קדמי׃ לאני אללה לא סואי
ולא אלאה גירי אוזריך אקוה קבל אן תערפני׃ למען ידעו ממזרח שמש
וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד׃ בדיל דידעון ממדנח שמשא
אלי לית בר מני אנא יי ולית עוד׃ לכי יעלם אלנאס מן משרק אלשמס ומגרבהא
אנה ליס גירי כמא אנא אללה לא סואי׃ יוצר אור ובורא חשך עשה שלום

ו פסוקים אית בהון ואין ואין וסימנה׃ הלכו חמשת האנשים ואין מציל מהם יי ואין עוד הבית ימין עשה גדלות קדמ׳ ואין חב ואחי

ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃ דאתקין נהור ובריי חשוך עביד שלם ובריי
ביש אנא יי עביד כל אלין׃ כאלק אלנור ואלצלאם צאנע אלסלאמה ואלבלא אנא אללה צאנע
גמיע דאך׃ הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו
ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו׃ ישמשון שמיא מלעילא ועננייא
יגדון טובא תתפתח ארעא וייחון מיתיא וזכותא תתגלי כחדא אנא יי בריתנון׃
תדר אלסמאואת מן אלעלו ואלשואהק תהטל אלעדל פתפתח אלארץ ויכמו אלגות
ואלצלאח ינבת מעה אנא אללה כלקת דאך׃ הוי רב את יצרו חרש את
חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו׃ ויי דמדמי למרן
לקביל פתגמי ברוהי ורחיץ דיוטבון ליה צלמי פחרא דעבידין מעפר אדמתא
האפשר דיימר טינא לעבדיה לא עבדתני ועובדך לית ידין ליה׃ פאויל למכאצם
כאלקה והו כלקה מן אלכזף אלארץ הל יקול אלטין למפכרה מא תצנע פכיף תקול
אן צאנעך לא קדרה לה׃ הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין׃ ויי דאמר
לאב מא תוליד ולאתתא מא תעדין׃ חתי אויל לקאיל לאביה מא תולד ולאמה מא
דא תטלקין׃ כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני
על בני ועל פעל ידי תצוני׃ כדנן אמר יי קדישא דישראל ודאתקניה דעתידן
למיתי אתון שאלין מן קדמי על עמי ועל עובד גבורתי תפקדונני׃ כדי קאל
אללה קדוס אסראיל וכאלקה סלוני ען אלאתיאת ועלי מא אחדתה ומא צנעת ידי
תאתמרו לי׃ אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם
צויתי׃ אנא במימרי עבדית ארעא ואנשא עלה בריתי אנא בגבורתי תלית
שמיא וכל חיליהון שכלליית׃ לאני צנעת אלארץ וכלקת אלנאס עליהא ולאני ידי
מדת אלסמאואת ואמרת גמיע גיושהא׃ אנכי העירתיהו בצדק וכל דרכיו
אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃
אנא איתיניה בגלי בקשוט וכל אורחתיה אתקין הוא יבני קרתי וגלות עמי ישלח
לא בדמין ולא בממון אמר יי צבאות׃ אנא אצהרה בעדל וגמיע טרקה אסהלהא
והו יבני קריתי ויטלק גלותי לא בתמן ולא ברשא קאל רב אלגיוש׃ כה
אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו

אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ואין עוד
אפס אלהים׃ כדנן אמר יי׳ ליאות מצרים ותגרי כוש ואנש סבא גברין דסחורא
עלך יעברון ודילך יהון בתר פתגמך יהכון בשישלן יעדון ולך יסגדון מניך
יבעון ויודון למימר בקושטא ביך אלהא ולית עוד אלה בר מניה׃ יקול אללה מן
כסב אלמצריין ותגארה אלחבשיין ובני סבא אלנאס דוו מסאחה עליך יעברון תם לך
יכונון ורואך יסירון אלי באלאגלאל יעברון ולך יסגדון ואליך יצלון ויקולון איקינא
אן פיך אלאה לא סואה ולא אלאה גירה׃ אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע׃ בקושטא את אלהא אשריתא בתקוף רומא שכינתך אלהא דישראל פריק׃
ויקינא אנך לרב מחתגב ואלאה אסראיל מגותה׃ בושו וגם נכלמו כלם יחדו
הלכו בכלמה חרשי צירים׃ בהיתו ואף אתכנעו כולהון כחדא הליכו באתכנעו
פלחי צלמיא׃ אלדי אסתחו וכזו גמיעהם וסארו בכזאיהם חואך אצפרי אגמעין׃
ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד׃
ישראל אתפריק במימרא דיי׳ פרקן עלמין לא תבהתון ולא תתכנעון לעלמא
ולעלמי עלמיא׃ כדאך אסראיל מגאת באללה לא תסתחו ולא תכזו אלי אעוס
ואבד׃ כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ
ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד׃ ארי כדנן
אמר יי׳ דברא שמיא הוא אלהים דשכליל ארעא ועבדה הוא אתקנה לא
לריקנו ברה אלהין לאסגאה עלה בני אנשא אתקנה אנא יי׳ ולית עוד׃ כדי קאל
אללה בארי אלסמא הו אללה כאלק אלארץ וצאנעהא הו אצלחהא פלם יבראהא תיהא
בל לאתכאת כלקהא אנא אללה ליס גירי׃ לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים׃ לא
בסתרא מלילית באתר ארעא קבל לא אמרית לזרעא דבית יעקב לריקנו תבעו
דחלתי אנא יי׳ ממליל קשוט מחוי כיונן׃ כדאך לם אכאטבהם פי סתר ולא
פי מוצע מצלם ולם אקול לאל יעקוב אטלבוני תיהא בל אנא אללה מכלמכם
באלעדל מכברכם באלמסתקים׃ הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע׃ אתכנשו ואיתו

כמהיר ג וסימנה׃ אנכי ראשיה מימיכו בכסף שתינו ׳ ׳ הקבצו ג ריש פיר וסימנה׃ ושמעו בני יעקב התקבצו ובאו ושמעו

אתקרבו כחדא משיזבי עממיא לא ידעין דנטלין ית אע צלמהון ובען מן
דחלא דלא יפרוק׃ אג׳תמעו ותעאלו ותקדמו אגמעין יא פלתא אלאמם תרו אלחאמלין
כשב פסלהם לא יעלמון ויצלון אלי מעבוד לא יג׳יתהם׃ הגידו והגישו אף יועצו
יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי ג
אל צדיק ומושיע אין זולתי׃ חוו ואתקרבו אף אתמלכו כחדא מן בשר דא
מלקדמין מבכין חויה הלא אנא יי׳ ולית עוד אלה בר מני אלה דכי ופריק לית אלא
אנא׃ פאכ׳ברוהם ותקדמו איהם תם תשאורו אגמעין מן אסמע הדה אלאמור מן
קדים ואכ׳בר בהא מן חין אליס אנא אלה ולא אלאה גירי אלטאיק אלעדל אלמגית
וליס סואי׃ פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד׃ אתפנו למימרי
ואתפרקו כל דבסיפי ארעא ארי אנא אלהא ולית עוד׃ פולו אלי תגאתו יא
אהל גמיע אקטאר אלארץ לאני אלטאיק וליס גירי׃ בי נשבעתי יצא מפי צדקה
דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון׃ במימרי קיימית נפק מן ו
קדמי בזכו פתגם ולא יבטל ארי קדמי תכרע כל ברך תקיים כל לישן׃ וקד אקסמת
באסמי וכ׳רג מן קולי אמר בזכוה לא ירגע אלי כל רכבה תגת׳ו ולסאן יקסם
באסמי כארא׃ אך ביהוה לי אמר צדקות ועוז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים יב סביר
בו׃ ברם במימרא דיי׳ עלי אמר לאיתאה זכון ותקוף במימריה יודון ויבהתון לשון
בטעותהון כל עממיא דהוו מתגרין בעמיה׃ ומן יקול עני איקינא באלה רבים
זכותי ועזי יבלג אליה פיכ׳זא כל מן יתוולע בה׃ ביהוה יצדקו ויתהללו כל
זרע ישראל׃ במימרא דיי׳ יזכון וישתבחון כל זרעא דישראל׃ באלה יזכון
וימתדחון גמיע נסל אסראיל׃ כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה
נשאתיכם עמוסות משא לעיפה׃ אתמיטו כרע בל אתקטיף נבו הוו צלמיהון דמות ובית ומא
חיוא ובעיר מטולי טעותהון יקירין על נטליהון ואנון משלהן׃ ואדי גת׳א כם
בול ותשצא נבו צארת אצנאמהם דוסא לאלוחש ואלבהאים ומשרפאתהם אלמזלומה
חמלא עלי לגבין׃ קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה׃ אתקציצו ב
אתקטיפו כחדא לא יכילו לשיזבא נטליהון ופלחיהון בשביא אזלו׃ ותשצונהם
איצא וגת׳ו אגמעין ואחד מנהם לא יטיק כלאץ חמלהם ואנפסהם דהבת פי אלסבי׃

הלוא אנכי ג׳ וסימנהון הלוא אני יי׳ הלוא אני מחשה הלוא אני אמרתי׳ ומושיע ב׳ וסימנהון אל צדיק ואין בלתי׳

שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים וחס וחס
מני רחם׃ קבילו למימרי דבית יעקב וכל שארא דבית ישראל דרחימין מכל
עממיא וחביבין מכל מלכותא׃ אסמעו לי יא אל יעקוב וגמיע בקייה אל אסראיל
אלמתחמלין בכם מזלומין מן אלבטן ומחמולין מן אלרחם׃ ועד זקנה אני הוא ועד
שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ ועד עלמא אנא הוא
ועד עלם עלמיא מימרי קיים אנא בריתי כל אנשא אנא בדרית יתהון לביני
עממיא אף אנא אשבוק לחוביהון ואסלח׃ ואעלמו אנכם אלי מתי אשיבוכה
אנא הו לכם ואלי שביה כחא אשיבה אנא אשילכם וכמא צנעת אנא אחמלכם
ואנא אנקדכם ואכלצכם׃ למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה׃ ב׳ וחס
למא תדמון קדמי ותשוון ותלוון קדמי בקשוט׃ במן תשבהוני פאסאויה יוד
או תמתלוני פאשאכלה׃ הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף
ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו׃ הא עממיא גלן דהב מכיס וכספא במוזניא
תקלין אגרין קינאה ועביד ליה דחלא סגדין אף משתעבדין׃ כאלין יצבון דהבא
מן אכיאסהם וזורק בשאהין יזנונה ויסתאגרון סבאכא פיצנעה מעבודא
ירכעון לה ויסגדון׃ ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו
לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו׃ כטלין ליה על כתפיהון
סבלין ליה ומחתין ליה באתריה וקאים מאתריה לא אפשר ליה דינוד אף יבעי
מניה ולא יתיבניה מעקתיה לא יפרקניה׃ ויחמלונה תם עלא אכתאפהם
יזדלמונה וידעונה מכאנה פיקף ומן מכאנה לא יברח ויצרך אליה אחדהם
איצא פלא יגיבה ומן שדתה לא יגיתה׃ זכרו זאת והתאוששו וחס
השיבו פושעים על לב׃ אדכרו דא ואתקפו ואתיבו מרודין על לב׃ אדכרו הדה
ואייסו וארדו אלמגרמין אלי קלובהם׃ זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין
עוד אלהים ואפס כמוני׃ אדכרו קדמיתא דמן עלמא ארי אנא אלהא ולית
עוד אלה בר מני׃ ואדכרו אלאואיל מן אלדהר פאני אלטאיק ליס גירי אנא אלה
ליס מתלי׃ מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום ה׳ וחד
וכל חפצי אעשה׃ מחוי מן אולא לסופא ומלקדמין דלא אתעבידא אמר ומראשית

ולבהמה ג׳ וסימנה׳ וכל דם לא יאכלו ולא היה מים למחנה בוו עצביהם ׳ ויתהללו וסימנה׳ בוע יצדקו ישמח צדיק

מלכי יתקיים וכל רעותי אעביד · אלמכבר מן אול באלאכר ומן אלקדים במא לם יצנע
בעד אקאויל תדבירי יתבת וכל מראדי אצנעה · קרא ממזרח עיט מארץ מרחק
עצתי איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה · דאמר לכנשא גלותא
ממדנחא לאיתאה בגלאי כעוף קליל מארע רחיקא בני אברהם בחירי אף מלילית
אף איתינה אף אתקינתה אף אעבדינה · אנא אלדאעי בה מן אלמשרק כאלטאיר
ומן אלבלד אלבעיד דא תדבירי וכמא קלת אתי בהא כלקתהא אצנעהא איצא ·
שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה · קבילו למימרי תקיפי לבא
דרחיקין מזכותא · ואסמעו לי יא צעאב אלקלוב אלבעידין מן אלזכוה · קרבתי צדקתי
לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי · קריבא
זכותי לא תתרחק ופרקני לא יתעכב ואתין בציון פריק לישראל תשבחתי · קד קרבת
לכם זכותי פלא תבעד וגותי לא יתאכר אגעל פי ציון מגותתי לאל אסראיל פכרי ·
רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה · חותי ותיבי על עפרא מלכות כנשתא דבבל
תיבי לארעא לית כרסי יקר מלכות כסדאי ארי לא תוספין דיקרון ליך רכיכא
ומפנקא · אנחדרי אגלסי עלי אלתראב יא גמאעה אהל בלד באבל ואגלסי עלי
אלארץ בלא כרסי יא גמע אלכסדאניין פאנך לא תעודין אן תסמין ארכצה ומדללה ·
קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות · קבילי
מרועא ועולי לשעבוד גלא יקר מלכותיך אתברו שלטונך אתבדרו עם
משריתיך גלו כמי נהרא · וצירי במן יקט להא כדי ארחא ואטחני דקיקא
אלכשפי נקאבך ואצהרי עצדך ואלכשפי סאקך לתעברין אלאנהאר · תגל ערותך
גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם · תתגלי בהתתיך אף יתחזי קלנך
פורענות גמירא אתפרע מניך ואשני דינך מבני אנשא · תס תנכשף סוותך
ותבדו עורתך כדאך אלד מנך אלקאוד פלא ישפע פיך אנסאן · גאלנו
יהוה צבאות שמו קדוש ישראל · פרקנא יי צבאות שמיה קדישא דישראל · קד
דלך ולייך רב אלגיוש קדוס אסראיל · שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי
לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות · תיבי שתקא ועולי בקבלא מלכות

דכסדאי ארי לא תוספין דיקרון ליך תקיפת מלכון ׃ אגלסי סאכתה ואדכלי פי כנשתא
אצלאם יא גמע אכסדאניין פאנך לא תעאודין אן תסמין סידה אמלוך ׃ קצפתי
על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת
עלך מאד ׃ רגיזית על עמי אפיסית אחסנתי ומסרתינון בידיך לא אתמלית
עליהון רחמין על סבא אתקיפת מרותיך לחדא ׃ לאנך אל אסכטת עלי אמתי
ובדלת צפותי ואסלמתהם פי ידך לם תצירי להם רחמה בל חתי עלי אשיך תקלת
אצלך גדא ׃ ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת ב
אחריתה ׃ ואמרת לעלם איהי תקיפת מלכון עד לא שוית אלין על לביך לא
אדכרת לסופא ׃ וקלת אני אדהר אכון סידה אם לא תצורי הדה פי באלך ולם ב
תדכרי עאקבתהא ׃ ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח חד
האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול ׃ וכען שמעי בת
כען דא מפנקתא דיתבא לרחצן דאמרא בלבה אנא ולית בר מני עוד לא אתיב הי
ארמלו ולא אדע תכלו ׃ ואלאן אסמעי הדא יא מנעמה יא גלסה ואתקה אקאוילה וחד
פי נפסהא אני וליס גירי לא אגלס ארמלה ולא אערף אתכל ׃ ותבאנה לך שתי בת
אלה רגע ביום אחד שכול ואלמון כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך א
מאד ׃ וייתין ליך תרתין אלין זמן ביומא חד תכל וארמלו כיד שלמין ייתין עדינא
עליך בסגיאות חרשך בתקוף קסמך לחדא ׃ פיאתיך כליהמא פי טרפה פי בן
יום ואחד אתכל ותרמל פי אצחהמא יאתיאך מע כתרה סחרך ועצם רקאך שבת
גדא ׃ ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי וחס ומל
בלבך אני ואפסי עוד ׃ ואתרחיצת בבשתיך אמרת לית דחזי לי חוכמתיך
ודעתיך היא קלקילתיך ואמרת בלביך אנא ולית בר מני עוד ׃ ולמא ותקת בשרך
וקלת ליס מן יראני וחכמתך ומערפתך המא עתיאנך וקלת פי נפסך אנא וליס
גירי ׃ ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא וחס וחק
עליך פתאם שואה לא תדעי ׃ ותיתי עלך בשתא לא תדעין למבעי עלה ותפול
עלך עקא לא תכלין לאעדיותה ויתי עלך בתכיף אתרגושא לא תדעין ׃ סיאתיך
שר לא תערפין תלאפיה ויקע עליך צויל לא תסתטיעין גפראן זואלה ותקע

עליך אפה גפלה לא תערפיה׃ עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת כוו
מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי׃ קומי כען בקסמך ובסגיאות חרשך
דהוית מתעסקא בהון מינקותיך מא אם תכלין להנאה תכלין למתקף׃ ויקל לך ומל׳
קפי אן ברקאך ובכתרה סחרך כמא תעבת פיה מן ואילך לעלך תטיקין לכפע
ולעלך תרהבין׃ נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים הברי
בכוכבים מודיעים לחדשים מאשר יבאו עליך׃ לאית בסגיאות מלכך יקומון וחס
כען ויפרקוניך דהוו מסכן למזלת שמיא חזן בכוכביא מהודעין זמנא מטען ליך
למימר בין עתיד למיתי עלך ירח בירח׃ פתעגדין מן כתרה משוראתך ואן וקפו
ליגיתונך מכתארי היאה לסמא לנאצרין פיאחוו לכואכב מערפין פי לאוקאת
ממא יאתי עליך׃ הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה
אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו׃ הא הוו חלשין כקשא עממיא דתקיפין ב׳ ריתמיס
כאישתא שיציאונון לא ישיזבון ית נפשהון מיד קטולין לית להון שאר ומשיזיב
אף לא אתר לאשתזבא ביה׃ פאלי הם יצירון כאלקש ואלנאר תחרקהם ולא יכלצון
אנפסהם מן להיב דאך מן גמר כבזהם ולא וקיד יגלסון חדאה׃ כן היו לך אשר
יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך׃ כן הוו ביך עובדי
שקריך דהוית מתעסקא בהון מינקותיך שלטוני תקפך גבר לקבילא פוהי
גלו לית דפריק ליך׃ כדאך צאר לך גמיע מא תעבת פיה ותגארך מן אוילך
כל אמרא גהתה צלו וליס מגיתך׃ שמעו זאת בית יעקב מח
הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל
יזכירו לא באמת ולא בצדקה׃ שמעו דא בית יעקב דמתקרן בשמא דישראל
ומזרעית יהודה נפקו דגזיר להון קים בשמא דיי אלהא דישראל לא יפסוק
דכרנהון הלא קיים מימריה בקשוט ובזכו׃ אסמעו הדה יא בעץ׳ יעקוב
למסמאין באסם אסראיל ואנמי הם מן מא יהודה כרגו אלחאלפין באסם אללה
וידכרון אלאה אסראיל לא בחק ולא בעדל׃ כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ב׳
ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו׃ ארי בקרתא דקודשא חולקהון ועל אלהא
דישראל רחצנהון יי צבאות שמו׃ ואנמי סמיו בקריה אלקדס פקט ואסתכדו

אל ריעוא׳ אביהן פתאם אל קרבנה. עשיתי נעדות. ויקחד בתר׳ מל׳ דמלו׳ ועל אלהי ב׳ וסימנ׳ כי מעיר אלהי אבותו לא יבין

עלי אלה אסראיל אלדי אסמה רב אלגיוש׃ הראשנות מאז הגדתי
ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה׃ קדמיאתא מלכין חויתי וממימרי
נפקא ובסרתינון בתכיף עבדתינון ואתאה׃ אלאואיל מן חין אכברתהם בהא
וכרגת ען קולי ואסמעתהם פמא כאנת אגפלה חתי צנעתהא פאתת׃ מדעתי
כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה׃ גלי קדמי דאת סרבן וקשי
כפרזלא קדלך ובית עינך חסין כנחשא׃ לעלמי אנך שעב צעב וצעב מתל
אלחדיד קפאך וגבהתך שביהה באלנחאס׃ ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך
פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום׃ וחויתי מלכין עד לא ייתין בסרתך
דלמא תימר דחלתי עבדתנון וצלמי ומתכי אתיכונון׃ ולדאך אכברתך בהא
מן חין וקבל אן תאתי אסמעתכהא כלא תקול דלמי צנעהא ופסלי ומסבוכי
אמר בהא׃ שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדשות מעתה
ונצרות ולא ידעתם׃ שמעתא האתגליאת לכל עם כמא דאתגליאת לכון ואתון
הלא תחוון בסרתך חדתן מכען ונטירן ולא ידעתנין׃ פכמא סמעתהא אנט׳ר
גמיעהא ואנתם איצ׳א אלא תכ׳ברון בדאך אד אסמעתך אלחוארת מן אלאן
ומחפוצ׳את לם תערפוהא׃ עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם
פן תאמר הנה ידעתין׃ כען אתבריאה ולא מלכין וקדם יום מיתיהון ולא
בסרתנין דלמא תימר הא ידעתנין׃ ומא קד כלק ולם תעלם מן חין וקבל
כונה לם תסמע כלא תקול אני קד ערפתהא׃ גם לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך׃
אף לא שמעתא למלי נבייא אף לא קבילתא אלפן אוריתא אף לפתגמי כרכן
ולוטין קימי דאקימית עמכון בחורב לא ארכינתא אדנך לקבלא ארי
גלי קדמי דתשקרא תשקר ומריד ממעין יתקרי לך׃ בל לם תסמע בל לם
תעלם ותקדם אלי סמעך בהא מן חין לאני עלמת אנך סתגדר וכאפר מנד׳
אלבטן אסמית׃ למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך׃
בדיל שמי ארחיק רגזי ותשבחתי אקיים לך בדיל דלא לשיצאותך׃ ולמא
אנא אלאה אטיל מהלי ופכרי אן אמהלך לילא אקטעך׃ הנה צרפתיך ולא

חזה ג׳ וסימנהו׳ חזה ציון קרית מועדינו שמעת חזה כלה על ד׳ חזה וכל חזה התנופה דבותי׳ ׳ צרפתיך ב׳ וסי׳ פן פ׳ תזמר לבלתי

בכסף בחרתיך בכור עני ׃ הא צרפתך ולא בכספא בחרתך ברחוק מסכינו ׃ כל
רפי אסכלך ולא במתל פצה ואכליך פי כור אלדאל ׃ למעני למעני אעשה כי איך
יחל וכבודי לאחר לא אתן ׃ בדיל שמי בדיל מימרי אעביד דלא יתחל ויקרי
דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתין ׃ וכמא אנא אחלה ואולאכה אצנע מעה
ואקול כיף יתבדל כרמי לא אעטיה לאכר ׃ שמע אלי יעקב
חס וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון ׃ קבילו למימרי דבית יעקב
דישראל מזמני אנא הוא אנא הוא דמלקדמין אף עלמי עלמיא דילי אנון ובר
מני לית אלה ׃ אסמעו אליי יא אל יעקוב ויא אל אסראיל מסמאי אנא הו אנא אלאול
ואיצא אנא אלאכר ׃ אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם
יעמדו יחדו ׃ אף במימרי שכלילית ארעא ובגבורתי תלית שמיא קרית אנא
להון קמו כחדא ׃ ואיצא ידי אססת אלארץ ויימיני אלתרעת אלסמא דעות בהם
ג ריש פחצרו אגמעין ׃ הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה
פיס חפצו בבבל וזרעו כשדים ׃ אתכנשו כלכון ושמעו מן בהון חוי ית אלין יי מרחים
ליה לישראל יעביד רעותיה בבבל ותקוף דרע גבורתיה יגלי בכסדאי ׃ פאגתמעו
כלכם ואסמעו מן פיכם יכבר בהדה אלאמור פאן אללה יחבה ויערפה באנה יצנע
מראדה מתל מא קצ פי באבל וקדרתה כמא וצף פי אלכסדאניין ׃ אני אני דברתי
אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו ׃ אנא במימרי גזרית קים עם אברהם אבוכון
אף רביתיה אעילתיה לארע בית שכינתי ואצלחית אורחיה ׃ ויעתרף לי באני
אנא אליי דעותה כאטבתה ואתיתה ואנגחת טרקה ׃ קרבו אלי שמעו זאת לא
מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו ׃ אתקרבו
למימרי שמעו דא לא מן אולא בסתרא מלילית מעדן דאתפרשו עממיא מדחלתי
מתמן אברהם אבוכון קריבתיה לפלחני אמר נביא וכען יי אלהים שלחני ומימריה ׃
ויקול תקרבו אליי ואסמעו פאני אלאול ליס פי סתר כאטבתכם בהא ולא מן וקת
כונהא אנא תם ואן רבי בעתני בנבווה ׃ כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך ׃ כדנן אמר יי פרקך
קדישא דישראל אנא יי אלהך מליף לך להנאה מחוי לך באורח דתהך ׃ כלי קאלה

ולייך קדוש אסראיל אנא אללה רבך אלמעלמך מא ינפעך אלמסלכך פי אלטריק אלואגב
אן תמצי פיה׃ לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים׃ ואלו
אציתתא לפקודי והוה פון כשפע נהר פרת שלמך וזכותך כגלי ימא׃ ולו אצגית
אלי וצאיאי לכאן סלאמך גאריא כאלנהר וחסנאתך כמוג אלבחר׃ ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעתיו לא יכרת (ולא ישמד) שמו מלפני׃ והוה פון סגי כחלא דימא בנך ובני
בנך כפרידוהי לא יפסוק ולא ישתיצי שמיה דישראל מן קדמי׃ ויכון נסלך כאלרמל
ודראריך כלואיה לא ינקטע ולא ינפי אסמה מן בין ידיי׃ צאו מבבל
ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו
גאל יהוה עבדו יעקב׃ פוקו מבבל עירוקו ממדינת ארע כסדאי בקל תשבחא
חוו ובסרו דא אפקוהא עד סיפי ארעא אימרו פרק יי עבדוהי דבית יעקב׃
אכרגו מן באבל ואהרבו מן אלכסדאניין ובצות רנה אכברו הדה אסמעוהא
ואכרגוהא אלי אקאצי אלארץ וקולו קד פך אללה עבדה יעקוב׃ ולא צמאו בחרבות
הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים׃ ולא אצהיכון בחרבתא
דדברינון מיא מטנרא אפיק להון ובזע טנרא ונגובו מיא׃ ולם יעטשו אד פי
אלגפאף סיירהם אלי מא מן אלצואן אהטלה להם כמא שק אלצואן והטל מנה אלמא׃
אין שלום אמר יהוה לרשעים׃ לית שלמא אמר יי לרשיעיא׃ וליס סלאם קאל רבי
לאלפאסקין׃ שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן מט
קראני ממעי אמי הזכיר שמי׃ קבילו נגון למימרי ואציתא מלכון מרחיק יי עד
לא הויתי אמכני ממעי אמי אדכר שמי׃ אסמעו יא אהל אלגזאיר ואנצתו יא
אחזאב מן בעיד אן אללה סמאני נביא מן חאל אלבטן ומן מעי אמי דכר בה אסמי׃
וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני׃ ושוי
פתגמוהי בפומי כחרב חריפא בטלל גבורתיה אגין עלי ושויני כגיר בחיר
דבבית אזנין מסתר׃ וציר פאי כסיף חאד ופי צל ידה אכנני וציירני כסהם
מנתקא ופי געבתה סתרני׃ ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר׃
ואמר לי עבדי את ישראל דבך אשתבח׃ וקאל לי אנת רסולי יא אסראיל אלדי בה
אפתכר׃ ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה

והבל ג׳ וסימ׳ הביאו בם תוו מבכרות עזבו לתהו והבל כחי כליתי שקר החן והבל היופי חד בתנ׳ וחד בנביא׳ וחד בכתובים

ופעלתי את אלהי׃ ואנא אמרית לריקנו לאיתי לי למאו ולא מדעם חילי שיציתי
ברם דיני גלי ק׳ יי׳ ואגר עובדי קדם אלהי׃ ואנא קלת לאפראג תעבת ולאתיה ואהבא
אפרג קותי אל חכמי ענד אללה ואגרי ענד רבי׃ ועתה אמר יהוה
יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה
ואלהי היה עזי׃ וכען אמר יי׳ דאתקנני ממעין למהוי עבד פלח קדמוהי לאתבא
דבית יעקב לפולחניה וישראל לדחלתיה יתקרבון ואתיקר ק׳ יי׳ ומימר אלהי הוה
בסעדי׃ ובאן קאל אללה כאלקי מן חשא אלבטן רסולא לה לארד אל יעקוב אליה ולא אסראיל
אליה יגתמע פאכרם בדלך ענד רבי ויציר אלאהי עזי׃ ויאמר נקל מהיותך לי
עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ובצורי
ישועתי עד קצה הארץ׃ ואמר הזעיר לכון דאתון מתקרן עבדי לאקמא
ית שבטי יעקב וגלות ישראל לאתבא ואתנינך לנהור עממין למהוי פרקני עד
סיפי ארעא׃ וחין קאל הינא עבדי אן תכון לי רסולא לתתבת אל יעקוב ועדוק אל
אסראיל תרדהם כלא אגעלך נורא לאלאמם לתכון מגותתי אלי אקטאר אלארץ׃
כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד
משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל
ויבחרך׃ כדנן אמר יי׳ פרקיה דישראל קדישיה לדבסירין ביני עממיא
לדמטלטלין ביני מלכותא לדהוו עבדין לשלטונין להון מלכין יחזון ויקומון
רברבין ויסגדון בדיל יי׳ דמהימן קדישא דישראל דאתרעי בך׃ כדי קאל אללה ולי
אסראיל קדוסה למזרא אלנפוס ומכרוה אלאמם ועבד אלסלאטין ירוה אלמלוך פיקומון
לה ואלריסא פיסגדון לה לקבל קול אללה חתי יתחקק וקדוס אסראיל אלדי אכתארך׃
כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית
עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות׃ כדנן אמר יי׳ בעדן עקא דאתון
עבדין רעותי אנא מקביל צלותכון וביום עקא אנא מקים פרקן ומעיר לכון
ואתקנינך ואתנינך לקים עם לאקמא צדיקיא דשכבין עפרא לאחסנא ירותן
דצדיין׃ וכדי קאל אללה פי וקת ארצא אגיבך ופי וקת אגאתה אעינך ואקויך ואגעלך
ט אמאנא לאקום ותכאת אלבלאד ותנחל ציאעא כאנת וחשה׃ לאמר לאסורים צאו

ויאמר לי ה׳ וסומכו׳ ויאמר לי מי אתה ויאמר לי עבדי אתה וירני ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים על מה זה אתה מבקש
והשגל יושבת אצלו שלמה בכך׳

לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם׃ למימר לדאסירין
בינ׳ עממיא פוקו לד׳ עגינין בינ׳ מלכותא כד בקבלא אתגלו לניהור על אורחן
ישרון ובכל נגדין בית משריהון׳ ותקול לדאסארא אכרגו ולד׳ אלין פי אצלמאת
אצהרו פירעון פי אטריק ועלי גמיע ארבא׳ לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב
ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם׳ לא יכפנון ולא יצחון ולא ילקינון
שרבא ושמשא ארי דעתיד לרחמא עליהון ידברינון ועל מבועי מיא ישרינון׳
לא יגועון ולא יעטשון ולא יצרבהם אסמום ולא אשמאס אד׳ ראחמהם יסוקהם
ואלי נביע אלמא יקודהם׳ ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון׳ ואשוי על
טוריא כבישין קדמיהון לאורח וכבשיא יראמון׳ ויקול אציר גמיע גבאלי
טרקא ומחאגי תרתפע׳ הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה
מארץ סינים׳ הא אלין מרחיק ייתון והא אלין מצפונא וממערבא ואלין מארע
דרומא׳ והולי האולי אקום מן בעיד יאתון והאולי איצא מן אלשמאל ומן אלגרב
והאולי מן בלד סין׳ רנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו
ועניו ירחם׳ שבחו שמיא ובועי ארעא ודוצו טוריא תשבחא ארי עתיד יי׳
לנחמא עמיה ועל עכותכוהי ירחים׳ פירן אהל אלסמא ויגדל אהל אלארץ וינטק
אהל אלגבאל ברנה אד׳ עזא אללה קומה ורחם צעפאהם׳ ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני׳ ואמרת ציון סליק שכינתיה יי׳ מני ויי׳ רחקני׳
חתי קאלת ציון כאן אללה תרכני ופאנה נסאני׳ התשכח אשה עולה מרחם בן
בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׳ האפשר דתתנשי איתתא ברה
מלרחמא על בר מעהא אף אם אלין יתנשיין מימרי לא ירחקניך׳ יהל תנסא
אמראה צביהא ואן תרחם אבנהא והאולי איצא לו נסיו אנא לא אנסאך׳ הן
על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׳ הא כד על ידין את צירא קדמי שורך
לקבלי תדירא׳ וכאן עלי אלכפין רסמתך ואסוארך חדאי דאימא׳ מהרו בניך
מהרסיך ומחריביך ממך יצאו׳ יוחון יבנון חרבתיך מפגלך ומחרבך מניך יגלון׳
ויסרעון באנוך והאדמוך ומכרבוך מנך יכרגון׳ שאי סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה׳ אלקופי

הפטרת והיה עקב

ירושלם סחור עיניך וחזא כל בני עם גלותיך מתכנשין ואתן לגויך קיים
אנא אמר יי׳ ארי כלהון ליך כלבוש דיקר ועובדיהון בגויך כקשוט כלתא׃ ארפעי
עיניך חואליך ואנצריהם כלהם אגתמעו וגאוא אליך וכקאי אנא איס יקול אלה לתלבסין
גמיעהם כאלזינה ותעקדינהם כאלערוס׃ כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי
עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃ ארי חרבתיך וצדיותיך וארע מפגלותיך ארי
כען תדחקין מיתיב ויתרחקון מסלעמך׃ ואן כראבאתך ווחשאתך ובלדך
אלמהדום ליציקון מן אלעמארה ויבעדון מהלכיך׃ עוד יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי ואשבה׃ מכען יימרון חד חד בגויך בני עם גלותיך עק לי
אתלא רוחה לי ואתיב׃ ולקולון איצא בחצרתך אהלך אלדי תוסמת אנך תתכליהם
בעד לבעץ קד צאק בי אלמוצע תקדם אליי חתי אגלס׃ ואמרת בלבבך מי ילד לי
את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם׃ ותימרין בלבביך מן רבי לי ית אלין ואנא תכלא ויחידא גליא ומטלטלא
ואלין מן רבי הא אנא אשתארית בלחודי אלין איכא הוו׃ ותקולין פי נפסך מן ולד
לי האולי ואנא תכלא מישומה ואלי כנת גליה זאילה האולי מן רבאהם ואד כנת
קד בקית וחדי האולי אין כאנו׃ כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל
גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה׃
כדנן אמר יי׳ אלהים הא אגלי בעממיא גבורתי ועל מלכותא ארים נסי וייתון
בנך בצבין ובנתך על פרון יתנטלון׃ כדי קאל אלה לאשיר אלי אלאמם בידי ואלי
אלשעוב ארפע עלמי פיאתון בבניך פי חצונהם ובנאתך עלי אכתאפהם תחמל׃
והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי׃ ויהון מלכיא תלבינך ומלכתהון
ישמשונך על אפיהון על ארעא ישתטחון למבעי מנך ועפר רגלך ילחכון
ותדעין ארי אנא יי׳ דלא יבהתון צדיקיא דמסברין לפרקני׃ ויכון מן מלוכהם
חאצניך ורייסאתהם מרצעאתך עלי וגוההם עלי אלארץ יסגדון לך ותראב רגליך
ילחסונה ותעלמין אני אלה אלדי לא יכיב ראגיי׃ היקח מגבור מלקוח
ואם שבי צדיק ימלט׃ האפשר דיתנסיב מגיברא עדי ואם דשבו לזכאין ישתיזב׃

תשכחך ב׳ וסימנ׳ ואנכי לא אשכחך ירושלם · יקח ב׳ קמ׳ וסימנ׳ גם שבי מנעפד ברזל ·

והל יכלו מן גבאר פי׳ אוסבי אפצג יפלת׃ כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח
ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע׃ ארי כדנן
אמר יי׳ אף דשבו גיברין אתיב ודעדו תקיפין אשיזיב ויתפור ענותיך אנא
אתפרע ויתבניך אנא אפרוק׃ פהכדי קאלה חתי סבי אגבאברה אכלה ופי׳
ראהבין אפלתה ולצמך אנא אלצמה ובניך אנא אגיתהם׃ והאכלתי את מוניך
את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב׃ ואתין ית בסר דהוו מונן ליך מיכל לכל עופא דשמיא וכמא
דמתרוון מחמר מרית כין חית ברא מדמהון תתרוי וידעון כל בני בסרא
ארי אנא יי׳ פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב׃ ואטעם גאבניך מן לחומהם
ובשרב יסכרון מן דמאהם ויעלם גמיע אלבשריין אנא אלה מגיתך ווליך גליד
יעקוב׃ כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃ כדנן אמר יי׳ אידא היא אגרת פיטורין דיהבית לכנשתכון
ארי אתרחקת או מן גבר דליה חובא קדמי דזבינית יתכון ליה הא בחוביכון
אזדבנתון ובמרדיכון אתרחקת כנשתכון׃ כדי קאלה אי לא כתאב
טלאק אמכם אן כאן טלקתהא או מא מן גרמאי בעתכם לה ואנמא בעתכם
אבעתם בדנובכם וטלקת אמכם בגרומכם׃ מדוע באתי ואין איש קראתי
ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב
ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמות בצמא׃ מדין שלחית
נביי ולא תבו אתנביאו ולא קבילו האתקפדא אתקפדת גבורתי מלמפרק ואם
לית קדמי חיל לשיזבא הא במזופיתי אחריב ימא אשוי נהרין מדברא יסרון
נוניהון מבלי מיא וימותון בצהותא׃ מא באלכם באטבתכם פלם יכון נאצתא בעד
מא דעותכם פלם יכון מגיבא אהו לקצר קצרת ידי ען פדאכם או ליס פי קווה
אנגיכם הודא בזגרתי אגפף אלבחאר ואציר אלאנהאר בראריי חתי ינתן סמכהם
ממא ליס מא בעד מא ימות בעטש׃ אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם׃
אלבסי שמיא כד בקבלא ובסקא אשוי כסותהון׃ אלבס סמאהם סוארא ואגעל

כריתות ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ... ושנאה האיש האחרון ושלחהון איזה ספר כריתות מל׳

כסותהא כאמסח׃ אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ יי אלהים יהב לי
לישן דמלפין להודעא לאלפא לצדיקיא דמשלהן לפתגמי אוריתיה חכמא בכין
בצפר בצפר מקדים לשלחא נביוהי מא אם יתפתחן ארכי חייביא ויקבלון אלפן׃
אלה דיקני לגה אתעלים אעלם אמרא אקנה אלגב יצהר לי פיכל גראה ויתיר לי
אאסמאע לתסמע כעלמי להא׃ אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור
לא נסוגתי׃ יי אלהים שלחני לאתנבאה ואנא לא סריבית לאחרא לא אסתחרית׃
וקד תקדם אלה איי באשיא לם אכאפה עליהא ולם אתלחא אי ורא׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃ גבי יהבית למחן ולסתי
למרטין אפי לא טמרית מאתכנעו ורוק׃ כל געלת צהרי לצארבין וכדיי לנא
נאתפין ולם אחגב וגהי מן אכזא ואבצאק׃ ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי
על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃ ויי אלהים סעיד לי על כין לא
אתכנעית על כין שויתי אפי תקיפין כטנרא וידענא ארי לא אבהת׃ ואלה יעינני
ולדאך לא אכזא וקד געלת וגהי כאלחגר אצלד ועלמת אני לא אסתחי בקול׃ קרוב
מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי׃ קריבא זכותי מן ידין
עמי נקום כחדא מן בעיל דיני יתקרב לותי׃ ומן אקרב אפלאגי פמן יכאצמני
נתואקף אגמעין ומן דו מחאכמתי יתקדם איי׃ הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא
ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ הא יי אלהים סעיד לי מן הוא דיחייבנני
הא כולהון כלבושא דבלי דעשא אכיל ליה׃ ואדי כאן יעינני פמן יגלבני בל כלהם
כאלתוב יבלו ואלעת יאכלהם׃ מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו
אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו׃ מן בכון מדחליא
דיי דשמע בקל עבדוהי נביא דעבד אוריתא בעקא כגבר דמהליך בקבלא
ולית זהור ליה מתרחיץ בשמא דיי ומסתמיך על פרקנא דאלהיה׃ ומן כאן
פיכם יכאף אלה ויסמע קול רסולה פלו סאר פי אלצלמאת ולם יכון לה ספר לותק
באסם אלה ותוכל עלי רבה׃ הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון׃ הא כולכון מגרין

יעיר ה׳ ופימכ׳ כמשר לשון למודים כ׳ בו כדיש מלחמות ולא יעיר כל חמתו כי עתה יעיר עליך והחזקתו בעשרו ויך אלחנן בן יעור

באישא מתקפי חרב איזילו פילו באישא דגריתון ובחרב דתקיפתון מממריה הות
דא לכון לתקלתכון תתובון ואן כאן כלכם קאדחי אנאר מוריי אשראר לסרתם
פי שהאב נארכם ופי שראר אשעלתמוהא ומן קדרתי יחל הדי בכם ופי מאכסבתם
תכצגעון · שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור
חצבתם ואל מקבת בור נקרתם · קבילו למימרי רדפי קשטא דבען אלפן מקדם יי
אסתכלו דכחציבא מטנרא אתחציבתון וכפסולא דמגוב ריקן אתפסילתון · אסמעו
אליי יא טאלבי אלעדל מלתמסי אללה אלתפתו אלי צואן מנה נחתתם ואלי מחפר ביר
מנה נקרתם · הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו · אסתכלו באברהם אבוכון ובשרה דעדיאתכון ארי יחידאה הוה
אברהם יחידאי בעלמא קריבתיה לפלחני וברכתיה ואסגיתיה · שרח דלך
אלתפתו אלי אבראהים אביכם ואלי סארה חאמלתכם פאני דעית ואחדא פבארכת
פיה וכתרתה · כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה
כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה · ארי עתיד יי לנחמא
ציון לנחמא כל חרבתהא וישוי מדברה כעדן ומישרה כגנתא דיי ביע וחדוא
ישתכח בה מעלי תודתא וקל דמשבחין · ואעלמו כדאך יעזי אללה ציון
ויעזי גמיע כראבאתהא ויגעל ברייתהא כעדן וכידאהא כגנאן אללה אסרור
ואפרח יוגד פיהא אלשכר וצות אלתסביח · הקשיבו אלי עמי ולאומי
אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע · קבילו למימרי
עמי וכנשתי לפלחני אציתא אלי אוריתא מן קדמי תפוק ודיני כנהור ליה
עממין יתגלון · אנצתו אליי יא קומי ויא אמתי אנצתו לי פאן אלשריעה
תכרג מן ענדי יכון פיהא נורא לאמם יסכנהם · קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון · קריבא זכותי נפק פרקני
ובתקוף דרע גבורתי עממין ידונון למימרי נגון יסברון ולתקוף דרע גבורתי
יכתלון · וכמא יקרב עדלי ויכרג בה גותי כדאך אפאתי תחכם פי אלאמם פהם
ירגון רחמתי ויצברון לאפתי · שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת
כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי

וחד חס · ואברכהו ב̇ חד פת̇ וחד קמ̇ וסימ̇ בטרם תבוא כי אחד קראתיו · כל לשון זרוע זרועי על ב̇ מ̇ חד אלוהי̇ וחד זרועי ייחלון

לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ זקופו לשמיא עיניכון ואסתכלו בארעא מלרע
ארי שמיא כתננא דעדי כין יעדון וארעא ככסותא דבליא כין תבלי ויתבהא אף
אנון הכין ימותון ופרקני לעלם יהי וזכותי לא תתעכב׃ ארפעו ל׳ אסמא עיוככם
ואתפתו ל׳ אארץ מגרונהא ואעלמו אן אסמאות כארכאן תצמחל ואארץ כאתוב
תבלא ואהלהא כדאך ימותון וגותי יכון ל׳ אדהר ואהל זכותי לא ידערון׃
ט שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל
תֵּחָתּוּ׃ קבילו למימרי ידעי קשטא עמא דאלפן אוריתי בלבהון לא תדחלון
מחסודי בני אנשא ומאתלבותהון לא תתברון׃ אסמעו אליי יא עארפי אעדל
קום תוראתי פי קלובהם לא תכאפו מן עאר אנאס ומן קדפהם לא תדערו׃ כִּי
כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ וְכַצֶּמֶר יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר
דּוֹרִים׃ ארי כלבושא דאכיל ליה עשא וכעמרא דאחיד ביה רקבא וזכותי לעלם
תהי ופרקני לדר דרין׃ אנהם כאתוב יאכלהם אעת וכאצוף יאכלהם אסוס ועדלי
יתבת ל׳ אדהר וגותי ל׳ גיל ואגיל׃ עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֹז זְרוֹעַ
יְהוָה עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת
תַּנִּין׃ אתגלא אתגלא לבשי תקוף גבורא מן קדם יי אתגלא כיומי קדם דריא
דמלקדמין הלא בדיליך כנשתא דישראל תברית גיבריא שיציתי פרעה
ומשריתיה דהוו תקיפין כתנינא׃ ואקול אצהרי אכסי עזא יא קריה אלה אצהרי
כמא כאן אקדימה ואגיאל אדהריה אלם אנת הי אנאחתה אמפתן אמרדעה אתכין׃
הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃
הלא בדיליך כנשתא דישראל אחריבית ימא מי תהום רבה שויתי עמקי ימא
אורח למגז משיזביא׃ או ליס אנת הי אמגפפה מן אבחר מא אגמר אכביר אמציירה
אעמאק אבחר טריקא ימר פיה אמפכוכין׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן
בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ ופריקיא
דיי יתכנשון מביני גלותהון וייעלון לציון בתשבחא וחדות עלם תהי להון די
לא פסקא ועננא יהי מטל על רישיהון ביע וחדוא ישכחון ויסוף מנהון מבית
ישראל דוונא ותינחתא׃ פכלאך מן יפדיהם אלה ירגעון וידכלון אלי ציון ברנין

[illegible]

הפטרת ג שפטים

ופרח אדהר פי קלובהם אסרור ואפרח ילחקאנהם ואחסרה ואתנהד יהרבאן
מנהם׃ אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן׃ אנא אנא הוא מנחמכון ממן אתון דחלין מאנשא דמאית
ומבר אנשא דכעסבא חשיבי׃ אני אנא הו מעאזיכם פמא אנתם תכאפון מן
אנסאן ימות ומן אבן אדם אלדי יציר כאלחשיש׃ ותשכח יהוה עשך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית
ואיה חמת המציק׃ ואתנשיתא פלחנא דיי דעבדך דתלא שמיא ושכליל
ארעא ודחילתא תדירא כל יומא מקדם חמת מעיקא כמא דמתקנין
לחבלא וכען אן היא חמת מעיקא׃ ותנסא אלה רבך מאד אסמאואת ומאסס
אארץ ותפזעת דאימא טול אזמאן מן קבל חמיה אמצאיק כמא היאהא
ליפסד בהא ואין הי אאן חמייה אמצאיק׃ מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת
ולא יחסר לחמו׃ מוחי פורענא לאתגלאה ולא ימותון צדיקיא לחבל ולא
יחסרון מזונהון׃ אל אסרע שפא אן יחלהא פלא ימות אקום הלאכא ולא
יעוזהם טעאמהם׃ ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו׃ ואנא יי אלהך דנזיף בימא והמן גלוהי יי צבאות שמיה׃ ואנא אלה
רבך זאגר אבחר פתהיג אמואגה רב אגיוש אסמה׃ ואשם דברי בפיך ובצל
ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃ ושויתי פתגמי
נבואתי בפומך ובטלל גבורתי אגינית עלך לקיימא עמא דאמיר עליהון
יסגון ככוכבי שמיא ולשכללא כנשתא דאמיר עליהון יסגון כעפרא דארעא
ולמימר לדדירין בציון עמי אתון׃ ולקנתך כלמאתי ופי צלי גטיתך וכמא
נצבת אסמא ואססת אארץ כדאך אקול לאל ציון אנתם קומי׃ התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית׃ אתרבא אתרבא קומי ירושלם דקבילת מן קדם יי
ית כסא דחמתיה ית פיילי כסא דלוטא שתית אערית׃ אנתבהי אנתבהי וקומי
יא ירשלם אלדי שרבת מן ענד אלה כאס חמייתה חתי תפל אכאס אמסדר
שרבתיה ונשפתיה׃ אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל

ובצל ג וסימנה׳ ידי כסיתיך ובצל כפיך אחטה ארץ ״ ומבן ב וסימנה׳ חמשים שנה אדם חציר יבתן ״

בנים גדלה׃ לית דמנחים לה מכל בנין דילידת ולית דמתקיף בידה מכל בנין
דרביאת׃ וקיל לך ליס להא סאיק מן גמיע אבניהא אלדי ולדתהם ולא אכד בידהא
מן כל בניהא רבתהם׃ שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב
מי אנחמך׃ תרתין עקן אתאה עלך ירושלם לא יכילת למקם כד ארבע ייתין
עלך בזא ותברא וכפנא וחרבא לית דינחמניך אלהין אנא׃ ועלי אלתין ממא
ואפאך מן ינוד לך ועלי אנהב ואכסר ואגוע ואסיף מן יעזיך׃ בניך עלפו
שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃ בניך
יהון מיטרפין רמן בריש כל שוקיא כמזרקי מצדין מלן חמתא מן קדם יי מזופיתא
מן קדם אלהיך׃ ובנוך קד תצוורו ואנצגעו פי טרף אסואק כתיתל פי אשככה
אממלוין מן חמייה אלה ומן זגרתה׃ לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא
מיין׃ בכין שמעי כען דא מטלטלתא דרויא מן עקא ולא מן חמר׃ לדאך אסמעי
יא צעיפה יא סכרא לא מן כמר׃ כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב
עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה
עוד׃ כדנן אמר רבונך יי ואלהיך דעתיד למעבד פורענות דין עמיה הא קבילית
מן ידיך ית כסא דלוטא ית פיילי כסא דחמתי לא תוספין למשתהי עוד׃ כדי
קאל אלה סידך ורבך יכצם לקומה האנא אכד מן ידך כאס אמסדר ואתפל
כאס חמייתי פלא תעאודין אן תשרביה אבדא׃ ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו
לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים׃ ואמסרינה ביד דהוו
מונן ליך דהוו אמרין לנפשך אמאיכי ונעדי ואמאכת כארעא יקריך והוית כשוק
לעדן׃ ואציירהא פי יד מחזניך אלדין קאלו לנפסך אנבטחי חתי נגוז פציירת
צהרך כאלארץ וכאלסוק ללמארה׃ עורי עורי לבשי עזך ציון
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא׃
אתגלא אתגלא לבשי תקפיך ציון לבשי לבושי תשבחתיך ירושלם קרתא דקודשא
ארי לא יוספון דיעדון ביך עוד ערלין ומסאבין׃ פאצהרי אצהרי יא ציון ואלבסי
תיאב פכרך יא ירושלם בית אלמקדס פאנה לא יעודון ידכלון פיך אבדא לא אקלף
ולא נגס׃ התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה

יזכיך ב׳ וס׳ כה אמר אדניך יי׳ ויתאו המלך יפיך ׳׳ המדבר ד׳ וסימנ׳ חלכס אליך כי אני הוא המדבר לפלמוני המדבר

בת ציון׃ אתנפצי מעפרא קומי תיבי על כרסי יקריך ירושלם אתפסקו חנקי
צוריכון שבויי כנשתא דציון׃ ואנתפצי מן תראב וקומי פאגלסי יא ירשלם
וחללי אכיאס ענקך יא מסבייה גמע ציון׃ כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא
בכסף תגאלו׃ ארי כדנן אמר יי׳ מגן אזדבנתון ולא בכסף תתפלקון׃ והכדי קאל טו רפי
אללה כמא אבעתם מגאן כדאך בלא תמן תפתכון׃ כי כה אמר אדני
יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו׃ ארי כדנן אמר
יי׳ אלהים למצרים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא תמן ואתוראה בלמא אנסיה׃
וקאל איצא כמא צנעת במצר ארי וורדהא קומי אוולא ליסכנוהא כדאך אצנע
באשור ארי גשמהם אלבלא׃ ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משליו לזין
יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ׃ וכען עתדנא למפרק אמר יי׳ קן
ארי אזדבן עמי מגן עממיא דשליטו בהון משתבחין אמר יי׳ ותדירא כל וחס
יומא על פלחן שמי מרגזין׃ ואן יקול אלה ליס ההנאך יסאך שעבי מגאנא
וצאר סלאטיהם יולולון יקול אללה ואסמי טול הדהר אלזמאן ירפץ דאימא׃ לכן
ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני׃ בכין יתגלא בעממיא
שמי בכין בעדנא ההוא תדעון ארי אנא הוא ממליל ומימרי קיים׃ לא כן לעלמא
סיערף קומי אסמי ויעלמון איצא אני הו מכאטבכם כמא כנת׃ מה
נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר ב
לציון מלך אלהיך׃ מא יאין על טורי ארעא דישראל רגלי מבסר משמע שלם לחייך
מבסר טב משמע פרקן אמר לכנשתא דציון אתגליאת מלכותא דאלהיך׃ מא
אחסן עלי אגבאל ארגל אלמבשר מסמע אלסלאם מבשר באלכיר מסמע אלגותה
יקול לציון קד צהר מלך רבך׃ קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יא ג
יראו בשוב יהוה ציון׃ קל פרנסך דמרימין קלהון כחדא משבחין ארי בעיניהון
יחזון גבורן דיעביד יי׳ כד יתיב יי׳ שכינתיה לציון׃ וצות מטלעיך קד רפעו
אצואתהם והם ירנו אגמעין אד ינצרון עין לעין רגוע אלה אלי ציון׃ פצחו רננו
יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ בועו ושבחו כחדא חרבת
ירושלם ארי עתיד יי׳ לנחמא עמיה פרק ירושלם׃ פאנטקו ורנו אגמעין יא

עין בעין ג וסימנה׳ נראה אתה יי׳ ולא תחוס עינך קול צפיך נשאו קול׳ לעיני כל הגוים ב וסימנה׳ חשף יי׳ את זרוע קדשו וינשא

אהל כראבאת ירשלם אד עאזא אללה קומה ותולא ירשלם׃ חשף יהוה את זרוע
קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃ גלא יי ית דרע
קדשיה לעיני כל עממיא ויחזון כל דבסיפי ארעא ית פרקנא דאלהנא׃ ואצהר אללה
קדרתה אלמקדסה בחצרה גמיע אלאמם וראא גמיע אקטאר אלארץ מגותה רבנא׃
סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה׃ אתפרשו אתפרשו פוקו מתמן כמסאב לא תקרבון פוקו מגוה אתבחרו
נטלי מני בית מקדשא דיי׃ יפזולו זולו אכרגו מן תם ולא תדנו בכבאסה ואדי
ברגתם מנהא תנקו יא חאמלי כתאב אללה׃ כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל׃ ארי לא בבהילו תפקון
מביני עממיא ובערוקי לא תתובלון לארעכון ארי מדבר קדמיכון יי ועתיד
לכנשא גלותכון אלהא דישראל׃ פאנכם לא בחפז תכרגון ובהרב לא תסירון כל אללה
עלי מקדמתכם הו אלאה אסראיל עלי סאקתכם׃ הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד׃ הא יצלח עבדי משיחא יראם ויסגי ויתקף לחדא׃ הא
סיעקל רסולי וירתפע ויתסאמא וישמך גדא׃ כאשר שממו עליך רבים כן
משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם׃ כמא דסברו ליה בית ישראל יומין סגיאין
דהוה חשוך בינ עממיא חזוהון וזיוהון מבני אנשא׃ וכמי יסתוחש מנה אלכתירין
כדאך יכפסד כל אמר מנהם מנצרה וחליתה מן בני אדם׃ כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ כין
יבדר עממין סגיאין עלוהי ישתקון מלכין ישוון ידיהון על פומהון ארי דלא
אשתעיאו להון חזו ודלא שמעו אסתכלו׃ כדאך יבדד אמם כתירה ועניה תצם
אלמלוך פואההם לאנהם ראו מא לם יקץ עליהם ושאהדו מא לם יסמעו כצירה׃
מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ מן הימין לבסורתנא
דא ותקוף דרע גבורתא דיי כדין על מן אתגליאת׃ מן צדק באכבארנא הדה וקדרה
אללה עלי מן תצהר׃ ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ ויתרבא צדיקא קדמוהי הא כלבלבין דפרחין וכאילן
דמשלח שרשוהי על בגדין דמין כין יסגין תולדת קדשא בארעא דהות צריכא

שמועה ג׳ חס׳ בנ״ש וסימנה׳ בבא שמועת שאול לשמועתנו ושמעות יבהלוהו ׳ ובחבורתו ל׳ וחס׳ ׳ וילד לחבורתי ל׳ וחס׳

ליה לא חיזו חולא חזויה ולא אימתיה אימת הדיוט ויהי זיו קדשא זיויה דכל
דיחזיניה יסתכל ביה ׃ מן נבת כאלרצ׳אעה קבל דלך וכאצל מנפרד פי בלד מפאזה
אלדי לא רועה לה ולא בהגה ואלדי נטרנא לה מנטר לה פנתמנאה ׃ נבזה וחדל אישים
איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו ׃ בכין יהי לבסרן
ויפסוק יקר כל מלכותא יהון חלשין ודוון הא כאנש כיבין ומזמן למרעין וכמא
דהות מסלקא אפי שכינתא מננא בסירין ולא חשיבין ׃ כדאך הו זרי מנקטע מן
אלנאס דו אוגאע ומערוף באלאמראץ וכמן תחגב אלוגוה ענה כדאך הו זרי פמא
נחסבה ׃ אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה
אלהים ומענה ׃ בכין על חובנא הוא יבעי ועויתנא בדיליה ישתבקן ואנחנא
חשיבין מחן מקק יי ומענן ׃ אלדי כאן אמראצנא הו אחתמלהא ואוגאענא
אזדלמהא ונחן חסבנאה מבתלא מצ׳רובא מן ענד אללה ומעדבא ׃ והוא מחלל
מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו ׃ והוא
יבני בית מקדשא דאתחל בחובנא אתמסר בעויתנא ובאלפניה שלמא יסגי
עלנא ובדנתנהי לפתגמוהי חובנא ישתבקון לנא ׃ והו ממרץ מן גרומנא
מדוק מן דנובנא מזאלה מכאפאתנא ובגראחתה עופינא ׃ כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו ׃ כולנא כענא אתבדרנא
גבר לקביל אורחיה גלינא ומן קדם יי הות רעוא למשבק חובי כולנא בדיליה ׃
ואלד כלנא צ׳ללנא וכל אמר עלי וגהה תוגהנא פאן אללה לקאה הו מן דנובנא
גמיעא ׃ נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה
נאלמה ולא יפתח פיו ׃ בעי והוא מיתתב ועד לא פתח פומיה מתקבל תקיפי
עממיא כאמרא לנכסתא ימסר וכרחלא דקדם גזזהא שתקא ולית לקבליה
דפתח פומיה וממליל מילא ׃ תלתל והו מעדב פמא יפתח פאה כאלחמל אלדי
יודא אלי אלדבח ואלרכלה בין ידי גאזהא סאכתה פמא יפתח פאה ׃ מעצר וממשפט
לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו ׃ מיסורין
ומפורענו יקריב גלותנא פרישן דיתעבדן לנא ביומוהי מן יכול לאשתעאה
ארי יעדי שלטן עממיא מארעא דישראל חובין דחבו עמי עד להון

אישים ג׳ ומ״ל וסימנה׳ נבזה וחדל אישים את אישים ... אישים וקרא׳ ישוחח אשוחח במעשה ידיך מ״ל בעל׳

ימטי ׃ ומן אלחבס ואלמלאצמה יוכד ומא פי גילה מן יפת שייא חתי קטע מן בלד
ג אלחיוה ומן גרם קומי אלבלא עליהם ׃ ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על
לא חמס עשה ולא מרמה בפיו ׃ וימסר ית רשיעיא לגיהנם וית עתירי נכסיא
דאנסו במותא דאבדנא בדיל דלא יתקיימון עבדי חטאה ולא ימללון בכלין
בפומהון ׃ וגעל מע אלצאלמין קברה אסתקלאלא ומע אלמסתגניין בקתלה צלמא
ולא מכר פי פאה ׃ ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח ׃ ומן קדם יי הות רעוא למצרף ולדכאה ית שארא
דעמיה בדיל לנקאה מחובין נפשהון יחזון במלכות משיחהון יסגון בנין ובנן
יורכון יומין ועבדי אוריתא דיי ברעותיה יצלחון ׃ ואללה אראד בתדויכה ואמראצה
אן יתצייר נפסה אלי תם אתמא ויירא אלנסל אלבאץ תטול מדתה ומראד אללה ינגח פי
ג ידה ׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא
זק יסבל ׃ משעבוד עממיא ישיזיב נפשהון יחזון בפורענות סנאיהון יסבעון מנכסת
קמ מלכיהון בחכמתיה יזכי זכאין בדיל לשעבדא סגיאין לאוריתא ועל חוביהון
הוא יבעי ׃ ומן אשקאה נפסה ירא תואבא וישבע מנה ומן עקלה יזכי אלזכי
ג בואך רסולי לאלכתירין ודנובהם יחתמלהא ׃ לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים
במע ג יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים
ומי נשא ולפשעים יפגיע ׃ בכין אפליג ליה בזת עממין סגיאין וית נכסי כרכין
תקיפין יפליג עדאה חלף דמסר למותא נפשיה וית מרודיא שעביד לאוריתא
והוא על חובין סגיאין יבעי ולמרודיא ישתביק בדיליה ׃ לדלך אנצבה מע
אלאגלא ומע אלעצמא יקתסם אלסלב בדל מא גרד לאלמות נפסה ומע אלפאסקין
נגד עד והו קד אחתמל דנב אלכתירין ועלי אלפאסקין יסתקבל ׃ רני
הפטרת כח וגם היא הפטרת כי תצא ג מל בטע מלעיל עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר
יהוה ׃ שבחי ירושלם דהוות כאתתא עקרא דלא ילדת בועי תשבחא ודוצי דהות כאתתא
דלא עדיאת ארי סגיאין יהון בני ירושלם צדיתא מבני רומי יתיבתא אמר יי ׃
רנמי יא גמאעה הי כעאקר לם תלד ואנטקי ברנין ואצהלי יא אמה הי כמן לם תטלק
פאן אהל אלוחשה סיכונו אכתר מן אלמסכונה קאל אללה ׃ הרחיבי מקום אהלך ויריעות

למות

נבזר ג וסימנה׃ כי נגזר כי נבזר ואת חשד ׃ העריה ג וסימנה׃ כי את שארו העריה עריריים את מקלה הערה ותחת אשר הערה

משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי׃ אפתא אתר בית
משרך וקרוי ארעיך יתנגי לא תמנעין אסגא עם משריתיך ושלטונך תקיפי׃
אוסעי מוצע כבאך ושקאק מסאכנך ימתדון לא תצדיהם וטוולי אטנאבך ושדדי
אותאדך׃ כי ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ ומו׳ וחס
ארי לדרומא ולצפונא תתקפין ובנך עממין ייחסנון וקרוין דצדיין ייתבון׃ פאנך
תנבסטין ימנה ויסרה ונסלך ירת אממא וקרי וחשה יסכנהא׃ אל תיראי
כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת ומו׳ ב׳
אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ לא תדחלין ארי לא תבהתין ולא תתכנעין ארי לא
תתכלמין ארי בהתת עולימותיך תתנשין וחסודי ארמלותיך לא תדכרין עוד׃
ולא תלאפי פאנך לא תכיבין ולא תכגלין פאנך לא תכזין כל תנסין חיא צבאיך
ועאר תרמלך לא תדכרינה אבדא׃ כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך וחס
קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ ארי מריך דעבדיך יי צבאות שמיה
ופרקיך קדישא דישראל אלה כל ארעא יתקרי׃ אן רבך כאלקך אסמה רב אלגיוש
ווליך קדוס אסראיל אלאה גמיע אלעאלם ידעא׃ כי כאשה עזובה ועצובת ומו׳
רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ ארי כאתא שביקא
ועיקת רוח ערעת שכינתא דיי׳ וכאתת עולמין דאתרחקת אמר אלהיך׃ ואנמא
כאמראה תרכת חינא פאגתמת נפסהא סמאך אללה או כאמראה אלשבאב אד
זהד בהא חינא קאל רבך׃ ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך׃ ברגז ב׳ ובחסר
זעיר רחיקתיך וברחמין סגיאין אקריב גלותיך׃ פאן כנת פי טרפה יסירה
תרכתך פאנא ברחמה ואסעה אגמע שמלך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ בשעא זעירא סליקית אפי
שכינתי זמן מניך ובטבות עלם דלא פסקן ארחים עלך אמר פרקיך יי׳׃ ואן
כאן זבר מן סלטט חגבת רצאי כטרפה ענך פבפצל מוובד ארחמך קאל ולייך אללה׃
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן ב׳ בקפ
נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃ כיומי נח דא קדמי דקיימית במימרי
דלא יעדון מי טופנא דהוו ביומי נח עוד על ארעא כין קיימית דלא יחול רגזי

יריעות ה׳ מו׳ וסימנ׳ ויריעות משכנותיך יטו ירגזון את עזובה חשה ואת יריעות וחרון בריתי כזהו׳ קדר

עלך ולא אזוף ביך ויהלי ענדי כעצר נוח אנה כמא אקסמת אן לא ימר מתל
מא עצר נוח אבדא עלי אלארץ כדאך אקסמת אן לא אסכט עליך ולא אזגרך׃ כי ההרים
ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יהוה׃ ארי טוריא יעדון ורמתא יתפרקן וטובי מנך ירשלם לא יעדי
וקים שלמי לא יתרחק אמר דעתיד לרחמא עלך יי׃ חתי אן אלגבאל תזול ואלאפאע
תמיל ופצלי לא יזול ענך ועהד סלאמי לא ימיל קאל ראחמך אללה׃ עניה
הפטרת ראה אנכי
סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים׃ חשילתא מקבלת
עלבן קרתא דאמרין עלה עממיא לא תתנחם האנא כביש בצריא אבני רצפתיך
ואשכללניך באבנין טבן׃ יא צעיפה מנקולה לא תתעזא האנא משקע חגארתך
באלאתמד ואאססך באלמהא׃ ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ׃ ואשוי כמרגלין אעך ותרעך לאבני גמר וכל תחומך
לאבני צרוך׃ ואציר כואך מן כרכד ואבואבך מן חגארה גוהר וסאיר תלמך
מן חגארה מראדה׃ וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃ וכל בנך יהון אלפין
באוריתא דיי וסגי יהי שלם בנך׃ וגמיע אהלך תלאמיד אללה ומא אכתר
סלאמתהם׃ בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב
אליך׃ בזכותא תתקנין אתרחקי מעשקא ארי לא תדחלין ומתברא ארי לא ייעול
עלך׃ ובאלעדל תתכונין תבעדין מן אלגשם כי לא תכאפיה ומן אלאנדקאק פאנה
לא יקרבך׃ הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול׃ הא אתכנשא יתכנשון
ליך גלות עמיך לסופא מלכי עממיא דמתכנשין לאעקא ליך ירשלם בגויך
יתרמון׃ לעל סאכן יסכן אלארץ מן דוני פמן קדר אן יסכנך פיך יקע׃ הן אנכי
בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל׃
הא אנא בריתי נפחא נפח נור בשיחורין ומפיק מנא לצרכיה ואנא בריתי מחבלא
לחבלא׃ פאני אלדי כלקת אלצאנע מנהם מן ינפך אלנאר פי אלפחם ויכרג אניה
לצנאעתה ואנא כלקת אלמהלך ליהלך׃ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון
תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃
כל זין דיתקן עלך ירשלם לא יצלח וכל לישן דיקום עמיך לדינא תחייבניה דא

ימושו ג ב מל וחד חס וסימנה׳ כי ההרים ימושו וזכו זאת בריתי אם ימושו החקים כתל חס ׳וכל ב׳ ריש פ״ס בספ ההרים

אחסנת עבדיא דיי וזכותהון מן קדמי אמר יי׃ פכל סלאח יצוור עליך לא ינגח
וכל לסאן יקאומך פי אלחכם תפלגין הדי מן כחלת אוליאי וחסנאתהם מן ענדי
יקול אללה׃ הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב׃ יי כל דצבי למילף ייתי ויילף ג
ודלית ליה כסף איתו שמעו ואילפו איתו שמעו ואילפו בלא כדמין ולא בממון
אלפן דטב מחמר ומחלב׃ יא מעאשר אלעטאש תעאלו אלי מא ליס לה עליכם מן
אתמן ותעאלו אמתארו וכלו מגאנא תם תעאלו אמתארו בלא פצה ולא גירהא מן
אתמן למרא ולבנא׃ למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ למא תתקלון כספכון ג
בלא למיכל ולאותכון בלא למסבע קבילו קבלא למימרי ואכולו דטב ותתפנק
בדהין נפשכון׃ לם תזנו ורקכם בגיר טעאם ומכאסבכם פי גיר משבעא אסמעו
מני סמאעא ותדלל בדרסם אנפסכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי
נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים׃ ארכינו אדניכון וקבילו
למימרי שמעו ותתקיים נפשכון ואגזר לכון קים עלם טבות דוד דמהימנין׃ כי
מיילו אסמאעכם תם אקבלו אליי ואסמעו מא תחיא בה אנפסכם פאני אעהד לכם
מן עהד אדהר מתל פצאיל דאוד אלמאמונה׃ הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה
לאמים׃ הא רב לעממיא מניתיה מלך ושליט על כל מלכותא׃ ולאך געלתה
שאהדא ללאמם ומדברא ואמירא׃ הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך
ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃ הא עם דלא תדע יפלחונך ג
ועם דלא ידעוך ירהטון לאסקא לך מסין בדיל יי אלהך ולקדישא דישראל ארי
שבחך׃ כדאך אנת יא אסראיל אמה לם תערפהא תדעו כהא ואמה לם תערפך
תחאצר אליך לאמר אללה רבך ולקדוס אסראיל אלדי הו פכרך׃ דרשו
יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב׃ תבעו דחלתא דיי עד דאתון חיין בעו
מן קדמוהי עד דאתון קיימין׃ אטלבו אללה כמא הו מוגוד לכם ואדעוה כמא
יכון קריבא אליכם׃ יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה
וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח׃ ישבוק רשיעא אורחיה דרשעא וגבר

ולקדוש ג׳ ומימנה׳ פארך פארך ישראל והד לקדוש יע׳ מכבד׳ הטו ג׳ ומימנה׳ מני ארח אזנכם אזנכם וחד והטו את לבבכם

אנש עשתונוהי ויתוב לפולחנא דיי׳ וירחים עלוהי ולדחלתא דאלהנא ארי מסגי
לסלחא׃ ואיתלך אלטאלח טריקה ופי אלגור אפכארה וירגע אלי אללה ירחמה ואלי רבנא
פאנה כתיר אלגפראן׃ כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ ומ׳ מח׳
ארי לא כמחשבתי מחשבתכון ולא אורחתכון תקנן כאורחת טובי אמר יי׳
פאן ליס תקדירי כתקדירכם ולא סיירכם כסיירי יקול אללה׃ כי גבהו שמים
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם׃ ארי כמא דרמין
שמיא מן ארעא כין תקנן אורחת טובי מאורחתכון ומחשבתי יתקנן ממחשבתכון׃
כל כמא אלסמאואת אשמך מן אלארץ כדאך סיירי אשמך מן סיירכם ותקדירי
מן תקדירכם׃ כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל׃ ארי כמא
דנחית מטרא ותלגא מן שמיא ולתמן לא אפשר ליה דיתוב אלהין מרוי ית ארעא
ומרבי לה ומועילה תהיב בר זרעא לזרע ולחמא כמיסת לאכיל׃ וכמא ינזל
אלמטר ואלתלג מן אלסמא ואלי תם לא ירגע בל ירוי אלארץ וינמיהא ויכתהא ויעטי
חבא ללזארע וטעאמא ללאכל׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי
ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כין הוי פתגם
טובי דנפיק מן קדמי לא אפשר דיתוב לקדמי ריקן אלהין עביד ית דרעינא ומצלח
לדשלחנא ליה׃ כדאך יכון אמרי אלדי יכרג ען קולי לא ירגע אלי פארגא בל
יצנע מא ארידה וינגח מא אבעתה פיה׃ כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ ארי בחדוא
תפקון מביני עממיא ובשלמא תתובלון לארעכון טוריא ורמתא יבועון קדמיכון
תשבחא וכל אילני חקלא ישעבון בעכפהון׃ וכדאך סתכרגון בפרח ותודון
בסלאם ואהל אלגבאל ואליפאע ינטקון בין אידיכם ברנין ודוי שגר אלצחרא יספקון
באלכפהם׃ תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה
לשם לאות עולם לא יכרת׃ חלף רשיעיא יתקיימון צדיקיא וחלף חיביא יתקיימון
דחלי חטאה ויהי קדם יי׳ לאת לשום עלם דלא יפסוק׃ בדל אלסדר ינבת לכם אלברותי
ובדל אלסוס אלאס פיציר דלך אסמא ואיה אלדהר לא תנקטע׃ כה אמר

לסלוח ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ וסימ׳ ולא אבה יי׳ לסלח ואל אלהינו כי ירבה מחשבתיכם ב׳ מל׳ וס׳ כי לא מחשבותי הן ידעתי מחשבותיכם

יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃ כדנן
אמר יי טרו דינא ועבידו צדקתא ארי קריב פרקני למיתי וזכותי לאתגלאה׃
כדי קאלה אחפצו אלחכם ואעמלו אלעדל פאן כלאצי יכון גותי קריב אמגי וזכותי
לכם תצהר׃ אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל רע׃ טובי אנשא דיעביד דא ובר אנשא דיתקף בה יטר
שבתא מאחלותיה ויטר ידוהי מלמעבד כל ביש׃ טובא אנסאן יצנע הדה
אלשראיע ואדמי יתמסך אן יחפץ אלסבת מן בדלה ויחפץ ידה מן פעל כל שר׃
ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ ולא יימר בר עממין דמתוסף על עמיה דיי
למימר אפרשא יפרשינני יי מעל עמיה ולא יימר סריסאה הא אנא כאע
יביש׃ ולא יקול אלגריב אלמנעטף אלי אלה קאילא סיפרזני אלה מן בין קומה ולא
יקול אלכאדם אנמא אנא כעוד יאבס׃ כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי׃ ארי כדנן
אמר יי לסריסיא דיטרון ית יומי שביא דילי ומתרעין בדצבינא ומיתקפין
בקימי׃ לאן כדי קאלה ען אלכדאם אלדין יחפצון סבותי ויכתארו מא ארדתה
ויתמסכון בעהדי׃ ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם
עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ ואתין להון בבית מקדשי ובארע בית שכינתי
אתר ושום דטב מבנין ומבנן שום עלם אתין להון דלא יפסוק׃ סאעטיהם פי
ביתי ואסוארי אתארא ואסמא כיר מן אלבנין ואלבנאת אעטיהם אסם אלדהר מא
לא ינקטע׃ ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם
יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃ ובני עממיא
דמתוספין על עמיה דיי לשמשותיה ולמרחם ית שמא דיי למהוי ליה לעבדין
כל דיטר שבתא מאחלותיה ומיתקפין בקימי׃ ואלגרבא אלמנעטפין אלי אלה
ליכדמוה ויחבו אסמה ויכונו לה עבידא כל מן יחפץ אלסבת מן בדלה וא
מתמסכין בעהדי׃ והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃ ואיתיכון

כות׳ ׃ אשרי אנוש ב׳ וסימנה׳ יוכיחנו אלוה יעשה זאת׳ הן אני ד׳ וסימ׳ ערל שפתים נשארתי לבדי ואל יאמר הסריס בפ״ך

לטורא דקודשי ואחדינון בבית צלותי עלותהון ונכסת קודשיהון יתסקון לרעוא
על מדבחי ארי בית מקדשי בית צלו יתקרי לכל עממיא ׃ סאר כלהם אלי גבל
קדסי ואפרחהם פי בית צלותי ותכון צואעדהם ודבאיחהם לרצא עלי מדבחי
ג׳ ריש פיס לאן ביתי לגמיע אלאמם יסמא בית צלוה ׃ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד
אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו ׃ אמר יי אלהים דעתיד לכנשא מבדרי ישראל עוד אקריב
גלותהון לכנשא יתהון ׃ יקול אללה אלגאמע מטרחיי אסראיל סאצם אליהם מן
מגתמעיהם ׃ כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי אֵתָיוּ לֶאֱכֹל כָּל חַיְתוֹ בַּיָּעַר ׃ כל מלכי עממיא
דמתכנשין לאעקא ליך ירושלם בגויך יתרמון יהון מיכל לחית ברא תסבע מנהון
חית חורשא ׃ גמיע וחוש אלצחרא אתי תאתי לתאכל גמיע וחש אלצחרא ׃
צפיו ז׳ וחט צֹפָו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדָעוּ כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ הֹזִים שֹׁכְבִים
אֹהֲבֵי לָנוּם ׃ סכואיהון סמן כולהון לא ידעין מדעם כולהון כלבין חרשין לא
יכלין למיבח נימין שכבין רחמין למדמך ׃ תרא אלמטלעין מנהם כלהם עמי
לא יעלמון וכלהם ככלאב כרס לס תסתטיע נבאחא כלתנום ותנצגע ותחב אלנום ׃
ה׳ וקי׳ וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הָבִין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ
איש לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ ׃ וכלביא תקיפי נפשן לא ידעין למסבע ואנון מבאשין
לא ידעין לאסתכלא כולהון גבר לקביל אורחיה גלו גבר למבז ממוניה דישראל ׃
וכפוסהם וקחה לא תערף אלשבע כדאך האולי רעאתהם לא יערפון אלפהם
וכלהם פי טריקהם קד ולו כל רגל עלי טמעה פי נאחיתה ׃ אֵתָיוּ אֶקְחָה יַיִן
וְנִסְבְּאָה שֵׁכָר וְהָיָה כָזֶה יוֹם מָחָר גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד ׃ אמרין איתו ונסבי חמר
ונתרוי מן עתיק ותהי שירותנא דמחר טבא מדיומא דין סגיאה לחדא ׃ יקולון
נאכד אלכמר ונחתכר מן אלמסכר פיציר לנא גדא מתל יומנא הדי כלאכבר מנה
ואפצל גדא ׃ הַצַּדִּיק אָבָד וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין
כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק ׃ צדיקיא מיתין ולית אנש דמשוי דחלתי על לב
וגברי גומלי חסדא מתכנשין לא מסתכלין ארי מן קדם בישתא דעתידא למיתי
מתכנשין צדיקיא ׃ פקד באד מנהם אלצאלחין וליס אחד יחד בהא אלי כיר ודו פצל
ינצמון וליס מן יפהם אנצמאמהם מן קבל אלשרור ׃ יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל

משכבותם הלך נכחו׃ יהכון יכוחון על אתר בית משריהון עבדי אוריתיה׃ ואנמי
אסלאם ילאקיהם ויסתקרון פי מצׄאגעהם כל מן סאר חולה׃ ואתם
קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה׃ ואתון אתקרבו הלכא בני עם דרא
דעובדיהון בישין דמכצבת קדשא נצבתהון ואתון מנאפין ומזנן׃ ואנתם
פתקדמו אליתם יא דורי אפאלאת וכסל אפגור ואזנא׃ על מי תתענגו על מי
תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ על מן אתון מתפנקין
וקדם מן תפתחון פומכון תסגון למללא רברבן הלא אתון ילדי מרוד זרעא שקרא׃
עלי מא תתדללון ועלי מא תוסעון פואהכם ותטוולו אלסנתכם ליס אנכם אולאד
אגרם נסל אבאטל׃ הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים׃ דפלחין לטעותא תחות כל אילן עבות נכסי ינקיא
בנחלא תחות שקיפי כיפיא׃ אלמתסלטין באלכבאש בדל אלשגר אלמתמרה ואלכחי
אלאולאד תחת כהוף אלצכור׃ בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת
נסך העלית מנחה העל אלה אנחם׃ כשעיעות כיף נחלא חולקיך אף תמן
אנון עדבך אף להון נסיכת נסכין אסיקת קרבנין העל אלין יתוב מימרי׃
ופי מרד אלודי קסמכם והם מהמא הם כלאך חצתכם להם איצא תצבון אל
אמזאג ותקדמון אלהדאיא אפעלא הדי אצפח לכם׃ על הר גבה ונשא שמת
משכבך גם שם עלית לזבח זבח׃ על טור רם ומנטל שוית אתר בית משרך
אף לתמן סליקת לדבחא דבח׃ ועלי כל גבל שאמך וסני מנהם קד ציירת
מצׄאגעתכם וצעדתם הנאך לתקתלון קתלא׃ ואחר הדלת והמזוזה שמת
זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת
משכבם יד חזית׃ ואחורי דשא ומזוזתא שוית דכרן טעותיך הוית דמיא
לאתא דרחימא על בעלה וטעת בתר נכראין אפתית בית משרך וגדרת
ליך מנהון קים רחימת אתר בית משכביהון אתר בחרת׃ ווראא אלמצראע ואל
מרבן מנהם ציירת דכרכם וכדׄלך אלי אנכשפתם עני פצעדתם ואוסעתם
מצׄאגעכם ועהדת ואחבבת מצׄאגעתהם ואנצׄר אלי בין אידיכם׃ ותשרי
למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי ציריך עד מרחק ותשפילי עד שאול׃

משכבותם ו׳ וסימנה׳ יבוא שלום ולא נעקו אלי הוי חשבי און יעלזו חסידים ... עלית ג׳ וחד מן עלית כלך לגגות גם שם

כד עבדת ליך אוריתא אצלחת במלכותא וכד אסגית ליך עובדין טבין סגיאה משריתך
ושלחת אזגדך עד מרחיק ואמאיכת תקיפי עממיא עד לשאול׃ ואמא אנת פאטרפת
אמלוך כאדראהאן וכתרת להם עטרך וארסלת להם כפיוגך אי בעיד והכטת איהם אי
אגחים׃ ברוב דרכך יגעת לא אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית׃ בסגיאות
אורחתיך לאית לא אמרת למתב בכסין סגיאין אסגית עלוין לא סברת למתבי׃
ובכתרה סעיך קד תעבת ולם תקולי איאס אחיואן אזי טלבת ידך וגדתיה לדאך לם
תרתדעי׃ ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא
אני מחשה ומעולם ואותי לא תיראי׃ וית מן יציפת וקדם מן דחילת ארי אסגית
למללא כדבין ופלחני לא אידכרת לא שוית דחלתי על לבך הלא אנא יהבית ליך
ארכא מעלמא דאם תתובין לאוריתא ולקדמי לא תבת׃ ומן רא אזי אהתממת
בה או כפתיה אד תכדבין ואיאי פלס תדכריין ולם תדרי אייבאך אא אנא אמהלך
וכאצה מן דהרך ואיאי לא תכאפין׃ אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך׃
אנא חוית ליך עובדין טבין דאנון זכון ליך ואת אסגית ליך עובדין בישין דלא יהנון
ליך׃ אעלמי אני אזי אפלג בחגתך ואמא אעמאך הדה פלא תנפעך׃ בזעקך
יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר
קדשי׃ אצוחי כען אם יפרקונך עובדי שקריך דהוית מתעסקא בהון מינקותיך
וית כולהון יטול רוחא יהון ללמא ודרחיץ על מימרי יחסין ארעא ויירת טורא
דקדשי׃ ואדי צרכת ליכלצך מגמעוך פאן גמיעהם יחמלהם אריח מתל ויאכדהם
אהבא ואמסתכן אליי יכחל אבלד ויחוז גבל קדסי׃ ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי׃ ויימר אליפו ואזהרו אפנו לב עמא לאורח תקנא סליקו תקלת
רשיעיא מאורח כנשתא דעמי׃ ויקול אכלצוהא אכלצוהא וכבלו טריקהא וארפעו
אמעאתר מן טריק קומי׃ כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו
מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים׃
ארי כדנן אמר רמא ומנטלא דשרי בשמיא וקדיש שמיה ברומא שרי וקדישא
שכינתיה אמר למפרק לתבירי לבא ולמכיכי רוחא לקיימא רוח מכיכין ולמסעד
לב תבירין׃ ואעלמו אן כדי קאל ארפיע אסני אתאבת אי אאבד אקדוס אסמה אנא

הפטרת שחרית כפור

הלא אני ג וסימנ׳ מחשה הלא אני יע אני אמרתי ׃ ושפל ג וסימנ׳ ואת דכא גאות אדם ושפלי אנשים

אסכן אסמא ואקדס ומע אצעיף ולאשע ארוח לאחיי רוח אלכאשעין ואקוי קלוב א'
צעפא׃ כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי׃ ארי לא לעלמא אתפרע כדין ולא לאפרש יהי רגזי ארי רוחי מיתיא אנא
עתיד לאתבא ונשמתא אנא עבדית׃ ואנא לא אי אדהר אלכצמכם ולא אי אגאיה
אסכט עליכם לאן ארואחכם מן בין ידיי שמלתכם ונסמתכם אני צנעתהא׃ בעון
בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ בחובי ממונהון דאנסו
הוה רגזי עליהון ואקיתנון סליקית שכינתי מנהון וטלטילתנון בדרית גלותהון על
דטעו בתר הרהור לבהון׃ ואפריק מנהם בדנב טמעה סכטת עליה פצרבתה סרא
וצאהרא ומאואם עאתיא פיראי נפסה׃ דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבליו׃ אורח תיובתהון גליא קדמי ואשבוק להון וארחים עליהון
ואשלים תנחומין להון ולדמתאבלין עליהון׃ תם למא ראית מדהבה אוגבת אן
אשפיה ואסיירה אנא ואדד עזא עליה ולמתחזנין לה׃ בורא ניב שפתים שלום
שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו׃ דברא ממלל ספון בפום כל אנשא
אמר שלמא יתעביד לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין ושלמא יתעביד לתביא
דתבו לאוריתי קריב אמר יי ואשבוק להון׃ קא' אללה כאלק נטק אשפתין סלאמא
סלאמא לאבעיד ואקריב ואנא אשפיהם׃ והרשעים כים נגרש כי השקט לא
יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ ורשיעיא כימא דטריד דבעי למנח ולא יכיל
ועכרין מוהי סין וטין׃ ואמא אטאלחין פהם כאלבחר אלמנטרד אלדי לא יסתטיע
אלקראר פתכדר אמיאה באלחמה ואלטין׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ לית
שלמא אמר אלהי לרשיעיא׃ וליס סלאם קא' רבי לאלכאפרין׃ קרא
בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ נביא
אכלי בגרונך לא תמנע כקל שופרא אריס קלך וחוי לעמי מרדיהון ולבית יעקב
חוביהון׃ וקא' לי נאד בחלקך לא תצד דאך וארפע צותך כאלבוק ואלכר קומי בגרומהם
ומן אל יעקוב כטאיאהם׃ ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון׃ וקדמי
יום יום אפן תבעין כאו למדע אורחן דתקנן קדמי צבן כעמא דזכו עבד ומדין

ולהחיות ב' וסימנה' לכם לפליטה לב נדכאים והאלהים חט' ׃ הרם ג' וסימנה' את מטך כשופר קולך ואתה הרם לך בתל מלעיל

אלהיה לא אתרחק שאלין מן קדמי דין דקשוט כאו לאתקרבא לדחלתא דיי׳ צבין׳
אנהם יטלבוני יומא בעד יום ויריד̇ון תעריף סיירי כקבילקר צנע צ׳זכוה ולם
יתרך חכם רבה כד̇אך יסאוני אחכם אעדל ויריד̇ון אתקדם אי חכם אלהי׳ למה
צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו׳ אמרין למא אנחנא צימין וקדמך גלי מסגפין נפשתנא וקדמך ידיע נביא
אימר להון הא ביום תעניתכון אתון תבעין צרכיכון וכל תקלתכון אתון מקרבין׳
ויקולון לם צמנא ולם תר לנא ואגענא אנפסנא פלם תערף לנא אים פי צומכם
תטלבון מראדכם וגמיע משקאתכם תקתצוהא הן לריב ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם׳ הא לתחרו ולמצו אתון
צימין ולממחי בכרמילא דרשעא לא תתענון תעניין כאין לאשמעא במרומא קלכון׳
ואנמי לאכצומה ולמנאצאה תצומון ולאתצארב כשואדך אצלם פלם תצומון כמא
אן תסמעון ברפע אצואתכם׳ הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף
כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׳ ההדא היא תעניתא
דרעינא בה יומא דמסגיף אנשא נפשיה כפיף רישיה כאגמון כפיף ועל סקא
וקטמא כאית הלהדא אתון קרן תעני ויומא דרעוא ביה מן קדם יי׳ הכדי יכון צום
אלתארה כאן יכון יומא יגוע אלאנסאן פי כפסה או יכבס ראסה כאפאפיר ויפתרש אל
מסח ואלרמאד הדי יבגי אן תסמיה צומא או יום רצא ללה׳ הלוא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׳
הלא דא היא תעניתא דרעינא בה פרדו כנשת רשעא שרו קטרי כתבי דין מסטי
ופטרו דהוו אניסין בני חורין וכל דין מסטי תסלקון׳ לא אן הדי צום אלתאלה
תחליל אעקאד אלצלם ואטלאק רבאטאת אלמיל ואטלאק אלמעטופין אחרארא וכל
חיף פאכצלוה׳ הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום
וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׳ הלא תפרנס לכפנא מלחמך וחשיכין מטלטלין
תעיל לגו ביתא ארי תחזי ערטלאה ותכסיניה ומקריב בסרך לא תכבוש עינך׳ תם
ואם אגאיע מן טעאמך ואצעפא אלדין תדכלהם אלי מנזלך ואן ראית עריאנא אכסה
ולא תגפל ען בשר מתלך׳ אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך

עכות ב׳ וסימנ׳ קול עכות א׳ כי יום עכות אדם ואנון בתרי לישנ׳ ושק ג׳ וסימנ׳ אלבוש שמים הלכף כאגמן ואתנה את פני׳

לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ בכין יתגלי כשפרפרא נהורך ואסות מחתך בפריע
תסק ויהכן קדמך זכותך ביקר מן קדם יי תתכניש׃ חיניד ינשק כאלפגר נורך
ועאפייתך תטלע סריעא ותסיר בין ידיך חסנאתך ונור אלה יצמך׃ אז תקרא
ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ בכין
תצלי ויי יקביל צלותך תבעי מן קדמוהי ויעביד בעותך אם תעדי מבינך אסטיות
דין מרמז באצבע ומלמללא מלין דאונס׃ חיניד תדעו פיגיבך אלה ותגוות ויקול
לביך אד אזלת מן בינך אמיל וגמז אלאצאבע וכלאם אגל׃ ותפק לרעב נפשך
ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ותתפח קדם כפנא
נפשך ונפש מסגפא תסבע ידנח בחשובא נהורך וקבלך יהי כטיהרא׃ ותסנח
לגאיע נפסך ואלנפס אלגאיעה תשבעהא פישרק פי אלגלאס נורך ויציר אפלך
כאלצהירה׃ ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ וידבר ינך יי תדירא ויסבע בשני בצורתא
נפשך וגופך ייחי בחיי עלמא ותהי נפשך מליא תפנוקין כגנת שקיא דמרויא
וכמבוע דמין דלא פסקין מוהי׃ ויסייר אלה דאימא וישבעך פי וקת אלקחט
ויקוי עצאמך פתציר כגנאן ריאן וכעין מא לא יקצר מאהא׃ ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת׃ ויבנון
מינך חרבת עלם יסודי דר ודר תקמים ויקרון לך מקיים אורחא דתקנא
מתיב רשיעיא לאוריתא׃ ואד בני כך כראבאת מלמנה ונצבת אסאסאת לגיל
וגיל סמית גאדר אלגר ראד אלסבל אלי עמארה׃ אם תשיב משבת רגלך
עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו
מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ אם תתיב משבתא רגלך למעבד
צרכך ביומא דקדשי ותערעה לשבתא בתפנוקין לקדישא דיי תיקר ותיקר
קדמוהי מלמעבד אורחך ומלסופקא צרכך ומלמללא מלין דאונס׃ ואן רדדת
פי אלסבת קדמך מן צנע מראדך פי יום קדסי ותלקיתהא באלדלאל וסמית קדס אלה
מכרמא פאכרמתאה מן קצא חואיגך ווגוד מראדך ואלכלאם פיהא׃ אז תתענג
על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה

וזרח ג וסימנהון משעיר למו בחשך אורך השמש חד בתו וחד בגני וחד בכתו ׃ חפציך ב וסי' ביום קדשי ומלחפציך לא ישוו

ומוסיפין בסוף הה״פטרה ובא לציון גא׳ בסוף לוח ראשון מוסף ד״א

נט

דבר׳ בכין תתפנק על יי׳ ואשרינך על תקפי ארעא ואוכילנך פירי אחסנת יעקב
אבוך ארי במימרא דיי׳ גזיר כין׳ חינוי תדלל עלי רבך פירכבך עלי קמאקם אל
בלאד ואטעמך נחלה יעקוב אביך כמא קד קאלה באמרה׳ הן לא
קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע׳ הא לא מקפירות יד מקדם יי׳ לית
אתון מתפרקין ולא מדיקיר קדמוהי מלמשמע לא מתקבלא צלותכון׳ אנהא לם
תקצר יד אללה מן אלמגותה ולא עצם ענדה אסתמאע אלדעא׳ כי אם עונתיכם היו
מבדלים ביניכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע׳ אלהין
חוביכון הוו מפרשין ביניכון לבין אלהכון וחטאיכון גרמו לסלקא אפי שכינתא
מנכון מלקבלא צלותכון׳ לאן דנובכם צארת פאצלה בינכם ובין רבכם ולכטאיאכם
חגבת רחמתה ענכם אן יסמע לכם׳ כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברו שקר לשונכם עולה תהגה׳ ארי ידיכון שותפן בדם זכי ואצבעתכון בחובין
ספותכון ממללן שקר לישנכון כלין מחשיב׳ ממא אכפאפכם קד תלוותת
באלמעאצי ואצאבעכם באלדנוב ושפאתכם תכלמת באלבאטל ולסאנכם תדרס
אלגור׳ אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד
און׳ לית דמצלי בקשוט ולית דמיתדן בהימנותא מתרחצין על למא וממללין
שקר מוחן ומפקין מלכהון מלין דאונס׳ פליס מן ידעי בעדל ולא מחאכם
באמאנה אתכלאן עלי אלתיה וכלאם אלזור וכאנהם יחמלון אלגדר ויולדון אלגור׳ ביצי
צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה׳
הא כביעי חיוון חרמנין ולקוין דעכוביתא מחא דמן דאכיל מביעיהון מאית
ומשחכן ומפקן חיוון חרמנין מפירתין׳ ויפקסון ביץ אלרקש מן אלחיאת וינסגון
סחאיא אלענכבות פמן אכל מן ביצהא ימות ואלמדארה מנהא תפקס אפעא׳
קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס
בכפיהם׳ הא כקוין דעכוביתא דלא כשרין לאתכסאה כין לית הנאה בעובדיהון
דרשיעיא עובדיהון עובדי אונס וליאות שקר בידיהון׳ וסחאיאתהם לא תציר
תובא להם ולא יתגטון בשי מן אעמאלהם ואעמאלהם אעמאל אלגור ופעל אלצלם פי
אכפאפהם׳ רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און

לרע ו׳ פת׳ וסימ׳ לא יבקר בין טוב לרע הוי האומרים לרע רגליהם דמשלי רגליהם דישעיה׳ ׳ היו מבדלים ואבדל אתכם תרויה׳ חס׳

שד ושבר במסלותם ׃ רגליהון למעבד דביש רהטן ומוחין למשפך דם זכי
עשתונתיהון עשתוני אונס בזא ותברא בכבשיהון ׃ וארגלהם לשר תחאצר
ותסארע לספך דם אלברי ואפכארהם אפכאר אלגור ואלנהב ואלכסר פי סככהם ׃ דרך
שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא
ידע שלום ׃ אורח שלמא לא ידעין ולית דינא במהכהון שבליהון עקימו להון
כל דדריך בהון לא ידע שלמא ׃ טריק אלסלאמה כאנהם לא יערפונהא וליס חכם
פי מסאלכהם וקד עסרו סבלהא להם חתא צאר כל מן סלכהא לא יערף אלסלאם ׃
על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך ׃ על כין אתרחק דינא מננא ולא מערען לנא זכון סברנא לניהור
והא חשוך לזיהור והא ביר בקבלא אנחנא מהלכין ׃ וצאר אלמעתרפין מן בינהם
יקולון לדאך בעד אלחכם מנא פליס ילחקנא אלעדל כלנו אלצו פאדא בה צלאם
ונתוקע אלספר ונסיר פי אלאפל ׃ נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו
בצהרים כנשף באשמנים כמתים ׃ נמשמיש כסמין כותלין וכד לית להון עינין
נמשמיש איתקילנא בטיהרא כמא דמתקלין בקבלא איתחד עלמא באפנא
כמא דאחידין קבריא באפי מיתיא ׃ ונגסס אלחיטאן כאלעמי כמן ליס לה
עינאן נגססהא ונעתר פי אלצהירה כתא אלגלס ונצרנא כאלמותי פי אלחוד ׃ נהמה
כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו ׃ עמינא
מן קדם בעלי דבבנא דמתכנשין עלנא כדובין כולנא כיונין נהמא נהימנא סברנא
לדינא ולית לפרקנא אתרחק מננא ׃ נהים כאלדבאב כלנא תם נהדר כאלחמאם ונרגו
אלסירה פלא נגדהא ואלמגותה פקד בעדת ענא ׃ כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו
ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום ׃ ארי סגיאין חובנא לקבלך
וחטאנא אסהידו בנא ארי חובנא גלן לנא ועויתנא ידענא להון ׃ ממא כתרת
גרומנא ענדך וכטאיאנא שהדת עלינא ממא גרומנא מענא ודנובנא פנערפהא ׃
פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר ׃
מרידנא וכדיבנא במימרא דייי ואסתחרנא לאחרא מבתר פלחנא דאלהנא הוינא
ממללין שקר וסטיא מוחן ומפקין מלבהון פתגמי שקר ׃ והי אלכפר באללה ואלגחוד

וחטאותיכו ב מו׳ וסימנה׳ כי רבו פשעינו ותבואתה מרובה ׃ להוסיף על חטאתינו כת׳ ׃ אין משפט ב וסי׳ וידע בעינו כי אין

כא

ואתרחא מנטאעה אלה ואלכלאם פי אלגשם ואלמחו ואפתנא מנתלקא אלנפס בכלאם
באטל ודרסה׃ והסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת
ונכחה לא תוכל לבוא׃ ויסתחר לאחרא דינא וזכותא מרחיק קמת ארי אתקילו
ברחובא עבדי קשטא ועבדי הימנותא לא יכלין לאתגלאה׃ ואזיג דוי אלחכם
אלי ורא ודוי אלעדל מן בעיד יקפון ועתר אהל אלחק פי אלרחאב ואלמציבין לא יקדרון
עלי אלדכול׃ ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי
אין משפט׃ והוו עבדי קשטא מיטרפין ודסטן מביש מתבזזין וגלי קדם יי ובאיש
קדמוהי ארי לית דינא׃ פאמא אן צאר אלחק מעדומא ואלזאיל ען אלשר מסלובא
ראי דלך אלה וסא עבדה אד ליס חכם׃ וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע
ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו׃ וגלי קדמוהי ולית גבר דליה עובדין
טבין וידיע קדמוהי ולית אנש דיקום ויבעי עליהון ופרקינון בדרע תוקפיה
ובמימר רעותיה סעדינון׃ פלמא ראי אן ליס רגל ואטרקהם פלם יכון מפאג
ואגאת בקדרתה ואסנד בעדלה׃ וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה׃ ויתגלי למעבד זכון לעמיה תקוף
ופרקן ייתי במימריה לדחלוהי למעבד לאתפרעא בתקוף מסנאי עמיה ויתיב
נקמא לבעלי דבבוהי׃ ואצהר עדלה כלבאס אלדרע ואעלן צותה כאלביצה אלתי עלי
אלראס וכמן ילבס תיאב אלנקמה לבסא וישתמל באלגירה כאלממטר׃ כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם׃ מרי גמליא הוא גמלא ישלים
פורענותא לסנאוהי גמלא לבעלי דבבוהי לנגותא גמלא ישלים׃ וכמא אן עלי
אלאילא כמן יכאפי בחמייה לאעדאיה ומכאפאה לבאגציה כדאך לאהל אלגזאיר
יכאפי׃ וייראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר
צר רוח יהוה נססה בו׃ וידחלון ממערבא ית שמא דיי וממדנח שמשא ית
יקריה ארי ייתון כשפע נהר פרת מעיקין במימרא דיי יתכלון׃ כמא יכאפון
מן אלמגרב אסמה ומן אלמשרק כרמה באן יאתיהם בעדו כאלנהר אלגאר ואמר
אלה ירפע עלמה׃ ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃ וייתי לציון
פריק ולאתבא מרודיא דבית יעקב לאוריתא אמר יי׃ תם יאתי לציון אלפאך ולתאיבין

הגו ג ב כת וו וחד כת הי וסימנ׃ ובזוכם הבה כהבה הגו סיגים מכסף הגו לשע׃ קדמאה כת הי

מן אלאנ מן נ' יעקוב קא' אלה ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר ב ג
יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃ ואנא דין קימי עמהון אמר יי רוח קדשי דעלך ופתגמי יצאו
נבואתי דשויתי בפומך לא יעדון מפומך ומפום בנך ומפום בני בנך אמר יי ואני ל בן
מכען ועד עלמא ׃ והו ואני בעהדי מעהם נבוותי אלדי עליך וכלמאתי אלדי
לקנתהא לא תמיל מן פאך ומן פם נסלך ומן פם נסל נסלך מן אלאן אלי אלדהר ׃
קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח ׃ קומי אנהרי ירושלם ארי מטא זמן הפטרת והיה כי תבוא מועד
פרקנך ויקרא דיי עלך יתגלי ׃ יא פקומי פאצי לאן נורך קד אקבל ונור אלה
עליך קד אשרק ׃ כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה
וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה ׃ ארי הא חשוכא יחפי ארעא וקבלא למלכותא ובך ישרי ג
שכינתיה דיי ויקריה עלך יתגלי ׃ ואן אלצלאם סיגטי אלבלדאן ואלצבאב לאלאמם
ועליך ישרק אלה ונורה עליך יצהר ׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ זַרְחֵךְ ׃
ויהכון עממיא לנהוריך ומלכיא לקביל זיהוריך ׃ חתי יסעו אלאמם אלי ציאך
ואלמלוך אלי ספר נורך ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק
יָבֹאוּ וּבְנֹתַיִךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה ׃ זקופי ירושלם סחור סחור עינך וחזאי כל בני עם
גלותיך מתכנשין ואתן לגויך בנך מרחיק ייתון ובנתך על גססין יתנסבן ׃ ויקול
לך ארפעי טרפך חואליך ואנצרי כלהם קד אגתמעו וגאו אליך ובניך מן אלבעד
יגון ובנאתך אלי אלגמב תחצן ׃ אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ ל השמש
הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ ׃ בכין תחזן ותנהרין ותתחלין ויפתי לביך בדחלת
חטאין ארי אתהפך לך עותר מערבא נכסי עממיא יתערון לגויך ׃ חינייד
תבצריהם פתסתנירי ובמא כאן פזעקלבך ויתסע אד ינקלב אליך גמהור אלבחר
וגנד אלאמם יגון אליך ׃ שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבֹאוּ ו
זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלֹּת יְהוָה יְבַשֵּׂרוּ ׃ שירת ערבאי תחפי סחרנך הגני מדין
והולד כולהון משבא ייתון דהב ולבונה יהון טעינין ויהון עמהון כתשבחתא
דיי יהון משתעין ׃ וקטר אלגמאל תגטיך באקתאב מדין ועיפה וכתיר מנהם מן
אלשחר יאתון ואלדהב ואללבאן יחמלון למדאיח אלה יבשרון ׃ כָּל צֹאן קֵדָר

קומי ג' ריש פיס' וסימנ' שאי את הנער קומי אורי כי בא אורי רנו בלילה לראש אשמורות חד ביתן וחד בנבי וחד בכתו'

יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר׃ כל
ען ערבאי יתכנשן לגויך דכרי נבט ישמשונך יתסקון לרעוא על מדבחי
ובית תשבחתי אשבח׃ וגמיע גנם קדר תחשר אליך ואגלא נביות יכדמונך פיקרבון
מנהא לרצא עלי מדבחי ובית פכרי אפכרהסכה׃ מי אלה כעב תעופינה וכיונים
אל ארבתיהם׃ מן אלין דאתין כגלי כעננין קלילין ולא לאתעכבא גלותא דישראל
דמתכנשין ואתין לארעהון הא כיונין דתיבן לגו שובכיהון׃ ואלי קיל מן האולי
כאגים יטירון וכאלחמאם אלי רואזנהא׃ כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך׃ ארי למימרי נגון יסברון ונחתי ספיני ימא אילא פרסא קלעהא
בקדמיתא לאיתאה בנך מרחיק כספהון ודהבהון עמהון לשמא דיי אלהיך
ולקדישא דישראל ארי שבחך׃ פאן אלגזאיר לי ירתגון וספן אלבחר פי אוול אלאמר
לתגי בבנך מן בעיד ורקהם ודהבהם מעהם לאסם אלה רבך וקדוס אסראיל
אלי הו פכרהם׃ ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך
וברצוני רחמתיך׃ ויבנון בני עממיא שוריך ומלכיהון ישמשונך ארי
ברגזי מחיתיך וברעותי ארחים עלך׃ ויבנון אלגרבא אסוארך ומלוכהם
יכדמונך לאני צרבתך בסכטי ורחמתך ברצאי׃ ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃ ויתפתחון תרעך
תדירא יימם ולילי לא יתאחדון לאעלא לגויך נכסי עממיא ומלכיהון זקיקין׃
ותפתח אבואבך דאימא נהארא וליא לא תגלק לידכל אליך גנד אלאמם ומלוכהם
מסאקון׃ כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו׃ ארי
עם ומלכו דלא יפלחונך ירושלם ייבדון ועממיא אשתיצאה ישתיצון׃ ואי
אמה ומלכה לם יטיעך יבידון ובעצהם יגפון גפאפא׃ כבוד הלבנון אליך
יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ יקר
לבנן לגויך יתעל בירון מורנין ואשכרעין כחדא לשבחא אתר בית מקדשי
ואתר בית אשריות שכינתי איקר׃ ואכרם מא פי אללבנאן אליך יגא בה מן אלברותי
ואלסאג ואלשרבין אגמעין לאפכר בה מוצע קדסי ואכרם מחל סכינתי׃ והלכו

יראה יג׳ וסימנהון בהר יי׳ יראה מצות יאכל ב׳ בו שלש פעמים שלש פעמים ב׳ בו ולא יראה לך שאר מגן חס יראה

חלב ג׳ בליש וסימנ׳ חמאת בקר ודי חלב עזים ללחמך וינקת חלב גוים חד בתורה וחד בנבי׳ וחד בכתובים

אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה
ציון קדוש ישראל׃ ויהכון לגויך כפיפין בני משעבדיך וישתטחון למבעי מנך על
פרסת רגלך כל דהוו מרגזין ליך ויקרון ליך קרתא דיי ציון דאתרעי בה קדישא
דישראל׃ ויציר אליך מעדביך מנכפצין ויסגדון לך עלי קדמך גמיע ראפציך ויסמונך
מדינה אללה ציון קדוס אסראיל׃ תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך
לגאון עולם משוש דור ודור׃ חלף דהוית שביקא ומטלטלא ולית דעדי ואשוינך
ליקר עלם בית דיצן דר ודר׃ ובדל מא כנת מתרוכה ומשניה וליס מאר בך לאצירנך
אפתכאר אלדהר וסרור גיל בעד גיל׃ וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת
כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃ ותסבעין נכסי עממיא ובבזת מלכיהון
תתפנקין ותדעין ארי אנא יי פרקיך ומשיזביך תקיפא דיעקב׃ ותרצעין לבן
אלאמם חתי תדאיא אלמלוך תרצעינהא ותעלמין אני אללה מגיתך ווליך גליל יעקוב׃
תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ חלף נחשא דבזו מניך
ירושלם איתי דהבא וחלף ברזלא איתי כספא וחלף אעיא נחשא וחלף אבניא
ברזלא ואשוי פרנסך שלם ושלטונך בזכו׃ ולאעוצנך בדל אלנחאס דהבא ובדל
אלחדיד ורקא ובדל אלכשב נחאסא ובדל אלחגארה חדידא ואציר וכלאך דוי
סלאמה ואעואנך דוי אלעדל׃ לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃ לא ישתמע עוד חטפא בארעיך בזא
ותברא בתחומך ויערעון פרקן על שורך ועל תרעך יהון משבחין׃ לא יסמע
אבדא אלצלם פי בלאדך ולא אלנהב ולא אלכסר פי תכומך ותסמא אלגיאת אסוארך
ואבואבך אלמדחה׃ לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר
לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃ לא תצטרכין עוד לניהור שמשא
בימממא ואף לא לזיהור סיהרא בליליא ויהי ליך יי לניהור עלם ואלהיך לתשבחתיך׃
ולא יכון לך אבדא אלשמס פקט נור אלנהאר ואלקמר פקט לאלצוא אלליל בל יכון
אללה לך נור אלדהר ורבך פכרך׃ לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה
לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ לא תבטל עוד מלכותיך ויקריך לא יעדי יארי

ומקום ג׳ וסימנ׳ ומקום רגלי אכבד ומקום משכן ומקום המשפט שמה הרשע נהוגים

יי׳ יהי ליך לנהור עלם וישלמון יומי אבליך׃ מן חית לא יגיב שמסך אבדא ולא
קמרך לכן אפצל מנהמא יכון אללה לך נור אלדהר ותפנא איאם חזנך׃ ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר׃ ועמיך כולהון זכאין
לעלם יחסנון ארעא נצבא דחדותי עובד גבורתי לאשתבחא׃ וקומך כלהם צאלחין
ירתון אלבלד אבאד אלי אלדהר ויצירון פי סכך גרוסי וצנעה קדרתי לאפתכאר׃ הקטן
יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃ דזעיר בהון יהי לאלפא
ודחלש לעם תקיף אנא יי׳ בזמנה איתינה׃ אצגיר מנהם יציר כתיר ומן אקליל
אמה עצימה ואנא אללה אסרע בדלך פי וקתה׃ רוח אדני יהוה עלי
יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח׃ אמר נביא רוח נבואה מן קדם יי׳ אלהים עלי חלף דרבי יי׳ יתי
לבסרא ענותניא שלחני לתקפא לתבירי לבא לדשבן חירו ולדאסירין אתגלי
לנהור׃ נבוה אללה רבי עלי לאנה מסחני לאבשר אלבאשעין ובעתני לאגבר מכסורי
אלקלב ואדעו לאמסביין בעתק ולאסרא באנפצאץ׃ לקרא שנת רצון ליהוה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃ למקרי שנת רעוא קדם יי׳ ויום פורענותא קדם
אלהנא לנחמא כל אבליא׃ ואדעו בזמאן רצא לאוליא אללה ובעצר נקמה לאעדא
רבנא ואעזי גמיע אלחזנא׃ לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה
להתפאר׃ ליתשא לאבילי ציון למתן להון כליל חלף קטם משח דחדוא חלף
אבלא רוח משבחא חלף רוחהון דהות עמיא ויקרון להון רברבי קשטא עמיה דיי׳
לאשתבחא׃ ואציר לחזנא ציון ליעטא גמיעהם אפכר בדל אלרמאד ודהן אל
סרור בדל אלחזן ושכל אלמדיח בדל אלרוח אלכאב ויסמון אגלא אלעדל וגרס אללה
לאפתכאר׃ ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב
שממות דור ודור׃ ויבנון חרבת עלם צדית קדמאי יקוממון ויחדתון קרוין
דהואה חרבן צדית דר ודר׃ ויבנון כראבאת אלדהריה וחשאת אלאולין ינצבון
ויגדדון קרא כראב וחשאת גיל בעד גיל׃ ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני
נכר אכריכם וכרמיכם׃ ויקומון נוכראין וירעון עאנכון ובני עממיא אכריכון

ישמעו ז׳ וסימ׳ על פיך עוד חמס וגלתי בירושלם להקיר בור במקום הזה ויתכהו בקורך והשבתי המון קול מלאכבה ולא ישמעכם
וגם כביתים וחד ויברכו את העם ׳ לגוי עצום ג׳ וסימ׳ הרף ממנו הקטן יהיה לאלף ושמתי את הצלעה ׳

קורא וקורא ו׳ וסימנ׳ וקורא לך וקרא לך גוי לא קרא בשמי לשום לאבל׳ ציון ופשע מכין לא ופנים להם

ומפלחי כרמיכון׃ ויקף יאגבכיין ירעון אגפאמכם ויציר יאגרבא אכארינכם ופלחינכם׃
ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם
תתימרו׃ ואתון כהניא דיי׳ תתקרון דמשמשין קדם אלהנא יתאמר לכון נכסי
עממיא תיכלון וביקרהון תתפנקון׃ ואנתם אמה אלה תסמון וכדם רבנא יקו
לכם קווה יאמם תאכלונהא ופי כרמהם תתכדלון׃ תחת בשתכם משנה וכלמה
ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם׃ חלף דהיתון
ואתכנעתון על חד תרין דאמרית לכון איתי לכון ויבהתון עממיא דהוו משתבחין
בחולקהון כבין בארעהון על חד תרין יחסנון חדות עלם תהי להון׃ בדל מא
אסתחיתם צעפא ולזיתם ממן כאנו ירכו בקסמהם לואך פי בלאדהם תרתין צעפא
כדאך יצאחין פרח אדהר יכון להם׃ כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה
ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃ ארי אנא יי׳ רחימנא דינא מרחק
קדמי שקרא ואנכסא ואתין אגר עובדיהון בקשוט וקים עלם אגזר להון׃ לאני
אלה מחב אחכם שאני אגצב מן אגור אעטיהם אגרתהם בחק ועהד אדהר אעהדה
להם׃ ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי הם זרע
ברך יהוה׃ ויתרבון בעממיא בניהון ובני בניהון בגו מלכותא כל חזואיהון ישתמודעונון
ארי אנון זרעא דברכיה יי׳׃ ויערף בה פי אמם נסלהם וזראריהם פי מא בין
אשעוב וכל נאצרהם יתבתהם אנה נסל בארך אלה פיה׃ שוש אשיש
ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן
פאר וככלה תעדה כליה׃ אמרת ירושלם מחדא אחדי במימרא דיי׳ תבוע נפשי
בפרקנא דאלהי ארי אלבשני לבושין דפרקן מעיל דזכו עטפני כחתנא דמצלח
בגנוניה וככהנא רבא דמתקן בלבושוהי וככלתא דמתקשטא בתקונהא׃ והם
יקולון נסר באלה סרורא ותגדל אכפסנא כרכנא אד לכסנא תיאב אגות ובממטר
אעדל שמלנא ככתן יאם כפכר וכעורס תתזיין באתהא׃ כי כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃ ארי
כארעא דמפקא צמחה וכגנת שקיא מרביא כין יי׳ אלהים יגלי זכותה ותשבחתה
דירושלם לקביל כל עממיא׃ וכמא תכרג אארץ נבאתהא ותנבת אגנה חבובהא

הפטרת אתם נצבים

חרב יי׳ בלהט וסי׳ אמלט חרב ושלשה בגזי משלכת בערה מימיה וכתתי את הארץ וסכה תהיה לצלומם מחרב ושלחל ב׳ בו וחרשו
ישורר ואקרא חרב ועצמי חרה

צמחה ד׳ וסימנה׃ כי כארץ תוציא על ערבות צמחה טרפו צמחה ברביבים תמוגגנה צמחה תברך ׃ רדף

כלאך אללה יכבת חסנאתהם ומדיחהם חדא גמיע אלאמם׃ למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער׃ עד
דאעביד פרקן לציון לא אניח לעממיא ועד דאיתי נחמא לירושלם לא אשקיט
למלכותא עד דיתגלי כשפרפרא נהורה ופרקנה כלעור יבער׃ ויקול מן אגל
ציון לא אמסך ומן אגל ירשלם לא אקר אלי אן יכרג חסנאתהם כאספר וכורהא
כפליל ישתעל׃ וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר
פי יהוה יקבנו׃ ויחזון עממיא זכותיך וכל מלכיא יקריך ויקרון ליך שמא חדתא
דבמימריה יי יפרשניה׃ פאלי ראי אלאמם חסנאתך וגמיע אלמלוך כראמאתך
סמוך באסם גדיד מא ישרחה אללה בקולה׃ והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף
מלוכה בכף אלהיך׃ ותהין כליל דחדוא קדם יי וכתר דתשבחא קדם אלהיך׃ ותצירי
תאג פכר ענד אללה וכצניף מלך ענד רבך׃ לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה
בך וארצך תבעל׃ לא יתאמר ליך עוד שביקא ולארעיך לא יתאמר עוד צדיא
ארי ליך יתקרי עבדי רעותי בה ולארעיך יתבא ארי תהי רעוא מק יי ביך
וארעיך תתיתב׃ לא יקאל לך אבדא יא מתרוכה ולא לבלדך יא וחשה בל יקאל לך
יא מן מראדי פיהא ולבלדך מרכובה אד ירידך אללה ותרכב בלדך׃ כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃ ארי כמא דמתיתב
עולים עם בתולה כין יתיתבון בגויך בניכי וכמא דחדי חתנא עם כלתא יחדי
עלך אלהיך׃ וכמא ירכב אלשאב אלגאריה אלבכר ירכבך קומך וכמא יסר אלכתן באל
ערוס יסרך רבך בנפסך׃ על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם׃ הא עובדי אבהתך
צדיקיא קרתא ירשלם מתקנין וכטירין קדמי כל יממא וכל ליליא תדירא לא
פסקין מתאמר דכרן טבותיך קדם יי לא פסיק׃ עלי אסוארך יא ירשלם קד וכלת
חראסא טול אלנהאר ואלליל דאימא מא יסכתו יקול להם יא מדכרי אללה לא סכות
לכם׃ ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ׃ ולא יפסוק
דכרנהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד דישוי ית ירשלם תשבחא בארעא׃ ולם

ומשוש ב׳ וסימנה׃ ותרינן חתן על כלה ׃ דמי ג׳ וסימנה׃ אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו אלהים אל דמי לך

תדעוה מן אלתשפע אן ימסך חתי יצלח לכם וחתי יציר ירושלם מדיחה פי אלארץ׃
נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו
בני נכר תירושך אשר יגעת בו׃ קיים יי בימיניה ובדרע תקפיה אם אתין ית
עבוריך עוד מיכל לבעלי דבביך ואם ישתון בני עממיא חמריך דלאית ביה׃ וקד
אקסם אללה בקדרתה וקוה עזה אן ידר דגנהם אבדא מאכל לאעדאיהם ואן
שרב אלגרבא עצירהם אלדי תעבת פיה׃ כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי׃ ארי דכנשוהי לעבורא ייכלוניה ודעצרוהי
לחמרא ישתוניה בדרת קדשי׃ לא גאמעוה יאכלוה וימדחו אללה עליה ואעוה
ישרבוה פי צחון קדסי׃ עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים׃ בכייא עיברו ותובו בתרעיא
אפנו לב עמא לאורח תקנא כבשו כבושין טבן וכחמין לצדיקיא דסליקון הרהור
יצרא דהוא כאבן תקלא ארימו אתא על עממיא׃ יא פמרו וארגעו פי מחל אל
קום וכגלו טרקהם ואעזלו מחגאתהם ואחצבו חגארתהא וארפעו עלמא עלי
אלאמם׃ הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ הא יי אשמע לסיפי ארעא אימרו לכנשתא דציון
הא פרקיך מתגלי הא אגר עבדי מימריה עמיה דכל עובדיהון גלן קדמוהי׃
וקולו אן אללה קד בשר אהל אקאצי אלארץ קולו לגמע ציון הודא גותך גאי
והודי אגר טאעתה עכרה ואגרתהם בין ידיה׃ וקראו להם עם הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ ויקרון להון עמא קדישא פריקיא
דיי ולך יתקרי תבעתא קרתא דלא אתרחקת׃ ויסמוכהם שעב אלקדס אוליא
אללה ויסמונך אלמטלובה אלמדינה אלתי לא תתרך׃ מי זה בא
מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע׃ אמר אין עתיד לאיתאה מחא על אדום פורענא תקיפא על
בצרה למעבד פורענות דין עמיה כמא דקיים להון במימריה אמר הא אנא מתגלי
כמא דמלילית בזכו סגי קדמי חיל למפרק׃ ואלדי יקול מן דא אלמקבל ולייה מן
אדום והו ממצר אלתיאב מן בצרה מן הדי אלבאהי בלבאסה דא אלבכתרה קותה אקול

יאכלהו ד׳ וחס׳ וסימ׳ על מצות ומרורים וחבי׳ יזהרון ובכו מזקניו יאכלהו ׳׳ מבצרה ג׳ וסימ׳ וימת בלע וחבי׳ דדברי ימ׳ מי זה בא מאדום

אנא אלמתכלם באלעדל כתיר אלגאתה׃ מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת׃
מדין יסמקון טורין מדם קטילין ומישרין יפיקון כחמר במעצרא׃ ואלי יסאלמא
באל חמרה עלי לבאסך ותיאבך כואטי פי מעצרה׃ פורה דרכתי לבדי ומעמים
אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי׃
הא כבעוט דמתבעיט במעצרא כין יסגי קטול במשרית עממיא ולא יהי להון תקוף
קדמי ואקטילנון ברגזי ואדוש שיכון בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי
וכל חכימיהון אסלעים׃ יקול ממתל לאני עצרת פרמה וחדי וליס רגל מן אלאמם
מעי פאעצרהם בגצבי ואדוסהם בחמייתי וינצח גאיתהם עלי תיאבי וגמיע לבאסי
לוותתה׃ כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ ארי יום פור ענותא קדמי ושנת פרקן
עמי מטת׃ וממא להם יום נקמה פי קלבי וקד חצר עקדי תוולא דאך׃ ואביט ואין
עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃ וגלי קדמי ולית
גבר דליה עובדין טבין ויריע קדמי ולית אנש דיקום ויבעי עליהון ופרקתינון
בדרע תקפי ובמימר רעותי סעדתינון׃ ואלתפת וליס מעין ואטרקהם וליס סאנד
פאסתגית בקוותי וחמייתי תסנדני׃ ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד
לארץ נצחם׃ ואקטיל עממיא ברגזי ואדושינון בחמתי וארמי לארעא
ארעיתא קטילי גבריהון׃ חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל
אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃ אמר
נביא טבוותא דיי אנא מדכר תשבחתא דיי כעל כל דגמלנא יי וסגי טוביה לבית
ישראל דגמלינון ברחמוהי ובסגיאות טבוותיה׃ אדכר פצאיל אללה ומדאיחה
כמא הי עלי גמיע מא אולאנא וכתרה כירה עלי אל אסראיל אלדי אולאהם
ברחמתה וכתרה כירה פצאילה׃ ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע׃ ואמר ברם עמי אנון בניא דלא ישקרון והוה מימריה להון
לפריק׃ וקאל אנהם אמתי ואוליא לם יגדרו פכאן להם מגיתא׃ בכל צרתם לא צר
ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם׃
בכל עדן דחבו קדמוהי לאיתאה עליהון עקא לא אעיק להון ומלאך שליח מן
קדמוהי פרקינון ברחמתיה ובמחסיה עליהון הוא שיזבינון וכטילנון וסוברינון

כל יומי עלמא׃ ופי כל שדה לם יצר בהם ובמלך מן באצתה אגאתהם ובאמחבה עד כאן
להם ושפקתה הו תולאהם פרפעהם ושרפהם לגמיע איאם אלדהר׃ והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ ואנון סריבו וארגיזו על ב׳ לבב פרעה
מימר נביי קדשיה ואתהפיך להון לבעיל דבבא והוא אגיח בהון׃ ולכאלפו ושאקו
נבוותה אלמקדסה פאנקלב עליהם כעדו הו חארבהם׃ ויזכר ימי עולם משה עמו
איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו׃ וחס על יקר
שמיה בדיל דכרן טבותיה דמן עלמא גבורן דעבד על ידי משה לעמיה דלמא
יימרון אן דאסיקנון מימא אן דדבריכון במדברא כרעיא לעניה אן דאשרי
ביניהון ית מימר נביי קדשיה׃ וצאר קומה יזכר איאם דהר מוסא ויקול אין
מצעדהם מן אלבחר מע ראעי גנמה ואין אלמציר פי מא בינהם רוח אלקדס׃ מוליך
לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃ דבר ג בליש
לימינא דמשה דרע תשבחתיה בזע מי ימא דסוף מן קדמיהון למעבד ליה שום ב מול
עלם׃ ואלמסייר מע ימין מוסי קדרה פלקה ושאק אלמא מן בין אידיהם ליצנע וחד
להם אסם אלדהר׃ מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃ דבריכון בין חס
תהומיא כסוסיא דבמדברא לא מתקיל כין אף אנון לא אתקילו׃ אלמסיירהם פי
אלגמר כאלכיל פי אלברייה לא יעתרון׃ כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן ב נחשבנו
נהגת עמך לעשות לך שם תפארת׃ כבעירא דבמישרא מידברא מימרא דיי
דבריכון כין דברתהי לעמך למעבד לך שום דתשבחא׃ וכאלבהימה תנזל פי
בקיע אמר אללה סיירהם פיא מן כדאך סיירת קומך לתצנע לך אסם פכר׃ הבט
משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ג בליש
ורחמיך אלי התאפקו׃ אסתכי מן שמיא ואתגלי ממדור קדשך ותשבחתך אן
פורענותך וגבורתך המון טבותך וסגיאות רחמך עלנא יתחסנון׃ ואלתפתי
אלסמא ואבצר לנא מן מתוא קדסך ופכרך אין מוצע גירתך וגבורותך וגמהור
רקתך ורחמתך אן תתחרך אלינא׃ כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל
לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃ ארי את הוא דרחמך עלנא
סגיאין מאב על בנין ארי אברהם לא אסקנא ממצרים וישראל לא עבד לנא פרישן

בוקע ג בליש ב מל וחד חס וסימ׳ בוקע מים בוקע עצים מל׳ כמו פלח ובקע חס׳ ׃ וגבורתך ג בליש וסי׳ כמעשיך וכגבורתך איה
קנאתך וגבורתך דור לדור ישבח ׃ חד בתו וב׳ בנב׳ חד כתי׳ ׃

במדברא את יי׳ דרחמך עלנא סגיאין מאב על בנין פרקנא מעלמא שמך׃ פאנך
מנשיינא אד׳ אבראהים לא יערפנא ואסראיל לא יתבתנא ואנת יא רב חקא מנשיינא
ואסמך ולייֿנא לם תזל׃ למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב
למען עבדיך שבטי נחלתך׃ למא תרחקיננא יי׳ למטעי מאורחן דתקנן קדמך
כעממיא דלית להון חולק בדחלתך לא יתפני לבנא מדחלתך אתיב
שכינתך לעמך בדיל עבדך צדיקיא דקיימתא להון במימרך למעבד בניהון
שבטי אחסנתך׃ ולא תצ׳לנא יא רב מן טרקך ותקסי קלובנא מן תקואך אסתבבנא
לקבל עבידך אסבאט צפותך׃ למצער ירשו עם קדשך צרינו
בססו מקדשך׃ לזעיר דירית עמא דקדשך בעלי דבבנא רושישו מקדשך׃ פאנה
ען קליל ירתו אמם קדסך ואעדאנא דאסו מקדסך׃ היינו מעולם לא משלת
בם לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃ הא אנחנא
עמך דמן עלמא לא לעממיא יהבתא אוריתך לא אתקרי שמך עליהון לא
להון ארכינתא שמיא אתגליתא מן קדמך טוריא זעו׃ וצרנא כקום לא תלון קט
סלטאנהם ולא יסמא אסמך עליהם ולא פתחת אלסמא פאורדת נורך להם ומן
בין ידיך אנחלת אלגבאל׃ כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך
מפניך גוים ירגזו׃ כד שלחת רוגזך באישתא אתמסיאת ימא מיא מלהבא אישתא
להודעא שמך לסנאי עמך מן קדמך עממיא זעו׃ וכמא תקדח אלנאר אלהמס
וכמא תכפי אלנאר אלמא לתעלה אסמך לאעדאך ומן בין ידיך אלאמם ירגזון׃
בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃ במעבדך פרישן לא סברנא
להון אתגליתא מן קדמך טוריא זעו׃ וחין צנעת אלעג׳איב אלתי לם נרג׳והא
ונזלת כלאמך פמן בין ידיך הטלת אלגבאל׃ ומעולם לא שמעו לא האזינו עין
לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו׃ ומעלמא לא שמעת אודן קל גבורא
לא אציתת למילול זיע עין לא חזת מא דחזו עמך שכינת יקרך יי׳ ארי לית בר
מינך דאת עתיד למעבד לעבדך צדיקיא דמסברין לפרקנך׃ וכדאך כאן
ג׳ירנא לם יסמעו במתל דאך ולם ינצתו ולם תר עין מעבודא סואך צנע מתל
דאך למן ירג׳וה׃ פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת

לוא ג׳ מל׳ וסימ׳ אף כי לוא הקשבת לוא קרעת שמים׳ האזינו ג׳ וסימ׳ ומעולם ויעידו בם ותמשך עליהם

ונושעה בהם עולם ונושע׃ מתער עין קדמך עובדי אבהתנא צדיקיא דהויאו
למעבד רעותך בקשוט ובזכו כאורח טובך ורחמך הוו דכירין לדחלתך הא כל
עדן דהוי רגז מקדמך עלנא על דחבנא בהון בעובדי אבהתנא צדיקיא דמן
עלמא אנחנא מתפרקין׃ וטאלמא שפעת לסאיר בעמל אצלחאת אד כאנו ידכרונך
בסירך אד כנת תסכט לחטאנא כנא כלטי בהם דהרא ונגאת׃ ונהי כטמא כלנו
וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועונינו כרוח ישאנו׃ והוינא כמסאב
כולנא וכלבוש מרחק כל זכותנא ונתרנא כמיתר טרף כולנא ומן קדם חובנא
כרוחא אתנטילנא׃ ואן צרנא כאלאנגאס כלנא וכתוב דנס גמיע חסנאתנא
ותסאקט גמיענא כאורק וצארת כאלריח תחמלנא׃ ואין קורא בשמך מתעורר
להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגגנו ביד עוננו׃ ולית דמצלי בשמך
מתעיר לאתקפא בדחלתך ארי סליקתא אפי שכינתך מננא ומסרתנא ביד
חובנא׃ וליס דאעי באסמך ולא מנתבה יתמסך בך וקד חגבת רחמתך מנא
ואסלמתנא ביד דנובנא׃ ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו׃ וכען יי דרחמך עלנא סגיאין מאב על בנין אנחנא טינא
ואת ברנא ועובד גבורתך כולנא׃ ואלאן יארב אנת מנשינא ונחן כאלטינה ואנת
כאלקתנא וצנעתך גמיענא׃ אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט
נא עמך כלנו׃ לא יהי רגז מקדמך יי בנא עד לחדא ולא לעלמא תדכר חובין
הא גלי קדמך דעמך אנחנא כולנא׃ אללהם לא תסכט גדא ולא תדכר אלדנוב אלי
אלאבד ואנצר אלי גמיענא שעבך כיף כאן׃ ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם שממה׃ קרוי קדשך הואה מדברא ציון מדברא הות ירושלם צדיא׃
וקרי קדסך קד צארת בריה וציון איצא כאלבריה וירושלם וחשה׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ בית
קדשנא ותשבחתנא אתר דפלחו קדמך אבהתנא הוה ליקידת נור וכל בית רגגנא
הות לחרבא׃ ובית קדסנא ופכרנא אלדי אהלוה לך אבאינא צאר חריק נאר וסאיר
מנאנא צארת כראבא׃ העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענגו עד מאד׃ העל אלין
תתחסן יי ואת יהיב ארכא לרשיעיא ומשעבדין בנא עד לחדא׃ אפעלא הדה

ומעולם ג׳ וסימנה׃ הלוא אני מחשה ומעולם לא שמענו לא האזינו ומעולם ועד עולם אתה אל׃ הלבנים ג׳ וסימ׳ לא תאספון לתת תבן ואת מתכנת
הלבנים ומקטרים על הלבנים׃

סה

נדרשתי ללוא שאלו אמור תמהל יארב או תמסך פתעדכנא גדא׃
נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃ אתבעיתי במימרי
לדלא שאילו מן קדמי תבעית לפן אוריתי לדלא תבעו רחלתי אמרית האנא משתאיל
תדירא כל יומא לעם דלא מצלי בשמי׃ ואנטלבת לקום לם יסאלו עני ואנוגדת
למן לם ילתמסוני וקלת האנא מרה בעד אכרי לאמה לם תסם באסמי׃ פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם׃ שלחית נביי
כל יומא לות עמא סרבנא דאזלין באורח לא תקנא בתר עשתוניהון׃ ובסטת ידי
מרחבא דאימא לקום זאיל אסלכין פי טריק גיר גייד פי תבע אפכארהם׃ העם
המכעסים אתי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים׃ עמא דמרגזין
על מימרי קדמי תדירא דבחין בגנאך טעותא ומסקין בסמין על לבניא׃ אקום
אלדי יגיצוני בחצרתי דאימא ידבחון פי אגנאין ויקתרון עלי אלבן׃ הישבים
בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם׃ דיתבין
בבתיא דבנן מעפר קבריא ועם פגרי בני אנשא דירין אכלין בסר חזירא ורשף
פיגול במניהון׃ ויגלסון פי אלמקאבר ויביתון פי אלצואמע ויאכלו שביה לחם אלכנזיר
ואניתהם מתל אמראק אלזפר׃ האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה
עשן באפי אש יקדת כל היום׃ דאמרין רחק להלאה לא תקרב בי ארי אנא דכינא
מינך אלין רגזהון בתכנא קדמי פורענותהון בגיהנם ואישתא דלקא בה כל
יומא׃ והם מעהאך יקול לאלאכר תקדם אליך לא תדן מני לאני אקדס מנך
האולי ידכנון גצבי פיציר נארא מתוקדה טול אלזמאן׃ הנה כתובה לפני לא
אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם׃ הא כתיבא קדמי לא אתין להון ארכא
בחייא אלהין אשלים להון פורענות חוביהון ואמסר למותא תכינא ית גויתהון׃
והו ליהי מכתובה בין ידיי אמהלהם חתי אכאפיהם ואכאפי במתלה כלפהם׃
עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות
חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם׃ חוביכון וחובי אבהתכון גלין קדמי
כחדא אמר יי׳ דאסיקו בסמין על טוריא ועל רמתא חסידו קדמי ואתין אגר
עובדיהון בקדמיתא על חוביהון׃ פאגתמעו דנובהם ודנוב אבאיהם גמיעא קאל

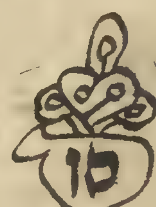
אלה אלי קתלו עלי אגבאל ואכארוני עלי אלפאע פכלית גזאיהם אולי עלי כלפהם:
כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי
ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל׳ כדנן אמר יי כמא דאשתכח
נח זכי בדרא דטופנא ואמרית דלא לחבלותיה בדיל לקיימא עלמא מניה כין
אעביד בדיל עבדי צדיקיא בדיל דלא לחבלא כולא׳ וכדי קאל אלה כמא יגד אל
אנסאן אלסלאפה פי אלענקוד פיקול לצאחבה לא תפסדה לאן פיה אלברכה כדאך
אצנע בכם לקבל אוליאי ללא אהלך אלכל׳ והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה
יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה׳ ואפיק מיעקב זרעא ומיהודה
ירית טורי ויחסנונה בחירי ועבדי צדיקיא ישרון תמן׳ ואכרג מן אל יעקוב
נסלא ומן יהודה מן ירת גבאלי פירתהא מכתארי ואוליאי יסכנוהא׳ והיה השרון
לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני׳ ויהי שרונא לבית משרי
עדריך דען ומישר עכור לבית ארבעה בקרן דתורין לעמי דתבעו דחלתי:
פיציר אלסהל מכהא חצאיר גנמא ואעמאק מראבץ בקר לקומי אלי אלתמסוני:
ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן
והממלאים למני ממסך׳ ואתון בית ישראל שבקתון פלחנא דיי אתנשיתון ית
פלחן טורא דקדשי דמסדרין לטעותא פתורין וממזגין לדחלתהון אגנין׳
ואנתם יא תארכי אלה יא נאסיי גבל קדסי אלנאצבי לאותן אלמאידה ואלמאלאי
לאצנאפה אלמזאג׳ ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא
עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם׳
ואמסר יתכון לחרבא וכולכון לקטלא תתמסרון חלף דשלחית נביי ולא תבתון
אתנביאו ולא קבילתון ועבדתון דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיתון׳ ואעדן
גמיעכם לאלסיף וכלכם לאלקתל תגתון מן אגל מא דעיתכם פלם יכון מגיב וכלמתכם
ולם תסמעו וצנעתם אלשר ענדי ומא לא אריד אכתרתמוה׳ לכן
כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם
תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו׳ בכין כדנן אמר יי אלהים הא עבדי צדיקיא
ייכלון ואתון רשיעיא תכפנון הא עבדי צדיקיא ישתון ואתון רשיעיא תצחון הא

כל לשון חיק חיקם אל במוב על ומימנה הנה כתובה לפני לא אחשה ואני בחלותם ׃ ובאשר ד׳ ומימנה ומניתי אתכם לחרב גם
אני אבחר ומפחדו יעלעו דם ותאמר רות ׃

עבדי צדיקיא יחדון ואתון רשיעיא תבהתון׃ כדיקא אלה סיאכלון אוליאי ואנתם
תגועון וסישרבון ואנתם תעטשון וסיפרחון ואנתם תכזון׃ הנה עבדי ירנו מטוב
לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃ הא עבדי צדיקיא ישבחון מטוב
לב ואתון תצוחון מכאיב לב ומיתבר רוח תיללון׃ וסירננון מן טיב אנפסהם
ואנתם תצרכון מן וגע אקלוב ומן אנכסאר אארואח תולולון׃ והנחתם שמכם
לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר׃ ותשבקון שומכון
לקיימא לבחירי וימיתכון יי אלהים מותא תנינא ולעבדוהי צדיקיא יתקרי שמא
אחרנא׃ פתדעון אסמאיכם חלפא למכתארי ויהלככם אלה ארב ופי כל וקת
יסמי אוליאה באסם אכר׃ אשר המתברך בארץ יתברך באלהי
אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו
מעיני׃ ודמבריך בארעא יבריך באלהא קיימא ודמקיים בארעא יקיים באלהא
קיימא ארי יתנשיין עקתא קדמיתא וארי מסתרן מקדמי׃ ומן דעא פי אעצם
פבאללה אלחק ידעו ומן חלף פי אעצם פבאללה אלחק יחלף יקול וארי כסאני אשדאיד
אאואיל וסתרהא ען עיני׃ כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא
תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב׃ ארי האנא ברי שמיא חדתין וארעא חדתא
ולא ידכרן קדמיתא ולא יתסקן על לב׃ פאני סאכלק סמא כאנהא גדידה
וארץ כאנהא גדידה ולא תדכר אאואיל ולא תכטר עלי באל׃ כי אם שישו וגילו
עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש׃ אלהין יחדון
ויבועון בעלם עלמיא דאנא ברי ארי האנא ברי ית ירושלם ביעא ועמה חדי׃
בל סרו ואפרחו אלי אלדהר במא אנא כאלקה פאני סאכלק ירושלם מן פרח וקומהא
מן סרור׃ וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה׃
ואבוע בירושלם ויחדון בה עמי ולא ישתמע בה עוד קל דבכן וקל דמצוחין׃
פאסרהם בירושלם ואפרחהם בקומי ולא יסמע פיהא אבדא צות בכא וצות
צראך׃ לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער
בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ לא יהי מתמן עוד ינוק יומין
וסבא דלא ישלים ית יומוהי ארי דחאיב עולים בר מאה שנין יהי מאית ודחטי

שבר ג בליש ומימנה׳ ושבדה כשבר נבל ומשבר רוח לה כחלו על שבר יוסף וחד ושבר ׳ באלהי אמן וסי׳ יתברך ישבע ב׳ מ׳ חד

בר מאה שנין יתלך ׳ ולא יכון הנאך אכרא צבי פי אעמר ולא יקא שילא למן לם
יכמל איאמה כל מן מאת אבן מאיה סנה קיל צביא ומן אלטא אבן מאיה סנה יסתלף
בה ׳ ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים ׳ ויבנון בתין ויתבון ויצבון
כרמין וייכלון אבהון ׳ ויבנון ביותא פיסכנוהא ויגרסון כרומא פיאכלון אתמאלהא ׃
לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם כב
יבלו בחירי ׳ לא יבנון ואחרנין יתבון לא יצבון ואחרנין ייכלון ארי כיומי אילן
חייא יומי עמי ועובד ידיהון יבלון בחירי ׃ לא יבנון פיסכנה אכר ולא יגרסון
פיאכלהא אכר לאן עמר קומי כעמר אשגר ומכתארי יבלון מא צנעת אידיהם ׳
לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם ׳ ולא
יהלון לריקנו ולא ירבון למותא ארי זרעא דבריכיה יי׳ אנון ובני בניהון עמהון ׳
לא יתעבון לאפראג ולא יולדון לאכלאל לאנהם נסל בארכה אלה ודראריהם
מעהם ׳ והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע ׳ ויהי עד לא
יצלון קדמי אקביל צלותהון ועד לא יבעון מן קדמי אעביד בעותהון ׳ פיקול
קבל אן ידעון אגיבהם ובינאהם יתכלמון קד סמעת להם ׃ זאב וטלה ירעו כאחד כ
ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ג
אמר יהוה ׳ דיבא ואמרא ירעון כחדא ואריא כתורא ייכול תבנא וחויא עפרא
מזוניה לא יבאשון ולא יחבלון בכל טורא דקדשי אמר יי׳ ׳ ואלדיב ואלחמל
ירעיאן גמיעא ואלאסד יאכל אלתבן כאלבקר ואלחייאת טעאמהא אלתראב לא

הפטרת ראש חדש בשבת ׳ בטע בסף

יודון ולא יפסדון פי גמיע גבל קדסי קאל אללה ׳ כה אמר יהוה
השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי ׳
כדנן אמר יי׳ שמיא כרסי יקרי וארעא כיבש קדמי אידין ביתא דתבנון קדמי ואידין
הוא אתר בית אשריות שכינתי ׳ וכדי קאל אללה אלסמא כרסיי ואלארץ מחל סכינתי
אי דא תבנוה לי ואי דא מכאן מסתקר מרי ׳ ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל ה
אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי ׳ ויתכל אלין גבורתי ב
עבדת הלא הואה כל אלין אמר יי׳ ובדין רעוא קדמי לאסתכלא ביה בר ענותן ומכיך
רוח ומשתוי לקביל פתגמי ׳ וגמיע הדי ידי צנעתה חתי צאר גמיע דאך קאל אללה

ריט

ואנמי אתפת אלי צעיף ואלכאיב ארוח ואלכשט אלי כלאמי׃ שוחט השור מכה איש
זובח השה עורף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה
בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃ נכיס תור כקטיל גבר דבח אמר
כנקיף כלב מסיק קרבן דם חזירא קרבן מתנתהון מתנת אונס אף אנון אתרעיאו
באורחתהון ובשקוציהון נפשהון אתרעיאת׃ וקום עבדהם דאבח אלתור קאתל
אנסאן ודאבח אלשאה כמן יקפי כלבא ומצעד אלהדייה כדם אלכנזיר מפיח אללבאן
כעאבד אלאותאן כלהם קד אכתארו מדאהבהם ונפוסהם מרידה ארגאסהם׃
גם אני אבחר בתעלוליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃ אף אנא אצבי בתברהון
ומא דיציפו לא ישתיזבון חלף דשלחית נביי ולא אתכוונו אתנביאו ולא קבילו
ועבדו דביש קדמי ובדלא צבינא אתרעיאו׃ אנא איצא אכתאר מפאטשתהם
ומחאדרהם אחלהא בהם לאגל מא דעיתהם פלם יכון מגיב וכלמתהם פלם
יסמעו ועמלו אלשר בין ידיי ומא לם ארידה אכתארוה׃ שמעו
דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו׃ קבילו פתגמא דיי צדיקיא דמשתוקן לקביל
פתגמי רעותיה אמרין אחיכון סנאיכון מרחקיכון בדיל שמי יסגי יקרא דיי
ונחזי בחדותכון ואנון יבהתון׃ ואסמעו כלאם אללה יא איהא אלכשטין לכלאמה קאל
אלסעאה אלותכם שאניכם מבעדיכם ען אסמי יתעצם אללה ויברג פרחכם והם
יכזון׃ קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו׃ קל אתרגושא
מקרתא ירושלם קלא מהיכלא קל מימרא דיי דמשלים גמלא לבעלי דבבוהי׃
ויסמע צות צגה מן קריה אלקדס וצות מן אלהיכל וצות אללה יכאפי אעדאה׃ בטרם
תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר׃ עד לא מיתי עקא לה תתפריק
עד לא ייתי לה זיע כחבלין על ילדא יתגלי מלכה׃ והי כאמראה ולדת קבל
אן תטלק בל כמן וצעת דכרא קבל אן יציבהא מכאץ׃ מי שמע כזאת מי
ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון
את בניה׃ מן שמע כהדא מן חזא כאלין האפשר דתתעביד ארעא ביומא

ונראה ד׳ ומימנ׳ מה יהיו חלמתין ונשלחה ונראה ונשתעה ונראה בשמחתכם וחד ונראתה

חד אם יתכלי עמה זמן חדא ארי עתידא דתתכחס ציון ותתמלי מעם גלותהא׃
פיקאל מן סמע במתל הדה ומן ראי מתל האולי הל יכתדי בבלד כמא הו פי יום
ואחד או תולד אמה במרה ואחדה אד אכתדת ציון פולדת אהלהא דפעה׃
האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃ אנא ו
אלהא בריית עלמא מברישית אמר יי אנא בריית כל אנשא אנא בדרית יתהון
לביני עממיא אף אנא עתיד לכנשא גלותיך אמר אלהיך׃ ויקול אלה הל אנא
אלדי אמית ולא אנשי בל אנא אמולד ואלאבס יקול רבכם׃ שמחו
את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃ חדו ו וחד
בירושלם ובועו בה כל רחמהא דוצו עמה דיץ כל דהוו מתאבלין עלה׃ אפרחו ומשוש
בירושלם ואגדלו בהא יא מעאשר מחביהא וסרו בהא סרור יא גמיע אלמתחזנין
עליהא׃ למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז וחס
כבודה׃ בדיל דתתפנקון ותסבעון מבלת תנחומהא בדיל דתשתון ותתרוון
מחמר יקרה׃ לכי תרצעו פתשבעו מן תדאיא עזהא ולכי תשרבו פתלתדון כז
מן לדיד כמרהא׃ כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום
וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃ ארי
כדנן אמר יי האנא מיתי לה כשפע נהר פלת שלם וכנחל מגבר יקר עממיא
ותתפנקון על גססין תתנטלון ועל רכובין תתרבון׃ לאן כדי קאל אלה האנא
ממייל אליהא מן אלסלאם כאלנהר ומן כראמה אלאמם כואד גאר פלדלך תרצעינה
ועלי אלגנוב תחמלון ועלי אלרכב תלאהון׃ כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי
אנחמכם ובירושלם תנחמו׃ כגבר דאמיה מנחמא ליה כין מימרי ינחים יתכון וחס
ובירושלם תתנחמון׃ וכאנסאן אמה תעזיה כדאך אנא אעזיכם ופי ירשלם
תעאזון׃ וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את ומי
עבדיו וזעם את איביו׃ ותחזון ויחדי לבכון וגויתכון כדתאין יזהרן ותתגלי החטאת
גבורתא דיי לאיטבא לעבדוהי צדיקיא ויתי לוט לבעלי דבבוהי׃ פאדי
ראיתם דלך וסר קלובכם ועצאמכם תפרעכאלא ערפת נעמה אלה עלי
אוליאה ודמה עלי אעדאיה׃ כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה

יאמר יי דחזי להו ואמר יי ו וסימנהון למה לי רב זבחיכם לכו נא קלבו דיבכם עתה אקום האני אשביר משד ענים

מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃ ארי הא יי באישתא מתגלי
וכעלעולין רתכוהי לאתבא בתקוף רגזיה ומזופיתיה בשלהובית אישתא׃ לאן
אללה סיאתי באלנאר לה מראכב כאלזואבע ויתלדד גצבה בחמייה וזגרתה בלהיב
אלנאר׃ כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃ ארי באישתא
עתיד יי למדן ובחרביה יתכל בסרא וסגיאין קטיליא קדם יי׃ ואן אללה סיעאקב
באלנאר למן יהלך בסיפה כתיר מן אלנאס ומן אכתר אלצרעא באמרה׃ המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם יהוה׃ דמזדמנין ודמדכן לגנאך טעותא סיעא בתר סיעא
אכלי בסר חזירא ושקצא ועכברא כחדא יסופון אמר יי׃ אלמסתעדין ואלמתנטפין
לאלגנאין ויטופון ורא שגרה ואחדה והי פי אלוסט ויאכלון לחום אלכנזיר ואלפאר
וסאיר אלרגס אלי יכסאפון אגמעין קאל אללה׃ ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם
באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ וקדמי גלן עובדיהון
ועשתוניהון עתידנא לכנשא ית כל עממיא אומיא ולישניא וייתון ויחזון ית
יקרי׃ ואנא בציר באעמאלהם ואפכארהם ופי אלאתי סאחשר גמיע אלאמם ואהל
אללגאת פיקבלון אלי עצמתי ינצרון׃ ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים
אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא
שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ ואשוי בהון
אתא ואשלח מנהון משיזבין לכני עממיא למדינת ימא פולאי ולודאי דנגדין
ומחן בקשתא למדינת תובל ויון נגוותא רחיקיא דלא שמעו ית שימע גבורתי
ולא חזו ית יקרי ויחוון ית יקרי בעממיא׃ ואציר דלך להם איה כאן אבעת
מנהם פלתא אלי אלאמם אלדין פי אלבחר ובלאד פול ולוד רמאת אלקוס ובלאד אלצין
ואליונאניה ואהל אלגזאיר אלבעידה אלדין לם יסמעו באלכבארי ולם ירו עצמתי
פיכברון בה פי אלאמם׃ והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים
וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה׃ וייתון ית כל אחיכון מכל
עממיא קרבנא קדם יי בסוסון וברתכין ובריחלון ובכודנון ובתשבחן על טורא

ומאחלת

חלה ג מלעיל וסימנ׳ רני עקרה לא ילדה כי חלה גם ילדה כי חלה לטוב ׳ בתוך ו וסימנ׳ ויבתר ומרתס ואלה הגבות המתקדשים

ולא ראו ב׳ וסימנ׳ את כבודי בתוך המרי אתה יושב ׃ ויצאו ג׳ וסימנ׳ היצור יכצו לקנך אחריכו וראו והכו ישב׃

דקדשי ירשלם אמר יי׳ כמא דייתון בני ישרא׳ ית קרבנא במן דכי לבית מקדשא
דיי׳ ׃ פיאתון באלותכם מן בין גמיע אלאמם הדייה ללה באלכיל ואלפרסאן ואל
מחאמל ואלבגאל ואלעמאריאת אלי גבל קדסי ירשלם קאל אללה כמא יאתי
בני אסראיל באלהדאיא פי אניה טאהרה אלי בית אללה ׃ וְגַם מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים
לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה ׃ ואף מנהון אקריב למהוי כהניא ליואי אמר יי׳ ׃ ואקדם
מנהם איצא אלי מראתב אלאימה ואללואניה קאל אללה ׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים
וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם
וְשִׁמְכֶם ׃ ארי כמא דשמיא חדתין וארעא חדתא דאנא עביד קימין קדמי
אמר יי׳ כין יתקיים זרעכון ושומכון ׃ ואן מתל אלסמאואת אלגדד ואלארץ
אלגדידה אלתי אנא אכלקהא תאבתה בין ידיי קאל אללה כדאך יתבת נסלכם
ואסמכם ׃ וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל בָּשָׂר
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה ׃ ויהי כזמן ירח בירח וכזמן שבא בשבא ייתון
כל בני בסרא למסגד קדמי אמר יי׳ ׃ ותכון אוקאת שביה בחין שהר בשהר
וסבת בסבת יגי פיהא כל בשרי ללסגוד בין ידיי קאל אללה ׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ
בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן
לְכָל בָּשָׂר ׃ ויפקון ויחזון בפגרי גבריא חייביא דמרדו במימרי ארי נשמתהון
לא ימותון ואישתהון לא תטפי ויהון מדדכין רשיעיא בגיהנם עד דיימרון
עליהון צדיקיא מיסת חזינא ׃ פיכרגון ויבצרון אלי אגסאד אלקום אלדי כפרו
בי אן דודהם לא ימות ונארהם לא תטפא פיצירון עברה לגמיע אלבשריון ׃

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות

לפני אמר יי׳ ׃ סימן יתק״ק ׃

סכום הפסוקים שלספר אלף ומאתים ותשעים ואחד פסוקים סימ׳ א״ר צ״א ׃

סימן תרי עשר

הושע והו׳ עמוסי׳ עבד׳ ליונה וגם מיכה ׃ נחום וחבק׳ צפוניו׳ חגי׳ זכריה׳ ומלאכי׳ ׃
פד׳ הושע יוא׳ עמוס עובדיה יונה מיכה נחום חבקוק צפניה חגי זכריה [illegible]

לאות לכל בשר ׃ לא תכבה ו׳ וסימנ׳ והאש אש תמיד תוקד ואמרת וראו בפגרי לגלו ויומם ׃ שן

ב כל דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי
ספל יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל׃ פתגם נבואה מן קדם יי׳ דהוה עם
בן הושע בר בארי ביומי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה וביומי
ג ירבעם בר יואש מלכא דישראל׃ תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר
ריש יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי
פס׳ יהוה׃ שירויות פתגמא דיי׳ בהושע ואמר יי׳ להושע איזיל אתנבי נבואה על יתבי
קרתא טעיתא דאנון מוספין למחטי ארי מטעא יטעון דיירי ארעא מבתר פולחנא
דיי׳׃ וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן׃ ואזל ואתנבי עליהון דאם
יתובון לאוריתא ישתביק להון אם לא כמיתר עלי תינין יתרון ואוסיפו ועבדו עובדין
בישין׃ ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל
ד על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל׃ ואמר יי׳ ליה קרי שומהון מבדריא
ובל יהוש׳ ארי עוד ציב מזעיר ואסער דם פלחי טעותא דאשד יהוא ביזרעאל דקטילנון על
דפלחו לבעלא תבו אנון למטעי בתר עגליא בבית אל בכין אחשבניה דם זכי על בית
יהוא ואבטיל מלכותא מבית ישראל׃ והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל׃ ויהי בעדנא ההוא ואתבר ית תקוף עבדי קרב ישראל במישר
ד וחל׳ יזרעאל׃ ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד
ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם׃ ואוסיפו ועבדו עובדין בישין ואמר
ליה קרי שומהון דלא רחימין בעובדיהון ארי לא אוסיף עוד לרחמא על בית
ישראל ברם אם יתובון משבק אשבוק להון׃ ואת בית יהודה ארחם והושעתים
ב ג ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃
ועל דבית יהודה ארחים ואפרוקינון במימרא דיי׳ אלההון ולא יתפרקון בקשתא
ד ובחרבא ובעבדי קרבא בסוסון ובפרשין׃ ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן׃
ויהי ודרהון דאתגליאו לביני עממיא אשתכחו דלא הוו רחימין בעובדיהון
ואוסיפו ועבדו עובדין בישין׃ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם׃ ואמר קרי שומהון לא עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון
מקיימין פתגמי אוריתי ומימרי לא הוי בסעדכון׃ והיה

נ
הפטרות
במדבר סיני

בראשית ממלכות קדמ׳ ממלכות יזרעאל וכל יהושע כותב׳ ׳ בארץ ה׳ וסימ׳ בארץ מצרים היא כגן יי׳ כארץ מצרים ויבן פנ
אפשיטנה ערמה והצגתיה פלשתי ידי ובולל דפי ׳

מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר
להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ׃ ויהי מנין בני ישראל סגי כחלא דימא.
דלא מתכל ולא מתמני ויהי באתרא דאתגליאו לביני עממיא כד עברו על
אוריתא ואתאמר להון לא עמי אתון יתובון ויתרבון ויתאמר להון עמיה
דאלהא קיימא ׃ ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל ׃ ויתכנשון בני יהודה ובני ישראל כחדא.
וימנון להון רישא חד מדבית דויד ויסקון מארע גלותהון ארי רב יום כנושהון ׃
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה ׃ נביא אימרו לאחיכון עמי תובו
לאוריתי ועל כנישתכון ארחים ׃ ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה ׃ אוכחו לכנשתא דישראל
ואימרו לה ארי היא לא מתעניא בפלחני ומימרי לא מקביל צלותה עד דתעדי
עובדהא בישיא מקביל אפהא ופלחן טעותהא מבין קרוהא ׃ פן אפשיטנה ערמה
והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא ׃ דלמא
אסליק שכינתי מינה ואעדי יקרה ואשוינה רטישא כיומיא קדמאי עד לא
אתקרבת לפולחני ואיחול רגזי עלה כמא דחל על עם דרא דעברו על אוריתי
במדברא ואשוי ארעה צדיא ואקטלינה בצחותא ׃ ואת בניה לא ארחם כי בני
זנונים המה ׃ ועל בנהא לא ארחים ארי בנין דטען אנון ׃ כי זנתה אמם הובישה
הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקויי ׃ ארי טעת כנישתהון בתר נביי שקרא בהיתו מלפיהון דהות אמרא אהך
בתר טעות עממיא רחמי מספקי מיכלי ומשתי כסות מילא ובוץ משח וכל
פרנוסי ׃ לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה
ונתיבותיה לא תמצא ׃ בכין האנא מקלקיל ית אורחתיך כמא דסיגין בכובא
ואפסיק כמא דמפסקין בכתלא ושבילהא לא תשכח ׃ ורדפה את מאהביה
ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה ׃ ותרדוף שלם עם עממיא רחמהא ולא תדביק יתהון ותבעי
סעיד ולא תשכח ותימר אהך ואתוב לפלחן רבוני קדמאה ארי טב לי כד הוית

והתירוש ג וסימנ׳ ⁘ וכל יהודה הביאו והיא לא ידעה ויען יו׳ ויאמר לעמו ׃ ואכלתם ב׳ וסימ׳ עצים חית השדה

פלחא קדם מהי מכען לא אפלח עוד לטעותא׃ והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה
הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃ ואנון לא ידעין ארי אנא
בריכית להון עבורא וחמרא ומשחא וכספא אסגיתי להון ודהבא מניה עבדו
לטעותא׃ לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי
לכסות את ערותה׃ בכין יתוב מימרי למלט עבורא בעדן אדריה וחמרא בזמן
מעצרתיה ואציל כסות מילא וכיתן דיהבית לה לכסאה יתקלנה׃ ועתה אגלה את
נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי׃ וכען אגלי יתקלנה לעיני עממיא
רחמהא ואנש לא ישיזבנה מן ידי׃ והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה
וכל מועדה׃ ואבטיל כל חדותה חגהא ירחהא ושבהא וכל מועדהא׃ והשמתי
גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה׃ ואצדי פירי גפנה ותינה דהות אמרא איקר אמן לי דיהבו
לי עממיא רחמי׃ ואשוינון לחרשא ותיכולינון חית ברא׃ ופקדתי עליה את
ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יהוה׃ ואסער עלהא ית יומיא דהות פלחא לטעותא ומסקא להון
בסמין הות דמיא לאתתא דשבקת ית בעלה ואתקנת בקדשהא ובחליטת מרגליתהא
וטעת בתר רחמהא כין כנשתא דישראל רחימת למפלח לטעותא ופלחני שבקת
אמר יי׃ לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה׃
בכין הא אנא משעביד לה לאוריתא ואעביד לה נסין וגבורן כמא דעבדית לה
במדברא וביד עבדי נבייא אמליל תנחומין על לבה׃ ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ
מצרים׃ ואמני לה ית פרנסהא מתמן וית מישר עכור לתחמודי נפש ויתכהון
תמן למימרי כיומי קדם ואף אנא אעביד להון נסין וגבורן כיום מסקהון מארעא
דמצרים׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי
עוד בעלי׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי תתבהון לפלחני ולא תפלחון עוד לטעותא׃
והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ ואעדי ית שום טעות
עממיא מפומהון ולא יהי דכרן משומהון עוד׃ וכרתי להם ברית ביום ההוא

ג׳ פ״א בקו׳ כל מליהון מפיק הי וסימנהו׳ אם אחרת יקח לו והשבתי כל משושה אז לאה ויספרה חד בתו׳ וחד בנבי׳ וחד בכתו׳

ועמתה ד' וסימנה̇ כי ידעתי ביום מחול ועלתה יבמתו השעריה ועניתה השירה הזאת ועניה שמה כימי נעוריה

עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור
מן הארץ והשכבתים לבטח׃ ואגזר להון קים בעדנא ההוא דיהון שלם עם חית
ברא ועם עופא דשמיא ורחשא דארעא וקשתא וחרבא ועבדי קרבא אבטיל
מן ארעא ואשרינון לרחצן׃ וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים׃ ואקיימנכון קדמי לעלם ואקיימנכון קדמי בקשטא ובדינא
ובחסדא וברחמי׃ וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה׃ ואקיימנכון
קדמי בהימנותא ותדעון למדחל מן קדם יי׃ והיה ביום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא
אקביל צלותכון אמר יי אפקיד ית שמיא ואנון יחתון מטרא על ארעא׃
והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל׃ וארעא
תרבי עבורא וחמרא ומשחא ואנון יספקון לגלות עמי ישראל׃ וזרעתיה לי
בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר יהוה
אלהי׃ ואקיימינון קדמי בארע בית שכינתי וארחים עליהון דלא רחימין
בעובדיהון ואימר לדהויתי אמר להון לא עמי כדם עמי אתון והוא יימר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת
יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים׃ ואמר
יי לי עוד איזיל אתנבי נבואה על בית ישראל דאנון דמן לאתתא דרחימא
על בעלה והיא מדיין רחים לה ולא צבי למפטרה כין רחמת יי על בני ישראל
ואנון מתפנן בתר טעות עממיא כדם אם יתובון ישתביק להון ויהון דמן לגבר
דאשתלי ואמר מילא בחמריה׃ ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים
ולתך שערים׃ ופרקתינון במימרי ביום חמישת עשר לירח ניסן ויהבית כסף
תקליא כיפור נפשהון ואמרית דיקרבון קדמי עומר ארמותא מעללת סעורין׃
ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך׃ נביא
אימר לה כנשתא דישראל חוביכון גרמו לכון דתגלון יומין סגיאין תתבהון
לפולחני ולא תטעון ולא תפלחון לטעותא ואף אנא עתיד לרחמא עליכון׃
כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין

ג' פסוק' ס דמיין סוף פס' קדמא' הארץ וריש פס' דבתריה והארץ וסימנה̇ בראשית ברא אבלה נבלה הארץ והארץ והם יענו

אפוד ותרפים׃ ארי יומין סגיאין יתבון בני ישראל לית מלכא מדבית דויד ולית
דעביד שולטן על ישראל ולית דדבח לרעוא בירושלם ולית קמתא בשמרון
ולית אפוד ומחוי׃ אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד
מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים׃ בתר כין יתובון בני ישראל
ויתבעון ית פלחנא דיי׳ אלההון וישתמעון למשיחא בר דויד מלכהון ויתכהון
לפלחנא דיי׳ וסגי טוביה דייתי להון בסוף יומיא׃ שמעו דבר יהוה
בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים
בארץ׃ קבילו פתגמא דיי׳ בני ישראל ארי דינא קדם יי׳ עם יתבי ארעא ארי לית
עבדי קשטא ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין בדחלתא דיי׳ בארעא׃ אלה
וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו׃ ימן לשקר וכדבין וקטולי
נפשן וגנבין וגייפין מולדין בנין מנשי חבריהון וחובין על חובין מוספין׃ על
כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים
יאספו׃ על כין תחרוב ארעא ויצדי כל דיתיב בה בחית ברא ובעופא דשמיא
ואף נוני ימא יזערון מן קדם חוביהון׃ אך איש אל יריב ואל יוכח איש ועמך
כמריבי כהן׃ על דאמרין ספר לא יליף ולא יוכח נבי ועמך נצן עם מלפיהון׃
וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך׃ ותתקלון כיממא ויתקלון
אף נביי שקרא דעמכון כד בליליא ואבהית כנישתכון׃ נדמו עמי מבלי הדעת
כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך
גם אני׃ אטפשו עמי מבלי דעתא ארי את במדע דחלתי קצתא ואלחקינך
מלשמשא קדמי ועל דאתנשיתא אוריתא דאלהך ארחיק בנך אף אנא׃ כרבם
כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר׃ כמא דאסגיתי להון על לא כין אסגיו למחטי
קדמי יקרהון בקלנא חליפו׃ חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו׃ כהניא
פסו למיכל חטוות עמי בדיל לאוספא חובין על חובי נפשהון׃ והיה כעם ככהן
ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו׃ ויהי כמא דאשוי חילונאה ככהנא
לא פסא קדשי כין אפתי ית יקרהון ואשוי דיקיר לדכסיר בדיל לאתפרעא
מנהון כאורחתהון ובעובדיהון מקלקליא אתיב להון׃ ואכלו ולא ישבעו

טובו ג׳ ומל׳ [illegible] ופחדו כי מה טובו על כן לא יחיל׳ דעת אלהים ג׳ בלנב׳ ואימ׳ ואין דעת ודעת אלהים מעלות תמימים

הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר׃ ויכלון ולא יסבעון יסבון נשין ולא יולדון
בנין ארי ית פלחנא דיי׳ שבקו ולא נטרו׃ זנות ויין ותירוש יקח לב׃ זנותא וחמרא
ורויותא שליט ומטעי ית לבהון׃ עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים
התעה ויזנו מתחת אלהיהם׃ עמי דבצלים אעיה שאיל ומרמי דחטריה מחוי
ליה ארי רוח דטעו אטעיתנון וטעו מבתר פלחנא דאלההון׃ על ראשי ההרים יזבחו
ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה׃ על רישי טוריא מדבחין ועל רמתא מסקין בוסמין תחות בלוט
ולבן ובטמא ארי מעפי טוליה על כין מזנין בנתכון דהואה לכון מבנת עממיא
וכלתכון דנסיבתון לבניכון מן עממיא גייפן׃ לא אפקוד על בנותיכם כי
תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו
ועם לא יבין ילבט׃ לא אסער על בנתכון ארי מזנין ועל כלתכון ארי גיפן ארי
אנון עם זניתא מסתייעין ועם נפקת ברא אכלין ושתן עם דלא אסתכל
באוריתא הלא אתרטיש׃ אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו
הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה׃ אם טען אתון בית ישר׳ לא
יתחייבון דבית יהודה ולא תיתון לגלגלא ולא תסקון לבית אל ולא תשתבעון לשקר
קיים הוא יי׳׃ כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב׃
ארי כתורא דאתפטים ובעיט כין מריד כסגי טובא ישר׳ כען ידבריכון יי׳
כאמר בבקעתא׃ חבור עצבים אפרים הנח לו׃ אתחברו לטעותא בית ישר׳
שבקו להון ית פלחני׃ סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה׃ שלטוניהון
אסגיאו שירון מן אונס בכין טעו אתפנאו בתר זנותא רחימו דייתי להון קלנא
רברביהון׃ צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם׃ עובדי רברביהון לא תקנין
כמא דלית אפשר למצר רוח בכנף כען איתי עליהון ספא ויבהתון מאיגורי
טעותהון׃ שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך ה
האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור׃ שמעו
דא כהניא וקבילו בית ישר׳ ובית מלכא אציתו הלא לכון למדע דינא ארי תקלא
הויתון למלפיכון כמצדא דפריסא על טור רם׃ ושחטה שטים העמיקו ואני

ועם ג׳ קמ׳ וסימנ׳ בחול לא יבין ילבט ועם לא יהדרו ... אפקוד ב׳ מל׳ וסימנ׳ על הלעים לא אפקוד על בנותיכם

מוסר לכלם ׃ ורבחין לטעון מסגן ואנא מיתי יסורין על כולהון׃ אני ידעתי
אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל׃ קדמי גלן
עובדי בית אפרים ובית ישראל לא מיטמרין מן קדמי ארי כען טעו דבית אפרים
אסתאבו דבית ישראל׃ לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם
ואת יהוה לא ידעו׃ לא שבקין עובדיהון למתב לפלחנא דאלההון ארי רוח דטעו
אטעיתכון ואלפן מן קדם יי לא תבעו׃ וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו
בעונם כשל גם יהודה עמם׃ וימאך יקר ישראל ואכון חזן ודבית ישראל ודבית אפרים
יתקלון בחוביהון יתקלון אף דבית יהודה עמהון׃ בצאנם ובבקרם ילכו לבקש
את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם׃ בעניהון ובתוריהון יהכון למתבע אלפן מן קדם יי
ולא ישכחון יסליק שכינתיה מנהון׃ ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם
חדש את חלקיהם׃ במימרא דיי שקרו ארי בנין מבנת עממיא קיימו להון
כען איתי עליהון עממיא ירח בירח ויבזון ית פירי ארעהון׃ תקעו
שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין׃ נביא ארימו קלכון
כיד בשופרא אתכנו דייתון עליהון עממין קטולין על דאמליכו עליהון ית
שאול דמגבעתא אצוחו כיד בחצוצרתא אימרו דייתון עליהון מלכין ומשריתהון
על דלא קבילו לפתגמי שמואל נביא דמרמתא בסרו עליהון יללות עבדי
קרבא על דשקרו במימרי ואסתחרו לאחרא מבתר פלחני ולא פלחו קדמי
בבית מקדשא דבארע שבטו בנימין׃ אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה׃ דבית אפרים לצדו יהון ביום תשלמת חוביהון ברם
בשבטיא דישראל הודעית אוריתא׃ היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפך
כמים עברתי׃ הוו רברבי יהודה כמשני תחום עליהון אשפוך כמיא חמתי׃
עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו׃ אניסין דבית אפרים
בבישין בדיניהון ארי אתפניאו דייניהון למטעי בתר ממון דשקר׃ ואני כעש
לאפרים וכרקב לבית יהודה׃ ומימרי כעשא לדבית אפרים וכרקבא לדבית
יהודה׃ וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח
אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור׃ וחזא אפרים ית

אפרים ו׳ קמ׳ וסימנ׳ הטוליה ומיכיהו יצדור ומתנוק׳ וכל אתנחה וסוף פס׳ דכות׳ שטים ב׳ וסימנ׳ ושחטה שטים נגשה קטים

מרעיה ויהודה ית מכאוביה ואזלו דבית אפרים לאתור ושלחו למלכא דייתי
לאתפרעא להון נביא אימר להון הא לא יכול לאסאה לכון ולא יניח מנכון מכאובי׃
כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין
מציל׳ ארי מימרי כליתא לדבית אפרים וככפר אריון לדבית יהודה אנא במימרי
אקטול ואעדי אריס גבורתי ולית דמשיזיב׳ אלך אשובה אל מקומי עד אשר
יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני׳ אסליק שכינתי אתוב למדר קדשי
דבשמיא עד דידעון דחבו ויבעון מן קדמי כד תיעוק להון יתכעון דחלתי׃
לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו׳ יימרון איתו ונתוב
לפלחנא דיי׳ ארי הוא דמחנא יסיננא ודאיתי עלנא תבר ימח לנא׳ יחינו
מיומים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו׳ יחייננא ליומי נחמתא דעתידן למיתי
ביום אחיות מיתיא יקימיננא ונחי קדמוהי׳ ונדעה נרדפה לדעת את יהוה
כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ׳ ונילף נרדוף למדע
ית דחלתא דיי׳ כניהור צפרא דמקשט במפקיה וייתי ברכן לנא כמטר
מגבר וכלקישא דמרוי ארעא׳ מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה
וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך׳ מן קדם דין דקשוט מא אעביד
לכון דבית אפרים מא אעביד לכון דבית יהודה וטבותכון כענן צפרא וכטלא
דמוחי פסיק׳ על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא׃
על כין על דאזהרתינון בשליחות נביי ולא תבו איתיתי עליהון קטולין על
דעברו על מימר רעותי כניהור נפיק׳ כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
אלהים מעולות׳ ארי בעבדי חסדא רעוא קדמי מדדבח ועבדי אוריתא דיי׳
ממסקי עלון׳ והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי׳ ואנון כדריא קדמאי
עברו על קימי בארעא טבא דיהבית להון למעבד רעותי תמן שקרו במימרי׃
גלעד קרית פעלי און עקבה מדם׳ גלעד קרית אנוסין בנכלין אשדין דם זכי׃
וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו׳ אתחברו
אנון וכהניהון כאורח חדא קטלין נפשן כתף חד ארי עיצת חטין עבדו׳ בבית
ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל׳ בבית ישראל שערוריה

הואיל ג וסימנ׳ משה באר את התורה כי הואיל יי לעשות כי הואיל הלך אחרי צו ׳ מימים ב חס בליש וסימ׳ אחר יומים יחיינו מיומים

חזיתי שכבו אשכיאו קימא דגזיר עמהון דלא למפלח לטעותא תבו אנון
למטעי בתר עגליא בבית אל תמן טעו דבית אפרים אסתאבו בית ישראל׃ גם
יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי׃ אף דבית יהודה שריאו לאסגאה חובין
אף להון ימטי קצא באתבותי גלות עמי׃ כרפאי לישראל ונגלה
עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ׃ כמתבעי
חובי ישראל יתגלין עוית אפרים ובישת שמרון ארי עבדו שקר בליליא בבתיא
גנבין בדברא בימממא קפחין׃ ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום
מעלליהם נגד פני היו׃ ולא מחשבין בלבהון דכל בישתהון גליין קדמי כען
יקפונכון עובדיהון בישיא דקדמי הוו גלין׃ ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם
שרים׃ בסריקתהון מחדן מלכא ובכדביהון רברבין׃ כלם מנאפים כמו תנור
בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו׃ כלהון מחמדין למגף נשי
חבריהון דלקין כתנורא דאזי ליה נחתומא בכין יגלון בפריע מקרויהון כמא
דמוחן לקיימא מחשבת רשעא ועד דלא אדכרו נסין וגבורן דאתעבידא להון
ביום מסקהון ממצרים מעידן מלש לישא עד לא חמע׃ יום מלכנו החלו
שרים חמת מיין משך ידו את לצצים׃ יומא דמנאו עליהון מלכהון שריאו
רברביא למשתי עמיה חמר כגד לידיה סיעת שקרין׃ כי קרבו כתנור לבם
בארבם כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה׃ ארי אתקרבו לעיצת
חטין ולא עכיבו כתנורא בער לבהון באתכמוניהון כל ליליא מוריך רגזהון עד
צפרא הוא דליק כאישא שלהובי׃ כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל
מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי׃ כלהון מחממין כתנורא ובלישן שקרהון
מחייבין ית דייניהון כל מלכיהון אתקטלו לית דמצלי מנהון קדמי׃ אפרים
בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה׃ בית ישראל בעממיא אנון
אתערבו בית ישראל דמן להררא דעד לא אתאכלת אתהפכת׃ אכלו זרים
כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע׃ בזו עממיא נכסיהון ואנון
לא ידעין אף חלשותא מטיתגון ואנון לא מסתכלין׃ וענה גאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת׃ ומאך יקר ישראל ואנון חזן

כאדם ג וסימנה׳ והמה כאדם עבר׳ אכן כאדם תמ׳ כשיתי כאדם ׃ ורעות ג וסימנה׳ רלות ורעות ונגלה עון אפרים הרחיונו

על דלא תבו לפלחנא דיי אלההון ולא בעו מן קדמוהי בכל דא׃ ויהי אפרים כיונה
פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו׃ והוו בני ישראל דמן ליונה שריהתא
דאתכסיכו כנהא ודלית לה לב למצרים אתקלכו לאתור גלו׃ כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסירם כשמע לעדתם׃ באתר דיהכון
אפרוס עליהון מצדתי כעופא דשמיא אטלטילנון יסורין איתי עליהון על
דשמעו לעיצתהון׃ אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו
בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים׃ וי להון ארי אתרחקו מדחלתי בזוזין
איתי עליהון ארי מרדו במימרי ואנא הויתי פריק להון ואנון ממללין קדמי
כדבין׃ ולא זעקו אלי בלבם כי ייליל על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו
יסורו בי׃ ולא מצלן קדמי בלבהון בכין מיללין על ערסתהון כסגי עבורא
וחמרא דהון כנשין מרדו במימרי׃ ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו
רע׃ ובמא דאנא מיתי יסורין ומתקיף על דרעיהון כין אף אנון מוספין
לחשבא קדמי בישן׃ ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם
מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים׃ תבו לממרד מן אוריתא לא על דאנא אישית
להון דמן אנון כקשת כדילא יתקטלון בחרבא רברביהון מעמקות לישנהון
ח
אלין עובדיהון עד דאנון בארעא דמצרים׃ אל חכך שפר כנשר על בית יהוה
יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו׃ נביא בחיכך אכלי כיד בשופרא אימר
הא כנשרא דמשתדי כין יסק מלך במשריתיה וישרי על בית מקדשא דייי
חלף דעברו על קימי ועל אוריתי מרדו׃ לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל׃
בכין עדן דאתיא עליהון עקא קדמי מצלן ואמרין כען ידענא ארי לית
לנא אלה בר מנך פרוקנא ארי אנחנא עמך ישראל׃ זנח ישראל טוב אויב
ירדפו׃ טעו בית ישראל מבתר פלחני דבדיליה אנא מיתי עליהון טובא מבען
סנאה ירדופינון׃ הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם
עשו להם עצבים למען יכרת׃ אנון אמליכו ולא במימרי רביאו ולא מרעותי
כספהון ודהבהון דאסיקו להון ממצרים עבדו להון טעון בדיל דישתיצון׃
זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין׃ טעו בתר עגלא

יוס יוס ג׳ דיש פס׳ ומימור׳ אשר עמודת מלכנו החלו שרים הוה לבכות בדריך הוא ועריך יבוא יבוע אמר ת׳

יוכלו יא ומי׳ לקוס חמחצס ויהוכתן צפו עוריס וכלחמו ודרבריה זנרו עגלך שמרון מבוא מים נגון עורים בחוצות ש״ר״כו

דשומרון תקיף רגזי בהון עד אמתי לא יכלון למזכי׃ כי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון׃ ארי מישרא׳ והוא גלי אומן
הוא עבדיה דחלא דלית ביה צרוך ארי לנסרי לוחין יהי עגלא דשמרון׃ כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו׃
בית ישרא׳ דמן לדרווה זרע ועלעול חציד קמא לית ליה כוח לא יעביד מא אם
יקנון כסין עממיא יבזונכון׃ נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו׃
אתבזיז ישרא׳ כען הוו בעממיא כמנא דלית צרוך ביה׃ כי המה עלו אשור
פרא בודד לו אפרים התנו אהבים׃ ארי אנון גלו לאתור עד דהליכו ברעות נפשהון
כעירד מרוד בית ישרא׳ אתמסרו ביד עממיא דרחימו׃ גם כי יתנו בגוים עתה
אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים׃ אף אם ישוון בית ישרא׳ דחלתי על
לבהון מביני עממיא אקריב גלותהון ואפלו יחכמון כזעיר אעדי מנהון מרות
מלכין שלטונין׃ כי הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו מזבחות לחטא׃ ארי
אסגיאו בית אפרים איגורין למחטי הוו להון איגורי טעותהון לתקלא׃ אכתוב לו
רבו תורתי כמו זר נחשבו׃ כתבית להון סגיות אוריתי ואמן כעממיא אתחשיבו׃
זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם
המה מצרים ישובו׃ דבחין דמגזן מן אונס דבחין בסר ואכלין קדם יי לא רעוא
בהון כען יסער חוביהון ויתפרע עויתהון אנון למצרים יתובון׃ וישכח ישראל
את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה
ארמנתיה׃ ושבק ישרא׳ ית פלחן עבדיה ובנא היכלין לטעותא ודבית יהודה
אסגיאו קרוין כריכן ואשלח אישתא בקרווהי ותשיצי בירניתהא׃

אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן
על כל גרנות דגן׃ לא תחדון דבית ישרא׳ לא תבועון כנמוסי עממיא ארי
טעיתון מבתר פלחנא דאלהכון רחימתון למפלח לטעותא על כל אידרי עבור׃
גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה׃ מאדרא וממעצרתא לא יתזנון וחמרא
לא איסופיק להון׃ לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא
יאכלו׃ לא יתבון בארע שכינתא דיי׳ ויתובון דבית אפרים למצרים ולאתור יגלון

אהבים ג בליש וסימ׳ התנו אהבים אילת אהבים בתעלסה באהבים׃ נקיון ג בליש וסי׳ לא יוכלו נקיון ונקיון קדמ׳ נקיון כפי
בה ד׳ מטעמ׳ וסימ׳ ויכן יכחש הנשחל יש בו׃

מסאב ייכלון ׃ לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל
אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה ׃ לא יכסכון קדם יי נסכין דחמר
ולא יתקבלון לרעוא קורבניהון דבחיהון כלחים מרחק להון כל דייכלניה יסתאב
ארי קרבנהון על נפשהון לא מכפר עליהון בית מקדשא דיי ׃ מה תעשו ליום
מועד וליום חג יהוה ׃ מא תעבדון ליום מועדא וליום חגא דיי ׃ כי הנה הלכו
משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם׃
ארי הא יגלון מן קדם בזוזין למצרים יתכנשון למפיס יתקברון בית חמדת
כספהון קרסולין ישרון חתולין בבירניתהון ׃ באו ימי הפקדה באו ימי השלם
ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה ׃ אתו
יומי סועדנא אתו יומי תשלמת חובין ידעון דבית ישראל דהוו מתנבן להון
נביי קשטא ומשעממין להון נביי שקרא על דסגיאו חובך תקיפו חטאך ׃ צופה
אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו ׃ מסכן
דבית ישראל דיתקיים להון פלחן טעותא לנבייהון קולין צלן על כל אורחתהון
מסגן תקלא בבית מקדשא דאלההון ׃ העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם יפקוד חטאותם ׃ אסגיאו לחבלא כיומי גבעתא כען יסער חוביהון
ויתפרע עויתהון ׃ כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה
ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם׃
כגופן דשתיל על מבוע דמין כין במדברא ערע מימרי לישראל כבכורא
בתינא דבאוול מאבבה חביבית אבהתכון אכון אתחברו לבעלא פעור וסטו בר
לבהתא והוו שקוצין כד רחימו ׃ אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן
ומהריון ׃ בית ישראל כעופא דאפרחוהי מקיניה ואטלטל כין גלא ית יקרהון
דלד לא יסגון ומפירי מעיהון לא יחדון עד דמנעו רגליהון מלאתחזאה בבית
מקדשי ׃ כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם׃
ארי אם ירבון ית בניהון ואתכילכון מלמהוי גברין ארי אף וי להון בסלקותי
שכינתי מנהון ׃ אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל
הרג בניו ׃ כנשתא דישראל במעבדה אוריתא דמיא לצור באצלחותה בשליותה

חב יע ד וסימנ׳ בטעליכנו באספכם בשילו מה תעשו ליום מועד הכה ג ב חס וחד מל וסימ׳ ושם איש ישראל הנה אפרים הוכה

חבו דבית אפרים לקטולא פלחן טעותא בניהון ׃ תן להם יהוה מה תתן תן להם
ב׳ רחם משכיל ושדים צמקים ׃ הב להון יי׳ תשלמת עובדיהון הב להון רחם מתכיל
ותדין יבישין ׃ כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם
ג׳ ג׳ לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים ׃ כל בישתהון גלין קדמי בגלגלא ארי תמן
חס רחיקתכון על בישות עובדיהון מבית מקדשי אתריכנון לא אוסיף לרחמא
בנ״ש ג׳ יתיר עליהון דכל רברביהון מרדין ׃ הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי
ב׳ יוד ילדון והמתי מחמדי בטנם ׃ בית ישראל דמן לאילנא דלקא שורשהא מלרע
חס וחד מל׳ ויביש נופיה מלעילא כן לא יעביד אף אם ירבון בנין ואקטיל שפר מעיהון ׃
יא ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים ׃ ירחיקנון אלהי ארי לא קבילו
למימריה ויהון מטלטלין בעממיא ׃ גפן בוקק ישראל פרי ישוה
ד לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות ׃ גפן בזילא ישראל
דהוה גפן נסב במעבדיה אוריתא פירי עובדיהון גרמו להון דיגלון כד אסגיתי
להון עללא אסגיאו פלחן לאיגוריהון איתיתי טובא לארעהון איטיבו לקמתהון ׃
כו׳ חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם ׃ אתפליג לבהון על
חס אוריתא כען יחובון כען איתי עליהון סנאה יחזר קדלהון דאיגוריהון יבוז קמתהון ׃
כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו ׃ ארי
כען יימרון לית מלכא לנא ארי לא דחילנא מן קדם יי׳ ומלכא מא יעביד לנא ׃ דברו
ב׳ דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי ׃ ממללין מלין
בנ״ש כרות דאונס ימן לשקר למגזר קיים כען איתי עליהון כריש חוין בישין דין שקרהון
ברית חס על תחומי חקלין ׃ לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו
וכרות עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו ׃ על דפלחו לעגליא בבית אל מלך כמשריתיה
עמו מל׳ יסק עליהון ויגלי יתהון יסבון מנהון עגלא דשמרון ארי אתאבלו עלוהי עמיה
ופלחוהי עלוהי יבועון על יקריה ארי גלא מניה ׃ גם אתו לאשור יובל מנחה
בט ב׳ למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו ׃ אף יתיה לאתור יובלון
רפי מל׳ קרבנא למלכא דייתי לאתפרעא להון נביא אמר להון בהתא דבית אפרים יקבלון
מקולון ויבהתון בית ישראל ממלכי עיצתהון ׃ נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים ׃

חלין מלין כת׳ ש׳ ולית כותה׳ וסימ׳ ושכתי ל׳ כת׳ ש׳ ׃ בשמיכה ל׳ כת׳ ש׳ ׃ מכעש ל׳ כת׳ ש׳ ׃ בשורי ל׳ כת׳ ש׳ ׃ ישר ל׳ כת׳ ש׳ ׃ שך ל׳ כת׳ ש׳ ׃
עשון ה׳ וס׳ והזהרתה ועלי ואיזבל בן הדד פרי בל יעשון ׃

בהיתת שמרון במלכה כרתיחא על אפי מיא ׃ ונשמדו במות און חטאת ישראל
קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו ׃
ויצדיין במת בית אל חובי ישראל גרמו להון דיגרון כובין ואטטין יסקון על אגוריהון
כען איתי עליהון עקא ויהון דמן כען טוריא חפן להון ורמתא נפלן עליהון ׃
מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה
מלחמה על בני עלוה ׃ מיומי גבעתא חטיתון דבית ישראל תמן קמו מרדו במימרי
למנאה עליהון מלכא ואף לא זכיאו דתתקיים להון מלכותא בגבעתא לתמן
אתו עליהון עבדי קרבא לקטלא אכחן עם בנין סליקו ׃ באותי ואסרם ואספו
עליהם עמים באסרם לשתי עינתם ׃ במימרי איתיתי עליהון יסורין וכנשית
עליהון עממיא ושליטו בהון במיסר פדנא על תלתין עונתיה ׃ ואפרים עגלה
מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה
ישדד לו יעקב ׃ כנשתא דישראל דמיא לעגלתא דמלפין לה למרדי ולא אלפא
רחמא להרלא כר עות כפשה ואנא פרקית יתהון משעבוד מצראי ואעדיתי
ניר תקיף מצוריהון ואשריתי בית ישראל על תקוף ארעא דאמוראה מכבשין
קדמיהון דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנתא דקיימית לאבוהון יעקב ׃ זרעו
לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא ויורה
צדק לכם ׃ בית ישראל עבידו לכון עובדין טבין הליכו באורחא דילכו קיימו
לכון לפם אוריתא הא בכל עדן נביא אמרין לכון תובו לדחלתא דיי כען יתגלי
וייתי זכון לכון ׃ חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש
כי בטחת בדרכך ברב גבוריך ׃ אתעשתתון אוניס רשע אתקבלתון תשלמת
עובדיכון אלי אתרחיצתא באורחתך בסגי גיבריך ׃ וקאם שאון בעמך וכל
מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה ׃ ויקום
אתרגושא בעמך וכל כרכך יתבזזון כבזת שלמא בכמנא ביומא דקרבא אם
על בנין קטילת ׃ ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה
נדמה מלך ישראל ׃ בדין גרמו לכון חובין דחבתון בבית אל מן קדם בישות
עובדיכון בהית ואתכנע מלכא דישראל ׃ כי נער ישראל ואהבהו וממצרים XI

כרת ב בלישׁ כרת כרית חס וכרות עמו מל׳ ׃ ממוזתם עליתם ומגורתם עוכתם פילג מעוכדתם ירבבון חירותם הלין א א וכת לם

קראתי לבני · ארי רבי הוה ישראל ורחימתיה וקריבתיה לפלחני וממצרים קריתי
להון בנין · קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון · שלחית
נביי לאלפא להון ואנון טעו מקביל אפיהון לבעליא מדבחין ולצלמניא מסקין
בסמין · ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים · ואנא
במלאך שליח מן קדמי דבריית באורח תקנא ישראל נטילתכון כיד על דרעין
ולא ידעין דמן קדמי מתרחם עליהון · בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה
ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל · במגדת בנין רחימין נגדתנון
בתקוף רחמא והוה מימרי להון כאכרא טבא דמקיל בכתף תוריא ומוריך
בלחותא ואף כד הוו במדברא אסגיתי להון טובא למיכל · לא ישוב אל ארץ
מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב · לא יתובון למצרים ברם אתוראה
ישלוט בהון ארי מסרבין למתב · וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממועצותיהם · ותחול חרבא בקרווהי ותקטיל גיברוהי ותשיצי רברבוהי
ממלכי עיצתהון · ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם ·
ועמי פליגין למתב לאורייתי במרדא קשיא יתערעון כחדא לא יהכון בקומא
זקופא · איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים
נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי · איכדין אמסרנך אפרים אשיצינך ישראל
איכדין אבדינך כאדמה אשוינך כצבואים מתערע מימר קימי לקבלי
כחדא מתגוללא רחמת אבהתכון · לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים
כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר · לא אעביד תקוף רגזי
לא יתוב מימרי לחבלא בית ישראל ארי אלהא אנא ומימרי לעלמא קיים ולית
עובדי כבני בסרא דדיירין על ארעא לין גזרית דבינכון שכינתי קדישא
ולא אחליף בקריא אחרי עוד ית ירושלם · אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי
הוא ישאג ויחרדו בנים מים · בתר פלחנא דיי׳ יהכון מימריה כאריא דמכלי
ארי הוא יכלי ויתכנשון גלותא ממערבא · יחרדו כצפור ממצרים וכיונה
מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה · כעופא דאתי בגלאי כן ייתון
דגלו לארעא דמצרים וכיונה דתיבא לגו שובכה כין יתובון דאטלטלו לארעא

הפטרת ויצא יעקב

בעגלתי רשעו · קדושים ג׳ מל׳ בלש׳ וסימנה · ועם קדושים נאמן אמר בחרן הקדושים לנו · בעיר ג׳ בספ׳ וסי׳ ולא אבוא

יב

דאתור ואתיבכון כשלם לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר יי׳
סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים
נאמן׳ אסגיאו קדמי בכדבין בית אפרים ובנכלין בית ישראל ודבית יהודה
הוו מתקפין בפולחני עד דגלא עמא דהא מארעהון ואכון דהוו פלחין קדמי
בבית מקדשא מתקרן עמא קדישא בכין הוו קיימין׳ אפרים רעה רוח ורדף
קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל׳
בית ישראל דמן לדרוח לרע ועל עול חציר כל יומא כדבין ובזא מסגן וקים עם
אתוראה אקימו וקורבנא למצרים מובלין׳ וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על
יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו׳ ודינא קדם יי עם דבית יהודה ולאסערא על יעקב
כאורחתיה כעובדוהי תקנא יתיב ליה׳ בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה
את אלהים׳ נביא אימר להון הא יעקב אבוכון עד לא אתיליד אמיר דיסגי
מן אחוהי ובתקפיה אתרברב עם מלאכא׳ וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן
לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו׳ ואתרברב עם מלאכא ויכיל בכא ובעא
מניה בית אל אתגלי עלוהי ותמן ימליל עמנא׳ ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו׳ והוא יי אלהי צבאות דאתגלי על אברהם יצחק ויעקב וכמא
דאמיר על ידי משה יי דכרניה לכל דר ודר׳ ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד׳ ואת בפולחנא דאלהך תתקף חסדא
ודינא טר וסבר לפרקנא דאלהך תדירא׳ כנען בידו מאזני מרמה לעשק
אהב׳ לא תהון כתגרין דבידיהון מוזנון דנכל למיכס לחמין׳ ויאמר
אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא׳
ואמרו דבית אפרים ברם עתרנא אשלחנא אוכים לנא נביא אימר להון הא כל
עתריכון לא יתקיים לכון ביום תשלמת חובין׳ ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים
עד אושיבך באהלים כימי מועד׳ ואנא יי אלהך דאפיקתך מארעא דמצרים
עוד אותיבנך במשכנין כיומי קדם׳ ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי
וביד הנביאים אדמה׳ ומלילית עם נביאיא ואנא נבואן אסגיתי ובידי עבדי
נביאיא שלחית׳ אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם

ויזמן ג׳ וסימנהון למצרים ימינו על החשך׳ וישר ג׳ כת׳ שין וסי׳ אבימלך אל מלאך במבריה׳ און ג׳ וסי׳ כהן און דליחף ויקח קרח

כגלים על תלמי שדי · אם בגלעד הוו אנוסין כדס בבית גלגלא תורין לטעון
דבחו אף אגוריהון אסגיאו כיגרין על תחומי חקלין · ויברח יעקב שדה ארם
ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר · נביא אימר להון הא יעקב אבוכון אזל
אזל לחקלי ארם ופלח ישראל באתתא ובאתתא נטר ענא · ובנביא העלה יהוה
את ישראל ממצרים ובנביא נשמר · ואף כד נחתו אבהתכון למצרים נביא
שלח יי ואסיק ית ישראל ממצרים ועל ידי נביא אתנטר · הכעיס אפרים תמרורים
ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו · מרגזין דבית אפרים מוספין למחטי
וחובת דם זכי דאשד עלוהי יתוב וחסודיה יתיב ליה רבוניה · כדבר אפרים
רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת · כד ממליל חד מדבית אפרים
יג רתיתא אחיד להון לעממיא מרברבין הוו בישראל וכדו דחבו על דפלחו
לטעותא מתקטלין · ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם
עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון · וכען
מוספין למחטי ועבדון להון מתכא מכספהון כדמותהון צלמנין עובד
אומנין כלהון להון אמון מטען נביי שקרא דבחין לעובד ידי אנשא תוריא
לעגליא נשקין · לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הולך כמץ יסער מגרן
וכעשן מארבה · בכין יהון כענן צפרא וכטלא דמוחי פסיק כמוצא דכסבא
רוחא מאדרא וכתננא דעדי מכוות כולא · ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים
ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי · ואנא יי אלהך דאפיקתך מארעא
מארעא דמצרים ואלה בר מני לא תדע ופריק לית אלא אנא · אני ידעתיך
במדבר בארץ תלאובות · אנא סופיקית צרכיכון במדברא בארעא דהוו יתון
תאיבין בה לכל מדעם · כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני
כד זנתינון סבעו מסבע וראים לבהון על כין שבקו להון ית פלחני · ואהי
להם כמו שחל כנמר על דרך אשור · והוה מימרי להון כאריתא כנמרא דכמין
על שבילא · אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית
השדה תבקעם · ערע מימרי בהון כדוב מתכיל ותבלית רשע לבהון וקטילתנון
תמן כבני אריון כחית שינא דמבזעא שיציתנון · שחתך ישראל כי בי בעזרך

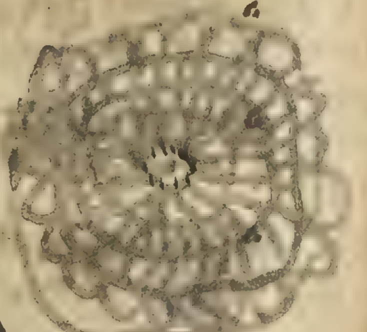
ואלהים ה׳ וסימנה׳ פקד יפקד אתכם סר מעל׳ ואלהים זולתי לא תדע ואלהים אמר לבהלם ואלהים מלכי מקדם ׳׳ —

כד מחבלין אתון עובדיכון בית ישראל שלטין בכון עממיא וכד תייבין אתון
לאוריתי מימרי הוי בסעדכון׃ אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך
אשר אמרת תנה לי מלך ושרים׃ אן מלכך כען ויפרקינך בכל קרוך ודיינך
דאת אמר מני עלי מלך ושלטון׃ אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי׃ מניתי
עלך מלכא ברגזי ואעדיתי בחמתי׃ צרור עון אפרים צפונה חטאתו׃ גניזין
חובי בית אפרים כטירין לאתפרעא מנהון כל חטאיהון׃ חבלי יולדה יבאו לו
הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים׃ עקא וזיע כחבלין על ילדא
ייתון עלוהי והוא כבר דאתרבי ולא חכים למדע דחלתי כען איתי עלוהי עקא
כאתא דיתבא על מתברא וחיל ליתלה למילד׃ מיד שאול אפדם ממות
אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני׃ בית ישראל מיד
קטול פרקתינון ממחבלא שיזבתינון כען יהי מימרי בהון לקטול ופתגמי
למחבלא ועל דעברו על אוריתי אסליק שכינתי מנהון׃ כי הוא בין אחים
יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא
ישסה אוצר כל כלי חמדה׃ ארי אנון מתקרן בנין ועובדין מקלקלין אסגיאו
כען איתי עלוהי מלך דתקיף כרוח קדומא במימרא דיי מאורח מדברא
יסק ויחריב בית גנזוהי ויצדי קרית מלכותיה הוא יבוז אוצרין כל מני חמדתא׃
תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו
יבקעו׃ תחוב שמרון ארי סריבת על מימר אלהה בחרבא יתקטלון עולימיהון
יטרפון ומעדיתהון יתבזען׃ שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי
כשלת בעונך׃ תוב ישראל לדחלתא דיי אלהך ארי אתקילתא בחובך׃ קחו
עמכם דברים ושובו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו׃ קריבו עמכון פתגמין דאתודאה ותובו לפלחנא דיי ואימרו
קדמוהי קריב קדמך למשבק על עוין נתקבל הא כטבין ויהוין מלי ספותנא
מתקבלן קדמך כתורין לרעוא על מדבחך׃ אשור לא יושיענו על סוס לא
נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום׃ מלכי אתור
לא יפרקוננא על רכבי סוסון לא נתרחיץ ולא נימר עוד אלהנא לעובדי ידנא

הפטרות שבת שבין ראש השנה ויום הכפור

ידיכו ו׳ מל׳ וסימ׳ יבחמכו ממעשכו לא שפבה׳ שמעכו שמעו ולא נאמר עוד ויהי מנשה ב׳ כו ׳ יחיו ב׳ וסימנ׳ והוחך יחיו דגן

דמן קדמך מתרחם על אלהתנא דהוו במצרים הא כיתמין: ארפא משובתם
אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אקבילנון בתיובתהון אשבוק לחוביהון ארחימנון
כד יתובון בנדבא ארי תב רגזי מנהון: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה
ויך שרשיו כלבנון: יהי מימרי כטלא לישראל יזהרון כשושנא ויתבון על
תקוף ארעהון כאילן לבנן דמשלח עוברתיה: ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו
וריח לו כלבנון: יהי מימרי כטלא לישראל יאחרון יסגון בנין ובנן ויהי כזיו
מנרת קודשא זיוהון וריחהון כריח קטורת בסמיא: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון: יתכנשון מבני גלותהון יתבון בטלל משיחהון ייחון
מיתיא ויסגי טובא בארעא יהי דכרן טבותהון על לא פסיק כדכרן יבבות חצוצרתא
על חמר עתיק דמתנסך בבית מקדשא: אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: יימרון בית ישראל מא לנא עוד
למפלח לטעותא אנא במימרי אקביל צלותיה דישראל וארחים עלוהי במימרי
אעבדיה כבירון שפיר דמן קדמי סליח לתיובתהון משתכחא: מי חכם ויבן אלה
נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם: מן חכים
ויסבר אלין סכלתנן וידעינין ארי תקנן אורחתא דיי׳ וצדיקיא דהליכו בהון ייחון
בהון בחיי עלמא ורשיעיא יתמסרון לגיהנם על דלא הליכו בהון:

סכום הפסוקים שלספר מאה ושבעה ותשעים סימן קצ״ז

דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: פתגם נבואה מן קדם יי׳ דהוה עם יואל בר
פתואל: שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם
בימי אבותיכם: שמעו דא סביא ואציתו כל יתבי ארעא ההות דא ביומיכון
ואם ביומי אבהתכון: עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
עלה לבניכון אשתעו ובניכון לבניהון ובניהון לדר אחרן: יתר הגזם אכל
הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: מותר זחלא אכל גובא
ומותר גובא אכל פרחא ומותר פרחא אכל שמוטא: הקיצו שכורים ובכו והילילו

וצדקים ג חס בנביאים וס׳ מכר׳ אמר פגע בשני אנשים ויאמר אל כל העם מי חכם ויבן אלה ויבן ג וסימני מי האיש מי חכם ושב׳

כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם׃ אתערו רוויא ובכו ואיללו כל שתי חמר
על חמר מרית ארי אתמנע מפומכון׃ כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר
שניו שני אריה ומתלעות לביא לו׃ ארי עמא סליק על ארעי תקיף ולית מנין
שנוהי שני אריי וניבוהי כבר אריון׃ שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף
חשפה והשליך הלבינו שריגיה׃ שוי פירי גפני עמי לצדו ותיניהון למפחת נפש
מקלף קלפה ורמא חוורו שבשהא׃ אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה׃ כנשתא
דישראל עליך יא כבתולא דאסירא סקא למספד על בעל עולימותהא׃ הכרת
מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה׃ פסקו קרבנין ונסכין מבית
מקדשא דיי׳ אתאבלו כהניא דמשמשין בבית מקדשא דיי׳׃ שדד שדה אבלה
אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר׃ אתבזיזו חקליא חרובת ארעא
ארי סף עבורא יבישו גפניא כתרו זיתיא׃ הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה
ועל שעורה כי אבד קציר שדה׃ בהיתו אכריא איללו מפלחי כרמיא על חטין
ועל סערין ארי סף חצד חקלא׃ הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר
ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם׃ גפניא יבישו ותיניא
נתרא רמונין אף דקלין וחזורין כל אילני חקלא יבישו ארי פסקת חדותא מבני
אנשא׃ חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים
משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך׃ איסרו וספודו כהניא איללו
דמשמשין על מדבחא ביתו בסקיא דמשמשין קדם אלהי ארי אתמנע מבית
מקדשא דאלהכון קרבנין ונסכין׃ קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה׃ גזרו צומא ערעו כנישא כנושו סביא
כל יתבי ארעא ועולו לבית מקדשא דיי׳ אלהכון וצלו קדם יי׳׃ אהה ליום כי קרוב
יום יהוה וכשד משדי יבוא׃ וי מן קדם יומא ארי קריב יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי׳ וכבזא מן קדם שדי ייתי׃ הלא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל׃ הא עד דאנחנא חזן עבורא סף פסק מבית מקדשא דאלהנא חדוא
ודיצא׃ עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש
דגן׃ אתמסיאו גרבי חמר תחות מגופתהון צדיאו אוצריא אתפגרו חסניא ארי

ת עבורא ׃ מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי
הצאן נאשמו ׃ לחדא מתאנחא בעירא מתערבלין בקרן דתורין ארי לית רעיא להון
אף עדרי ענא צדיאו ׃ אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה
כל עצי השדה ׃ קדמך יי אנא מצלי ארי קדום תקיף כאישא אסיף דירות מדברא
ושלהביתא שיציאת כל אילני חקלא ׃ גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות המדבר ׃ אף חיות ברא מסכרא קדמך ארי יבישו פצידי
מיא וקדום תקיף כאישא אסיף דירות מדברא ׃ תקעו שופר בציון
והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב ׃ תקעו שופרא
בציון ויבבו בטורא דקדשי ילועון כל יתבי ארעא ארי מטא יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי ארי קריב ׃ יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם
רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור ׃ יום חשוך
וקבל יום עננא ואמטתא כנהור צפרא דפריס על טוריא עם רב ותקיף דכותיה
לא הוה מן עלמא ובתרוהי לא יוסיף עד שני דר ודר ׃ לפניו אכלה אש ואחריו
תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו ׃
קדמוהי אכלא אישתא ובתרוהי משיציא שלהביתא כגנתא דעדן ארעא קדמוהי
ובתרוהי מדבר צדי ואף שיזבא לית ביה לרשיעיא ׃ כמראה סוסים מראהו
וכפרשים כן ירוצון ׃ כחיזו סוסותא חזויהון וכפרשיא כין רהטין ׃ כקול מרכבות
על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה ׃
כקל רתכיא על רישי טוריא מקפצין כקל שלהובי אישתא דמשיציא בקשא
יבישא כעמא תקיפא דידע סדרי קרבא ׃ מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו
פארור ׃ מן קדמוהי יזועון עממיא כל אפיא אתחפאה אכרום אוכמין כקדרא ׃
כגבורים ירוצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון
ארחותם ׃ כגיבריא רהטין כגברי עבדי קרבא סלקין לשורא וגבר באורחיה
אזלין ולא מעכבין אורחתהון ׃ ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון
ובעד השלח יפלו לא יבצעו ׃ וגבר אחוהי לא דחקין גבר בכבשיה אזלין ולאתר
דאנון שליחין אזלין וקטלין ולא מקבלין ממון ׃ בעיר ישקו בחומה ירצון

נהיה ח קמ וסימנהון אם מאות וזכי המלך כי מאתי נהיה וחב כמהו לא נהיה שכר האדם וכהה כהי נהיה ותזוה בדבריו

וכוכבים ו' וסימנ' אספו וחבי חקות זכו בעיקרו ונכריה לממשלות · פרור ב' דרת א' וסימנ' כל פנים קבצו ופני כל

בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב · בבקרתא מזדיינין על שורא להטין בבתיא ג
סלקין מן חרכיא עלין כגנביא · לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם · קדמוהי חרובת ארעא לעו שמיא שמשא וסיהרא ו
קבלו וכוכביא כנשו זיהורהון · ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו
כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו · ויי ארים מימרי ומי
קדם משריתיה ארי סגיאן לחדא משריתיה ארי תקיפין עבדי מימריה ארי
רב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי ותקיף לחדא ומן יכול לסוברותיה · וגם עתה
נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד · ואף כען אמר יי
תובו לפולחני בכל לבכון ובצומא ובבכיתא ובמספדא · וקרעו לבבכם ואל
בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה · אעדו רשע לבכון ולא בלבוש לבושיכון ותובו לפולחנא דיי ו
אלהכון ארי חננא ורחמנא הוא מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון ומתיב
מימריה מלאיתאה בישא · מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה
ונסך ליהוה אלהיכם · מן ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון ויתרחם עלוהי
וכל מן דיתוב ישתבקון ליה חובוהי ויקביל ברכן ונחמן וצלותיה כגבר דמקריב
קרבנין ונסכין בבית מקדשא דיי אלהכון · תקעו שופר בציון
קדשו צום קראו עצרה · תקעו שופרא בציון גזרו צומא ערעו כנשא · אספו
עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו כו' יה
וכלה מחפתה · כנושו עמא זמינו קהלא כנושו סביא איתו טליא וינקי תדיא חס
יפוק חתנא מאדרון בית משכביה וכלתא מבית גנונהא · בין האולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך ט רפי
לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם · בין אולמא ולמדבחא
יבכון כהניא דמשמשין קדם יי ויימרון חוס יי על עמך ולא תתין אחסנתך לחסודין
למשלט בהון עממיא למא יימרון ביני עממיא אן דאתפריקו במימר אלההון ·
ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו · וחס יי על ארעיה ורחים על עמיה · ה
ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם

וחס ל' · מחפתה ל' · הקדמוני ב' וסימנ' את הקיני ואת הקנזי כאשר יאמר משל הקדמוני ואת הצפוני ארחיק מעליכם

על עמו ה׳ ומימרי לכבוד על עמו למשחך למלך על עמו ויקנא יי לארעיה יוסף יי דדברי ימי כי חמל׳ ושבעו ב׳ מכו׳ ויחל׳

והכותל
ומבלתם

אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים׃ ואתיב יי ואמר לעמיה האנא מדריך
לכון עבורא וחמרא ומשחא ותסבעון יתיה ולא אתין יתכון עוד חסודי כפנא
ב׳ ומו׳ משפחות בֵּינֵי עממיא׃ ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את
ל׳ ג פניו אל הים הקדמוני וסופו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי
חס הגדיל לעשות׃ וית עמא דאתי מצפונא ארחיק מנכון ואגלינה לארע צדיא
וחרבא רישיה לימא מדנחאה וסופיה לימא מערבאה ותסק סרותיה ויהך ריחיה
יא ארי אסגי למעבד בישן׃ אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות׃
לא תדחלין ארעא דישראל בועי וחדא ארי אסגי יי למעבד בך טבון לעמיה׃
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן
נתנו חילם׃ לא תדחלון חיות ברא ארי אתעטרו דירות מדברא ארי אילנא אצלח
אביה תיכיא וגפניא טענו פיריהון׃ ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי
ו נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון׃ ובני
ציון בועו וחדו במימרא דיי אלהכון ארי אתיב לכון ית מלפיכון בזכו ומחית
לכון מטר בכיר בעדניה ולקישא בירח ניסן׃ ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים
תירוש ויצהר׃ ויתמלין אדריא עבורא ויטופון מעזיא חמרא וכדיא משחא׃
ג ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול
להים יי אשר שלחתי בכם׃ ואשלים לכון שניא טבתא חלף שניא דבזו יתכון עממיא
חילי הגדול ב ולישניא שלטוניא ומלכותא חילי דלא דשלחית לכון׃ ואכלתם אכול ושבוע
ח והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
בקל לעולם׃ ותיכלון מיכל ותסבעון ותשבחון ית שמא דיי אלהכון דעבד עמכון
ג פרישן ולא יבהתון עמי בית ישראל לעלם׃ והיה אחריכן
ד׳ ל׳ מו׳ אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנתיכם זקניכם חלמות יחלמון
ד׳ חס בלגש בחוריכם חזינות יראו׃ ויהי בתר כין אשפוך ית רוח קדשי על כל בסרא
ויתנבון בניכון ובנתכון סביכון חלמין יחלמון עולימיכון חזונין יחזון׃ וגם
על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי׃ ואף על עבדין
ועל אמהן ביומיא האנון אשפוך ית רוח קדשי׃ ונתתי מופתים בשמים ובארץ

וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבושו עמי לעולם׃ ותדעון ארי בגו בית ישראל
שכינתי ואנא יי אלהכון ולית עוד ולא יבהתון עמי בית ישראל לעלם׃

ותימרות ג כת כן בליש וסימנה וחלוכו ואילמו ותימרו ותימרות עשן בתימרות עשן מור ושאל תמרים בריו

דם ואש ותימרות עשן ׃ ואתין אתין בשמיא ובארעא דם ואישא ויטורין דתנן ׃
השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בא יום יהוה הגדול והנורא ׃ שמשא
יתהפיך לקבלא וסיהרא לדמא קדם מיתי יומא דעתיד למיתי מן קדם יי רבא
ודחילא ׃ והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה
פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא ׃ ויהי כל דיצלי בשמא
דיי ישתיזב ארי בטורא דציון ובירושלם תהי שיזבא כמא דאמר יי ומשיזביא
דיי זמין ׃ כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה
וירושלם ׃ ארי הא ביומיא האנון ובעדנא ההוא דאתיב ית גלות אנש יהודה
ויתבי ירושלם ׃ וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי
עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו ׃ ואכניש
ית כל עממיא ואחיתנון למישר פלוג דינא ואתפרע מנהון תמן על עמי
ואחסנתי ישראל דבדרו בני עממיא וית ארעי פליגו ׃ ואל עמי ידו גורל
ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו ׃ ובעמי רמו עדבין ויהבו עולימא
באגר זניתא ועולימתא זבינו בחמרא ואשתיאו ׃ וגם מה אתם לי צר וצידון
וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה
אשיב גמלכם בראשכם ׃ ואף מא אתון חשיבין קדמי צור וצידן וכל תחומי
פלשתאי הגמלא אתון משלמין קדמי אם גמלין אתון קדמי קליל בפריע
אתיב גמלכון ברישכון ׃ אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם
להיכליכם ׃ דכספי ודהבי נסיבתון ומני חמדתי טביא אעילתון להיכליכון ׃
ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם ׃
ובני יהודה ובני ירושלם זבינתון לבני יונאי בדיל לארחקותהון מעל תחומהון ׃
הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם ׃
הא אנא מיתי להון בגלאי מן אתרא דזבינתון יתהון לתמן ואתיב גמלכון
ברישכון ׃ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים
אל גוי רחוק כי יהוה דבר ׃ ואמסר ית בניכון וית בנתכון ביד בני יהודה
ויזבנונון לבני שבא לעמא רחיקא ארי במימרא דיי גזיר כין ׃

ויעלו ג רפי וסימנה מן הירדן עפר יעורו ויעלו הגוים ׃ אשוב ג כת אשוב וק אשיב וסימנה יהודה מואס בגילים

קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל
אנשי המלחמה׃ אכלו ורא בעממיא זמינו עבדי קרבא ייתון כגלי גיבריא
ד יתקרבון יסקון כל גברי עבדי קרבא׃ כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם
לרמחים החלש יאמר גבור אני׃ אתקינו סכיניכון לסיפין ומגליכון למורנין
דחלש יימר גיבר אנא׃ עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה
גבוריך׃ יתכנשון וייתון כל עממיא מסחור סחור ויתקרבון תמן יתבר יי
תקוף גיבריהון׃ יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את
כל הגוים מסביב׃ ייתון כגלאי ויסקון עממיא למישר פלוג דינא ארי תמן
אתגלי למדן ית כל עממיא מסחור סחור׃ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו
כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם׃ אושיטו בהון חרבא ארי מטא
זמן קיצהון חותו דושישו קטילו גיבריהון כבעוט דמתבעיט במעצרא
אשודו דמהון ארי סגיאת בישתהון׃ המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ׃ משרין משרין במישר פלוג דינא ארי קריב יומא
דעתיד למיתי מן קדם יי במישר פלוג דינא׃ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם׃ שמשא וסיהרא קבלו וכוכביא כנשו זיהוריהון׃ ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני
ישראל׃ ויי מציון יכלי ומירשלם ירים מימריה ויזועון שמיא וארעא ויי
סמך לעמיה וסעיד לבני ישר׳׃ וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון
הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד׃ ותדעון ארי אנא
יי אלהכון אשרי שכינתי בציון טורא דקודשי ותהי ירשלם קדשא וכבראין
לא יעדון בה עוד׃ והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות
תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל
השטים׃ ויהי בעדנא ההוא ירבון טוריא חמר מרית ורמתא יגרן טובא
וכל פצידי בית יהודה יהכון מיא ומבוע מבית מקדשא דיי יהי נפיק ויהי משקי
ית מישר שטין׃ מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס
בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם׃ מצרים לצדו תהי ואדום למדבר צדו

והשקה ג׳ וסימנ׳ את כל פני האדמה את האשה את נחל השטים ׃ וחד והשקה את המים מפיק ה׳

תהי מחטוף בני יהודה דאשדו דם זכי בארעהון׃ ויהודה לעולם תשב וירושלם לדר ודר׃
ויהודה לעלם תתיב וירושלם לדר ודר׃ ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון׃ ואתפרעית
דמהון מן עממיא תוב אנא עתיד לאתפרעא אמר יי׳ ואשרי שכינתיה בציון׃

סכום הפסוקים שלספר שלשה ושבעים סימ׳ להן עג׳

דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה
מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃ פתגמי
עמוס דהוה מרי גיתין מתקוע דאתנבי על ישראל ביומי עזיה מלך שבטא
דבית יהודה וביומי ירבעם בר יואש מלכא דישראל תרתין שנין קדם מיתי זיעא׃
ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש
הכרמל׃ ואמר יי׳ מציון יכלי ומירושלם ירים מימריה ויצדון מדורי מלכיא
ויחרב תקוף כרכיהון׃ כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק
ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד׃ כדנן אמר יי׳
על תלתה חובי דמסק ועל ארבעה לא אשבוק להון על דדשו במורגי ברזלא
ית יתבי ארע גלעד׃ ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד׃
ואשלח אישתא בבית חזאל ותשיצי בירנית בר הדד׃ ושברתי בריח דמשק
והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר
יהוה׃ ואתבר תקוף דמסק ואשיצי יתיב מבקעת און ועביד שלטן מבית עדן
ויגלון עמא דארם לקירני אמר יי׳׃ כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃
כדנן אמר יי׳ על תלתה חובי עזה ועל ארבעה לא אשבוק להון על דאגליאו לון
גלו שלמא למימסר לאדום׃ ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה׃
ואשלח אישתא בשורי עזה ותשיצי בירניתהא׃ והכרתי יושב מאשדוד
ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר
אדני יהוה׃ ואשיצי יתיב מאשדוד ועביד שלטן מאשקלון ואתיב מחת גבורתי

בספ׳ נחום בתרי׳ אמר יי׳ ח׳ סוף פס׳ בספ׳ וסימנה׳ ושברתי בריח דמשק ושדיו והכרתי כרתים ביום ההוא קדמ׳ בשוטי והארצה

ולא זכרו ג̇ וסימנה̇ ברית אחים בט ישראל ומאכו ׳׳ הרוג ג̇ ד̇ מל̇ בליש וסימנה̇ וכל שריה אהרוג עת להרוג ש̇ נכמרו

על עקרון וייבדון שארא דפלשתאי אמר יי̇ אלהים׃ כה אמר יהוה
על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום
ולא זכרו ברית אחים׃ כדנן אמר יי̇ על תלתא חובי צור ועל ארבעה לא אשבוק
להון על דמסרונון גלו שלמא לאדום ולא אדכרו קים אחין׃ ושלחתי אש
בחומת צר ואכלה ארמנותיה׃ ואשלח אישתא בשורי צור ותשיצי בירניתהא׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו
על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח׃
כדנן אמר יי̇ על תלתא חובי אדום ועל ארבעה לא אשבוק להון על דרדפיה
בחרבא לאחוהי וחביל רחמוהי וקטל קטול עלמין רגזיה וחמתיה כטרה
לאפרש׃ ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה׃ ואשלח אישתא בדרומא
ותשיצי בירנית בצרה׃ כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם׃ כדנן
אמר יי̇ על תלתא חובי בני עמון ועל ארבעה לא אשבוק להון על דבזעו מעדית
ארע גלעד בדיל לאפתאה ית תחומהון׃ והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה
בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה׃ ואדליק אישתא בשורי רבה ותשיצי
בירניתהא ביבבא ביומא דקרבא בעלעול ביום רוח׃ והלך מלכם בגולה הוא
ושריו יחדו אמר יהוה׃ ויהך מלכהון בגלותא הוא ורברבוהי כחדא אמר יי̇׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על
שרפו עצמות מלך אדום לשיד׃ כדנן אמר יי̇ על תלתא חובי מואב ועל ארבעה
לא אשבוק להון על דאוקיד גרמי מלכא דאדום וסדינון בגירא בביתיה׃ ושלחתי
אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר׃
ואשלח אישתא במואב ותשיצי בירנית קרבא וימות באתרגושא מואב ביבבא
בקל שופרא׃ והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה׃
ואשיצי דיינהא מגוה וכל רברבהא אקטול עמיה אמר יי̇׃ כה
אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת
יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם׃ כדנן אמר

והרוג בשנאיהם ׳׳ שופט ן̇ מל̇ וסימנה̇ גבור והכרתי שופט מקרבה אלהים שופט לבטח ויותם דודאי ימים נשופט בא̇ מית דלים

דיי' על תלתה חובי יהודה ועל ארבעה לא אשבוק להון על דקצו באוריתא דיי'
וקימוהי לא נטרו ואטעיאונון כדביהון דהליכו אלהתהון בתריהון׃ ושלחתי
אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם׃ ואשלח אישתא בדבית יהודה ותשיצי
בירנית ירושלם׃ כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים׃ כדנן אמר יי'
על תלתה חובי ישראל ועל ארבעה לא אשבוק להון על דזבינו בכספא זכאין
וחשיכיא בדיל דיחסנון׃ השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו
ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי׃ דשיטין בעפרא
דארעא ריש מסכיניא ודין חשיכיא מסטן וגבר ואבוהי אזלין לות עולימתא
בדיל לאחלא ית שמא דקודשי׃ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין
ענושים ישתו בית אלהיהם׃ ועל שויין דמשכון מסחרין בסטר כל אגוריהון
וחמר אנסא שתן בית טעותהון׃ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר
כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת׃
ואנא שיציתי ית אמוראה מן קדמיהון דכרום ארזין רומיה ותקיף הוא
כבלוטין ושיציתי איביה מלעילא ושרשוהי מלרע׃ ואנכי העליתי אתכם
מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי׃
ואנא אסיקית יתכון מארעא דמצרים ודברית יתכון במדברא ארבעין
שנין למירת ית ארעא דאמוראה׃ ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם
לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה׃ ואקימית מבניכון לנביין
ומעולימיכון למלפין האף לית דא בני ישראל אמר יי'׃ ותשקו את הנזרים
יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו׃ ואטעיתון ית מלפיכון בחמרא
ועל נביא פקידתון למימר לא תתנבון׃ הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃ הא אנא מיתי עליכון עקא ומעיק
לכון באתרכון כמא דפיקא עגלתא דטעינא לה עמירא׃ ואבד מנוס מקל
וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו׃ ויאבד בית עירוקי מדקליל ודתקיף
לא יחסין חיליה וגיבר לא ישיזיב נפשיה׃ ותפש הקשת לא יעמד וקל

ואביו ט׳ וסימנה׳ קרא לו בנימין שמר את הדבר והבאו איש אמו ואביו לא ידעו וידי שמשון איש צרי ואב ילכו אל הנערה׳

בגבורים ה׳ ומל׳ וסימנה׳ יי׳ ירד לי לעזרתי׳ בגבורים ואמיץ לבו בגבורים והמה כגבורים

ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו ׃ ואחיד קשתא לא יקום ודקליל
ברגלוהי לא ישתיזב ורכיב סוסיא לא ישיזיב נפשיה ׃ ואמיץ לבו בגבורים
ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה ׃ ודתקיף ליביה בגיבריא ערטלאה דלא זיין
יערוק בעדנא ההוא אמר יי׳ ׃ שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים
לאמר ׃ קבילו ית פתגמא הדין דגלי יי׳ עליכון בני ישר׳ על כל זרעיתא
דאסיקית מארעא דמצרים למימר ׃ רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם ׃ לחוד בכון אתרעיתי מכל זרעית
ארעא על כין אסער עליכון ית כל חוביכון ׃ הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו ׃
היהכון תרין כחדא אלהין אם אזדמנו ׃ הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן
כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד ׃ היכהום אריא בחרשא וציד לית ליה הירים
בר אריון קליה ממרבועיתיה אלהין אם אחד ׃ התפול צפור על פח הארץ ומוקש
אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד ׃ התפול צפרא בקולא על ארעא
וצייד לית לה הישור קולא מן ארעא ומיחד לא ייחוד ׃ אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה ׃ אם יתקע שופרא בקרתא
בלא זמניה ועמא דבה לא יזועון אם תהי בישתא בקרתא ומן ק׳ יי׳ לא אתעבידת ׃
כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים ׃ ארי לא
כשרין פתגמין דמתעבדין ק׳ יי׳ אלהים אלהין גלי רזיה לעבדוהי נביא ׃ אריה
שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא ׃ אריא נהים מן לא ידחל יי׳ אלהים
מליל מן לא יקביל נבואתא ׃ השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה
ועשוקים בקרבה ׃ בסרו על בירנית באשדוד ועל בירנית בארעא דמצרים
ואימרו אתכנשו על טורי שמרון וחזו שיגושיא סגיאה בגוה ואנוסין בגוה ׃
ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם ׃ ולא ידעין
למעבד אוריתא אמר יי׳ דמכנשין אוצריהון חטוף ובזא בבירניתהון ׃
לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממך עזך ונבזו ארמנותיך ׃

ימלט ה׳ וסימנה׳ ואצו מכוס ותפש הקשת ב׳ בו גבר בחמודו ימלט הי׳ נקי רשע שקר חד וימלט משה

בכין כדנן אמר יי אלהים עקא תקפה לארעא ויבטל מניך תוקפיך ויתבזזון
בירניתך׃ כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן
כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש׃ כדנן אמר
יי כמא דמשיזיב רעיא מפומא דאריא תרתין כרעין או חסחוס דאודן כין ישתיזבון
בני ישר׳ דיתבין בשמרון בתקוף שלטן ועל דמסק רחיצין׃ שמעו והעידו
בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות׃ שמעו ואסהידו בדבית יעקב אמר
יי אלהים אלהי צבאות׃ כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות
בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ׃ ארי ביום אסערותי חובי ישר׳
עלוהי ואסער על דפלחין לאיגוריא בבית א׳ ויתקטפן קרנת איגורא ויפלן
לארעא׃ והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים
נאם יהוה׃ ואמחי בית סתוא על בית קיטא ויבדון בתין דמכבשין בשן דפיל
ויסופון בתין סגיאין אמר יי׃ שמעו הדבר הזה פרות הבשן
אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרות לאדניהם הביאה
ונשתה׃ קבילו פתגמא הדין עתירי נכסיא דבכרכא דשמרון דעשקין מסכינא
ואנסין חשיכיא דאמרין לרבנהון אשליטונא ונינכוס׃ נשבע אדני יהוה בקדשו
כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה׃ קיים
יי אלהים בקדשיה ארי הא יומיא אתן עליכון ויטלון יתכון עממיא על תריסיהון
ובנתכון כדגוגית ציידין׃ ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה
נאם יהוה׃ ויתרעון עליכון שורא ויקפון יתכון כנשין גבר לקבליה ויגלון
יתכון להלאה מטורי תורמיני אמר יי׃ באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע
והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם׃ אתו לבית א׳ ומרדו בגלגלא
אסגיאו למחטי ומיתן לצפרא דבחיכון לתלתה יומין מעסריכון׃ וקטר מחמץ
תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה׃ ומגזן
מן אונס תודתא ומיתן ליה בזמר ואמרין דין לרעוא ארי כין רחימתון בני
ישר׳ אמר יי אלהים׃ וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם
בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ ואף אנא יהבית לכון אקהיות שינין

בכל ליש׳ חסיפה אל קר׳ במ״ב על ומי מכר׳ הנבי חספך דמ״ב וחספו ושמרו החספו ״ מהו... כי׳ בן ... רבות

בכל קרויכון וחסירות מזון בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר יי׳ וגם
אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה
תיבש׳ ואף אנא מנעית מנכון ית מטרא בסוף תלתה ירחין לזמן חצדא ואחית
מטרא על קרתא חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא חדא ייחות עלה
מטרא ואחסנתא דלא ייחות עלה מטרא תיבש׳ ונעו שתים שלש ערים
אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה׳ וישתלהון
תרתין תלת קרוין על קרתא חדא למשתי מיא ולא יסבעון ולא תבתון לפלחני
ומו אמר יי׳ הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם
וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה׳ מחיתי יתכון בשדפנא ובירקנא
סגיות גניכון וכרמיכון ותיניכון וזיתיכון אכל זחלא ולא תבתון לפלחני אמר
ריש יי׳ שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
פת ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׳ שלחית לכון מותא
כיד באורח מצרים קטילית בחרבא עולימיכון עם שבי סוסותכון ואסיקית
סרות משריתכון על אפיכון ולא תבתון לפלחני אמר יי׳ הפכתי בכם כמהפכת
ב אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם
יהוה׳ רחיק מימרי יתכון כמא דרחיק יי׳ ית סדום וית עמורה והויתון כאוד
משיזב מיקידא ולא תבתון לפלחני אמר יי׳ לכן כה אעשה לך
ב ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל׳ בכין דא אעביד
לך ישראל חלף דלא תבת לאוריתא דא אעביד לך אתקשט לקבלא אפי אוריתא
ב דאלהך ישראל׳ כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר
כול עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו׳ ארי הא מתגלי דצר
חל טוריא וברא רוחא לחואה לאנשא מא עובדוהי לאתקנא נהור לצדיקיא כנהור
בג צפרא דאזיל ותקיף ולאיתאה חשוך לרשיעיא למתבר רשיעי ארעא יי׳ אלהי
חד ודורך על צבאות שמו׳ שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה
במותי ים בית ישראל׳ קבילו ית פתגמא הדין דאנא נטיל עליכון אלא בית ישרא׳ נפלה

על עיר ו̇ וסימנה̇ ולא תבא דוד והמטרתי על עיר אחת ב̇ בו שבֻעים שבעים ׃ ודרך כל ליש̇ חס̇ ב̇ מנה̇ חד מל̇ ודרך על במותי יס

לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה ׃ נפלת ולא תוסיף
למקם כנשתא דישראל אתרטישת על ארעה לית דיקימנה ׃ כי כה
אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל ׃ ארי כדנן אמר יי אלהים קרתא דיפקון מנה אלפא ישתארון מנה
עד מאה ודיפקון מנה מאה ישתארון עד עסרא לבית ישראל ׃ כי כה
אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו ׃ ארי כדנן אמר יי לבית ישראל תבעו
דחלתי ואתקיימו ׃ ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא
תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון ׃ ולא תתבעון למהך לבית אל
ולגלגלא לא תיתון ולבאר שבע לא תעברון ארי דבגלגלא מגלא יגלון ודפלחין
לטעוותא בבית אל יהון ללמא ׃ דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין מכבה לבית אל ׃ תבעו ית פולחנא דיי ואתקיימו דלמא ידלק
כאישתא רגזיה בבית יוסף וישיצי ולא יהי חיס כחובין דהויתון פלחין לטעוותא
בבית אל ׃ ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו ׃ דהפכין לגורא דינא
וזכותא לארעא רטשו ׃ עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה
החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו ׃ שלבון למדחל קדם
מן דעבד כימא וכסילא והפיך לנהור קבל ויימם לליליא מקבל דאמר לכנשא
משריין סגיאין כמי ימא ומבדר להון על אפי ארעא יי שמו ׃ המבליג שד על
עז ושד על מבצר יבוא ׃ דמגבר חלשין על תקיפין ובזוזין על כרכיהון תקיפיא
משליט ׃ שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו ׃ סנן לדמוכח להון בית דינא
פתגמי אוריתא ולדממליל כיונתא מעמקין ׃ לכן יען בושסכם על דל ומשאת
בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו
את יינם ׃ בכין חלף כמבזזכון מסכיניא ומנסכון חשיפיא בתי גזית בניתון
ולא תתבון בהון כרמי חמדתא נצבתון ולא תשתון ית חמרהון ׃ כי ידעתי
רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער
הטו ׃ ארי גלי קדמי דסגיאין מרדיכון ותקיפן חוביכון מעיקין ליה לזכאה חלף
דמקבלין ממון דשקר ודין חשיפיא בבית כנישתכון מסטן ׃ לכן המשכיל

והיוצאת ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימנה̇ היצאת אלף תשאיר מאה הבאה והיוצאת ׃ הכון ב̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסי̇ הכן והכון לקראת אלהיך קדמנה̇

יג׳ שמו׳ ד׳ וסימנה׳ יג׳ חיש מלחמה׳ להכיכה הקורא למי קדמאה הקורא למי הים וישפכם ב״ל · בעונותי כסו׳ ומל [illegible]

בעת ההיא ידם כי עת רעה היא · בכין מלפיא בעדנא ההוא מן קדם רשעא שתוקו
ארי עדן ביש הוא · דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם · תבעו לאיטבא ולא לאבאשא בדיל דתתקיימון ויהי כען
מימרא דיי׳ אלהי צבאות בסעדכון כמא דאמרתון · שנאו רע ואהבו טוב והציגו
בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף · סנו לאבאשא ורחמו
לאיטבא ואתקינו בבית כנישתכון דינא מא אם יתרחם מן ק׳ יי׳ אלהי צבאות
על שארא דיוסף · לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות
מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי ·
בכין כדנן אמר יי׳ אלהי צבאות יי׳ בכל רחובייא מספדא ובכל שוקיא יימרון וי וי
ויערעון אכר לאבל ועביד מספדא לדידעי אליא · ובכל כרמים מספד כי אעבר
בקרבך אמר יהוה · ובכל כרמיא מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות דין
בגויך אמר יי׳ · הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא
חשך ולא אור · ויי דמחמדין ליומא דעתיד למיתי מן ק׳ יי׳ למא דנן לכון יומא
דעתיד למיתי מן ק׳ יי׳ הוא חשוך ולא ניהור · כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו
הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש · כמא דיערוק גברא מן קדם
אריא ויערעניה דובא וייעול לביתא ויסמוך ידיה על כתלא ויכתיניה חויא · הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו · הלא חשוך יומא דעתיד למיתי מן ק׳ יי׳
ולא ניהור וקבל ולית זיהור ליה · שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם ·
סניתי רחיקית חגיכון ולא אקביל ברעוא קרבן כנישתכון · כי אם תעלו לי
עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט · ארי אם תסקון קדמי
עלון וקרבניכון לא לרעוא ונכסת קודשיכון לא יתקבלון קדמי · הסר מעלי
המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע · אעדי מן קדמי אתרגושת זמרך וכגון
כינרך לא אשמע · ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן · ויתגלי כמא דינא
וזכותא כנחל מגבר · הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית
ישראל · הנכסת קודשין וקרבנין קריבתון קריבתון קדמי במדברא ארבעין
שנין בית ישרא׳ · ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם

שרים ד׳ חס׳ בליש וסימנה׳ ואשלחך בשמחה ובשרים המון שריך ועפעפיך ייישרו ושר בשרים על לב רע [illegible]

ו

אשר עשיתם לכם׃ ובטלתון ית סכות פתכורכון וית כיון צלמיכון כוכב טעותכון
דעבדתון לכון׃ והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃
ואגלי יתכון מהלאה לדמסק אמר יי אלהי צבאות שמו׃ הוי
השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל׃
יי דשלן שליוא בציון ומתרחצין על כרכא דשמרון מקיימין שום בניהון
כשום בני עממיא ומדמן דיסתמכון עליהון בית ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו
משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב
גבולם מגבולכם׃ עיברו לכלנה וחזו ואיזילו מתמן לחמת רבה וחותו לגת
דפלשתאי הטבין מן מלכותא האלין אם סגי תחומהון מתחומכון׃ המנדים
ליום רע ותגישון שבת חמס׃ אכון מרחקין יום ביש ואתון מקרבין בבית
כנישתכון חטוף׃ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים
מצאן ועגלים מתוך מרבק׃ דשכבין על ערסן דמכללין בשן דפיל ועימקין
על ערסתהון אכלין פטימין מענא ועגלין מגו רבקא׃ הפרטים על פי הנבל
כדויד חשבו להם כלי שיר׃ דמנגן על פום נבלא כדויד אתקינו להון מני זמרא׃
השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף׃
דשתן בפילון דכסף חמר וריש משחין טבין מתמשחין ולא כאיב להון על
תבריה דישראל׃ לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים׃ בכין כען
יגלון בריש גלן ויעדי מנהון מרזחין ומכלין׃ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם
יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו שנאתי והסגרתי
עיר ומלאה׃ קיים יי אלהים במימריה אמר יי אלהי צבאות מנכיל אנא ית
בית מקדשא רבותיה דיעקב ובירניתיה רחיקית ואמסר קרתא ומלאה׃ והיה
אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו׃ ויהי אם ישתארון עסרא גברין
בביתא חד וימותון׃ ונשאו דדו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם
יהוה׃ ויטלניה קריביה מוקידא לאפקא גרמיא מן ביתא ויימר לדבשידא
דביתא העד כען עמך ויימר ספו ויימר סליק ארי כד הוו קיימין לא הוו

השאננים ג וסימנה׃ הוי השאננים הלעג השאננים וקצף גדול׃ אפס ב קמ׳ וסימנה׃ ונשאו דדו ומסרפו ואל שריה׃

מצלן בשמא דיי׳ כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית
הקטן בקעים׳ ארי הא יי׳ מפקיד וימחי מלכו רבא מחא תקיפא ומלכו זעירא
מחא חלשא׳ הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש
משפט ופרי צדקה ללענה׳ הירהטון בכיפא סוסון אם יתדרי בתוריא ארי
הפכתון לריש חוין בישין דינא ופירי זכותא לגידין׳ השמחים ללא דבר
האמרים הלא בחזקנו לקחנו לנו קרנים׳ דחדן ללא מדעם דאמרין הלא
בתקפנא קנינא לנא נכסין׳ כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי
הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׳ ארי הא אנא מקים עליכון
בית ישראל אמר יי׳ אלהי צבאות עמא וידחקון יתכון ממעלנא דחמת עד נחלא
דמישרא׳ כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות
הלקש והנה לקש אחר גזי המלך׳ כדין אחזיני יי׳ אלהים והא בריית גובי באוור
צמוח לקיש והא צמוח דעדק בתר דאתגלילת שיחתא דמלכא׳ והיה אם
כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי קטן
הוא׳ והוה עד לא שיצי למיכל ית עסבא דארעא ואמרית קביל בעותי יי׳ אלהים
שבוק כען לחובי שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי על חטאיהון ארי מטלטלין
אנון׳ נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה׳ אתיב יי׳ רגזיה מן דא לא תתקיים
אמר יי׳ כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה
ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק׳ כדין אחזיני יי׳ אלהים והא עתיד
למדן באישתא יי׳ אלהים ואכלת ית תהום רבה ושיציאת ית אחסנתא׳ ואמר
אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא׳ ואמרית קביל בעותי יי׳
אלהים שבוק כען לחובי שארא דבית יעקב מן יקום ויבעי על חטאיהון ארי
מטלטלין אנון׳ נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה׳ אתיב
יי׳ רגזיה מן דא אף היא לא תתקיים אמר יי׳ אלהים׳ כה הראני
והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך׳ כדין אחזיני והא יי׳ מעתד על
שור דדין וקדמוהי דין׳ ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך
ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו׳ ואמר

השמחים ג׳ וסימנ׳ ללא דבר אלי ביל לעשות רע׳ עלות ו׳ וסימנ׳ ויאבק בהר לגוים עלות הלקש הנשק בתל מגל ושאל חס

יי׳ לי מא את חזי עמוס ואמרית דין ואמר יי׳ הא אנא עביד דין בגו עמי ישר׳
לא אוסיף עוד למשבק להון׳ ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו ל׳ מכוי
וקמתי על בית ירבעם בחרב׳ ויצדיין במת ישחק ומקדשי ישר׳ יחרבון ואקים ל׳ יצחק
על בית ירבעם דקטלין בחרבא׳ וישלח אמציה כהן בית אל אל ט
ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל
הארץ להכיל את כל דבריו׳ ושלח אמציה רבא דבית אל לות ירבעם מלכא
דישר׳ למימר מריד עלך עמוס בגו בית ישר׳ לא תכול ארעא לסובלא ית
כל פתגמוהי׳ כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל
אדמתו׳ ארי כדנן אמר עמוס בחרבא ימות ירבעם וישר׳ מגלא יגלון מעל
ארעהון׳ ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ
יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא׳ ואמר אמציה לעמוס נביא איתא איזיל לך
לארעא דבית יהודה ואכול תמן לחמא ותמן תתנבי׳ ובית אל לא תוסיף עוד ב׳ פס׳
להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא׳ ובית אל לא תוסיף עוד לאתנבאה
ארי מקדש מלכא הוא ובית מלכותא הוא׳ ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא
נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים׳ ואתיב עמוס
ואמר לאמציה לא נביא אנא ולא בר נבי אנא ארי מרי גיתין אנא ושקמין לי
בשפילתא מן קדם חובי בית עמי אנא מסגיף נפשי׳ ויקחני יהוה מאחרי
הצאן ויאמר יהוה אלי לך הנבא אל עמי ישראל׳ ודברני יי׳ מן דירא מבתר ג
ענא ואמר לי יי׳ איזיל אתנבי על עמי ישר׳׳ ועתה שמע דבר יהוה אתה בסיפ׳
אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק׳ וכען קביל פתגמא דיי׳ ל׳ מכוי
את אמר לא תתנבי על ישר׳ ולא תליף על בית יסחק׳ לכן כה אמר יהוה ל׳ יצחק
אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה ל׳ ג
על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׳ בכין כדנן אמר
יי׳ אתתך בקרתא תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלון וארעך בעדבא
תתפלג ואת על ארע מסאבא תמות וישר׳ מגלא יגלון מעל ארעהון׳
כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ׳ כדין אחזיני יי׳ אלהים והא פ

מן מלי סיופי קיטא ׃ ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר
יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו ׃ ואמר מא את חזי
עמוס ואמרית מן מלי סיופי קיטא ואמר יי לי מטת פורענות קיצא למיתי על
עמי ישראל לא אוסיף עוד למשבק להון ׃ והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם
אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס ׃ ויילילון חלף זמרא בבתיהון בעדנא
ההוא אמר יי אלהים סגי פגרי קטילין בכל אתר דיימר רמי וסליקו ׃ שמעו
זאת השאפים אביון ולשבית עניי ארץ ׃ שמעו דא דשיטין כעפרא דארעא
ריש מסכיניא ומדמן לבטלא מלי חשיכיא מן ארעא ׃ לאמר מתי יעבר החדש
ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני
מרמה ׃ דאמרין אימתי ימטי ירח עבורא ונזבין עבורא ושמטתא ונפתח
אוצרין לאזערא מכילתא ולאוספא על סלעא ולשקרא במוזנוון דנכלי ׃ לקנות
בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר ׃ למקני בכספא מסכינין
וחשיכיא בדיל דיהסכון והממות עבורא נזבין ׃ נשבע יהוה בגאון יעקב
אם אשכח לנצח כל מעשיהם ׃ קיים יי דיהב רבותא לבית יעקב אם יתנשון
לעלמין כל עובדיהון ׃ העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים ׃ העל דא לא תחרוב ארעא ויצדי כל
דיתיב בה ויסק עלה מלך במשריתיה דסגי כמי נהרא ויחפינה כולה ויתריך
ית יתבהא ותשתקע כנהר מצרים ׃ והיה ביום ההוא נאם אדני
יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור ׃ ויהי בעדנא
ההוא אמר יי אלהים ואכסי שמשא בטיהרא ואקבל לארעא ביום נהור ׃
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל
ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר ׃ ואהפוך חגיכון לאבלא
וכל תשבחתכון לאליא ואסיק על כל חרצין סק ועל כל ריש מרט ואשויניה
כאבל יחיד וסופה כיום מריר ׃ הנה ימים באים נאם אדני יהוה
והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי
יהוה ׃ הא יומיא אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא בארעא לית דכפין למיכל

אשתך ל̇ ומימנה ויקרא פרעה לשנה חמדת שרי אשתך חבל שרה אשתך וכמו השחר עלה ויקרא אבימלך בעיר תלנה וחד אשתך

ולית דצבי למשתיזבא לקבלא ית פתגמא דיי׳ ׃ ונעו מים עד ים ומצפון
ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו ׃ וישתלהון מימא עד
עד מערבא ומצפונא עד מדינחא יהכון למתבע אולפן מן קדם יי׳ ולא ישכחון ׃
ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא ׃ בעדנא ההוא
ישתלהיין כנשתא דישראל דאנון דמן לבתולן שפירן דטעאה בשופרהון עם
עולימין חיילין ויהון מיטרפין רמן בצחותא ׃ הנשבעים באשמת שמרון
ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד ׃ דמקיימין
בחובת שמרון ואמרין קיימא דחלתא דבדן וקיימין נמוסי באר שבע ויפלון
ולא יקומון עוד ׃ ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך
הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס
להם נס ולא ימלט להם פליט ׃ אמר נביא חזיתי ית יקרא דיי׳ אסתלק בכרובא
ושרא על מדבחא ואמר אם לית עמא בית ישראל תיבין לאוריתא כפי מנרתא
יתקטיל מלכא יאשיה ויחרב ביתא ויתפגרן עזרתא ומני בית מקדשא יהכון
ושארהון בחרבא אקטיל לא יערוק להון דעריק ולא ישתיזב להון דמשתיזב ׃
אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם ׃ אם
ידמון לאטמרא בשאול מתמן במימרי ידברונכון אם יסקון לבניינין דרמין
עד צית שמיא מתמן במימרי יחתונכון ׃ ואם יחבאו בראש הכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש
ונשכם ׃ ואם ידמון לאטמרא ברישי מגדלי כרמיא מתמן אפקיד בלושין
ויבלשונכון ואם יטמרון מן קדם מימרי בנסי ימא מתמן אפקיד ית עממיא
דתקיפין כחויא ויקטלונכון ׃ ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה
את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה ׃ ואם יהכון בשביא
קדם בעלי דבביהון מתמן אפקיד ית דקטלין בחרבא ויקטלונכון ואשוי
מימרי עליהון לבישא ולא לטבא ׃ ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג
ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים ׃ ויי׳ אלהים צבא׳
דגליה בארעא וזיעא ויבדון כל דיתבין בה ויסק עלה מלך במשריתיה דסגי

ביום יא׳ רפי׳ וסימ׳ אין מכבן החתת עלותה ואחריתה והצגתיה הלחמו מגפה והשמורה בבית תקרא ביום מועד וכול בנב׳ וכיתו

כבני ג׳ וסימנ׳ גבעות כבני יעק וחד׳ הלוא כבני כשיים בקרקע ב׳ ... ואם יחבאו בראש

כמי נהרא ויחפינה כולה ותשתקע כנהר מצרים׃ הבונה בשמים מעלותו ואגדתו
על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו׃ דאשרי בתקוף
רומא שכינת יקריה ושכינתיה על ארעא קשטה דאמר לכנשא משרין דסגאן
כמי ימא ומבדר להון על אפי ארעא יי שמו׃ הלוא כבני כשיים
אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים
מכפתור וארם מקיר׃ הלא כבנין רחימין אתון חשיבין קדמי בני ישראל אמר
יי הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמצרים ופלשתאי מקפוטקיא וארם מקירני׃
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס
כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה׃ הא קדם יי אלהים גלן עובדי מלכותא
חייבתא ואשיצי יתה מעל אפי ארעא ברם ארי לא גמירא שיצאה אשיצי
ית בית יעקב אמר יי׃ כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ׃ ארי הא אנא מפקיד ואבדר בכל
עממיא ית בית ישראל כמא דמחזרין בערבלא ולא נפיל מניה אבן מכינא לארעא׃
בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה׃ בחרבא
יתקטלון כל חייבי עמי דאמרין לא תוחי ותיתי עלנא בישתא׃ ביום ההוא
אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי
עולם׃ בעדנא ההוא אקים ית מלכותא דבית דוד דנפלת ואבני כרכיהון
וכנישתהון אתקין ותשלוט בכל מלכותא ותגמר ותשיצי סגי משריתא
והיא תתבני ותשתכלל כיומי עלמא׃ למען יירשו את שארית אדום וכל
הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת׃ בדיל דיחסנון ית שארא
דאדום וכל עממיא בית ישראל דאתקרי שמי עליהון אמר יי כדין אנא עביד
דא׃ הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקוצר ודרך ענבים
במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה׃ הא יומיא אתן
אמר יי ויערע רדיא בחצודא ועציר עכבין במפיק בר זרעא ויזלון טוריא
חמר מרית וכל רמתא יתפלחן׃ ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים
נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם׃

י׳ מלין ... וסימנ׳ החתים העבדיים עמי כשדיים בני כושיים ופלשתיים מכפתור מצרים לוביים קוביים החתים הפלוים

ואתיב ית גלות עמי ישראל ויבנון קרוין דצדיין ויתבון ויצבון כרמין וישתון
ית חמרהון ויעבדון גנין וייכלון ית איבהון ׃ ונטעתים על אדמתם ולא
ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך ׃ ואקיימנון
על ארעהון ולא יטלטלון מעל ארעהון דיהבית להון אמר יי׳ אלהך ׃

סכום הפסוקים שלספר מאה ושׁשה וארבעים סימנם קמ״ו

הפטרת וישלח יעקב

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה ׃ נבואת עובדיה כדנן אמר יי׳
אלהים לאדום בסורא שמענא מן קדם יי׳ ואזגד בעממיא שליח קומו ונתעתד
עלה לקרבא ׃ הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד ׃ הא חליש יהבתך
בעממיא בסיר את לחדא ׃ זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו
אמר בלבו מי יורדני ארץ ׃ רשע לבך אטעיך דאת דמי לנשרא דשרי
בשני כיפא ברומא מותביה אמר בלביה מן יחתינני לארעא ׃ אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה ׃ אם תרים כנשרא
ואם בני כוכביא תשוי מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר יי׳ ׃ אם
גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלא יגנבו דים אם בצרים באו
לך הלוא ישאירו עוללות ׃ אם גנבין אתו עלך אם בזוזי ליליא איכדין
הויתא דמוך עד דגנבו מסתהון אם חטופין כקטופין אתו עלך הלא
משארין לך עוללן ׃ איך נחפשו עשו נבעו מצפניו ׃ איכדין אתבליש עשו
אתגליו מטמורוהי ׃ עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו
לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו ׃ מן תחומא
אגליוך כל אנש קימך אטעיוך יכילו לך אנש שלמך אכלי פתורך שויאו
תקלא תחותך מדלית בך סכלתנו ׃ הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדום ותבונה מהר עשו ׃ הלא בעדנא ההוא אמר יי׳ ואוביד חכימין
מאדום וכל גבר דביה סכלתנותא מטורא דעשו ׃ וחתו גבוריך תימן למען

ונקומה ג׳ וסימנה׳ ונקומה ונעלה בית אל שלחה הנער אתנו ונקומה עליה למלחמה ׃ חד מנה׳ ריש פס׳ ושת׳ מציע׳

ונכרים ג̇ בליש וסימנה׃ ובילדי נכרים ישפיקו ונכרים באו שעריו בושתנו כי תפרד נכרים ׳ ושלמי ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימ׳

יכרת איש מהר עשו מקטל׃ ויתקטלון גיברך דרומא בדיל דישתיצי גברא
דביה צרכא מכרכא דעשו מקטול׃ מחמס אחיך יעקב תכסך בושה
ונכרת לעולם׃ מחטוף אחוך יעקב תחפינך בהתא ותשתיצי לעלם׃ ביום
עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו
גורל גם אתה כאחד מהם׃ ביום מקמך מקביל ביומא דבזו עממיא נכסוהי
ונכראין עלו בקרווהי ועל ירושלם רמו עדבין אף את כחד מנהון׃ ואל
תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל
פיך ביום צרה׃ ודחזיתא ביומא דאחוך ביום תבריה ודחדיתא לבני יהודה
ביום תברהון ודאסגיתא למללא רברבן בעדן עקא׃ אל תבוא בשער עמי
ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו׃
דעלתא בתרעי עמי ביום תברהון דחזיתא אף את בבשתיה ביום תבריה
ודאושיטתא ידך בנכסוהי ביום תבריה׃ ואל תעמד על הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה׃ ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מעריקוהי
ודמסרתא משיזבוהי בעדן עקא׃ כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר
עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך׃ ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי
על כל עממיא כמא דעבדתא יתעביד לך גמלך יתתב ברישך׃ כי כאשר
שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא היו׃ ארי
כמא דחדיתון על מחת טורא דקדשי כין ישתון כל עממיא כס פורענותהון
תדירא וישתון ויסתלעמון ויהון כדלא הוו׃ ובהר ציון תהיה פליטה והיה
קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם׃ ובטורא דציון תהי שיזבא ויהון
קדישין ויחסנון דבית יעקב נכסי עממיא דהוו מחסנין להון׃ והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית
עשו כי יהוה דבר׃ ויהון דבית יעקב תקיפין כאישתא ובית יוסף חסינין
כשלהביתא ובית עשו חלשין כקשא וישלטון בהון ויקטלונון ולא יהי
שיזבא לבית עשו ארי במימרא דיי גזיר כין׃ וירשו הנגב את הר עשו
והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את

הגלעד ׃ ויחסנון יתבי דרומא ית כרכא דעשו ויתבי שפילתא ית ארע
פלשתאי ויחסנון ית קרוי אפרים וית קרוי שמרון ודבית בנימין יחסנון ית
יתבי ארע גלעד ׃ וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ב׳ ל׳ חס׳ ג׳
ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב ׃ וגלות עמא הדין לבני ישראל ואמן וחד
דבארע כנענאה עד צרפת וגלות ירושלם דבספמיא יחסנון ית קרוי ארע דרומא ׃ בפ״ס
ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה ׃ ויסקון משיזבין
בטורא דציון למדן ית כרכא דעשו ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא ׃

סכום הפסוק אחד ועשרים פס׳ סימן כ״א ׃

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר ׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה ההפטרות מנחות לפסח
בר אמתי למימר ׃ קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה ט׳ ל׳
רעתם לפני ׃ קום איזיל לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ארי סליקת בישתהון ויינ׳ פס׳
לקדמי ׃ ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה יא׳ בטע
תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה ׃ וקם יונה בלף
למערק לימא מן קדם דיתנבי בשמא דיי ונחת ליפו ואשכח אלפא דאזלא
בימא ויהב אגרה ונחת בה למיזל עמהון בימא מן קדם דיתנבי בשמא דיי ׃
ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר ׃
ויי ארים רוח רב על ימא והוה נחשול רב בימא וספינא בעיא לאתברא ׃ וייראו
המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל וחל׳
מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם ׃ ודחילו ספניא וכעו
גבר מן דחלתיה דחזו ארי לית בהון צרוך ורמו ית מניא דבספינא לימא לאקלא
מנהון ויונה נחת לארעית שדא דאלפא ושכיב ודמוך ׃ ויקרב אליו רב
החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד ׃ וקריב לותיה רב ספניא ואמר ליה מא את דמוך קום צלי
קדם אלהך דילמא אם יתרחם מן קדם יי עלנא ולא ניבד ׃ ויאמרו איש אל רעהו

תרשישה ד׳ וסימנה׳ ׃ עברו תרשישה ויקם יונה לברח תרשישה ב׳ בו ויתפלל אל יי ויאמר חד חלושה והרשישה

לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל
הגורל על יונה׃ ואמרו גבר לחבריה איתו ונרמי עדבין ונדע בדיל מן בשתא
טו הדא לנא ורמו עדבין ונפל עדבא על יונה׃ ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר
למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה׃
ואמרו ליה חוי כען לנא בדיל מן בשתא הדא לנא מא עבידתך ומנן את אתי
אידא היא מדינתך ואי מדין עמא את׃ ויאמר אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה׃ ואמר להון
יהודאה אנא ומן קדם יי אלהא דשמיא אנא דחיל דעבד ית ימא וית יבשתא׃
וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים
כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ ודחילו גבריא דחלא רבא ואמרו ליה
מא דא עבדתא ארי ידעו גבריא ארי מן קדם דיתנבי בשמא דיי הוא עריק
ארי חוי להון׃ ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך
וסער׃ ואמרו ליה מא נעביד לך וינוח ימא מננא ארי ימא אזיל ונחשוליה
ורית תקיף׃ ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע
כן אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם׃ ואמר להון סבוני ורמוני לימא וינוח
ימא מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נחשולא רבא הדין עליכון׃ ויחתרו
האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃ ושטין
גבריא לאתבא ליבשתא ולא יכילו ארי ימא אזיל ונחשוליה תקיף עליהון׃
ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל
תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃ וצליאו קדם יי ואמרו
קביל בעותנא יי לא כען ניבד בחובת נפשיה דגברא הדין ולא תתין עלנא חובת
וחס דם זכי ארי את יי כמא דרעוא קדמך עבדתא׃ וישאו את יונה ויטלהו אל
הים ויעמד הים מזעפו׃ ונטלו ית יונה ורמוהי לימא ונח ימא מנחשוליה׃
וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא מן קדם יי ואמרו לדבחא דיבח קדם יי ונדרו נדרין׃ וימן יהוה
דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות׃

בחסר טו וסימנה׳ הגל חשך הטהר כרע ימינה חמיצה יתהלכו ג וגורי בחבליך ובחרו הגידה נא תמותו מה יתרון סוף כל האדם

ב

וזמין יי נונא רבא למבלע ית יונה והוה יונה במעיא דנונא תלתא יממין
ותלתא לילוון׃ ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה׃
וצלי יונה קדם יי אלהיה ממעיא דנונא׃ ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה
ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ ואמר צליתי מדעקת לי קדם יי
וקביל צלותי מארעית תהומא בעיתי עבדתא בעותי׃ ותשליכני מצולה בלבב
ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו׃ ורמיתני לעמקיא בלבא
דימא ונהרא סחור סחור לי כל נחשולוהי דימא וגלוהי עלי עדו׃ ואני
אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך׃ ואנא
אמרית אתרכית מקביל מימרך ברם אוסיף לאסתכלא בהיכלא דקדשך׃
אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי׃ אקפוני מיא עד
מותא תהומא סחור סחור לי ימא דסוף תלי עיל מן רישי׃ לקצבי הרים
ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃ לעקרי
טוריא נחתית ארעא אגרת בתקפהא עיל מני עלמין ואתקריב קדמך לאסקא
מחבלא חיי יי אלהי׃ בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי
אל היכל קדשך׃ באשתלהיות עלי נפשי פלחנא דיי אדכרית ועלת לקדמך
צלותי להיכלא דקדשך׃ משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו׃ לא כעממיא
פלחי טעותא דמאתר דמתוטב להון לית אנון ידעין׃ ואני בקול תודה אזבחה
לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה׃ ואנא בקל תשבחא אודאה דנדרית
אשלים פרקן נפשי בצלו קדם יי׃ ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל
היבשה׃ ואמר יי לנונא ופלט ית יונה ליבשתא׃

ג

ויהי
דבר יהוה אל יונה שנית לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם יונה
תניינות למימר׃ קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה
אשר אנכי דבר אליך׃ קום איזיל לנינוה קרתא רבתא ואתנבי עלה ית
נבואתא דאנא ממליל עמך׃ ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃ וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא
דיי׃ ונינוה הות קרתא רבתא קדם יי מהלך תלתא יומין׃ ויחל יונה לבוא

ותשליכני ב̇ חד ריש פס̇ וחד סוף פס̇ וסימנ̇ מצולה בלבב ימים כי נשאתני ׃ סימ̇ נגרשתי יונה תלים נגרזתי קינות נגזרתי סימ̇ שלר

בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת ׃ ושרי
יונה למיעל בקרתא מהלך יומא חד ואכריז ואמר עוד ארבעין יומין ונינוה
מתהפכא ׃ ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם
ועד קטנם ׃ והימינו אנשי נינוה במימרא דיי וגזרו צומא ולבשו סקין
מרבהון ועד זעירהון ׃ ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו
מעליו ויכס שק וישב על האפר ׃ ומטא פתגמא לות מלכא דנינוה וקם
מכרסי מלכותיה ואעדי לבוש יקריה מניה ואתכסי סקא ויתיב על קטמא ׃
ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר
והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו ׃ ואכריז ואמר בנינוה
מגזירת מלכא ורברבנוהי למימר אנשא ובעירא תורי ועאנא לא יטעמון
מדעם לא ירעון ומיא לא ישתון ׃ ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו
אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם ׃
ויתכסון סקין אנשא ובעירא ויצלון קדם יי בתקוף ויתובון גבר מאורחיה
בישתא ומן חטופא דבידיהון ׃ מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון
אפו ולא נאבד ׃ מן ידע דאית בידיה חובין יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן
קדם יי ויתוב מתקוף רגזיה ולא ניבד ׃ וירא האלהים את מעשיהם כי
שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא
עשה ׃ וגלי קדם יי עובדיהון ארי תבו מאורחתהון בישתא ותב יי מן
בשתא דמליל למעבד להון ולא עבד ׃ וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו ׃
ובאיש ליונה בישא רבא ותקיף ליה ׃ ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה
הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי
ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ׃ וצלי
קדם יי ואמר קביל בעותי יי הלא דין פתגמי עד דהויתי קיים על ארעי
על כין אוחיתי למערק לימא ארי ידענא ארי את אלהא חננא ורחמנא
מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון ומתיב מימריה מלאיתאה בישא ׃ ועתה
יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי ׃ וכען יי סב כען ית נפשי

וקרא ד׳ וסימניה׳ אל נינוה העיר וחבי׳ ונכוי׳ חענה שם בבית לחם ״ קדמתי ב׳ וסימניה׳ על אדמתי על כן קדמתי בנשף ״

ויקרא ויאמר ׃ וסימנ׃ ויקרא אהרן ויאמר ויצמא מאד ויקרא שמשון אל יי ויקסו לך צרפתה ויך לקחת הגס על

מני אריי טב דאמות מדאיחי׃ ויאמר יהוה ההיטב חרה לך׃ ואמר יי הלחדא
תקוף לך׃ ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר׃ ונפק יונה מן קרתא ויתיב
ממדנח לקרתא ועבד ליה תמן מטלתא ויתיב תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי
בסוף קרתא׃ וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו
להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה׃ וזמין יי אלהים קיקיון
וסליק עיל מן יונה למהוי טולא על רישיה לאגנא ליה מבשתיה וחדי יונה על
קיקיון חדוא רבא׃ וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון
וייבש׃ וזמין יי תולעתא במסק צפרא דיומא דבתרוהי ומחת ית קיקיון
וביש׃ ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי׃ והוה
כמדנח שמשא וזמין יי רוח קדומא שתיקתא וטפחת שמשא על רישא
דיונה ואשתלהי ושאיל ית נפשיה לממת ואמר טב דאמות מדאיחי׃ ויאמר
אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות׃
ואמר יי ליונה הלחדא תקוף לך על קיקיון ואמר לחדא תקוף לי עד
מותא׃ ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו
שבן לילה היה ובן לילה אבד׃ ואמר יי את חסתא על קיקיון דלא
עמלתא ביה ולא רביתהי דבליליא הדין הוה ובליליא אחרנא אבד׃
ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים
עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה׃ ואנא
לא אחוס על נינוה קרתא רבתא דאית בה סגי מתרתא עסרי
רבוא אנשא דלא ידע בין ימיניה לסמאליה ובעירא סגי׃

וכשמשלים קורא ההפטרה עד כאן מדלג עד סוף מיכה ואומ׳ מי אל כמוך

סכום הפסוקים שמונה וארבעים סימ׳ מ״ח ׃

הבמכד ויתמדדו ויחל יונה ויקרא מזמן בגדרו ויבן להלל את המנורה ׃ ויבש ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ וסי׳ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל

דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
אשר חזה על שמרון וירושלם׃ פתגם נבואה מן קדם יי דהוה עם מיכה דממרישא
ביומי יותם אחז יחזקיה מלכיא דבית יהודה דאתנבי על שמרון וירשלם׃
שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני
מהיכל קדשו׃ שמעו עממיא כלהון אציתי ארעא ומלאה ויהי מימרא דיי
אלהים בכון לסהיד יי מהיכלא דקדשיה׃ כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ׃ ארי הא יי מתגלי מאתר בית שכינתיה ויתגלי וירמוס ית
תקפי ארעא׃ ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש
כמים מגרים במורד׃ ויתמסון טוריא תחותוהי ומישריא יתבזען כשעותא
מן קדם נורא כמיא דאשידין במדרון׃ בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית
ישראל מי פשע יעקב הלא שמרון ומי במות יהודה הלא ירושלם׃ בחובי בית
יעקב כל דא ובחטאי בית ישראל איכא חבו דבית יעקב הלא בשמרון ואיכא
חטו דבית יהודה הלא בירשלם׃ ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם
והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה׃ ואשוי שמרון ליערי חקל לבית צדו ונצבת
כרם וארמי לחילתא אבנהא ואושהא אגלי׃ וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה
ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן
זונה ישובו׃ וכל צלמנהא ידקקון וכל טעותהא יתוקדון בנורא וכל בית
דחלתהא אשוי לצדו ארי מאגר זניתא אתכנשו ולבית פלחי טעותא
יתמסרון׃ על זאת אספדה ואילילה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים
ואבל כבנות יענה׃ על דא יספדון ויללון יהכון בשישלן ערטלאין יעבדון
מספדא כירורין ואבלא כבנת נעמין׃ כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה
נגע עד שער עמי עד ירושלם׃ ארי ממרעא מחתה ארי מטת עד דבית
יהודה קריבת למיעל בתרעי עמי עד ירשלם׃ בגת אל תגידו בכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר התפלשתי׃ בגת לא תחוון מבכא לא תבכון דיתבין בבתיא
דעפרא בקטמא חופו רישיכון׃ עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה
יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו׃ עיברו לכון דיתבין

ובמים ג רפי ומ׳ מנ׳ כמים מגרים במורד והמו גלהם כמים עברו תזכור ׳ שולל ג׳ ומל׳ וסימ׳ מוליך יועצים שולל מוליך שופטים שולל
אילכה שולל וערום בתר׳ שילל כת׳ וקר׳ שולל

משכבותם ג׳ וסימנה׃ יבוא שלום ינוחו הוי חשבי און ופעלי רע ולא זעקו ירננו על משכבותם ׃ לשער ירושלם ב׳ ׃

בשפיר גלן עריא ערטלאין כהתין לא יפקון משיזבין מיתבי צאנן עלידו לכון
מספד במרר על קטילי גבריכון בית צולאי בתי חמרתהון דהויתון אנסין
ומקבלין דין לסטר דין בכין יתנסיב מנכון שפר ארעכון׃ כי חלה לטוב יושבת
מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם׃ דהות יתבא על שפר ארעה
ומסברא לטב מסרבא למתב לאוריתא מא תעבדין ארי נחתת כשתא מן
קדם יי למיעל בתרעי ירשלם׃ רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית
חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל׃ טכיסו רתכיא רמו על
רכשא דיתבין בלכיש ריש חובין היא לכנשתא דציון ארי בך אשתכחו
מרודי ישראל׃ לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי
ישראל׃ בכין תשדרין קרבנין למחסני גת בתי אכזיב יתמסרון לעממיא
בחובין דפלחו בהון לטעותא מלכי ישראל׃ עד הירש אבי לך יושבת מרשה
עד עדלם יבוא כבוד ישראל׃ עוד מחסנין איתי עליכון דיתבין במרישא
עד עדלם ויסקון וייעלון בתחום ארעא דישראל׃ קרחי וגזי על בני תענוגיך
הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך׃ תלישי ורמא על בני תפנוקך הא כנשרא
דנתלו כנפוהי כין אסגא מרט ברישיך על בנך ארי גלו מניך׃ הוי
חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי ישל אל ידם׃
יי דמחשבין למינס למעבד דביש על ערסתהון מקדמין בצפרא ועבדין
ארי אית חילא בידהון׃ וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו
איש ונחלתו׃ וחמדין חקלתא וגזלין ובתין ואנסין ועשקין גבר וביתיה וגבר
ואחסנתיה׃ לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו משם צואריכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא׃ לכין
כדנן אמר יי האנא מחשיב על עם דרא הדין דלא תעדון מתמן צוריכון
ולא תהכון בקומא זקופא ארי עדן ביש הוא׃ ביום ההוא ישא עליכם משל
ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב
שדינו יחלק׃ בעדנא ההוא יטול עליכון מתל ואליא ובעניתיה יימר
אתבזזא אתבזיזנא מחולקהון דעמי מעדן להון מאחסנתהון טרדין להון

וביתו ו׳ וסימנה׃ ואלה שמות ריש ספר׳ ואנשיו אשר עמו אשר ישב שם וישב דוד ועשקו גבר וביתו ועם הלויים וביתו ׃

תיבין חקלתהון מפלגין ׃ לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה ׃ בכין
לא יהי לך מתח חוט משח בעדבא בקהלא דיי׳ ׃ אל תטפו יטיפון לא יטפו
לאלה לא יסג כלמות ׃ לא תתנבון נבואה לא תלפון לעמא הדין ארי לא מקבלין
אתכלעו ׃ האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלא דברי
ייטיבו עם הישר הולך ׃ הכדין כשר דאמרין בבית יעקב האתקפד מימר מן
יי׳ אלין עובדוהי הלא כל פתגמי תקנא דאמרית לאיתאה איתיתי על כל
דמהלכין בקשוט ׃ ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון
מעברים בטח שובי מלחמה ׃ מקביל חוביהון עמי לבעיל דבבא מסירין
מקבלהון עממיא קימין מחסנין יתהון ממון יקרהון מנהון נסבין עד בארעהון
לרחצן תיבין בהון כתבירי קרבא ׃ נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה
תקחו הדרי לעולם ׃ כנשת עמי תתרכון מבית חדותהון מנהון בניהון דכרין
גלא יקרהון דהוו אמרין קיים לעלמין ׃ קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור
טמאה תחבל וחבל נמרץ ׃ קומו וגלו ארי לא דא ארעא בית ניחא לרשיעיא
בדיל טמיותה אתון מחבלין בדיל לסאבותה אתון מסתייעין עלה ׃ לו איש
הלך רוח ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה ׃ על דטעו
בתר נביי שקרא דמתנבן להון ברוח דשקר ומלפין להון לחמר ולרוין ויהי כמא
דאיליפו למטעי בתר נביי שקרא כין יגלון לארע שקריא עם דרא הדין ׃ אסף
אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר
בתוך הדברו תהימנה מאדם ׃ בסופא כנשא אכנישנון דבית יעקב כולכון קרבא
אקריב גלותכון שארא דישראל כחדא אשוינון כענא בגו חטרא כעדרא בגו
דירא המן מסגי אנשא ׃ עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו
ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם ׃ יסקון משיזבין כיד בקדמיתא ויסק
מלך מדבר ברישהון יתבר בעלי דבבא דמעיקין להון יכביש כרכין תקיפין
קרוי עממיא יחסנונון ויהי מלכהון מדבר ברישהון ומימרי דיי׳ בסעדהון ׃
ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם
לדעת את המשפט ׃ ואמרית שמעו כען רישי יעקב ושלטוני בית ישרא׳ הלא

אל תטפו לא יטפו יטוף לך כל הלין חס בקריאת סימן ׃ כל לשון הטפה לשון נבואה שנ׳ ונטה ותטיף על בית ישחק

לכון למרדא דינא׃ שנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם׃
סנן לאוטבא ורחמין לאבאשא אנסין נכסי עמי מנהון וממון יקרהון מנהון
נסבין׃ ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת׃ ודבזו נכסי עמי וממון יקרהון מנהון
נסבין וית שארהון מגמרין תיכין ומפלגין יתהון כמא דמפלגין אבריא לגו
דודא וחלקיא לגו קדרא׃ אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם
בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם׃ בכין יצלון קדם יי ולא יקביל צלותהון ויסליק
שכינתיה מנהון בעדנא ההוא כמא דאבאישו עובדיהון׃ כה
אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר
לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה׃ כדנן אמר יי על נביי שקרא דמטען ית
עמי דמן דמוכיל להון שירון דבסר מתנבן עלוהי שלמא ודלא מוכיל להון
מלמנין עלוהי קרבא׃ לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש
על הנביאים וקדר עליהם היום׃ בכין תבהתון מלאתנבאה ותתכנעון מלאלפא
ותחפי עקא כקבלא ית נביי שקרא ויקבל עליהון עדנא׃ ובשו החזים וחפרו
הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים׃ ויבהתון נביי שקרא
ויתכנעון מלאלפא ויתעטפון על ספם כאבילין כולהון ארי לית בהון רוח נבואה
מן קדם יי׃ ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב
פשעו ולישראל חטאתו׃ וברם אנא אתמליתי בתקוף רוח נבואה מן קדם יי ודין
דקשוט וגיבר ותא לחואה ליעקב חובוהי ולישראל חטאוהי׃ שמעו
נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה
יעקשו׃ שמעו כען דא רישי בית יעקב ושלטוני בית ישראל דמקלקלין אורחת
דינא וית כל כושטא מעקמין׃ בנה ציון בדמים וירושלם בעולה׃ דבנן בתיהון
בציון בדם אשיד וירושלם בנכלין׃ ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו
ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא
עלינו רעה׃ רישהא בשחדא דיינין וכהנהא בממון מורן ונבייהא בכספא מלפין
ועל מימרא דיי מסתמכין למימר הלא שכינתא דיי בינבנא אמרין לא תיתי

מענה במעני ג׳ ברי וסימ׳ חדותא דבר נשא בהיתתה וסימנה׳ שמחה לאיש ומעיז מענה לשון וצבשו החזים׃

במחיר ו̇ וסימנ׳ ראשיה בשחד ישפטו וכהניה מאותך עציכן במחיר יבאו במחיר יקחו וחבי׳ ׃ לגוי עצום ג̇ וסי׳ רמז

עלנא בשתא׃ לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית
לבמות יער׃ בכין בדיל חוביכון ציון חקל תתדדי וירושלם ליגרין תהי וטור בית
מקדשא לחישת חורשא׃ והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה
נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים׃ ויהי בסוף יומיא
יהי טור בית מקדשא דייי מתקן בריש טוריא ומנטל הוא מרמתא ויתפנין
למפלח עלוהי מלכותא׃ והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה
ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה
ודבר יהוה מירושלם׃ ויהכון עממין סגיאין ויימרון איתו ונסק לטור בית
מקדשא דייי ולבית שכינת אלהא דיעקב ויאלפיננא מאורחן דתקנן קדמוהי
ונהך באפן אוריתיה ארי מציון תפוק אוריתא ואלפן פתגמא דייי מירושלם׃
ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם
לאתים וחניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד
מלחמה׃ וידין בין עממין סגיאין ויוכח למלכין תקיפין עד עלמא ויעפפון
סיפיהון לסיכין ומורניתהון למגלין ולא יטלון עם באפי עם זין ולא יתאלפון
עוד מלכין קרבא׃ וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי
יהוה צבאות דבר׃ ויתבון גבר תחות פירי גפנוהי ותחות פירי תינוהי ולית
דמניד ארי במימרא דייי צבאות גזיר כין׃ כי כל העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד׃ ארי כל עממיא יהובון
על דפלחו לטעותא ואנחנא נתרחיץ בשמא דייי אלהנא לעלמא ולעלמי
עלמיא׃ ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה
ואשר הרעתי׃ בעדנא ההוא אמר ייי אכניש מטלטליא ומבדריא אקריב
ודאתבאיש להון מן קדם חובי עמי׃ ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם׃ ואשוי מטלטליא
לשארא ומבדריא לעם תקיף ותתגלי מלכותא עליהון בטורא דציון מכען
ועד עלמא׃ ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה
הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם׃ ואת משיחא דישראל דטמיר מן

ואעשה אתך הקטן יהיה והנהלאה ׃ קבצם ב̇ וסימנ׳ ומחדיבות קבצם מ̇ קבצם כעמיר גרנה ׃ בעל ב̇ חד חס וחד מל׳ וסי׳
ודעה בעז ייי חבדה בעוז כל׳ ׃

קדם כנשתא דציון לך עתידא מלכותא למיתי ויתי שלטנא קדמאה למלכות
כנשתא דירושלם׃ עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי
החזיקך חיל כיולדה׃ כען למא את מתחברא לעממיא המלכא לית בך
אם מלכי מלכך אבדו ארי תקפיך עקא וזיע הא כחבלין דילידתא׃ חולי
וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם
תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך׃ מרעי וזועי כנשתא דציון כילידתא
ארי כען תפקין מקרתא ותשרין בחקלא ותהכין עד בבל תמן תשתיזבין
תמן יפרקניך יי מיד בעלי דבבך׃ ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים
תחנף ותחז בציון עינינו׃ וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין דאמרין אמתי
תחוב ותחזי בציון עיננא׃ והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו
כי קבצם כעמיר גרנה׃ ואנון לא ידעין רזיא דיי ולא מסתכלין במלכוהי
ארי קריבין כעמירא לאידרא׃ קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל
ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם
לאדון כל הארץ׃ קומי וקטילי כנשתא דציון ארי עמא דבך אשוי תקיפין
כברזלא ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין עממין סגיאין ותגמרין קדם יי
נכסיהון וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא׃ עתה תתגודדי בת גדוד מצור
שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל׃ כען תסתייען במשרין
קרתא דצירין עלה בצייר דהוו מחן בחוטרא על לסתא יתדייני ישראל׃
ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם׃ ואת בית לחם אפרת
כזעיר הויתא לאתמנאה באלפיא דבית יהודה מינך קדמי יפוק משיחא
למהוי עביד שולטן על ישראל דשמיה אמיר מלקדמין מיומי עלמא׃ לכן
יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל׃ בכין יתמסרון
כעידן דילידתא למילד ושאר אחיהון יסתמכון עליהון בני ישראל׃ ועמד
ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ׃
ויקום וישלוט בתקוף מן קדם יי ברבות שמא דיי אלהיה ויתכנשון מביני

על בני ישראל ו׳ וסימנ׳ והיתה זאת ושמרתם ושמו ואתנה את הלוים והיתה זאת לכפר על בני לכן יתנם ׳ וטרף ב׳ וסימ׳ זרועיך דרקד

גלותהון ארי כען יסגי שמיה עד סיפי ארעא׃ והיה זה שלום אשור. כי יבא
בארצנו וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם׃
ויהי מכלין שלמא לנא אתוראה ארי ייעול בארענא וארי ידרוך בבירניתנא
ונמני לנא שבעה מלכין ותמניא רברבי אנשא׃ ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציל מאשור כי יבא בארצנו וכי ידרך בגבולנו׃
וירעון ית ארעא דאתור בחרבא וית ארע נמרוד בתקוף קרבהא וישיזביננא
מאתוראה דלא ייעול בארענא ולא ידרוך בתחומנא׃ והיה שארית
יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני אדם׃ ויהי שארא דבית יעקב בגו עממין סגיאין כטלא
מקדם יי כרסיסי מלקושא דעל עסבא דלא מוריך לאנש ולא מכתר לבר אנש׃
והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות
יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃ ויהי שארא
דבית יעקב בעממיא בגו עממין סגיאין כאריא בבעירא בחרשא כליתא בעדרי
ענא דאם יעדי וירמוס ויקטול ולית דמשיזיב׃ תרם ידך על צריך וכל
איביך יכרתו׃ סגי מכלין תתקף ידך ישראל על סנאך וכל בעלי דבבך
ישתיצון׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי ואשיצי סוסות עממיא
מבינך ואוביד רתכיהון׃ והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך׃ ואשיצי
קרוי עממיא מארעך ואפגר כל כרכיהון תקיפיא׃ והכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך׃ ואשיצי חרשין מבינך ומעננין לא יהון לך׃ והכרתי
פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך׃ ואשיצי צלמי
עממיא וקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד לעובדי ידך׃ ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדתי עריך׃ ואעקר שתלי עממיא מבינך ואשיצי בעלי
דבבך׃ ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו׃ ואעביד ברגז
ובחמא פורענות דין מן עממיא דלא קבילו אלפן אוריתא׃ שמעו
נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך׃ שמעו

סימן חל׳ מעננים ועננים כפלשתים בני ענכה הלין חס׳ ׳ אלין מעוננים ומעוננים לא יהיו לך תדויה מל׳ ושאר כל׳ חס׳

עדיך ב׳ מל׳ בליש׳ שמחה חד מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ השמרתי עדיך מל׳ ויהי עבדך חס׳ ׃ העלתיך ל׳ חס׳

כען יתדי״י אמר קום דין עם טוריא וישמען רמתא קלך׃ שמעו הרים את
ריב יהוה והאיתנים מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח׃
שמעו טוריא ית דינא די״י ועקריא יסודי ארעא ארי דינא קדם י״י עם עמיה
ועם בית ישראל עביד תוכחא׃ עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי׃
עמי מא טבא אמרית למעבד לך ולא עבדית או מא מרועא קשיא אסגיתי
עלך אסהיד קדמי׃ כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים׃ ארי אסיקתך מארעא דמצרים ומבית
עבדותא פרקתך ושלחית קדמך תלתה נביי משה לאלפא מסרת דינין
אהרן לכפרא על עמא ומרים לאוראה לנשיא׃ עמי זכר נא מה יעץ בלק
מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת
צדקות יהוה׃ עמי אדכר כען מא מליך בלק מלכא דמואב ומא אתיב
יתיה בלעם בר בעור הלא גבורן אתעבידא לכון ממישר שטין עד בית גלגלא
בדיל למדע זכותא די״י׃ במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו
בעולות בעגלים בני שנה׃ במא אפלח קדם י״י אשתעבד לאלהא דשכינתיה
בשמי מרומא האפלח קדמוהי בעלון בעגלין בני שנא׃ הירצה יהוה באלפי
אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי׃
היתרעי י״י באלפי דכרין ברבות נחלין דמשח האתין ביכורי חלף חובי חבוב
מעי חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם
עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך׃ אתחוה לך אנשא מא טב
ומא י״י תבע מנך אלהין למעבד דין דקשוט ומרחם גמילות חסדא ולהוי צניע
להלכא בדחלתא דאלהך׃ קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה
שמך שמעו מטה ומי יעדה׃ קל נבייא על קרתא די״י מכלן ומלפין דחלין
לשמא שמע מלכא ושלטונא ושאר עמא דארעא׃ עוד האש בית רשע
אצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃ עוד האית בית רשיעא אוצרין דרשע
ומכילן דשקר מיתין לוט׃ האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃ היזכון
במוזנון דרשע ובכיס דביה מתקלין רברבין ודעדקין׃ אשר עשיריה מלאו

צדקותי׳ ג׳ מל׳ וחד חס׳ וסימנה׳ ומשפטיו שם יתנו צדקות י״י ב׳ בו תנינ׳ חס׳ למען דעת׳ סימ׳ חטאתיך לא אזכור כה השמים חטאתיך

חמס ויושביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם ׃ דעתירהא מלן אצריהון חטוף
ויתבהא ממללין שקר ולישנהון כדלין בפומהון ׃ וגם אני החליתי הכותך
השמם על חטאתך ׃ ואף אנא איתיתי עלך מרע ומחא אצרינך על דחבתא ׃
אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב
אתן ׃ את תיכול ולא תסבע ויהי לך למרע במעך ותדביק ולא תשיזיב ודישתיזב
לחרבא אמסר ׃ אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש
ולא תשתה יין ׃ את תזרע ולא תחצור את תדריך זיתין ולא תשוף משח ותעצר
ענבין ולא תשתי חמר ׃ וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו
במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו ׃ ועל דנטרתון
גזירת בית עמרי ועבדתון כעובדי בית אחאב והליכתון במוסיהון בדיל למסר
יתך לצדו ויתבהא לאשתממו וחסודי עמי תקבלון ׃ אללי לי
כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכל בכורה אותה נפשי ׃ אמר
נביא ווי לי ארי הויתי כמסף טביא דאבדו חסידיא מן ארעא הא כסיופי קיטא
כעוללן בתר קטף לית גבר דליה עובדין טבין לטביא חמידת נפשי ׃ אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם ׃
אבדו חסידיא מן ארעא ודקשיט באנשא לית כלהון למשפך דם זכי כמנין גבר
ית אחוהי מסרין לגמירא ׃ על הרע כפים להיטיב השר שואל והשפט בשלום
והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה ׃ מבאשין בידיהון ולא מוטבין שלטונא
שאיל ודיינא אמר עביד לי בדיני ואשלים לך בדינך ורבא ממליל בחמודי
נפשיה וי עליהון על דקלקלוהא ׃ טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך
באה עתה תהיה מבוכתם ׃ טבא דאית בהון קשי למיפק מן ידיה כד מן חרקא
ודקשיט בהון מסיוגת סיג ביש יום סיבורך לטב עדן סעורך בשתיך מטתלען
יהי ערבולהון ׃ אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי
פיך ׃ לא תהימנון ברחים לא תתרחצון בקריב מאתת קימך טר מילי פומך ׃
כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו ׃ ארי בעדנא
ההוא ברא מנביל אבא ברתא נציא עם אמה כלתא מיקלא לחמתה סנאוהי

תדרך ה̇ וסימנ̇ כל מקום כל מקום שחל במותימו אתה תדרך זית ׳ וכל מעשה ג̇ וסימנ̇ עזים וישתמר תקפו וגבורתו

דגברא אנשי ביתיה׃ ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי׃
ואנא במימרא דיי׳ אסכי אצלי לאלהא עביד פרקני יקביל צלותי אלהי׃ אל
תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי׃ לא תחדין רומי
בעיל דבבתי לי דנפלית אקום ארי יתיבית כד בקבלא יי׳ ינהר עלי׃ זעף יהוה
אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ אמרת ירושלם לוט מן קדם יי׳ קבילית ארי חבית קדמוהי עד דידין
דיני ויתפרע עלבני יפקינני לנהור אחזי בזכותיה׃ ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות׃ ותחזי רומי בעיל דבבתי ותחפינה בהתא דהות אמרא לי אן
דאתפריקת במימרא דיי׳ אלהיך עיני יחזין במפלתה כען תהי לדיש כטין שוקין׃
יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק׃ בעדנא ההוא יתבנין כנישתא דישראל
בעדנא ההוא יבטלן גזירת עממיא׃ יום הוא ועדיך יבוא למני אשור ועדי
מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר׃ בעדנא ההוא יתכנשן גלותא
דמן אתור וקרוי תקפא ודמן חרמיני רבתא וקרוי צוריא ועד פרת ויומא
מערבאה וטורי טורא׃ והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם׃
ותהי ארעא לצדו על יתבהא מפירי עובדיהון׃ רעה עמך
בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי
עולם׃ פרנס עמך במימרך שבטא דאחסנתך בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא
ישרון בלחודיהון דהוו צדן כחורשא יתיתבון בכרמלא יתפרנסון בארע
מתנן וגלעד כיומי עלמא׃ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות׃
כיום מפקהון מארעא דמצרים אחזינון פרישן׃ יראו גוים ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה׃ יחזון עממיא ויבהתון מכל גבורתהון
ישוון ידהון על פומהון אודניהון יתחרשן׃ ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ
ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃ ישתטחון על אפיהון
על ארעא כחויא כזחלי עפרא יזועון מבירניתהון ומן קדם יי׳ אלהנא יתברון וידחלון
מן קדמך׃ מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו

לבדד ג׳ וסימנ׳ הן עם לבדד ישכון שכני לבדד יער בתוך כרמל בשלום יחדו חשבכה וחושן חד בתו וחד בנבו וחד בפתו

לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא׃ ליתבר מנך את הוא אלהא שביק לעוין
ומעבר על חובין לשארא דאחסנתיה לא מוריך לעלמין רוגזיה ארי רעי דאיטבא
חס ג ב הוא׃ ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם׃ יתוב מימריה
לרחמא עלנא יכבוש על חובנא ברחמתיה וירמי לעמקי ימא כל חטאי ישראל׃
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם׃ תתין
קשטי יעקב לבנוהי כמא דקיימתא ליה בבית אל טבות אברהם לזרעיה בתרוהי
כמא דקיימתא ליה בין בתריא תדכר לנא עקידת יצחק דאתעקד על
מדבחא קדמך תעביר עמנא טבון דקיימתא לאבהתנא מיומי קדם׃

סכום הפסוקים מאה וחמשה סימן קה

חס משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי׃ מטל כס דלוט לאשקאה ית נינוה מלקדמין
אתנבי עלה יונה בר אמתי נביא דמגת חפר ותבת מחובהא וכד דאוסיפת
למחטי תב ואתנבי עלה נחום דמבית קושי כמא דכתיב בספרא הדין׃ אל
מל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו׃ אלה
דיין ופורען יי מתפרע יי וסגי חילא קדמוהי עתיד יי לאתפרעא מסנאי עמיה
יתיר ו וברגז חסין מבעלי דבבוהי׃ יהוה ארך אפים וגדול כח ונקה לא ינקה יהוה
בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו׃ יי מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי וסלח
לדתיבין לאוריתיה ולדלא תיבין לא מזכי יי בעלעול וברוח מדבר ועננא מטתא
ליבש קדמוהי׃ גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח
לבנון אמלל׃ נזיף בימא ומיביש ליה וכל נהרותא מחריב צדי מתנן וכרמלא
חס ואילני לבנן נתרו׃ הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו
ותבל וכל יושבי בה׃ טוריא זעו מן קדמוהי ורמתא אתפרקא וחרובת ארעא
ג מל מן קדמוהי ותבל וכל דיתבין בה׃ לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון
אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו׃ אם כד אתגלי ברחמתא למתן
אוריתא לעמיה בין לעלמא מן קדמוהי בכין כד יתגלי ברגז לאתפרעא

יעמוד ג מל׳ וסימנ׳ לפני זעמו מי יעמוד ויברח בבל ולא יעמוד רוח והיבלה יעמוד לי הורים ממקום אחר

מסנאי עמיה קדם פורענותיה מן יקום ומן יסובר באבאשות רגזיה רוגזיה
כאישתא ממסי וטנריא אתפרקו מן קדמוהי׃ טוב יהוה למעוז ביום צרה
וידע חוסי בו׃ טב ייי לישראל לאסתמכא עלוהי בעדן עקא וגלי קדמוהי
דרחיצין על מימריה׃ ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך׃
וברגז חסין ובחמא תקיפא גמירא יעביד עם עממיא דקמו ואחריבו לגמירא
ית בית מקדשא ובעלי דבבוהי ימסר לגיהנם׃ מה תחשבון אל יהוה כלה הוא
הוא עשה לא תקום פעמים צרה׃ עממיא דבזו ית ישראל מא אתון חשיבין
קדם ייי גמירא הוא עתיד למעבד עמכון לא תתקיים עליכון כבית ישראל תרתין
זמנין רוח כתר עקא׃ כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש
מלא׃ ארי שלטוני עממיא דבזו ית ישראל וכמא דטען בחמרא אטעיאוכון
שיציאוכון כמא דמשיציא אישתא בקשא יבישא סגי׃ ממך יצא חשב על
יהוה רעה יעץ בליעל׃ מניך נינוה נפק מלכא דחשיב על עמיה דייי בישא
מליך מילך כרשע׃ כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן
נגוזו ועבר ועניתך לא אענך עוד׃ כדנן אמר ייי אם יהון שלמין בעיצא
וסגיאין באתמניותא עממיא דמתכנשין ליך ירושלם יגוזון על דגלת
ויעברון על פרת ודשעבידתיך לא אשעבדניך עוד׃ ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרותיך אנתק׃ וכען אתבר ניר עממיא מצוריכון וחנקיכון אפסיק׃
וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה
אשים קברך כי קלות׃ ויפקיד עלך ייי ית מלכא דאתור ולא יהי דכרן משמך
עוד מבית טעותך אשיצי צילם ומתכא תמן אשוי קברך ארי קלילא דא
קדמיי׃ הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך
שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבר בך בליעל כלה נכרת׃ הא על טורי
ארעא דישראל רגלי מבסר משמע שלם חגי יהודה חגך שלימי נדרך ארי
לא יוספון עוד דיעדון ביך רשיעין כולהון אשתיציאו׃ עלה מפיץ על פניך
נצור מצורה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד׃ דהוו סלקין ומתגברין
על ארעיך צירין עלך בציר מקימין סכואין על אורחתיך תקיפי קדל וחסיני

חזק ו' וסימנ' אתו חזק כי הוא יכחלכי את ישראל ולבלתי חזק חזק מתנים אמץ כח מאד ועתה חזק את ידי

חיל לחדא׃ כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים
וזמריהם שחתו׃ ארי אתיב יוי תקפיה דיעקב רבותיה דישראל ארי בזונון
בזוזין וקרוי תשבחתהון חבילו׃ מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים
באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו׃ תריסי גיבריהון מסמקין
גברי עבדי קרבא לבישין דזהוריתא באישתא פיילי רתכיהון זמינין ליום
קישוטהון ורבני משריתהון מסרבלין בצבענין׃ בחוצות יתהוללו הרכב
ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידים כברקים ירוצצו׃ בשוקיא משתגשן
רתכיא קל ניקוש זיכהון משתמע ברחובי קריא חזויהון כבעורין כברקין
טרדין׃ יזכר אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו חומתה והכן הסכך׃ ימכון
רישי משריתהון יתקלון במהלכהון ייחון יכבשון שוריא ויבנון מגדליא׃
שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג׃ גישרי נהרותא אתפסקו ומלכא
בהיכליה זע׃ והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת
על לבבהן׃ ומלכתא יתבא ציבא בגליא נפקת ואמהתהא מידברן
אזלן בתרהא מנהמן כקל יונין מטרפן על לביהון׃ ונינוה כברכת מים
מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה׃ ונינוה כבית כנישת מיא
מיומי קדם היא ואנון ערקין ואמרין קומו קומו ולית דמתפני למקם׃ בזו
כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה׃ בוזו כספא בוזו
דהבא ולית סוף לאוצריא ספו כל מני חמדתא׃ בוקה ומבוקה ומבלקה ולב
נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור׃ בזילא ובזיזא
ומתבלזא ופתיח תרעה לסנאה ולב מסי וניקוש רכובין וזיע חרצין ואפי
כולהון אתחפיאו אברוס אוכמין כקדרא׃ איה מעון אריות ומרעה הוא
לכפירים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד׃ אן מדורי
מלכיא ובית משרי שלטוניא אתר דהוו אזלין מלכיא תמן בניהון שבקין
הא כאריא דשרי על צידיה לרחצנו ולית דמניד׃ אריה טרף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה׃ מלכיא מיתן חטוף
לנשיהון ובזיא לבניהון ומלן אוצריהון חטוף ובירניתהון בזיא׃ הנני

מראיהן ד׳ בליש וסימנה׃ ותבזנה אל קרבנה׃ ומראיהן שפל מן הקיר׃ וזה מראיהן ודמות תרס לחנה׃ מראיהן כלפידים׃

אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי
מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה׃ האנא שלח רגזי עלך אמר יי
צבאות ואדליק באישתא רתיכך ושלטונך תקטיל חרבא ושיציתי מארעא
סחורתיך ולא ישתמע עוד קל אזגדיך׃ הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף׃ ווי קרתא אשדת דם כולה כדבין גזלא
מליא לא פסיק קטול׃ קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה׃
קל ניקוש מחא וקל זיע גלגלין וסוסון מפנכין ורתכין מקפצין׃ פרש מעלה
ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם׃
פרש מסיק להוב וצלהוב סיפין וצחצוח מורנין וסגי קטילין והמון פגרין
ולית סוף לקטיליא יתקלון בקטיליהון׃ מרב זנוני זונה טובת חן בעלת
כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ מיד סגיאות אתרגושת
קרתא דהיא כטעיתא נפקת ברא שפירת ריו ידעא חרשין מסרא עממיא
בטעותה ומלכות בחרשהא׃ הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך
על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך׃ האנא שלח רגזי עלך
אמר יי צבאות ואגלי בהתת חובך על אפך ואחזי עממיא בהתתיך
ומלכותא קלנך׃ והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי׃
וארמי עלך שקוצין ואנבלניך ואשוינך מבערא לעיני כל חזך׃ והיה
כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים
לך׃ ויהי כל דיחזינך יתרחק מנך ויימר אתבזיזת נינוה מן ידוי עלך
אילא אשכח דמנחמין ליך׃ התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים
סביב לה אשר חיל ים מים חומתה׃ הא את טבא מאלכסנדריא רבתא
דיתבא בינ נהרותא כיליא סחור סחור לה דשורה ימא מי ימא שורהא׃
כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך׃ כוש סמכותה
ומצרים ולית סוף פוטאי ולובאי הוו בסעדיך׃ גם היא לגלה הלכה בשבי
גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה
רתקו בזקים׃ אף היא לגלותא תהך בשביא אף עולימהא יטרפון בריש

סימ׳ והראיתי גוים ומגרעיך נאוה ויראו לפניך מראיכן מל׳ בכל׳ ״ ואין קצה ה׳ וסי׳ ותמלא ארצו ב׳ בו לבניה לתבונה עצמה ״

בשוקיא ועל יקירהא רמו עדבין וכל רברבהא ידקון בשישלן׃ גם
את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב׃ אף את דמיא לרווא
מסלעמא אף את תבען סעיד מבעיל דבבא׃ כל מבצריך תאנים עם
בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל׃ כל כרכך דמן לתינין בכירין דאם
ירעדונון ייתלן וישתארון כהון צמוקין דכשרין למיכל׃ הנה עמך
נשים בקרבך לאויביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך׃ הא
עמיך חלשין כנשיא בגויך לבעלי דבבך אתפתחא יתפתחון תרעי ארעיך שיציאת
אישתא תקפך׃ מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר
החזיקי מלבן׃ מיא בצירא כנושי ליך תקיפי כרכך אסגא מרוא ושעבידי
בטינא אתקיפי בניינך׃ שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד
כילק התכבדי כארבה׃ לתמן ייתון עלך עממיא דתקיפין כאישתא
ישיצונך קטולי חרבא יתכנשון עלך משרית עממין דסגיאין כזחלא
יחפונך כקמצא יחסנונך כגובא׃ הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט
ויעף׃ אסגית תגרך כבוכבי שמיא הא כזחלא דשלח ופרח׃ מנזריך כארבה
וטפסריך כגוב גובי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא
נודע מקומו אים׃ הא טסך מצלהבין כגובא וטפסרך כזחיל גובי דשרן
בכתליא ביום קריר דכד שמשא דנחא עליהון מתכדרין ולא מתידע אתרהון
ערקין׃ נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים
ואין מקבץ׃ איתבלו גיברך מלכא דאתור גלו עם משריתך אתבדרו עמך
על טוריא ולית דמכניש׃ אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי
שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד׃ לית דכאיב
לך על תברך ממרעא מחתך כל שמעי שמעתך טפחו ידיהון
עלך חדיאו ארי על מן לא עדת מחת בישתך תדירא׃

סכום הפסוקים שבעה וארבעים סימ׳ מג״ז

ואכל ד׳ מל׳ וסימנהון כי אם הלחם אשר הוא אוכל יחלם הרעב ינועו ונפלו על פי אוכל גם איש שלומי אשר בטחתי בו · אים ב׳ חד ...

המשא אשר חזה חבקוק הנביא׃ נבואתא דאתנבי חבקוק נביא׃ עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע׃ עד אמתי יי אנא מצלי
הלא גלי קדמך קבילנא קדמך על חטופין הלא יוכלא קדמך למפרק׃ למה
תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃ למא אנא חזי
אנוסין ומסתכל בעבדי ליאות שקר ובזוזין וחטופין לקבלי דבתחרותא
ובזדונא מתגברין׃ על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר
את הצדיק על כן יצא משפט מעקל׃ על כין פגת אוריתא ולא נפיק לאפלש
דינא ארי רשיעיא מסלעמין לצדיקיא על כין לא נפיק דינא כיון׃ ראו בגוים
והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר׃ חזו בעממיא
ואסתכלו ואתלפו שהו ארי עובדא אתעביד ביומיכון ולא תהימנון ארי ישתען
לכון׃ כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ
לרשת משכנות לא לו׃ ארי הא אנא מקים ית כסדאי עמא מוחיא וקלילא
דאזיל לפתאי ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה׃ איום ונורא הוא ממנו
משפטו ושאתו יצא׃ אימתנין ודחילין אנון מניה דיניה וגזירתיה נפקין׃
וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו
יעפו כנשר חש לאכול׃ וקלילין מנמריא סוסותהון וחריפין מדיבי רמשא
וירדון פרשוהי ופרשוהי מרחיק ייתון משתון כנשרא דטאיס למיכל׃
כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי׃ כולהון לחטוף
אתן מקביל אפיהון דמן כרוח קדומא וכנש כחלא שביא׃ והוא במלכים
יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה׃ והוא
על מלכיא מתלעב ועל שלטוניא מחייך הוא לכל כרך תקיף מעיק
וצביר מליתא וכביש ליה׃ אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו׃ בכין
על דאימת רוחיה עלוהי עדא ממלכותיה ותב על דאסגי יקרא לטעותיה׃
הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור
להוכיח יסדתו׃ הלא את יי ברית עלמא מבראשית את אלהא דיין קשוט על כל
בריתך קדיש בעבדי הימנותא מימרך קיים לעלמין יי למעבד דינא בריתהי

ולא תשמע ג׳ וסימנהון לא תאבה לו ואם יפנה לבבך ולא תשמע לשונו. עד אנה יי שועתי ולא תשמע דחבקוק׃

ותקיף לא תתפרע אתקינתהי׃ טהור עינים מראות רע והביט
אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו׃ בריך
מימרך מלמחזי בעבדי ביש ומלאסתכלא בעבדי ליאות שקר הלא גלי קדמך
למא אנא מסתכל באנוסין ואת יהיב ארכא לרשיעיא ומסלעמין לדטבין
מנהון׃ ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו׃ ועבדת אנשא כנוני ימא
ברחשא דלית שלטן עלוהי׃ כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו
על כן ישמח ויגיל׃ כולהון דמן לצידא דאחיד נונא בחכתא כניש ליה
בחרמיה ורמי ליה במצדתיה על כין חדי ודאיץ׃ על כן יזבח לחרמו ויקטר
למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה׃ על כין מדבח לזיניה ומסיק
בסמין לסימוותיה ארי בהון טב מיכליה ושירותיה מטעמא׃ העל כן יריק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול׃ העל כין ישלח משריתיה בתדירא לאספא
ב עממין לא בחיס׃ על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי׃ אמר נביא על מטרתי
אנא קאים עתיד משמיש על מצורתי ומסכינא למחזי מא יתמלל עמי
ומא איתתב על בעותי׃ ויענני יהוה ויאמר כתב חזון ובאר על הלחות
למען ירוץ קורא בו׃ ואיתתבית מן ק יי ואמר כתיבא נבואתא ומפרשא
על ספרא דאוריתא בדיל דיוחי למחכם מן דקרי ביה׃ כי עוד חזון למועד
ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר׃ ארי עתידא
נבואתא לזמן ומתקן קצא ולא יבטל אם יהי ארכא לפתגמא סכרו ליה ארי
בזמניה ייתי לא יתעכב׃ הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה׃
הא רשיעיא בלבהון אמרין לית כל אלין וצדיקיא על קשטהון יתקיימון׃
ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות
ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים׃ ואף הא כטעי בחמר
גבר יהיר כרשעא לא יתקיים דאפתי כשאול נפשיה והוא כמותא לא סבע וכנש
לותיה כל עממיא וקריב לותיה כל מלכותא׃ הלוא אלה כלם עליו משל
ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט׃

תביט ה׳ וסימנ׳ אל תביט אחריך ולא תעמד רק בעיניך תביט למה תביט בוגדים תחריש לתת בידך ׳׳ טהור ל׳ ריש פ׳ס

הלא אין כולהון עלוהי מתלא יטלון ושועי דחודין יימרון ליה ויימר ויי דמסגי
נכסין דלא דיליה עד אמתי את מתקיף עלך תקוף חובין׃ הלוא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו׃ הלא בתכיף יקומון אנסך
ויתגלון מזעזעך ותהי לעדי להון׃ כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל
יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה׃ ארי את בזתא
עממין סגיאין יבזונך כל שאר שבטיא מדמי אנשא וחטוף ארעא דישראל
קרתא ירושלם וכל דיתבין בה׃ הוי בצע בצע רע לביתו לשום
במרום קנו להנצל מכף רע׃ ויי דאניס ממון דשקר לביתיה לשואה במרומא
מדוריה לאשתיזבא מיד בישׁ׃ יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא
נפשך׃ מליכתא בהתא לביתך בזתא עממין סגיאין ועל נפשך חטיתא׃
כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה׃ ארי אבנא מכותלא צוחא על
דאניס לה ושיפא מגו מרישא עני לה׃ הוי בנה עיר בדמים וכונן
קריה בעולה׃ ויי דבני קרתא בדם אשיד ומשכליל קריא בנכלין׃ הלוא הנה
מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו׃ הא מהן תקיפן
וחסינן אתין מקדם יי צבאות ולאות עממיא תסית אישתא ומלכותא
דריקנו ישתלהיין׃ כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים׃ ארי תתמלי ארעא למדע ית דחלתא דיי כמיא דלימא חפן׃
הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם׃ ויי
דמשקי חבריה וזליף בחמא בדיל דישתי ויתרוי ויתגלי קלניה׃ שבעת
קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון על
כבודך׃ סבעתא קלנא מיקרא אשת אף את ואתערטל יסתחר עלך כס
דלוט מקדם יי ויתי קלנא על יקרך׃ כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות
יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה׃ ארי חטוף בית מקדשא
יחפינך ובזת עמיה תתברינך מדמי אנשא וחטוף ארעא דישראל קרתא
ירושלם וכל דיתבין בה׃ מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה
שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים׃ מא אהני צלמא ארי

אתליה עבדיה מתלא ורחלת שקר ארי אתרחיץ ליבא דעבדיה עלוהי
ג למעבד טעון דלית בהין צרוך׃ הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו׃ ווי דאמר לצליב
אעא קום ולרחלת אבנא אתעירי והיא שתקא ורמיא הוא מכלי הא הוא מחפי
הפטרת יום שני של שבועות דהב וכסף וכל רוח לית במעוהי׃ ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ׃
ויי אתרעי לאשראה שכינתיה בהיכלא דקדשיה יסופון מן קדמוהי כל דחלת
ארעא׃ תפלה לחבקוק הנביא על שגינות׃ צלותא דצלי חבקוק
נביא כד אתגלי ליה על ארכא לרשיעיא דאם יתובון לאוריתא בלבב שלים
ישתביק להון ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי הא כשלותא׃ יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם
תזכור׃ יי שמעית שמע גבורתך דחילית יי רברבין עובדך׃ דאת יהיב
ארכא לרשיעיא דאם יתובון לאוריתך ולא תבו ואנון מרגזין קדמך בגו
שניא דיהבת להון חייא בכין את עתיד להודעא גבורתך בגו שניא דאמרתא
לחדתא עלמא לאתפרעא מרשיעיא דעברו על מימרך וצדיקיא עבדי
רעותך בגו רגזך רחמין תדכר׃ אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה
כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃ במתן אוריתא לעמיה אלהא מדרומא
אתגלי וקדישא מטורא דפרן בגבורת עלמין אתחפיאו שמיא זיו יקריה
ואמרי תשבחתיה מליא ארעא׃ ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון
עזה׃ וזיהור יקריה כזיהור בראשית אתגלי וזקוקין ממרכבת יקריה
נפקין תמן גלא ית שכינתיה דהות מיטמרא מבני אנשא בתקוף רומא׃
לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו׃ מן קדמוהי משתלח מלאך מותא ונפיק
בשלהובית אישתא ממימריה׃ עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו׃ אתגלי ואזיע ארעא ואיתי
מבולא על עם דרא דעברו על מימריה ואף בתניתא כד חבו קדמוהי בחוביהון
כין בלבירלון לעממיא ואתפרקו טוריא דמלקדמין מלא רמתא דמן
עלמא גבורת עלמא דיליה׃ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות

הקיצה ג וסימניה הוי אמר לעץ הקיצה חד תכנה הקיצה לפקד כל הגוים ׳ מרכבתיך ב׳ וחס וסי׳ והחבדתי ישועה

ארץ מדין׃ כד פלחו בית ישראל לטעותא מסרתנון ביד כושן חייבא וכד
תבו למעבד אוריתא עבדית להון נסין וגבורן ופרקתנון מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש׃ הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם
בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה׃ האעל מלכין ומשריתהון
דסגיאין כמי נהרא הוה רגז מן קדמך יי ועל מלכיא הוה רגזך ובימא הודעתא
להון פורענות גבורתך ארי אתגליתא על מרכבת יקרך שכינתך לעמך תקוף
ופרקן׃ עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ׃
אתגלאה אתגליתא בגבורתך בדיל קימך דעם שבטיא מימרך קיים לעלמין
להון בזעתא טורין תקיפין נפקו נהרין שטפין ארעא׃ ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא׃ באתגליותך על טורא דסיני
חזו יקרך לעו טוריא. ענני מטרא עדו ארים תהומא קליה חילי מרומא
תמהו וקמו׃ שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך׃
אף במעבדך נסין ליהושע במישר גבעון שמשא וסיהרא קמו במדוריהון
עמך במימרך אתגברו בתקוף נצחן גבורתך׃ בזעם תצעד ארץ באף
תדוש גוים׃ באיתיותך לוט על סנאי עמך באתגליותך למתבר רשיעי ארעא
ברגזך קטילת עממיא׃ יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש
מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה׃ אתגליתא למפרק ית עמך למפרק
ית משיחך שיציתא מן קדמיהון מלכיא ושלטוניא מכתיהון תברת חייביא
תברת חיליהון רגלי עמך על צורי סנאיהון מימרך קיים לעלמין׃
נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל
עני במסתר׃ בזעתא ימא בחטריה דמשה וגיברי רישי משרית פרעה דחשיבו
מחשבן על עמך דכרתנון כרוח על עולין טבעתנון בימא דסוף על דרחקו
ושעבידו ית עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובידיהון׃ דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים׃ אתגליתא על ימא במרכבת יקרך כרגור מין סגיאין׃ שמעתי
ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח
ליום צרה לעלות לעם יגודנו׃ אמרת בכל שמעית וזעו מלכי מן קדם דינא

לרגליו ד וסימ׳ ותגע לרגליו ותאזמר ממועל לרגליו ויצא רשף והפיצהו לרגליו ׳ יסעדון ב חד כת ש וחד כת ס ומלכיהם ישעדו שעד יסעדו להפיצני

אלהים אדני ה׳ וסימנ׳ חילי על ישועתי עשה אתי מלך אל למושעות ירכיכו ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ משוה רגלי וחבי׳ ידרכני למנצח חס׳

דאידרכו מצראי לקל מליא אליך צלא ספותי אחד זיעא לחלימי ובאתר דשרינא
לעית דשבקני ליום עקא לערן אסקא גלות עמיה מני יתכרינני׳ כי תאנה
לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה
צאן ואין בקר ברפתים׳ ארי מלכות בבל לא תתקיים ולא תעביד שלטן על ישראל׳
יתקטלון מלכי מדי וגברי יון לא יצלחון ישתיצון רומאי ולא יגבון קסומא מירושלם׃
ג׳ מל׳ ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי׳ בכין על נסא ופרקנא דתעביד למשיחך
ולשארא דעמך דישתארון יודון למימר אמר נביא ואנא במימרא דיי׳ אבוע ארוץ
וחס׳ לאלהא עביד פרקני׳ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני
ומו׳ למנצח בנגינותי׳ אלהים ייי׳ דסעיד לי בחילא ומשוי רגלי קלילן כאילתא ועל
וכילג בנגינותי כת׳ בית תקפי יקימנני לדדיליה כנחנין וגלוגן קדמוהי אנא מכגין בתשבחתי׃

סכום הפיסוקים ששה וחמשים סימ׳ כו׳

ג׳ דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה׳ פתגם נבואה מן קדם ייי׳ דהוה עם צפניה בר כושי
בר גדליה בר אמריה בר חזקיה ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה׃
ג׳ אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה׳ שיצאה אשיצי כולא מעל אפי
ומו׳ ארעא אמר ייי׳ אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות
את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה׳ אסיף אנשא ובעירא
אסיף עופא דשמיא ונוני ימא על דסגיאה תקלת רשיעיא ואשיצי ית אנשא
מעל אפי ארעא אמר ייי׳ ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי
ב׳ מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים׳ ואריים גבורתי
על אנש יהודה ועל כל יתבי ירושלם ואשיצי מן אתרא הדין ית שאר בעלא ית
המשתחוים שום פלחיהון עם כומריהון׳ ואת המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת
המשבעים ליהוה והנשבעים במלכם׳ וית דסגדין על איגריא לחילי שמיא וית
דסגדין ומקיימין בשמא דייי׳ תיבין וימן בשום פתכריהון׳ ואת הנסוגים

הכמרים ב׳ וסימנ׳ והשבית את הכמרים עם הכהנים׳ המכתש ב׳ וסימנ׳ ויבקע אלהים ... ילילו ישבי המכתש

מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו׃ וית דאסתחלו לאחרא
מבתר פלחנא דיי ודלא תבעו ית דחלתא דיי ודלא בעו מן קדמוהי׃ הס מפני
אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו׃ ספו כל
רשיעיא מן קדם יי אלהים ארי קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי ארי אתקין יי
קטול עלע מזמנוהי׃ והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך
ועל כל הלבשים מלבוש נכרי׃ ויהי ביום קטולא דעתיד למיתי מן קדם יי
ואסער על רברביא ועל בני מלכא ועל כל דמתרגשין למפלח לטעותא׃
ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס
ומרמה׃ ואסער על כל דמהלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא ההוא דמלן בית
רבונהון חטוף ונכלין׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה ושבר גדול מהגבעות׃ ויהי בעדנא ההוא אמר יי קל צוחתא
מתרע נוניא ותברא רבא מן גבעתא׃ הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל ויללא מן עופלא
עם כנען נכרתו כל נטילי כסף׃ אילילו דיתבין בנחלא דקדרון ארי אתבר
כל עמא דמן עובדיהון לעובדי עמא דארעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסיא׃ והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי
על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע׃
ויהי בעדנא ההוא אפקיד בלושין ויבלשון ית יתבי ירשלם כמא דבלשין
בנברשתא ואסער על גבריא דשלן שליוא על נכסיהון דאמרין בלבהון לא
רעואך יי לאיטבא ואף לא לאבאשא׃ והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם׃ ויהון נכסיהון לעדי
ובירניתהון לצדא ויבנון בתין ולא יתבון ויצבון כרמין ולא ישתון ית חמרהון׃
קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור׃
קריב יומא דעתיד למיתי מן קדם יי קריב ומוחי לחדא קל יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי דביה מרר וצוח גיבריא מתקטלין׃ יום עברה היום ההוא יום צרה
ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל׃ יום תעבור יומא
ההוא יום עקא ועיוק יום רגוש ואתרגושא יום חשוך וקבל יום ענגא ואמטתא׃

על האנשים ה׳ וסימנ׳ תכבד העבדה על האנשים רבשקה וחבי׳ הקפאים על שמריהם ויכו ויבידו לדוד׳

יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות׃ יום שופר ויבבא
על קרויא כריכתא ועל רמתא מכטלתא׃ והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה
חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים׃ ואעיק לבני אנשא ויהכון כסמן ארי
קדם יי חבו וישתפיך דמהון כעפרא ונבילתהון כסחותא׃ גם כספם גם זהבם לא
יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה
יעשה את כל ישבי הארץ׃ אף כספהון אף דהבהון לא יכול לשיזבותהון ביום
רגזא דיי ובאישת פורענותיה יסופון כל דשיעי ארעא ארי גמירא ברם
שיצאה יעביד עם כל יתבי ארעא׃ התקוששו וקושו הגוי לא
נכסף׃ אתכנשו ואיתו ואתקרבו עם דרא דלא חמיד למתב לאוריתא׃ בטרם
לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא
עליכם יום אף יהוה׃ עד לא תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהון דמן לכמוצא
דנסבא רוחא וכטולא דעדי מן קדם יומא עד לא ייתי עליכון תקוף רגזא
דיי עד לא ייתי עליכון יום רגזא דיי׃ בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר
משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה׃ תבעו ית
דחלתא דיי כל ענותני ארעא דדיני רעותיה עבדו תבעו קושטא תבעו ענותנותא
מאם יתגן עליכון ביום רגזא דיי׃ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר׃ ארי עזה שביקא תהי ואשקלון לצדו
אשדוד בטיהרא יתרכונה ועקרון תתעקר׃ הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב׃ ויי
דיתבין בספר ימא עמא דחייבין לאשתיצאה גזירת פתגמא דיי עליכון
דיתבין בכנען ארע פלשתאי ואבדינכון מבלי יתיב׃ והיתה חבל הים נות כרות
רעים וגדרות צאן׃ ויהי ספר ימא דירות בית משרי רעין וחטרין דען׃ והיה
חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם׃ ויהי עדבא לשארא דבית יהודה עליהון
יתפרנסון בבתי אשקלון ברמשא יביתון ארי ייעול דכרנהון לטבא קדם יי
אלההון ויתיב גלותהון׃ שמעתי חרפת מואב וגדפי בני

לאדם ל׳ וסימנ׳ מי שם לאדם ירעתי יע׳ והיה לבית וה צרותי לאדם הן ידחתיע׳ במים הפכס ומו׳ קהלת בג׳מ ב׳ שלא שטוב

עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם׃ שמיע קדמי חסודי מואב
ואתרברבות בני עמון דחסידו ית עמי ואתרברבו על תחומהון׃ לכן חי
אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה
ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי
ינחלום׃ בכין קיים אנא אמר יי צבאות אלהא דישראל ארי מואב כסדום תהי
ובני עמון כעמורה משמט מלוחין מחפורין דמלח וצדו עד עלמא שארא
דעמי יבזונונון ושאר שבטיא יחסנונון׃ זאת להם תחת גאונם כי חרפו
ויגדילו על עם יהוה צבאות׃ דאלהון חלף אתרברבותהון ארי חסידו
ואתרברבו על עמיה דיי צבאות׃ נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי
הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים׃ דחילא יי אמר למפרקהון
ארי אמאיך ית כל דחלת ארעא ויבעון מן קדמוהי גבר מאתריה כל נגוות
עממיא׃ גם אתם כושים חללי חרבי המה׃ אף אתון כושאי קטילי חרבי
תהון׃ ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה
כמדבר׃ וירים מחת גבורתיה על צפונא ויאביד ית אתוראה וישוי ית נינוי
לצדו אשתממו כמדברא׃ ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם
קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה׃ וישרון
בגוה עדרין דכל חיות ברא אף קתין אף קופדין בפיתוח תרעה יביתון קל
עופא דמנציף בכוה חרובו תרעה וטללה סתרו׃ זאת העיר העליזה היושבת
לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל
עובר עליה ישרק יניע ידו׃ דא קרתא תקיפתא דיתבא לרחצן דאמרא בלבהא
אנא ולית בר מני עוד איכדין הות לצדו בית משרי חיתא כל דיעבר עלה
יכלי יניד ידיה׃ הוי מראה ונגאלה העיר היונה׃ וי דמוחיא
ומתפרקא קרתא דמסגיא לארגזא׃ לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה לא קרבה׃ לא שמעת בקל עבדוהי נביא ולא קבילת
אלפן במימרא דיי לא אתרחיצת ולפלחנא דאלהה לא אתקרבת׃ שריה
בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר׃ רברבהא בגוה

באריון נהמין דיינהא דיבי רמשא לא מורכין לצפרא׃ נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה׃ נביי שקרא דבגוה גברין שקרין
כהנהא מפסין קודשא חטפין באוריתא׃ יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת׃ יי זכאה
אמר לאשראה שכינתיה בגוה לית קדמוהי למעבד שקר הא כניהור צפרא
דאזיל ותקין כין דיניה נפיק לאפרש לא מתעכב ולא ידעין עוולא בהתא׃
הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי
איש מאין יושב׃ שיציתי עממיא אצדיאה בירניתהון אחריבית שוקיהון
מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש מבלי יתיב׃ אמרתי אך תיראי
אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו
השחיתו כל עלילותם׃ אמרית ברם תדחלון מן קדמי תקבלון אלפן לא
יפסוק מדורהון מארע בית שכינתי כל טבון דאמרית להון איתי להון
בכין אקדימו חבילו כל עובדיהון׃ לכן חכו לי נאם יהוה ליום
קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל
חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל הארץ׃ בכין סברו למימרי אמר יי ליום
אתגליותי למדן ארי דיני לכנשא עממיא לקרבא מלכותא למשפך עליהון
חמתי כל תקוף רגזי ארי באישת פורענותי יסופון כל דיירי ארעא׃ כי אז
אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד׃
ארי בכין אשני על עממיא ממלל חד בחיר לצלאה כלהון בשמא דיי
למפלח קדמוהי כתף חד׃ מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון
מנחתי׃ מעבר לנהרי הודו ברחמין יתובון גלות עמי דאיתגליאה ויהון
מיתן להון הא כקרבנין׃ ביום ההוא לא תבושי מכל עלילותיך אשר פשעת
בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי׃
בעדנא ההוא לא תבהתין מכל עובדך בישיא דמרדית במימרי ארי בכין
אגלי מגויך תקיפי תשבחתיך ולא תוספין עוד לאתרברבא עוד בטורא
דקודשי׃ והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה׃ ואשאר בגויך

משפטו ו וסימנ׳ ואיש ואשה ישב ... וכורה הוא בקשו את יי כל ענוי הארץ יי צדיק בקרבה בחיק יוטל את הגורל

עם ענותן ומקביל עולבן ויתרחצון בשמא דיי׳ שארית ישראל לא יעשו עולה
ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד׳
שארא דישראל לא יעבדון שקר ולא ימללון כדבין ולא ישתכח בפומהון לישן
דנכלין ארי אנון יתפרנסון וישרון ולית דמניד׳ רני בת ציון
הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם׳ שבחי כנשתא דציון יבבו
ישראל חדא ובועי בכל לב כנשתא דירושלם׳ הסיר יהוה משפטיך פנה
איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד׳ אגלי יי׳ דייני שקרא
מיגויך פלי בעלי דבבך מלכיה דישראל יי׳ אמר לאשראה שכינתיה
בגויך לא תדחלין מן קדם בישא עוד׳ ביום ההוא
יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך׳ בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תדחלין ציון לא יתרשלן ידיך׳ יהוה אלהיך בקרבך גבור
יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה׳ יי׳ אלהיך
אמר לאשראה שכינתיה בגויך גיבר פריק יחדי עלך בחדוא יכבוש על
חובך ברחמתיה ידוץ עלך בדיץ׳ נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת
עליה חרפה׳ דהוו מעכבין ביך זמני מועדך ארחיקית מניך די
עליהון על דהוו כטלין זינהון לקבליך ומחסדין ליך׳ הנני עשה את
כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים
לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׳ האנא עביד גמירא עם כל משעבדך
בעדנא ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדריא אקריב ואשוינון
לתושבחא ולשום בכל ארעא בהתתהון׳ בעת ההיא אביא אתכם ובעת
קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את
שבותיכם לעיניכם אמר יהוה׳ בעדנא ההוא אקריב ית גלותכון ארי אתין יתכון
לשום ולתשבחא בכל עממי ארעא כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר יי׳

סכום הפסוקים שלשה וחמשים סימ׳ נ״ג

משחת ה׳ בט״ש וטימכ׳ והמשאת החלה ארוחה ומשאת העיזו כוגי ממועד אספתי ממך ויתן משאת כיד המלך׳

בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד
חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול לאמר׃ בשנת תרתין לדריוש מלכא בירחא שתיתאה ביומא חד לירחא
הוה פתגם נבואה מן קדם יי ביד חגי נביא לות זרבבל בר שאלתיאל רבא דבית
יהודה ולות יהושע בר יהוצדק כהנא רבא למימר׃ כה אמר יהוה צבאות
לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות׃ כדנן אמר יי צבאות
למימר עמא הדין אמרו עד כען לא מטא עידן בית מקדשא דייי
לאתבנאה׃ ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי ביד חגי נביא למימר׃ העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית
הזה חרב׃ העידן כשר לכון דאתון יתבין בבתיא דמטללין בכיורי ארזיא
ובית מקדשא הדין חרוב׃ ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃
וכען כדנן אמר יי צבאות שוו לבכון על אורחתכון׃ זרעתם הרבה והבא
מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר
אל צרור נקוב׃ זרעין אתון סגי ומעלין זעיר אכלין ולא שבעין שתן ולא רוין
לבשין ולא שחין להון ודמתגר מתגר למאירתא׃ כה אמר
יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ כדנן אמר יי צבאות שוו ליבכון על
אורחתכון׃ עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה׃
סקו לטורא ואיתו אעין ובנו ביתא ואתרעי לאשראה שכינתיה ביה ביקר אמר
יי׃ פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה
צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו׃ מתפנן אתון סגי והוי
לזעיר ומעלין אתון ליה לביתא ואנא שלח ביה מאירתא חלף מא אמר יי
צבאות חלף בית מקדשי דהוא חרוב ואתון רהטין גבר לביתיה׃ על כן עליכם
כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה׃ על כין בדיל חוביכון פסקו שמיא
מלאחתא מטרא וארעא פסקת מלמעבד פירין׃ ואקרא חרב על הארץ ועל
ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל
האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים׃ וקרית חורבא על ארעא ועל טורא

קו׳ מ׳ נסעתה משפט לעשות לעשות תכו כי תגיד וחכמת ליודי פנה בבוזי נחץ בה בדרי דבר לה תנשא כי מה האדם חוה לאדם שהיסם

ועל עבורא ועל משחא ועל דמפקא ארעא ועל אנשא ועל בעירא ועל
כל ליאות ידין׃ וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע ג
בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי
הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם וייראו העם מפני יהוה׃ ושמע זרובבל
בר שאלתיאל ויהושע בר יהוצדק כהנא רבא וכל שארא דעמא למימרא
דיי׳ אלההון ולפתגמי חגי נביא כמא דשלחיה יי׳ אלההון ודחילו עמא מן קדם יי׳׃
ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה׃ ואמר
חגי נביא דיי׳ בשליחות מקדם יי׳ לעמא למימר מימרי בסעדכון אמר יי׳׃
ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן ג
יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית
יהוה צבאות אלהיהם׃ ואער יי׳ ית רוח זרובבל בר שלתיאל רבא דבית
יהודה וית רוח יהושע בר יהוצדק כהנא רבא וית רוח כל שארא דעמא
ואתו ועבדו עבידא בבית מקדשא דיי׳ צבאות אלההון׃ ביום ב
עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך׃ ביום עסרין
וארבעה לירחא בשתיתאה בשנת תרתין לדריוש מלכא׃ בשביעי בעשרים
ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר׃ בשביעאה בעסרין
וחד לירחא הוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ ביד חגי נביא למימר׃ אמר נא אל
זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל ג
שארית העם לאמר׃ אימר כען לזרובבל בר שלתיאל רבא דבית יהודה וליהושע
בר יהוצדק כהנא רבא ולשארא דעמא למימר׃ מי בכם הנשאר אשר
ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו
כאין בעיניכם׃ מן בכון דאשתאר דחזא ית ביתא הדין ביקריה קדמאה
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כיד ליתוהי כין הוא בעיניכון׃ ועתה חזק
זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם
הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות׃ וכען תקף זרובבל
אמר יי׳ ותקף יהושע בר יהוצדק כהנא רבא ותקף כל עמא דארעא

ועל אשר ו׳ וסימנ׳ אנחנו פשטנו הכבשה וגם ביד יהוא בן חנני ואקרא חרב ׃ ויער ג׳ וסימנ׳ זרבבל פול יהודים׃

אמר יי ועבידו ארי מימרי בסעדכון אמר יי צבאות׃ את הדבר אשר כרתי
אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל תיראו׃ ית פתגמא
דגזרית עמכון במפקכון ממצרים ונביי מלפין ביניכון לא תדחלון׃
כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני
מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה׃ ארי כדנן אמר
יי צבאות עוד חדא זעירא היא ואנא מזיע ית שמיא וית ארעא וית ימא
וית יבשתא׃ והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את
הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות׃ ואזיע ית כל עממיא וייתון חמדת
כל עממיא ואמלי ית ביתא הדין יקרא אמר יי צבאות׃ לי הכסף ולי
הזהב נאם יהוה צבאות׃ דילי כספא ודילי דהבא אמר יי צבאות׃ גדול
יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה
אתן שלום נאם יהוה צבאות׃ סגי יהי יקריה דביתא הדין בתראה מן
קדמאה אמר יי צבאות ובאתרא הדין אתין שלמא אמר יי צבאות׃
בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה
דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר׃ בעסרין וארבעה לתשיעאה בשנת תרתין
לדריוש הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם חגי נביא למימר׃ כה אמר יהוה
צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר׃ כדנן אמר יי צבאות שאל כען ית
כהניא אוריתא למימר׃ הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו
אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים
ויאמרו לא׃ הא יטול גבר בסר קודשא בכנף לבושיה ויקרב בכנפתיה ללחמא
ולתבשילא ולחמרא ולכל דמתאכיל היתאסר ואתיבו כהניא ואמרו לא׃
ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא׃
ואמר חגי אם יקרב טמי נפשא בכל אילין היסתאב ואתיבו כהניא ואמרו יסתאב׃
ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם
ואשר יקריבו שם טמא הוא׃ ואתיב חגי ואמר כין עמא הדין וכין כנשתא
הדא קדמי אמר יי וכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון תמן מסאב הוא׃ ועתה

שלתיאל ג׳ וסי׳ וישמע זרבבל בן שלתיאל ויער יי את רוח זרבבל בן שלתיאל אמר אל זרבבל בן שלתיאל׳ אל חגי וסי׳ לתשיעי שנית״

טמא ו׳ וסימנ׳ ... והכבע בכל טמא שפתים אנכי ב׳ בו חס יבע ב׳ פס׳ לי ולי וסימ׳ הכסף והזהב לי בגלעד נאם יי׳ צבאות כו׳ וסימ׳

שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה׃
וכען שוו כען לבכון מן יומא הדין ולעילא עד לא יתסם כיף על כיף
בהיכלא דיי׳׃ מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף
חמשים פורה והיתה עשרים׃ מדהויתון עלין לערימת עסרין והויא עסרא
עלין אתון למעצרת דבה חמשין גרבין דחמר והויא עסרין׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה׃ מחיתי
יתכון בשדפונא ובירקונא ית כל עובדי ידיכון ולית יתכון תיבין לפלחני אמר
יי׳׃ שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם׃ שוו כען לבכון מן יומא הדין
ולעילא מיום עסרין וארבעה לתשיעאה למן יומא דשרי לאשתכללא היכלא
דיי׳ שוו לבכון׃ העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא
נשא מן היום הזה אברך׃ העד כען עלורא באדרא ועד כען גופניא ותיניא
ורמוניא ואילני זיתא לא טעינו מן יומא הדין אבריך׃ ויהי דבר
יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי׳ תניינות עם חגי בעסרין וארבעה לירחא למימר׃ אמר אל זרבבל פחת
יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ׃ אימר לזרבבל רבא דבית
יהודה למימר אנא מזיע ית שמיא וית ארעא׃ והפכתי כסא ממלכות והשמדתי
חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש
בחרב אחיו׃ ואהפוך כרסי מלכותא ואתבר תקוף מלכות עממיא ואהפוך
רתכין ורכביהון גבר בחרבא דאחוהי׃ ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך
זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה
צבאות׃ בעדנא ההוא אמר יי׳ צבאות אקרבינך זרבבל בר שאלתיאל עבדי
אמר יי׳ ואשוינך כגלף דעזקא עליך ארי בך אתרעיתי אמר יי׳ צבאות׃

סכום הפסוקים שמונה ושלשים סימ׳ ל״ח

וכבחר כי הנה אשר בחודיה קדמ׳ ובתמונתיה ונשבת תמונ׳ והעבדתי וגליתי חי יען מה בתי ויחלק לי הכסף ובמקום קדמ׳ ובתי

בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר׃ בירחא תמינאה בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר עדו נביא למימר׃ קצף יהוה על אבותיכם
קצף׃ יהוה רגז מן קדם יי על אבהתכון על דארגיזו קדמוהי׃ ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות׃ ותימר להון כדנן אמר יי צבאות תובו לפולחני אמר יי צב׳ ואתפני
במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות׃ אל תהיו כאבתיכם אשר קראו
אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם
הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה׃ לא תהון
כאבהתכון דאתנביאו עליהון נבייא קדמאי למימר כדנן אמר יי צבאות
תובו כען מאורחתכון בישתא ועובדיכון בישיא ולא קבילו ולא אציתו
למימרי אמר יי׃ אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו׃ אבהתכון אן
אנון ואם תימרון נבייא לא לעלמא קיימין בקשטא נבייא לא לעלמא קיימין׃
אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו
ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכנו ובמעללינו כן עשה
אתנו׃ ברם פתגמי וקימי דפקידית ית עבדי נבייא הלא אדביקו אבהתכון
ותבו ואמרו כמא דחשיב יי צבאות למעבד לנא כאורחתנא וכעובדנא
כין עבד עמנא׃ ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא
חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן
עדוא הנביא לאמר׃ ביום עשרין וארבעה לחד עסר ירחין הוא ירחא שבט
בשנת תרתין לדריוש הוה פתגם נבואה מן קדם יי עם זכריה בר ברכיה בר עדוא
נביא למימר׃ ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים׃ חזיתי בליליא והא
גברא רכיב על סוסי סמוק והוא קאים בין אילני הדסיא די בבבל ובתלוהי
סוסון סומקין קחין וחיורין׃ ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך
הדבר בי אני אראך מה המה אלה׃ ואמרית מא אלין רבוני ואמר לי מלאכא

שובו ג׳ מל׳ בתו׳ וסימ׳ וקומו עברו לך אמר להם׳ שאר אורי׳ ויעל דמלכ׳ ואשלח דהוקם ואמר שבו נא פלג׳ צדיקי בה הלין חד׳ כעל בחד

די ממליל עמי אנא אחזינך מא אכון אלין׃ ויען האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ׃ ואתיב גברא דקאים בין אילני
הדסיא ואמר אלין דשלח יי׳ להלכא בארעא׃ ויענו את מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת׃ ואתיבו
ית מלאכא דיי׳ דקאים בין אילני הדסיא ואמרו הליכנא בארעא והא כל
ארעא יתבא שליוא ושקטא׃ ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד
מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים
שנה׃ ואתיב מלאכא דיי׳ ואמר יי׳ צבאות עד אימתי את לא תרחים על
ירושלם ועל קרויא דבית יהודה דאיתיתא עליהון לוט דנן שבעין שנין׃
ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים׃ ואתיב יי׳ ית
מלאכא די ממליל עמי פתגמין תקנין פתגמין דניחומין׃ ויאמר אלי המלאך
הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה
גדולה׃ ואמר לי מלאכא די ממליל עמי אתנבי למימר כדנן אמר יי׳ צבא׳
מתפרע אנא פורענות ירושלם וציון קנאה רבא׃ וקצף גדול אני קצף
על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה׃ ורגז רב
אנא רגיז על עממיא דשלן שליוא דאנא רגיזית על עמי זעיר ואכון
מסייעין לאבאשא׃ לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים
ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם׃ לכין כדנן אמר יי׳
אתוב לירושלם ברחמין בית מקדשי יתבני בה אמר יי׳ צבאות וחוט משחתא
יתרגיד על בנין כותלי ירושלם׃ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם׃
עוד אתנבי למימר כדנן אמר יי׳ צבאות עוד יתמלין קרוי עמי טובא
וינחים יי׳ עוד ית ציון ויתרעי עוד בירושלם׃ ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות׃ וזקפית ית עיני וחזית והא ארבע מלכון׃ ואמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם׃ ואמרית למלאכא די ממליל עמי מא אלין ואמר לי

אלין מלכותא דבדרא ית אנש יהודה ית ישראל וית בני ירושלם׃ ויראני
יהוה ארבעה חרשים׃ ואחזיני יי ארבעה אומנין׃ ואמר מה אלה באים לעשות
ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו
ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ
יהודה לזרותה׃ ואמרית מא אלין אתן למעבד ואמר אלין מלכותא דבדרא
ית אנש יהודה ולא שבקא אנש להלכא בקומא זקופא ואתו אלין לאזעא
יתהון למתבר ית מלכות עממיא דנטלא זין על ארעא דבית יהודה לבדרותהון׃
ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה׃ וזקפית עיני
וחזית והא גברא ובידיה חוט דמשחתא׃ ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי
למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה׃ ואמרית לאן את אזיל
ואמר לי למשח ית ירושלם למחזי כמה פתיה וכמה ארכה׃ והנה המלאך
הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו׃ והא מלאכא דממליל עמי נפיק
ומלאכא אחרנא נפיק לקדמותיה׃ ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר
פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה׃ ואמר ליה רהוט מליל
עם עולימא דיכי למימר פצחין תתיב ירושלם מסגי אנשא ובעירא בגוה׃
ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה׃ ומימרי
יהי לה אמר יי כשור דאישא מקף לה סחור סחור וביקר אשרי שכינתי בגוה׃
הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי
אתכם נאם יהוה׃ אכלו למבדריא ואימרו להון אתכנשו ואיתו מארע צפונא
אמר יי ארי בארבע רוחי שמיא בדרית יתכון אמר יי׃ הוי ציון המלטי
יושבת בת בבל׃ אכלו לכנשתא דציון ואימרו לה אשתיזבי ואיתא דיתבא
במדינת בבל׃ כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל־
הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו׃ ארי כדנן אמר יי
צבאות בתר יקרא דאמיר לאיתאה עליכון שלחני על עממיא דבזזין יתכון
ארי דמכליק לכון כיד מושיט ידיה למקרב בגלגלי עינוהי׃ כי הנני מניף את
ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני׃ ארי האנא

ב חס
בתר
בנ"ש
אליו
ג
בנ"ש
בתרא ג
חס
יח
תקון
סופרים

למד ב חס בליש ומי׳ אם למד ילמדו למד את ירושלם ׳׳ פרזות ב מליש וסימ׳ והמדית חעלה על ארץ פרזות תשב ירושלם על כן היהודים

הפטרת בהעלתך ולחנוכה

מרים ית מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחיהון ותדעון ארי יי׳ צבאות שלחני׃
רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ בועי
וחדאי כנשתא דציון ארי האנא מתגלי ואשרי שכינתי בגויך אמר יי׳׃ ונלוו
גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליך׃ ויתוספון עממין סגיאין על עמיה דיי׳ בעדנא ההוא
ויהון קדמי לעם ואשרי שכינתי בגויך ותדעין ארי יי׳ צבאות שלחני
לאתנבאה ליך׃ ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
בירושלם׃ ויחסין יי׳ לדבית יהודה חולקהון על ארעא דקדשא ויתרעי
עוד בירושלם׃ הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו׃ ספו כל רשיעיא
מן קדם יי׳ ארי אתגלי ממדור קדשיה׃ ויראני את יהושע הכהן
הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו׃ ואחזיני ית
יהושע כהנא רבא קאים קדם מלאכא דיי׳ וחטא קאים על ימיניה לאסטנא
ליה׃ ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש׃ ואמר יי׳ לחטא יגער יי׳ בך חטא ויגער
יי׳ בך דאתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם הלא דין אור משיזב מיקידא׃
ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך׃ ויהושע הוה ליה בנין
דנסיבן להון נשין דלא כשרן לכהונתא וקאים קדם מלאכא׃ ויען ויאמר
אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה
העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות׃ ואתיב ואמר לדמשמשין
קדמוהי למימר אימרו ליה ויפיק נשין דלא כשרן לכהונתא מביתיה ואמר
ליה חזי דאעדיתי מנך חובך ואלבישית יתך זכון׃ ואמר ישימו צניף
טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך
יהוה עמד׃ ואמר שוו מצנפא דכיא על רישיה ושויאו מצנפא דכיא על
רישיה ואלבשוהי איתתא דכשרא לכהונתא ומלאכא דיי׳ קאים׃ ויעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר׃ ואסהיד מלאכא דיי׳ ביהושע למימר׃ כה אמר יהוה
צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי

ואמר יה

רלבשהו ל' וחס ואכון ל' חס בלש וסימנה' המלבשכם שני וילבשהו בגדים וינעלום והלבישו לרדכי וכלחורי רבות בגוג

וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה׃ כדנן אמר
יי צבאות אם באורחן דתקנן קדמי תהך ואם ית מטרת מימרי תטר ואף את
תדין לדמשמשין בבית מקדשי ואף תטר ית עזרתי ובאחיות מיתיא אחיכך
ואתין לך רגלין מהלכן בין סרפיא האלין׃ שמע נא יהושע הכהן הגדול
אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח׃
שמע כען יהושע כהנא רבא את וחברך דיתבין קדמך ארי גברין כשרין למעבד
להון נסא אנון ארי הא אנא מיתי ית עבדי משיחא ויתגלי׃ כי הנה האבן אשר
נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד׃ ארי הא אבנא דיהבית קדם
יהושע על אבנא חדא שבעה חזין לה האנא גלי חזיתה אמר יי צב' ואעדי
ית חוב ארעא ההיא ביומא חד׃ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש
לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה׃ בעדנא ההוא אמר יי צבאות תערעון
גבר לחבריה לתחות פירי גפנוהי ולתחות פירי תינוהי׃ וישב המלאך הדבר
בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו׃ ותב מלאכא דממליל עמי ואערני
כגברא דמתער משנתיה׃ ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
לנרות אשר על ראשה׃ ואמר לי מא את חזי ואמרית חזיתי והא מנרתא
דדהבא כולה וגולתה על רישה ושבעה בוציניהא דעלה שבעה ושבעה
דמריקין מנהון משחא לבוציניא דעל רישה׃ ושנים זיתים עליה אחד
מימין הגלה ואחד על שמאלה׃ ותרין זיתין דעלה חד מימין גולתא וחד
על סמלה׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ ואתיבית
ואמרית למלאכא דממליל עמי למימר מא אלין רבוני׃ ויען המלאך
הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני׃ ואתיב
מלאכא דממליל עמי ואמר לי הלא ידעתא מא אנון אלין ואמרית לא
רבוני׃ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא
בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות׃ ואתיב ואמר לי למימר דין פתגמא

וגם יותר ג' וסימנה' הגדת ידעת תלין ... אמר יי צבאות ה' וסימ' לא במחיר ומלאתי גדול והשוב לא בחיל קיות בהקיצך ומן

שמאולה ג׳ בלש׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳ ושנים זיתים עליה וחזן ואמר חס׳ ותשמאולה עשה ובכבוד׳ המריקים ל׳ ומל׳

דייי עם זרבבל למימר לא בחיל ולא בגבורא אלהין במימרי אמר ייי צבאות׃
מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות
חן חן לה׃ מא את חשיבא מלכותא טפשתא קדם זרבבל הלא כמישרא ויגלי
ית משיחיה דאמיר שמיה מלקדמין וישלוט בכל מלכותא׃ ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם ייי עמי למימר׃ ידי זרבבל
יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם׃ ידי
זרבבל שריאה למבנא ביתא הדין וידוהי תשכללניה ותדעון ארי ייי צבאות
שלחני לאתנבאה לכון׃ כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן
הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ׃
ארי מן הוא דיבסר יומא דין על בנינא דהוה זעיר הלא יתוב ויחדי
כד יחזי ית אבן משקלתא בידא דזרבבל שבעה נדבכין כאלין קדם ייי גלן
עובדי בני אנשא בכל ארעא׃ ויען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה
על ימין המנורה ועל שמאולה׃ ואתיבית ואמרית ליה מא תרין זיתיא
האלין על ימין מנרתא ועל סמלה׃ ואען שנית ואמר אליו מה שתי
שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב׃
ואתיבית תניינות ואמרית ליה מא תרתין שובלי זיתיא דביד תרין
אסקריטון דדהב דמריקין מנהון משחא לבוציני דהבא׃ ויאמר אלי
לאמר הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני׃ ואמר לי למימר
הלא ידעתא מא אנון אלין ואמרית לא רבוני׃ ויאמר אלה שני בני היצהר
העמדים על אדון כל הארץ׃ ואמר אלין תרין בני רברביא דקימין קדם
רבון כל ארעא׃ ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה׃
ותבית וזקפית עיני וחזית והא מגלתא פרחא׃ ויאמר אלי מה אתה ראה
ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה׃
ואמר לי מא את חזי ואמרית אנא חזי מגלא פרחא ארכה עסרין אמין ופתיה
עסר אמין׃ ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב
מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה׃ ואמר לי דא מומתא דעתיא

והיוצאת מודה זאת האלה ושלחתי אין פרץ ואין יוצאת ותשנה ב׳ חס׳ את האיפה קולן בתר וסוריא מוסיפין קודמיהם

למפק על אפי כל ארעא ארי כל דגניב ומכדיב מיבא לקי וכל דמקיים בשמי
לשקרא מרא לקי׃ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית
הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו׃ אפיקתה
אמר יי צבאות ותיעול לבית גנבא ולבית דמקיים בשמי לשקר ותבית לגו ביתיה
ותשיציניה וית אעוהי וית אבנוהי׃ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא
ד מל עיניך וראה מה היוצאת הזאת׃ ונפק מלאכא די ממליל עמי ואמר לי זקף
בליש כען עינך וחזי מא דגלן אלין׃ ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת
ויאמר זאת עינם בכל הארץ׃ ואמרית מא אנון ואמר אלין דהוו נסבין ויהבין
ג במכילתא דשקרא והא אנון גלן קדם כל יתבי ארעא׃ והנה ככר עפרת נשאת
ח דק וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה׃ והא עממין קלילין מגלן יתהון כקלילו
ואתו עממין אוחרנין ויתיבו באתרהון על דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקלא׃
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה׃ ואמר על דא אתחייבו
וגלו על דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקרא ואתו עממין אחרנין ויתיבו באתרהון׃
ב בסיפ ואשא עיני וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה
ב חס כנפים ככנפי החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ ובין השמים׃ וזקפית עיני
וחזית והא תרתין מדינן גלין ועממין קלילין מגלן יתהון בקלילו כמא דמשתדי
נשרא ואגליאו ית עמא דהוו נסבין ויהבין במכילתא דשקרא לביני מלכות
מל עממי ארעא ותחות כל שמיא׃ ויאמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות
בן את האיפה׃ ואמרית למלאכא די ממליל עמי לאן אנון מגלן ית עמא דהוו
ג לא נסבין ויהבין במכילתא דשקרא׃ ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן
מפיק ה והניחה שם על מכנתה׃ ואמר לי לאתקנא להון אתר במדינת בבל ויתעכבון
ויתאחרון תמן עד דימטי זמנהון׃ ואשב ואשא עיני וארא
חס בסיפ והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת׃ ותבית וזקפית
ופליג עיני וחזית והא ארבע רתכא נפקן מבין תרין טוריא וטוריא טורי נחשא׃
במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים׃ ברתיכא
קדמיתא סוסון סומקין וברתיכא תנייתא סוסון אוכמין׃ ובמרכבה השלישית

מותי במנוח נקי יהיה לביתו שנה אחת ׳ יוצאות ב׳ מל׳ נשים רוחות דלשאב מים יצאת כת׳ ושא יצאות כת׳

ובאת ג' בטע בתו וסימנ' ואקמית כמשמעהון דבה כיא ומחהנין ואקימית בגלותא תליתתא מחלדי ל'

סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים אמצים׃ ובמרתיכא תליתיתא
סוסון חיורין ובמרתיכא רביעיתא סוסון פציחין קטמנין׃ ואען ואמר אל המלאך
הדבר בי מה אלה אדני׃ ואתיבית ואמרית למלאכא דממליל עמי מא אלין רבוני׃
ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רוחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל
הארץ׃ ואתיב מלאכא ואמר לי אלין ארבע מלכון דאנון כארבע רוחי שמיא
גלין מלאתעתדא קדם רבון כל ארעא׃ אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל
ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן׃ דבה
סוסון אוכמין נפקין לארע צפונא וחיורין נפקו בתריהון ופציחין נפקו
לארע דרומא׃ והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו
התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ׃ וקטמנין נפקו ובעו למיזל להלכא בארעא
ואמר איזילו הליכו בארעא והליכו בארעא׃ ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה
היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון׃ ואכריז עלי ומליל עמי
למימר חזי דגלן לארע צפונא אימר להון עבידו יתרעותי בארע צפונא׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ לקוח מאת הגולה מחלדי מאת טוביה ומאת ידעיה
ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל׃ סב מן בני
גלותא מחלדי ומן טוביה ומן ידעיה ותיתי את ביומא ההוא ותיעול לבית
יאשיה בר צפניה דאתו מבבל׃ ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול׃ ותסב כסף ודהב ותעביד כליל רב ותשוי
בריש יהושע בר יהוצדק כהנא רבא׃ ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות
לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה׃ ותימר ליה
כדנן אמר יי צבאות למימר הא גברא משיחא שמיה עתיד דיתגלי ויתרבי
ויבני ית היכלא דיי׃ והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל
על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם׃ והוא יבני ית
היכלא דיי והוא יטול זיו ויתיב וישלוט על כרסוהי ומלכא דשלמא יהי בין
תרויהון׃ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה׃ ותשבחא תהי לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בר צפניה לדכרנא בהיכלא

וסימנ' והיה היום והיה לך ונשא אהרן וחב' ולקחת וביום שמחתכם והיו האבנים והעטרת דונשא אהרן וחב' חס

דיי׳ ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם
והיה אם שמע תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃ ומארע רחיקא ייתון ויבנון
בהיכלא דיי׳ ותדעון ארי יי׳ צבאות שלחני לאתנבאה לכון ויהי אם קבלא
תקבלון למימרא דיי׳ אלהכון׃ ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך
היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו׃ והוה בשנת ארבע
לדריוש מלכא הוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם זכריה בארבעה לירחא תשיעאה
בכסלו׃ וישלח בית אל שראצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה׃
ושלח לבית אל שראצר ורגם מלך וגברוהי לצלאה קדם יי׳׃ לאמר אל הכהנים
אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר
עשיתי זה כמה שנים׃ למימר לכהניא דמשמשין בבית מקדשא דיי׳ צבא׳
ולספריא למימר האבכי בירחא חמישאה האמנע נפשי מתפנוקין כמא
דעבדית דנן כמא שנין׃ ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם יי׳ צבאות עמי למימר׃ אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים
לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני
אני׃ אימר לכל עמא דארעא ולכהניא למימר ארי צימין אתון וספדין בחמישאה
ובשביעאה דנן שבעין שנין הצום תעני אתון מתענן קדמי׃ וכי תאכלו וכי
תשתו הלא אתם האכלים ואתם השתים׃ ודאתון אכלין ודאתון שתן הלא
לאיטבא לכון אתון אכלין ולאיטבא לכון אתון שתן׃ הלוא את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה
והנגב והשפלה ישב׃ הלא ית פתגמיא דשלח יי׳ ביד נביא קדמאי כד הות
ירושלם יתבא ושליוא וקרוהא סחרנהא ודרומא ושפילתא יתיבו׃
ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן קדם יי׳ עם זכריה למימר׃
כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש
את אחיו׃ כדנן אמר יי׳ צבאות למימר דין דקשוט דינו וחסדא ורחמי עבידו
גבר עם אחוהי׃ ואלמנה ויתום וגר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו
בלבבכם׃ וארמלא ויתם וגיור ומסכין לא תיכסון ובישת גבר אחוהי לא תחשבון

[illegible]

כלבהון׃ וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע׃ וסריבו
לקבלא ויהבו כתפהון מרוד ואודניהון יקרו מלמשמע׃ ולבם שמו שמיר
משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות׃ ולבהון שויאו תקיף כשמירא
מלקבלא ית אוריתא וית פתגמיא דשלח יי צבאות במימריה ביד נביא קדמאי
והוה רגז רב מן קדם יי צבאות׃ ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא
אשמע אמר יהוה צבאות׃ ויהי כמא דאתנביאו להון נביא ולא קבילו כין
יצלון קדמי ולא אקביל צלותהון אמר יי צבאות׃ ואסערם על כל הגוים אשר
לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה׃
ואבדרינון כיני עממיא דלא ידעונין וארעא תצדי בתריהון מדעדי ומדתאיב
עלד שויאו ארע חמדתא לצדו׃ ויהי דבר יהוה צבאות לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן קדם יי צבאות למימר׃ כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה׃ כדנן אמר יי צבאות מתפרע
אנא פורענות ציון קנאה רבא ורגז רב מן קדמי על עממיא דאקניוהא׃ כה
אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת
והר יהוה צבאות הר הקדש׃ כדנן אמר יי אתוב לציון ואשרי שכינתי בגו ירשלם
ותתקרי ירשלם קרתא דקשטא וטור בית מקדשא דיי צבאות טורא קדישא׃
כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש
משענתו בידו מרב ימים׃ כדנן אמר יי צבאות עוד יתבון סבין וסבן ברחובי
ירשלם וגבר עובדוהי תקנא יגמון עלוהי מסגי יומין׃ ורחבות העיר ימלאו
ילדים וילדות משחקים ברחבותיה׃ ורחובי קרתא ירשלם יתמלון עולימין
ועולימן משבחין בפתאהא׃ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני
שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות׃ כדנן אמר יי צבאות כד
תיקר וחלתי בעיני שארא דעמא הדין ביומיא האנון אף קדמי ייקרון אמר
יי צבאות׃ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ
מזרח ומארץ מבוא השמש׃ כדנן אמר יי צבאות האנא פריק ית עמי מארע

ויהי דבר יי צבאות ד׳ וסימנהו׳ שמעו דבר ישעיה הצום צמתני זכו קנאתי לציון קנאה גדולה צום הרביעי וצום החמישי

דחיקא ומארע מעלני שמשא׃ והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה׃ ואעיל יתהון וישרון בגו ירושלם
ויהון קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה בקשוט ובזכו׃
כה אמר
יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
בליש אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות׃ כדנן אמר יי צבאות יתקפן
ידיכון דשמעין ביומיא האלין ית פתגמיא האלין מפום נבייא דביומא דשרי
לאשתכללא בית מקדשא דיי צבאות היכלא לאתבנאה׃ כי לפני הימים ההם
ח׳ שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
ואשלח את כל האדם איש ברעהו׃ ארי קדם מיתי יומיא האלין אגרא דאנשא
לא הוה ואגרא דבעירא ליתוהי ולנפקיא ולעליא לית שלמא מן מעיקא ואגרי
ית כל אנשא גבר בחבריה׃ ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה
נאם יהוה צבאות׃ וכען לא כיומיא קדמאי אנא לשארא דעמא הדין אמר יי
צבאות׃ כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו
טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה׃ ארי בעדנא ההוא זרעא יהי
שלם גפנא תתין איבה וארעא תתין ית עללתה ושמיא ישמשונכון בטלהון
ואחסין ית שארא דעמא הדין ית כל ברכתא האלין׃ והיה כאשר הייתם קללה
בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה
ידיכם׃ ויהי כמא דהויתון לוטא בעממיא בית יהודה ובית ישראל כין אפרוק
יתכון ותהון מברכין לא תדחלון יתקפן ידיכון׃ כי כה אמר יהוה צבאות
כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי׃
ארי כדנן אמר יי צבאות כמא דחשיבית לאבאשא לכון כד ארגיזו אבהתכון
קדמי אמר יי צבאות ולא תבית מימרי׃ כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו׃ כין תבית חשיבית ביומיא האלין לאיטבא
ליתבי ירושלם ולבית יהודה לא תדחלון׃ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת
איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם׃ אלין פתגמיא דתעבדון
מלילו קשטא גבר עם חבריה קשטא ודינא דשלמא דינו בקרויכון׃ ואיש׃

בימים האלה ה׳ בליש וסימנה׳ תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה זממתי ובמלאות הימים האלה קראו נכרים ונעשים

להרע ז פת׳ וסימנ׳ ולא נתנו אלהים להרע עמדי להרע את להיטיב נשבע להרע כאשר זמותי להרע כאשר זממתי להרע חכמים המה מחל׳

את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה
אשר שנאתי נאם יהוה׃ וגבר ית בישות חבריה לא תחשבון בלבכון ושבועתא
דשקרא לא תרחמון ארי ית כל איך דרחיקית אמר יי׃ ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן ק׳ יי צבאות עמי למימר׃ כה
אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי
יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו׃
כדנן אמר יי צבאות צומא רביעאה וצומא חמישאה וצומא שביעאה וצומא
עסיראה יהי לבית יהודה לביע ולחדוא ולמועדין טבין וקשטא ושלמא רחמו׃
כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד דייתון עממין ויתבי קרוין סגיאן׃ והלכו ישבי אחת אל
אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם
אני׃ ויהכון יתבי חדא עם חדא למימר ניזיל מיזל לצלאה ק׳ יי ולמתבע אלפן
מן ק׳ יי צבאות דין לדין יימר איזיל אף אנא׃ ובאו עמים רבים וגוים עצומים
לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה׃ וייתון עממין סגיאין
ומלכון רברבן למתבע אלפן מן ק׳ יי צבאות בירושלם ולצלאה ק׳ יי׃
כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו אנשים מכל לשנות הגוים עשרה
והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם׃ כדנן
אמר יי צבאות ביומיא האנון דיתקפון עסרא גברין מכל לישני עממיא ויתקפון
בכנף גבר יהודאי למימר ניזיל עמכון ארי שמענא דמימרא דיי בסעדכון׃
משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם ט
וכל שבטי ישראל׃ מטל פתגמא דיי בארע דרומא ודמסק תתוב למהוי מארע
בית שכינתיה ארי ק׳ יי גלן עובדי בני אנשא אתרעי בכל שבטיא דישראל׃ וגם
חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד׃ ואף חמת תתוב למהוי מארע בית
שכינתיה צר וצידון ארי תקיפת לחדא׃ ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות׃ ובנת צור תוקפא לה וכנשת כספא כעפרא ודהבא כסין
שוקין׃ הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל׃ הא יי מתריך

אלה הדברים ה׳ וסימנ׳ אשר תדבר אשר דבר עשיתם אשר תעשו אשר צוה׃ ולשמחה ג׳ וסימנ׳ לרבון לששון מה זו עשה׃

לה וירמי בימא עותרה והיא בנורא תתוקד׃ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל
מאד ועקרון כי הוביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב׃ תחזי
אשקלון ותדחל ועזה ותזוע לחדא ועקרון ארי בהיתת מבית רחצנה ויבד מלכא
מעזה ואשקלון לא תתיתב׃ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים׃ ויתבון
בית ישראל באשדוד דהוו בה כנכראין ואבטיל רבות פלשתאי׃ והסרתי דמיו מפיו
ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון
כיבוסי׃ ואשיצי אכלי דמא ושקצא מביניהון ויסוף חילהון וגיורין דישתארון
בהון יתוספון אף אנון על עמא דאלהנא ויהון כרברבין דבית יהודה ועקרון תתמלי
בית ישראל׃ וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי
עתה ראיתי בעיני׃ ואשרי לבית מקדשי שכינת יקרי ותקוף דרע גבורתי כשור
דאישא מקף ליה סחור סחור מיד עדי ומדתאיב ולא יעבר עליהון עוד שלטון
ארי כען גלית גבורתי לאיטבא להון׃ גילי מאד בת ציון הריעי בת
ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן
אתנות׃ בועי לחדא כנשתא דציון יבעי כנשתא דירושלם הא מלכיך אתי לגויך
זכי ופריק הוא ענותן ורכיב על חמר ועל עיל בר אתן׃ והכרתי רכב מאפרים
וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים
ומנהר עד אפסי ארץ׃ ואשיצי רתכין מאפרים וסוסון מירושלם ואתבר תקוף
עבדי קרב משרית עממיא וידין שלמא למלכותא וישלוט מימא עד מערבא
ומפרת עד סיפי ארעא׃ גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים
בו׃ אף אתון דעל דמא אתגזר לכון קים פרקית יתכון משעבוד מצראי סופקית
צרכיכון במדבר צדי הא כגוב ריקן דלית מין ביה׃ שובו לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ תובו למהוי כרכין תקיפין אסיריא דמסברין
לפרקנך אף יומא דין אשלחלהואה לכון דעל חד תרין בטבון דאמרית לכון
איתי לכון׃ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך
יון ושמתיך כחרב גבור׃ ארי תקפית קדמי דבית יהודה כקשת מתיחא בבית
אזנין מלית גבורא בית ישראל ואגבר בנך ציון על בני עממיא ואשוינך כחרבא

ביד גיברא׃ ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך יג
בסערות תימן׃ ויוי עליהון יתגלי ויהון נפקין כברקין פתגמוהי ומן ק׳ יוי אלהים
בשופרא יתקעו וידבר כעלעול רוח דרומא׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזוית מזבח׃ יוי צבאות ב׳ מחטבות
ירחים עליהון וישלטון בעממיא ויקטלונון ושאריהון יגמרון כמא דשדן
אבנא בקלעא ויבזון ית נכסיהון ויסבעון מנהון כשתי חמר ותהי נפשהון
מליא תפנוקין כמזרק דמלי סולת ומשח ויהון מזהרין כדמא דמזהר על
כותל מדבחא׃ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר
מתנוססות על אדמתו׃ ויפרקינון יוי אלההון בעדנא ההוא על דאתבדרו כענא
עמיה ארי יבחרינון כאבני איפודא ויקריבנון לארעהון׃ כי מה טובו ומה
יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות׃ ארי מא טב ומא יאי לפן אוריתא
לנגודיא ודין דקשוט מתקן לכנשתא׃ שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש
יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה׃ שאלו מן ק׳ יוי
מטרא בעדן לקיש יוי עביד רוחין ומחית מטרא לבני אנשא למתן להון
עבורא למיכל ועסבא לבעירא בחקלא׃ כי התרפים דברו און והקסמים ב׳ חד
חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי חס
אין רעה׃ ארי פלחי צלמיא ממללין אונס וקסמיא מתנבן שקר ונבייי
שקרא בנבואת שקרהון שקרא ממללין לא מדעם מנחמין עלכין אתבדרון
כבידור ענא גלו ארי לית מלך׃ על הרעים חרה אפי ועל
העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה׃ על מלכיא הוה רגזי ועל שלטוניא אנא מסער עליהון ה׳
חוביהון ארי דכיר יוי צבאות ית עמיה ית בית יהודה וישוי יתהון כסוסי
תקוף דזיותן בקרבא׃ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא
כל נוגש יחדו׃ מניה מלכיה מניה משיחיה מניה תקוף קרביה מניה יתרבון
כל פרנסוהי כחדא׃ והיו כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי
יהוה עמם והבישו רכבי סוסים׃ ויהון כגיברין בית ישראל דישין קטילי עממיא

סימן לה׳ חלתי בתולות אחדיה מובאות וגם בתולות מו׳ מו׳ ״ ותירוש ינובב בתלות כת׳ ״ ושאר׳ בתולת מל׳ ״

כסין שוקין בקרבא ויגיחון קרב ארי מימרא דיי׳ בסעדהון ויבהתון רכבי סוסון׳
וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו
כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם׳ ואגבר ית דבית יהודה וית דבית
יוסף אפרוק ואכניש גלותהון וארחים עליהון ויהון כיד לא טלטילתנון ארי אנא
יי׳ אלההון׳ והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם
ביהוה׳ ויהון כגיברין דבית אפרים ויחדי לבהון כשתי חמר ובניהון יחזון
ויחדון יבוע לבהון במימרא דיי׳ אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו
רבו׳ אכלי לכנשא גלותהון ואקריבנון ארי פרקתינון ויסגון כמא דאמיר עליהון
יסגון׳ ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו׳ וכמא
דבדרתינון ביני עממיא ובארע רחיקא הוו דכירין לדחלתי ויורכון שני חיין
עם בניהון ויתובון׳ והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׳ וכמא דאתיבתנון מארעא דמצרים כין
מאתור אקריב גלותהון ולארע גלעד ומקדשא איעילנון ולא יסופיק להון׳ ועבר
בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאור והורד גאון אשור ושבט
מצרים יסור׳ ויתעבדון להון נסין וגבורן כמא דאתעבידו לאבהתהון במעברהון
בימא ויחזון כפור ענות סנאיהון כמא דאיטרפו גיבריא בגלי ימא ויבהתון
כל מלכי עממיא ויבטל תוקפא מאתוראה ושולטן מצראי יעדי׳ וגברתים
ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה׳ ואגבירינון במימרא דיי׳ ובשמה יהכון פריקין
יא אמר יי׳ פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך׳ פתחו עממיא
תרעיכון ותשיצי אישתא תקפכון׳ הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו
הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור׳ איליל ו מלכיא ארי אתברו שלטוניא
דעתירי נכסיא מתבזזין איל ילו טורני מדינתא ארי אתבזיז מחוז תקפכון׳
קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן׳
קל צוחת מלכיא ארי אתבזיזו מחוזיהון קל ניהומותהון כבני אריון כד יביש
עליהון רום ירדנא׳ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה׳
כדנן אמר יי׳ אלהי אתנבי על פרנסיא דאתמניאו לפרנסא עמא ואנון שליטו

וחיו ג׳ בליש׳ ומימכ׳ וחיו ולא ימותו ויהושע בן נון וכלב בן יפנה וחיו את בניהם ושבו מציעתה חיו כת׳ חס׳

בהון כענא לנכסתא׃ אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך
יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן׃ דקניהון קטלין להון ואמרין לית עלנא
חובין ומזבניהון אמרין בריך יי דעתרנא ורעיהון לא חיסין עליהון׃ כי לא
אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד
רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם׃ ארי לא אחוס עוד על יתבי
ארעא אמר יי והא אנא מגרי ית אנשא גבר ביד חבריה וביד מלכיה ויבזון ית
ארעא ולא אשיזיב מידהון׃ וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן׃ ומניתי ית
פרנסיא על עמא ואנון שליטו בהון כענא לנכסתא מסכינו וטלטילו ית עמי
ואתפליגו קדמי לתרתין פלגון אתפליגו בית ישראל על דבית יהודה קצו במלכותא
דבית דויד דבהון רעוא קדמי למהוי פרנסין על עמי׃ ואכחד את שלשת
הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי׃ ושיציתי ית תלתא
פרנסיא בירחא חד ורחיק מימרי יתהון על דנפשהון קצת בפלחני׃ ואמר לא
ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את
בשר רעותה׃ ואמרית דלא למנאה עליכון פרנס דמיתין ימותון ודמשתיצן
ישתיצון ודישתארון יבזון גבר ית נכסי קריביה׃ ואקח את מקלי את נעם
ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים׃ ואיתיתי ית מלכא
דאתור על מלכא דישראל ואגליתי יתיה על דאשניאו קימא דגזיר עמהון
דלא למפלח לטעותא בכין גלו לביני עממיא׃ ותפר ביום ההוא וידעו כן
עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא׃ ועל דאשניאו קימא גלו בעדנא
ההוא וידעו כל ענותניא חשיבי עמא דעבדו רעותי ארי פתגמא דיי הוא׃
ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף׃ ואמרית להון אם תקין בעיניכון עבידו רעותי ואם לא
אתמנעו ועבדו ית רעותי גברין מקצת׃ ויאמר יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך
אתו בית יהוה אל היוצר׃ ואמר יי לי כתוב דכרן עובדיהון בחילש כתבא

ורמי יתיה לבית מקדשא לתחות יד אמרכלא חלף דיקרת דהלתי בעיניהון
וכתבית דכלן עובדיהון בחילש כתלא ורמית יתיה לבית מקדשא דיי לתחות
יד אמרכלא רבא׃ ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין
יהודה ובין ישראל׃ ואיתיתי ית נבוכדנצר מלכא דבבל על צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה ואגליתי יתיה על דאשניאו קימא אף אמון דבית יהודה
באחיהון בית ישראל׃ ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי׃
ואמר יי לי עוד איזיל אתנבי על פרנסא טפשא׃ כי הנה אנכי מקים רעה
בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא
יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק׃ ארי הא אנא מקים פרנסא בארעא
דשגגן לא יבעי ודאטלטלו לא יתבע ודתבירין לא יסי דקימין לא יסובר ונכסי
עתיריא יבוז ושארהון יגמר׃ הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל
עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה׃ וי על פרנסא טפשא
דאתפקיד ליה עמא לפרנסא דהוא דמי לטבחא דסכינא בידיה ועיניה על
שמינתא למכס דרעיה מיבש ייבש ועיניה דימינא מכהא תכהי׃
יב
משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו׃
מטל פתגמא דיי על ישראל אמר יי דתלא שמיא ושכליל ארעא וברא רוחא
דאנשא במעוהי׃ הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור על ירושלם׃ הא אנא משוי ית ירושלם מן מרי מרווי לכל
עממיא סחור סחור ואף דבית יהודה ייתוכון עממיא כד אכניסין בצירא
לירושלם׃ והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל
עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ׃ ויהי בעדנא ההוא אשוי
ית ירושלם אבן תקלא לכל עממיא כל אנסהא אתכלזא יתכלזון ויתכנשון
עלה כל מלכי ארעא׃ ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון
ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃ בעדנא ההוא
אמר יי אמחי כל סוסות עממיא בטפשותא ורכביהון בשעממותא ועל דבית
יהודה אגלי גבורתא לאיטבא להון וכל סוסות עממיא אמחי בסמיותא׃

אולים ה׳ כל׳ אולים בלש׳ ומימני׳ אך אולים שדי יענן כלי רעה אולי אולים מורדך פשעם אולים ילין ומוסר אולים בדו ס׳

ליגי ה̇ וחס ומינכ̇ ... המזמר לכרש רעי דודי הוי רעי האליל עמדי היזחן חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי יש רעי ...

ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃
ויימרון רברבי יהודה בלבהון אשתכח פרקן ליתבי ירושלם במימרא דיי צבאות
אלההון׃ ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר
ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה
בירושלם׃ בעדנא ההוא אשוי ית רברבי יהודה כלכוש דנור באעיא וכבעור
דאישא בעמירא וישיצון מן דרומא ומן צפונא ית כל נכסי עממיא סחור סחור
ותתיב ירושלם עוד באתרה ותצלח ירושלם׃ והושיע יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם על יהודה׃
ויפרוק יי ית קרויא דבית יהודה בקדמיתא בדיל דלא תסגי את רברבות בית
דוד ואת רברבות יתבי ירושלם על דבית יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה
לפניהם׃ בעדנא ההוא יגין יי על יתבי ירושלם ויהי דחלש בהון בעדנא ההוא
כדויד ובית דויד כרברבין יצלחון כמלאכא דיי קדמיהון׃ והיה ביום ההוא
אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם׃ ויהי בעדנא ההוא אתבע
לשיצאה ית כל עממיא דמתכנשין ואתן על ירושלם׃ ושפכתי על בית דויד ועל
יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד
על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור׃ ואשפוך על בית דוד ועל יתבי ירושלם
רוח חסד ורחמין ויבעון מן קדמי על דאטלטלו ויספדון עלוהי כמא דספדין
על יחידא וימרון עלוהי כמא דממרין על בוכרא׃ ביום ההוא יגדל המספד בירושלם
כמספד הדדרמון בבקעת מגדון׃ בעדנא ההוא יסגי מספדא בירושלם כמספד
אחאב בר עמרי דקטל הדדרמון בר טבר וכמספד יאשיה בר אמון דקטל פרעה
חגירא בבקעת מגדו׃ וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית
דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד׃ ויספדון דירי ארעא
דרעין דרעין גבריהון לחוד ונשיהון לחוד דרעית בית דויד גבריהון לחוד ונשיהון
לחוד דרעית בית נתן גבריהון לחוד ונשיהון לחוד׃ משפחת בית לוי לבד ונשיהם
לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד׃ דרעית בית לוי גבריהון לחוד ונשיהון

אלפים ה̇ חס בליש ומינה ... ותנינ̇ אלפים לראש והיה כאלף ביהודה ואמרו אלפי יהודה ושלח דויד ...

לחוד זרעית בית שמעון גבריהון לחוד ונשיהון לחוד׃ כל המשפחות הנשארות
משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד׃ כל זרעיתא דישתארן זרעין זרעין גבריהון חס
יג לחוד ונשיהון לחוד׃ ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד וליושבי בעש
ירושלם לחטאת ולנדה׃ בעדנא ההוא יהי אפן אוריתא גלי כמבוע דמין לבית ו
דויד ולייתבי ירושלם ואשבוק לחוביהון כמא דמדכן במי אדיותא ובקטם תורתא
דחטתא׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן
הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ׃ ג
ויהי בעדנא ההוא אמר יי צבאות אשיצי ית שום טעות עממיא מן ארעא
ולא יהי דכרן משומהון עוד ואף ית נביי שקרא וית רוח מסאבא אבטיל מן
ארעא׃ והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר
דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו׃ ויהי ארי יתנבי גבר עוד וחס
ויימרון ליה אבוהי ואמיה ילדוהי לא תתקיים ארי שקרא אתנביתא בשמא
דיי׃ ויחרון ביה אבוהי ואמיה ילדוהי באתנביותיה׃ והיה ביום ההוא יבשו
הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש׃ ויהי ד
בעדנא ההוא יבהתון נביי שקרא גבר מנבואתיה באתנביותיה ולא יתנבון חס
עוד שקר בדיל לאלפא כדבין׃ ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי בלש
כי אדם הקנני מנעורי׃ ויימר לא נבי אנא גבר פלח בארעא אנא ארי אנשא
אקנני מזעורי׃ ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית
מאהבי׃ ויימר ליה מא מחתא האלין אתאה עלנא הלא לעובדי ידנא ויימר
יאות לקינא בחובין דרחימנא׃ חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי ה וחס
נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים׃ חרבא
אתגלא על מלכא ועל שלטונא חבריה דכותיה דדמי ליה אמר יי צבאות קטול
ית מלכא ויתבדרון שלטוניא ואתיב מחת גבורתי על תניניא׃ והיה בכל
הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה׃ ויהי בכל ארעא הפטרת
אמר יי תרין חולקין דבה ישתיצון יסופון ותלתא ישתאר בה׃ והבאתי את ראשון
השלישית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא׃ שלסוכה וחס
בחנתנו

ד׳ בלטובו על פנך לו חיה לעה ואת רוח הטמאה ״ את הזהב ג׳ וסי׳ והם יקחו ויקח משה והב׳ ובתי דנחשת
ובחנתים כבחון ב׳ מל׳ בל״ש בחון כבחון ״

יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי׃ ואעיל
ית [illegible] בעקא כבור דאישא ואצרופנון כמא דצרפין ית כספא ואבחרינון
כמא דבחרין ית דהבא הוא יצלי בשמי ואנא אקביל צלותיה אמרית עמי
הוא והוא יימר יי׳ אלהי׃ הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך׃
הא יומא עתיד למיתי מן קדם יי׳ ויפלגון בית ישראל נכסי עממיא בגויך ירושלם׃
ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר׃ ואכניש ית כל תשכבנה
עממיא לירושלם לאגחא קרבא ותתכביש קרתא ויתבזזון בתיא ונשיא ישתכבן
ויפוק פלגה דקרתא בגלותא ושאר עמא לא יפסוק מקרתא׃ ויצא יהוה
ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב׃ ויתגלי יי׳ ויגיח קרבא בעממיא
האנון כיום אגחותיה קרב על ימא דסוף׃ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר
הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה
גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃ ויתגלי בגבורתיה על טור
זיתיא דעל אפי ירושלם ממדנחא ויתבזע טור זיתיא מפלגיה למדנחא ולמערבא
חלא רבא לחדא ויתלש פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה לדרומא׃ ונסתם גיא
הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה
מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ ויסתתים חלא דטוריא אדי ימטי
חלת טוריא לאצל ותעלקון כמא דעלקתון מן קדם זיעא דהוה ביומי עזיה
מלך שבטא דבית יהודה ויתגלי יי׳ אלהי כל קדישוהי עמיה׃ והיה
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון׃ ויהי בעדנא ההוא לא יהי נהורא אלהין יקפאון
עדי וגליד׃ והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב
יהיה אור׃ ויהי יומא חד הוא יהי ידיע קדם יי׳ לא כנהור יממא ולא כקבל ליליא
חיים
ויהי לעדן צפרא יהי נהורא׃ והיה ביום ההוא יצאו מים מירושלם חצים אל
הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה׃ ויהי בעדנא ההוא
יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון לימא מדנחאה ופלגהון לימא מערבאה
בקיטא ובסתוא יהון נפקין׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא

יהיה

יהוה אחד ושמו אחד׃ ותתגלי מלכותא דיי׳ על כל יתבי ארעא בעדנא
ההוא יפלחון ק׳ יי׳ כתף חד ארי שמיה יציב בעלמא לית בר מניה׃ יסוב
כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער
בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי
המלך׃ יקפה לכל ארעא כמישרא מגבע לרמון דרום ירושלם ותתרבי
ותתיב באתרה למתרע שיבט בנימן עד אתר תרעא קדמאה עד
תרע זויתא ומגדל פקוס עד שיחי מלכא׃ וישבו בה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם לבטח׃ ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותתיב
ירשלם לרחצן׃ וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל
העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו
ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם׃ ודא תהי מחתא דימחי
יי׳ ית כל עממיא דמתכנשין ואתן על ירשלם יתמסי בסריה והוא
קאים על רגלוהי ועינוהי יתמסין בגלגליהון ולישנהון יתמסי בפומהון׃
והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד
רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ ויהי בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא מן
ק׳ יי׳ סגי בהון ויתקפון גבר ביד חבריה ותתלש ידיה עם ידא דחבריה׃
וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים
לרב מאד׃ ואף דבית יהודה יתינון עממיא כד אניסין לאגחא קרבא
בירשלם ויכנשון נכסי כל עממיא סחור סחור דהבא וכספא ולבושין
לסגי להדא׃ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה
אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת׃ וכין תהי מחת סוסיא
כודניא גמלא וחמרא וכל בעירא דיהי במשריתא האנון כמחתא
הדא׃ והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה
בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות׃ ויהי כל
דישתאר מכל עממיא דמתכנשין ואתין על ירושלם ויסקון כזמן
שנא בשנא למסגד ק׳ מלך עלמיא יי׳ צבאות ולמיחג ית חגא
דמטליא׃ והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם

להשתחות

להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם׃ ויהי דלא יסק מן
זרעית עממי ארעא לירושלם למסגד קדם מלך עלמיא יי׳ צבאות ולא
עליהון יהי מטרא׃ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃
ואם מלכות מצרים לא תיסק ולא תיתי ולא להון יסק נילוס ברם עליהון
תהי מחתא דימחי יי׳ ית כל עממיא דלא יסקון למיחג ית חגא דמטליא׃
זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות׃ דא תהי פורענות מצראי ופורענות כל עממיא דלא יסקון למיחג
ית חגא דמטליא׃ ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה
הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ בעדנא ההוא יהי על
ברורת סוסיא קודשא ק׳ יי׳ ויהון דודיא בבית מקדשא דיי׳ סגיאין כמזרקיא
ק׳ מדבחא׃ והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו
כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות
ביום ההוא׃ ויהי כל דוד בירושלם וביהודה קודשא ק׳ יי׳ צבאות וייתון כל
דדבחין ויסבון מנהון ויבשלון בהון ולא יהי עביד תגרא עוד בבית מקדש
דיי׳ צבאות בעידנא ההוא׃

רי״א פסו׳

הפ׳ הנבות יתחן

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ מטל פתגמא דיי׳ על ישראל
ביד מלאכי׃ אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח
עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב׃ רחימית יתכון אמר יי׳ ואם תימרון
במא רחימתנא הלא אחא עשו ליעקב אמר יי׳ ורחימית ית יעקב׃ ואת
עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר׃ וית
עשו רחיקית ושויתי ית טורוהי לצדו וית אחסנתיה לצדות מדבר׃ כי תאמר
אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני
אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם׃ ארי
יימרון אדומאי אתמסכננא כען נתוב ונבני חרבתא כדנן אמר יי׳
צבאות אינון יבנון ואנא אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה רשיעא ועמא
דחיו׳

ר״ע

דאיתי יי׳ עליהון לוט עד עלמא׃ ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל׃ ועיניכון יחזיין ואתון תימרון יסגי יקרא דיי׳ דאפתי
ית תחום ישראל׃ בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם
אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמך׃ הא על ברא אמיר ליקרא ית אבא ועבדא למדחל
מן קדם רבוניה ואם כאב אנא אן דאתון מיקרין קדמי ואם כרבון אנא אן
דאתון דחלין מן קדמי אמר יי׳ צב׳ לכון כהניא דמבסרין על שמי ואם
תימרון במא בסרנא על שמך׃ מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ מקרבין אתון על מדבחי
קורבן מרחק ואם תימרון במא מרחק כדאתון אמרין פתורא דיי׳ בסיר
הוא׃ וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות׃ ודאתון מקר־־בין
דעויר לדבחא הלא ביש ודאתון מקרבין דחגיר ודמריע הלא ביש ז
ודאתון מקרבין דחגיר ודמריע הלא ביש קרבהי כען לשלטונך דעלך
היתרעי בך או היסב אפך אמר יי׳ צבאות׃ ועתה חלו נא פני אל ויחננו מ
מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות׃ וכען צלו כען קדם
אלהא ויקביל צלותנא מידכון הות דא היתנסבון לכון אפין אמר יי׳ צבאות׃
מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ אף מנהלא בכון ויגיף דשי בית
מקדשי ולא תקרבון על מדבחי קורבן מרחק לא רעוא קדמי בכון אמר
יי׳ צבאות וקורבן לרעוא לא אקביל מידכון׃ כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ ארי ממדנח שמשא ועד מיעליה
רב שמי ביני עממיא ובכל עדן דאתון עבדין אנא מקביל צלותכון ושמי ר״ע ותי׳
רבא מתקדש על ידיכון וצלותכון כקרבן דכי קדמי ארי רב שמי בני עממיא
אמר יי׳ צבאות׃ ואתם מחללים אתו באמרכם שלחן יהוה מגאל הוא וניבו

נבז:

נבזה אכלו׃ ואתון מחלין יתיה כד אתון אמרין פתורא דיי׳ בסיר הוא
ובסילן מתנתא מנה׃ ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה
אותה מידכם אמר יהוה׃ ואם תימרון הא דאיתנא מליאותנא ושניקתן
יתיה אמר יי׳ צבאות ומיתן אתון ליה בקורבנא האקביל יתיה ברעוא
מידכון אמר יי׳׃ וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי
מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃ ולית דיעביד כנכלי
לנ״ל ואית בעדריה דכר והוא חייב למידר ודבח דמחבל ק׳ יי׳ ארי מלך רב אנא
אמר יי׳ צבאות ושמי חסין בעממיא׃ ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים׃
וכען לכון תפקידתא הדא כהניא׃ אם לא תשמעו ואם לא תשימו על
לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב׃ אם לא תקבלון ואם
לא תשוון דחלתי על לב למיתן יקרא לשמי אמר יי׳ צבאות ואשלח
בכון ית מאירתא ואלוט ית ברכתכון ואף אלוטינה ארי ליתיכון משוון
דחלתי על לב׃ הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו׃ הא אנא נזיף לכון בעללת ארעא ואגלי בהתת
חוביכון על אפיכון ואבטיל רבות חגיכון ויתמנע חולקכון מניה׃ וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות׃ ותידעון ארי שלחית לותכון ית תפקידתא הדא למהוי קימי
דעם לוי אמר יי׳ צבאות׃ בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו
מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא׃ קימי הוה עמיה חיי ושלמא ויהבית
ליה אולפן אוריתי שלים ודחיל מן קדמי ומן ק׳ שמי דחיל הוא׃ תורת
אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ אוריתא דקשטא הות בפומיה ושקרא לא אשתכח
בספותיה בשלמא ובתריצותא הליך קדמי וסגיאין אתיב מחובא׃ כי
שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃

ארי ספותי כהין יטרן מדע ואוראה יבעון מפומיה ארי משמיש קדם יי
צבאות הוא׃ ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית
הלוי אמר יהוה צבאות׃ ואתון סטיתון מן אורחא אתקילתון סגיאין באוריתא
חבילתון קימא דעם לוי אמר יי צבאות׃ וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים
לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה׃ ואף
אנא יהבית יתכון בסירין והלשין לכל עמא כמא דליתיכון נטרין ית
אורחן דתקנן קדמי ונסבין אפין באוריתא׃ הלוא אב אחד לכלנו
הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ הלא
אבא חד לכולנא הלא אלה חד ברא יתנא מדין נשקר גבר באחוהי לאפסא
קימא דעם אבהתנא׃ בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ שקרו דבית
יהודה ותועיבתא אתעבידת בישראל ובירושלם ארי אפיסו דבית יהודה
נפשהון דהות קדישא קדם יי ואתרעיאו למיסב להון נשין מבנת עממיא׃
יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה
ליהוה צבאות׃ ישיצי יי לגבר דיעבדינה בר ובר בר מקרוי יעקב ואם
כהין הוא מקריב קרבן בית מקדשא דיי צבאות׃ וזאת שנית לא יהא ליה בר
תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל
המנחה ולקחת רצון מידכם׃ ודא תנינות דאתון עבדין חפת דמעתא ית
מדבחא דיי דבכן ודמינקן מדלית עוד אתפנאה לקרבנא ולקבלא יתיה
ברעוא מידכון׃ ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך׃ ואם תימרון על מה
על דיי אסהיד בינך ובין איתת ינקותך דאת שקרת בה והיא שותפותך ואיתת
קימך׃ ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך אל יבגד׃ הלא חד הוה אברהם
יחידאי דמניה אתברי עלמא ומא חד בעי אלהין דיתקיים ליה ולד מן ק
יי ותסתמרון בנפשתכון ובאיתת ינקותך לא תשקר׃ כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא

ולא תבגדו׃ ארי אם סנית לה פטרה אמר יי׳ אלהא דישר׳ ולא תכס חטאה
בלבושך אמר יי׳ צבאות ותסתמרון ברוחכון ולא תשקרון׃ הוגעתם יהוה
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃ אהליתון קדם יי׳ בפתגמיכון ואם
תימרון במא אהלינא קדמוהי בדאתון אמרין כל דעביד ביש תקין קדם יי׳
ובהון רעוא קדמוהי או אילא דעביד אלהא דינא׃ הנני שלח מלאכי ופנה
דרך לפני ופתאם יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ האנא שלח מלאכי
ויפני אורחא קדמי ובתכף ייעול להיכליה רבונא דאתון בען ומלאך
קימא דאתון צבן ביה הא אתו אמר יי׳ צבאות׃ ומי מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים׃ ומן מסובר
ית יום מיתוהי ומן יקום באתגליותיה ארי רגזיה כאשתא ממסי וכבוריתא
דמחורין בה׃ וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב
וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ ויתגלי לצרפא ולדכאה
כגבר דמצריף ומדכי כספא וידכי ית בני לוי ויזקיק יתהון כדהבא וככספא
ויהון קדם יי׳ מקרבין קרבן בזכו׃ וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמוניות׃ ויתקבל קדם יי׳ קרבן אנש יהודה ויתבי ירושלם
כיומי עלמא וכשנין דמלקדמין׃ וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה
ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות׃ ואתגלי עליכון למעבד
דינא ויהי מימרי בכון לסהיד מוחי בחרשיא ובגייפיא ובדמשתבעין ג
לשקר ובאנסי אגר אגירא ארמלא ויתם ומסטן דין גיור ולא דחילו
מן קדמי אמר יי׳ צבאות׃ כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא
כליתם׃ ארי אנא יי׳ לא אשניתי קימי דמן עלמא ואתון בית ישר׳ אתון
מדמן דמן דמאית בעלמא הדין דיניה פסיק׃ למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ד
ואמרתם במה נשוב׃ למיומי אבהתכון סטיתון מקימי ולא נטרתון

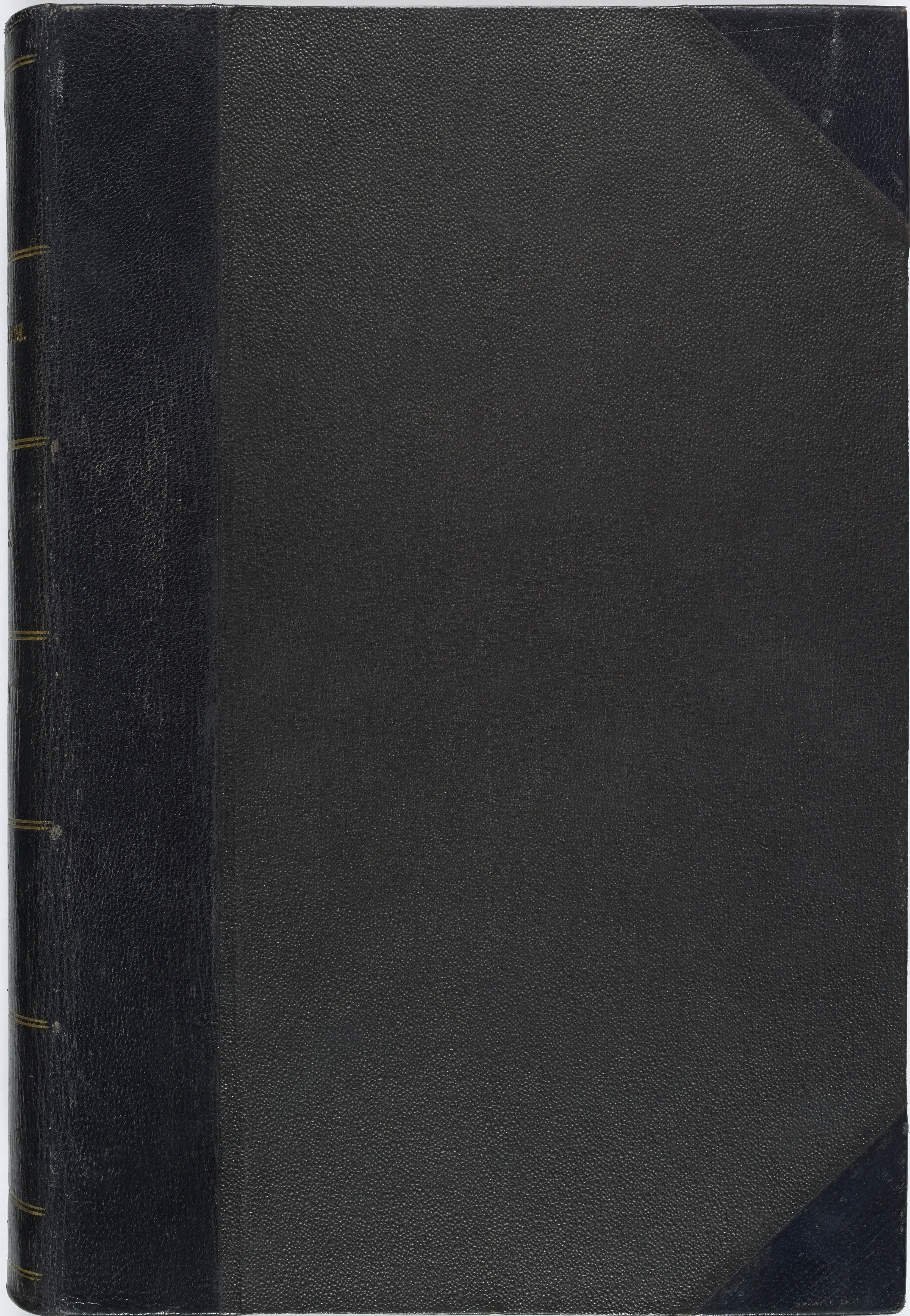
תוכו

תובו לפולחני ואתפני במימרי לאיטבא לכון אמר יי צבאות ואם תימרון
במא נתוב׃ היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשר והתרומה׃ הירגיז גבר קדם דיינא ארי אתון מרגזין קדמי
ואם תימרון במא ארגיזנא קדמך במעסריא ובתרומתא׃ במארה אתם
נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו׃ בלוטא אתון מיתלטין וקדמי אתון
מרגזין עמא כולהון׃ הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף
בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ איתו ית כל מעסרא לבית אוצרא
ויהי פרנוס לדמשמשין בבית מקדשי ונסו כען קדמי בהדא אמר יי צבאו
אם לא אפתח לכון ית כוי שמיא ואחית לכון טובא עד דתימרון מיסת׃
וגערתי לכם באכל ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם
הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃ ואוזיף לכון במחבלא ולא יחביל לכון
ית איבא דארעא ולא תתכל לכון גופנא בחקלא אמר יי צבאות׃ ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ וישבחון
יתכון כל עממיא ארי תהון אתון יתבין בארע בית שכינתי ועבדין בה
רעותי אמר יי צבאות׃ חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם
מה נדברנו עליך׃ תקיפו קדמי פתגמיכון אמר יי ואם תימרון מא אסגינא
למללא קדמך׃ אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ אמרתון לא להנאה מן דפלח ק׳ יי
ומא ממון נתהני לנא ארי נטרנא מטרת מימריה וארי הליכנא במכיכות
רוח מן ק׳ יי צבאות׃ ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו׃ וכען אנחנא משבחין לשיעין אף אתבקיימו
עבדי חטאה ואף נסיאו ק׳ יי ואשתיזבו׃ אז נדברו יראי יהוה איש אל
רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ בכין ממללין דחליא דיי גבר עם חבריה ואצית יי וגלי קדמוהי
ויתכתיב בספר דוכרניא קדמוהי ודחליא דיי ולדמחשבין ליקרא שמיה׃

ויהון

והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם
כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו׃ ויהון קדמי אמר יי׳ צבאות ליומא
דאנא עתיד למעבד סגולתא ואחוס עליהן כמא דחאיס גברא על
בריה דפלח יתיה׃ ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו׃ ותתובון ותחזון בין צדיקיא לרשיעיא בין דפלחו ק׳ יי׳ לדלא
פלחו קדמוהי׃ כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה
קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש
וענף׃ ארי הא יומא אתא בער כתנורא ויהון כל רשיעיא וכל עבדי
חטאה חלשין כקשא וילהיך יתהון יומא דאתי אמר יי׳ צבאות דלא
ישבוק להון בר ובר בר׃ וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ ותדנח לכון דחלי שמי שמשא
דזכו ואסותא בכנפהא ותפקון ותתלון כעגלי רבקא׃ ועסותם רשעים כי
יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ ותדושון
רשיעין ארי יהון קטמא תחות פרסת רגליכון ביומא דאנא עביד אמר יי׳
צבאות׃ זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל ז׳ רבת׳
חקים ומשפטים׃ אדכרו אוריתא דמשה עבדי דפקידית יתיה בחורב על
כל ישראל לאלפא יתהון קיימין ודינין׃ הנה אנכי שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ האנא שלח לכון ית אליה
נביא קדם מיתי יומא דעתיד למיתי מן קדם יי׳ רבא ודחילא׃ והשיב לב
אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃
ויתיב לב אבהן על בנין ולב בניא על אבהתהון דלמא אתגלי ואשכח ית
כל ארעא בחובהא ואמחיניה גמירא׃ הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בוא יום יי׳ הגדול והנורא׃ יתקק סי׳

B

PROPHETS
WITH TARGUM.
HEBREW
& ARAMAIC.

BRIT. MUS.

ORIENTAL
1474.

